

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om Finansinspektionen och vissa lagar i samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om Finansinspektionen. Genom lagen inrättas en ny myndighet för finans- och försäkringstillsyn, som på svenska föreslås ha kvar namnet Finansinspektionen. Den nya myndigheten övertar huvuddelen av den gamla Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens uppgifter. Den nuvarande lagen om Finansinspektionen och lagen om Försäkringsinspektionen föreslås bli upphävda. Den nya Finansinspektionen föreslås i likhet med den gamla verka i anslutning till Finlands Bank. Ärenden som gäller Finansinspektionen ska i statsrådet behandlas av finansministeriet.

Enligt den föreslagna lagen är syftet med Finansinspektionens verksamhet att kreditinstituten, försäkringsanstalterna, pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt bedriver en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion upprätthålls. Finansinspektionen ska utöva tillsyn över finansmarknadsaktörernas verksamhet, så som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen och i annan lagstiftning. Dessutom ska Finansinspektionen främja goda förfaranden på finansmarknaden samt allmänhetens kännedom om finansmarknaden.

Finansinspektionens uppgifter motsvarar huvudsakligen den nuvarande Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens uppgifter. Tillsynen över pantlåneinrättningarna, som för närvarande hör till Finansinspektionen, föreslås bli emellertid bli överförd till länsstyrelsen i Södra Finlands län. Till åtskillnad från den nuvarande lagen om Finansinspektionen föreslås i den nya lagen inte heller bestämmelser om delegationen för tillsyn över arbetslöshetsförmånerna.

Finansinspektionens förvaltningsorgan föreslås liksom för närvarande vara Finlands Banks bankfullmäktige samt Finansinspek-

tionens direktion och direktör. Finansinspektionens budget fastställs enligt förslaget av Finlands Banks direktion. Bankfullmäktige ska övervaka den allmänna ändamålsenligheten och effektiviteten i Finansinspektionens verksamhet, utnämna direktionsmedlemmar samt, med avvikelse från gällande lag, på framställning av direktionen utnämna också Finansinspektionens direktör. Finansinspektionens direktions huvudsakliga uppgift föreslås liksom för närvarande vara att uppställa de särskilda målen för Finansinspektionens verksamhet och besluta om riktlinjerna för verksamheten samt styra och övervaka måluppfyllelsen och iakttä riktlinjerna. Liksom enligt den gällande lagen om Finansinspektionen kan direktionen överta avgörandet av ärenden som avsevärt kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemets funktion.

Enligt förslaget består Finansinspektionens direktion av fem medlemmar av vilka en utnämns på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. Till direktionen väljs dessutom två andra medlemmar. Enligt förslaget ska direktören, liksom för närvarande i Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen, leda Finansinspektionens verksamhet och fatta beslut i ärenden som inte hör till direktionen. Direktören svarar också för att de ärenden som ska behandlas i direktionen blir vederbörligen beredda och för att Finansinspektionens uppgifter sköts effektivt och ändamålsenligt samt i enlighet med direktionens instruktioner. Direktören har självständig rätt att fatta enskilda beslut som gäller tillsynen. Direktörstjänsten är tidsbunden.

Enligt förslaget ska på tillsynsobjekten både inom finansbranschen och inom försäkringsbranschen i princip tillämpas samma tillsynsbefogenheter och administrativa på-

följder. De föreslagna befogenheterna motsvarar i huvudsak de som Finansinspektionen har för närvarande.

Enligt förslaget överförs till lagen om Finansinspektionen dessutom ett antal bestämmelser som för närvarande ingår i speciallagar för olika branscher om tillsynsmyndighetens befogenheter när det gäller övervakning av marknadsföring och användning av avtalsvillkor samt därtill anslutet samarbete med konsumentmyndigheterna. På tillsynen över marknadsföring av investeringstjänster och fondandelar ska enligt förslaget tillämpas samma befogenheter som för närvarande när det gäller tillsynen över kreditinstitutens och försäkringsföretagens kundskydd. Samma principer föreslås bli tillämpade också på marknadsföring av värdepapper. I lagen föreslås också huvudsakligen i överensstämmelse med den gällande lagen om Finansinspektionens bestämmelser om Finansinspektionens internationella samarbete. De för närvarande i olika lagar ingående bestämmelserna om överklagande av tillsynsmyndighetens beslut föreslås bli sammanställda i den föreslagna lagen.

Enligt förslaget ska Finansinspektionen kostnader huvudsakligen täckas på motsvarande sätt som enligt gällande lag, t.ex. med åtgärdsavgifter och särskilda tillsynsavgifter av skattenatur som uppbärs hos tillsynsobjekten. I lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter föreskrivs om tillsynsavgifterna. Enligt förslaget motsvarar tillsynsavgifterna

med vissa ändringar den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen. I förslaget har grunderna för tillsynsavgifterna utformats så att det belopp som insamlas i form av tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter räcker för att täcka ca 95 procent av Finansinspektionens kostnader. Finlands Bank ska svara för de återstående fem procenten. Enligt förslaget svarar Finlands Bank för uppbörden av tillsynsavgifter och för Finansinspektionens eventuella underskott. I sista hand är det emellertid staten som i praktiken svarar för underskott eftersom dessa minskar statens andel av Finlands Banks vinstmedel. Vidare föreslås att i lagen om Finansinspektionen tas in en bestämmelse enligt vilken staten i sista hand svarar för skador som orsakas av Finansinspektionens verksamhet, till den del som Finlands Banks vinstmedel inte räcker för ändamålet.

I speciallagarna för respektive bransch görs enligt förslaget de ändringar som följer av den nya lagen om Finansinspektionen. I gällande lagstiftning ingående hänvisningar till Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen föreslås i detta sammanhang inte genomgående bli ändrade, utan enligt en allmän bestämmelse i den nya lagen ska på den nya Finansinspektionen tillämpas vad som i annan lagstiftning föreskrivs om den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2009.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	3
ALLMÅN MOTIVERING	9
1 INLEDNING.....	9
2 NULÄGE	9
2.1 Gällande lagstiftning	9
Tillsynsmyndighetens administrativa ställning	9
Tillsynsmyndighetens målsättningar, uppgifter och verksamhet	10
Tillsynsobjekt	11
Förvaltning	13
Befogenheter	17
Samarbete med utländska tillsynsmyndigheter	23
Täckning av tillsynskostnader	24
2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i EU och andra länder	26
Lagstiftningen inom Europeiska unionen.....	26
Sverige.....	27
Danmark	28
Norge	30
Island	31
Tyskland	31
Storbritannien	33
Irland	34
Nederländerna	35
Frankrike	36
Jämförelse mellan olika tillsynsmodeller	36
2.3 Finansmarknaden	37
3 BEDÖMNING AV NULÄGET	37
3.1 Administrativ ställning, målsättning och uppgifter.....	37
Administrativ ställning	37
Tillsynsmyndighetens målsättningar	39
Tillsynsmyndighetens uppgifter och verksamhet	39
3.2 Förvaltning	48
Förvaltningsmodellens grundstruktur.....	48
Bankfullmäktige	49
Direktion.....	49
Direktör	51
De högsta tjänstemännen.....	52
Bestämmelser om de övriga tjänstemännen	52
Övriga bestämmelser om förvaltningen och organisationen	52
Delegationen för tillsynen över arbetslöshetsförmåner	52
3.3 Befogenheter	53
Regleringens struktur	53
Rätt att få information och inspektera	53
Rättelseåtgärder	53

	Befogenheter att avsluta och begränsa verksamhet	54
	Övriga befogenheter	54
	Bemyndiganden att meddela föreskrifter	54
	Administrativa påföljder.....	55
3.4	Tillsyn över utländska filialer och samarbete med utländska tillsynsmyndigheter.....	56
	Allmänna utgångspunkter.....	56
	Samarbete vid tillsyn över utländska tillsynsobjekts filialer i Finland.....	58
	Samarbete med finländska tillsynsobjekt vid tillsyn över utomlands etablerade filialer	60
	Samarbete vid tillsyn över utländska företagsgrupper och över finländska företagsgrupper som hör till utländska konglomerat.....	60
	Samarbete vid övervakning av finländska grupper och av utländska företag som hör till finländska grupper	61
	Samarbete med tillsynsmyndigheter i andra än EES-stater	62
3.5	Täckande av tillsynskostnader	62
	Bakgrund och grundläggande problem	62
	Finansiärer och finansieringssätt	63
	Fördelning av avgifterna	64
	Åtgärder på grund av över- eller underskott.....	66
4	PROPOSITIONENS MÅL	67
5	DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	68
5.1	Den nya tillsynsmyndighetens administrativa ställning.....	68
5.2	Den nya tillsynsmyndighetens mål och uppgifter	69
	Mål	69
	Uppdrag.....	70
	Verksamhet.....	70
	Sammanslutningar och inrättningar som är tillsynsobjekt	72
5.3	Förvaltning	73
5.4	Befogenheter	74
5.5	Samarbete med utländska tillsynsmyndigheter	76
5.6	Täckande av tillsynskostnader	77
	Allmänna principer.....	77
	Avgiftsskyldiga och fastställande av avgifter.....	78
6	PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	80
6.1	Allmänna konsekvenser	80
6.2	Konsekvenser för företagen	80
6.3	Konsekvenser för den offentliga ekonomin och myndigheterna.....	80
7	ÄRENDETS BEREDNING.....	81
8	ANNAT SOM PÅVERKAT PROPOSITIONEN.....	81
	DETALJMOTIVERING	82
1	MOTIVERING TILL LAGFÖRSLAGEN	82
1.1	Lag om Finansinspektionen	82
	1 kap. Allmänna bestämmelser	82
	2 kap. Förvaltning	91
	3 kap. Tillsynsbefogenheter	96
	4 kap. Administrativa påföljder	109
	5 kap. Tillsyn över kundskydd.....	111

6 kap.	Tillsyn över utländska tillsynsobjekt och deras filialer i Finland samt samarbete med utländska tillsynsmyndigheter.....	113
7 kap.	Täckande av kostnaderna för Finansinspektionen	124
8 kap.	Särskilda bestämmelser.....	125
9 kap.	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	127
1.2	Lag om Finansinspektionens tillsynsavgifter.....	128
1.3	Lag om ändring av kreditinstitutslagen.....	133
1.4	Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.....	134
1.5	Sparbankslagen	134
1.6	Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	134
1.7	Lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland.....	135
1.8	Lag om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet.....	136
1.9	Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.....	136
1.10	Lagen om värdepappersföretag	137
1.11	Lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland	138
1.12	Lagen om placeringsfonder.....	139
1.13	Lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland.....	140
1.14	Värdepappersmarknadslagen	140
3 kap.	Offentlig handel	140
3 a kap.	Multilateral handel	141
7 kap.	Tillsyn över värdepappersmarknaden	141
8 kap.	Straffstadganden.....	142
10 kap.	Särskilda stadganden.....	142
1.15	Lagen om pantlåneinrättningar	142
1.16	Försäkringsbolagslagen.....	143
1 kap.	De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen	143
2 kap.	Bildande av försäkringsbolag och koncession	143
7 kap.	Revision och särskild granskning.....	143
12 kap.	Proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning.....	143
19 kap.	Fusion och inlösen av minoritetsaktier	144
20 kap.	Delning av försäkringsaktiebolag	144
21 kap.	Överlåtelse av försäkringsbeståndet.....	144
22 kap.	Ändring av bolagsform	144
23 kap.	Likvidation och konkurs	144
25 kap.	Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar	144
26 kap.	Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	145
29 kap.	Avgörande av tvister samt straffpåföljder.....	146
30 kap.	Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter	146
1.17	Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	146
1.18	Lagen om utländska försäkringsbolag	146
1.19	Lagen om försäkringsföreningar.....	148
2 kap.	Bildande av en försäkringsförening	148
8 kap.	Ändring av sammanslutningsform	148
9 kap.	Revision och särskild granskning.....	148

12 kap.	Tillsynen över försäkringsföreningarna	148
12 a kap.	Extra tillsyn över försäkringsgrupper	148
14 kap.	Fusion.....	149
14 a kap.	Överlåtelse av försäkringsbeståndet	149
16 kap.	Särskilda stadganden	149
1.20	Lagen om försäkringsförmedling	149
1.21	Lagen om pensionsstiftelser	149
1.22	Lagen om försäkringskassor	150
1.23	Lagen om arbetslöshetskassor.....	151
1.24	Lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	151
1.25	Trafikförsäkringslagen	151
1.26	Patientskadlagen.....	152
1.27	Lagen om miljöskadeförsäkring.....	152
1.28	Lagen om olycksfallsförsäkring.....	152
1.29	Lagen om Utbildningsfonden.....	153
1.30	Lagen om vuxenutbildningsstöd	153
1.31	Lagen om utkomstskydd för arbetslösa.....	153
	12 kap. Sökande av ändring	153
	13 kap. Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter.....	153
	14 kap. Särskilda bestämmelser.....	153
1.32	Lagen om offentlig arbetskraftsservice	153
	12 kap. Bestämmelser om verkställighet av stöd, understöd och förmåner.....	153
1.33	Lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner.....	153
1.34	Lagen om Pensionsskyddscentralen.....	154
1.35	Lagen om pension för lantbruksföretagare.....	154
1.36	Lagen om sjömanspensioner	154
1.37	Sjukförsäkringslagen.....	155
	16 kap. Arbetsplatskassor	155
1.38	Lagen om statens pensionsfond	155
1.39	Lagen om kommunala pensioner	155
1.40	Lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden	155
1.41	Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism	156
2	IKRAFTTRÄDANDE	156
3	FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING	156
	LAGFÖRSLAG	159
	Lag om Finansinspektionen.....	159
	Lag om Finansinspektionens tillsynsavgifter	187
	Lag om ändring av kreditinstitutslagen	196
	Lag om ändring av 23 b § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform	197
	Lag om ändring av 120 b § i sparbankslagen	198
	Lag om ändring av 43 b § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	198
	Lag om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	199
	Lag om ändring av 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet.....	200

Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	200
Lag om ändring av lagen om värdepappersföretag	207
Lag om ändring av lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investerings tjänster i Finland.....	208
lag om ändring av lagen om placeringsfonder.....	209
Lag om ändring av lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland	210
Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen	212
Lag om ändring av lagen om pantlåneinrättningar	214
Lag om ändring av försäkringsbolagslagen.....	217
Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	221
Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	223
Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	226
Lag om ändring av lagen om försäkringsförmedling	228
Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	229
Lag om ändring av lagen om försäkringskassor.....	230
Lag om ändring av lagen om arbetslöshetskassor	231
Lag om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	233
Lag om ändring av trafikförsäkringslagen	234
Lag om ändring av 5 § i patientskadelagen	235
Lag om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring	235
Lag om ändring av 30 a § i lagen om olycksfallsförsäkring	236
Lag om ändring av 11 och 15 § i lagen om Utbildningsfonden	237
Lag om ändring av 4 och 28 § i lagen om vuxenutbildningsstöd.....	237
Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	238
Lag om ändring av 12 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice.....	239
Lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	239
Lag om ändring av lagen om Pensionsskyddscentralen	241
Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	242
Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	242
Lag om ändring av 16 kap. 5 § i sjukförsäkringslagen.....	243
Lag om ändring av 2 och 7 § i lagen om statens pensionsfond.....	244
Lag om ändring av lagen om kommunala pensioner.....	244
Lag om ändring av lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden.....	245
Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism	246
BILAGA 1	248
PARALLELTEXT	248
Lag om ändring av kreditinstitutslagen	248
Lag om ändring av 23 b § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktie- bolagsform.....	254
Lag om ändring av 120 b § i sparbankslagen.....	254
Lag om ändring av 43 b § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.....	255
Lag om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland	256

Lag om ändring av 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet.....	259
Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat	260
Lag om ändring av lagen om värdepappersföretag	276
Lag om ändring av lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.....	280
Lag om ändring av lagen om placeringsfonder	284
Lag om ändring av lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland	288
Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen	293
Lag om ändring av lagen om pantlåneinrättningar	296
Lag om ändring av försäkringsbolagslagen.....	303
Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.....	322
Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag.....	326
Lag om ändring av lagen om försäkringsföreningar	336
Lag om ändring av lagen om försäkringsförmedling	344
Lag om ändring av lagen om pensionsstiftelser	348
lag om ändring av lagen om försäkringskassor	353
Lag om ändring av lagen om arbetslöshetskassor	358
Lag om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden	360
Lag om ändring av trafikförsäkringslagen	363
Lag om ändring av 5 § i patientskadelagen.....	365
Lag om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring	366
Lag om ändring av 30 a § i lagen om olycksfallsförsäkring	367
Lag om ändring av 11 och 15 § i lagen om Utbildningsfonden	368
Lag om ändring av 4 och 28 § i lagen om vuxenutbildningsstöd.....	369
Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	370
Lag om ändring av 12 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice.....	371
Lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	372
Lag om ändring av lagen om Pensionsskyddscentralen	374
Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	376
Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	378
Lag om ändring av 16 kap. 5 § i sjukförsäkringslagen.....	380
Lag om ändring av 2 och 7 § i lagen om statens pensionsfond	381
Lag om ändring av lagen om kommunala pensioner.....	382
Lag om ändring av lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden.....	383
Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism	385
BILAGA 2	388
TABELLER.....	388

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Affärsverksamhet som är föremål för både finans- och försäkringstillsyn har liksom de risker som är förenade med verksamheten fått en allt mera komplicerad natur samtidigt som lagstiftningen blivit mera omfattande och teknisk. Av denna anledning ställs också allt högre krav på den professionella övervakningen av vardera branschen. Finans- och försäkringstillsynen måste därför hålla en tillräckligt hög nivå, vilket förutsätter att finans- och försäkringstillsynens resurser kan användas så effektivt som möjligt och att de därav följande synergifördelarna kan utnyttjas fullt ut. I synnerhet de risker som är förenade med placeringsverksamhet är i stor utsträckning desamma inom båda branscherna. En effektiv hantering och övervakning av riskerna har en avsevärd betydelse för tryggheten av stabiliteten i finansinstitutens, försäkringsanstalters och pensionsanstalters verksamhet. En effektiv tillsyn över försäkrings- och pensionsanstalters riskhantering är viktig dels för att trygga de försäkrade förmånerna och dels med tanke på målsättningarna för tillsynen över finansmarknaden, eftersom försäkrings- och pensionsanstalterna är viktiga institutionella investerare på finansmarknaden.

Finans- och försäkringstillsynen bygger redan nu delvis på samma principer. EU-regleringen av tillsynen harmoniseras fortfarande till vissa delar. Sommaren 2007 gav kommissionen ett förslag till nytt direktiv om försäkringsföretag (det s.k. Solvens II-direktivet). Enligt direktivförslaget ska delvis samma principer tillämpas på tillsynen över försäkringsföretag som i direktivet om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (2006/48/EG, nedan *kreditinstitutsdirektivet*) som trädde i kraft 2007 och är baserat på den globala reformen av kapitaltäckningsreglerna för kreditinstitut (Basel II). Samma ministerråd (nedan *Ecofin-rådet*) och samma kommissionsavdelning svarar för utvecklingen av finans- och försäkringstillsynen inom Euro-

peiska unionen. En och samma myndighet sköter tillsynen över finans- och försäkringsverksamheten också i flera europeiska länder, bl.a. i samtliga nordiska länder.

Finans- och försäkringsbranschen har dessutom under de senaste åren bildat koncerner som driver verksamhet i båda branscherna, vilket förutsätter att de övervakas som en ekonomisk helhet. Utvecklingen har varit särskilt påfallande i Finland där koncernernas marknadsandel inom bankverksamheten är ca 95 procent, inom livförsäkringsverksamheten ca 88 procent och inom skadeförsäkringsverksamheten ca 75 procent.

De ovan nämnda orsakerna talar för en sammanslagning av finans- och försäkringstillsynen också i Finland. Genom sammanslagning av tillsynsmyndigheterna är det dessutom möjligt att uppnå administrativa synergifördelar. Av denna anledning är utgångspunkten för propositionen att den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen sammanslås till en ny tillsynsmyndighet vars verksamhet i stor sett omfattar respektive tillsynsmyndighets nuvarande uppgifter.

I enlighet med den i flera europeiska länder, bl.a. alla nordiska länder, vedertagna terminologin föreslås att i propositionen inför begreppen finansmarknad, finanstillsyn och finansiella tjänster, vilka gemensamt hänvisar till finans- och försäkringsmarknaden inklusive pensionsanstalters verksamhet, till den förenade tillsynen över dem samt till de tjänster som tillhandahålls av finansinstitut, försäkringsanstalter och pensionsanstalter.

2 Nuläge

2.1 Gällande lagstiftning

Tillsynsmyndighetens administrativa ställning

I lagen om Finansinspektionen (587/2003, nedan *FiIL*) föreskrivs om Finansinspektio-

nens administrativa ställning. Enligt lagen verkar Finansinspektionen i anslutning till Finlands Bank (FiIL 1 § 1 mom.). Ärenden som gäller Finansinspektionen ska i statsrådet behandlas av finansministeriet (FiIL 1 § 2 mom.).

Utgångspunkten är den att på Finansinspektionen tillämpas lagen om Finlands Bank (214/1998) och andra bestämmelser som gäller Finlands Bank. Då ärenden som gäller Finansinspektionen behandlas av riksdagens bankfullmäktige tillämpas instruktionen för riksdagens bankfullmäktigeledamöter (252/2000) och på Finansinspektionens tjänstemän tillämpas lagen om Finlands Banks tjänstemän (1166/1998). På Finansinspektionen ska dessutom, liksom på andra myndigheter, tillämpas förvaltningslagen (434/2003) och annan lagstiftning som är allmänt tillämplig på offentlig förvaltning.

Av bestämmelserna följer att på anställningsvillkoren och pensionsförmånerna för Finansinspektionens tjänstemän tillämpas samma bestämmelser som på Finlands Banks tjänstemän. Av bestämmelserna följer likaså att Finansinspektionens bokslut utgör en del av Finlands Banks bokslut och att Finlands Bank tar ut avgifter för att täcka Finansinspektionens kostnader. Finlands Bank kärar och svarar också på Finansinspektionens vägnar.

Riksdagens bankfullmäktige utnämner Finansinspektionens direktion och sköter de i FiIL angivna övriga uppgifter i anslutning till förvaltningen och tillsynen av Finansinspektionen som ankommer på bankfullmäktige. Bankfullmäktige fullgör sin tillsynsuppgift framförallt genom att årligen behandla den berättelse över målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelse som Finansinspektionens direktion överlämnar till bankfullmäktige (FiIL 10 § 1 mom. 8 punkten).

Försäkringsinspektionen är ett statligt ämbetsverk som administrativt lyder under social- och hälsovårdsministeriet och som regleras i lagen om försäkringsinspektionen (78/1999, nedan *FöIL*). På Försäkringsinspektionen tillämpas sålunda bl.a. vad som föreskrivs om statens tjänstemän och tjänsteförhållanden.

Tillsynsmyndighetens målsättningar, uppgifter och verksamhet

Både i den nuvarande FiIL och i FöiIL föreskrivs om dessa tillsynsmyndigheters målsättningar och allmänna uppgifter samt räknas i detalj upp de viktigaste delområdena av tillsynsmyndigheternas verksamhet.

Syftet med Finansinspektionens verksamhet är enligt lagen att upprätthålla stabiliteten på finansmarknaden och förtroendet för finansmarknadens funktion (FiIL 2 §). Målet för Försäkringsinspektionens verksamhet är enligt lagen att försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra aktörer inom försäkringsbranschen ska bedriva en stabil verksamhet och att förtroendet för försäkringsverksamheten bibehålls (FöiL 1 § 2 mom.).

Finansinspektionens uppgift är att övervaka i lagen angivna tillsynsobjekts och övriga finansmarknadsaktörers verksamhet såsom föreskrivs i den gällande FiIL och i annan lag. Dessutom ska Finansinspektionen instruera finansmarknadsaktörerna att i sin verksamhet tillämpa goda förfaranden samt främja kunskaperna om finansmarknaden (FiIL 3 § 1 mom.). Försäkringsinspektionens uppgift är enligt lagen att utöva tillsyn över och inspektera försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra som är verksamma inom försäkringsbranschen (FöiL 1 § 1 mom.).

Viktiga delområden av Finansinspektionens verksamhet är enligt lagen (FiIL 4 §) att

1) bevilja de i lagen nämnda tillsynsobjekten verksamhetstillstånd och fastställa deras stadgar samt besluta om återkallelse av verksamhetstillstånd,

2) övervaka att tillsynsobjekten följer bestämmelserna om finansmarknaden och de föreskrifter som har meddelats med stöd av dem samt övervaka att tillsynsobjekten iakttar sina stadgar och villkoren i sitt verksamhetstillstånd,

3) övervaka emissionen av och handeln med finansiella instrument samt iakttagandet av bestämmelserna om clearing- och förvaringsverksamhet och de föreskrifter som har meddelats med stöd av den,

4) övervaka bokslut som har upprättats enligt internationella redovisningsstandarderna såsom närmare föreskrivs nedan i denna lag,

5) meddela de bestämmelser som behövs för tillämpning av lagen, så som särskilt föreskrivs i lag,

6) leda och övervaka sparbanksinspektionens verksamhet,

7) följa och analysera tillsynsobjektens ekonomiska ställning, lednings-, övervaknings- och riskhanteringssystem, verksamhetsförutsättningar samt förändringar i verksamhetsmiljön,

8) följa och bedöma tillgången på och pris-sättningen av de banktjänster som kreditinstituten tillhandahåller,

9) ta initiativ till lagstiftning och andra åtgärder som berör finansmarknaden samt delta i beredning av lagstiftning,

10) främja god praxis i de i lagen angivna tillsynsobjektens och i övriga finansmarknadsaktörers verksamhet,

11) främja tillgången till informationsmaterial om finansmarknadens verksamhet,

12) delta i myndigheternas nationella och internationella samarbete,

13) förebygga lagstridigt utnyttjande av det finansiella systemet,

14) utföra sina övriga lagstadgade uppgifter.

På motsvarande sätt föreskrivs att de viktigaste delområdena av Försäkringsinspektionens verksamhet är att (FöIL 3 § 1 mom.)

1) övervaka och inspektera tillsynsobjektens verksamhet så som särskilt bestäms om detta,

2) följa utvecklingen på försäkringsmarknaden och inom de sektorer som hänför sig till den samt samla och regelbundet på ett jämförbart sätt publicera uppgifter om tillsynsobjektens verksamhetsresultat och soliditet,

3) göra framställningar om åtgärder som utvecklingen inom försäkringsbranschen kräver,

4) delta i det internationella samarbetet mellan myndigheter samt, i synnerhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samarbeta med andra myndigheter som utövar försäkrings- och finanstillsyn,

5) samarbeta med högskoleväsendet i syfte att främja vetenskaplig forskning och utbildning inom försäkringsbranschen, i synnerhet inom försäkringsmatematiken, samt bedriva sådan forskning,

6) sköta de administrativa uppgifter som vederbörande ministerium bestämmer samt sådana utrednings-, statistik- och forskningsuppgifter som hänför sig till försäkringsverksamheten, samt

7) sköta andra uppgifter som föreskrivs för dem.

Tillsynsobjekt

Finansinspektionens tillsynsobjekt definieras på följande sätt (FiIL 5 §).

1) kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007, nedan *KIL*),

2) säkerhetsfonder och den insättningsgarantifond som avses i *KIL*,

3) utländska kreditinstituts och finansiella instituts filialer och representationer som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993, nedan *UtlKIL*),

4) fondbolag och förvaringsinstitut som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999 nedan *PFL*),

5) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007, nedan *VPFL*),

6) den ersättningsfond för investerarskydd som avses i *VPFL*,

7) utländska värdepappersföretags filialer och representationskontor som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996, nedan *UtlVPFL*),

8) fondbörs som avses i värdepappersmarknadslagen (495/1989, nedan *VPML*),

9) optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988, nedan *OptHandL*),

10) clearingorganisationer och clearingmedlemmar som avses i *VPML*,

11) den värdepapperscentral och den registreringsfond som avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991) samt den clearingfond som avses i *VPML*,

12) kontoförande institut som avses i lagen om värdeandelssystemet samt andra utländska, som kontoförande institut auktoriserade

sammanslutningars verksamhetsställen i Finland,

13) pantlåneinrättningar som avses i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992),

14) den sammanslutning av andelsbanker och det centralinstitut som avses i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001, nedan *ABKIL*),

15) kreditinstituts och värdepappersföretags holdingsammanslutningar,

16) företag vari en fondbörs, ett optionsföretag, en clearingorganisation eller en värdepapperscentral har bestämmande inflytande enligt VPML 1 kap. 5 §,

17) konglomerats holdingsammanslutningar som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004, nedan *FiFöTL*), om Finansinspektionen fungerar som den samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet som avses i den nämnda lagen,

18) utländska fondbolags filialer och representationer enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004, nedan *UtfPL*).

Dessutom har Finansinspektionen getts rätt att i begränsad utsträckning utöva tillsyn också över andra finansmarknadsaktörer. Sådana tillsynsobjekt är enligt FiIL 6 §.

1) emittenter av värdepapper som är föremål för offentlig handel enligt VPML 3 kap. och för multilateral handel som avses i VPML 3 a kap. samt emittenter av värdepapper för vilka det har lämnats in en ansökan om upptagande till offentlig handel samt andra som är skyldiga att offentliggöra prospekt enligt VPML 2 kap. 3 § eller som erbjuder värdepapper enligt VPML 2 kap. 2 §,

2) andra bokföringsskyldiga som upprättar sitt bokslut enligt internationella redovisningsstandarder, om deras värdepapper är föremål för sådan handel i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som motsvarar offentlig handel enligt 1 punkten eller om deras värdepapper upptas i ett prospekt som lämnats till Finansinspektionen för godkännande,

3) andra börsaktörer som avses i VPML 3 kap. 25 § och andra sådana handelsparter i multilateral handel som avses i VPML 3 a kap. 4 § samt utländska optionsföretag som avses i OptHandL 1 kap. 4 § och andra i

ett optionsföretag verksamma som avses i OptHandL 3 kap. 8 § 2 mom.,

4) anmälningsskyldiga enligt VPML 5 kap. 4 och 5 a § och enligt PFL 99 §,

5) personer som ger uppköpserbjudanden enligt VPML 3 a kap. 14 § och köpeanbud enligt VPML 6 kap. 1 § och som enligt VPML 6 kap. 10 § är skyldiga att ge anbud samt andra personer, sammanslutningar och stiftelser som avses i den sistnämnda paragrafen,

6) sådana målbolag för offentliga köpeanbud enligt VPML 6 kap. som har sitt bolagsrättsliga säte i Finland och vilkas värdepapper är föremål för handel som motsvarar offentlig handel i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

7) personer som på grundval av VPML 2 kap. 9 och 10 § är skyldiga att offentliggöra förvärv och överlåtelser av aktier eller andelar,

8) personer som enligt VPML 3 kap. 6 § eller 4 a kap. 3 a §, OptHandL 2 kap. 3 a §, PFL 16 §, KIL 18 §, PFL 41 § eller FiFöTL 8 § är skyldiga att till Finansinspektionen göra anmälningar som förvärv och överlåtelser av aktier och andelar.

Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt är enligt FöIL 2 § följande:

1) försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979, nedan *FBL*),

2) arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997, nedan *APFL*),

3) utländska försäkringsbolag som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995, nedan *UtfBL*),

4) sådana försäkringsbolag i tredje land som avses i UtfBL,

5) försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

6) pensionskassor, sjukkassor och andra försäkringskassor som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992),

7) pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995),

8) försäkringsförmedlare, dvs. försäkringsmäklare och ombud som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005, nedan *FFörmL*),

9) arbetslöshetskassor och stödkassan för arbetslöshetskassor samt Utbildningsfonden,

10) lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan,

11) Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen,

12) trafikskadenämnden och patientskadennämnden,

13) försäkringsholdingsammanslutningarna,

14) konglomerats holdingsammanslutningar som avses i FiFöTL, om Försäkringsinspektionen enligt lag är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet.

I vissa speciallagar som gäller företag och inrättningar inom försäkrings- och pensionsbranschen föreskrivs att Försäkringsinspektionens tillsyn sträcker sig endast till en del av företagets eller inrättningens verksamhet. Sådana tillsynsobjekt är följande:

1) Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund,

2) Pensionsskyddscentralen,

3) Arbetslöshetsförsäkringsfonden,

4) Statens pensionsfond,

5) Kommunernas pensionsförsäkring benämnda kommunala pensionsanstalt,

6) pensionsfonden inom Kyrkans centralfond.

Dessutom ska Försäkringsinspektionen enligt lagen fastställa budgeterna och justitieförvaltningsavgifterna för besvärnämnden för arbetspensionsärenden och för besvärnämnden för olycksfallsärenden. Justitieförvaltningsavgiften tas ut för att täcka kostnaderna för nämndernas verksamhet.

Förvaltning

Allmänna principer

Uppgifterna i samband med Finansinspektionens förvaltning är enligt den gällande lagen fördelade mellan bankfullmäktige, Finansinspektionens direktion och Finansinspektionens direktör. Finlands Banks direktion godkänner dessutom Finansinspektionens budget på framställning av Finansinspektionens direktion. De uppgifter som sammanhänger med Försäkringsinspektio-

nens förvaltning är i den gällande lagen fördelade mellan direktionen och överdirektören. Dessutom svarar social- och hälsovårdsministeriet för den allmänna styrningen och tillsynen av Försäkringsinspektionen, i enlighet med de allmänna principerna för styrning och tillsyn av förvaltning som lyder under ministerierna.

Dessutom finns vid Försäkringsinspektionen en av social- och hälsovårdsministeriet tillsatt delegation för styrningen av tillsynen över arbetslöshetsförmånerna. Delegationen består av representanter för de centrala arbetsmarknadsorganisationerna, arbetsministeriet och Folkpensionsanstalten samt av Försäkringsinspektionens överdirektör. Närmare bestämmelser om delegationen finns i förordningen om Försäkringsinspektionen (102/1999, nedan *FöIF*).

Bankfullmäktige och dess uppgifter

Bankfullmäktige har uppgifter i samband med Finansinspektionens förvaltning och verksamhet enligt vad som föreskrivs i FiIL. Enligt lagen ska bankfullmäktige (FiIL 7 §)

1) övervaka den allmänna ändamålsenligheten och effektiviteten i Finansinspektionens verksamhet,

2) utnämnda medlemmar och suppleanter i direktionen,

3) förordna en av de på förslag av finansministeriet eller Finlands Bank utnämnda direktionsmedlemmarna till ordförande för direktionen och en till vice ordförande samt, på framställning av direktionen, en ställföreträdare för direktören,

4) besluta om grunderna för bestämmande av direktörens lön, tjänstledigheter och semesterar samt om annat som berör direktörens tjänsteförhållande,

5) besluta om att tilldela direktören varning,

6) på framställning av direktionen fastställa Finansinspektionens arbetsordning,

7) övervaka att den anmälningsskyldighet uppfylls som i FiIL 34 § föreskrivs för direktionens medlemmar och suppleanter.

Dessutom behandlar bankfullmäktige direktionens årliga berättelse över Finansinspektionens verksamhet (FiIL 10 § 7 punkten) samt den berättelse som direktionen vid behov ger bankfullmäktige över förutsättningarna för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelse (FiIL 10 § 8 punkten).

I lagen om Finlands Bank föreskrivs om val av bankfullmäktigeledamöter och om bankfullmäktiges beslutsfattande.

Direktionen och dess uppgifter

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har varsin direktion som består av sex medlemmar. Två av medlemmarna utnämns på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank (FiIL 9 §). Till Försäkringsinspektionens direktion hör på motsvarande sätt en medlem som utnämns på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en medlem som på tjänsten vägnar representerar social- och hälsovårdsministeriet samt en medlem som utnämns på förslag av finansministeriet och en som utnämns på förslag av Finlands Bank (VVVL 4 §). Till båda tillsynsmyndigheternas direktioner hör dessutom Finansinspektionens direktör samt Försäkringsinspektionens överdirektör. I praktiken är direktionerna identiskt sammansatta. Till båda direktionerna väljs dessutom suppleanter i samma ordning som de ordinarie medlemmarna. De anställda vid Försäkringsinspektionen väljer dessutom bland sig en extra direktionsmedlem som har rätt att delta i direktionens beslutsfattande när den behandlar personalärenden. Motsvarande bestämmelse ingår inte i FiIL.

Bankfullmäktige utnämner direktionens medlemmar och suppleanter (FiIL 8 § 2 punkten) medan social- och hälsovårdsministeriet utnämner motsvarande medlemmar och suppleanter till Försäkringsinspektionens direktion (FöIL 4 § 1 mom.). Vardera direktionens mandatperiod är tre år, likväl så att det i fråga om Försäkringsinspektionen föreskrivs att medlemmarna väljs för högst tre år i sänder (FiIL 9 § 2 mom. och FöIL 4 § 3 mom.).

Bankfullmäktige förordnar på förslag av finansministeriet eller Finlands Bank ordfö-

rande för Finansinspektionens direktion (FiIL 8 § 3 punkten). Social- och hälsovårdsministeriet förordnar någon av Försäkringsinspektionens direktionsmedlemmar till ordförande (FöIL 4 § 2 mom.).

Finansinspektionens direktionsmedlemmar och dessas suppleanter ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktion (FiIL 9 § 1 mom.). I lagen anges inga kompetenskrav för Försäkringsinspektionens direktionsmedlemmar.

Försäkringsinspektionens direktionsmedlemmar får arvode för uppdraget i enlighet med grunder som fastställs av vederbörande ministerium (FöIF 10 §). Finansinspektionens direktionsmedlemmars arvoden är inte särskilt reglerade.

Om en direktionsmedlem eller suppleant står åtalad för tjänstebrott eller är föremål för undersökning av tjänstebrott, kan bankfullmäktige medan åtalet är anhängigt eller undersökningen pågår besluta att medlemmen eller suppleanten ska avstängas från uppdraget och gå miste om sina arvodesförmåner (FiIL 35 §). I lagen ingår inte motsvarande bestämmelse om Försäkringsinspektionens direktionsmedlemmar.

Enligt lagen ska Finansinspektionens direktion i fråga om tillsynen över finansmarknaden (FiIL 10 § 1 mom.)

1) uppställa de särskilda målen för Finansinspektionens verksamhet och besluta om riktlinjerna för verksamheten samt styra och övervaka måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna,

2) besluta om meddelande av föreskrifter med stöd av bestämmelserna,

3) besluta om principerna för Finansinspektionens internationella samarbete,

4) dra försorg om utvecklingen av samarbetet mellan de myndigheter som övervakar finansmarknaden samt fastställa principerna för samarbetet med Försäkringsinspektionen,

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt.

Dessutom ska direktionen i fråga om Finansinspektionens förvaltning (FiIL 10 § 2 mom.)

1) besluta om tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna till Finansinspektionen samt behandla den plan som anges i FiIL 36 b §,

2) behandla Finansinspektionens årliga budget,

3) överlämna Finansinspektionens arbetsordning till bankfullmäktige för fastställelse,

4) utnämna och säga upp Finansinspektionens högsta tjänstemän, med undantag för direktören,

5) i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om avstängning från tjänsteutövning och om varning,

6) enligt vad som föreskrivs i arbetsordningen avgöra Finansinspektionens interna förvaltningsärenden,

7) tillställa bankfullmäktige en årlig berättelse över Finansinspektionens verksamhet,

8) vid behov, dock minst en gång om året, ge bankfullmäktige en berättelse över målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelsen.

Dessutom avgör direktionen de vittbärande och principiellt viktiga ärenden som direktören hänskjuter till den. Direktionen kan också överta avgörande av ärenden som enligt lag eller Finansinspektionens arbetsordning ska avgöras av direktören eller av någon annan tjänsteman och som avsevärt kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt (FiIL 10 § 3 mom.).

Beslutanderätt som tillkommer direktionen kan enligt arbetsordningen delegeras till direktören när det gäller mindre betydande ärenden (FiIL 10 § 4 mom.).

Försäkringsinspektionens direktion ska styra och övervaka Försäkringsinspektionens verksamhet samt i detta syfte

1) uppställa de allmänna målen för Försäkringsinspektionens verksamhet och besluta om riktlinjerna för dess verksamhet,

2) styra och övervaka uppnåendet av de mål som uppställts för Försäkringsinspektionen,

3) vid behov, dock minst en gång om året, ge social- och hälsovårdsministeriet en berättelse över centrala händelser i försäkringsverksamheten samt de mål som ställts för Försäkringsinspektionen och måluppfyllelsen,

4) besluta om Försäkringsinspektionens budget och om dess verksamhets- och ekonomiplan,

5) utnämna och säga upp Försäkringsinspektionens direktörer, samt

6) avgöra sådana vittgående eller principiellt viktiga ärenden som överdirektören har överfört till direktionen för behandling (FöIL 4 a §).

Dessutom ska Försäkringsinspektionens direktion

1) för Försäkringsinspektionen fastställa anvisningar om tillsynen i ärenden som är betydelsefulla eller av principiell natur och vittsyftande med tanke på tillsynen eller som annars är av allmän betydelse,

2) fastställa de allmänna föreskrifter och anvisningar som ska meddelas tillsynsobjekten och som direktionen inte har överfört på överdirektören för fastställelse,

3) ombesörja och utveckla det inhemska och internationella samarbetet mellan de myndigheter som utövar tillsyn över försäkrings- och finansmarknaden,

4) fastställa principerna för Försäkringsinspektionens samarbete med Finansinspektionen,

5) göra framställning hos vederbörande ministerium om bestämmande av grunderna för den avgift som avses i 1 § i lagen om bestridande av kostnaderna för Försäkringsinspektionen (479/1944), samt

6) fatta beslut i ärenden som gäller avstängning från tjänsteutövning och i disciplinärenden när det gäller andra tjänstemän vid Försäkringsinspektionen än överdirektören (FöIF 3 §).

Finansinspektionens direktion är beslutförför när fyra medlemmar eller suppleanter är närvarande. Av de närvarande ska en vara ordföranden eller vice ordföranden. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Vid lika röstetal avgör mötesordförandens röst (FiIL 9 § 3 mom.). Övriga föreskrifter om behandlingen av ärenden och beslutsfattandet ingår i Finansinspektionens arbetsordning (FiIL 10 §).

Motsvarande bestämmelser om Försäkringsinspektionens behandling och beslutsfattande ingår i förordningen. Enligt förordningen är direktionen beslutförför när fem medlemmar, av vilka en ska vara ordföranden eller vice ordföranden, är närvarande. Någon särskild bestämmelse om förfarandet vid lika röstetal finns inte i fråga om Försäkringsinspektionen. Ärendena avgörs på föredragning om inte något annat föreskrivs i arbetsordningen.

Direktör

Chef för Finansinspektionen är en direktör. Direktören utnämns och avsätts av republikens president. Bankfullmäktige gör framställning till statsrådet om tillsättning av tjänsten. Ställföreträdare för direktören då denne har förhinder är en av bankfullmäktige tillförordnad tjänsteman vid Finansinspektionen (FiIL 11 §). Chef för Försäkringsinspektionen är en överdirektör som utnämns av statsrådet (FöIL 4 §).

Behörighetsvillkor för direktörstjänsten vid Finansinspektionen är för tjänsten lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med finansmarknaden och i praktiken visad ledarförmåga (FiIL 11 §). Behörighetsvillkor för Försäkringsinspektionens överdirektör är högre högskoleexamen, god förtrogenhet med Försäkringsinspektionens verksamhetsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap. Ställföreträdare för överdirektören är en av direktionens tillförordnad direktör.

Finansinspektionens direktör ska

1) leda Finansinspektionens verksamhet och fatta beslut i ärenden som inte hör till direktionen,

2) svara för att Finansinspektionens uppgifter sköts effektivt och ändamålsenligt samt i enlighet med direktionens instruktioner,

3) svara för att de ärenden som ska behandlas i direktionen blir vederbörligen beredda,

4) hålla direktionen informerad om sådana genom Finansinspektionens verksamhet uppdagade omständigheter som påverkar utvecklingen på finansmarknaden samt svara för övriga redogörelser till direktionen,

5) behandla ärenden som gäller utnämning och uppsägning av andra än de högsta tjänstemännen vid Finansinspektionen,

6) i fråga om tjänstemän som direktören har utnämnt besluta om avstängning från tjänsteutövning samt om varning (FiIL 12 §).

Finansinspektionens direktörs beslut ska likväl före beslutsfattandet tas upp till behandling i direktionen om de gäller i lagen närmare angivna tillsynsmetoder som avsevärt påverkar tillsynsobjektets verksamhet och om ärendet inte är brådskande (FiIL 12 § 2 och 3 mom.). I arbetsordningen kan tas i närmare föreskrifter om direktörens uppgif-

ter. I arbetsordningen kan också föreskrivas att beslutanderätt som enligt 1 mom. tillkommer direktören kan delegeras till någon annan tjänsteman vid Finansinspektionen (FiIL 12 § 4 mom.).

Enligt FöiIL ska överdirektören leda Försäkringsinspektionens verksamhet och svara för att dess uppgifter sköts på ett sätt som är effektivt, ekonomiskt och resultatgivande (FöIL 4 b §). Enligt förordningen om Försäkringsinspektionen avgör överdirektören de ärenden som inte ska avgöras av direktionen eller som inte enligt arbetsordningen eller ekonomistadgan ska avgöras av någon annan tjänsteman. Dessutom kan överdirektören i enskilda fall förbehålla sig rätten att avgöra ett ärende som annars ska avgöras av någon annan tjänsteman. I förordningen om Försäkringsinspektionen föreskrivs dessutom om överdirektörens tjänstledighet och om forum för behandling av tjänstebrott.

Övriga ledande tjänstemän

Till Finansinspektionens direktions uppgifter hör att utnämna och säga upp Finansinspektionens högsta tjänstemän, med undantag för direktören, samt att i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om avstängning från tjänsteutövning och om varning (FiIL 10 § 2 mom. 4 och 5 punkten). Vilka de högsta tjänstemännen är samt deras uppgifter och behörighetsvillkor bestäms inte i lagen utan i Finansinspektionens arbetsordning.

Försäkringsinspektionens direktion har till uppgift att utnämna och säga upp direktörerna. I direktörernas uppgifter ingår att biträda överdirektören vid ledningen av Försäkringsinspektionen samt att svara för att verksamheten vid de enheter som den leder utvecklas och ger resultat. Direktörernas behörighetsvillkor är för tjänsten lämplig högre högskoleexamen, god förtrogenhet med tjänsteuppgifterna samt i praktiken visad ledarförmåga (FöIL 4 b §). I förordningen föreskrivs dessutom att en direktör på motsvarande sätt får förbehålla sig rätten att avgöra ärenden som ska avgöras av någon annan tjänsteman vid verksamhetsenheten.

Allmänna bestämmelser om tjänstemän

Finansinspektionens direktör utnämner andra än de högsta tjänstemännen och beslutar om deras tjänsteutövning (FiIL 12 § 1 mom. 5 och 6 punkten). I lagen föreskrivs dessutom om tillämpning av bestämmelserna om Finlands Banks tjänstemän på Finansinspektionens tjänstemän (FiIL 32 §) samt om tjänstemännens oberoende ställning (FiIL 33 §). I lagen närmare angivna tjänstemän vid Finansinspektionen ska dessutom på det sätt som bankfullmäktige närmare bestämmer ge bankfullmäktige utredning om sin näringsverksamhet och sina aktieinnehav (FiIL 34 §).

På Försäkringsinspektionens tjänstemän tillämpas dessutom den allmänna tjänstemannalagstiftningen. Dessutom bestäms i lagen att i arbetsordningen ska föreskrivas om Försäkringsinspektionens tjänstemäns och övriga anställdas tjänstledigheter och om motsvarande ledigheter.

Övriga bestämmelser om förvaltningen och organisationen

I Finansinspektionens arbetsordning ingår närmare föreskrifter om behandlingen av ärenden, beslutsfattandet och tjänstemännens uppgifter samt om Finansinspektionens interna förvaltning i övrigt (FiIL 10 §). Arbetsordningen fastställs av bankfullmäktige på framställning av direktionen.

Närmare bestämmelser om verkställighet av FöiIL utfärdas genom förordning vari bl.a. föreskrivs om vissa av direktionens uppgifter, om behandlingen av ärenden, om överdirektörens rätt att utnämna tjänstemän, om överdirektörens tjänstledigheter och ställföreträdare samt om direktionsmedlemmarnas arvoden (FöiIL 7 § och förordningen om Försäkringsinspektionen). Närmare bestämmelser om Försäkringsinspektionens organisation, interna arbetsfördelning, behandling av ärenden och om organiseringen av verksamheten i övrigt ska enligt förordningen ges i arbetsordningen, som fastställs av överdirektören.

Delegationen för tillsynen över arbetslöshetsförmåner

Enligt förordningen om Försäkringsinspektionen bistås Försäkringsinspektionen av en delegation som har till uppgift att utveckla och styra tillsynen över hur arbetslöshetsförmånerna verkställs samt i detta syfte

1) följa verkställigheten av lagstiftningen om arbetslöshets- och utbildningsförmåner samt den allmänna utvecklingen av utkomstskyddet för arbetslösa,

2) främja och utveckla samarbetet mellan dem som deltar i verkställigheten av arbetslöshets- och utbildningsförmånerna,

3) följa hur de mål som har ställts för tillsynen över arbetslöshets- och utbildningsförmånerna uppnås,

4) ge utlåtanden om sådana vittgående eller principiellt viktiga ärenden som gäller arbetslöshetskassorna och som överdirektören förelägger den.

Delegationen kan också göra framställningar och ge utlåtanden om utvecklandet av verkställigheten av den lagstiftning som gäller arbetslöshets- och utbildningsförmåner.

*Befogenheter**Den nuvarande regleringens struktur*

Merparten av bestämmelserna om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter och administrativa påföljder ingår i FiIL 3 och 4 kap. I flera lagar som gäller tillsynsobjekten ingår dessutom bestämmelser om bl.a. återkallelse av och begränsning av verksamhetstillstånd, tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor samt om tillsynsmyndighetens rätt att begränsa enskilda personers rätt att vara medlemmar i tillsynsobjekts förvaltningsorgan. Också i VPML ingår flera bestämmelser som gäller tillsynsbefogenheter. I FöiIL finns inga bestämmelser om Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter eller om administrativa påföljder, utan sådana bestämmelser ingår i lagarna om respektive anstaltstyp eller anstalt. Ett undantag i detta avseende utgör den för samtliga pensionsanstalter som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring gällande lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om

täckning av ansvarsskulden (1114/2006) vars 23 § innehåller bestämmelser om administrativa påföljder. Också tillsynsbestämmelserna i FBL tillämpas huvudsakligen vid tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolag. Tillämpningen är baserad på hänvisningsbestämmelser i 1 § i APFL. Vid tillsynen över Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund och Miljöförsäkringscentralen tillämpas i tillämpliga delar FFöIL. Detta är baserat på hänvisningsbestämmelser i trafikförsäkringslagens 17 § 2 mom., patientskadlagens 5 § 4 mom. och olycksfallsförsäkringslagens 30 a § 3 mom. och på 7 § 5 mom. i lagen om miljöskadeförsäkring. På tillsynen över stödkassan för arbetslöshetskassorna tillämpas med stöd av 21 § 2 mom. i lagen om arbetslöshetskassor vad som föreskrivs om arbetslöshetskassor.

På tillsynen över sådana finans- och försäkringskonglomerat som avses i FiFöTL tillämpas tillsynsbefogenheter enligt antingen FiIL eller FöIL, beroende på om konglomeratet övervägande består av finans- eller försäkringsföretag.

I den granskning av tillämpningsområdet för tillsynsbefogenheterna som följer nedan upprepas inte det som här konstaterats om hänvisningsbestämmelserna.

Allmän granskningsrätt och rätt att få information

I FiIL 15 § föreskrivs om Finansinspektionens granskningsrätt och rätt att få information. Finansinspektionen har utan hinder av bestämmelserna om sekretess rätt att på ett tillsynsobjekts verksamhetsställe granska handlingar och andra dokument som gäller tillsynsobjektet och dess kunder samt rätt att få kopior av handlingarna och dokumenten. Granskningsrätten gäller också tillsynsobjekts datasystem samt kassa och övriga tillgångar. Rätten att granska och få information inskränker sig inte till tillsynsobjekt, utan på det sätt som närmare framgår av 15 § gäller rätten också övriga på finansmarknaden verksamma sammanslutningar och stiftelser, tillsynsobjekts och vissa andra sammanslutningars revisorer, finländska företag som hör till samma koncern eller konsolideringsgrupp

som ett tillsynsobjekt, tillsynsobjekts intresseföretag, tillsynsobjekts ombud, anknutna ombud samt andra personer som med fog kan antas ha information, handlingar eller upptagningar som behövs för tillsynen. Utöver bestämmelser om allmän granskningsrätt och rätt att få information ingår i FiIL 3 kap. bestämmelser om särskild rätt att få information i anslutning till marknadsmissbruk, hörande i anslutning till marknadsmissbruk samt rätt att få information och hörande i fråga om derivatavtal.

I FBL 25 kap. 2 § ingår en allmän bestämmelse om Försäkringsinspektionens samt social- och hälsovårdsministeriets rätt att av tillsynsobjekt få upplysningar som behövs för att ämbetsverket och ministeriet ska kunna utföra sina uppgifter. Bestämmelsen gäller försäkringsbolag och finska försäkringshållingsammanslutningar samt andra finska företag och till försäkringsbolag anknutna företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget. I FBL 25 kap. 3 § föreskrivs om tillsynsobjekts skyldighet att till Försäkringsinspektionen lämna vissa upplysningar som sin ekonomiska ställning och verksamhet.

FBL 25 kap. 4 § gäller Försäkringsinspektionens granskningsrätt. Försäkringsinspektionen har rätt att granska försäkringsverksamhet och övrig verksamhet som bedrivs av ett försäkringsbolag, ett finskt företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget samt ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget. Försäkringsinspektionen har rätt att granska handlingar om upptagningar som gäller försäkringsbolag och andra företag som avses i bestämmelsen och som är nödvändiga för utförandet av inspektionens uppgifter samt rätt att få nödvändiga kopior av handlingarna och upptagningarna.

Bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar om och granska utländska försäkringsbolag ingår i UtIFBL 16 och 43 §, i fråga om försäkringsföreningar i 12 § 5 mom. i lagen om försäkringsföreningar, i fråga om försäkringsförmedlare i FFörmL 37 §, i fråga om försäkringskassor i 97 och 98 § i lagen om försäkringskassor, i fråga om pensionsstiftelser i 65 och 66 § i lagen om pensionsstiftelser, i fråga om lant-

bruksföretagarnas pensionsanstalt i 131 § i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) och i fråga om sjömanspensionskassan i 211 § i lagen om sjömanspensioner (1290/2006).

I enlighet med 58 § 2 mom. och 58 a § i lagen om arbetslöshetskassor har Försäkringsinspektionen möjlighet att få upplysningar från arbetslöshetskassorna och från vissa andra håll. Enligt 13 § i lagen om Pensionskyddscentralen (397/2006) ska Pensionskyddscentralen lämna Försäkringsinspektionen för den ekonomiska tillsynen behövliga uppgifter om sin verksamhet och sitt bokslut. Informationsskyldigheten preciseras i 8 § i förordningen om Pensionskyddscentralen (1010/2006). Enligt 11 § i lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998) kan Försäkringsinspektionen kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer Försäkringsinspektionen en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna. Enligt 137 § 1 mom. i lagen om kommunala pensioner (549/2003) handhas tillsynen över planeringen av pensionsanstaltens finansieringsverksamhet och över dess placeringsverksamhet av Försäkringsinspektionen. Pensionsanstalten är skyldig att för tillsynen lämna finansministeriet och Försäkringsinspektionen de uppgifter som tillsynen kräver.

Deltagande i möten

I FiIL 14 § föreskrivs att en företrädare för Finansinspektionen har rätt att närvara vid tillsynsobjektets beslut- och förvaltningsorganens möten samt rätt att vid behov sammankalla möten. Företrädaren har rätt att yttra sig på mötena och att få de anmärkningar som han eller hon anser vara befogade förda till protokollet. Denna rätt gäller tillsynsobjekten över huvud taget och dessutom fondandelsstämman och representantskapet.

Motsvarande bestämmelser gäller med stöd av FBL 25 kap. 4 § försäkringsbolag. Dessutom kan Försäkringsinspektionen med stöd av 12 kap. 4 § 3 mom. i lagen om försäkringsföreningar, 98 § i lagen om försäkringskassor, 66 § 1 mom. i lagen om pensionsstif-

telser och 58 § 2 mom. i lagen om arbetslöshetskassor delta i försäkringsföreningars, försäkringskassors, pensionsstiftelsers och arbetslöshetskassors beslutande organs möten.

Förbudande och rättelse av beslut, åtgärder och andra förfaranden

Enligt FiIL 19 § kan Finansinspektionen förbjuda verkställigheten av ett tillsynsobjekts beslut eller av en åtgärd som tillsynsobjektet har planerat eller något annat förfarande som strider mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av dem eller mot tillsynsobjektets stadgar som bygger på dessa bestämmelser eller verksamhetstillstånd. Finansinspektionen kan ålägga tillsynsobjektet att återkalla verkställigheten, åtgärden eller förfarandet eller att vidta rättelseåtgärder. En förutsättning är att verkställigheten av beslutet, åtgärden eller förfarandet kan äventyra insättarnas eller övriga borgenärens ställning eller finansmarknadens stabilitet eller annars orsaka allvarliga störningar på finansmarknaden.

Försäkringsinspektionen kan förbjuda verkställigheten av ett tillsynsobjekts beslut eller kräva att beslutet rättas om tillsynsobjektet är ett försäkringsbolag, en försäkringsförening, en försäkringskassa, en pensionsstiftelse, sjömanspensionskassan eller trafikförsäkringscentralen. Dessa befogenheter regleras i FBL 25 kap. 5 § 2 mom., i 12 kap. 6 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar, i 99 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, i 67 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, i 212 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner och i 33 § i förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen (1627/1993).

Allmänna administrativa påföljder

I FiIL 4 kap. föreskrivs om administrativa påföljder som Finansinspektionen kan påföra. Påföljderna är ordningsavgift, offentlig anmärkning, offentlig varning, verksamhetsförbud, begränsning av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten. Finansin-

spektionen kan också göra framställning till marknadsdomstolen om påförande av påföljdsavgift.

Enligt FiIL 24 b § kan Finansinspektionen under vissa förutsättningar ålägga värdepappersförmedlare, personer som är skyldiga att göra insideranmälan, personer som ansvarar för insiderregister, fondbolag och emittenter av värdepapper som är föremål för offentlig handel att betala ordningsavgift. En juridisk person kan påföras 500—10 000 euro i ordningsavgift och en fysisk person 50—1 000 euro. Däremot har Finansinspektionen inte rätt att påföra tillsynsobjekt ordningsavgift t.ex. för underlåtelse att lämna solvensuppgifter eller för lämnande av felaktiga uppgifter.

Finansinspektionen kan i enlighet med FiIL 25 § tilldela offentlig anmärkning åt tillsynsobjekt och andra på finansmarknaden verk samma sammanslutningar och stiftelser som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem. En grundläggande förutsättning för offentlig anmärkning är sålunda uppsåt eller oaktsamhet. En tilläggsförutsättning är bl.a. att tillsynsobjektet inte på eget initiativ har vidtagit rättelseåtgärder omedelbart efter att ha observerat felet. Också vissa fysiska personer kan tilldelas offentlig anmärkning.

Enligt FiIL 26 § kan Finansinspektionen ge en offentlig varning om förfarandet är fortgående eller upprepat eller annars så klandervärt att en offentlig anmärkning inte kan anses vara tillräcklig. På offentlig varning ska i övrigt tillämpas vad som i lagen föreskrivs om offentlig anmärkning. En offentlig varning kan förenas med en framställning om att marknadsdomstolen påför en påföljdsavgift. I lagen föreskrivs bl.a. vilka omständigheter som ska beaktas när påföljdsavgift påförs samt om avgiftens minimi- och maximibelopp.

Enligt FBL 25 kap. 5 § 1 mom. kan Försäkringsinspektionen ge ett försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt till eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om försäkringsbolaget inte iakttar de lagar som gäller försäkringsverksamhet, sin koncession

eller bolagsordning eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998) eller om försäkringsbolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller missbruk har uppdagats i bolagets verksamhet. Försäkringsinspektionen kan också förbjuda försäkringsbolaget att bevilja nya försäkringar. I lagen föreskrivs inte särskilt om offentliggörande av anmärkningar som Försäkringsinspektionen tilldelar försäkringsbolag.

Samma typ av bestämmelser i fråga om utländska försäkringsbolag ingår i UtlFBL 17 och 44 §, i fråga om försäkringsföreningar i 12 kap. 6 § i lagen om försäkringsföreningar och i fråga om försäkringsförmedlare i FFörmL 38 § 2 mom. Dessa bestämmelser är i stort sett identiska.

I fråga om försäkringskassor, pensionsstiftelser, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan har Försäkringsinspektionen tillgång till motsvarande tillsynsmetoder endast till den del som lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden är tillämplig. I 99 § 1 mom. i lagen om försäkringskassor och i 67 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser föreskrivs däremot endast om rättelseuppmaning. I fråga om arbetslöshetskassor föreskrivs i 59 § i lagen om arbetslöshetskassor bl.a. om rättelseuppmaningar och om förvägrande av statsandel.

Övervakning av marknadsföring och avtalsvillkor

I samband med övervakningen av marknadsföring och avtalsvillkor kan Finansinspektionen bl.a. förbjuda kreditinstitut att fortsätta med eller upprepa marknadsföring och användning av avtalsvillkor som strider mot bestämmelserna. Finansinspektionen har också möjlighet att förbjuda pantlåneinrättningar att använda vissa avtalsvillkor. Om detta föreskrivs i KIL 139 § och i 34 § i lagen om pantlåneinrättningar. I VPML 7 kap. föreskrivs dessutom om tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor.

Försäkringsinspektionen har i fråga om försäkringsbolags, försäkringsföreningars

och försäkringsförmedlares verksamhet tillgång till samma typ av tillsynsmetoder gällande marknadsföring och användning av avtalsvillkor som Finansinspektionen. Om dessa föreskrivs i FBL 25 kap. 6 § och FFörmL 34 §. I UtIFBL 60 § och i 12 kap. 2 § i lagen om försäkringsföreningar hänvisas till FBL.

Vite

Om ett tillsynsobjekt eller någon annan finansmarknadsaktör försummar att i sin verksamhet följa bestämmelserna om finansmarknaden eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem eller om tillsynsobjektet försummar att iakta sina stadgar eller villkoren i sitt verksamhetstillstånd, kan Finansinspektionen i enlighet med FiIL 24 § vid vite ålägga tillsynsobjektet eller finansmarknadsaktören att fullgöra sin skyldighet, om försummelsen inte är obetydlig. Under vissa förutsättningar kan också bl.a. revisorer vid vite åläggas att fullgöra sina skyldigheter. Finansinspektionen dömer vid behov ut vitet.

I KIL 130 § 3 mom. och i fråga om sammanslutningar av kreditinstitut i KIL 174 § föreskrivs om Finansinspektionens möjligheter att använda vite i samband med tillsynen över marknadsföring och avtalsvillkor och att förena sådana skyldigheter med vite. Bestämmelser om vite ingår också i FiFöTL 35 §, ABKIL 54 §, PFL 149 och 150 §, i 40 § i lagen om pantlåneinrättningar, i 19 a § i lagen om statens säkerhetsfond, i 32 § i lagen om värdeandelssystemet och i VPML 7 kap. 1 c och 2 §.

Försäkringsinspektionen kan förena sådana uppmaningar eller förbud med vite som den utfärdar för försäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringsförmedlare, försäkringskassor och pensionsstiftelser. Vite döms i regel ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län eller av marknadsdomstolen. Bestämmelser om vite ingår i FBL 25 kap. 5 § 3 mom. och 6 § 3 mom., UtIFBL 17 § 3 mom., 42 §, 44 § 2 mom. och 84 § 2 mom., i 12 kap. 6 § 3 mom. i lagen om försäkringsföreningar, i FFörmL 34 § 3 mom. och 38 § 3 mom., i 99 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor, i 67 § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser och i 212 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner.

Yppandeförbud

Enligt FiIL 16 § kan Finansinspektionen utfärda förbud för den som är närvarande vid en inspektion som Finansinspektionen utför för att undersöka ett brott eller en förseelse eller som Finansinspektionen har begärt uppgifter eller utredningar av för att undersöka ett brott eller en förseelse mot yppande av information eller redogörelser till den som undersökningen avser eller till någon annan. Eftersom bestämmelsen har samband med insiderövervakningen av värdepappersmarknaden finns det inget behov att ta in motsvarande bestämmelse i försäkringslagstiftningen.

Anlitande av utomstående sakkunniga

Enligt FiIL 18 § kan Finansinspektionen för en utredning som är nödvändig för tillsynen över ett tillsynsobjekt eller någon annan på finansmarknaden verksam sammanslutning eller stiftelse anlita en revisor eller någon annan utomstående sakkunnig.

Enligt försäkringslagstiftningen har Försäkringsinspektionen inte motsvarande allmänna befogenheter att anlita utomstående sakkunniga. Enligt UtIFBL 43 § 2 mom. kan Försäkringsinspektionen emellertid förordna en särskild sakkunnig att bistå Försäkringsinspektionen vid granskningen av verksamhet som ett försäkringsbolag från tredje land och dess dottersamfund bedriver i Finland.

Tillsättning av ombud

Enligt FiIL 22 § kan Finansinspektionen tillsätta ombud för att övervaka tillsynsobjektets verksamhet, om det vid skötseln av dess angelägenheter har förekommit oskicklighet, oförsiktighet eller missbruk eller om någon annan särskild orsak förutsätter det. Om ett tillsynsobjekt har försatts i likvidation eller konkurs kan Finansinspektionen förordna ett ombud för att övervaka realiseringen av tillsynsobjektets egendom.

Försäkringsinspektionen kan i enlighet med FBL 25 kap. 7 och 11 §, UtIFBL 47 § 5 mom. och i enlighet med 12 kap. 6 c § 4 mom. och 6 d § i lagen om försäkringsföreningar tillsätta ombud för att övervaka försäkringsbolags verksamhet samt i enlighet

med 100 § i lagen om försäkringskassor och 68 § i lagen om pensionsstiftelser tillsätta sysslomän för att sköta försäkringskassans eller pensionsstiftelsens åligganden.

Begränsning av utdelning och annan verksamhet

Om kapitaltäckningskrav enligt lagen gäller för ett tillsynsobjekt kan Finansinspektionen enligt FiIL 20 § under vissa förutsättningar begränsa användningen av tillsynsobjektets utdelningsbara tillgångar för andra ändamål än för att öka kapitaltäckningen samt begränsa annan utdelning av tillgångar till aktie- eller andelsägare, om utdelningen kan äventyra insättarnas eller andra borgenärens ställning eller finansmarknadens stabilitet eller annars förorsaka allvarliga störningar på finansmarknaden. Enligt FiIL 23 § kan Finansinspektionen under vissa förutsättningar för högst tre månader förbjuda ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett kreditinstitut att tillhandahålla sådana investerings tjänster samt förvarings- och förvaltningstjänster som avses i lagen samt att ta emot medel.

Överlåtelse- och pantsättningsförbud är enligt försäkringslagstiftningen de viktigaste sätten att begränsa användningen av egendom. Försäkringsinspektionen kan förbjuda försäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringskassor, pensionsstiftelser och sjömanspensionskassan att överlåta eller pantsätta sin egendom i enlighet med FBL 25 kap. 9—23 §, UtIFBL 17 § 3 mom. och 47 §, APFL 31 §, i enlighet med 12 kap. 6 c § i lagen om försäkringsföreningar, 101 § i lagen om försäkringskassor, 69 § i lagen om pensionsstiftelser och i enlighet med 214 § i lagen om sjömanspensioner. I enlighet med FBL 4 kap. 10 § och APFL 7 a § kan Finansinspektionen också förbjuda t.ex. innehavare av aktier eller garantiandelar att utöva sin rösträtt.

Förbud mot medlemskap i förvaltningsorgan

Finansinspektionen kan under vissa förutsättningar för högst fem år förbjuda en person att vara medlem eller suppleant i styrelsen, verkställande direktör eller ställföreträ-

dare för verkställande direktören om tillsynsobjektet är ett kreditinstitut eller värdepappersföretag eller dessas holdingföretag eller ett fondbolag, ett förvaringsinstitut eller ett finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag. I KIL 40 §, VPFL 43 §, PFL 5 e och 9 d § och i FiFöTL 14 § föreskrivs om förbud i sådana fall.

Försäkringsinspektionen har inte motsvarande befogenhet, med undantag för situationer där Försäkringsinspektionen verkar som en sådan koordinerande tillsynsmyndighet som avses i den sist nämnda lagen.

Begränsning och återkallelse av verksamhetstillstånd samt avregistrering

Finansinspektionen kan under de förutsättningar som nämns i lagen återkalla verksamhetstillstånd som den har beviljat ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, ett förvaringsinstitut eller en pantlåneinrättning. Förutsättningarna för återkallelse av verksamhetstillstånd varierar beroende på vilken typ av tillsynsobjekt det är fråga om. Ett verksamhetstillstånd kan återkallas t.ex. om det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser, föreskrifter eller tillståndsvillkor, om den tillståndspliktiga verksamheten har upphört, eller om vilseledande uppgifter har lämnats då verksamhetstillståndet söktes.

Finansinspektionen kan också under vissa förutsättningar för viss tid eller permanent begränsa tillståndsenlig verksamhet. Detta är möjligt t.ex. i det fall att det i tillsynsobjektets verksamhet har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet allvarligt kan skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen.

Bestämmelser om återkallelse av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten ingår i lagarna som gäller respektive tillsynsobjekt. Sådana bestämmelser ingår i KIL 28 och 29 §, VPFL 24 och 25 §, PFL 117 och 125 §, i 5 a § i lagen om pantlåneinrättningar, i UtIKIL 10 §, UtIVPFL 9 § och i UtIFFL 8 §. Verksamhetstillstånd för fondbörser, optionsföretag och värdepapperscentralen beviljas och återkallas av finansministeriet.

Försäkringsinspektionen kan i enlighet med FBL 25 kap. 8 § och UtIFBL 45 § begränsa eller återkalla ett försäkringsbolags verksamhetstillstånd om de i paragrafens angivna förutsättningarna är uppfyllda. I fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag är det i enlighet med APFL 6 § dock statsrådet som har denna befogenhet.

Försäkringsinspektionen kan under vissa förutsättningar i enlighet med 12 kap. 6 a § i lagen om försäkringsföreningar bestämma att en försäkringsförenings verksamhet ska avslutas och i enlighet med 99 § 4 mom. i lagen om försäkringskassor bestämma att en försäkringskassas verksamhet delvis ska avslutas eller att kassan ska upplösas. I enlighet med 67 § 4 mom. i lagen om pensionsstiftelser kan en pensionsstiftelses verksamhet delvis avslutas eller stiftelsen upplösas. I enlighet med FFörmL 10 § kan Försäkringsinspektionen avföra försäkringsförmedlare ur registret.

Bemyndigande att meddela föreskrifter

Både Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har enligt de lagar som gäller respektive tillsynsobjekt rätt att meddela närmare föreskrifter om frågor som anges i lagarna. Också i förordningarna som gäller trafikförsäkring föreskrivs om Försäkringsinspektionens bemyndigande att meddela föreskrifter.

Bestämmelser om den koordinerande tillsynsmyndighetens rätt att meddela föreskrifter ingår dessutom i FiFöTL. Enligt vad som föreskrivs i lagen verkar Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen som den inhemska samordnande tillsynsmyndigheten.

I FiIL föreskrivs om två bemyndiganden att meddela föreskrifter. Det ena gäller regelbunden rapportering av tillsynsuppgifter till Finansinspektionen och det andra gäller löpande bokföring av affärstransaktioner. Försäkringsinspektionen har inga motsvarande allmänna befogenheter att meddela föreskrifter som kan tillämpas på dess samtliga tillsynsobjekt.

I olika lagar bemyndigas Finansinspektionen att meddela föreskrifter i sammanlagt över 80 olika moment medan Försäkringsinspektionen bemyndigas att meddela före-

skrifter i sammanlagt över 160 olika moment.

Bemyndigandena att meddela föreskrifter gäller t.ex. åtgärder i samband med att tillsynsobjekt inleder sin verksamhet (t.ex. registrering och ansökan om verksamhetstillstånd), rapportering till tillsynsmyndigheten, bokföring och bokslut, investeringsverksamhet, intern kontroll och riskhantering, kapitaltäckning, tillsynsobjekts enskilda åtgärder (såsom överföring av överskott och interna transaktioner), kundmedel och beredskap för undantagsförhållanden.

Samarbete med utländska tillsynsmyndigheter

I FiIL 5 kap. föreskrivs om Finansinspektionens tillsynssamarbete med utländska myndigheter. I kapitlet föreskrivs om Finansinspektionens allmänna skyldighet att samarbeta med de tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (27 §). Vidare föreskrivs i kapitlet om Finansinspektionens skyldighet att ingripa när ett finländskt tillsynsobjekt eller någon annan finländsk finansmarknadsaktör inte följer gällande bestämmelser i värdstaten (28 §). I kapitlet föreskrivs också om inspektion av utländska tillsynsobjekt som är etablerade i Finland (29 §) samt om Finansinspektionens skyldighet att underrätta en utländsk myndighet om att ett utländskt tillsynsobjekt inte följer gällande bestämmelser eller föreskrifter (30 §). I kapitlet föreskrivs vidare om särskilt samarbete för att förhindra marknadsmissbruk (30 a §), om Finansinspektionens rätt att inspektera och få uppgifter om finska företag inom utländska konsolideringsgrupper eller finans- och försäkringskonglomerat (31 §) samt om de grunder på vilka Finansinspektionen kan vägra samarbeta med utländska myndigheter (31 a §). Vidare föreskrivs i lagens 4 § om Finansinspektionens uppgift att vara den kontaktpunkt som avses i artikel 56 i Europaparlamentets och rådets direktiv om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv

93/22/EEG (2004/39/EG, nedan *direktivet om marknader för finansiella instrument*).

I FBL 26 kap. 15 § föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att granska utländska försäkringsföretags moderföretag, dotterföretag och anknutna företag. I samma paragraf föreskrivs dessutom om granskning av finska försäkringsbolags moderföretag, dotterföretag och anknutna företag utomlands samt om utländska myndigheters rätt att granska sådana uppgifter om denna typ av företag i Finland som behövs för en utländsk myndighets tillsyn. I det nämnda kapitlets 19 § föreskrivs vidare om Försäkringsinspektionens rätt att granska sådana företag i Finland som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat samt om rätten att be en utländsk myndighet att utföra granskning i ett sådant utländskt finans- och försäkringskonglomerat till vilket hör ett finskt försäkringsbolag eller en finsk försäkringsförening. I det nämnda kapitlets 20 § föreskrivs på motsvarande sätt om utländska myndigheters rätt att granska sådana företag i Finland som hör till ett utländskt finans- och försäkringskonglomerat.

I UtIFBL 15 § föreskrivs på motsvarande sätt som i FiIL 29 § om utländska tillsynsmyndigheters rätt att granska utländska EES-försäkringsbolags i Finland belägna representations verksamhet.

Dessutom föreskrivs i KIL 72 § och i FiFöTL 8 § om tillsynsmyndighetens rätt att med utländska myndigheter avtala att tillsynsansvaret i de fall som nämnts i lagen ska överföras på en utländsk myndighet samt på motsvarande sätt att ansvaret ska överföras från en utländsk myndighet. Motsvarande bestämmelser gäller inte i fråga om försäkringsbolag.

I UtIVPFL samt i UtIFBL föreskrivs dessutom om motsvarande principer som tillämpas på utländska värdepappersföretag och fondbolag.

I UtIKIL, UtIFBL, UtIVPFL och UtIFBL föreskrivs dessutom i enlighet med samma allmänna principer men delvis innehållsmässigt avvikande om samarbete när utländska tillsynsobjekt etablerar och avvecklar filialer i Finland samt om andra än från EES-området kommande tillsynsobjekts filialetablering i Finland och tillsynen över sådana etableringar. I lagarna finns emellertid inga

bestämmelser om samarbete med tillsynsmyndigheter i stater utanför EES, med det undantaget att i FBL och UtIFBL särskilt föreskrivs om samarbete med schweiziska myndigheter. I lagar om olika tillsynsobjekt finns dessutom enskilda bestämmelser om anmälningsskyldighet till utländska myndigheter i samband med beviljande av verksamhetstillstånd.

Täckning av tillsynskostnader

Finansinspektionen

Enligt FiIL 36 a § 1 mom. uttas åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter för täckande av kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet. Finansinspektionen tar ut åtgärdsavgifter för tillstånd och andra prestationer. Finansinspektionen bestämmer om avgiftsgrunderna och avgifternas storlek. På åtgärdsavgifterna tillämpas i övrigt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Härav följer bl.a. att det avgiftsbelopp som tas ut för en offentligrättslig prestation ska motsvara de sammanlagda kostnaderna för produktion av prestationen.

Avgiftstariffen publiceras på Finansinspektionens webbplats (åtgärdstariff 22.2.2007, dnr 2/015/2007). I tariffen har åtgärdsavgifterna grupperats i enlighet med de speciallagar som gäller respektive tillsynsobjekt. Som exempel kan nämnas att för beslut om att bevilja verksamhetstillstånd för ett kreditinstitut uppbär en åtgärdsavgift på 14 000 euro.

I lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen (1294/2004, nedan *tillsynsavgiftslagen*) föreskrivs om de avgiftsskyldiga, fastställande av tillsynsavgifter och indrivning av avgifter. Avgiftsskyldiga är enligt lagens 1 § tillsynsobjekt som avses i FiIL 5 §, aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt KIL 5 §, emittenter av värdepapper som på ansökan tagits upp till offentlig handel enligt VPML 1 kap. 3 § samt emittenter av värdepapper som enligt VPML 1 kap. 3 a § är föremål för multilateral handel på en mäklarlista.

Tillsynsavgiften ska betalas till Finlands Bank. Detta beror på att Finansinspektionen

juridiskt sett är en del av Finlands Bank och på att Finansinspektionens intäkter och kostnader tas upp i Finlands Banks bokslut. Finansinspektionen svarar själv för fastställande av tillsynsavgifterna.

Tillsynsavgiften fastställs för varje kalenderår som en grundavgift eller proportionell avgift eller som en kombinerad grundavgift och proportionell avgift.

Grundavgiften är en fast enhet som definieras som beräkningsenheter. En beräkningsenhet är 100 euro.

Den proportionella avgiften beräknas på basis av tillsynsobjektets balansomslutning eller omsättning enligt det senast fastställda bokslutet, kapitalbasens minimibelopp eller tillgångarna i placeringsfonderna. De förändringar i omfattningen av den avgiftsskyldiges verksamhet som skett under den pågående räkenskapsperioden ska beaktas när den har avgiftsskyldige fusionerats med en annan avgiftsskyldig eller om någon annan företagsreglering enligt lagens 3 § har gjorts. Om t.ex. en avgiftsskyldig har fusionerats med en annan avgiftsskyldig behöver endast det övertagande företaget betala tillsynsavgift, men tillsynsavgiften beräknas på basis av både det överlåtande och det mottagande företagens sammanräknade bokslut.

Av dem som betalar grundavgift är kreditinstitutet, värdepappersföretagen och fondbolagen skyldiga att betala proportionell avgift. Fondbörsers, optionsföretags och i VPML avsedda clearingorganisationers tillsynsavgift består endast av en proportionell avgift.

Tillsynsavgiften förfaller till betalning vid en tidpunkt som bestäms av Finansinspektionen, dock tidigast den sista dagen i juni under kalenderåret. Finansinspektionen ska sända avgiftsbeslutet till den avgiftsskyldige senast 30 dagar före den första förfallodagen. Om avgiftsskyldigheten börjar eller upphör under kalenderåret tas avgift ut endast för de kalendermånader under vilka företaget är Finansinspektionens tillsynsobjekt eller annars avgiftsskyldigt.

Finansinspektionens beslut om tillsynsavgifter kan överklagas till Helsingfors förvaltningsdomstol, vars beslut i sin tur kan överklagas till högsta förvaltningsdomstolen. Om betalningen av tillsynsavgiften försenas upp-

bärs dröjsmålsränta enligt räntelagen. Avgiften får drivas in utan dom eller beslut.

Tillsynsavgiften är en avgift av skattenatur och den motsvarar inte helt de kostnader som ett enskilt tillsynsobjekt eller en grupp av tillsynsobjekt orsakar Finansinspektionen. De i lagen angivna koefficienterna har beräknats så att de säkerställer kontinuiteten i Finansinspektionens verksamhet. Av denna anledning kan tillsynsavgifterna avkasta ett visst överskott. Om tillsynsavgifterna tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter överstiger Finansinspektionens budgeterade kostnader med mer än fem procent, ska Finansinspektionen sänka alla avgiftsskyldigas tillsynsavgift med ett lika stort belopp, så att överskottet inte blir större än vad som nämns ovan.

Trots att avgiftsgrunderna dimensionerats så att de ska trygga verksamheten är det möjligt att tillsynsavgifterna inte tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter räcker för att täcka samtliga kostnader för Finansinspektionens verksamhet. Även om Finansinspektionens budget upprättas efter en noggrann bedömning av avgiftsintäkterna, finns det risk för att det uppkommer underskott om t.ex. ett stort tillsynsobjekt planerar fusion med ett tillsynsobjekt i en annan EES-stat. När det finns risk för finansiellt underskott ska Finansinspektionen i enlighet med FilL 36 b § utan dröjsmål göra upp en plan för behövliga åtgärder med anledning av underskottet. Om de finansiella grunderna för Finansinspektionens verksamhet inte kan korrigeras genom lagstiftningen måste ett eventuellt underskott i sista hand finansieras av Finlands Bank.

Försäkringsinspektionen

Försäkringsinspektionen är ett ämbetsverk vars inkomster och utgifter nettobudgeteras under ett eget moment i statsbudgeten. Enligt 1 § i lagen om bestridande av kostnaderna för Försäkringsinspektionen (479/1944, nedan *försäkringstillsynsavgiftslagen*) ska utgifterna för Försäkringsinspektionens verksamhet täckas med tillsyns- och åtgärdsavgifter.

På Försäkringsinspektionens åtgärdsavgifter tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten. Närmare bestämmelser om Försäk-

ringsinspektionens åtgärdsavgifter ingår i social- och hälsovårdsministeriets förordning om Försäkringsinspektionens avgiftsbelagda prestationer (1284/2007). Förordningen gäller till utgången av år 2009. I förordningen indelas åtgärdsavgifterna i avgiftsbelagda offentligrättsliga prestationer och i övriga avgiftsbelagda prestationer. Som exempel på en avgiftsbelagd offentligrättslig prestation kan nämnas Försäkringsinspektionens beslut om samtycke till försäkringsbolags fusioneringsplaner. Grundavgiften för ett sådant beslut är 2 640 euro. För varje 30 timmar överskridande del av den arbetsinsats som gjorts av en föredragande eller sakkunnig som anlitats vid beredningen av beslut tas ut 85 euro per timme.

I försäkringstillsynsavgiftslagen föreskrivs om Försäkringsinspektionens tillsynsavgifter. Avgiftsskyldiga är Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer grunderna för tillsynsavgifterna på framställning av Försäkringsinspektionen. Grunderna för tillsynsavgiften består av en fast grundavgift och en till denna fogad proportionell avgift. På framställning av Försäkringsinspektionen kan ministeriet fastställa avgiften för ett enskilt tillsynsobjekt med avvikelser från huvudregeln, om det till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av någon därmed jämförbar orsak vore oskäligt att tillämpa de i lagen angivna grunderna.

Tillsynsavgifterna bestäms utifrån Försäkringsinspektionens kostnadsberäkning och tillsynsobjektens bokslutsuppgifter. Den fasta grundavgiften bestäms gruppvis. Den proportionella avgiften bestäms enligt lagen på basis av premieinkomsten, nettoinkomsten av placeringsverksamheten och den försäkrings tekniska ansvarsskulden samt på basis av medlemsavgiftsintäkterna (arbetslöshetskassorna) och antal registrerade personer i företags anställning (antalet ombud).

Ministeriet har fastställt grunderna för tillsynsavgifterna år 2007 genom sitt beslut 18.12.2006 (dnr SHM/3608/2006). Grunderna framgår av den bifogade tabellen (tabell 10). I tabellen nämns inom hårda parenteser i anslutning till den proportionella avgiften de procentuella andelarna av premieintäkterna, ansvarsskulden och balansomslutningen per anstalt i enlighet med Försäkringsinspektio-

nens beslut om tillsynsavgifter (27.12.2006, dnr 3/001/2006). Försäkringsombud behöver inte betala tillsynsavgift.

Försäkringsinspektionen gör före utgången av november en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om grunderna för följande års tillsynsavgifter. Efter att ministeriet bestämt avgiftsgrunderna påför Försäkringsinspektionen i december samma år utgående från dem tillsynsavgifterna. Avgifterna förfaller till betalning den sista januari följande år.

Om tillsynsavgifterna i undantagsfall tillsammans med övriga intäkter, av oväntade och på förhand oförutsebara orsaker, inte räcker för att täcka Försäkringsinspektionens kostnader kan tillsynsavgifterna justeras under det år då de ska betalas.

Om betalningen försenas uppbärs dröjsmålsränta enligt räntelagen. Tillsynsavgiften och dröjsmålsräntan kan utmätas utan dom eller beslut. Ministeriets beslut om grunderna för tillsynsavgifter och Försäkringsinspektionens beslut om enskilda anstalters tillsynsavgifter kan överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen.

2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen i EU och andra länder

Lagstiftningen inom Europeiska unionen

I artikel 4.4 i kreditinstitutdirektivet definieras begreppet behöriga myndigheter. Med behöriga myndigheter avses de nationella myndigheter som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över kreditinstitut. Direktivet bygger på principen om hemstatstillsyn som innebär att myndigheten i den stat där ett kreditinstitut har auktoriserats också svarar för tillsynen över kreditinstitutets filialer i andra medlemsstater.

Huvudsakligen motsvarande bestämmelser som i kreditinstitutdirektivet om de behöriga tillsynsmyndigheterna för försäkringsbolag ingår i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG om livförsäkring (nedan *livförsäkringsdirektivet*) samt i rådets första direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan di-

rekt försäkring än livförsäkring (nedan *första skadeförsäkringsdirektivet*) i rådets andra direktiv 88/357/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster samt om ändring av direktiv 73/239/EEG (*andra skadeförsäkringsdirektivet*) och i rådets direktiv 92/49/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direkt försäkring ingår i 73/239/EEG och 88/357/EEG (*tredje skadeförsäkringsdirektivet*). Bestämmelser som gäller tillsyn ingår likaså bl.a. i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (nedan *extra tillsynsdirektivet för försäkringsföretag*) samt i Europaparlamentets och rådets direktiv om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (2002/87/EG, nedan *direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat*). Hänvisningar till behöriga myndigheter och dessas uppgifter ingår dessutom i flera direktiv om värdepappersmarknaden, av vilka de viktigaste är direktivet om marknader för finansiella instrument samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (nedan *direktivet om marknadsmissbruk*).

Europeiska unionens råd bereder dessutom för närvarande ett projekt som syftar till att förnya försäkringsbolagsdirektiven (det s.k. Solvens II -projektet). Syftet med projektet är att förenhetliga samtliga direktiv om försäkringsbolag med kreditinstitutsdirektivet.

I de nämnda direktiven föreskrivs t.ex. inte om de nationella behöriga myndigheternas antal eller administrativa ställning, utan dessa frågor har lämnats helt beroende av nationell prövning. I direktivet föreskrivs inte heller på ett enhetligt sätt om de behöriga myndigheternas uppgifter eller befogenheter. Direktiven innehåller emellertid talrika hänvisningar

till de behöriga myndigheternas enskilda uppgifter och, i synnerhet när det gäller värdepappersmarknaden, också till enskilda tillsynsbefogenheter.

På unionsnivå har det inte ansetts nödvändigt att centralisera tillsynen över finansmarknaden till gemensamma multinationella organ utan det har ansetts att finansmarknadens funktion och stabilitet åtminstone tills vidare kan tryggas genom ett tillräckligt effektivt samarbete mellan de nationella myndigheterna. Ecofin-rådet beslöt emellertid redan år 2002 att alternativa regleringar måste utredas för att trygga en tillräcklig tillsyn på Europeiska unionens finansmarknad. I alternativen är det skäl att beakta bl.a. närhetsprincipen och att iaktta opartiskhet i förhållande till nationella lösningar gällande tillsynen och regleringen av finansmarknaden samt dess stabilitet. Utgångspunkten för dessa krav är att tillsynsmyndigheten ska stå så nära tillsynsobjekten som möjligt samt insikten att kriser inom det finansiella systemet påverkar den offentliga ekonomin. Frågor som gäller finanstillsynen har därefter behandlats i flera olika sammanhang och arbetet fortsätter. De åtgärder som eventuellt föreslås kommer sannolikt inte att genomföras ännu på flera år.

Enligt artikel 109 i EG-fördraget ska den nationella lagstiftningen vara förenlig med detta fördrag och stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken. Enligt artikel 105 i EG-fördraget och rådets beslut (98/415/EG) om tillämpning av fördraget ska Europeiska centralbanken höras om lagstiftningsprojekt som berör den nationella finanstillsynen. Syftet är att säkerställa att den nationella lagstiftningen stämmer överens med EG-fördraget.

Sverige

Sveriges finanstillsynsmyndighet (*Finansinspektionen*, nedan *FI*) inrättades år 1991 och övervakar företagen på kredit-, försäkrings- och värdepappersmarknaden. År 2007 hade FI 260 anställda och budgeten gick på ca 24,9 miljoner euro. FI är den myndighet som övervakar företagen på finansmarknaden. FI har av regering och riksdag fått i uppdrag att bidra till finanssektorns stabilitet

och effektivitet samt verka för gott konsumentskydd. Centralbanken svarar för den allmänna tillsynen över betalningssystemen.

FI hör till finansdepartementets förvaltningsområde och svarar inför departementet. FI:s verksamhet leds av en generaldirektör. FI har en styrelse med tio medlemmar som utnämns av Sveriges regering. Styrelseordföranden väljs utanför FI:s organisation. Vice ordförande är i allmänhet en representant för centralbanken men i övrigt representerar styrelsemedlemmarna olika samhällssektorer, såsom forskning och domstolsväsendet. Generaldirektören hör inte till styrelsen. FI är indelad i avdelningen för marknadstillsyn, rättsavdelningen och avdelningen för stabilitetstillsyn. Rättsavdelningen ansvarar t.ex. för normgivning och samordning i normgivningsfrågor.

FI har sedan år 1999 formellt fungerat som tillståndsmyndighet för banker och försäkringsbolag, medan de principiella besluten fattas av landets regering. Tillsynsmyndigheten kan ingripa med sanktioner mot tillsynsobjekt som bryter mot reglerna. Den kan också utfärda föreskrifter för sina tillsynsobjekt. FI:s styrelse beslutar om sammankallande av extra bolagsstämma för tillsynsobjekten, om principiella och särskilt betydelsefulla förbud samt om rapportering till Sveriges regering om återkallelse av verksamhetstillstånd för försäkringsbolag. Till FI:s uppgifter hör också att bistå statsråden med yttranden och utredningar samt att fungera som sekretariat för Bokföringsnämnden och för Insättningsgarantinämnden. Tillsynsmyndigheten ska samarbeta med konkurrensverket, centralbanken, garantifonden och ersättningsfonden samt sköta beredningsuppgifter. Tillsynsmyndigheten svarar också för statistik över finansmarknaden, försäkringsmarknaden och kreditinstitutet.

FI:s verksamhet finansieras med de tillsynsavgifter och tillståndsavgifter som betalas av tillsynsobjekten. Tillsynsavgifterna täcker största delen av kostnaderna för FI:s verksamhet, även om finansieringen indirekt sköts via statsbudgeten. FI får sålunda varje år anslag genom statsbudgeten. FI tas i sin tur ut årliga avgifter av de övervakade företagen för finansiering av sin verksamhet, och återför avgifterna till statskassan. Med till-

synsavgifterna täcks bl.a. kostnaderna för FI:s normgivning och övervakning. FI disponerar själv intäkterna av de tillståndsavgifter som täcker kostnaderna för prövning av tillstånd och anmälningar.

I förordningen om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet, 2002:1042 föreskrivs närmare om tillsynsavgifterna. I förordningen delas tillsynsobjekten in i grupper enligt den verksamhet som de bedriver. I förordningen föreskrivs om avgifternas maximi- och minimibelopp för respektive grupp. För vissa tillsynsobjekt, t.ex. försäkringsmäklare, är tillsynsavgiften enligt förordningen ett fast belopp.

Bland annat avgifterna för tillsynsobjekt som bedriver bank- och finansieringsverksamhet, tillhandahåller investeringstjänster samt bedriver försäkringsverksamhet och börsverksamhet baseras på tillsynsobjektens balansomslutning. För banker utgör tillsynsavgifternas maximibelopp 0,04 procent av balansomslutningens första miljarder kronor, 0,03 procent inom intervallet 1—10 miljarder kronor, 0,006 procent inom intervallet 10—60 miljarder kronor och 0,0055 procent för 60 miljarder kronor och däröver. För försäkringsbolag är tillsynsavgifternas maximibelopp 0,1 procent då balansomslutningen är 0—0,5 miljarder kronor, 0,075 procent inom intervallet 0,5—1,0 miljarder kronor, 0,04 procent inom intervallet 1—2 miljarder kronor och 0,01 procent då balansomslutningen överstiger 2 miljarder kronor. Fondbolags tillsynsavgifter utgör högst 0,02 procent av det sammanlagda beloppet av de fonder som företaget förvaltar. Minimibeloppet av de ovan nämnda gruppernas tillsynsavgifter är 3 000—20 000 kronor.

FI har lagt ett förslag till en ny modell för tillsynsavgifter (2006—12—01) enligt vilken gruppindelningen förenklas en aning och den på balansomslutningen baserade graderingen slopas. Förslaget innebär att maximibeloppet av t.ex. bankernas och försäkringsbolagens tillsynsavgifter kommer att utgöra 0,004 procent av balansomslutningen.

Danmark

Danmarks finanstillsynsmyndighet (*Finanstillsynet*, nedan *FT*) övervakar finans-

och försäkringsmarknaden. FT både bereder författningar och övervakar efterlevnaden av dem. FT har 200 anställda och dess budget för år 2007 går på ca 18,9 miljoner euro. Tillsynen omfattar både finans- och försäkringsföretag, såsom kreditinstitut, försäkringsbolag, pensionsfonder, försäkringsmäklare och placeringsfonder, och värdepappersmarknaden. Till den sistnämnda kategorin hör också värdepappersförmedlare, offentliga marknadsplatser, clearingorganisationer och värdepapperscentraler. Tillsynsmyndighetens målsättning är att upprätthålla förtroendet för finanssektorn samt bidra till att den klarar sina åtaganden.

FT arbetar separat från centralbanken. För samarbetet mellan FT och centralbanken har inrättats ett råd som fattar beslut i allmänna tillsynsrelaterade ärenden samt om speciella frågor som har stor betydelse för enskilda företag inom finanssektorn. Rådet styr FT:s normgivning. Rådet har åtta medlemmar som utnämns av centralbanken, ekonomi- och näringsdepartementet, konsumenterna och representanterna för finans- och ekonomisektorn. År 2005 ingick FT två samarbetsavtal, det ena med centralbanken och det andra med finansdepartementet. Syftet med det sistnämnda avtalet är att främja stabiliteten på finansmarknaden genom informationsutbyte, konsultationer och en samarbetskommitté. Avtalet med centralbanken ska utöka samarbetet mellan parterna och förbättra samarbetets kvalitet. Samarbetsavtalet har kompletterats med protokoll om finansmarknadens stabilitet, betalnings- och clearingsystemen samt statistikföringen.

FT verkar inom ekonomi- och näringsdepartementets förvaltningsområde och ansvarar också inför departementet. Tillsynsmyndighetens generaldirektör ingår varje år ett avtal om FT:s verksamhet med departementet. Utöver det ovan nämnda rådet verkar i anslutning till FT också *Forsikringsrådet*, vars uppgift består i att ge yttranden om vittbärande eller principiellt betydelsefulla frågor och reformer inom försäkringsbranschen. Ministern har inte befogenhet att ge FT direktiv, med undantag för vissa normgivningsfrågor. Ministern kan emellertid be tillsynsmyndigheten undersöka ett visst ärende. FT ska be ministeriet om extra befogenheter om

det måste överskrida sina egna befogenheter för att kunna sköta ett uppdrag. Ett sådant mandat kan behövas t.ex. i en situation där tillsynsmyndigheten måste ta över ett tillsynsobjekt för att undvika att det går i konkurs.

FT:s verksamhet är delad i 14 enheter. Generaldirektören svarar för den dagliga ledningen av verksamheten, för den strategiska planeringen och resursallokeringen och är ansvarig inför ministern. I Danmark finns ingen separat lagstiftning om tillsynsmyndigheten, utan dess befogenheter regleras i bank- och försäkringslagstiftningen.

Utöver den egentliga tillsynen beviljar FT bank-, försäkrings- och värdepappersföretag tillstånd, samlar in och distribuerar information om förhållandena inom finanssektorn, ger råd till departement och utskott samt för en öppen dialog med bolag och organisationer. FT fungerar också som sekretariat för *Forsikringsrådet*, *Fondsrådet*, *Pensionsmarkedsrådet* och för *Forsikringsmæglarudvalget*.

Till FT:s befogenheter i enlighet med banklagstiftningen hör bl.a. att utfärda närmare föreskrifter om bankverksamhet samt göra anmälningar till polis eller åklagarmyndigheter i syfte att inleda förundersökning vid misstanke om brott mot strafflagen eller tillsynslagstiftningen. FT kan också besluta om återkallelse av verksamhetstillstånd om verksamheten inte har inletts eller om den har avbrutits eller om ett kreditinstitut grovt eller upprepade gånger bryter mot lag eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av lag. Dessutom har tillsynsmyndigheten rätt att lämna in konkursansökan mot kreditinstitut samt utfärda betalningsförbud om insättarnas fördel kräver det. FT kan också påföra bl.a. kreditinstituts representanter bötesstraff om dessa inte uppfyller sina lagstadgade förpliktelser inom utsatt tid samt förena sina med stöd av lag utfärdade föreskrifter med vite. Vidare kan FT förbjuda en banks ägare att utöva rösträtt.

Enligt lagen om värdepappersmarknaden har tillsynsmyndigheten bl.a. befogenheter att utfärda föreskrifter i situationer som nämns i lagen, att göra anmälningar till polis eller åklagarmyndigheter för inledande av förundersökning vid misstanke om brott mot

strafflagen eller tillsynslagstiftningen samt att återkalla verksamhetstillstånd om verksamheten inte har inletts eller om den har avbrutits eller om ett tillsynsobjekt grovt eller upprepade gånger bryter mot lag eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av lag eller om tillsynsobjektets ledning inte är lämplig för uppgiften. Tillsynsmyndigheten kan också påföra t.ex. representanter för ett tillsynsobjekt bötesstraff om dessa försummar att inom utsatt tid fullgöra sina lagstadgade skyldigheter eller förbjuda ägaren till ett tillsynsobjekt att utöva sin rösträtt om denne hindrar ett tillsynsobjekt att utöva sina lagliga rättigheter. Om en fysisk eller juridisk person inte uppfyller sina förpliktelser enligt lag eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av lag, kan tillsynsmyndigheten beordra denne att fullgöra sina skyldigheter. Myndigheten kan också offentliggöra sina föreskrifter och avlägsna värdepapper från börsen om den anser detta vara ändamålsenligt. Vidare kan tillsynsmyndigheten utfärda förbud mot förstörande av bevis och kräva att få bevis överlämnade till sig vid misstanke om kursmanipulation och missbruk av insiderinformation.

FT:s budget ingår i statsbudgeten. De belopp som FT får av staten ersätter den med de avgifter som tillsynsobjekten betalar. I slutändan finansieras verksamheten sålunda av de företag som är verksamma på finansmarknaden.

Tillsynsavgifterna regleras i Danmarks lag om finansiell verksamhet (Lov om finansiell virksomhed; 1045 af 22/08/2007). Den avgift som tillsynsobjekten ska betala enligt lagens 361 och 362 § består enbart av en fast avgift. Tillsynsavgiften för t.ex. värdepapperscentralen är 1 840 000 kronor. För banker och vissa andra finansinstitut har den gemensamma andelen av tillsynskostnaderna enligt lagens 363 § fastställts till 49,4 procent av skillnaden mellan FT:s kostnader och de avgifter som erhålls med stöd av 361 och 362 §. Tillsynsavgiften fördelas sålunda mellan finansinstituten i enlighet med det sammanlagda beloppet av deras skulder och borgensåtaganden. Tillsynsavgiftens minimibelopp är 2 000 kronor. Hos livförsäkringsbolag och pensionskassor insamlas i avgifter 18,3 procent av den ovan nämnda skillnaden. Mellan

dessa tillsynsobjekt fördelas avgiften till hälften på basis av premieinkomsterna och till hälften på basis av balansomslutningen. Minimibeloppet är 2 000 kronor. För skadeförsäkringsbolag utgör avgiften 14,7 procent av den ovan nämnda skillnaden. Avgiften fördelas mellan skadeförsäkringsbolagen på basis av premieintäkterna och ersättningsutgifterna.

Norge

I samband med att finansinspektionen reformerades i Norge år 1986 centraliserades tillsynen över finansmarknaden till en ny organisation (*Kredittilsynet*, nedan *KT*). Norge var det första nordiska landet där tillsynen över finansmarknaden sammanslogs till en enda tillsynsorganisation. KT:s budget för år 2007 uppgick till ca 23,1 miljoner euro och antalet anställda var 212. KT övervakar de på kredit-, kapital- och försäkringsmarknaden verksamma företagen på motsvarande sätt om tillsynsmyndigheterna i Sverige och Danmark. Tillsynen omfattar också revisorer, bokföringsbyråer, inkassobyråer och fastighetsförmedlare. År 2005 utsträcktes tillsynen till börsnoterade norska företags IFRS-redovisningar.

KT:s målsättning är att trygga stabiliteten och effektiviteten i finansinstitutens och finansmarknadens funktion samt att skydda samhällets och konsumenternas intressen. Myndighetens målsättning är också att säkerställa den med tanke på marknadens funktion relevanta lagstiftningens ändamålsenlighet. Utöver tillsyns- och uppföljningsuppgiften deltar KT i beredningen av författningar samt verkar som tillståndsmyndighet. KT kan utföra sina inspektioner i tillsynsobjektens lokaler och utföra inspektioner på distans. KT följer också förändringar i och utvecklingen av makroekonomin.

Stortinget godkänner KT:s budget på framtällning av regeringen. Kostnaderna för KT täcks i sin helhet med avgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Avgifternas storlek baseras på omfattningen av tillsynen i det enskilda fallet. KT är en självständig förvaltningsmyndighet. Den är sålunda fristående från centralbanken och hör till finansdepartementets förvaltningsområde. KT ger självständi-

ga beslut och yttranden. Finansdepartementet har delegerat självständig beslutanderätt till KT i flera frågor.

KT leds av ett förvaltningsråd. Detta består av fem medlemmar som inte är anställda vid KT. Förvaltningsrådet kompletteras med två medlemmar som representerar de anställda när det behandlar ärenden som gäller tillsynsmyndighetens interna förvaltning. Medlemmarna utnämns av statsledningen för fyra år i sänder. Centralbankens representant i förvaltningsrådet har rätt att yttra sig och göra framställningar men inte rösträtt. Förvaltningsrådets ordförande rapporterar till finansdepartementet och parlamentet om KT:s verksamhet. För den dagliga ledningen av KT svarar en generaldirektör som finansdepartementet utnämner för sex år i sänder. Generaldirektören stöds av en ledningsgrupp som består av fyra direktörer en juridisk direktör och en informationsdirektör. Verksamheten är organiserad i tre tillsynsavdelningar, dvs. en för finans- och försäkringstillsyn, en för revisionstillsyn och en för finansmarknadstillsyn, samt i en förvaltningsavdelning och i stödfunktionen. Avdelningarna är i sin tur indelade i mindre enheter med egna uppgiftsområden.

År 2005 togs av kreditinstituten i tillsynsavgifter ut 0,0022 procent av deras balansomslutning, av försäkringsbolagen 0,0291 procent av deras premieintäkter, av värdepappersföretagen 0,1500 procent av deras omsättning och av fondbolagen 0,0025 procent av de förvaltade fondernas värde.

Island

Islands finanstillsynsmyndighet (*Fjármálaeftirlitid*, nedan *FME*) inrättades år 1999. FME utövar tillsyn över hela finanssektorn. FME övervakar bl.a. affärs- och sparbankerna, försäkringsbolagen, värdepappersföretagen, fondbolagen, börserna och pensionsfonderna. Stabiliteten på finansmarknaden övervakas av centralbanken. FME:s målsättning är att främja stabiliteten på finansmarknaden genom att samordna grunderna för dess funktion samt följa upp förfarandenas laglighet. FME är en självständig administrativ tillsynsmyndighet som verkar i anslutning till

finansdepartementet. Tillsynsmyndigheten ska årligen överlämna en rapport om sin verksamhet till departementet. Handelsministern rapporterar i sin tur om FME:s verksamhet till parlamentet.

FME leds av ett förvaltningsråd med tre medlemmar som har till uppgift att övervaka FME:s verksamhet och operativa åtgärder. Alla ärenden av större betydelse måste underställas förvaltningsrådet för godkännande. Förvaltningsrådet utnämner också generaldirektören som svarar för den dagliga ledningen av finanstillsynsmyndigheten. Förvaltningsrådet utnämns av handelsministern för fyra år i sänder. En av medlemmarna utnämns emellertid av centralbanken. FME:s verksamhet finansieras i sin helhet med avgifter som uppbärs hos tillsynsobjekten.

FME:s verksamhet har indelats i fyra operativa enheter och en enhet som svarar för stödfunktioner. Enheterna övervakas av generaldirektören. Denne beslutar också om arbetsfördelningen mellan enheterna. Generaldirektören kan delegera en del av sina uppgifter till enhetscheferna eller till vice generaldirektören. För att FME ska kunna fullgöra sin tillsynsskyldigheter har den befogenhet att göra inspektioner bl.a. i tillsynsobjektens lokaler. Dessutom har FME rätt att granska tillsynsobjektens årsredovisningar och ålägga tillsynsobjekten att överlämna handlingar som behövs för tillsynen. Om ett tillsynsobjekt inte på begäran överlämnar information kan FME förelägga böter till dess att uppgifterna överlämnas. Det dagliga bötesbeloppet kan variera mellan 10 000 och 1 000 000 kronor (ca 100—100 000 euro). Om ett tillsynsobjekt i sin verksamhet bryter mot andra föreskrifter som FME utfärdat kan bötesbeloppet variera mellan 10 000 och 2 000 000 kronor.

Tyskland

Finanstillsynen i Tyskland reformerades år 2002, då den sammanslagna tillsynsmyndigheten *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* (nedan *BaFin*) inledde sin verksamhet. BaFin övervakar hela finansmarknaden. Tillsynsmyndigheten inkluderar alla tidigare finans- och försäkringstillsyns-

myndigheter. De tidigare tillsynsorganisationernas rättigheter och skyldigheter överfördes som sådana till BaFin.

Till finanstillsynsmyndighetens uppgifter hör både solvenstillsyn och marknadsövervakning. Myndigheten har också uppgifter i anslutning till investerar- och konsumentskyddet. BaFins allmänna målsättning är att trygga en stabil och konkurrenskraftig finansmarknad och samtidigt investerarnas och försäkringstagarnas förtroende för systemet. BaFin övervakar också att marknadsaktörerna följer de gällande procedurreglerna. Syftet med BaFins bankövervakning är att upprätthålla kreditinstitutens funktionsduglighet och skyddet av insättningarna med beaktande av övergripande ekonomiska stabilitetskrav. Centralbankens insats i banktillsynen är emellertid väsentlig eftersom den regelbundet gör inspektioner i tillsynsobjektens lokaler samt granskar revisionsrapporter och årsredovisningar. BaFin måste konsultera centralbanken innan den utfärdar föreskrifter inom ramen för sina befogenheter. För att koordinera samarbetet mellan finanstillsynsmyndigheten och centralbanken har inrättats ett särskilt forum (*Forum für Finanzmarktufsicht*), som parterna råd i sådana frågor om den integrerade marknadstillsynen som är viktiga med tanke på stabiliteten i det finansiella systemet. Om finansministern så önskar kan han delta i forumets arbete. En representant för BaFin fungerar som ordförande för forumet.

BaFin verkar i anslutning till finansministeriet och leds av ett förvaltningsråd och en generaldirektör. Förvaltningsrådet övervaka BaFins verksamhet och ger råd om vissa funktioner. Förvaltningsrådet godkänner också BaFins budget som i sin helhet finansieras med avgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Finansministeriet utnämner förvaltningsrådets ordförande och vice ordförande samt dessutom två andra medlemmar. Ekonomiministeriet och justitieministeriet utnämner båda en medlem. Till förvaltningsrådet hör också fem representanter för parlamentet. Till förvaltningsrådet hör vidare representanter för kreditinstitutet, försäkringsbolagen och värdepappersföretagen. BaFins vardagliga verksamhet leds av generaldirektören som bestämmer om organisationens interna verk-

samhet och är skyldig att regelbundet rapportera till förvaltningsrådet om myndighetens verksamhet. Ett råd bestående av finsexperter fungerar som rådgivare i ärenden som har samband med BaFins (*Fachbeirat der BaFin*). Dessutom bistår rådet med att utveckla tillsynsmetoderna. Till BaFins förvaltningsorgan hör också en värdepapperskommitté (*Wertpapierrat der BaFin*), ett försäkringsråd (*Versicherungsbeirat der BaFin*) och ett råd som övervakar t.ex. situationer där BaFin övertar tillsynsobjektets verksamhet (*Übernahmbeirat der BaFin*). En särskild kommitté (*Wiederspruchsausschuss der BaFin*) behandlar besvär över BaFins åtgärder.

BaFins verksamhet är indelad i tre avdelningar som svarar för banktillsynen, försäkringstillsynen och värdepapperstillsynen. Dessutom har BaFin tre enheter som behandlar sektoröverskridande ärenden. En av dessa enheter behandlar produkter som rör konsumentskydd och pensioner. Internationella enheten behandlar finansmarknadsfrågor som har betydelse för flera sektorer. Internationella enheten svarar också för BaFins representation bl.a. i Europeiska värdepapperstillsynskommittén och i andra internationella sammanhang. Den tredje sektorsöverskridande enheten behandlar framförallt juridiska ärenden. En specialgrupp inom denna enhet behandlar penningtvättsärenden.

BaFin beviljar och återkallar bankers och andra tillsynsobjektets verksamhetstillstånd. Myndigheten har också rätt att förordna om specialgranskning av tillsynsobjekt för att utreda dessas ledningsförhållanden och ekonomiska ställning. Om ett tillsynsobjekt har problem med sin kapitaltäckning kan BaFin avbryta tillsynsobjektets verksamhet tills ärendet är uppkärlat. BaFin kan kräva att ett tillsynsobjektets operativa ledning byts ut om den inte uppfyller tillförlitlighets- och lämplighetskraven. BaFin har vidare en allmän befogenhet att ingripa i sådana omstruktureringar inom finanssektorn som kan hota insättningarna och övriga tillgångars säkerhet, ha en negativ inverkan på skötseln av affärs- transaktionerna eller orsaka allvarliga störningar i samhällsekonomin. BaFin godkänner också revisorer för tillsynsobjekten.

BaFin har rätt att begära information om alla handlingar, bokföringsdokument och

protokoll som har samband med kreditinstituts affärsverksamhet. BaFins representanter har också rätt att delta i bolagsstämmor och yttra sig på dem. BaFin kan beordra kreditinstitut att sammankalla bolagsstämman eller något annat organ för behandling av ett uppgivet ärende. I speciellsituationer kan BaFin begränsa ett kreditinstituts utdelning eller utlåning och förbjuda investering av fria tillgångar om kreditinstitutet inte inom utsatt tid har rättat till brister som BaFin har upptäckt. BaFin kan också påföra en avgift på högst 25 000 euro om kreditinstitutet inte har iakttagit givna anvisningar och föreskrifter eller om BaFin inte har informerats om att ett kreditinstituts verksamhet varit bristfällig eller felaktig. För brott mot lagen om värdepappershandel kan BaFin påföra en avgift från 50 000 till 1 000 000 euro. Avgiftens storlek påverkas bl.a. av om det är fråga om en offentlig eller riktad emission, om tillsynsmyndigheten har blivit vilseledd eller om företaget har bedrivit vilseledande marknadsföring. BaFin kan göra brottsanmälan om insiderhandel.

Storbritannien

Storbritannien har sedan år 1997 haft en kombinerad modell med en tillsynsmyndighet (*Financial Services Authority*, nedan *FSA*). Tillsynen omfattar hela finanssektorn (kreditinstitut samt försäkrings- och placeringsverksamhet). Ett undantag utgör inlösningsanbud samt ärenden som gäller finansinformation och förvaltningsmodeller, vilka hör till specialmyndigheters behörighet. Tillsynsmyndighetens uppgifter har år 2004 utvidgats till att omfatta reglering av bostadsmarknaden och år 2005 till reglering av försäkringsmarknaden. Centralbanken svarar för det finansiella systemets stabilitet, i synnerhet betalningssystemens. Finansministeriet svarar för regleringens institutionella struktur samt för lagstiftningen. Centralbanken, FSA och finansministeriet upprättade år 1997 ett samarbetsprotokoll som utgör en ram för parternas samarbete när det gäller att trygga systemets stabilitet.

Tillsynsmyndighetens uppgift är att upprätthålla förtroendet för det finansiella systemet, främja allmänhetens kunskaper om det finansiella systemet, säkerställa ett ändamålsenligt konsumentskydd och minska möjligheterna att utnyttja det finansiella systemet för kriminell verksamhet.

FSA är ett i förhållande till statsförvaltningen självständigt aktiebolag vars verksamhet i sin helhet finansieras av finanssektorn. FSA:s verksamhet leds av en styrelse vars medlemmar utnämns och avsätts av finansministeriet. Styrelsen har 14 medlemmar av vilka åtta närmast representerar affärslivet och sålunda är utomstående i förhållande till FSA. Tillsynsmyndigheten ska årligen rapportera om sin verksamhet till ministeriet. För att underlätta samarbetet mellan centralbanken och FSA är de båda representerade i varandras direktioner. De viktigaste tillsynsbesluten inom FSA fattas av *Regulatory Decision Committee* med representanter för respektive verksamhetsområde och offentliga intressen. De beslut som behandlas i kommittén gäller t.ex. avslående och återkallelse av tillståndsansökningar, begränsning av tillsynsobjekts affärsverksamhet samt disciplinära åtgärder. Klagomål som gäller FSA:s verksamhet behandlas av en oberoende kommissionär (*Complaints Commissioner*). I syfte att säkerställa öppen och ömsesidig konsultation har FSA inrättat ett antal diskussionsforum, t.ex. *Consumer Panel och Practitioner Forum*.

FSA:s verksamhet har indelats i tre enheter, varav en svarar för den institutionella investeringsmarknaden, en för finansiella detaljtjänster och en för reglering. Enligt lagen om myndighetens verksamhet (*Financial Services and Markets Act 2000*) har FSA befogenhet att upprätta och offentliggöra bestämmelser samt undersöknings- och verkställighetsbefogenheter i förhållande till tillsynsobjekten. FSA beviljar och återkallar tillsynsobjekts verksamhetstillstånd, godkänner personal inom administrationen och ledningen samt avbryter vid behov tillsynsobjekts verksamhet. Tillsynsmyndigheten kan meddela föreskrifter för försäkrings- och investeringsmarknaden. FSA kan också förbjuda personer att verka på marknaden. FSA har rätt att ekonomiskt bestraffa personer som

har gjort sig skyldiga t.ex. till missbruk av insiderinformation eller marknadsmanipulation.

Irland

Irlands finanstillsyn är uppbyggd enligt modellen med en enda tillsynsmyndighet. År 2003 omorganiserades centralbankens verksamhet genom inrättandet av en takorganisation (*Central Bank and Financial Services Regulatory Authority of Ireland*). Denna utgörs av centralbanken och den i anslutning till denna verksamma självständiga tillsynsmyndigheten. År 2006 uppgick kostnaderna för tillsynsmyndighetens verksamhet till 45,7 miljoner euro och myndigheten hade 329 anställda. Tillsynsmyndigheten svarar för tillsynen av kapitaltäckningen inom hela den finansiella sektorn, med undantag för pensionsfonder. Tillsynsmyndigheten har också en viktig uppgift när det gäller konsumentskyddsärenden. Tillsynsmyndighetens huvudsakliga uppgift är att främja kreditinstitutens solvens och tillförlitlighet samt att hjälpa konsumenterna att fatta välunderbyggda och ansvarsfulla beslut på en trygg och rättvis finansmarknad.

Takorganisationens styrelse består av centralbankens generaldirektörer och ekonomiska avdelningens generalsekreterare samt av tillsynsmyndighetens styrelseordförande och generaldirektör. Dessutom utnämner finansministern sju styrelsemedlemmar av vilka fyra är medlemmar i tillsynsmyndighetens styrelse. Till tillsynsmyndighetens styrelse hör tillsynsmyndighetens ordförande, generaldirektören, direktören som ansvarar för konsumentärenden och sju andra direktörer. Tillsynsmyndigheten ansvarar självständigt för sin dagliga verksamhet, men takorganisationens generaldirektör och styrelsen kan ge rekommendationer om tillsynsmyndighetens arbetsmetoder och -principer. Rekommendationerna är bindande för tillsynsmyndigheten. Tillsynsmyndigheten verkar i nära samarbete med centralbanken i frågor som gäller finansmarknadens stabilitet. Tillsynsmyndigheten har befogenhet i frågor som gäller finansmarknadens stabilitet endast om centralbankens generaldirektör godkänner detta.

Tillsynsmyndighetens verksamhet är organiserad i nio avdelningar. Dessa svarar för banktillsyn, värdepappers- och börstillsyn, verksamhetstillstånd för kreditinstitut och fonder, försäkringstillsyn, registrering av kreditkooperativ, reglering av investerarskydd, investerarinformation, juridiska ärenden och finansiering samt för planering och projektkoordinering.

Tillsynsmyndighetens undersöknings- och sanktionsbefogenheter utökades år 2004. Den kan påföra sanktioner då den konstaterar att tillsynsobjekt har brutit mot reglerna. Serviceproducenterna kan också ingå bindande avtal med tillsynsmyndigheten om utredning av missbruk. Om ett tillsynsobjekt går med på att samarbeta i inledningskedet av en undersökning inverkar detta på avtalsvillkoren i den mån som samarbetet innebär att tillsynsmyndigheten sparar tid och resurser. Syftet med avtalsförfarandet är att försnabba och effektivisera utredningen av fall där missbruk misstänks. Tillsynsmyndigheten kan emellertid besluta om en sanktion om den anser att en sådan i en viss situation är ändamålsenligare än ett avtal.

Tillsynsmyndigheten kan tilldela den som gjort sig skyldig till missbruk en varning eller en anmärkning eller påföra en ekonomisk påföljd som inte får överstiga 5 000 000 euro när det är fråga om en juridisk person eller 500 000 euro när det är fråga om en fysisk person. Tillsynsmyndigheten kan också förbjuda en person att vara verksam i ledningen för ett bolag, beordra ett bolag att upphöra med ett förbjudet förfarande eller att helt eller delvis betala kostnaderna för undersökningen av missbruk.

Finansieringen av tillsynsmyndighetens verksamhet är till hälften baserad på tillsynsavgifter och till hälften på offentlig finansiering (centralbanken). Tillsynsavgifterna är baserade på de år 1942 utfärdade bestämmelserna om Irlands centralbank (Regulations/S.I. No. 294 of 2007). Tillsynsobjekten indelas enligt bestämmelserna i 12 huvudgrupper (grupperna A—L). Tillsynsavgifterna för kreditinstitut och direktförsäkringsbolag indelas i dels en soliditetsavgift (*Prudential Levy*) och dels i en konsumentavgift (*Consumer Levy*). Kreditinstituten (grupp A) indelas i undergrupper beroende på om den

avgiftsskyldige har sitt säte i Irland, i en annan EES-stat eller i tredje land. Försäkringsbolagens grupp (B) är dessutom indelad i undergrupper beroende på om det är fråga om livförsäkring, skadeförsäkring eller återförsäkring.

Den lägsta soliditetsavgiften för inhemska kreditinstitut (grupp A1) är 5 000 euro. Tilläggsavgiftens belopp baseras på kreditinstitutets minsta solvenskapital. Tilläggsavgiften för varje kapitalbelopp på en miljon euro är 276,89 euro inom intervallet 180 000 001—350 000 000 euro; 106,00 euro inom intervallet 350 000 001—1 050 000 000 euro; 63,68 euro inom intervallet 1 050 000 001—6 600 000 000 euro och 6,42 euro inom intervallet 6 600 000—10 500 000 000 euro. Konsumentavgiften är uppbyggd på motsvarande sätt. Den är emellertid baserad på kreditinstitutets inlåning och utlåning från och till i Irland bosatta privatpersoner och hushåll.

Också inhemska direktförsäkringsbolags tillsynsavgift beräknas på motsvarande sätt. Soliditetsavgiften baseras på försäkringsbolagets årliga premieintäkter både från Irland och från andra länder. Konsumentavgiften baseras enbart på premieintäkter från Irland.

Av t.ex. förmedlare inom finansbranschen tas ut endast en tillsynsavgift som graderas enligt förmedlarens omsättning.

Av det sammanlagda beloppet tillsynsavgifter år 2006, dvs. 21,7 miljoner euro, utgjorde kreditinstitutens andel ca 7,4 miljoner euro och försäkringsbolagens andel ca 4,9 miljoner euro.

Nederländerna

Nederländernas finanstillsyn är indelad funktionsvis så att centralbanken (*de Nederlandsche Bank*, nedan *DNB*) svarar för solvenstillsynen medan *Autoreit Financiële Markten (AMF)* övervakar marknaden och förfarandena. Tillsynen omorganiserades år 2004 då centralbankens banktillsyn slogs ihop med *Pensioen- & Vertzekeringskamer* som övervakar försäkringsbolag och pensionsfonder.

Solvenstillsyn

Centralbanken är till sin juridiska form ett offentligt aktiebolag. I offentligrättslig bemärkelse har DNB en dubbelfunktion som en del av Europeiska centralbankssystemet och å andra sidan som ett självständigt offentligt organ. I den sist nämnda funktionen utövar centralbanken solvenstillsyn över hela finanssektorn. DNB:s målsättning är att trygga investerarnas förtroende för marknaden och att garantera finansmarknadens stabilitet.

DNB:s styrelse sköter uppgifter i anslutning till den dagliga ledningen av centralbanken. Till styrelsen hör, utöver ordföranden, fem medlemmar som statsledningen utser för sju år i sänder. Ett förvaltningsråd övervakar DNB:s interna verksamhet och fattar ekonomiska beslut om verksamheten. Landets regering utnämner en medlem till förvaltningsrådet. Till DNB:s förvaltning hör också ett bankråd som verkar som rådgivande organ. DNB:s verksamhet finansieras med avgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Av varje tillsynsobjekt tas ut en viss procentuell andel av de kostnader som hänför sig till tillsynen över objektet. Den återstående delen av tillsynsbudgeten betalas till finansministeriet.

Tillsyn över förfaranden på marknaden

AMF:s målsättning är att främja tillförlitliga och genomskinliga marknadsfunktioner, balanserade förhållanden mellan marknadsaktörerna samt investerarskyddet.

Ett särdrag när det gäller Nederländernas tillsyn är att finansministeriet deltar i tillsynen. AMF är ett självständigt administrativt organ till vilket Nederländernas finansministerium har delegerat tillsynsbefogenheter. Finansministern tillsätter AMF:s styrelse samt utnämner förvaltningsrådets ordförande och övriga medlemmar. Ministeriet godkänner också tillsynsbudgeten med befattar sig inte med besluten. Förvaltningsrådet övervakar att styrelsen vederbörligen fullgör sina åligganden. Styrelsen underställer förvaltningsrådet bl.a. budgeten, årsredovisningen och verksamhetsplanen för godkännande. Styrelsen bär det slutliga strategiska ansvaret för AMF:s hela verksamhet, inklusive bl.a.

skyldigheten att ombesörja genomförandet av samtliga beslut som har samband med tillsynen.

AMF:s verksamhet har på basis av olika skeden i tillsynsprocessen fördelats mellan avdelningar. Avsikten med att dela upp behandlingen i olika skeden är att genomförandet av själva tillsynen inte ska bli lidande till följd av att framtida uppgifter bereds. Den första avdelningen svarar för utveckling av verksamheten, t.ex. den normgivning som AMF ansvarar för, den andra avdelningen svarar för själva tillsynen och den tredje avdelningen svarar för affärsekonomiska stödfunktioner. Den operativa ledningen, dvs. sammanlagt fem direktörer rapporterar till AMF:s styrelse om de olika avdelningarnas verksamhet.

AMF utfärdar och verkställer föreskrifter om finansmarknaden. Dessutom fungerar AMF som rådgivande organ då finansministeriet bereder ny lagstiftning och annan normgivning. Om AMF konstaterar felaktigheter i sina tillsynsobjekts verksamhet kan den påföra sanktioner. Finanstillsynsmyndigheten kan utfärda föreskrifter, tilldela offentliga varningar, besluta om återkallelse av verksamhetstillstånd samt förelägga böter eller periodiska straffavgifter. Finansministeriet finansierar 15 procent av AMF:s verksamhet. Återstående 85 procent tas ut i form av tillsynsavgifter av de företag som är tillsynsobjekt.

Frankrike

Frankrikes finanstillsyn är uppdelad mellan flera myndigheter. För banktillsynen svarar *Comité des Etablissements de Crédit et des Entreprises d'Investissement* (nedan CECEI) och *Commission Bancaire*, för försäkringstillsynen svarar *Commission de contrôle des assurances, des mutuelles et des insitutions de prévoyance* samt för tillsynen över värdepappersmarknaden *Autorité des Marchés Financières* (AMF).

CECEI beviljar och återkallar verksamhetstillstånd för banker och värdepappersföretag som tillhandahåller investeringstjänster. Ordförande för kommittén är centralbankens ordförande som samtidigt också verkar som ordförande för *Commission Bancaire*. Till

kommittén hör också en representant för finansministeriet och sex andra medlemmar som utses av finansministeriet.

För den egentliga tillsynen svarar *Commission Bancaire*, vars ordförande är centralbankens ordförande. De övriga lagstadgade medlemmarna är finansministeriets och försäkringstillsynsmyndighetens högsta tjänstemän. Dessutom utnämner ministeriet till kommissionen medlemmar som representerar de högsta domstolarna (*Conseil d'Etat och Cour de Cassation*) samt en medlem som representerar bank- och finansexpertis.

AMF svarar för tillsynen över värdepappersmarknaden och beviljar fondbolagen verksamhetstillstånd. AMF är ett självständigt ämbetsverk vars högsta beslutanderätt utövas av en styrelse som består av en styrelse med sexton medlemmar. Till styrelsen hör AMF:s chef som utnämns av finansministern samt medlemmar som representerar centralbanken, de administrativa domstolarna och revisionsnämnden. Dessutom utnämner finansministern sex expertmedlemmar medan senaten, nationalförsamlingen samt ekonomi- och socialrådet utnämner en medlem var.

Commission de contrôle des assurances, des mutuelles et des insitutions de prévoyance är ett självständigt ämbetsverk inom finansministeriets förvaltningsområde.

Jämförelse mellan olika tillsynsmodeller

Av de länder som behandlas ovan är Storbritanniens, Norges, Sveriges, Tysklands, Danmarks, Irlands och Islands finanstillsyn organiserad enligt myndighetsmodellen. Tillsynsmyndigheten svarar sålunda både för solvenstillsynen och marknadstillsynen, vilket innebär att centralbanken inte har några tillsynsrelaterade uppgifter. I Tyskland deltar centralbanken visserligen i banktillsynen men BaFin är den huvudsakligen tillsynsmyndigheten. I Storbritannien svarar dessutom en separat myndighet, *the Pensions Regulator* och i Irland på motsvarande sätt *the Pensions Board* för tillsynen över arbetspensionssystemen. I samtliga nämnda länder är tillsynsmyndigheten underställd finansministeriet. I Danmark ansvarar tillsynsmyndighetens direktör inför handelsministern.

Enmyndighetsmodellen används också i Österrike, Belgien, Lettland, Tjeckien, Slovakien Ungern, Estland, Japan och Kanada. Österrike har en sammanslagen tillsynsmyndighet, men centralbanken svarar för solvens-tillsynen. Också i Tjeckien, Slovakien och Estland sköter centralbanken tillsynsuppgifter. I de övriga stater som räknas upp ovan har centralbanken inga tillsynsrelaterade uppgifter.

Av de stater som behandlas ovan följer endast Nederländernas finanstillsyn en funktionsbaserad modell, vilket innebär att centralbanken ansvarar för solvenstillsynen medan AMF svarar för tillsynen över förfaranden på marknaden. En funktionsbaserad modell tillämpas också i Australien där solvenstillsynen sköts av *Australian Prudential Regulation Authority* medan tillsynen över förfaranden och kundskyddsfrågor sköts av *Australian Securities and Investment Commission*.

En modell med flera tillsynsmyndigheter tillämpas i Spanien, Italien, Ryssland, USA, Frankrike och Litauen. I Spanien och Frankrike tillämpas av tradition en institutionell modell som innebär att skilda myndigheter utövar tillsyn över bankerna, försäkringssektorn och värdepappersmarknaden. Också Italien och Ryssland har tre tillsynsmyndigheter. USA har ett komplicerat tillsynssystem såtillvida att det finns tillsynsmyndigheter både på federal nivå och på delstatsnivå. Centralbankssystemet *Federal Reserve System* svarar för tillsynen över finanskonglomerat. Övriga tillsynsmyndigheter är de i samband med finansministeriet verksamma *Office of the Comptroller of the Currency* och *Federal Deposit Insurance Corporation* samt *Office of Thrift Supervision* som svarar för tillsynen över sparbankerna.

2.3 Finansmarknaden

På Finlands finansmarknad verkar för närvarande över 600 företag och inrättningar som övervakas av Finansinspektionen och närmare 800 sammanslutningar och inrättningar som övervakas av Försäkringsinspektionen. Företagens och inrättningarnas sammanlagda balansomslutning uppgår till över

400 miljarder euro och de förvaltar kundmedel (inkl. placeringsfonder) på över 200 miljarder euro. De konglomerat som bedriver såväl finans- och försäkringsverksamhet har i Finland, mätt enligt balansomslutningen, en andel som utgör ca 95 procent av bankmarknaden, 88 procent av livförsäkringsmarknaden och ca 75 procent av skadeförsäkringsmarknaden.

Kännetecknande för marknadsutvecklingen under det senaste decenniet har varit att framförallt finans- och försäkringsverksamheten har koncentrerats till samma koncerner. De största finans- och försäkringskonglomeraten av denna typ är Nordea och OP-Pohjola-gruppen. En annan utvecklingstrend är att finländska banker blir filialer till utländska banker. Sampo Bank blir hösten 2008 filial till Danske Bank. Nordea Finland har offentliggjort sin avsikt att bli filial till Nordea Sverige men har inte ännu fattat något slutgiltigt beslut om saken.

Närmare uppgifter om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens nuvarande antal tillsynsobjekt och om verksamhetens omfattning i fråga om de olika grupperna av tillsynsobjekt och likaså om den nuvarande fördelningen av de tillsynsavgifter som för täckande av Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens kostnader tas ut av tillsynsobjekten och övriga finansmarknadsaktörer, framgår av de tabeller som fogas till denna proposition.

3 Bedömning av nuläget

3.1 Administrativ ställning, målsättning och uppgifter

Administrativ ställning

Eftersom Finansinspektionens nuvarande administrativa ställning i väsentliga avseenden avviker från Försäkringsinspektionens förutsätts att den nya gemensamma tillsynsmyndighetens administrativa ställning utformas oberoende av nuläget. De principiella alternativ som kommer i fråga är att den nya tillsynsmyndigheten (liksom den nuvarande Finansinspektionen) inrättas i anslutning till Finlands Bank eller (liksom den nuvarande

Försäkringsinspektionen) i anslutning till statsrådet. Det sist nämnda alternativet skulle dessutom förutsätta att man bestämmer till vilket ministerium den nya tillsynsmyndigheten ansluts.

Ett argument för att inrätta den nya tillsynsmyndigheten i anslutning till Finlands Bank är framförallt att en sådan lösning skulle främja ett sådant integrerat informationsutbyte mellan centralbanken och tillsynsmyndigheten som tryggandet av en störningsfri finansmarknad förutsätter. Dessutom har modellen visat sig fungera väl när det gäller rekrytering av yrkesskicklig personal till tillsynsmyndigheten, eftersom den möjliggör flexibla och konkurrenskraftiga anställningsvillkor. Sannolikt kan den nya tillsynsmyndigheten också inrättas snabbare och effektivare i anslutning till Finlands Bank, enligt samma administrativa principer som den nuvarande Finansinspektionen. Alternativet att inrätta tillsynsmyndigheten i anslutning till Finlands Bank är dessutom förenligt med internationella tillsynsrekommendationer och med principen att tillsynsmyndighetens verksamhet ska vara oberoende av det politiska beslutssystemet. Den sist nämnda synpunkten kan visserligen i tillräcklig utsträckning beaktas också genom bestämmelser om tillsynsmyndighetens förvaltning och beslutssystem, oberoende av vilken modell som väljs för tillsynsmyndighetens administrativa ställning.

För alternativet att inrätta den nya tillsynsmyndigheten i anslutning till statsrådet talar för det första den omständigheten att det enligt grundlagen är statsrådet som har den allmänna verkställande makten. Den alternativa modellen enligt vilken den nya tillsynsmyndigheten ska inrättas i anslutning till Finlands Bank måste därför med tanke på grundlagsenligheten uttryckligen motiveras åtminstone till den del som den nya tillsynsmyndigheten får sådana, t.ex. till tillsynen över att goda förfaranden iakttas på marknaden och tillsynen över verkställigheten av den sociala tryggheten anslutna uppgifter som inte hör till centralbankens uppgifter. Dessutom har beredningen av EG-lagstiftning om finans- och försäkringsmarknaden numera ordnats på ett sådant sätt att tillsynsmyndigheterna har en viktig roll vid beredningen av

lagstiftningen och bedömningen av lagstiftningens verkningar. Detta förutsätter i varje fall ett nära samarbete med de ministerier som har det politiska ansvaret för beredningen av lagstiftning.

Oberoende av den nya tillsynsmyndighetens administrativa ställning är det skäl att i lagen särskilt föreskriva vilket ministerium som i statsrådet ansvarar för behandlingen av ärenden som gäller den nya tillsynsmyndigheten. Om den nya tillsynsmyndigheten inrättas i anslutning till Finlands Bank är det konsekvent att behandlingen av ärenden som gäller tillsynsmyndigheten i statsrådet åläggs finansministeriet, eftersom finansministeriet också svarar för behandlingen av ärenden som gäller Finlands Bank. För detta alternativ talar dessutom den relativt stora betydelse som finansmarknaden och dess stabilitet samt arbetspensionssystemen har för hela samhällsekonomin samt den inverkan på den offentliga ekonomin som finansmarknadskriser, t.ex. sådana som bankkrisen i början av 1990-talet, har på den offentliga ekonomin. Ytterligare ett argument för detta alternativ är att EU-ärenden som gäller både finans- och försäkringsmarknaden behandlas av Ecofinrådet där medlemsstaternas finansministrar är representerade. EG-lagstiftning som gäller båda branscherna behandlas dessutom på samma kommissionsavdelning. Den nationella beredningen av lagstiftning som gäller finans tillsyn samt behandlingen av andra tillsynsrelaterade ärenden, t.ex. krishanterings-samarbete, vid andra ministerier än finansministeriet skulle också vara en från internationell synpunkt exceptionell lösning och sålunda ägnad att försvåra det internationella samarbetet.

Ett alternativ till att behandlingen av ärenden som gäller den nya tillsynsmyndigheten i statsrådet skulle skötas av finansministeriet vore att låta social- och hälsovårdsministeriet sköta dessa ärenden. För detta alternativ talar framförallt socialförsäkringens stora relativa andel av försäkringsmarknaden samt socialförsäkringens, i synnerhet arbetspensionssystemets, viktiga samhällseliga betydelse. Dessutom väntas finansmarknadens integrationsutveckling i framtiden leda till att tillsynen över pensionsanstalterna kommer att representera en proportionellt sett större andel

av den tillsyn som Finlands nationella myndigheter svarar för.

Om den nya tillsynsmyndigheten inrättas i anslutning till Finlands Bank är det fortfarande ändamålsenligt att på dess förvaltning tillämpa lagen om Finlands Bank och annan lagstiftning som gäller Finlands Bank, om inte något annat följer av den speciallag som stiftas om tillsynsmyndigheten. Till övriga delar vore det ändamålsenligt att tillämpa förvaltningslagen och andra allmänna förvaltningsrättsliga författningar på den nya tillsynsmyndighetens verksamhet. Det är dessutom skäl att överväga alternativet att genom lagstiftning eller på något annat sätt säkerställa att de tjänster som den nya tillsynsmyndigheten behöver vid behov kan konkurrensutsättas med tanke på kostnadseffektiviteten.

Tillsynsmyndighetens målsättningar

Den allmänna målsättningen för både Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens verksamhet är att i enlighet med vedertagna internationella principer (i synnerhet Basels banktillsynskommitté *Core Principles of Banking Supervision*, Internationella organisationen för värdepapperstillsyn IOSCO:s *Objectives and Principles of Securities Regulation* samt den internationella organisationen för tillsynsmyndigheter IAIS *Insurance core principles and methodology*). Rekommendationerna förutsätter bl.a. att det allmänna klart och tydligt definierar tillsynens syfte.

I rekommendationerna nämns som centrala målsättningar att trygga finanssystemets stabilitet, säkerhet, genomskinlighet och effektivitet samt i fråga om värdepappersmarknaden framförallt investerarskyddet och i fråga om försäkringsmarknaden försäkringstagar-skyddet. Enligt gällande lag är syftet med Finansinspektionens verksamhet att upprätthålla stabiliteten på finansmarknaden och förtroendet för finansmarknadens funktion. Syftet med Försäkringsinspektionens verksamhet är enligt lagen att försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra aktörer inom försäkringsbranschen ska bedriva en stabil verksamhet och att förtroendet för försäkringsverksamheten bibehålls.

Eftersom Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens nuvarande målsättningar i någon mån avviker från varandra blir det i varje fall nödvändigt att omformulera den nya tillsynsmyndighetens lagstadgade målsättningar. Det har å andra sidan inte framkommit omständigheter som förutsätter väsentliga avvikelser från finans- och försäkringstillsynens nuvarande målsättningar. Vissa utvecklingstrender på den senaste tiden kan emellertid ge anledning att ompröva målsättningarna i vissa avseenden. En sådan trend är att man inom Europeiska unionen på senaste tid har understrukit vikten av att de nationella tillsynsmyndigheterna går in för att inte fatta nationella tillsynsbeslut som äventyrar stabiliteten på andra medlemsstaters finansmarknader.

Eftersom de i lagen angivna målsättningarna för tillsynsmyndighetens verksamhet på ett avgörande sätt styr t.ex. allokeringen av myndighetens personalresurser är det i varje fall skäl att fästa särskilt avseende vid hur målsättningarna fastställs. De ska i tillräckligt hög grad gå ut på att säkerställa en ändamålsenlig arbetsfördelning mellan finansmarknadsmyndigheterna och övriga myndigheter. Eftersom tillsynen aldrig helt kan förhindra marknadskriser är det å andra sidan skäl att inte utforma målsättningarna så att de blir alltför omfattande och förpliktande.

Tillsynsmyndighetens uppgifter och verksamhet

Allmänna utgångspunkter

Både Finansinspektionen och Försäkringsinspektionens huvudsakliga uppgift är att övervaka och inspektera de företags och inrättnings verksamhet som enligt lag är tillsynsobjekt. Tillsynens mera exakt angivna delområden och huvudsakliga innehåll bestäms i speciallagar om respektive tillsynsobjekt. De viktigaste speciallagarna är KIL, VPML, FBL och AFBL. Med beaktande av rättsstatsprincipen, som grundlagens 2 § 3 mom. hänvisar till, är utgångspunkten den att tillsynen alltid har karaktären av laglighetskontroll. Detta innebär att tillsynsmyndigheten kan ingripa endast i sådana fall då

det på finansmarknaden förekommer verksamhet som inte uppfyller lagstadgade krav eller de krav som inom i lagen angivna gränser uppställs i förordningar eller myndighetsföreskrifter som har utfärdats med stöd av lag. Också den nya tillsynsmyndighetens uppgifter måste sålunda bestämmas med laglighetskontrollen som utgångspunkt.

I den allmänna beskrivningen av den nya tillsynsmyndighetens uppgifter måste man å andra sidan beakta att den internationella regleringen av både finans- och försäkringsbranschen har lett till och fortfarande leder till att tillsynsmyndigheten får allt större prövningsrätt, i synnerhet när det gäller tillsynsobjektens ekonomiska ställning. De krav som ställs på myndigheternas befogenheter har sålunda blivit mera allmänna till sin karaktär och delvis sådana att de inte till alla delar kan uppfyllas genom traditionell laglighetskontroll. Av denna anledning är det skäl att definiera tillsynsmyndighetens uppdrag på ett sådant sätt att det framgår att myndigheten är skyldig att också med andra metoder än egentlig laglighetskontroll, t.ex. genom att ge rekommendationer och informera om bästa praxis, försöka påverka utvecklingen så att tillsynsobjekten förfogar över ändamålsenliga och tillräckliga interna tillsyns- och riskhanteringsmetoder samt förfaranden för tillhandahållande av tjänster.

Dessutom är det skäl att i samband med den allmänna utformningen av tillsynsmyndighetens uppdrag se till att den, framförallt med beaktande av den internationella utvecklingen av finanstillsynen, allt viktigare uppgiften att främja konsumenternas kunskaper om finansiella tjänster blir beaktad i tillräcklig utsträckning.

I den gällande lagstiftningen definieras både i fråga om Finansinspektionen och i fråga om Försäkringsinspektionen dessutom de viktigaste delområden av deras verksamhet inom vilka de fullgör sitt uppdrag. Där emot har det inte ansetts nödvändigt att i gällande lag särskilt föreskriva om tillsyns- eller granskningsmetoderna, eftersom tillsynsmyndigheten tillräckligt snabbt och flexibelt måste kunna anpassa sina verksamhetsmetoder till de förändringar som skett och väntas ske på marknaden och i verksamhetsmiljön över huvud taget.

I gällande lag ingår också en förteckning över företag och inrättningar som är föremål för Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens tillsyn. Med tanke på tillämpningsområdet är det viktigt att individualisera tillsynsobjekten i de lagar som gäller tillsynsmyndigheterna, eftersom det är ändamålsenligt att i en och samma lag föreskriva om de tillsynsbefogenheter som myndigheten kan använda i de företag och inrättningar som är föremål för tillsyn.

Det förefaller inte finnas något behov av att i större utsträckning omdefiniera tillsynsmyndigheternas i gällande lag angivna uppgifter och tillsynsobjekt eller att noggrannare reglera tillsynsmetoderna. De principer i gällande lag som det hänvisas till ovan kan således fortfarande läggas till grund för bestämmandet av tillsynsmyndighetens uppgifter. Till vissa delar måste uppgifterna emellertid omprövas åtminstone av följande orsaker:

- Det är nödvändigt att se över tillsynsmyndighetens uppgifter med beaktande av det internationella samarbetet mellan olika länders tillsynsmyndigheter, i synnerhet när det gäller beredningen av EG-lagstiftning men också övervakningen av gränsöverskridande affärsverksamhet,

- Dessutom är det skäl att överväga om det är ändamålsenligt att till den nya tillsynsmyndighetens tillsynsobjekt hänföra företag som inte har någon generell betydelse för finansmarknaden. Det är särskilt skäl att ompröva behovet att hänföra pantlåneinrättningarna till tillsynsobjekten.

- Tillsynsmyndighetens uppgifter när det gäller främjande av kundskyddet är delvis definierade på olika sätt för finanssektorn och försäkringssektorn. Detta kan förutsätta att till uppgifterna omprövas. Exempelvis försäkringsbolag är enligt lagen skyldiga att iaktta god försäkringssed men motsvarande princip ingår inte i kreditinstitutslagstiftningen.

- Den omständigheten att tillsynsobjektens egna interna modeller får större betydelse för tillsynen över deras ekonomiska ställning samt att myndighetens prövningsrätt i samband med solvenstillsynen därmed ökar är ägnad att förskjuta tyngdpunkten i solvenstillsynen från ren laglighetskontroll i riktning mot ett förfarande som i större utsträckning

främjar bästa praxis i tillsynsobjektens riskhantering.

Dessutom kan det vara nödvändigt att justera arbetsfördelningen mellan tillsynsmyndigheten och social- och hälsovårdsministeriet i fråga om vissa av Försäkringsinspektionens nuvarande tillsynsobjekt, om försäkringstillsynen flyttas bort från social- och hälsovårdsministeriet.

En myndighet kan åläggas uppgifter endast i lag och inte t.ex. genom administrativa ministeriebeslut, vilket för närvarande i vissa fall är möjligt i fråga om Försäkringsinspektionen (FöIL 5 § 1 mom. 5 punkten). Av denna anledning är det skäl att justera försäkringslagstiftningen till vissa delar.

Deltagande i internationellt samarbete

Enligt gällande lag ska Finansinspektionen bl.a. delta i lagberedning och i myndigheternas internationella samarbete. På motsvarande sätt ska Försäkringsinspektionen delta i det internationella samarbetet mellan myndigheter samt, i synnerhet inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, samarbeta med andra försäkrings- och finans tillsynsmyndigheter.

Under de senaste åren har Europeiska banktillsynskommittén (CEBS), Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS) och Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR) fått en kraftigt ökad betydelse för beredningen av EG-lagstiftning och kommittéernas betydelse väntas öka ytterligare.

Bland annat på grund av finans- och försäkringsmarknadens komplexitet och EU:s stela medbeslutandeförfarande får tillsynsmyndigheterna allt större faktiskt inflytande på normgivning som av tradition har hört till riksdagen och statsrådet. Det är skäl att beakta detta framförallt vid bedömningen av den nya tillsynsmyndighetens uppgifter när det gäller beredning av EG-lagstiftning och det därtill anslutna berednings- och beslutssystemet.

Dessutom har integrationsutvecklingen lett till att arbetsfördelningen mellan olika länders tillsynsmyndigheter vid gränsöverskridande tillsyn av företagsstrukturer till vissa delar redan har justerats och i en nära framtid

eventuellt ytterligare kommer att justeras. Av denna anledning är det nödvändigt att justera tillsynsmyndighetens uppgifter vid gränsöverskridande tillsyn t.ex. till den del som tillsynsmyndigheten kan ingå avtal med utländska tillsynsmyndigheter. Också på grund av att vissa av Finansinspektionens tillsynsobjekt väntas övergå i utländsk ägo förutsätts det att det i lagen tas i noggrannare bestämmelser om behörighets- och uppgiftsfördelning mellan finländska och utländska tillsynsmyndigheter.

Sammanslutningar och inrättningar som är föremål för tillsyn

Både i gällande FiIL och i FöIL räknas de sammanslutningar och inrättningar upp som är föremål för tillsyn. I FiIL görs dessutom skillnad mellan egentliga tillsynsobjekt och övriga finansmarknadsaktörer. Denna inledning har betydelse för Finansinspektionens befogenheter enligt den gällande lagen, eftersom det är ändamålsenligt att tillämpa mera omfattande befogenheter på egentliga tillsynsobjekt än på övriga sammanslutningar och fysiska personer som i lagen definieras som övriga finansmarknadsaktörer.

Eftersom till kategorin tillsynsobjekt både enligt FiIL och FöIL ingår sammanslutningar och inrättningar som är av synnerligen varierande typ och förutsätter olika slag av tillsyn, är det skäl att till lagen foga en mera detaljerad gradering av den nya tillsynsmyndighetens befogenheter. Det är framförallt skäl att göra skillnad mellan å ena sidan sammanslutningar och inrättningar som bedriver tillståndspliktig verksamhet (och vissa andra sammanslutningar och inrättningar som eventuellt kan jämföras med dem) och å andra sidan övriga tillsynsobjekt. Framförallt med tanke på värdepappersmarknadstillsynens speciella karaktär är det dessutom skäl att i lagen hålla kvar den nuvarande indelningen i tillsynsobjekt och övriga finansmarknadsaktörer. De principer som tillämpas på tillsynen av i andra EES-stater auktoriserade finans- och försäkringsföretags filialer i Finland skiljer sig så pass mycket från andra tillsynsobjekt att det dessutom är skäl att föreskriva om de principer som är tillämpliga på dem separat från indelningen av de ovan

nämnda tillsynsobjekten. Detsamma gäller de offentliga samfundens pensionsanstalter som för närvarande står under Försäkringsinspektionens tillsyn.

En ändamålsenlig utgångspunkt för den nya lagen är att i och för sig bibehålla tillsynsobjekten oförändrade men att justera klassificeringen av dem på det sätt som nämns ovan. I synnerhet i fråga om försäkringstillsynen är det emellertid nödvändigt att bedöma hur det vore ändamålsenligt att avgöra de nedan nämnda specialfrågorna i anslutning till föremålen för försäkringstillsynen.

Specialfrågor i anslutning till försäkringstillsynen

I samband med beredningen av propositionen har nämnts två huvudalternativ för bedömningen av den nya tillsynsmyndighetens uppgifter och befogenheter när det gäller tillsynen över försäkringsverksamheten. Enligt det första alternativet överförs tillsynen över försäkringsverksamheten till den nya tillsynsmyndigheten i samma utsträckning som tillsynen för närvarande har hos Försäkringsinspektionen. Enligt det andra huvudalternativet är utgångspunkten för bedömningen frågan om det bland Försäkringsinspektionens uppgifter finns delområden som är främmande för finanstillsynens målsättningar eller som annars är mindre lämpade att skötas av den nya tillsynsmyndigheten.

Fördelen med det första alternativet är att det gör det möjligt att snabbare inleda den nya tillsynsmyndighetens verksamhet eftersom det inte kräver några utredningar om vilken myndighet som eventuellt ska sköta tillsyns- och övriga ärenden som inte hör till tillsynsmyndighetens uppgifter. En olägenhet med detta alternativ är att det inte stöder propositionens allmänna målsättning, dvs. att inrätta en effektiv, fungerande och modern tillsynsmyndighet. Det är också osäkert i vilket skede de nödvändiga separata utredningarna av försäkringstillsynens omfattning skulle göras och i vilken utsträckning ändringarna skulle träda i kraft.

Det andra alternativet som innebär att de av Försäkringsinspektionens nuvarande uppgifter som inte hör till finanstillsynen inte tas med bland den nya tillsynsmyndighetens uppgifter, stämmer överens med propositionens allmänna målsättning och främjar organiseringen av den nya tillsynsmyndighetens olika funktioner på ett fungerande och ändamålsenligt sätt redan från första början. Social- och hälsovårdsministeriet skulle enligt detta alternativ utreda hur de eventuellt bortgallrade uppgifterna ska skötas. Såsom framgår av den nedanstående bedömningen skulle i praktiken endast en liten del av Försäkringsinspektionens nuvarande uppgifter gallras bort.

Försäkringssystem som hör till den lagstadgade sociala tryggheten

En betydande del av Försäkringsinspektionens nuvarande tillsynsobjekt deltar i verkställigheten av den lagstadgade sociala tryggheten antingen genom att bevilja förmåner eller i egenskap av centrala förvaltningsorgan eller andra aktörer. Också till denna del är tillsynens primära mål att övervaka försäkrings- och pensionsanstaltarnas solvens samt förvaltnings- och styrsystemen. Denna uppgift lämpar sig på ett naturligt sätt också för den nya tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller tillsynen över de försäkrings- och pensionsanstalters förfaranden som förverkligar den sociala tryggheten. Utgångspunkten för tillsynen över förfaranden är att kunderna ska bemötas enligt lag och god försäkringssed. Tillsynen över förfaranden omfattar inte bedömning av frågor som gäller riktigheten av försäkrings- och pensionsanstalters pensions- och ersättningsbeslut. Till denna del har kunderna möjlighet att överklaga besluten till en besvärmyndighet.

Med beaktande av tillsynsmyndighetens resurser och tillsynens tyngdpunktsområden borde målsättningen för tillsynen över förfaranden när det gäller verkställigheten av den sociala tryggheten i likhet med tillsynsmyndighetens övriga tillsyn över förfaranden, vara att verksamheten gynnar hela kundkollektivet och inte fokuseras t.ex. på enskilda medborgares klagoskrivelser.

Verkställighet av utkomstskyddet för arbetslösa

Till tillsynsmyndighetens uppgifter hör inte på ett naturligt sätt att ge de inrättningar som är tillsynsobjekt anvisningar och råd om förmånsbeslut. För närvarande får arbetslöshetskassorna sådan rådgivning och handledning av Försäkringsinspektionen. Dessutom bereder Försäkringsinspektionen de direktiv om tillämpning av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) som utfärdas av social- och hälsovårdsministeriet. Om det anses nödvändigt att en myndighet eller någon annan ger arbetslöshetskassorna anvisningar och råd om utkomstskydd eller för ministeriet bereder tillämpningsdirektiv som gäller förmåner, ska detta ordnas på något annat sätt än genom att uppdraget ges den myndighet som övervakar verksamheten på finansmarknaden. Försäkringssystemens gemensamma handlednings- och rådgivningsuppgifter sköts i allmänhet så att en organisation eller något annat centralt förvaltningsorgan som är baserat på aktörernas medlemskap bereder och utfärdar rekommendationer t.ex. om ny förmånslagstiftning. Ett sådant alternativ kan utredas också i fråga om arbetslöshetskassorna.

Arbetslöshetskassorna och försäkringskassorna

Tillsynen över socialförsäkringsanstalter som inte bedriver investeringsverksamhet som är förenad med stora risker lämpar sig inte på ett naturligt sätt för den myndighet som svarar för finanstillsynen. Det är därför skäl att överväga möjligheten att tillsynen över sådana anstalter hålls kvar inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde. Till denna kategori av sammanslutningar hör arbetslöshetskassorna samt andra försäkringskassor än pensionskassorna (dvs. sjuk-kassorna samt begravnings- och avgångsbidragskassorna).

Till denna kategori av Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt hör privaträttsliga juridiska personer som bedriver försäkringsverksamhet. Antalet sådana aktörer är relativt stort (sammanlagt närmare 200 i slutet av år 2006) och deras verksamhet regleras i re-

spektive speciallagar i många avseenden på samma sätt som när det gäller vissa andra tillsynsobjekt. I lagen föreskrivs förutom om förvaltningen och andra associationsrättsliga omständigheter bl.a. om arbetslöshetskassornas solvens (utjämningsfond) och om försäkringskassornas placeringsverksamhet. Ett alternativ till att finanstillsynen inte ska omfattas dessa inrättningar är att utveckla lagstiftningen om deras verksamhet. Försäkringsinspektionen har gjort en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om förnyande av lagen om arbetslöshetskassor. I framställningen föreslås det att i lagen om arbetslöshetskassor tas in motsvarande bestämmelser som i den övriga försäkringslagstiftningen bl.a. om kassornas förvaltnings- och styrsystem, om deras placeringsverksamhet samt om tillsynsmyndighetens rätt att övervaka och inspektera kassorna och om normgivningsbefogenheterna. Vid ministeriet bereds dessutom en revidering av lagen om försäkringskassor. Denna har samband med beredningen av en ny lagstiftning om pensionsfonder. Avsikten är att i den nya lagstiftningen beakta bl.a. de ändringar som skett i lagstiftningen om försäkringsbolagens verksamhet och i tillsynslagstiftningen. Tillsynen över närmare 200 aktörer hör inte på ett naturligt sätt till ministeriets uppgifter. Att inrätta en separat tillsynsmyndighet för tillsynen över arbetslöshetskassornas och sjuk-kassornas ekonomi och förfaranden är å andra sidan varken ekonomiskt eller effektivt. Däremot kunde betydande synergifördelar uppnås mellan tillsynen över stabiliteten i arbetslöshetskassornas och sjuk-kassornas ekonomi, förvaltnings- och styrsystem samt förfaranden och å andra sidan den nya tillsynsmyndighetens tillsyn över försäkrings- och pensionsanstalterna. Av dessa orsaker föreslås att arbetslöshetskassorna och samtliga försäkringskassor ska höra till den nya tillsynsmyndighetens tillsynsobjekt. Detsamma gäller stöd-kassan för arbetslöshetskassorna.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden

Arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgift är att ordna arbetsgivarnas och löntagarnas finansieringsandelar och stödja arbetslöshets-

kassorna. Det hör till Försäkringsinspektionen att övervaka arbetslöshetsförsäkringsfondens placeringsverksamhet och verkställigheten av den självriskandel som avses i 8 a kap. i lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998). Till övriga delar övervakas arbetslöshetsförsäkringsfondens verksamhet av social- och hälsovårdsministeriet. För att trygga likviditeten och kompensera förändringar i arbetslöshetsförsäkringspremierna till följd av prognostiserbara nationalekonomiska konjunkturfuktuationer har arbetslöshetsförsäkringsfonden en konjunkturbuffert, som utgörs skillnaden mellan fondens tillgångar och skulder. Arbetslöshetsförsäkringsfondens tillgångar ska skötas så att de ger intäkter som tryggas. Med beaktande av karaktären av arbetslöshetsförsäkringsfondens verksamhet och de krav som ställs på fonden är det skäl att överföra Försäkringsinspektionens tillsynsuppgifter gällande fonden till den nya tillsynsmyndigheten.

Utbildningsfonden är en fond som förvaltas av arbetsmarknadsparterna. Fondens syfte är att främja de färdigheter som krävs i arbete genom att bevilja stöd för yrkesinriktad utbildning och utveckling. Utbildningsfondens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen. För fonden gäller inga bestämmelser om solvenskrav och det finns inte heller några specialbestämmelser om dess placeringsverksamhet. Det är åtminstone inte på längre sikt ändamålsenligt att den nya tillsynsmyndigheten ska övervaka Utbildningsfondens verksamhet, utan tillsynen borde höra antingen till social- och hälsovårdsministeriet eller till någon annan myndighet på ministeriets verksamhetsområde.

Pensionsskyddscentralen

En del av de centrala förvaltningsorganen sköter vid sidan av gemensamma förvaltnings- och styruuppgifter (t.ex. statistik- och registreringsuppgifter, kostnadsfördelning samt anvisningar om försäkrings- och ersättningsverksamhet) också försäkringsverksamhet bl.a. genom att i vissa i lagen angivna situationer betala pensioner och andra förmåner. T.ex. Trafikförsäkringscentralen betalar trafikförsäkringsersättningar i sådana fall då

det för ett motorfordon inte har funnits någon lagstadgad trafikförsäkring, och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund betalar på motsvarande sätt pensioner och andra förmåner i sådana fall då arbetsgivaren inte har haft lagstadgad olycksfallsförsäkring. Ett viktigt undantag är att Pensionsskyddscentralen inte har motsvarande uppgifter i samband med lagstadgad arbetspensionsförsäkring.

Det är för närvarande Försäkringsinspektionen som svarar för den ekonomiska tillsynen över Pensionsskyddscentralen. Pensionsskyddscentralen bedriver ingen försäkringsverksamhet och för den gäller inga lagstadgade solvenskrav och inte heller krav på placeringsverksamhet eller riskhanteringssystem. Social- och hälsovårdsministeriet samt arbetsmarknadsparterna är starkt representerade i Pensionsskyddscentralens förvaltning. Det faller sig inte naturligt att den nya tillsynsmyndigheten skulle svara för ekonomisk eller annan tillsyn över Pensionsskyddscentralen. Social- och hälsovårdsministeriet bedömer som bäst behovet att se över lagstiftningen om Pensionsskyddscentralen. Bedömningen av frågan om ministeriets egen tillsyn och den allmänna laglighetskontrollen (justitiekanslerns och justitieombudsmannens) av Pensionsskyddscentralens verksamhet borde utökas med annan tillsyn och vilka åtgärder som borde vidtas med anledning av ärendet, sker bäst i samband med att behoven att göra ändringar i lagstiftningen om Pensionsskyddscentralen bedöms också till övriga delar.

Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralen och vissa andra centrala förvaltningsorgan och nämnder

Det är emellertid skäl att den nya tillsynsmyndigheten övervakar de övriga lagstadgade centrala förvaltningsorganens (Trafikförsäkringscentralens, Patientförsäkringscentralens, Miljöförsäkringscentralens och Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbunds) verksamhet till den del som de bedriver försäkringsverksamhet. Det är här huvudsakligen fråga om tillsyn över förvaranden som kompletterar motsvarande tillsyn över de försäkringsföretag som är verksamma inom området i fråga. Å andra sidan kan det inte påvisas

ett tillräckligt behov för den nya tillsynsmyndigheten att övervaka de centrala organens förvaltning och ekonomi. Huvudorsaken till detta är att lagstiftningen inte ställer några krav på dessa centrala förvaltningsorgans solvens eller placeringsverksamhet. Av samma skäl finns det inte heller något behov att föreskriva att den nya tillsynsmyndigheten ska övervaka sådana inom försäkringsbranschen verksamma nämnders som trafikskadenämndens verksamhet eller ekonomi. Med tanke på finanstillsynens syfte är det också motiverat att tillsynsmyndigheten inte fastställer eller godkänner nämndernas eller besvärorganens budget och inte heller tar ut eller fastställer avgifter för att täcka deras kostnader.

Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring, pensionsfonden inom Kyrkans centralfond

Enligt gällande lag övervakar Försäkringsinspektionen de pensionsanstalters placeringsverksamhet som sköter statens, kommunernas och evangelisk-lutherska kyrkans pensionssystem. Den allmänna tillsynen över Statens pensionsfond och Kommunernas pensionsförsäkring hör till finansministeriet. Kyrkostyrelsen fungerar som styrelse för kyrkans centralfond och i statsrådet hör de ärenden som gäller kyrkan till undervisningsministeriets verksamhetsområde. Nedan används benämningen de offentliga samfundens pensionsanstalter om Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och om pensionsfonden inom Kyrkans centralfond.

Till åtskillnad från de privata sektorernas arbetspensionsanstalter ställs i lagen inga solvenskrav på de offentliga samfundens pensionsanstalter. Endast i fråga om Statens pensionsfond föreskrivs i lagen om bedrivande av placeringsverksamhet. I 7 § i lagen om statens pensionsfond (1297/2006) föreskrivs om de allmänna principerna för placeringsverksamheten samt om upprättande av en placeringsplan. Försäkringsinspektionens tillsyn över den placeringsverksamhet som drivs av de offentliga samfundens pensionsanstalter utgörs i praktiken av bedömning av de interna tillsyns- och riskhanteringssystem

som pensionsanstalternas egna förvaltningsorgan har byggt upp. Vid denna tillsyn kan Försäkringsinspektionen jämföra ordnandet av pensionsanstalternas placeringsverksamhet och resultaten av verksamheten med den placeringsverksamhet som de privata sektorernas arbetspensionsanstalter bedriver.

I utredningen av möjligheterna att sammanlå tillsynsförfarandena ingår inte att bedöma om regleringen av de offentliga samfundens pensionsanstalters solvens och placeringsverksamhet borde byggas upp och utvecklas i samma riktning som de privata sektorernas arbetspensionssystem. Om ett sådant utvecklingsprojekt görs är det motiverat att den nya tillsynsmyndigheten också övervakar den ekonomiska stabiliteten i de offentliga samfundens pensionsanstalter. I alla fall är det dock skäl att överföra tillsynen över placeringsverksamheten till den nya tillsynsmyndigheten minst i den nuvarande utsträckningen, dels med tanke på enhetligheten i tillsynen och dels också med tanke på pensionsfondernas stora betydelse.

Eftersom de offentliga pensionsanstalterna är offentliga samfund som verkar under tjänsteansvar kan på dem inte tillämpas liknande befogenheter och administrativa sanktioner som på privaträttsliga tillsynsobjekt. Av denna anledning är det till dessa delar ändamålsenligt att föreskriva om den nya tillsynsmyndighetens befogenheter i respektive speciallagstiftning. Utgångspunkten bör då vara att i respektive speciallag säkerställa den nya tillsynsmyndighetens rätt att få information och inspektera i den utsträckning som uppgifterna förutsätter, men till övriga delar skulle de offentliga samfundens pensionsanstalters skyldigheter och de sanktioner som är förenade med dem bestämmas i enlighet med de principer som gäller den allmänna offentliga förvaltningen. Dessutom är det skäl att i lagen ta in bestämmelser som preciserar förhållandet mellan vederbörande ministeriums allmänna behörighet och den nya tillsynsmyndighetens behörighet.

Beräkningsgrunderna för arbetspensionsförsäkring

I samband med att Försäkringsinspektionen inrättades var det nödvändigt att ta ställning

till arbetsfördelningen mellan tillsynsmyndigheten och social- och hälsovårdsministeriet vid tillsynen över den lagstadgade arbetspensionsförsäkringen. I regeringens proposition om saken (RP 163/1998 rd) ansågs utgångspunkten vara den att ministeriet bibehåller sin styrande roll i förhållande till arbetspensionssystemet och att det nuvarande beräkningssystemet kvarstår oförändrat. I propositionen omfattades principen att social- och hälsovårdsministeriet fortsättningsvis ska fastställa beräkningsgrunderna för arbetspensionsförsäkringen. Det är bl.a. fråga om beräkningsgrunderna för ansvarsskulden, de tekniska beräkningsgrunderna för försäkringspremier och dessas delar, grunderna för återlåning, grunderna för gottgörelse av försäkringspremie och grunderna för överföringar av verksamhetskapital. Det ansågs att beräkningsgrunderna uppvisar drag av både reglering och tillsyn. Beslutet är ett politiskt avgörande som har fattats enligt ändamålsenlighetsprincipen. Tillsynen över grunderna för ansvarsskulden och försäkringspremierna hör normalt inte till ministeriets utan till tillsynsmyndighetens uppgifter. Enligt EG-lagstiftningen får det inte krävas att myndigheten fastställer beräkningsgrunderna för livförsäkringens och skadförsäkringens ansvarsskuld och försäkringspremier. Tillsynen över dem hör emellertid till den behöriga myndighetens, dvs. försäkringstillsynsmyndighetens uppgifter. Försäkringsdirektiven tillämpas inte på Finlands lagstadgade arbetspensionsförsäkring, vilket innebär att EG-lagstiftningen inte förutsätter ändringar i arbetsfördelningen mellan ministeriet och tillsynsmyndigheten.

Med beaktande av utgångspunkterna för inrättandet av den nya tillsynsmyndigheten samt behoven att utveckla ministeriernas verksamhet är det inte ändamålsenligt att social- och hälsovårdsministeriet övervakar de privata sektorernas arbetspensionsanstalter i större utsträckning än för närvarande. Om man däremot önskar överföra ministeriets nuvarande uppgifter när det gäller grundtillsynen till en annan myndighet är den enda rationella lösningen att låta en ny tillsynsmyndighet sköta dessa uppgifter. De myndighetsuppgifter som sammanhänger med arbetspensionssystemets beräkningsgrunder kan

utvecklas i en riktning där den nuvarande systemstyrande rollen och de tillsynsrelaterade uppgifterna i större utsträckning skiljs från varandra. Det är å ena sidan osäkert om en sådan reform kan genomföras inom den tid som reserverats för projektet att sammanslå tillsynsfunktionerna och å andra sidan förutsätter projektet beredning av ett slag som det i likhet med andra betydande projekt för utveckling av arbetspensionssystemet är skäl att sköta tillsammans med arbetsmarknadsparterna. Av dessa orsaker är det i detta skede skäl att överföra tillsynsuppgifterna i fråga om arbetspensionsanstalterna till den förenade tillsynen, i den utsträckning som uppgifterna för närvarande sköts av Försäkringsinspektionen.

Sammanfattning

Utgångspunkten är den att det vore ändamålsenligt att överföra Försäkringsinspektionens nuvarande tillsynsuppgifter och med dem jämförbara uppgifter till den nya tillsynsmyndigheten. Det kan emellertid redan i detta sammanhang eller i en nära framtid bli aktuellt att separat överväga följande undantag och preciseringar:

Den nya tillsynsmyndigheten ska inte till någon del svara för tillsynen över följande inrättningar och nämnder:

- Utbildningsfonden
- Pensionskyddscentralen
- trafikskadenämnden och patientskadennämnden.

Inriktningen av den nya tillsynsmyndighetens uppdrag föreslås bli preciserad på följande sätt.

Arbetslöshetskassornas förfaranden ska enligt förslaget övervakas på samma sätt som övriga försäkrings- och pensionsanstalters förfaranden. Denna tillsyn omfattar inte anvisningar och rådgivning om verkställighet av arbetslöshetsförmåner.

Trafikförsäkringscentralens, Patientförsäkringscentralens och Miljöförsäkringscentralens verksamhet ska i likhet med Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund övervakas

endast till den del som det är fråga om de nämnda centralernas ersättnings- och försäkringsverksamhet. Tillsynen fokuseras enligt förslaget på åtgärder som riktar sig till allmänheten samt på försäkringsmatematiska omständigheter i samband med ersättnings- och försäkringsverksamheten.

Den nya tillsynsmyndigheten ska inte heller fastställa budget eller justitieförvaltningsavgifter för besvärnämnden för arbetspensionsärenden eller för besvärnämnden för olycksfallsärenden.

Det är emellertid ändamålsenligt att på det sätt som nämns ovan separat bereda överföringen av de nämnda inrättningarnas och nämndernas nuvarande administrativa uppgifter till andra myndigheter, eftersom i synnerhet de uppgifter som nämnderna har i egenskap av besvärmyndigheter är förenade med sådana synpunkter när det gäller nämndernas oavhängighet, som det inte har ansetts möjligt att avgöra i samband med denna proposition.

Tillsyn över kundskyddet

För närvarande ingår i olika lagar delvis avvikande bestämmelser om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens befogenheter samt om arbetsfördelningen mellan dessa myndigheter och konsumentmyndigheterna. Detta kan inte motiveras. Den viktigaste skillnaden mellan lagarna gäller tillsynsmyndighetens befogenheter att förbjuda tillsynsobjekt att fortsätta med lagstridig marknadsföring eller användning av avtalsvillkor samt besvär förfarandet. Försäkringsinspektionen har enligt FBL rätt att förbjuda tillsynsobjekt att fortsätta med lagstridig marknadsföring eller användning av avtalsvillkor. Också Finansinspektionen har i enlighet med KIL sådana befogenheter. I båda fallen är det tillsynsmyndigheten som fattar förbudsbeslutet medan förelagt vite döms ut av marknadsdomstolen. Förbud mot marknadsföring av värdepapper och investeringstjänster utfärdas däremot av marknadsdomstolen på ansökan av Finansinspektionen. När det gäller tillsyn över marknadsföring av fondandelar är det länsstyrelsen som förelägger vite.

För att den nya tillsynsmyndigheten ska kunna arbeta effektivt och konsekvent är det ändamålsenligt att förenhetliga bestämmelserna om tillsynsmyndighetens befogenheter. Den nya tillsynsmyndigheten bör ha befogenhet att själv förbjuda tillsynsobjekt att fortsätta med lagstridig marknadsföring eller användning av avtalsvillkor oberoende av vilka finansiella tjänster det är fråga om. Det tillsynsobjekt som förbudsbeslutet avser skulle för sin del ha rätt att föra ärendet till marknadsdomstolen. Det skulle vara konsekvent att tillämpa dessa principer också på tillsyn över marknadsföring av värdepapper, fondandelar och investeringstjänster samt på tillsyn över efterlevnaden av de övriga bestämmelser i VPML om investerarskydd på vilka för närvarande tillämpas samma principer som på tillsynen över marknadsföring av investeringstjänster.

Det är dessutom skäl att ta ställning till frågan om det är skäl att utsträcka den nya tillsynsmyndighetens uppgifter till tillsyn över företag som tillhandahåller finansiella tjänster men inte har någon betydelse för finansmarknadens stabilitet utan vilkas betydelse inskränker sig till konsumentskyddet. Till denna kategori hör närmast andra företag än kreditinstitut som enbart tillhandahåller konsumentkrediter, inklusive företag som erbjuder s.k. snabbkrediter. På senaste tid har det från konsumentskyddssynpunkt förekommit betydande olägenheter i de sist nämnda företagens verksamhet. Dessa olägenheter gäller emellertid närmast marknadsföringen av tjänsterna samt avtalsvillkoren och de har inget egentligt samband med finansmarknadens funktion i övrigt. Konsumentkrediter regleras för närvarande i konsumentskyddslagen (38/1978) och Finansinspektionens uppgift består endast i att i samarbete med konsumentmyndigheterna övervaka förfarandena när företag som den också annars övervakar, i praktiken kreditinstitut, tillhandahåller konsumentkrediter. Genom att ålägga den nya tillsynsmyndigheten att övervaka denna verksamhet kan man sålunda eventuellt uppnå mindre synergifördelar än genom att tillämpa den allmänna konsumentskyddslagstiftningen på dessa tjänster.

För närvarande pågår en separat utredning av de problem som sammanhänger med kon-

sumentkrediter och i synnerhet snabbkrediter. Det är sålunda ändamålsenligt att överväga om det finns behov att utsträcka Finansinspektionens tillsyn till företag som erbjuder sådana krediter först efter att möjligheterna att på annat sätt främja konsumentskyddet i samband med sådana krediter har utretts.

Med beaktande av tillsynsmyndighetens resurser och tillsynsprioriteringar är det skäl att inrikta tillsynen över konsumentskyddet så att den gagnar hela kundkollektivet och inte enbart behandlingen av enskilda medborgares klagoskrivelser.

Tillsynen över pantlåneinrättningar

Enligt den år 1992 stiftade lagen om pantlåneinrättningar är en pantlåneinrättning ett aktiebolag som har bildats för att bedriva pantlånerörelse och som har fått koncession för rörelsen. Med pantlånerörelse avses utgivande av penninglån till fysiska personer mot pant i lös egendom. Koncession för pantlånerörelse beviljas av Finansinspektionen, som också utövar tillsyn över pantlåneinrättningarnas verksamhet. Enligt den tidigare gällande lagen övervakades pantlåneinrättningarnas verksamhet av en särskild inspektör som för vidtagande av åtgärder skulle underrätta länsstyrelsen om konstaterade missförhållanden.

När den gällande lagen stiftades fanns det 10 pantlåneinrättningar i vårt land. Inrättningarnas balansomslutning år 1991 uppgick till sammanlagt ca 175 miljoner mark (knappt 30 miljoner euro), och inrättningarna beviljade lån till ett värde av ca 386 miljoner mark (ca 64 miljoner euro). År 1991 var det genomsnittliga lånebeloppet 1 647 mark (ca 275 euro).

För närvarande är 11 pantlåneinrättningar verksamma i vårt land. Deras sammanlagda balansomslutning för räkenskapsperioden 2006 var ca 21 miljoner euro och lånestocken vid utgången av räkenskapsperioden uppgick till sammanlagt ca 15 miljoner euro. Lånebeloppen var i medeltal 130—300 euro.

Pantlåneinrättningarna har ingen stor betydelse på kreditmarknaden. För inrättningarna har inte stadgats solvenskrav som skulle kräva sakkunnig tillsyn av den nya tillsynsmyndigheten.

Också i övrigt skiljer sig pantlåneinrättningarnas verksamhet så pass mycket från kreditinstitutens verksamhet att det inte finns något behov att ålägga den nya tillsynsmyndigheten att övervaka pantlåneinrättningarna. Det faller sig naturligare att tillsynen över pantlåneinrättningarnas verksamhet hänförs till den allmänna tillsynen över näringsidkare (dvs. till länsstyrelsen eller handelsregistermyndigheten).

3.2 Förvaltning

Förvaltningsmodellens grundstruktur

Av utgångspunkten för propositionen, dvs. att de nuvarande tillsynsmyndigheterna ska sammanslås, följer att grundstrukturen i den nya tillsynsmyndighetens förvaltningsmodell utformas utgående från om den nya tillsynsmyndigheten i likhet med Finansinspektionen inrättas i anslutning till Finlands Bank eller, som den nuvarande Försäkringsinspektionen, i anslutning till statsrådet. Grundstrukturen i både Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens tredelade förvaltningsorgan, där den allmänna ledningen och tillsynen över verksamheten har avskiljts från direktionens och direktörens uppgifter, har i princip visat sig fungera bra. De allmänna lednings- och tillsynsuppgifter som ministeriet enligt lagen har i fråga om Försäkringsinspektionen kan emellertid inte i alla avseenden utan svårigheter sammanjämkas med kravet att tillsynsmyndigheten skall vara oavhängig.

Eftersom det i denna proposition föreslås att den nya tillsynsmyndigheten i administrativt hänseende ska inrättas i anslutning till Finlands Bank, är det nödvändigt att ta ställning till förvaltningsorganens uppgifter och eventuella behov att justera dessa, framförallt med utgångspunkt i de principer som för närvarande tillämpas på Finansinspektionens förvaltning. Det är sålunda nödvändigt att bedöma framförallt ändamålsenligheten av den nuvarande arbetsfördelningen mellan bankfullmäktige, den nya tillsynsmyndighetens direktion och dess direktör. Dessutom är det skäl att med anledning av sammanslagningen av tillsynsmyndigheterna ompröva framförallt direktionens sammansättning.

Sammanläggningen förutsätter i varje fall ändringar i bestämmelserna om direktionens sammansättning, eftersom de nuvarande bestämmelserna om Finansinspektionens respektive Försäkringsinspektionens direktionens sammansättning i viss mån avviker från varandra.

Det är nödvändigt att bedöma den nya tillsynsmyndighetens förvaltningsorgan och deras sammansättning också från den synpunkten att det ekonomiska ansvaret för tillsynen i tillräckligt hög grad måste motsvara den beslutsprocess som har betydelse för förverkligandet av ansvaret. Enligt EG-fördragets artikel 109 ska varje medlemsstat säkerställa att dess nationella lagstiftning är förenligt med detta fördrag och stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken. Europeiska centralbanken har i fråga om finanstillsynen uppmärksammat bl.a. den omständigheten att de nationella centralbankernas oavhängiga beslutande organs påverkansmöjligheter bör vara i balans med centralbankens ekonomiska ansvar för finanstillsynen då denna har inrättats i anslutning till de nationella centralbankerna. I sådana fall då lagen föreskriver att tillsynsmyndigheterna ska fatta sina beslut separat från centralbanken, har Europeiska centralbanken ansett det vara viktigt att säkerställa att tillsynsmyndigheternas beslut inte äventyrar den nationella centralbankens ekonomi som helhet. I sådana fall är det enligt Europeiska centralbanken skäl att i enlighet med den nationella lagstiftningen ge de nationella centralbankerna möjlighet att som sista organ ta ställning till sådana beslut av tillsynsmyndigheten som kan ha betydelse för centralbankens oavhängighet och framförallt för dess ekonomiska oberoende.

Av de skäl som nämns ovan kan det vara nödvändigt att överväga alternativet att staten uttryckligen åläggs att till Finlands Bank ersätta åtminstone av finanstillsynen orsakade exceptionella kostnader, till den del som de överstiger de vinstmedel som Finlands Bank redovisar till staten. I annat fall är det skäl att överväga möjligheten att förstärka Finlands Banks ställning i den beslutsprocess som gäller finanstillsynen. Om statens ansvar för tillsynskostnaderna ökar är det å andra sidan skäl att förvissa sig om att statens intressen

blir beaktade i tillräcklig utsträckning när det gäller beslut om tillsynsmyndighetens ekonomiska ställning, i synnerhet behandlingen av tillsynsmyndighetens budget.

Dessutom är det skäl att avgöra i vilken mån det är ändamålsenligt att anknyta delegationen för tillsynen över arbetslöshetsförmåner till den nya tillsynsmyndigheten.

Bankfullmäktige

När det gäller bankfullmäktiges nuvarande uppgifter i anslutning till Finansinspektionens styrning och tillsyn förefaller det inte finnas några betydande ändringsbehov, inte heller med tanke på den nya tillsynsmyndighetens verksamhet. Då man emellertid beaktar i synnerhet de betydande förändringar som väntas ske i fråga om antalet finansföretag under den finska myndighetens tillsynsansvar och därmed i fråga om den nya tillsynsmyndighetens resursbehov och finansieringsbas, kan det vara skäl att komplettera bankfullmäktiges uppgifter så att bankfullmäktige regelbundet ska behandla också direktionens bedömning av verksamheten på längre sikt samt dess inverkan på tillsynens resursbehov.

Direktion

Sammansättning och utnämning

Både Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har för närvarande en sexpersoners direktion. I praktiken består de båda av samma personer som utnämnts av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank. Till båda tillsynsmyndigheternas direktioner hör både Finansinspektionens direktör och Försäkringsinspektionens generaldirektör och till Försäkringsinspektionens direktion hör dessutom en extra medlem som valts av personalen och som deltar i direktionens möten då den behandlar ärenden som gäller personalen. Motsvarande bestämmelse om personalens deltagande i förvaltningen finns inte i fråga om Finansinspektionen. De medlemmar och suppleanter som ska väljas in i Finansinspektionens direktion utnämns av bankfullmäktige medan motsvarande medlemmar och suppleanter i

Försäkringsinspektionens direktion utnämns av social- och hälsovårdsministeriet. Bestämmelserna uppvisar smärre skillnader när det gäller mandatperioden, utnämningen av ordförande och vice ordförande samt medlemmar och suppleanter. Endast för Finansinspektionen finns dessutom bestämmelser om direktionsmedlemmarnas behörighet och om avstängning från uppdrag, medan det endast för Försäkringsinspektionen finns bestämmelser om direktionsmedlemmarnas arvoden.

Det är ändamålsenligt att i fråga om sammansättningen av den nya tillsynsmyndighetens direktion utgå ifrån den modell som för närvarande tillämpas för vardera tillsynsmyndigheten. Enligt modellen utnämns majoriteten av direktionsmedlemmarna på förslag av andra finansmarknadsmyndigheter, dvs. finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank. Däremot finns det anledning att ompröva direktörens deltagande i direktionens egentliga beslutsfattande. Direktörens huvuduppgift är att föredra de ärenden som direktionen ska avgöra. Med tanke på de allmänna förvaltningsprinciperna, i synnerhet ansvarsförhållandenas överskådlighet, har det i allmänhet inte ansetts ändamålsenligt att föredraganden själv som röstberättigad medlem deltar i avgörandet av ärenden som han föredragit. Detta gäller i synnerhet tillsynsmyndighetens förvaltnings- och planeringsbeslut. Å andra sidan följer det av kravet på tillsynsmyndighetens oavhängighet att direktören ensam bör ansvara för egentliga tillsynsbeslut åtminstone i sådana fall då det inte är fråga om beslut som har en väsentlig betydelse för ärenden som andra finansmarknadsmyndigheter i första hand ansvarar för, t.ex. ärenden om betalnings- och clearingsystemens störningsfria funktion eller hela finansmarknadens stabilitet.

I syfte att säkerställa bredden i direktionens sakkunskap är det dessutom skäl att överväga en utökning av direktionens sammansättning så att till den, förutom representanter som utnämns på förslag av Finlands Bank och respektive ministerier dessutom utnämns en eller flera andra medlemmar. En förutsättning för en sådan breddning av direktionens sammansättning är emellertid att det säkerställs

att det för uppdraget finns att tillgå personer med djup sakkunskap om finansmarknaden och som inte är i de nämnda finansmarknadsmyndigheternas eller tillsynsobjektens anställning. Med tanke på de allmänna förvaltningsprinciperna kan det också vara skäl att överväga möjligheten att frångå nuvarande praxis enligt vilken varje direktionsmedlem har en personlig suppleant.

Av sammanslagningen av tillsynsmyndigheterna följer dessutom att de nuvarande, från varandra avvikande detaljerade bestämmelserna om utnämning av tillsynsmyndigheternas direktorer, mandatperiod, utnämning av ordförande, viceordförande och ersättare, medlemmarnas behörighet och fastställande av arvoden måste omprövas.

Uppgifter

Finansinspektionens direktions uppgifter skiljer sig avsevärt från Försäkringsinspektionens inspektions uppgifter i det avseendet att Finansinspektionens direktion har getts möjlighet att överta avgörandet av sådana för finansmarknadens stabilitet och utveckling viktiga ärenden som annars skulle avgöras av direktören.

Dessutom beslutar Finansinspektionens direktion om utdömmande av vite samt om framläggande av arbetsordningen för fastställelse. Försäkringsinspektionens direktion har inte motsvarande befogenhet.

En del av de ovan nämnda skillnaderna beror på att Finansinspektionens administrativa ställning avsevärt avviker från Försäkringsinspektionens. Av denna anledning och eftersom det inte har framkommit någon anledning att i större utsträckning justera Finansinspektionens direktions uppgifter, är det ändamålsenligt att utgå ifrån de uppgifter som Finansinspektionens direktion för närvarande har när den nya tillsynsmyndighetens direktions uppgifter bestäms. Dessutom är det skäl att överväga en sådan komplettering av direktionens uppgifter att den regelbundet ska göra en bedömning på längre sikt av hur tillsynsmyndighetens verksamhet utvecklas i framtiden samt om utvecklingens inverkan på tillsynens resursbehov. Behovet av sådan verksamhet på längre sikt och behovet av resursplanering understryks av den pågående

integrationsutvecklingen, som under de närmaste åren kan leda till avsevärda förändringar i antalet tillsynsobjekt och därmed i tillsynens finansieringsunderlag.

I gällande lag ingår inte för någondera tillsynsmyndighetens vidkommande några bestämmelser om hur tillsynsobjektens synpunkter på tillsynens måluppfyllelse och målsättningarna för den framtida tillsynen borde beaktas. Av denna anledning är det skäl att överväga en sådan komplettering av direktionens uppgifter att direktionen regelbundet ska höra representanter för tillsynsobjekten och övriga finansmarknadsaktörer.

Behandling av ärenden samt beslutsfattande

Det är skäl att i lagen fortfarande föreskriva om direktionens beslutförhet och om vilken röstövertvikt som krävs för godkännande av beslutsförslag. Till övriga delar kan behandlingen av ärendet, såsom för närvarande, regleras i tillsynsmyndighetens arbetsordning.

Direktör

Utnämning och behörighet

Principerna för utnämning av Finansinspektionens direktör och Försäkringsinspektionens generaldirektör skiljer sig för närvarande från varandra, delvis beroende på skillnaderna i myndigheternas administrativa ställning. Eftersom det i denna proposition föreslås att den nya tillsynsmyndigheten skall inrättas i anslutning till Finlands Bank, är det naturligt att utgå ifrån den nuvarande processen för utnämning av Finansinspektionens direktör. Denna innebär att direktören utnämns och avsätts av republikens president samt att bankfullmäktige gör en framställning till statsrådet om tillsättning av tjänsten.

Finansinspektionens direktör har för närvarande i praktiken samma ställning som en medlem av Finlands Banks direktion. Med beaktande av att till riksdagen samtidigt som denna proposition överläts en proposition med förslag till förnyande av förfarandet för utnämning av medlemmar till Finlands Banks direktion, är det ändamålsenligt att

bankfullmäktige får utnämna Finansinspektionens direktör på samma sätt som föreslås i fråga om medlemmarna i Finlands Banks direktion. Med beaktande av uppdragets ansvarsfullhet är det skäl att tillsätta direktören för viss tid, men för att trygga direktörens självständighet är det dock skäl att föreskriva om en tillräckligt lång tid. I den gällande lagen föreskrivs inte heller hur framställningen om utnämning av direktören ska göras. Det är skäl att överväga en precisering av lagen till denna del.

Det är skäl att ompröva behörighetsvillkoren för den nya tillsynsmyndighetens direktör, med anledning av den föreslagna sammanslagningen av Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens uppgifter. Utgångspunkten bör vara de nuvarande behörighetsvillkoren. När behörighetsvillkoren fastställs är det skäl att särskilt beakta att även om direktören ska svara för den allmänna ledningen, ska han i sista hand också ensam svara för beslut om utövande av tillsynsbefogenheterna. Av denna anledning är det skäl att se till att direktören utöver erfarenhet av allmänna ledningsuppgifter har god förtrogenhet såväl med finans- och försäkringsmarknadens funktion som med frågor som gäller reglering av finansmarknaden och försäkringsmarknaden.

Uppgifter

De båda tillsynsmyndigheternas direktörer har som viktigaste uppgift att svara för att verksamheten är effektiv och ger resultat. Bestämmelserna om Finansinspektionens direktörs uppgifter är emellertid betydligt mera detaljerade än motsvarande bestämmelser om Försäkringsinspektionen. Det är därför ändamålsenligt att i propositionen utgå ifrån Finansinspektionens direktörs nuvarande uppgifter. Till denna del har det inte framkommit någon särskild anledning att ändra lagstiftningen, med undantag för vad som ovan sägs om direktionens uppgifter till den del som de gäller tillsynsbefogenheterna.

Övriga bestämmelser

I fråga om Försäkringsinspektionen föreskrivs i gällande lag, till åtskillnad från Fi-

nansinspektionen, om generaldirektörens tjänstledigheter och om forum för behandling av tjänstebrott. Också till denna del är det skäl att förenhetliga bestämmelserna.

De högsta tjänstemännen

Både Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens högsta tjänstemän, som hos Försäkringsinspektionen benämns direktör, utnämns av direktionen. I lagen anges inte vilka de högsta tjänstemännen är. Finansinspektionens direktion ska dessutom i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om avstängning från tjänsteutövning och om varning. Motsvarande bestämmelser ingår inte i FöIL, utan till denna del tillämpas den allmänna tjänstemannalagstiftningen.

Försäkringsinspektionens direktörer ska biträda överdirektören vid ledningen av Försäkringsinspektionen samt svara för att verksamheten vid de enheter som de leder utvecklas och ger resultat. Dessutom föreskrivs i lagen om behörighetsvillkor för direktörstjänsterna. I förordningen föreskrivs dessutom att direktörerna kan förbehålla sig rätten att avgöra ärenden som annars ska avgöras av någon annan tjänsteman vid verksamhetsenheten. Motsvarande bestämmelser ingår inte i den gällande FiLL.

Det nuvarande förfarandet för utnämning av de högsta tjänstemännen kan anses vara ändamålsenligt. Eftersom propositionen utgår från alternativet att den nya tillsynsmyndigheten inrättas i anslutning till Finlands Bank kan bestämmelser om de högsta tjänstemännens uppgifter, behörighetsvillkor och beslutanderätt tas in i tillsynsmyndighetens arbetsordning. Det är ändamålsenligt att tillämpa lagen om Finlands Banks tjänstemän också på de högsta tjänstemännen, vilket innebär att i arbetsordningen inte kan tas in bestämmelser som avviker från vad som föreskrivs i den nämnda lagen.

Bestämmelser om de övriga tjänstemännen

Eftersom utgångspunkten för propositionen är att den nya tillsynsmyndigheten ska inrättas i anslutning till Finlands Bank, är det skäl att i lagen ta in bestämmelser som motsvarar den gällande FiLL om tillämpning av be-

stämmelserna om Finlands Banks tjänstemän och om tjänstemännens oavhängighet. Dessutom är det skäl att hålla kvar bestämmelserna om vissa tjänstemäns skyldighet att ge bankfullmäktige utredning om sin näringsverksamhet och sina aktieinnehav.

Vidare är det skäl att i lagens övergångsbestämmelser föreskriva hur tjänsterna ska tillsättas när den nya tillsynsmyndigheten inrättas och likaså att anställningsvillkoren bibehålls för den personal som flyttar till den nya tillsynsmyndigheten från den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen.

Övriga bestämmelser om förvaltningen och organisationen

Enligt FöIL kan närmare bestämmelser om uppgifterna för direktionen, överdirektören, direktörerna samt delegationen för tillsynen över arbetslöshetsförmåner, om Försäkringsinspektionens organisation, om förfarandena vid behandlingen av ärenden vid inspektionen samt om arvode för inspektionens medlemmar utfärdas genom förordning av statsrådet. I ämbetsverkets arbetsordning som fastställs av överdirektören föreskrivs om Försäkringsinspektionens organisation. I fråga om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens förvaltning och organisation enbart i arbetsordningen som fastställs av bankfullmäktige.

Det vore ändamålsenligt att liksom för närvarande föreskriva i arbetsordningen om den nya tillsynsmyndighetens organisation och om förvaltningsförfaranden. Detta kan motiveras framförallt med behovet att ändra organisationen på ett flexibelt sätt, i takt med att prioriteringarna inom tillsynen förändras.

Delegationen för tillsynen över arbetslöshetsförmåner

Delegationen för tillsynen över arbetslöshetsförmåner, som för närvarande verkar i anslutning till Försäkringsinspektionen, har uppgifter som huvudsakligen gäller verkställigheten av arbetslöshetsförmåner. Delegationen har sålunda inga uppgifter som på ett

naturligt sätt skulle ha samband den nya tillsynsmyndighetens uppgifter. Av denna anledning är det skäl att överväga möjligheten att ansluta delegationen direkt till t.ex. social- och hälsovårdsministeriet.

3.3 Befogenheter

Regleringens struktur

Bestämmelserna om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter och administrativa påföljder är uppbyggda på ett annat sätt än motsvarande bestämmelser för Försäkringsinspektionen. I fråga om Finansinspektionen ingår bestämmelserna huvudsakligen i FiLL och delvis i speciallagar om respektive tillsynsobjekt. I fråga om Försäkringsinspektionen ingår de uteslutande i speciallagar om respektive tillsynsobjekt. Denna strukturella skillnad när det gäller tillsynsbestämmelserna kan inte motiveras med skillnader i lagstiftningen eller tillsynens innehåll.

En förutsättning för att den nya tillsynsmyndigheten ska kunna verka effektivt och konsekvent är att befogenheterna i så stor utsträckning som möjligt är desamma när det gäller övervakning av olika verksamhetsområden. Med tanke på lagstiftningens tydlighet är det dessutom skäl att överväga möjligheten att förenhetliga tillsynsbefogenheterna genom att åtminstone huvudsakligen sammanställa dem i lagen om tillsynsmyndigheten, såsom för närvarande i fråga om finanstillsynen. Ett annat alternativ skulle vara att ta in befogenhetsbestämmelserna i speciallagstiftningen om respektive sammanslutningar och inrättningar, såsom för närvarande i fråga om försäkringstillsynen. Till den del som bestämmelserna om flera grupper av tillsynsobjekt har samma syfte och innehåll blir lagstiftningens tydlighet lidande av att bestämmelserna upprepas i flera olika lagar. I sådana fall då det görs ändringar i lagstiftningen ställer det dessutom till med besvär att samma typ av bestämmelser ingår i ett stort antal lagar. I sådana fall då en viss befogenhet gäller t.ex. en enda grupp av tillsynsobjekt, såsom när arbetslöshetskassor förvägras statsandel, är det å andra sidan motiverat att föreskriva om befogenheten i den speciallag som gäller tillsynsobjektet i fråga.

Rätt att få information och inspektera

En effektiv tillsyn förutsätter att tillsynsmyndigheten får relevant information om tillsynsobjektens verksamhet. Grundtanken i bestämmelserna om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens rätt att få information och inspektera är densamma: tillsynsmyndigheten har rätt att inspektera ett tillsynsobjekts verksamhet och att få de för inspektionen nödvändiga upplysningarna av tillsynsobjektet. Rätten att få information och inspektera inskränker sig inte till tillsynsobjekten utan också till vissa andra aktörer, t.ex. till revisorerna som i sin verksamhet kan ha fått information som eventuellt är relevant för tillsynen.

Finansinspektionens har omfattande rättigheter när det gäller att inspektera och få information. Det finns till denna del inga större problem i befogenheternas omfattning. Försäkringsinspektionens befogenheter är huvudsakligen tillräckligt omfattande i dessa avseenden. Den största bristen kan anses vara att det finns endast knapphändiga eller inga bestämmelser alls om Försäkringsinspektionens möjligheter att inspektera Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden inom Kyrkans centralfond samt att få för tillsynen relevant information av dem. Försäkringsinspektionen sköter också vissa uppgifter som har samband med tillsynen över lagstadgade nämnder, men bestämmelserna om rätten att få information är till denna del knapphändiga.

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har möjlighet att få information om tillsynsobjektens verksamhet också genom att delta i deras förvaltningsorgans sammanträden. Finansinspektionens deltaganderätt gäller samtliga tillsynsobjekt. Försäkringsinspektionens deltaganderätt gäller t.ex. inte sjömanspensionskassan och lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Det förefaller inte finnas några från tillsynens synpunkt motiverade skäl till dessa skillnader i deltaganderättens omfattning.

Rättelseåtgärder

Det finns vissa skillnader i bestämmelserna om Finansinspektionens respektive Försäk-

ringsinspektionen befogenheter att förbjuda tillsynsobjekt att fatta beslut eller planera genomförande av åtgärder eller andra förfaranden samt att ålägga tillsynsobjekt att vidta åtgärder för att återkalla verkställigheten av redan förverkligade beslut, åtgärder eller förfaranden eller för rättelse av beslut. Någon sådan möjlighet finns inte t.ex. när det gäller tillsynen över vissa pensionsanstalter som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring, utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland, försäkringsförmedlare och arbetslöshetskassor. Delvis samma betydelse har emellertid, med undantag för arbetslöshetskassorna, Försäkringsinspektionens möjlighet att förbjuda förfaranden som den anser vara felaktiga. Till den del som det föreskrivs om saken i försäkringslagstiftningen, regleras förutsättningarna för användning av befogenheterna inte lika detaljerat som i FiL. Det är skäl att i detta avseendeförenhetliga bestämmelserna dels av den anledningen att det inte kan påvisas några med verksamhetsområdets karaktär sammanhängande skäl att upprätthålla skillnaderna och dels uttryckligen med beaktande av grundlagens bestämmelser om egendomsskydd och näringsfrihet.

Befogenheter att avsluta och begränsa verksamhet

Bestämmelser om tillsynsmyndighetens befogenheter att återkalla verksamhetstillstånd och begränsa verksamheten ingår både i fråga om inhemska tillsynsobjekt och utländska tillsynsobjekts filialer i Finland för närvarande i de speciallagar som gäller respektive grupp av tillsynsobjekt. Bestämmelserna avviker från varandra endast i fråga om detaljer. Eftersom det inte kan påvisas några betydande avvikelser som beror på verksamhetsområdets karaktär för att upprätthålla dessa skillnader, är det skäl att överväga möjligheten att i lagen om den nya tillsynsmyndigheten förenhetliga bestämmelserna.

Finansinspektionen kan förbjuda vissa personer att vara medlem i kreditinstituts och värdepappersföretags och deras holdingföretags samt i fondbolags förvaltningsorgan. Försäkringsinspektionen har inte motsvarande befogenhet. Det är skäl att överväga ett

förenhetligande av befogenheterna till denna del, eftersom skillnaderna inte kan motiveras med att verksamhetsområdena är av olika karaktär och eftersom tillsynen i fråga om samtliga tillsynsobjekt som beviljats verksamhetstillstånd i hög grad gäller just ledningens lämplighet och kompetens.

Också i fråga om begränsning av egendomsanvändning och annan verksamhet finns det betydande skillnader mellan Finansinspektionens och Försäkringsinspektionen befogenheter. Framförallt inom försäkringssektorn gäller i fråga om överlåtelse- och pantsättningsförbud relativt detaljerade bestämmelser som är bundna till karaktären av tillsynsobjektets verksamhet. Av denna anledning förefaller det inte vara ändamålsenligt att förenhetliga befogenheterna i dessa avseenden.

Övriga befogenheter

Finansinspektionens befogenheter att anlita utomstående sakkunniga och tillsätta ombud är mera omfattande än Försäkringsinspektionens. Med tanke på tillsynsmyndighetens verksamhet skulle det vara konsekvent att befogenheterna är lika omfattande inom bägge sektorerna.

I gällande lag föreskrivs inte om vissa befogenheter som flera andra EES-staters tillsynsmyndigheter har i synnerhet när det gäller tillsynen över värdepappersmarknaden. Sådana befogenheter gäller t.ex. rätten att få tillgång till teleövervakningsuppgifter samt rätten att kräva beslag av egendom och frysning av konton. Eftersom möjligheterna att använda sådana befogenheter nyligen har bedömts i samband med ett antal revideringar av värdepappersmarknadslagstiftningen och det i enlighet med den vedertagna tolkningen av grundlagen inte har ansetts möjligt att utvidga befogenheterna, har det i detta sammanhang inte ansetts motiverat att ompröva möjligheterna att utvidga de nuvarande befogenheterna.

Bemyndiganden att meddela föreskrifter

Det är ändamålsenligt att hålla kvar bestämmelserna om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens nuvarande befo-

genheter att utfärda föreskrifter i respektive speciallagar, dels på grund av det stora antalet sådana bestämmelser och dels också på grund av att de innehållsmässigt är nära förknippade med speciallagstiftningen i fråga. Det kan sålunda inte påvisas liknande behov av att förenhetliga bestämmelserna som när det gäller andra befogenheter. Det kan emellertid vara skäl att i detta sammanhang ompröva vissa befogenheter grundlagsenlighet.

Vid bedömningen av behovet att justera befogenheterna att utfärda föreskrifter är det skäl att utöver befogenheternas nuvarande innehåll dessutom beakta de krav som grundlagen ställer. I enlighet med grundlagens 80 § 2 mom. och grundlagsutskottets praxis i detta avseende måste tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande som det här är fråga om vara exakt avgränsat. Myndighetens befogenheter är dessutom förenade med ett krav som sträcker sig längre än det allmänna exakthetskrav som gäller bemyndigande att utfärda förordning, vilket innebär att de ärenden som befogenheterna omfattar noggrant ska anges i lag. Lagarna om både finans- och försäkringsbranschen har till många delar stiftats efter att den nuvarande grundlagen trätt i kraft och bemyndigandena har därför så långt som möjligt utformats i enlighet med grundlagen. Som exempel på äldre lagstiftning som klart strider mot grundlagen kan nämnas de bemyndiganden att meddela föreskrifter som ingår i trafikförsäkringsförordningens (324/1959) 7 § 5 mom. och i 32 § 1 mom. i förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen. Orsaken till denna motstridighet är att det enligt grundlagens 80 § 2 mom. måste föreskrivas i lag om bemyndiganden som ger myndigheter rätt att utfärda rättsnormer.

Administrativa påföljder

Grunderna för de administrativa påföljdssystem som står till Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens förfogande kan inom båda områdena i sig anses vara motiverade och fungera väl. Både inom den finansiella sektorn och inom försäkringsbranschen ger påföljderna tillsammans med tillsynsmyndigheternas övriga befogenheter reella möjligheter att vid behov ingripa i tillsynsobjekts felaktiga förfaranden med åtgärder som står i proportion till överträdelseernas allvarlighet. När det gäller påföljdernas offentlighet kan den bedömningen göras att behovet att inom den finansiella sektorn tillämpa offentliga påföljder på det hela taget är något större än inom försäkringsbranschen, t.ex. till följd av den offentliga handeln med värdepapper och marknadsparternas behov av information. På grund av branschglidningar är gränsen i detta avseende emellertid relativt oskarp. De tillsynsobjekts verksamhet som beviljar t.ex. lagstadgade pensionsförsäkringar skiljer sig å andra sidan i detta avseende till sin karaktär från verksamhet som tillsynsobjekt, t.ex. kreditinstitut, bedriver på marknadsvillkor.

Även om de nuvarande allmänna administrativa påföljderna kan anses fungera väl då man betraktar vardera sektorn skilt för sig, vore det problematiskt om den tillsynsmyndighet som övervakar båda sektorerna skulle ha befogenheter som kategoriskt skiljer sig från varandra beroende på inom vilken sektor ett visst tillsynsobjekt är verksam, utan att skillnaderna kan motiveras med att tillsynen är av olika karaktär inom de olika sektorerna. Detta skulle vara ägnat att försvaga tillsynsmyndighetens möjligheter att bedriva en konsekvent tillsynsverksamhet. Problemet skulle accentueras framförallt i fråga om sådana inom den finansiella sektorn och försäkringsbranschen verksamma tillsynsobjekt vilkas produkter uppvisar klart gemensamma drag. Liknande drag uppvisar t.ex. placeringsbundna försäkringar, kapitaliseringsavtal och vissa investeringsformer som tillhandahålls inom finansbranschen.

De allmänna administrativa påföljder som står till Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens förfogande uppvisar klara skillnader som det är svårt att motivera med olikheter i tillsynens karaktär. Finansinspektionen kan vid vite ålägga ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör att uppfylla sina skyldigheter. Dessutom kan Finansinspektionen ge tillsynsobjekt och vissa andra finansmarknadsaktörer offentlig anmärkning eller, om ärendet är av allvarligare karaktär, offentlig varning. En varning kan också kombineras med en påföljdsavgift. Dessutom kan Finansinspektionen påföra

vissa tillsynsobjekt ordningsavgifter. Försäkringsinspektionen kan för sin del i regel tilldela tillsynsobjekt varning eller uppmana tillsynsobjekt att vid vite rätta till en felaktighet inom utsatt tid eller förbjuda tillsynsobjekt att fortsätta ett förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Både Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen kan förena sina förordnanden med vite. För Finansinspektionens vidkommande är bestämmelserna om tillämpningsområdet för vitesförelägganden emellertid mera allmänt utformade än i försäkringslagstiftningen. Också när det gäller vitesförfarandet finns det sådana skillnader att vite som har förelagts av Finansinspektionen i regel döms ut av Finansinspektionen själv, medan vite som har förelagts av Försäkringsinspektionen i regel döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Undantag utgör i detta avseende vitesförelägganden i samband med tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor samt i samband med tillsyn över värdepappersemissioner och därtill anslutna informationsskyldigheter. I sådana fall döms vitet ut av marknadsdomstolen.

Av de skäl som nämns ovan är det skäl att förenhetliga bestämmelserna om administrativa påföljder inom de båda sektorerna, i synnerhet bestämmelserna om principerna för anmärkning och varning samt föreläggande av vite, inklusive besvärssystemet.

I gällande lag finns inte i fråga om någondera tillsynsmyndighetens befogenheter bestämmelser om förbud mot s.k. självkriminalisering, som innebär att en för brott misstänkt person har rätt att vägra bidra till utredning av misstankar mot sig själv. Det är därför skäl att till lagen foga en bestämmelse om att myndigheten i en sådan situation inte har rätt att förena sin rätt att få information med vite. Också Europadomstolens senaste rättspraxis talar för att en sådan bestämmelse tas in i lagen.

Det finns vissa från tillsynssynpunkt omtiverade skillnader också mellan Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt när det gäller tillämpningsområdet för de allmänna administrativa påföljder som står till Försäkringsinspektionens förfogande. När det gäller lagstiftningens konsekvenser framträder detta problem tydligast i fråga om försäkringskas-

sorna, pensionsstiftelserna, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan. Av påföljderna anmärkning, rättelseuppmaning och förbudande av felaktigt förfarande kommer endast tillämpning av rättelseuppmaning i fråga, och också denna påföljd endast när det gäller försäkringskassors och pensionsstiftelsers verksamhet. Alla de nämnda påföljderna kan emellertid tillämpas på varje tillsynsobjekt i sådana fall då på verksamheten tillämpas lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden. Det finns brister i tillämpningsområdet för dessa påföljder också t.ex. i fråga om arbetslöshetskassorna. Av de skäl som nämns ovan är det skäl att i lagen om den nya tillsynsmyndigheten hålla kvar de i den gällande FiIL och i försäkringslagstiftningen ingående bestämmelserna om administrativa påföljder. Samtidigt är det skäl att förvissa sig om att de nuvarande bestämmelserna motsvarar de krav som kan ställas på en god förvaltningsrättsskipning.

Eftersom den finländska tillsynsmyndighetens ansvar för tillsynen av i andra EES-stater övervakade företags filialer i Finland (värdstatstillsyn) i väsentliga avseenden avviker från ansvaret för tillsynen över finländska tillsynsobjekt (hemstatstillsyn) är det skäl att till denna del granska tillsynsmyndighetens befogenheter separat från tillsynen över finländska tillsynsobjekt. Det är likaså skäl att granska befogenheterna separat till den del som den nya tillsynsmyndigheten kommer att ha uppgifter i anslutning till tillsynen över sådana offentliga samfunds pensionsanstalter som Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden inom Kyrkans centralfond, eftersom dessa utgör en del av den offentliga förvaltningen.

3.4 Tillsyn över utländska filialer och samarbete med utländska tillsynsmyndigheter

Allmänna utgångspunkter

Enligt direktiven ska samma allmänna principer tillämpas på kreditinstituts, försäkringsbolags, värdepappersföretags och fond-

bolags etableringsrätt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Det är sålunda ändamålsenligt att i lagen ta in enhetliga bestämmelser om de inhemska tillsynsmyndigheternas och värdstatens tillsynsmyndigheters uppgifter och arbetsfördelning när det gäller tillsynen över utländska tillsynsobjekts filialer i Finland och finländska tillsynsobjekts filialer utomlands, till den del som annat inte följer av direktiven eller verksamhetsområdenas speciella karaktär. Med filialer avses nedan i denna proposition kreditinstitut, värdepappersföretags, fondbolags och försäkringsbolags filialer.

Enligt gällande lag tillämpas på tillsynen över filialer inom olika branscher delvis olika principer, utan att skillnaderna till alla delar kan motiveras med branschernas speciella karaktär. De för olika branscher gällande bestämmelsernas struktur och utformning skiljer sig dessutom från varandra också i sådana fall då de motsvarar varandra till sitt sakinhåll.

Det är ändamålsenligt att i lagen ta in enhetliga bestämmelser om samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna också i moder- och dotterföretags hemstat inom vardera branschen, inklusive om tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat. Eftersom bestämmelserna om i synnerhet gränsöverskridande tillsyn över försäkringsgrupper som bäst revideras inom EU, är det emellertid inte ändamålsenligt att i detta sammanhang ändra bestämmelserna och uppgiftsfördelningen mellan moder- och dotterföretags tillsynsmyndigheter.

I syfte att förtydliga bestämmelserna i strukturellt hänseende är det ändamålsenligt att utgå från följande allmänna indelning i olika typer av samarbetsituationer:

1. Filialer

1.1 Finlands tillsynsmyndighets rättigheter och skyldigheter i förhållande till utländska tillsynsobjekt som är verksamma i Finland

1.2 Utländska tillsynsmyndigheters rättigheter och skyldigheter i förhållande till finländska tillsynsobjekt som är verksamma utomlands

2. Moderföretag, dotterföretag och anknutna företag

2.1 Finlands tillsynsmyndighets rättigheter och skyldigheter i förhållande till finländska

företag vars grupptillsyn utländsk myndighet svarar för

2.2 Finlands tillsynsmyndighets rättigheter och skyldigheter i förhållande till utländska företag vars grupptillsyn Finlands tillsynsmyndighet svarar för

Det är skäl att lägga den ovan föreslagna indelningen till grund för regleringen av det internationella samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna, eftersom de krav som ställs på regleringen skiljer sig från varandra i olika situationer. Vilka krav som ställs på regleringen beror dessutom på om det enbart är fråga om utbyte av information mellan myndigheterna, rätten att få information och inspektera tillsynsobjekt eller om beslutanderätten med avseende på finländska rättssubjekt.

De krav som ställs på regleringen skiljer sig för det andra från varandra beroende på om det är fråga om myndighetsverksamhet som sker i Finland eller utomlands. De ovan nämnda samarbetsituationerna när det är fråga om tillsynsverksamhet som sker i Finland (ovan nämnda punkterna 1.1 och 2.1) förutsätter att Finlands tillsynsmyndighets rättigheter och skyldigheter definieras och dessutom förutsätter de att man bestämmer till vilken del utländska myndigheter kan ges befogenheter att agera i Finland och eventuellt fatta beslut som är bindande för rättssubjekt som lyder under finsk lag. I fråga om samarbetsituationer (de ovan nämnda punkterna 1.2 och 2.2) där det är fråga om den finländska tillsynsmyndighetens befogenheter utomlands är det däremot tillräckligt att utöver den egentliga definitionen av befogenheterna och uppgifterna endast föreskriva hur den finländska myndigheten ska informera utländska myndigheter eller i övrigt samarbeta med dem. Till denna del är de finländska myndigheternas faktiska befogenheter beroende dels av finsk lag och dels av vad som i utländsk lagstiftning föreskrivs om de befogenheter som tillkommer andra staters myndigheter.

De krav som ställs på reglering av samarbetet skiljer sig för det tredje från varandra beroende på om det är fråga om tillsyn över en filial eller av ett självständigt företag som hör till samma konglomerat. Detta beror i första hand på att arbetsfördelningen mellan

medlemsstaternas tillsynsmyndigheter både inom den finansiella sektorn och inom försäkringsbranschen i enlighet med direktivet väsentligen är beroende av om det är fråga om tillsyn över en filial eller över ett självständigt företag.

Vid regleringen är det utöver de ovan nämnda samarbetsituationerna nödvändigt att separat bedöma till vilken del det är skäl att i lagen ta in bindande bestämmelser om finländska och utländska myndigheters uppgifter och till vilken del myndigheterna kan ges möjlighet att avtala om uppgiftsfördelningen genom tillsynsavtal (delegering av tillsynsuppgifter och /eller beslutanderätt).

Också när det gäller reglering av det internationella samarbetet mellan tillsynsmyndigheter är det nödvändigt att bedöma i vilken utsträckning samma samarbetsprinciper kan tillämpas på alla utländska tillsynsmyndigheter och i vilken mån principerna borde gälla uteslutande samarbetet mellan EES-staters myndigheter. För sistnämnda fall finns det i direktiven flera bestämmelser om samarbete mellan tillsynsmyndigheterna, medan det inte finns några på direktiven eller internationella överenskommelser baserade bestämmelser om samarbete med tillsynsmyndigheter i stater utanför EES-området.

Samarbete vid tillsyn över utländska tillsynsobjekts filialer i Finland.

Beslut om filialer

Enligt direktiven svarar, med vissa undantag som gäller framförallt tillhandahållande av investeringstjänster och tilläggs pensioner, hemstatens tillsynsmyndighet för tillsynen över kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag som auktoriserats i en annan EES-stat (*hemstaten*), också när det gäller filialer som är etablerade i en annan medlemsstat (*värdestaten*). Värdestatens tillsynsmyndighets ansvar inskränker sig i fråga om tillsynen över den ekonomiska ställningen och beslutsfattandet enligt direktiven till tillsyn över kreditinstitutens likviditet. I fråga om tillsynen över andra omständigheter än den ekonomiska ställningen, dvs. i praktiken tillsynen över att goda förfaranden iakttas på marknaden, har värdestaten rätt

att övervaka att filialerna iakttar värdestatens lagstiftning till den del som denna gäller också filialer. Enligt direktiven ska värdestatens myndighet i regel först be hemstatens myndigheter förbjuda verksamhet som strider mot sådana bestämmelser. Om det visar sig att de åtgärder som hemstatens tillsynsmyndighet vidtagit är otillräckliga kan värdestaten vidta åtgärder för att säkerställa att bestämmelserna iakttas, efter att först ha underrättat hemstatsmyndigheten om saken. Värdestaten kan emellertid omedelbart vidta åtgärder som är i allmänt intresse.

Inom finans- och försäkringsbranschen har begreppet allmänt intresse inte definierats, men det kan i princip anses innefatta åtminstone tillsyn över marknadsföring och användning av avtalsvillkor samt andra förfaranden som är nödvändiga för att skydda kunder och investerare. Dessutom kan begreppet allmänt intresse anses innefatta åtgärder som är nödvändiga för att trygga insättares och andra borgenärs och försäkrades förmåner, t.ex. stängande av inlåningsbankers filialer i syfte att förhindra okontrollerad uttagsanstormning. I försäkringsdirektiven har begreppet allmänt intresse i vissa avseenden definierats mera i detalj.

I lagstiftningen om respektive verksamhetsområde föreskrivs om de finländska tillsynsmyndigheternas rätt att vidta åtgärder i fråga om utländska tillsynsobjekts filialer i Finland. Eftersom tillsynsmyndigheternas befogenheter att ingripa i utländska tillsynsobjekts filialers verksamhet i princip är desamma inom alla de harmoniserade verksamhetsområden som övervakas av den nya tillsynsmyndigheten, är det skäl att överväga en överföring av dessa bestämmelser till lagen om den nya tillsynsmyndigheten, i syfte att förenkla och förtydliga lagstiftningen och säkerställa en jämlig och konsekvent behandling av olika grupper av tillsynsobjekt. Samtidigt är det emellertid skäl att beakta att inom olika verksamhetsområden förekommer delvis avvikande bestämmelser om behörighetsfördelningen mellan hemstaten och värdestaten. Sådana bestämmelser är framförallt de i VPML som nämns i UtVPFL 4 c § samt de bestämmelser som nämns i UtFBL14 a §. De finländska myndigheterna svarar uttryckligen för att bestämmelserna efterlevs också när

det gäller utländska tillsynsobjekts filialer i Finland.

Det begränsade tillsynsansvar som de finländska tillsynsmyndigheterna har i fråga om utländska tillsynsobjekts filialer i Finland samt i samband därmed befogenheterna att fatta beslut som är bindande för filialerna är till sin karaktär sådana att det inte är skäl att i lagen ta in bestämmelser om delegering av befogenheterna till hemstatens tillsynsmyndigheter. Av den uppgiftsfördelning som direktiven förutsätter följer också att det åtminstone inte ännu är skäl att i lagen ta in bestämmelser som gör det möjligt att till de finländska tillsynsmyndigheterna delegera sådan beslutanderätt i fråga om utländska tillsynsobjekt som för närvarande tillkommer utländska tillsynsmyndigheter.

Rätt att få information och inspektera

I gällande lag föreskrivs både i fråga om finanssektorn och i fråga om försäkringssektorn enligt samma principer som i direktiven om utländska tillsynsmyndigheters rätt att inspektera i andra medlemsstater verksamma utländska tillsynsobjekts filialer i Finland. Utgångspunkten är att det är ändamålsenligt att principerna i sin nuvarande utformning tas in i den nya lagen om tillsynsmyndigheten, med beaktande av framförallt den omständigheten att bestämmelserna är baserade på direktivens indispositiva bestämmelser och att grundlagsutskottet har godkänt de nuvarande bestämmelserna.

Dessutom är det emellertid känt att överväga sådana ändringar i bestämmelserna att den nya tillsynsmyndigheten mot ersättning kan åta sig inspektionsuppgifter som för närvarande hör till hemstatens tillsynsmyndighet. Integrationsutvecklingen leder sannolikt till att en betydande del av de finländska tillsynsobjekten blir filialer, vilket innebär att en stor del av den finansiella verksamheten i Finland kommer att övervakas av utländska myndigheter. Eftersom det är svårt att snabbt anpassa värdstatens tillsynsresurser till förändringar i tillsynens ansvarsförhållanden är det med tanke på båda ländernas tillsynsmyndigheter ändamålsenligt att på ett smidigt sätt kunna avtala om inhämtande och hantering av information som tillsynen förut-

sätter, såväl i fråga om inspektionen av filialer som i fråga om kontinuerlig insamling och analysering av information som gäller hela tillsynsverksamheten. Av denna anledning vore det ändamålsenligt att i lagen ta in en bestämmelse enligt vilken tillsynsmyndigheten enligt vad myndigheterna avtalar sinsemellan kan åta sig att sköta tillsynsuppgifter som annars skulle höra till en utländsk myndighet.

De samarbetsförpliktelser som hemstatens och värdstatens myndigheter har i enlighet med direktiven har på EU-nivån preciserats av tillsynsmyndigheternas kommittéer. Exempelvis den arbetsfördelningen mellan hemstaten och värdstaten som avses i direktivet om marknader för finansiella instrument har preciserats genom ett samarbetsprotokoll som godkänts av medlemmarna i Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR). I CESR:s samarbetsprotokoll fastställs miniminivån för informationsutbytet mellan hemstaternas och värdstaternas tillsynsmyndigheter. Utöver informationsutbytet avtalas i protokollet om samarbete i anslutning till filialtillsynen och/ eller utförande av tillsynsuppgifter för andra tillsynsmyndigheter. Tillsyn som utförs för andra myndigheter baseras, om inte annat avtalas, på den myndighets sedvanliga tillsynsförfarande som utför tillsynen. Det juridiska ansvaret och befogenheterna kvarstår emellertid hos den tillsynsmyndighet som avses i direktivet. Också Europeiska banktillsynskommittén (CEBS) har upprättat ett samarbetsprotokoll om tillsyn över internationella bankkonglomerat. Samarbetsprotokollet är baserat på kreditinstitutsdirektivets artikel 131 enligt vilken hemstatens och värdstatens tillsynsmyndigheter skall ingå skriftliga överenskommelser. Kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (CEIOPS) har på motsvarande sätt upprättat samarbetsprotokoll om hur det tillsynssamarbete som direktiven förutsätter ska ordnas i praktiken.

Det är skäl att utforma lagen så att Finlands tillsynsmyndighet kan uppfylla de samarbetsförpliktelser som avtalats i de ovan nämnda samarbetsprotokollen. Till den del som den finländska tillsynsmyndighetens uppgifter vid tillsynen över filialer inte är baserade på

de i direktiven angivna samarbetsförpliktelser som preciseras i de ovan nämnda protokollen bör utgångspunkten vara den att hemstaten till den finländska tillsynsmyndigheten betalar en ersättning som motsvarar dess kostnader för tillsynen.

Informationsutbyte

Enligt direktiven ska värdstatens myndighet tillstå hemstatens myndighet den information som behövs för tillsynen över utländska tillsynsobjekt. De nuvarande bestämmelserna om Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens informationsskyldighet gentemot utländska tillsynsmyndigheter måste till denna del förenhetligas och tas in i lagen om den nya tillsynsmyndigheten. Samtidigt är det emellertid skäl att beakta att de bestämmelser om informationens innehåll som ingår i direktiven delvis skiljer sig från varandra. Det är skäl att utforma de bestämmelser om informationsutbyte som tas in i lagen på ett sådant sätt att tillsynsmyndigheten dessutom kan uppfylla de förpliktelser som avtalats i de ovan nämnda, på EU-nivå upprättade samarbetsprotokollen. Däremot behövs i lagen inga särskilda bestämmelser om förfarandet när utländska myndigheter ombesörjer information, eftersom tillsynsmyndigheten också utan uttryckliga bestämmelser om saken kan be utländska myndigheter om information och eftersom det å andra sidan inte är möjligt att med stöd av finsk lag förplikta utländska myndigheter att lämna sådan information.

Samarbete med finländska tillsynsobjekt vid tillsyn över utomlands etablerade filialer

De finländska tillsynsmyndigheterna har i enlighet med finsk lag samma befogenheter när det gäller tillsyn över finländska tillsynsobjekts utomlands etablerade filialer som när det gäller tillsynsobjekts verksamhet i Finland. Dessutom är de finländska myndigheterna i enlighet med direktiven skyldiga att ingripa i sådana fall då en filial inte iakttar värdstatens lagstiftning om filialer. De finländska myndigheterna är likaså skyldiga att till värdstatens myndigheter lämna den information som direktivet förutsätter.

Av denna anledning är det vid utformningen av lagen endast skäl att se till att den nya tillsynsmyndighetens rätt att få information och inspektera i lagen om den nya tillsynsmyndigheten på ett enhetligt sätt så som direktiven förutsätter i fråga om samtliga tillsynsobjekt regleras så att rätten att få information och inspektera gäller också utomlands etablerade filialer. Vidare är det skäl att i lagen ta in enhetliga bestämmelser om den nya tillsynsmyndighetens skyldighet att ingripa i sådana fall då ett tillsynsobjekt bryter mot värdstatens lagstiftning och likaså om skyldigheten att lämna information till värdstatens myndigheter.

I enlighet med vad som ovan sägs om delegering av uppgifter till utländska hemstatsmyndigheter är det skäl att överväga att i lagen ta in en uttrycklig bestämmelse om att Finlands tillsynsmyndighet kan delegera tillsynsrelaterade uppgifter till en värdstats myndigheter. Inte heller till denna del är det skäl att utsträcka delegeringen till beslutsfattande som gäller tillsynsobjekt.

Samarbete vid tillsyn över utländska företagsgrupper och över finländska företagsgrupper som hör till utländska konglomerat

Allmänna principer

Till kreditinstitut och värdepappersföretags konsolideringsgrupper, till försäkringsgrupper samt till sådana finans- och försäkringskonglomerat som avses i FiFöTL kan höra sådan i en annan stat etablerade, icke reglerade företag som enligt lagen i staten i fråga inte är särskilda tillsynsobjekt. Eftersom sådana företags ekonomiska ställning emellertid måste beaktas i samband med grupp-tillsyn över reglerade företag, är det skäl att i lagen ta in uttryckliga bestämmelser om rätten att Finansinspektionen information och inspektera sådana företag och om myndigheternas informationsutbyte i samband därmed.

Med tanke på tillsynen över företagsgrupper som övervakas av en utländsk tillsynsmyndighet är det från den finländska lagstiftningens synpunkt skäl att särskilt förvissa sig om att den finländska tillsynsmyndighetens rätt att få information och inspektera samt

skyldigheten att meddela uppgifter till utländska tillsynsmyndigheter inom samtliga branscher som omfattas av tillsynen enligt enhetliga principer gäller också sådana finländska företag som omfattas av grupp-tillsyn som en utländsk myndighet svarar för, även om de inte annars skulle övervakas av en Finländsk myndighet. Dessutom är det skäl att i lagen säkerställa att den finländska myndighetens skyldighet att till motsvarande utländska myndighet som svarar för grupp-tillsynen lämna den information som behövs för en effektiv grupp-tillsyn, på enhetliga grunder gäller också sådana till gruppen hörande företag som står under tillsyn av den finländska myndigheten.

Beslut om tillsynsobjekt

De direktiv som gäller inom respektive branscher anger vilket stats myndighet som svarar för tillsynen på gruppnivå. På grund av de skillnader som råder mellan olika branscher är det sålunda ändamålsenligt att åtminstone tills vidare låta de principer enligt vilka den finländska tillsynsmyndigheten svarar för grupp-tillsynen vara beroende av de nuvarande bestämmelserna om olika branscher.

En effektiv tillsyn över gränsöverskridande företagsgrupper förutsätter emellertid dels en klar uppdelning av de olika staternas tillsynsmyndigheters ansvar för tillsynen på gruppnivå och dels också en flexibel fördelning av ansvaret mellan olika länders tillsynsmyndigheter när det gäller tillsynen över företagen inom en grupp (s.k. solotillsyn). Även om denna tillsyn också enligt direktiven i första hand alltid ankommer på tillsynsmyndigheten i företagets hemstat, kan det i vissa fall vara skäl att ge den myndighet som svarar för tillsynen på gruppnivå beslutanderätt också i fråga om ett i en annan stat etablerat konglomerats dotterföretag. Sådana bestämmelser finns bl.a. i kreditinstitutslagen i fråga om godkännande av interna modeller. Det är ändamålsenligt att också till denna del, till följd av skillnaderna mellan olika sektorer, åtminstone tills vidare låta regleringen vara beroende av bestämmelserna inom respektive bransch.

Inspektionsrätt och rätt att få information samt informationsutbyte

Det är skäl att i lagen om den nya tillsynsmyndigheten ta in enhetliga bestämmelser om den finländska myndighetens rätt att inom samtliga branscher som tillsynen omfattar få information om finländska företag som en utländsk myndighet behöver uppgifter om för att kunna sköta sina uppgifter i anslutning till grupp-tillsynen och som den finländska tillsynsmyndigheten annars inte har behörighet att övervaka. För en enhetlig reglering talar till denna del den omständigheten att bestämmelserna om rätten att få information och inspektera är likartade i direktiven om både finanssektorn och försäkringssektorn.

I lagen om den nya tillsynsmyndigheten är det också skäl att föreskriva om tillsynsmyndighetens skyldighet att till den utländska myndighet som svarar för grupp-tillsynen lämna för grupp-tillsynen nödvändig information om samtliga i Finland etablerade företag som omfattas av grupp-tillsynen, inklusive sådana i föregående stycke nämnda icke övervakade företag och andra företag som också annars övervakas enligt finländsk lag.

Samarbete vid övervakning av finländska grupper och av utländska företag som hör till finländska grupper

Tillsynsskyldighet och därtill hörande beslutsfattande

Finländska myndigheter kan inte enligt finländsk lag effektivt ansvara för tillsyn över utländska myndigheter och därtill anslutna beslut. I lagen kan emellertid tas in bestämmelser enligt vilka en utländsk myndighet delegerar ansvar för tillsyn över enskilda dotterföretag i företagsgrupper som en finländsk myndighet ansvarar för. Enligt den gällande lagstiftningen kan en finländsk tillsynsmyndighet överta ett sådant ansvar endast när det gäller tillsyn på gruppnivå, i sådana fall som närmare regleras i lagstiftningen om respektive sektor. Det kan emellertid vara skäl att i lagen för att främja en effektiv tillsyn över gränsöverskridande företagsgrupper ta in bestämmelser enligt vilka den finländska till-

synsmyndigheten kan ansvara också för enskilda utländska tillsynsobjekt som hör till gruppen, i den mån som den utländska tillsynsmyndigheten kan och vill överföra tillsynsansvaret. Eftersom principerna för grupp-tillsynen dock åtminstone tills vidare avviker från varandra inom olika branscher och de internationella principerna för utveckling av tillsynen över gränsöverskridande företagsgrupper först nu håller på att ta form, är det inte ändamålsenligt att precisera lagstiftningen i detta sammanhang.

Rätten att få information och inspektera samt informationsutbyte

Från den finska lagens synpunkt är det nödvändigt att föreskriva endast om den finländska tillsynsmyndighetens rätt att inspektera utländska företag som omfattas av grupp-tillsyn som Finland svarar för. Också till denna del blir förverkligandet av rätten i praktiken visserligen beroende av i vilken utsträckning andra staters inspektionsrätt erkänns i utländsk lagstiftning. Det är till denna del skäl att förenhetliga bestämmelserna om olika branscher. Det finns ingen anledning att till denna del uttryckligen föreskriva om den finländska tillsynsmyndighetens skyldighet att lämna information till utländska myndigheter.

Samarbete med tillsynsmyndigheter i andra än EES-stater

Enligt gällande lag om Finansinspektionen gäller bestämmelserna om grupp-baserad tillsyn samtliga konsolideringsgrupper i fråga om samarbetet med myndigheterna. Till övriga delar föreskrivs i lagen inte över huvud taget om grupprelaterat tillsynssamarbete med myndigheter utanför EES-området, med undantag för samarbetet med den schweiziska försäkringsinspektionen.

Det är i varje fall ändamålsenligt att förenhetliga bestämmelserna om samarbete med tillsynsmyndigheter i andra än EES-stater.

3.5 Täckande av tillsynskostnader

Bakgrund och grundläggande problem

Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens kostnader finansieras med tillsyns- och åtgärdsavgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Ca 95 procent av intäkterna kommer från tillsynsavgifterna.

Lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen stiftades år 2004 med beaktande av de krav som den nya grundlagen ställer samt grundlagstutskottets linjedragningar. Tillsynsavgiften är en avgift av skattenatur. Härav följer att det måste föreskrivas i lag om de avgiftsskyldiga, avgiftsgrunderna och överklagande av avgiftsbeslut.

Lagen om bestridande av kostnaderna för Försäkringsinspektionen stiftades år 1944. Lagen har ändrats flera gånger men dess grundlagsenlighet har inte bedömts efter att den nya grundlagen trätt i kraft. Det förefaller emellertid vara uppenbart att lagen inte uppfyller de krav som grundlagen ställer. Detta beror på att närmare bestämmelser om avgiftsgrunderna utfärdas på lägre än lagnivå, dvs. genom social- och hälsovårdsministeriets administrativa beslut. Ministeriets beslutsfattande baseras på Försäkringsinspektionens framställningar. På framställning av Försäkringsinspektionen beaktas ämbetsverkets budget, en för debiteringsåret gjord uppskattning av intäkterna enligt lagen om grunderna för avgifter till staten och övriga intäkter samt en uppskattning av sådana överskott eller underskott i fråga om tillsynsavgifterna som uppkommer under det innevarande året.

När det gäller finansieringen av den nya tillsynsmyndigheten kan tre huvudfrågor ställas.

Den första frågan är vilka som ska finansiera tillsynsmyndighetens verksamhet. Ska alla kostnader tas ut i form av tillsyns- och åtgärdsavgifter av tillsynsobjekten eller ska tillsynsmyndighetens normala verksamhet till någon del finansieras t.ex. med skattemedel (*frågan om finansierarna och finansieringssättet*).

För det andra måste man besluta om avgifterna kan fördelas på något annat sätt (*frågan om fördelning av avgifterna*). Man måste så-

lunda avgöra om det nuvarande förhållandet mellan tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna är ändamålsenligt eller om en större del av avgifterna kunde tas ut för enskilda prestationer (*produktifiering*). Dessutom är det skäl att överväga möjligheterna att indela tillsynsobjekten i grupper och att överväga grunderna för de olika gruppernas tillsynsavgifter (*kategorisering av de avgiftsskyldiga och grunderna för tillsynsavgifterna*).

För det tredje måste man avgöra vem som ska finansiera eventuella underskott, om avgiftsintäkterna tillsammans med tillsynsmyndighetens intäkter inte räcker för att täcka kostnaderna för tillsynsmyndighetens verksamhet (*frågan om finansiering av underskott*).

Finansiärer och finansieringssätt

Det finns veterligen inga teoretiska modeller för finansiering av finanstillsynen. Nederländernas centralbank publicerade nyligen en undersökning om finansiering av banktillsynen. I undersökningen framförs antagandet att frågan om det optimala finansieringssystemet beror på särdragen i respektive lands tillsynssystem. I undersökning redogörs bl.a. för finansieringen av 72 staters banktillsyn. I 35 stater är det centralbanken som sköter banktillsynen medan det i 37 stater är en särskild myndighet som övervakar bankerna. Den klart vanligaste modellen i de först nämnda fallen är offentlig finansiering och i de sist nämnda fallen privat finansiering (avgiftsuttag av tillsynsobjekten). I ett fåtal fall kommer finansieringen ur både ur offentliga och privata källor. I undersökningen nämns följande stater där detta är fallet: Irland, Nederländerna och Filippinerna (centralbanken som tillsynsmyndighet) samt Österrike, El Salvador, Guatemala, Korea, Nicaragua och Venezuela (en särskild tillsynsmyndighet). I undersökningen framförs antagandet att flera olika faktorer har inverkat på valet av sätt att finansiera banktillsynen, bl.a. den finansiella verksamhetens struktur och utvecklingsgrad, företagsgruppens och den gränsöverskridande verksamhetens andel av finansmarknaden, de politiska institutionernas förvaltningskultur, lagstiftningstraditionen samt geografiska och historiska omständigheter. Enligt under-

sökningen krävs det ytterligare analyser för att man ska kunna dra slutsatser om hur medvetna och övervägda de val som ligger till grund för finansieringssättet i själva verket är.

I en annan undersökning som publicerades i Nederländerna år 2007 utreds bl.a. hur tillsynsavgifterna relaterar till den statliga finansmarknadens storlek i vissa EU-stater. Av undersökningen framgår att tillsynsavgifterna är relativt höga i Finland. De var i genomsnitt högre än i t.ex. Sverige. Kreditinstitutens tillsynsavgifter var högst i Finland jämfört med de åtta de stater som jämförelsen omfattade. Inom försäkringssektorn (10 jämförelseländer) var tillsynsavgifterna i fem andra stater högre än i Finland och dessutom var tillsynsavgifterna i två andra stater på ungefär samma nivå som i Finland. För placeringsfonder var tillsynsavgifterna högre än i Finland i fyra andra stater (9 jämförelseländer). Av undersökningen framgår också att det är svårt att jämföra tillsynsavgifterna och analysera skillnaderna mellan dem. Det finns skillnader mellan länderna bl.a. i fråga om tillsynsobjekten, tillsynsmyndigheternas faktiska uppgifter och tillsynssystemets uppbyggnad.

När man betraktar hur finanstillsynen är organiserad inom EU är huvudregeln, i synnerhet i Nord- och Mellaneuropa, att kostnaderna för tillsynsverksamheten täcks med avgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Ett undantag utgör i detta avseende bl.a. Irland där ca hälften av tillsynskostnaderna täcks med offentlig finansiering (centralbanken). I vissa sydeuropeiska stater där banktillsynen sköts av centralbanken, tas inga särskilda tillsynsavgifter ut av bankerna.

Som motivering till att delvis finansiera finanstillsynen med offentliga medel har anförts att tillsynsmyndigheten har vissa allmänna uppgifter som är typiska också för den övriga offentliga förvaltningen. Utöver den egentliga tillsynsuppgiften och de uppgifter som direkt har samband med den hör enligt förslaget till den nya tillsynsmyndighetens uppgifter att i likhet med de nuvarande tillsynsmyndigheterna biträda ministerierna i dessas lagberedningsarbete. Detta innebär bl.a. att tillsynsmyndigheten har sakkunnsuppdrag i ministeriernas arbetsgrupper, ger

yttranden om författningsförslag och gör framställningar om ändring av författningar på basis av sina iakttagelser om tillsynen och uppföljningen av marknaden.

På finansmarknaden verkar dessutom ett flertal internationella organisationer och organ som den nya tillsynsmyndigheten, i likhet med Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen, bör delta i. En del av dessa organisationer är avsedda enbart för tillsynsmyndigheter, medan ministerierna är representerade i andra organisationer och även tillsynsobjektens organisationer deltar i vissa organisationers verksamhet. Dessutom behöver ministerierna ibland experthjälp av tillsynsmyndigheten för sitt eget internationella samarbete.

Bland tillsynsmyndigheternas övriga uppgifter som inte har något direkt samband med den operativa tillsynen eller myndighetens interna förvaltning kan nämnas bl.a. myndighetens egen normgivning (Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen), kundinformation och uppgifter i anslutning till utredning av insiderbrott (Finansinspektionen) samt statistikproduktion och forskning (Försäkringsinspektionen). Uppskattningsvis närmare en femtedel av tillsynsmyndigheternas sammanlagda resurser används för annan verksamhet än operativ tillsyn och intern förvaltning.

Fördelning av avgifterna

Enligt den gällande lagstiftningen uppbärs avgifterna för finansiering av tillsynsmyndigheternas verksamhet på två sätt, dvs. dels som en tillsynsavgift av skattenatur och dels som en åtgärdsavgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten.

Åtgärdsavgifter

Enligt lagen om grunderna för avgifter till staten avses i lagen med offentligrättslig prestation en sådan prestation av en statlig myndighet vars efterfrågan grundar sig på lag eller förordning och som myndigheten har faktiskt ensamrätt att utföra. En offentligrättslig prestation är t.ex. den åtgärdsavgift som upp-

bärs för en tillsynsmyndighets tillståndsbeslut. Enligt lagen om grunderna för avgifter till staten ska storleken på den avgift som staten uppbär för en offentligrättslig prestation motsvara beloppet av statens totala kostnader för prestationen (*självkostnadsvärde*).

Finansieringssättet kan eventuellt justeras så att det i större utsträckning baseras på åtgärdsavgifter. Detta skulle betyda att åtgärdsavgifter kan uppbäras också för andra prestationer än tillstånd och för andra typer av beslut, åtminstone till den del som det är fråga om sådana standardiserade tillsynsåtgärder som på samma grunder avser alla tillsynsobjekt av samma typ eller andra finansmarknadsaktörer.

Det är oklart i vilken utsträckning det är möjligt att ta ut åtgärdsavgifter för sådana prestationer av Finansinspektionen som inte är baserade på tillsynsobjektens ansökningar. Det anses att sådana åtgärdsavgifter åtminstone i begränsad utsträckning kan härledas från Finansinspektionen lagstadgade tillsynsskyldighet.

Ett grundläggande krav för att en åtgärdsavgift ska kunna tas ut är att avgiften hänförs till ett individualiserat tillsynsobjekt. Dessutom förutsätts det att prestationens pris motsvarar de sammanlagda produktionskostnaderna för produktionen. Den viktigaste prestationstypen är då, vid sidan av tillstånd och beslut, tillsynsmyndighetens inspektioner av tillsynsobjekt. Det kan vara fråga antingen om inspektioner av tillsynsobjektets affärsverksamhet som en helhet eller om temainspektioner av t.ex. en viss del av ett tillsynsobjektets verksamhet. Genom att inspektionsverksamheten produktifieras uppgår åtgärdsavgifterna beräknade på Finansinspektionen och Försäkringsinspektionens nuvarande verksamhet till ca 8—9 procent av myndigheternas nuvarande kostnader (2,0—2,3 miljoner euro). I beräkningarna ingår också de allmänna kostnaderna.

Också riskbedömningar av tillsynsobjektets verksamhet kan eventuellt produktifieras. För närvarande görs detta huvudsakligen i fråga om betydande tillsynsobjekt och i viss utsträckning också i fråga om andra tillsynsobjekt.

Tillsynsmyndighetens verksamhet är emellertid till stor del av ett sådant slag att kost-

naderna inte på något rationellt sätt kan hänföras till enskilda tillsynsobjekt. Solvenstillsynen baseras i första hand på granskning och analysering av redovisningsmaterial, solvensberäkningar och annat material som tillsynsobjekten sânt in. Kostnaderna för sådana grundläggande uppgifter och t.ex. för den allmänna tillsynen över förfaranden på marknaden eller för tillsynsmyndighetens normgivning kan inte lämpligen täckas med åtgärdsavgifter. Produktifiering av dessa prestationer skulle medföra onödigt administrativt extraarbete som vore ägnat att överbelasta tillsynsverksamheten. En förutsättning för verksamhetens förutsägbarhet är tvärtom att den görs mera dynamisk genom omsorgsfull uppföljning och analysering av aktörerna och hela finansmarknaden.

En negativ sida när det gäller produktifieringen av inspektionerna, dvs. med separata inspektionsavgifter, är att prestationerna är oregelbundna. Denna negativa sida understryks då man beaktar att betalaren inte själv beställer produkten, såsom i allmänhet betalaren av åtgärdsavgifter i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten.

Många faktorer inverkar på tidpunkten då ett tillsynsobjekt blir föremål för inspektion. Bland dessa faktorer kan nämnas de årliga tyngdpunktsområdena för inspektionsverksamheten, verksamhetens riskexponering samt återkopplingen från tillsynsobjektets verksamhet. Ett tillsynsobjekt kan inte på förhand veta när och i vilken omfattning det blir föremål för inspektion med påföljande avgiftsskyldighet. Om tillsynsmyndigheten på förhand offentliggör sina inspektionsplaner kunde detta inverka negativt på marknadens funktion eftersom det skulle öka möjligheterna till spekulativa åtgärder mellan inspektionerna. Det är skäl att tillsynsmyndigheten generellt utvecklar inspektionsverksamhetens genomskinlighet.

Vid inspektion av smärre tillsynsobjekt kan den på de faktiska kostnaderna beräknade inspektionsavgiften t.ex. fördubbla tillsynsobjektets tillsyns- och inspektionsavgifter jämfört med föregående år. Detta kan ha en negativ inverkan på tillsynsobjektets ekonomi för det året. Det kan tänkas att effekten kompenseras över en längre period men detta är inte alltid fallet för varje tillsynsobjekt.

En annan och mera betydande rättvisefråga gäller inspektioner av tillsynsobjekt med svag ekonomi. Om tillsynsmyndigheten märker att ett tillsynsobjekts kapitaltäckning närmar sig det lagstadgade minimibeloppet ska tillsyns- och inspektionsåtgärderna effektivteras. Om ett sådant tillsynsobjekt dessutom måste betala inspektionsavgifter ökar risken för att tillsynsobjektet inte klarar situationen. Detta kan inte vara syftet med inspektionsavgifterna. Ett sätt att lindra problemet är t.ex. att tillsynsmyndigheten då de i lagen angivna grundläggande förutsättningarna är uppfyllda, beviljar räntefri betalningstid för inspektionsavgiften. Detta eliminerar emellertid inte själva grundproblemet.

De rättvisefrågor som nämns ovan kan också påverka tillsynsmyndighetens verksamhet då den planerar inspektioner. Detta kan betyda att inspektioner inte alltid kan utföras enbart med beaktande av tillsynsaspekter, utan att tillsynsmyndigheten i praktiken måste beakta den sammanlagda individuella kostnadsbelastning som inspektionen innebär för tillsynsobjektet. Detta skulle innebära en försämring av inspektionsverksamhetens effektivitet och ändamålsenlighet.

Det är också skäl att beakta att nyttan av inspektionerna inte kommer enbart de inspekterade företagen och deras kunder till del utan gynnar hela finansbranschen. En effektiv och fungerande tillsyns- och inspektionsverksamhet förstärker tillsyns- och inspektionsverksamhet förstärker kundernas förtroende för finansbranschens aktörer, dvs. förtroendet för att de klarar av sina åtaganden och behandlar sina kunder rättvist.

Tillsynsavgifter

I den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen anges noggranna grunder för tillsynsobjektets avgifter. Enligt lagen indelas tillsynsobjekten i olika grupper dels enligt inriktningen av Finansinspektionens tillsynsåtgärder och dels enligt arten av tillsynsobjektets verksamhet. Den indelning av tillsynsobjekten som föreskrivs i tillsynsavgiftslagen härstammar från år 1999. Lagen innehåller endast en allmän bestämmelse om avgiftsgrunderna.

Tillsynsavgiften är en avgift av skattenatur. Den motsvarar inte direkt tillsynsmyndighetens kostnader för tillsynen över enskilda aktörer. När tillsynsavgiftslagen stiftades ansågs det emellertid ändamålsenligt att fastställa tillsynsavgifterna för de olika grupperna av tillsynsobjekt så att de stod i ett skäligt förhållande till kostnaderna för övervakningen respektive grupp.

Den i tillsynsavgiftslagen angivna gruppindelningen och dess grunder utgör det grundläggande alternativet för regleringen av den nya tillsynsmyndighetens tillsynsavgifter. Det är i detta sammanhang skäl att utreda och ompröva den indelning av tillsynsobjekten och de avgiftsgrunder som föreskrivs i den gällande tillsynsavgiftslagen. I praktiken har det t.ex. konstaterats att en avgift som i enlighet med tillsynsavgiftslagen baseras på nettointäkterna av investeringsverksamheten inte är ett användbart alternativ. Det är också skäl att utreda vissa frågor som gäller förhållandet mellan de olika grupperna av tillsynsobjekt. Det är t.ex. fråga om grunderna för pensionsanstaltens tillsynsavgifter samt om försäkringsombudens avgiftsskyldighet.

Som ett alternativ att utveckla den gällande tillsynsavgiftslagens system kan man överväga en mera schematisk indelning av tillsynsobjekten i olika grupper samt bestämmelser om avgiftsgrunderna för respektive grupp. Härvid är det möjligt att utgå ifrån den modell som ligger till grund för branschorganisationernas medlemsavgifter inom den privata sektorn. Som exempel kan nämnas Finansbranschens Centralförbund (FC) som inledde sin verksamhet 2007. Centralförbundet har löst frågan om beräkning av kreditinstitutens och försäkringsbolagens medlemsavgifter så att förbundets medlemsavgift indelas i en fast grundavgift, i en arbetsmarknadspolitisk medlemsavgift och i en näringspolitisk medlemsavgift som baseras på medlemmens balansomslutning. Den sist nämnda medlemsavgiften räknas ut så att skadeförsäkringsbolagens balansomslutning multipliceras med åtta medan arbetspensionsförsäkringsbolagens balansomslutning divideras med två.

En omständighet som talar för att tillsynsavgifterna ska baseras på balansomslutningen är också att avgifterna enligt detta alternativ

inte från ett år till ett annat fluktuerar på samma sätt som om de skulle baseras på omsättningen, resultaträkningen eller det beskattningsbara resultatet. Alternativet att basera tillsynsavgifterna på resultatet är dessutom på så sätt problematiskt att resultatet snarare avspeglar koncernens och företagets utdelnings- och övriga verksamhetspolitik än den arbetsmängd som företaget innebär för tillsynsmyndigheten.

Avgiftsgrunderna måste bestämmas med beaktande av att det är nödvändigt att säkra jämna tillsynsintäkter för att den nya tillsynsmyndighetens verksamhet ska kunna planeras och utvecklas på lång sikt.

Det är emellertid svårt att basera den nya myndighetens samtliga tillsynsavgifter på balansomslutningen, eftersom tillsynsobjekten i fråga om arten och omfattningen av sin verksamhet skiljer sig från varandra betydligt mera än kreditinstitutens verksamhet skiljer sig från försäkringsbolagens verksamhet. Denna brist kan om möjligt avhjälpas på samma sätt som enligt den gällande tillsynsavgiftslagen, dvs. på så sätt att av en del av tillsynsobjekten tas ut endast en fast grundavgift medan vissa grupper av tillsynsobjekt påförs en annan, med beaktande av arten av deras verksamhet bättre lämpad proportionell avgift som baseras på annat än balansomslutningen. En proportionell avgift som baseras på balansomslutningen eller någon annan föränderlig grund (t.ex. omsättningen) ska enligt förslaget tas ut av kreditinstitut, försäkrings- och pensionsanstalter, värdepappersföretag, fondbolag och fondbörser.

Åtgärder på grund av över- eller underskott

Under den korta tid som tillsynsavgiftslagen varit i kraft har lagens system visat sig vara ändamålsenligt. De medel som influtit i tillsynsavgifter har tillsammans med åtgärdsavgifterna väl räckt till för Finansinspektionens verksamhetskostnader. Till följd av den gynnsamma ekonomiska utvecklingen, Finansinspektionens återhållsamma budgetutveckling och de enligt betryggande principer upprättade avgiftsgrunderna har det t.o.m. varit möjligt att sänka tillsynsavgifterna.

Enligt den gällande tillsynsavgiftslagen ska avgifterna fastställas till nedsatt belopp om de medel som tas ut i form av tillsynsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter sannolikt skulle överstiga de budgeterade kostnaderna med mer än fem procent.

Om underskott hotar ska Finansinspektionen planera behövliga åtgärder. Ett alternativ är att göra en bedömning av möjligheterna att minska Finansinspektionens verksamhetskostnader. Eftersom personalkostnaderna utgör merparten av Finansinspektionens samtliga kostnader kan verksamhetsutgifterna inte minskas snabbt.

Om problemet inte kan lösas genom Finansinspektionens egna åtgärder ska planen innehålla en bedömning av om det är skäl att överväga att ändra lagen med anledning av underskottet. Avgiftsgrunderna kan föreslås bli så ändrade att verkningarna lindras. Avgiftsbördan kan emellertid åtminstone inte helt och med kort varsel överföras på de övriga tillsynsobjekten.

I regeringens proposition med förslag till lag om tillsynsavgift till Finansinspektionen (RP 199/2004 rd) konstateras att det i sista hand är Finlands Bank som svarar för Finansinspektionens förpliktelser. Detta beror på Finansinspektionens ställning i anslutning till Finlands Bank.

Eftersom Finansinspektionens uppgift är att övervaka hela finansbranschen inklusive pensionsanstalterna är det motiverat att ompröva frågan om vilka offentliga medel som ska användas för finansiering av underskott. Alternativen är två, dvs. finansiering med Finlands Banks medel eller genom statsbudgeten. För det först nämnda alternativet talar den omständigheten att den nya Finansinspektionen föreslås bli inrättad i anslutning till Finlands Bank. Det andra alternativet kan motiveras med att staten har allmän beskattningsrätt medan Finlands Bank skulle vara tvungen att finansiera eventuella underskott med medel som den har fått genom sin verksamhet som landets centralbank.

4 Propositionens mål

Syftet med propositionen är att ersätta den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen med en ny tillsynsmyndig-

het som ska svara för en konsekvent och effektiv tillsyn över finans- och försäkringsmarknaden, inklusive pensionsanstalterna. Avsikten är sålunda att främja stabiliteten på finans- och försäkringsmarknaden samt i pensionssystemen genom att se till att de resurser som står till förfogande för tillsynen över finans- och försäkringsverksamheten samt pensionsanstalterna, i synnerhet den begränsade specialkompetensen för effektiv tillsyn, kan utnyttjas så effektivt som möjligt. I anslutning härtill är målsättningen också att säkerställa att tillsynsmyndigheten i sin verksamhet kan inrikta sig på uppgifter som är relevanta för stabiliteten på finansmarknaden. Syftet med propositionen är sålunda att minska samhällets kostnader för tillsynen över finansmarknaden och även att hindra att eventuella marknadskriser orsakar kostnader för den offentliga ekonomin.

Genom de föreslagna bestämmelserna främjas i synnerhet en effektiv och konsekvent tillsyn över de koncerner (finansiella konglomerat) som intar en central ställning på den finländska marknaden och bedriver såväl finans- som försäkringsverksamhet.

Avsikten med propositionen är också att tillsynsmyndigheten ska klara de åtaganden som följer av den inom Europeiska unionen pågående utvecklingen som leder till harmonisering av medlemsstaternas nationella tillsynspraxis, som för sin del bidrar till en effektivt fungerande inre marknad för finans- och försäkringstjänster.

Till den del som propositionen gäller den nya tillsynsmyndighetens administrativa ställning är avsikten att säkerställa en effektivt och flexibelt ordnad tillsyn samt tillgången på yrkesskicklig personal. Till den del som propositionen gäller täckande av den nya tillsynsmyndighetens kostnader är avsikten framförallt att ge den nya tillsynsmyndigheten resurser att klara av sina uppgifter oberoende av sådana gränsöverskridande företagsregleringar som väntas ske på Finlands finansmarknad och som kan leda till betydande förändringar i omfattningen av den finländska tillsynsmyndighetens tillsynsansvar och sålunda i tillsynens finansiella grund. Avsikten med propositionen är vidare att säkerställa att tillsynen över finansmarknaden inte innebär ett sådant ekonomiskt an-

svar för centralbankssystemet att dess störningsfria funktion äventyras.

5 De viktigaste förslagen

5.1 Den nya tillsynsmyndighetens administrativa ställning

De nuvarande lagarna om Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen föreslås bli ersatta med en ny lag om Finansinspektionen. Genom lagen inrättas en ny tillsynsmyndighet som på svenska behåller namnet Finansinspektionen och som med vissa preciseringar ska svara för den nuvarande Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens uppgifter. Sammanslagningen motiveras med tryggheten av en högklassig och effektiv tillsyn samt med möjligheterna att utnyttja synergieffekter vid tillsynen över olika branscher. Genom en sammanslagning av tillsynsfunktionerna är det möjligt att trygga framförallt den tillsyn över investeringsmarknadens riskexponeringar som kräver specialkompetens. Ytterligare en omständighet som talar för en sammanslagning av tillsynsfunktionerna är marknadens utveckling, i synnerhet den ökade betydelsen av koncerner som bedriver båda finans- och försäkringsverksamhet, sammanslagningen av tillsynsfunktionerna i flera andra europeiska länder samt harmoniseringen av EU:s finans- och försäkringslagstiftning.

Det föreslås att den nya Finansinspektionen i likhet med den nuvarande i administrativt hänseende anknyts till Finlands Bank. Den föreslagna förvaltningsmodellen stöder de internationellt godkända principerna om tillsynens oberoende, eftersom EU-fördraget i varje fall förutsätter att centralbanken är ekonomiskt och politiskt oberoende. Den föreslagna förvaltningsmodellen innebär dessutom att tillsynsmyndighetens personal kan ges sådana anställningsvillkor att tillsynens kvalitet kan säkerställas. Den föreslagna förvaltningsmodellen kan dessutom genomföras snabbare och flexiblare än andra eventuella alternativ.

Den föreslagna förvaltningsmodellen innebär att tillsynsmyndigheten i sitt beslutsfattande kan utnyttja den uppdaterade information som centralbanken på grund av sin ställ-

ning har om penningmarknadens tillstånd och likviditet. En snabb och flexibel informationsförsörjning är viktig framförallt med tanke på krishanteringsberedskapen. Dessutom faller det sig naturligt att centralbanken och finanstillsynen står i ett nära samarbetsförhållande, framförallt på en centraliserad marknad där ett fåtal enskilda aktörer har en väsentlig betydelse för hela systemets stabilitet. På en sådan marknad är det svårt att särskilja myndighetens tillsyn över enskilda tillsynsobjekt från tillsynen över hela systemets stabilitet, vilket anses vara en av centralbankens centrala uppgifter.

Den i samband med tillsynen erhållna informationen om finansmarknadens tillstånd och risker skulle å andra sidan gagna centralbanken och dess tillsyn över finans- och betalningssystemets stabilitet i dess helhet och även förbättra centralbankens möjligheter att agera i eventuella krissituationer, i sista hand i sådana fall då centralbanken överväger att bevilja nödfinansiering för upprätthållande av stabiliteten på finansmarknaden.

Den forskningsverksamhet som Finlands Bank bedriver gällande finansmarknaden skulle dessutom stödja den allmänna utvecklingen av tillsynen. Också detta talar för ett nära administrativt samband mellan tillsynsmyndigheten och Finlands Bank.

Ärenden som gäller den nya tillsynsmyndigheten föreslås enligt statsrådets arbetsfördelning bli hänfödda till finansministeriets uppgifter. Detta är konsekvent med tanke på det föreslagna nya ämbetsverkets administrativa ställning, eftersom också ärenden som gäller Finlands Bank hör till finansministeriet. Dessutom kan det konstateras att lagstiftningen om försäkringsmarknaden och tillsynen över den i de flesta EU-länderna och likaså i EU:s egna organ sköts tillsammans med lagstiftningsärenden om finansmarknaden och tillsynen över den. Finansministeriet deltar också tillsammans med centralbanken och tillsynsmyndigheterna både på nationell och på EU-nivå i arbetet som går ut att bygga upp beredskap för finansiella kriser. Det är i sista hand staten som ansvarar för de kostnader som eventuella kriser på finansmarknaden innebär för samhällsekonomin.

I de föreslagna bestämmelserna hänvisas till lagen om Finlands Bank och till andra be-

stämmelser om Finlands Bank, på samma sätt som i nuvarande FiLL. Den i nuvarande FiLL ingående hänvisningen till den upphävda lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) behöver inte ersättas med en hänvisning till förvaltningslagen eller till andra lagar och förordningar som allmänt tillämpas på förvaltningsmyndigheter, eftersom dessa gäller den nya tillsynsmyndighetens verksamhet direkt med stöd av de ifrågavarande lagarnas och förordningarnas allmänna bestämmelser om tillämpningsområdet. Sådana lagar och förordningar är, utöver den nämnda förvaltningslagen, t.ex. lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förordningen om öppethållandet av statens ämbetsverk (332/1994), lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och den därtill anslutna förordningen (1030/1999), arkivlagen (831/1994) samt språklagen (423/2003).

5.2 Den nya tillsynsmyndighetens mål och uppgifter

Mål

Enligt förslaget ska de mål för tillsynen som nämns i de gällande lagarna om Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen huvudsakligen bibehållas oförändrade. Utgångspunkten för definitionen av den nya tillsynsmyndighetens verksamhetsmål föreslås sålunda, liksom enligt den nuvarande utformningen av Försäkringsinspektionens verksamhetsmål, vara att främja stabiliteten i kreditinstitutens, försäkrings- och pensionsanstalternas och övriga tillsynsobjekts verksamhet.

Det föreslås att till definitionen av den nya tillsynsmyndighetens verksamhetsmål fogas ett omnämnande om finansmarknadens stabilitet. I den föreslagna utformningen av målsättningarna understryks emellertid att målet att trygga hela finansmarknadens stabilitet i första hand förverkligas genom främjande av stabiliteten i de enskilda kreditinstitutens, försäkringsanstalternas och pensionsanstalternas samt övriga finansmarknadsaktörers verksamhet. Även om tillsynsmyndighetens betydelse för tryggnad av hela finansmarknadens stabilitet är central, svarar också fi-

nansministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet för stabiliteten på finansmarknaden, framförallt genom lagstiftningen, medan Finlands Bank svarar för stabiliteten framförallt genom tillsynen över betalningssystemen och eventuell nödfinansiering. Också Finansinspektionens nuvarande verksamhet för att främja stabiliteten på finansmarknaden inskränker sig huvudsakligen till att trygga stabiliteten i kreditinstitutens och särskilt i de vad gäller systemrisken betydande insättningsbankernas verksamhet på det sätt som närmare föreskrivs i lagstiftningen om kreditinstitut. Den nya tillsynsmyndigheten kommer i likhet med de nuvarande tillsynsmyndigheterna inte heller att ha några andra lagstadgade befogenheter för upprätthållande av den allmänna stabiliteten på finansmarknaden än de som den har för tillsynen över enskilda tillsynsobjekt.

Till åtskillnad från nuvarande FöIL föreslås att den nya tillsynsmyndighetens uppgifter ska inbegripa också tryggnad av de försäkrade förmånerna, vilket allmänt har ansetts vara syftet med försäkringstillsynen. Till denna del utformas målet så att det understryks att den nya tillsynsmyndighetens uppgift är att övervaka den lagstadgade försäkrings- och pensionsverksamheten.

De nuvarande bestämmelserna enligt vilka båda Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens mål är att upprätthålla förtroendet för marknadens funktion föreslås bli intagna i den nya lagen oförändrade. Liksom för närvarande omfattar målsättningen t.ex. sådana för tillsynsmyndighetens verksamhet viktiga partiella målsättningar som ett högklassigt investerar- och kundskydd samt en effektiv, opartisk och genomskinlig marknad. Det har inte ansetts nödvändigt att uttryckligen nämna dessa mål i lagen, bl.a. av den anledningen att de delmålen i viss mån kan prioriteras på olika sätt vid olika tidpunkter. Nedan föreslås sålunda att den nya tillsynsmyndighetens direktion, liksom den nuvarande Finansinspektionens direktion, ska ha som uppgift att fastställa närmare mål för tillsynsmyndighetens verksamhet i olika avseenden samt dra upp de riktlinjer som behövs för att uppnå målen.

I målsättningarna hänvisas inte, liksom inte heller för närvarande, enbart till den fin-

ländska marknaden eftersom tillsynsmyndigheten tillsammans med de övriga EES-staternas tillsynsmyndigheter för sin del svarar för stabiliteten på hela den inre marknaden för finansiella tjänster. Tillsynsmyndigheten ska sålunda beakta den betydelse som dess beslut har både för den finländska och för andra EES-staters finansiella marknader, i synnerhet om finländska tillsynsobjekt i andra EES-stater har etablerat filialer som innebär betydande systemriskar eller om dess beslut gäller en i Finland gjord betydande filialetablering av ett tillsynsobjekt som står under tillsyn av en annan EES-stat.

Den föreslagna paragrafens omnämnande om finansmarknadens stabilitet innefattar också stabiliteten i sådana utländska EES-tillsynsobjekts verksamhet som i Finland har etablerat en så betydande filial att den har relevans för stabiliteten på den finländska finansmarknaden. Till denna del är Finansinspektionens ansvar emellertid subsidiärt i förhållande till det utländska tillsynsobjektets hemstats ansvar, eftersom ansvaret för tillsynen över ett tillsynsobjekts solvens enligt direktiven alltid vilar på hemstatens tillsynsmyndighet.

Uppdrag

Enligt förslaget bibehålls bestämmelserna om den nuvarande Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens allmänna uppdrag att övervaka tillsynsobjekten. Finansinspektionens uppdrag omfattar sålunda dels övervakning av företag som definierats som egentliga tillsynsobjekt och dels också övervakning av vissa företag och fysiska personer som övervakas i en mera begränsad utsträckning än de egentliga tillsynsobjekten och om vilka i den föreslagna lagen därför används benämningen övriga finansmarknadsaktörer. Detta begrepp föreslås i den nya lagen omfatta också vissa inrättningar som för närvarande står under Försäkringsinspektionens tillsyn och på vilka det inte är ändamålsenligt att tillämpa alla de tillsynsbefogenheter som tillämpas på egentliga tillsynsobjekt. Sådana övriga försäkringsmarknadsaktörer är enligt förslaget Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patient-

försäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen, Pensionsskyddscentralen och Utbildningsfonden. Som övriga finansmarknadsaktörer betraktas enligt förslaget dessutom försäkringsförmedlare. Utländska EES-filialer jämställs med tillsynsobjekt enligt vad som närmare föreskrivs i den föreslagna lagen.

I överensstämmelse med gällande FiIL föreslås i den nya lagen inte heller något omnämnande om tillsyn och inspektion som separata uppgifter, eftersom inspektion naturligt kan uppfattas som ett tillsynsinstrument och därför inte behöver nämnas särskilt.

I paragrafen om tillsynsmyndighetens allmänna uppgifter föreslås dessutom motsvarande bestämmelse som i gällande FiIL enligt vilken tillsynsmyndigheten också ska främja goda förfaranden på finansmarknaden samt allmänhetens kännedom om finansmarknaden. I den först nämnda uppgiften ingår att vägleda finansmarknadsaktörerna t.ex. med sikte på en enhetlig tillämpning av internationella redovisningsstandarder och över huvud taget av bästa marknadspraxis. Den sist nämnda uppgiften innefattar framförallt tillsynsmyndighetens i och med den senaste tidens internationella utveckling allt viktigare skyldighet att informera konsumenterna så att de kan välja finansiella tjänster som lämpar sig för deras behov och i tillräcklig utsträckning förstå de risker som är förenade med dem.

Verksamhet

I lagen föreslås motsvarande bestämmelser som i de gällande lagarna om Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen om en förteckning över tillsynsmyndighetens viktigaste funktioner. I detta avseende föreslås inga betydande ändringar. Till förteckningen över de viktigaste funktionerna föreslås ett tillägg om deltagande i Europeiska banktillsynskommitténs, Europeiska värdepappers-tillsynskommitténs och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommitténs arbete i syfte att utveckla tillsynssystemet inom Europeiska unionen. De nämnda kommittéernas arbete för samordning av tillsynspraxis är ett tyngdpunktsområde på EU-nivån och förutsätter att tillsynsmyndigheten avsätter bety-

dande resurser för detta arbete. Till åtskillnad från den nuvarande lagen är det därför skäl att ta in en uttrycklig bestämmelse om saken.

Dessutom föreslås med avvikelse från gällande lag att tillsynsmyndighetens uppgifter utökas med skyldigheten att främja tillförlitligheten i tillsynsobjektens lednings- och övervakningssystem. Denna uppgift innebär bl.a. förvaltning, utfärdande av rekommendationer om intern kontroll och riskhanteringssystem samt annat främjande av bästa praxis, i synnerhet när det gäller hantering av tillsynsobjektens ekonomiska risker. Det är ändamålsenligt att utöka den nya tillsynsmyndighetens uppgifter till denna del i synnerhet med beaktande av de allmänna kvalitativa krav som ställs på tillsynsobjektens verksamhet enligt den nyaste och under beredning varande EG-lagstiftningen och som inte kan utformas som tillsynsobjektens exakta förpliktelser.

I detta sammanhang föreslås inte att den nya myndighetens uppgifter som tillståndsmyndighet utökas. De viktigaste tillsynsobjekten, för vilka fortfarande en annan myndighet än den nya Finansinspektionen ska fungera som tillståndsmyndighet, är värdepappersbörserna och arbetspensionsförsäkringsbolagen. En omständighet som i fråga om värdepappersbörserna talar för den nuvarande befogenhetsfördelningen är framförallt att börsernas verksamhet i stor utsträckning baseras på stadgar som de själva har upprättat och som ministeriet fastställer. Behandlingen av en börsers verksamhetstillstånd och stadgar innefattar sålunda så betydande regleringselement att det är motiverat att ministeriet fortfarande är tillståndsmyndighet. En omständighet som talar för att statsrådet ska ha motsvarande befogenheter i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolagen är att dessa utgör ett centralt element i organiseringen av det lagstagne pensionskyddet.

I lagen föreslås ett särskilt kapitel om tillsyn över kund- och investerarskyddet, i syfte att förenhetliga tillsynsmyndighetens befogenheter vid tillsynen över detta. Samtidigt föreslås att de för närvarande i olika lagar ingående motsvarande bestämmelserna upphävs. Det finns inga skäl som talar för tillämpning av flera olika påföljdssystem när det gäller Finansinspektionens befogenheter

att övervaka kund- och investerarskyddet i samband med olika typer av finansiella tjänster. Genom förslaget förenhetligas i synnerhet bestämmelserna enligt vilka ärenden som gäller marknadsföring och användning av avtalsvillkor samt marknadsföring och förvärv av värdepapper och informationsskyldighet i samband med emission av värdepapper ska föras till marknadsdomstolen.

Tillsynsmyndigheten har enligt de föreslagna bestämmelserna rätt att direkt utfärda förbud för tillsynsobjekt att fortsätta med lagstridig marknadsföring eller användning av avtalsvillkor, oberoende av vilken typ av finansiella tjänster de tillhandahåller. De föreslagna bestämmelserna gäller också marknadsföring och förvärv av värdepapper enligt VPML 2 kap. samt tillhandahållande av investeringstjänster enligt VPML 4 kap. och marknadsföring av fondandelar enligt FBL. Till denna del innebär förslaget inte några betydande ändringar jämfört med gällande lag, utom att också på tillsynen över procedurbestämmelserna enligt VPML och FBL ska tillämpas samma tillsynsbefogenheter som på tillsynen över kundskyddet i samband med andra finansiella tjänster. Finansinspektionen kan sålunda själv förbjuda förfaranden som strider mot alla de kund- och investerarskyddsbestämmelser som avses ovan samt förena förbudet med vite. Liksom för närvarande är det emellertid alltid marknadsdomstolen som dömer ut vitet, liksom för närvarande när det är fråga om kreditinstituts och försäkringsbolags marknadsföring och avtalsvillkor. Syftet med förslaget är att till denna del förenhetliga Finansinspektionens beslutsförfarande och det därtill anslutna besvär förfarandet till den del som det är fråga om likartade typer av kund- och investerarskyddsärenden.

Den i gällande FöiIL ingående bestämmelsen enligt vilken det vid Försäkringsinspektionen finns en delegation för styrning av tillsynen över arbetslöshetsförmånerna, föreslås inte bli överförd till den nya lagen. Delegationens uppgifter har huvudsakligen samband med tillsynen över verkställigheten av sociala förmåner och de kan sålunda inte på ett naturligt sätt överföras på den nya tillsynsmyndigheten. Om man vill bibehålla den lagstagne grunden för denna delegation är det så

lunda skäl att överföra bestämmelserna om den till lagstiftning om social- och hälsovårdsministeriets verksamhetsområde.

Sammanlutningar och inrättningar som är tillsynsobjekt

Samma sammanlutningar och inrättningar som enligt den gällande lagen föreslås höra till tillsynsobjekten, med undantag för pantlåneinrättningarna. Med beaktande av syftet med den nya tillsynsmyndighetens verksamhet är det emellertid skäl att så snart som möjligt utreda möjligheterna att slopa den särskilda myndighetstillsynen över vissa nämnder som för närvarande står under Försäkringsinspektionens tillsyn. Dessa nämnder är trafikskadenämnden och patientskadenämnden. Det är också skäl att i ett senare skede ompröva Finansinspektionens tillsyn över Utbildningsfonden och Pensionsskyddscentralen, i samband med att man övervägar att behöva ändra lagstiftningen också i andra avseenden.

Dessutom föreslås att Trafikförsäkringscentralens, Patientsförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralens verksamhet i likhet med Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund övervakas endast till den del som det är fråga om de förfaranden som ska tillämpas på dessas ersättnings- och försäkringsverksamhet. Tillsynen föreslås gälla förfaranden som är riktade till allmänheten samt sådana försäkringsmatematiska omständigheter som sammanhänger med ersättnings- och försäkringsverksamheten. Dessa inrättningar kan definieras som andra aktörer inom försäkringsbranschen, på vilka tillämpas endast en del av tillsynsmyndighetens befogenheter. Enligt förslaget ska arbetslöshetskassornas förfaranden tills vidare övervakas såsom för närvarande, dvs. så att tillsynen omfattar också rådgivning och handledning om verkställigheten av kassornas arbetslöshetsförmåner. Det är emellertid skäl att med det snaraste ompröva organiseringen av tillsynen av arbetslöshetskassorna.

Tillsynen över pantlåneinrättningarna, som för närvarande sköts av Finansinspektionen, föreslås bli överförd till länsstyrelsen, liksom tillsynen över t.ex. inkassobyråerna. Vid tillsynen över pantlåneinrättningarna föreslås

länsstyrelsen ha samma befogenheter som vid tillsynen över inkassobyråerna. Pantlåneinrättningarna har ingen betydelse med tanke på tillsynsmyndighetens grundläggande uppgifter. Den offentliga tillsynen över pantlåneinrättningarna kan motiveras närmast med intresset att förhindra att de utnyttjas för kriminell verksamhet. Den omständigheten att pantlåneinrättningarna har en social betydelse talar för att deras offentliga trovärdighet garanteras i en viss utsträckning.

Det har i detta skede inte ansetts ändamålsenligt att utsträcka den nya tillsynsmyndighetens befogenheter till företag som beviljar snabbkrediter och andra konsumtionskrediter. Det är åtminstone i princip ändamålsenligt att inrikta tillsynsmyndighetens begränsade resurser på funktioner som stöder tillsynsmyndighetens grundläggande uppgifter, framförallt på främjandet av sådana kreditinstitut, försäkringsanstalters och pensionsanstalters verksamhet som har en central betydelse för finansmarknadens stabilitet. Efter som det som bäst pågår en utredning av kundskyddsbehoven framförallt i samband med snabbkrediter samt av möjligheterna att förbättra kundskyddet, kan det vara skäl att i ett senare skede ompröva Finansinspektionens uppgifter när det gäller tillsynen över företag som erbjuder snabbkrediter och eventuellt andra konsumtionskrediter, om snabbkreditföretagens kunder inte effektivt kan skyddas på annat sätt.

I lagen föreslås en motsvarande förteckning som i gällande FiIL och FöIL över tillsynsobjekt samt en motsvarande förteckning som i gällande FiIL över övriga finansmarknadsaktörer. För att den nya tillsynsmyndighetens befogenheter ska kunna graderas på ett ändamålsenligt sätt föreslås att de i den gällande lagen nämnda tillsynsobjekten delas in i två olika grupper så att i lagen särskilt räknas upp dels tillsynsobjekt som bedriver tillståndspliktig och därmed jämförbar verksamhet och dels övriga tillsynsobjekt. I enlighet med vad som föreslås nedan kan en del av den nya tillsynsmyndighetens befogenheter inriktas enbart på tillsynsobjekt som bedriver tillståndspliktig och därmed jämförbar verksamhet.

Filialer som kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag från

andra EES-stater etablerar i Finland ska enligt den föreslagna lagens terminologi hållas isär från tillsynsobjekten, eftersom de befogenheter som kan tillämpas på dem i vissa avseenden avviker avsevärt från dem som gäller för övriga tillsynsobjekt. Av samma skäl föreslås att Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden inom kyrkans centralfond inte enligt lagens terminologi ska betraktas som tillsynsobjekt.

5.3 Förvaltning

Enligt förslaget ska den nya tillsynsmyndighetens administrativa ställning organiseras enligt samma principer som den nuvarande Finansinspektionens. Detta innebär att bankfullmäktige ska svara för den allmänna övervakningen tillsynsmyndighetens verksamhet. Enligt förslaget ska den nya tillsynsmyndigheten dessutom ha en direktion som svarar för den allmänna organiseringen och styrningen av verksamheten enligt samma principer som när det gäller den nuvarande Finansinspektionen. Liksom enligt den nuvarande förvaltningsmodellen ska direktören ensam besluta om användning av tillsynsbefogenheterna, likväl på så sätt att direktionen kan överta ärenden som har en betydande inverkan på finansmarknadens stabilitet eller på marknadsutvecklingen i övrigt eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemet.

Direktionens sammansättning föreslås i enlighet med de allmänna principerna för god förvaltning bli så justerad att direktören ska föredra ärenden för direktionen men inte vara medlem av den. Direktören föreslås emellertid rätt att närvara och yttra sig vid direktionsmöten. En omständighet som minskar behovet av direktörens deltagande i direktions beslutsfattande är att direktions rätt att besluta om enskilda tillsynsåtgärder begränsas till beslut som avsevärt kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt. I syfte att säkerställa en så mångsidig sakkunskap som möjligt i direktions beslutsfattande föreslås att dess sammansättning utökas på så sätt att till den utöver de medlemmar som föreslås av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Fin-

lands Bank väljs två andra medlemmar. Till direktionen hör enligt förslaget fem medlemmar som utses av bankfullmäktige, av vilka en på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. Två medlemmar utses utan något formellt förslag. I lagen föreslås dessutom motsvarande bestämmelser som i gällande FiL om direktionsmedlemmarnas behörighet samt, med avvikelse från den gällande lagen, bestämmelser om direktionsmedlemmarnas oavhängighet.

Bestämmelserna om bankfullmäktiges, direktions och direktörens uppgifter motsvarar huvudsakligen de nuvarande bestämmelserna. Ärenden som gäller de viktigaste befogenheterna och som enligt de nuvarande bestämmelserna ska behandlas av Finansinspektionens direktion ska enligt förslaget, i syfte att effektivisera direktions arbete, behandlas av direktionen endast om någon direktionsmedlem uttryckligen yrkar på detta.

Med beaktande av de betydande förändringar i antalet tillsynsobjekt och sålunda i tillsynsmyndighetens finansieringsunderlag och tillsynsresurser som eventuellt kommer att ske under de närmaste åren ska direktionen dessutom med avvikelse från den gällande lagen åläggas att regelbundet göra en bedömning av den framtida utvecklingen av verksamheten och av den inverkan som utvecklingen har på tillsynsresurserna. Av bedömningen ska sålunda också framgå också vilka åtgärder som vid behov kan vidtas för att anpassa verksamheten till förändringar i förhållandena. Bedömningen ska fogas till den årliga berättelse som bankfullmäktige överlämnar till Finansinspektionen om målsättningarna och genomförandet av dem.

Dessutom ska direktionen åläggas att årligen höra representanter för tillsynsobjekten och övriga finansmarknadsaktörer om målsättningarna för tillsynen och förverkligandet av dem samt om följande års budget. Direktionen ska enligt förslaget, i syfte att förbättra Finansinspektionens kostnadseffektivitet, åläggas att fastställa principerna för konkurrensutsättning av de tjänster som Finansinspektionen behöver.

Finansinspektionens direktör har för närvarande samma ställning som Finlands Banks

direktionsmedlemmar.. Med beaktande av de ändringar i förfarandet för utnämning av Finlands Banks direktion som föreslås i samband med detta lagförslag föreslås att direktören med avvikelse från de nuvarande bestämmelserna ska utnännas av bankfullmäktige. Dessutom föreslås, med avvikelse från de nuvarande bestämmelserna, att direktören ska väljas för fem år i sänder.

Av de förslag som gäller förfarandet för utnämning av Finansinspektionens direktör följer att instruktionen för riksdagens bankfullmäktige måste ändras. Det hör emellertid inte till statsrådets behörighet att föreslå ändringar i instruktionen för bankfullmäktige och därför har något sådant förslag inte tagits med i denna proposition.

Liksom för närvarande ska tillsynsmyndigheten ha en egen arbetsordning med föreskrifter om framförallt dess organisation samt om förfarandena vid behandlingen av ärenden.

I lagen föreslås motsvarande bestämmelser som i gällande FiIL om de bestämmelser som ska tillämpas på tjänstemännen och om tjänstemännens oavhängighet samt om vissa tjänstmäns skyldighet att uppge sina aktieinnehav och andra bindningar.

Det är i varje fall staten som i sista hand med budgetmedel svarar för de samhälleliga kostnaderna för misslyckad tillsyn, antingen indirekt genom att Finlands Bank står under riksdagens garanti eller direkt genom att staten kan bli tvungen att med budgetmedel delta i skötseln av betydande finansmarknadskriser. Eftersom emellertid Finlands Bank i vissa situationer kan bli primärt skadeståndsansvarig för tillsynsrelaterade fel eller försummelse, föreslås att till lagen fogas en bestämmelse enligt vilken staten i sista hand svarar för sådan skada till den del som den inte kan täckas med den del av Finlands Banks årsvinst som Finlands Bank kan överföra till användning för statens behov.

5.4 Befogenheter

Med tanke på lagstiftningens tydlighet och ett jämlikt bemötande av tillsynsobjekten föreslås en sammanslagning av den nuvarande Finansinspektionens och Försäkringsinspek-

tionens i olika lagar reglerade viktigaste befogenheter. Det är motiverat att tillämpa motsvarande befogenheter på tillsynen över både auktoriserade tillsynsobjekt inom finansbranschen och på auktoriserade tillsynsobjekt inom försäkringsbranschen också med beaktande av att målsättningen för den nya tillsynsmyndighetens verksamhet är att på enahanda grunder trygga stabiliteten i alla kreditinstituts, försäkringsanstalters, pensionsanstalters och övriga finansmarknadsaktörers verksamhet. Av denna anledning har det inte heller ansetts motiverat att särbehandla tillsynsobjekten i fråga om tillsynsmyndighetens befogenheter.

I syfte att gradera befogenheterna på basis av tillsynsobjektens betydelse föreslås att tillsynsobjekten enligt den nuvarande lagen indelas i två olika grupper på så sätt att det upprättas en förteckning dels över tillsynsobjekt som bedriver tillståndspliktig verksamhet och dels över övriga tillsynsobjekt. De befogenheter som är strängast till sin karaktär föreslås bli begränsade enbart till tillsynsobjekt som bedriver tillståndspliktig verksamhet samt till vissa tillsynsobjekt som till sin betydelse kan jämföras med sådana. Tillsynen över filialer till utländska tillsynsobjekt från andra EES-stater är dessutom på grund av den uppgiftsfördelning mellan hemstatens och värdstatens tillsynsmyndigheter som följer av direktiven i så hög grad baserad på andra grunder än övriga tillsynsobjekt att utländska filialer enligt förslaget ska utgöra en separat grupp när det gäller användningen av befogenheterna. I de egentliga tillsynsbefogenheterna föreslås emellertid till denna del inga betydande materiella ändringar.

Enligt de föreslagna bestämmelserna är huvudregeln den att i lagen om den nya tillsynsmyndigheten ska föreskrivas om tillsynsbefogenheter och administrativa påföljder som kan tillämpas vid tillsynen över flera grupper av tillsynsobjekt. Befogenheter som föreskrivs i nuvarande FiIL är framförallt de som gäller rätten att få information och inspektera, rätten att delta i möten som hålls av tillsynsobjektets förvaltningsorgan, rätten att tillsätta ombud, rätten att anlita utomstående sakkunniga, verkställighetsförbud samt vite. Också Försäkringsinspektionen har enligt gällande lag motsvarande befogenheter.

Dessutom föreslås att de påföljder som Finansinspektionen för närvarande kan använda, dvs. offentlig anmärkning och offentlig varning, ska kunna tillämpas också på tillsynsobjekt inom försäkringsbranschen.

Av de skäl som nämns ovan föreslås att i den nya lagen tas in också för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om återkallelse av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten samt om verksamhetsförbud för ledningen. Bestämmelser om dessa befogenheter ingår för närvarande både i fråga om Finansinspektionens och i fråga om Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt i lagarna om respektive grupper av tillsynsobjekt. Det är motiverat att förenhetliga regleringen eftersom de nuvarande bestämmelserna huvudsakligen överensstämmer med varandra och skillnaderna mellan dem inte kan motiveras med att branscherna är av olika karaktär.

Eftersom på tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekts filialer i Finland i enlighet med direktiven tillämpas delvis i viktiga avseenden andra principer än på finländska tillsynsobjekt, föreslås att Finansinspektionens befogenheter när det gäller tillsynen över filialer regleras i andra bestämmelser än de allmänna befogenheterna. Enligt de föreslagna bestämmelserna har Finansinspektionen samma rätt att få information om och inspektera filialer som när det gäller egentliga tillsynsobjekt. Omfattningen av rätten att få information och inspektera skulle, liksom också i övrigt bestämmas enligt vad som i lag föreskrivs vara tillsynsmyndighetens uppgift eller vad som har avtalats genom sådana tillsynsavtal med andra EES-staters tillsynsmyndigheter som avses i lagen. Dessutom kan Finansinspektionen på det sätt som direktiven förutsätter förbjuda en filial att fortsätta ett förfarande som strider mot finsk lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av finsk lag. Finansinspektionen kan dessutom kräva att en filial ska upphöra med sin verksamhet helt eller delvis samt förena förbudet med vite. Finansinspektionen kan också ge en filial offentlig anmärkning eller varning, under samma förutsättningar som tillsynsobjekt. Dessutom har Finansinspektionen, i fråga om filialer som samtidigt är sådana övriga finansmark-

nadsaktörer som avses i lagen, samma befogenheter som den har i fråga om tillsynen över motsvarande finländska finansmarknadsaktörer.

Till den del som Finansinspektionen föreslås få uppgifter i anslutning till tillsynen över offentliga samfunds pensionsanstalter är det också skäl att föreskriva om befogenheter separat från vad som föreskrivs om tillsynen över egentliga tillsynsobjekt. I enlighet härmed föreslås att i lagstiftningen om Statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden inom Kyrkans centralfond separat föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information och inspektera. Eftersom de nämnda pensionsanstalterna är offentliga samfund till sin karaktär ska på dem inte tillämpas andra befogenheter.

Sådana tillsynsbefogenheter eller påföljder som behövs med tanke på särdragen i ett visst tillsynsobjekts eller en viss grupp av tillsynsobjekts verksamhet ska enligt förslaget fortfarande regleras i lagarna om respektive tillsynsobjekt. Lagen om tillsynsmyndighetens verksamhet blir sålunda relativt överskådlig till sin uppbyggnad och de tillsynsbestämmelser som uttryckligen gäller särdrag i tillsynsobjektens verksamhet lös-görs inte onödan från sitt saksammanhang. En sådan befogenhet är enligt förslaget t.ex. den för närvarande i försäkringslagstiftningen ingående befogenheten att förbjuda överlåtelse och pantsättning av egendom. Enligt förslaget ska emellertid de i nuvarande FiLL ingående bestämmelserna om särskilda befogenheter som gäller enbart tillsyn över värdepappersmarknaden tas in i lagen om den nya tillsynsmyndigheten, på grund av dessa bestämmelser centrala betydelse och eftersom lagstiftningens uppbyggnad till denna del redan är vedertagen.

Det har inte ansetts motiverat att föreslå sådana nya befogenheter för den nya tillsynsmyndigheten som de nuvarande tillsynsmyndigheterna inte redan nu har. Å andra sidan har det inte heller ansetts vara skäl att gallra bland de nuvarande befogenheterna. Också de i speciallagar om de olika grupperna av tillsynsobjekt ingående bemyndigandena att utfärda föreskrifter och bestämmelser föreslås oförändrade bli intagna i

den nya lagen. I propositionen behandlas inte heller de i de nuvarande förordningarna om trafikförsäkring ingående, från den nuvarande grundlagens synpunkt problematiska myndigandena att utfärda föreskrifter och bestämmelser, eftersom det till denna del är ändamålsenligt att göra de nödvändiga ändringarna i lagstiftningen i samband med den revidering av trafikförsäkringslagstiftningen som för närvarande är under arbete vid social- och hälsovårdsministeriet. Förslaget innebär att förfarandet i samband med Finansinspektionens förordnanden om administrativa påföljder förenklas. Samtidigt förenhetligas finanssektorns och försäkringssektorns förfaranden sinsemellan. I överensstämmelse med den gällande försäkringslagstiftningen men avvikande från den gällande FiIL föreslås att Finansinspektionen alltid själv får påföra administrativa påföljder. Enligt gällande lag är det marknadsdomstolen och inte Finansinspektionen som har rätt att besluta om offentlig anmärkning eller varning samt om ordningsavgift och påföljdsavgift. Ett undantag i detta avseende är emellertid vitesförfarandet i samband med tillsyn över marknadsföring och användning av avtalsvillkor, där det enligt förslaget fortfarande är marknadsdomstolen som dömer ut vite.

5.5 Samarbete med utländska tillsynsmyndigheter

I lagen föreslås allmänna bestämmelser om finanstillsynens samarbete med motsvarande tillsynsmyndigheter i andra EES-stater. I lagen föreslås i överensstämmelse med nuvarande FiIL bestämmelser om den allmänna samarbetskyldigheten, om samarbete i anslutning till marknadsmissbruk, om Finansinspektionen som värdepappersmarknadens samarbetsmyndighet samt om vägran att samarbeta i tillsynsärenden och likaså om medverkan till åstadkommande av samarbetsavtal mellan Finansinspektionen och utländska tillsynsmyndigheter.

Enligt förslaget fogas till lagen också en allmän bestämmelse om samarbete med motsvarande tillsynsmyndigheter i stater utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

De bestämmelser om samarbete mellan tillsynsmyndigheterna inom EES som för närva-

rande ingår i lagarna om respektive branscher föreslås dessutom bli överförda till den föreslagna nya lagen på så sätt att på samtliga branscher som står under Finansinspektionens tillsyn i första hand ska tillämpas samma principer. De enhetliga bestämmelserna ska enligt förslaget gälla också Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekts filialer i Finland. Bland dessa befogenheter kan nämnas förbud att fortsätta förfaranden som strider mot den finska lagens bestämmelser om filialer samt i anslutning därtill vite, offentlig anmärkning och varning samt möjligheten att dra in filialer. Finansinspektionen har enligt förslaget rätt att få den information som den behöver för att sköta sina lagstadgade uppgifter eller, till den del som den i direktiven angivna arbetsfördelningen mellan hemstaten och värdstaten har preciserats genom tillsynsavtal, för skötseln av de avtalsenliga uppgifterna nödvändig information i samma utsträckning som i fråga om andra företag och inrättningar som är föremål för tillsyn.

Dessutom föreslås justering av de förutsättningar under vilka Finansinspektionen kan använda sina i lag angivna befogenheter, i syfte att precisera den uppgiftsfördelning mellan hemstaten och värdstaten som direktiven förutsätter.

I lagarna om respektive verksamhetsområden ska enligt förslaget fortsättningsvis beskrivas om samarbete vid beviljande av verksamhetstillstånd och i vissa andra situationer som uttryckligen nämns i lagstiftningen om respektive verksamhetsområde.

Till lagen ska enligt förslaget fogas en särskild bestämmelse om delegering av befogenheter mellan EES-staternas tillsynsmyndigheter. Sådan delegering kan enligt förslaget gälla både överlåtelse och mottagande av tillsynsuppgifter. Bestämmelserna ska tillämpas både på tillsyn över filialer och på grupp-tillsyn. Enligt förslaget ska mellan tillsynsmyndigheterna ingås avtal om delegeringen. Delegeringen kan gälla inspektionsverksamhet och annan insamling av information samt informationsanalys. Däremot gäller de föreslagna bestämmelserna enligt förslaget inte delegering av beslutanderätt i tillsynsärenden. Sådana bestämmelser ska fortsättningsvis ingå i lagstiftningen om respek-

tive bransch, i den omfattning som direktiven förutsätter.

Till den del som en finländsk tillsynsmyndighet genom avtal åtar sig att sköta andra samarbetsförpliktelser än sådana som direktiven förutsätter och som utländska myndigheter enligt direktiven ansvarar för, ska direktionen godkänna avtalet och besluta om den ersättning som tas ut av den utländska myndigheten, om inte direktionen av särskild anledning beslutar att någon ersättning inte ska tas ut. Syftet med de föreslagna bestämmelserna är inte att begränsa Finansinspektionens rätt att delta i tillsynssamarbetet inom ramen för de avtal som myndigheterna har ingått för att förenhetliga direktivenstillämpningspraxis. I enlighet med bestämmelserna kan det emellertid ses till att Finansinspektionens ekonomiska och personella resurser inte inriktas på sådana uppgifter som i första hand någon annan myndighets ska ansvara för.

5.6 Täckande av tillsynskostnader

Allmänna principer

I propositionen föreslås att Finansinspektionens kostnader huvudsakligen ska täckas med tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Liksom enligt nuvarande FILLs och Försäkringsinspektionens tillsynsavgifter föreslås bestämmelser om tillsynsavgifterna i en särskild lag (nedan *tillsynsavgiftslagen*). Lagen motsvarar till sin uppbyggnad den nuvarande tillsynsavgiftslagen.

Att finansieringen av Finansinspektionen huvudsakligen baseras på tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter som tas ut av tillsynsobjekten motiveras med att det i första hand är branschens aktörer och deras kunder som har nytta av tillsynen. Motsvarande system tillämpas också i länder med system som kan jämföras med Finlands (de övriga nordiska länderna, Storbritannien, Tyskland och Österrike). För trygghet av lika konkurrensförutsättningar är det viktigt att Finansinspektionens avgiftsnivå inte väsentligen avviker från jämförelseländernas.

År 2007 uppgick Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens kostnader till

sammanlagt ca 23,1 miljoner euro. År 2009 beräknas kostnaderna för Finansinspektionen, exklusive tilläggskostnaderna under övergångsperioden, uppgå till ca 24 miljoner euro. Beräkningen utgår ifrån att det inte ännu har uppkommit några effektivitets- och synergifördelar.

Grunderna för tillsynsavgifterna föreslås bli så utformade att tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna täcker ca 95 procent (*målnivå*) av Finansinspektionens kostnader. Tillsyns- och åtgärdsavgifterna skulle täcka ca 22,8 miljoner euro medan Finlands Bank skulle svara för den återstående andelen på ca fem procent (*andelen offentlig finansiering*).

Om tillsynsavgifterna och övriga intäkter förefaller överstiga målnivån 95 procent, dvs. om överskott uppkommer, kan Finansinspektionen avsätta en buffertpost som motsvarar högst fem procent av tillsynsbudgeten. Syftet med buffertposten är att jämna ut fluktuationer i avgiftsintäkterna. Vid beräkningen av buffertpostens storlek ska enligt förslaget som intäktsökningar beaktas tidigare års överskridningar, medan tidigare års underskridningar ska beaktas som intäktsminskningar. Med underskridning avses det belopp varmed intäkterna underskrider den ovan nämnda målnivån på 95 procent.

Finansinspektionens direktions ska bedöma situationen varje år. Om det förefaller uppkomma en underskridning ska direktionen upprätta en sådan åtgärdsplan som avses i 68 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Planen ska innehålla en bedömning av alternativa sätt att rätta till situationen. Huvudalternativen är att dra ner på kostnaderna och, om detta inte är möjligt utan att äventyra målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet, att ta initiativ till ändring av lagstiftningen om tillsynsavgifter. Om avgiftsintäkterna minskar avsevärt till följd av betydande förändringar i antalet avgiftsskyldiga i Finland eller till följd av betydande förändringar i omfattningen av de avgiftsskyldigas verksamhet, är det skäl att istället för justering av tillsynsavgifterna i första hand anpassa tillsynskostnaderna, framförallt personalresurserna till den förändrade situationen. Om avgiftsgrunderna förefaller leda till uppkomsten av en permanent överskrid-

ning på över fem procent är det skäl att ompröva dem. Om överskridningen eller underskridningen bedöms vara tillfällig är det inte nödvändigt att vidta några kraftigt korrigeringande åtgärder.

Den offentliga finansieringens andel kommer enligt förslaget i första hand att minska det belopp som årligen överförs till staten av Finlands Banks vinstmedel. Till åtskillnad från den gällande lagen föreskrivs emellertid dessutom uttryckligen att staten ska ersätta Finlands Bank för kostnader som orsakas av skador till följd av Finansinspektionens fel eller försummelser, till den del som ersättningsansvaret överstiger det belopp som ska överföras till staten av Finlands Banks vinstmedel.

Utgångspunkten för förslaget gällande tillsynsavgifterna är en bedömning av Finansinspektionens arbetsmängd och dess fördelning mellan de olika grupperna av avgiftsskyldiga samt strävan att bemöta de olika grupperna av avgiftsskyldiga opartiskt.

Avgiftsintäkterna har beräknats på basis av 2006 års bokslutsuppgifter på så sätt att man samtidigt har gjort en bedömning av förändringar i de avgiftsskyldigas verksamhetsvolym under de kommande två åren. Balansomslutningarna och investeringsfondernas sammanlagda tillgångar har ökat med ca 15 procent och omsättningarna med ca fem procent. Justeringen beror på att tillsynsavgifterna för år 2009 räknas på basis av 2008 års bokslutsuppgifter.

Det är skäl att på basis av erfarenheterna av den nya Finansinspektionens inledande verksamhet, avgiftsintäkterna och verksamheten under de första åren utreda och bedöma hur de nya avgiftsgrunderna i praktiken har fungerat och om de motsvarat Finansinspektionens resursbehov och inriktningen av resurserna.

I FiIL föreslås motsvarande bestämmelser om åtgärdsavgifterna som i nuvarande FiIL. På åtgärdsavgifterna ska liksom för närvarande tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten. Åtgärdsavgifternas andel föreslås inte bli väsentligt utökad eftersom en produktivering av tillsynsuppgifterna sammanhänger med de problem som nämns ovan i denna proposition. Fågan om produktivering av inspektionerna kan emellertid om-

prövas t.ex. om den väsentligt anses främja Finansinspektionens möjligheter att för utländska tillsynsmyndigheters räkning inspektera utländska tillsynsobjekts filialer i Finland.

Finansinspektionens finansieringskalkyl för år 2009

	€	%
Finanstillsynens beräknade kostnader	24 000 000	100
Belopp som ska täckas med tillsynsavgifterna	21 600 000	90
Belopp som ska täckas med åtgärdsavgifterna	1 200 000	5
Skillnad (den offentliga finansieringens andel)	1 200 000	5

Avgiftsskyldiga och fastställande av avgifter

Tillsynsavgifter ska betalas av finanstillsynens tillsynsobjekt, av övriga finansmarknadsaktörer som avses i FiIL samt av utländska tillsynsobjekts filialer och offentliga samfunds pensionsanstalter. Undantag utgör i detta avseende försäkringsföretags ombud, medan försäkringsombud inte heller för närvarande behöver betala någon särskild tillsynsavgift. I Försäkringsinspektionens register finns ca 6 000 försäkringsombud. Den andel av den nya tillsynsmyndighetens verksamhet som hänför sig till de enskilda försäkringsombuden kan bedömas vara så liten att faktureringskostnaderna skulle bli oskäligt stora i förhållande till själva tillsynsavgiften. Liksom för närvarande har försäkringsombudens relativa andel av tillsynsavgiften beaktats i de sammanlagda tillsynsavgifter som tas ut av försäkringsföretagen. Med avvikelse från den nuvarande lagen om avgifter för försäkringstillsynen ska tillsynsavgifter tas ut också av sådana på försäkringsmarknaden verksamma tillsynsobjekt med säte i någon annan EES-stat som har etablerat filial i Finland.

Av tillsynsobjekten tas i allmänhet ut både en fast grundavgift och en på verksamhetens

omfattning baserad proportionell avgift. Till denna kategori av tillsynsobjekt hör bl.a. kreditinstituten, försäkrings- och pensionsanstalterna, värdepappersföretagen och fondbolagen. Enbart en grundavgift tas ut av samma aktörer som enligt tillsynsavgiftslagen behöver betala endast grundavgift. Dessutom tas grundavgift ut av försäkringsmäklare samt av sådana på försäkringsmarknaden verksamma utländska tillsynsobjekt som har säte i någon annan EES-stat och filial i Finland.

Grunderna för den proportionella avgiften föreslås bli avsevärt förenklade jämfört med nuläget. För det första ska den proportionella avgiften fastställas enligt en enda grund. För det andra ska den proportionella avgiften för så många aktörer som möjligt fastställas enligt balansomslutningen. Detta gäller dels banker och kreditföretag och dels alla försäkringsbolag och pensionsanstalter, försäkringsföreningar samt vissa andra aktörer inom försäkringsbranschen. Genom att avgiften fastställs på basis av balansomslutningen blir det enklare att jämföra avgifterna sinsemellan och att verkställa tillsynsavgifterna. Dessutom är balansomslutningen inte lika känslig för årliga fluktuationer som omsättningen eller andra resultaträkningsposter. Detta resulterar i jämna årliga intäkter av tillsynsavgifterna och underlättar sålunda också den långsiktiga planeringen av Finansinspektionens verksamhet. I vissa fall kan en annan mätare än balansomslutningen ge en bättre bild av både den arbetsmängd som tillsynen innebär och av fördelningen av tillsynsverksamheten mellan olika aktörer inom samma grupp. Av dessa skäl föreslås att den proportionella avgiften i fråga om värdepappersföretag och börser fastställs på basis av omsättningen, i fråga om fondbolag på basis av de förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar och i fråga om arbetslöshetskassor på basis av medlemsavgiftsintäkterna. Dessa grunder överensstämmer i stort sett med dem som enligt den gällande lagen tillämpas på de ifrågakvarande tillsynsobjekten.

Förslaget innebär vissa betydande ändringar när det gäller de avgiftsandelar som ska betalas av olika grupper av avgiftsskyldiga. För det första beräknar man att kreditinstitutens andel av Finansinspektionens finansiering kommer att minska avsevärt jämfört

med 2007. Detta beror både på en nivåjustering av avgiftsgrunderna och på att finländska kreditinstitut, så som framgår ovan, blir filialer till utländska kreditinstitut.

För det andra ska Finansinspektionen i betydligt större utsträckning än för närvarande inrikta sina resurser på tillsyn och analys av arbetspensionsförsäkringsbolagens placeringsverksamhet och riskhanteringssystem. Förslaget innebär ökade resurser också för övervakning och inspektion av livförsäkringsbolag och skadeförsäkringsbolag. Detta är nödvändigt med tanke på den inom EU pågående solvensreformen gällande försäkringsföretag (Solvens II). Utgångspunkten för direktivförslaget är att tillsynen ska baseras på den framtida utvecklingen och på en riskanalys. I det nya tillsynssystemet beaktas försäkringsföretagens faktiska riskprofil. Identifiering av försäkringsföretag med en hög riskprofil och bedömning av riskerna förutsätter att myndigheten har tillräckliga resurser och hög yrkesskicklighet.

För det tredje beaktas i avgiftsgrunderna att marknadstillsynen över emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel och tillsynen över bokslut som upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarderna (*IFRS-tillsyn*) har varit klart mera resurskrävande för Finansinspektionen än man kunnat förutse. Detta förutsätter att tillsynsavgifterna höjs för dessa avgiftsskyldiga. Dessutom måste avgiftsgrunderna för värdepappersföretag justeras. Å andra sidan föreslås det att fondbolagens kostnadsandel minskas för att tillsynsavgifterna bättre ska ge en bild av den arbetsmängd som tillsynen över fondbolag kräver.

Förslaget innebär att följande ändringar sker i de tillsynsavgifter som Försäkringsinspektionen tar ut dels av försäkringsbolag och dels av sina nuvarande tillsynsobjekt: pensionsstiftelsernas och pensionskassornas tillsynsavgifter sjunker, medan de offentliga samfundens pensionsanstalters och försäkringskassornas tillsynsavgifter stiger. Ändringarna är dels baserade på försäkringstillsynens nuvarande arbetsmängd och dels på prioriteringarna av Finansinspektionens uppgifter.

Fördelningen av tillsynsavgifter enligt mellan de olika grupperna av avgiftsskyldiga

framgår av bilagan till propositionen (Tabell 15).

6 Propositionens konsekvenser

6.1 Allmänna konsekvenser

Den föreslagna sammanslagningen av finansinspektionen och försäkringsinspektionen är ägnad att främja stabiliteten på finansmarknaden eftersom den leder till en effektivisering av tillsynen över i synnerhet kreditinstitutens, försäkringsanstaltens och pensionsanstaltens investeringsrisker och likaså av tillsynen över de finans- och försäkringskonglomerat som intar en central position på den finländska marknaden. Detta minskar sannolikheten för allvarliga finansiella kriser och likaså den offentliga ekonomins kostnader för skötsel av kriser.

Genom den föreslagna sammanslagningen av tillsynsmyndigheterna främjas rekryteringen av bästa tillgängliga sakkunskap för tillsynen över de risker som förekommer på finansmarknaden. De föreslagna bestämmelserna är sålunda ägnade att förbättra insättarnas, investerarnas och övriga kunders ställning samt att trygga de försäkrade förmånerna.

6.2 Konsekvenser för företagen

De ovan nämnda konsekvenserna är ägnade att öka förtroendet för de finländska finansföretagens verksamhet och sålunda att förbättra deras allmänna konkurrensförutsättningar. Dessutom är sammanslagningen ägnad att minska tillsynsobjektens kostnader för tillsynen över finanskonglomerat och den därtill anslutna rapporteringen, eftersom sammanslagningen av tillsynsfunktionerna i praktiken underlättar koordineringen av tillsynsverksamheten.

De föreslagna ändringarna som gäller täckandet av kostnaderna får inga större konsekvenser för företagen, eftersom de företag som är föremål för tillsyn också för närvarande svarar för kostnaderna för både finans- och försäkringstillsynen och eftersom det inte föreslås några betydande ändringar av principerna för fastställande av tillsynsavgifterna. Kostnaderna för finanstill-

ningen kommer huvudsakligen att täckas på samma sätt som för närvarande, dvs. genom att tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter tas ut av tillsynsobjekten, på det sätt som beskrivs ovan i avsnitt 5.6. De föreslagna grunderna för tillsynsavgifterna beräknas ge ca 21,7 miljoner euro i intäkter, dvs. 0,6 miljoner euro mindre än Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen sammanlagt tog ut i tillsynsavgifter år 2007. Ändringarna i fråga om olika grupper av tillsynsobjekt är dels uträknade enligt de nuvarande tillsynsmyndigheternas arbetsinsatser och genomsnittsavgifterna och dels med beaktande de under de närmaste åren förväntade förändringarna i verksamhetsmiljön och prioriteringarna inom tillsynsverksamheten. Tillsynsavgifterna kommer i sin helhet att sjunka närmast för kreditinstitut, fondbolag, pensionsstiftelser och pensionskassor. På motsvarande sätt kommer tillsynsavgifterna att stiga för bl.a. värdepappersföretag, emittenter av värdepapper som är föremål för offentlig handel, skadeförsäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag, offentliga samfunds pensionsanstalter samt bl.a. för arbetslöshetskassor.

6.3 Konsekvenser för den offentliga ekonomin och myndigheterna

Lagförslagen för inta betydande konsekvenser för den offentliga ekonomin, eftersom tillsynskostnaderna liksom för närvarande huvudsakligen kommer att täckas med tillsynsavgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Den föreslagna sänkningen av avgiftsnivån kan på kort sikt i någon mån minska Finlands Banks överskott och sålunda den del av Finlands Banks vinstmedel som överförs till staten.

Det föreslås att den nuvarande Försäkringsinspektionen dras in och att dess uppgifter nästan i sin helhet överförs till den nya tillsynsmyndigheten. Den nya tillsynsmyndighetens tjänster kan enligt lagförslaget tillsättas utan att de lediganslås och den nya tillsynsmyndighetens uppgifter, både till den del som de överförts från den nuvarande Finansinspektionen och till den del som de överförts från Försäkringsinspektionen, bibehålls i huvudsak oförändrade. Förslaget bedöms

sålunda inte få några betydande konsekvenser för de nuvarande tillsynsmyndigheternas personal och dess ställning, med undantag för den omständigheten att anställningsvillkoren också för Försäkringsinspektionens nuvarande personal kommer att vara desamma som för Finlands Banks personal. Eftersom Försäkringsinspektionens tjänstemän måste få kompensation för att deras pensionskydd för år 1995 var bättre än statens innebär detta för staten en tilläggskostnad om 391 000 euro.

Sammanläggningen kommer också att ge vissa administrativa synergifördelar. Den föreslagna överföringen av tillsynen över pantlåneinrättningarna till länsstyrelsen i Södra Finlands län kommer att i någon mån öka länsstyrelsens kostnader. De uppgifter som överförs är emellertid av en sådan art att de inte förutsätter nyanställningar.

7 Ärendets beredning

Propositionen är baserad på en promemoria av en arbetsgrupp som tillsatts av finansministeriet samt social- och hälsovårdsministeriet. Merparten av de 65 remissutlåtanden som inhämtades om promemorian var positiva till arbetsgruppens förslag.

De viktigaste ändringarna jämfört med promemorian gäller förslaget att i detta skede som sådana överföra vissa av Försäkringsinspektionens nuvarande uppgifter, t.ex. tillsynen över trafikskadenämnden, patientskadenämnden, besvärsnämnden för olycksfallsärenden och besvärsnämnden för arbetspensionsärenden samt vissa administrativa uppgifter till Finansinspektionen. Dessutom föreslås att det ska väljas ersättare för de direktionsmedlemmar som väljs på förslag av myndigheter.

8 Annat som påverkat propositionen

I en proposition med förslag till ändring av lagen om Finlands Bank, som avläts samtidigt som denna proposition, föreslås ändringar i förfarandet för utnämning av medlemmar till Finlands Banks direktionsmedlemmar. Eftersom avsikten är att Finansinspektionens direktör ska få

motsvarande ställning som Finlands Banks direktionsmedlemmar, är det ändamålsenligt att till denna del behandla lagförslagen tillsammans.

Enligt förslaget ska Pensionsskyddscentralen fortfarande stå under Finansinspektionens tillsyn. Vid social- och hälsovårdsministeriet bedöms som bäst behoven att ändra lagstiftningen om Pensionsskyddscentralen. I det sammanhanget blir det aktuellt att ta ställning till frågan om det är ändamålsenligt att Finansinspektionen fortsättningsvis ska övervaka Pensionsskyddscentralens ekonomi. Det är också skäl att så snart som möjligt utreda om det är ändamålsenligt att Finansinspektionen i fortsättningen sköter tillsynen över Utbildningsfonden och verkställigheten av utkomstskyddet för arbetslösa, dvs. uppgifter som för närvarande sköts av Försäkringsinspektionen. Vidare är det skäl att med det snaraste utreda hur de uppgifter som har samband med förvaltningen av trafikskadenämnden, patientskadenämnden, besvärsnämnden för olycksfallsärenden och besvärsnämnden för arbetspensionsärenden kunde överföras på någon annan myndighet än Finansinspektionen.

I propositionen har inte tagits in de ändringar i kyrkolagen (1054/1993) som motsvarar ändringarna som föreslås i lagen om statens pensionsfond och lagen om kommunala pensioner, eftersom beslut om ändringar i kyrkolagen fattas på framställning av kyrkomötet. Motsvarande ändringar i kyrkolagen måste sålunda beredas separat.

Samtidigt som denna proposition behandlar riksdagen regeringens proposition med förslag till ny försäkringsbolagslag och vissa lagar som har samband med den (RP 13/2008 rd), regeringens proposition med förslag till ändring av värdepappersmarknadslagen (RP 27/2008 rd) samt Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism samt om ändring av vissa lagar som har samband med den (RP 25/2008). De i denna proposition ingående lagförslagen 14, 16, 17, 18 och 41 måste under riksdagsbehandlingen kompletteras efter att de i de nämnda propositionerna ingående lagförslagen har antagits och stadfästs.

DETALJMOTIVERING

1 Motivering till lagförslagen

1.1 Lag om Finansinspektionen

1 kap. Allmänna bestämmelser

1 §. Mål. I paragrafen föreskrivs om syftet med den för finans- och försäkringstillsynen ansvariga nya tillsynsmyndighetens, dvs. Finansinspektionens verksamhet. Närmare bestämmelser om Finansinspektionens uppgifter finns i 3 §.

Enligt paragrafen är syftet med Finansinspektionens verksamhet att kreditinstituten, försäkringsanstalterna, pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt bedriver en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion upprätthålls.

Med finansmarknaden avses i lagen finans- och försäkringsmarknaden, inklusive pensionsanstalternas och arbetslöshetskassornas verksamhet. Med finansmarknadsaktörer avses sålunda i lagen dels företag som tillhandahåller allmänheten finans- och försäkrings-tjänster, dvs. kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag och motsvarande utländska företags filialer i Finland och dels också t.ex. värdepappersemitenter och marknadsplatser för värdepapper samt arbetspensionsförsäkringsbolag, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor. Innebörden av begreppet finansmarknad framgår av 4 och 5 §, där det finns definitioner av sådana begrepp som auktoriserade och andra tillsynsobjekt, med sådana jämförbara filialer till utländska tillsynsobjekt, andra finansmarknadsaktörer och offentliga samfunds pensionsanstalter.

Bestämmelsen ersätter gällande FiIL 2 § och FöIL 1 § 2 mom. Den i momentet nämnda målsättningen omfattar i första hand upprätthållande av stabiliteten och förtroendet på

den finländska marknaden. I enlighet med de riktlinjer som dragits upp av Europeiska unionens ministerråd ska den nationella tillsynsmyndigheten också delta i samarbete som främjar stabiliteten på hela den inre marknaden och i sitt nationella beslutsfattande beakta dels nationells synpunkter och dels den inverkan som dess beslut har på andra medlemsstaters marknader. Målsättningen omfattar sålunda också främjandet av de utländska tillsynsobjekts stabilitet som är verksam i Finland, i samarbete med de utländska tillsynsmyndigheter som har den primära skyldigheten att övervaka sådana utländska tillsynsobjekt.

Ett viktigt syfte med Finansinspektionens verksamhet är enligt förslaget för det första att främja stabiliteten i kreditinstitutens, försäkringsanstalternas och pensionsanstalternas och andra tillsynsobjekts verksamhet, vilket är en viktig förutsättning om än inte den enda när det gäller att trygga stabiliteten på finansmarknaden. Enligt den föreslagna paragrafen ska Finansinspektionen sålunda främja stabiliteten på finansmarknaden i första hand genom att övervaka stabiliteten i enskilda tillsynsobjekts verksamhet (inklusive deras koncerner och jämförbara grupper), till åtskillnad från uppgiften att trygga stabiliteten i hela finans- och betalningssystemet, som i första hand finansministeriet och Finlands Bank svarar för, och hela försäkringsmarknadens stabilitet, som social- och hälsovårdsministeriet ansvarar för.

En annan viktig målsättning för Finansinspektionens verksamhet är att trygga de försäkrade förmånerna. Det i paragrafen använda begreppet ”de försäkrade förmånerna” avser både försäkringstagarens och en eventuell annan förmånstagares förmåner enligt lag och avtal. Målsättningen avser framförallt tryggande av förmåner som måste försäkras enligt lag och genom den understryks att tryggandet av sådana förmåner delvis förutsätter längre gående tillsyn än enbart tillsyn över aktörernas allmänna ekonomiska ställ-

ning och de allmänna kundskyddsprinciperna.

Den tredje målsättningen enligt den föreslagna paragrafen är att upprätthålla det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion. I enlighet med denna målsättning ska Finansinspektionen upprätthålla förtroendet för finansmarknaden och på andra sätt än genom att främja stabiliteten i kreditinstitutens, försäkringsanstaltarnas och pensionsanstaltarnas verksamhet eller genom att trygga de försäkrade förmånerna. Målsättningen innefattar till denna del i första hand ett högklassigt investerarskydd, vilket är syftet med tillsynen över värdepappersmarknaden, samt en genomskinlig marknad som fungerar enligt opartiska principer. Dessutom omfattar målsättningen främjande av ett högklassigt kundskydd i samband med att finans- och försäkringstjänster tillhandahålls.

Som en förutsättning för vissa av tillsynsmyndighetens centrala befogenheter, såsom begränsning och återkallelse av verksamhetstillstånd samt åtgärdsförbud, uppställs på det sätt som närmare framgår nedan att befogenheterna måste användas för att uppnå de mål som nämns i denna paragraf.

2 §. Administrativ ställning och tillämplig lagstiftning. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens administrativa ställning. Enligt momentet verkar Finansinspektionen, i likhet med den nuvarande Finansinspektionen, i anslutning till Finlands Bank och ärenden som gäller Finansinspektionen ska i statsrådet behandlas av finansministeriet, dvs. som för närvarande. Till den del de i momentet avsedda ärendena gäller försäkringsmarknaden och försäkringsverksamhet finansministeriet ska bereda ärenden i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet och före föredragningen inför statsrådet be social- och hälsovårdsministeriet om föredragningstillstånd. Momentet motsvarar gällande FiIL 1 § 1 och 3 mom.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. tillämpas på Finansinspektionens förvaltning utöver denna lag lagen om Finlands Bank och lagen om Finlands Banks tjänstemän samt andra bestämmelser om Finlands Bank om inte något annat föreskrivs i denna lag. Paragrafen motsvarar till innehållet gällande FiIL 1 § 2 mom. Instruktionen för riksdagens

bankfullmäktige ska enligt förslaget tillämpas också när bankfullmäktige behandlar ärenden som gäller Finansinspektionen.

I lagen hänvisas inte uttryckligen till förvaltningslagen och till andra sådana på den offentliga förvaltningen allmänt tillämpliga lagar, såsom offentlighetslagstiftningen, språklagstiftningen och lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet, utan dessa lagar ska i enlighet med sitt allmänna tillämpningsområde tillämpas också på Finansinspektionen, om inte något annat uttryckligen föreskrivs i lag.

Enligt paragrafens 3 mom. föreskrivs i denna lag och i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter om täckning av kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

3 §. Uppgifter. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens allmänna uppdrag. Enligt momentet består Finansinspektionens allmänna uppdrag i att utöva tillsyn över finansmarknadsaktörernas verksamhet enligt vad som föreskrivs i denna lag och i andra lagar

Dessutom ska Finansinspektionen på motsvarande sätt som enligt gällande FiIL 3 § främja goda förfaranden på finansmarknaden. Bestämmelsen gäller alla de förfaranden som iakttas i tillsynsobjektens kundförhållanden inom finanssektorn samt på värdepappersmarknaden. Finansinspektionen kan främja iakttagandet av sådana förfaranden t.ex. genom att sammanställa branschrekommendationer om god banksed och god värdepappersmarknadssed samt genom att informera tillsynsobjekten och allmänheten om rekommendationerna. Däremot är avsikten med förslaget inte att utsträcka Finansinspektionens regleringsuppgifter till att definiera begreppet god marknadssed, som för närvarande omfattas av branschens självreglering. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan Finansinspektionen styra tillsynsobjekten så att de t.ex. iakttar på självregleringen baserad bästa praxis när de tillhandahåller finansiella tjänster, såsom i samband med användning av avtalsvillkor och information till kunderna samt offentliggörande av bokslutsinformation. Dessutom ska Finansinspektionen uttryckligen med stöd av sin uppgift att i enlighet med den föreslagna paragrafens 2 mom. 2 punkten övervaka att god sed iakttas, till

den del som det i speciallagstiftningen om respektive tillsynsobjekt uttryckligen föreskrivs i tillsynsobjektets skyldighet att iakttä god marknads sed. Sådana bestämmelser ingår för närvarande i VPML, FBL, UtIFBL och i FFörmL.

Främjande av goda förfaranden i enlighet med momentet innefattar också främjande av bästa praxis i de företags förvaltning, interna kontroll och riskhantering som står under tillsyn av Finansinspektionen samt i samband med sådan marknadsinformation som ges om finansmarknadsaktörers verksamhet. Inte heller i detta avseende ingår det i Finansinspektionens uppdrag att skapa nya standarder, utan den ska i första hand informera tillsynsobjekten om den bästa praxis som har etablerats på marknaden.

Till Finansinspektionens allmänna uppdrag hör enligt momentet likaså att främja allmänhetens kännedom om finansmarknaden. Denna uppgift kan Finansinspektionen sköta t.ex. genom att upprätthålla webbsidor som innehåller en allmän översikt av den finländska finansmarknaden och de viktigaste egenskaperna och riskerna hos de produkter som erbjuds på den samt information om kundernas rättigheter och skyldigheter. Till uppdraget hör dessutom att informera konsumenterna framförallt om de risker som är förenade med nya typer av produkter.

I paragrafens 2 och 3 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i FiIL 4 § och FöIL 3 § om Finansinspektionens särskilda uppgiftsområden. Syftet med paragrafen är att beskriva Finansinspektionens viktigaste uppgifter. Frågan om i vilken utsträckning Finansinspektionen ska sköta respektive uppgiftsområde och hur den ska fördela sina resurser mellan uppgiftsområdena blir beroende av de närmare målsättningar och tyngdpunktsområden som Finansinspektionens direktionsbestämmer för verksamheten.

Med avvikelse från gällande lag föreslås att uppgiftsförteckningen delas i två moment så att i paragrafens 2 mom. föreskrivs om de uppgifter vilkas närmare innehåll bestäms beroende på vad som föreskrivs i annan lag. I paragrafens 3 mom. föreskrivs om sådana uppgifter av mera allmän karaktär för vilka Finansinspektionen har befogenheter enbart med stöd av denna paragraf.

Enligt paragrafens 2 mom. 1 punkten ska Finansinspektionen bevilja finansmarknadsaktörer verksamhetstillstånd, registrera finansmarknadsaktörer och fastställa stadgarna för deras verksamhet enligt 6 § 1 mom. 13 punkten. Bestämmelsen motsvarar gällande FiIL 4 § 1 punkten. Motsvarande bestämmelse ingår inte i FöIL, utan bestämmelser om dennas motsvarande uppgifter ingår för närvarande endast i speciallagarna om respektive tillsynsobjekt. Den föreslagna punkten är till sin karaktär en allmän bestämmelse som inte i sig ger Finansinspektionen några befogenheter och som sålunda inte ersätter de nuvarande specialbestämmelserna om tillsynsmyndighetens befogenheter. I respektive speciallagar ska sålunda fortsättningsvis till behövliga delar föreskrivas om eventuella tillstånds- eller registreringskylligheter eller om skyldigheten att utverka tillsynsmyndighetens fastställelse för stadgar.

Enligt momentets 2 punkt ska Finansinspektionen övervaka att finansmarknadsaktörerna iakttar bestämmelserna om finansmarknaden och med stöd av dem utfärdade föreskrifter samt villkoren i sitt verksamhetstillstånd och de stadgar om sin verksamhet som avses nedan i 6 § 1 mom. 13 punkten. Bestämmelsen motsvarar gällande FiIL 4 § 2 punkten och delvis FöIL 3 § 1 punkten. Inte heller i den föreslagna lagen definieras vad som avses med bestämmelser om finansmarknaden, utan Finansinspektionens uppgifter bestäms till denna del framförallt enligt vad som i speciallagstiftningen om respektive sammanslutning eller inrättning som är föremål för tillsyn föreskrivs om dess skyldigheter. Finansinspektionen ska sålunda framförallt övervaka efterlevnaden av speciallagstiftningen om de på finansmarknaden verksamma sammanslutningar och inrättningar som är föremål för tillsyn. Tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser om finansmarknaden som avses i denna punkt inbegriper enligt vedertagen tolkning också tillsyn över lagstiftningen om hindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism. Finansinspektionen ska enligt förslaget också övervaka den allmänna lagstiftningen och speciallagstiftningen om marknadsföring av tjänster som tillhandahålls av tillsynsobjekt och utländska EES-filialer och om deras av-

talsvillkor, t.ex. efterlevnaden av konsumentskyddslagen och försäkringsavtalslagen, i samarbete med de allmänna konsumentmyndigheterna på det sätt som närmare föreskrivs i lagen. Finansinspektionens uppgift att övervaka efterlevnaden av lagstiftningen innefattar likaså den allmänna förvaltningslagstiftningen, t.ex. att tillsynsobjekt som bedriver lagstadgad försäkrings- och pensionsverksamhet iakttar den allmänna förvaltningslagstiftningen, dvs. förvaltningslagen och lagstiftningen om offentlighet i myndigheternas verksamhet. Däremot ska Finansinspektionen inte övervaka efterlevnaden av allmänna associationsrättsliga bestämmelser samt på dem baserade bolagsordningar och stadgar. Till den del som i bestämmelserna om finansmarknaden ställs särskilda krav på bolags- eller föreningsordningar eller stadgar, hör det i enlighet med 6 § 1 mom. 13 punkten till Finansinspektionens uppgifter att övervaka efterlevnaden av också dem. Till Finansinspektionens uppgifter hör inte heller att övervaka efterlevnaden av t.ex. konkurrens-, tillsyns-, skatte- eller arbetslagstiftning eller annan sådan allmän lagstiftning. Om ett auktoriserat tillsynsobjekt grovt bryter mot sådan lagstiftning kan Finansinspektionen enligt förslaget ingripa i dess verksamhet närmast på grund av försummelse av allmänna tillståndsvillkor som gäller t.ex. ledningens tillförlitlighet och en tillförlitlig förvaltning.

Enligt momentets 3 *punkt* ska Finansinspektionen övervaka emissionen av och handeln med finansiella instrument samt iakttagandet av bestämmelserna och föreskrifterna om clearing- och förvaringsverksamhet. Dessa bestämmelser ingår huvudsakligen i VPML och i annan lagstiftning om värdepappersmarknaden. Punkten motsvarar gällande FiIL 4 § 3 punkten.

Enligt momentets 4 *punkt* ska Finansinspektionen övervaka iakttagandet av de internationella redovisningsstandarderna enligt vad som närmare föreskrivs i lagen. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinhåll gällande FiIL 4 § 3 a punkten. I 37 § föreskrivs närmare om övervakningen av att de internationella redovisningsstandarderna iakttas.

Enligt momentets 5 *punkt* ska Finansinspektionen övervaka att finansmarknadsaktö-

rer iakttar de på dem tillämpliga bestämmelser och föreskrifter om hindrande och utredning av penningtvätt och finansiering av terrorism. De i denna punkt avsedda bestämmelserna ingår i den gällande lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt som ska ersättas med en ny lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och finansiering av terrorism som har förelagts för riksdagen (RP 25/2008 rd). Punkten motsvarar delvis den nuvarande FiIL 4 § 11 punkten.

Enligt momentets 6 *punkt* ska Finansinspektionen meddela föreskrifter om tillämpning av lagen, enligt vad som särskilt föreskrivs i den. Liksom enligt gällande lag föreskrivs om befogenheter att utfärda bestämmelser i speciallagstiftningen om respektive tillsynsobjekt. Punkten motsvarar gällande FiIL 4 § 4 punkten. Motsvarande bestämmelse finns inte i FöIL. Finansinspektionen kan också utan särskild reglering meddela anvisningar och ställningstaganden om lagens tillämpning. Till den del sådana ställningstaganden avsevärt påverkar finansmarknadsaktörers ställning ska dessa och andra finansmarknadsmyndigheter höras på samma sätt som vid meddelanden om föreskrifter innan anvisningar eller ställningstagande offentliggörs.

Enligt momentets 7 *punkt* ska Finansinspektionen leda och övervaka sparbanksinspektionens verksamhet. Bestämmelser om den finns i sparbankslagen (1502/2001, nedan SBL). Punkten motsvarar gällande FiIL 4 § 5 punkten.

Enligt momentets 8 *punkt* ska Finansinspektionen utföra sina övriga i lagen angivna uppgifter. Denna punkt motsvarar gällande FiIL 4 § 12 punkten och FöIL 3 § 6 punkten.

Enligt 3 *mom. 1 punkten* ska Finansinspektionen följa och analysera utvecklingen på finansmarknaden och av finansmarknadsaktörernas verksamhetsmiljö och allmänna verksamhetsförutsättningar i övrigt. Utvecklingen av de allmänna verksamhetsförutsättningarna innefattar bl.a. uppföljning av riskhanteringsystem som används av tillsynsobjekt som är föremål för solvenstillsyn. Denna punkt motsvarar till innehållet gällande FiIL 4 § 6 punkten och delvis FöIL 3 § 2 punkten. Enligt förslaget åläggs Finansinspektionen en allmän skyldighet att följa utvecklingen av

finansmarknadsaktörernas verksamhetsmiljö. Den uppgift som avses i punkten inskränker sig sålunda till uppföljning av de allmänna verksamhetsförutsättningarna inom sektorn och är inte en sådan i 3 kap. avsedd lagstadgad tillsynsuppgift som ensam för sig ger Finansinspektionen rätt att utföra inspektioner i enlighet med 3 kap.

Enligt momentets 2 *punkt* ingår i Finansinspektionens uppdrag också att ta initiativ till utveckling av lagstiftningen om finansmarknaden och andra åtgärder och delta i beredningen av lagstiftning. Denna punkt motsvarar till sitt sakinnehåll FiIL 4 § 7 punkten och FöIL 3 § 3 punkten.

Enligt momentets 3 *punkt* ska Finansinspektionen följa och analysera tillgången på och prissättningen av bankernas basservice. Denna punkt motsvarar gällande FiIL 4 § 6 a punkten.

Enligt momentets 4 *punkt* ska Finansinspektionen främja tillförlitligheten i de finansmarknadsaktörers styr- och övervakningssystem vilkas ekonomiska ställning Finansinspektionen övervakar. Motsvarande punkt ingår inte i den gällande lagen. Avsikten är att punkten ska tillämpas framförallt på kreditinstitut och försäkringsbolag, inklusive arbetspensionsanstalter. Den uppgift som avses i punkten stöder för sin del principerna för den reform av kreditinstitutens kapitaltäckning som trädde i kraft i början av år 2007 samt i principerna för den reform av försäkringsbolagens kapitaltäckning som för närvarande bereds. Genom reformerna understryks de kvalitativa kraven på tillsynsobjektens interna kapitalutveckling. Enligt den föreslagna punkten kan Finansinspektionen ålägga tillsynsobjekten att tillämpa branschens bästa praxis i sin interna tillsyn och hantering av ekonomiska risker till den del som i lagen inte har kunnat tas in tillräckligt exakta indispositiva bestämmelser om kvalitativa krav på hanteringen av sådana risker. Enligt den föreslagna punkten ska goda förvaltningsprinciper (s.k. *corporate governance* -principer) främjas hos tillsynsobjekten. Punkten gäller endast sådana tillsynsobjekt som avses nedan i 4 § 2—4 punkten och vilkas ekonomiska ställning och förvaltning Finansinspektionen enligt lagen har befogenheter att övervaka.

Enligt momentets 5 *punkt* ska Finansinspektionen samla och regelbundet på ett jämförbart sätt publicera uppgifter om finansmarknadsaktörernas ekonomiska ställning. Motsvarande bestämmelse för försäkringsbranschen ingår för närvarande i FöIL 3 § 2 punkten. Enligt den föreslagna punkten är det möjligt att sammanställa och publicera motsvarande uppgifter också om tillsynsobjekt inom finansbranschen samt om utländska EES-filialer och offentliga samfunds pensionsanstalter enligt 4 § 6 mom., till den del som detta anses vara ändamålsenligt. Enligt den föreslagna punkten ska Finansinspektionen dessutom i andra avseenden främja tillgången på informationsmaterial om finansiella tjänster och finansmarknadens funktion. I det sist nämnda avseendet motsvarar punkten gällande FiIL 4 § 9 punkten, med den ändringen att punkten utöver informationsmaterial om marknadens funktion gäller också informationsmaterial om finansiella tjänster. I 72 § föreskrivs dessutom närmare om insamling och publicering av information om försäkringssektorn och i 18 § 2 mom. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att meddela föreskrifter om regelbunden rapportering till Finansinspektionen av information som avses i denna punkt.

Enligt momentets 6 *punkt* ska Finanstillsynen delta i det inhemska samarbetet mellan myndigheterna. Motsvarande bestämmelser finns i gällande FiIL 4 § 10 punkten och FöIL 3 § 4 punkten. I den nya lagen föreslås inga närmare bestämmelser om det inhemska samarbetet mellan myndigheterna utan detta ska följa inom den allmänna förvaltningen vedertagna principer och förfaranden.

Enligt momentets 7 *punkt* ska Finansinspektionen delta i Europeiska banktillsynskommitténs, Europeiska värdepapperstillsynskommitténs och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommitténs arbete i syfte att utveckla tillsynssystemet och främja stabiliteten i finansmarknadsaktörernas verksamhet inom Europeiska unionen samt delta i annat internationellt myndighetssamarbete. Motsvarande bestämmelser finns i gällande FiIL 4 § 10 punkten och FöIL 3 § 4 punkten. I den föreslagna punkten regleras noggrannare tillsynsmyndighetens skyldighet att delta i de kommittéer som tillsatts av tillsynsmyn-

digheterna i EU-staterna. Dessa kommittéer har en viktig roll koordinera av tillsynspraxis inom EU och likaså som kommissionens rådgivare i ärenden som gäller utveckling av EG-lagstiftningen inom finans- och försäkringssektorn. Enligt punkten ska Finansinspektionen framförallt främja utvecklingen av en gemensam tillsynspraxis på EU:s finansmarknad samt påverka beredningen av EG-lagstiftningen i enlighet med de mål som Finansinspektionens direktion ställer upp med stöd av 10 § 1 mom. 3 punkten. Dessutom föreskrivs i punkten om beredskap för effektivare gränsöverskridande tillsynsarbete på EU-nivån.

Det samarbete som avses i punkten omfattar dessutom det egentliga samarbetet med tillsynsmyndigheter både med EES-stater och andra stater. Detaljerade bestämmelser om detta tillsynsarbete föreslås i 6 kap.

Enligt momentets 8 punkt ska Finansinspektionen delta i förebyggandet av lagstridigt utnyttjande i det finansiella systemet. Denna punkt motsvarar gällande FiLL 4 § 11 punkten och omfattar utöver vad som föreskrivs i 2 mom. 5 punkten om förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism framförallt samarbete med samarbete med polisen i synnerhet när det gäller inledande av undersökning av värdepappersmarknadsbrott. I lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism föreskrivs dessutom närmare om Finansinspektionens särskilda uppgifter vid övervakningen av lagens efterlevnad. Av den föreslagna punkten följer att Finansinspektionens uppgift till denna del inte inskränker sig till enbart övervakning av att den nämnda lagen iakttas.

Enligt paragrafens 9 punkt ska Finansinspektionen i samarbete med högskoleväsendet främja den vetenskapliga forskningen och utbildningen inom den finansiella sektorn. Denna punkt motsvarar framförallt gällande FÖIL 3 § 4 a punkten, dvs. bestämmelsen om forskning i försäkringsmatematik och i försäkringsbranschen i övrigt. Med avvikelse från det nämnda lagrummet hänvisas i den föreslagna punkten inte uttryckligen till forskning som Finansinspektionen bedriver själv. Det är inte motiverat att ta in en uttrycklig bestämmelse om att Finansinspek-

tionen ska sköta sådan forskning själv, eftersom det kan vara ändamålsenligare att bedriva forskning av detta slag t.ex. vid högskolor eller forskningsinstitut.

Eftersom Finansinspektionen enligt förslaget inte längre ska lyda under social- och hälsovårdsministeriet hänvisas i den föreslagna lagen inte längre till Försäkringsinspektionens nuvarande uppgift, dvs. att sköta de administrativa uppgifter som ministeriet bestämt samt till försäkringsverksamheten hörande utredningar, statistikföring och forskningsuppgifter.

4 §. *Tillsynsobjekt.* I denna paragraf föreskrivs huvudsakligen på motsvarande sätt som i gällande FiLL 5 § och FÖIL 2 § om tillsynsobjekten. Paragrafens definition av tillsynsobjekten är särskilt viktig för Finansinspektionens tillämpning av sina befogenheter i enlighet med 3 kap., eftersom de befogenheter som Finansinspektionen har delvis är beroende av om tillsynen gäller tillsynsobjekt som avses i denna paragraf finansmarknadsaktörer som avses i 5 §, i en annan EES-stat auktoriserade tillsynsobjekts filialer i Finland eller andra utländska tillsynsobjekt eller offentliga samfunds pensionsanstalter.

Enligt paragrafens 1 mom. avses med tillsynsobjekt i denna lag sammanslutningar och inrättningar enligt 2—4 mom. Lagens hänvisningar till tillsynsobjekt avser sålunda såväl auktoriserade tillsynsobjekt enligt paragrafens 2 mom. och övriga tillsynsobjekt enligt 4 mom., om inte något annat föreskrivs särskilt. I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs dessutom att Finansinspektionen i enlighet med 5 och 6 kap. övervakar utländska EES-tillsynsobjekts i Finland etablerade filialer. I fråga om utöandet av befogenheter jämföras sådana filialer sålunda i praktiken med tillsynsobjekt som avses i detta moment.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om auktoriserade tillsynsobjekt. Med auktoriserade tillsynsobjekt avses både tillsynsobjekt som Finansinspektionen beviljar verksamhetstillstånd och tillsynsobjekt som någon annan myndighet, i praktiken statsrådet, finansministeriet eller social- och hälsovårdsministeriet, beviljar verksamhetstillstånd. Bestämmelser om de i momentet nämnda tillsynsobjektens skyldighet att ansöka om tillstånd för sin verksamhet föreslås i fråga om samtliga till-

synsobjekt bli intagna i respektive speciallagar. Som auktoriserade tillsynsobjekt nämns i det föreslagna momentet kreditinstitut, försäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag, fondbolag och förvaringsinstitut, värdepappersföretag, fondbörser, optionsföretag, clearingorganisationer och värdepapperscentraler samt filialer till utländska kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag som auktoriserats i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Den föreslagna indelningen i auktoriserade tillsynsobjekt och övriga tillsynsobjekt är nödvändigt för att befogenheterna ska kunna graderas i enlighet med 3 kap. Varken gällande FiLL eller FöIL gör motsvarande indelning.

Enligt den gällande lagen behöver vissa typer av tillsynsobjekt inte något egentligt verksamhetstillstånd, trots att de annars till sin betydelse och i fråga om de tillsynsbestämmelser som redan nu tillämpas på dem kan jämföras med sådana auktoriserade tillsynsobjekt som avses ovan. Till denna kategori av tillsynsobjekt hör försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser samt kreditinstitut, värdepappersföretags, försäkringsbolags och försäkringsföreningars samt finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag och även centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker. Av denna anledning föreslås i 3 mom. en bestämmelse om att de ovan nämnda tillsynsobjekten ska jämföras med auktoriserade tillsynsobjekt vid tillämpningen av bestämmelserna i 3 kap., trots att dessa tillsynsobjekt enligt föreslagna 4 mom. inte per definition är auktoriserade tillsynsobjekt. I 3 kap. beskrivs i skilda paragrafer för varje typ av tillsynsobjekt närmare vilka bestämmelser om auktoriserade tillsynsobjekts befogenheter som ska tillämpas på övriga tillsynsobjekt.

Av det föreslagna momentet och bestämmelserna i 3 kap. följer att försäkringsföreningar jämföras med auktoriserade tillsynsobjekt i fråga om tillämpningen av bestämmelserna om begränsning och avslutande av verksamheten, begränsning av ledningens verksamhet för viss tid, rätten att sammankalla tillsynsobjekts högsta beslutande organ, rätten att tillsätta ombud och begränsning av utdelning. Jämfört med den gällande lagen

utökas tillsynsmyndighetens befogenheter att övervaka försäkringsföreningarna till att omfatta begränsning av ledningens verksamhet för viss tid, rätt att sammankalla tillsynsobjekts högsta beslutande organ samt begränsning av vinstutdelning.

Av de föreslagna bestämmelserna följer liksom att försäkringskassorna och pensionsstiftelserna jämföras med auktoriserade tillsynsobjekt till den del som det är fråga om begränsning och avslutande av verksamheten, begränsning av ledningens verksamhet för viss tid, rätten att sammankalla tillsynsobjekts högsta beslutande organ och rätten att tillsätta ombud. Jämfört med den nuvarande lagen utökas tillsynsmyndighetens befogenheter i fråga om försäkringskassorna och pensionsstiftelserna till att gälla begränsning av ledningens verksamhet för viss tid och rätten att sammankalla tillsynsobjekts högsta beslutande organ.

Av de föreslagna bestämmelserna följer vidare att med auktoriserade tillsynsobjekt jämföras också kreditinstitut, värdepappersföretags, försäkringsbolags, försäkringsföreningars och finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag samt centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker, till den del som det är fråga om begränsning av ledningens verksamhet för sammanslutningen av andelsbanker, begränsning av ledningens verksamhet för viss tid, rätten att sammankalla tillsynsobjekts högsta beslutande organ, rätten att tillsätta ombud och om begränsning av vinstutdelning. I dessa avseenden skiljer sig de föreslagna bestämmelserna från gällande lag om försäkringsbolags och försäkringsföreningars holdingföretag, såtillvida att Försäkringsinspektionen inte har ovan nämnda befogenheter när det gäller tillsynen över dem.

I paragrafens 4 mom. räknas upp andra än sådana auktoriserade tillsynsobjekt som nämns i 2 mom. Det föreslagna momentet motsvarar gällande lag, med undantag för de tillsynsobjekt som nämns i 5 och 6 mom. Med avvikelse från den gällande lagen definieras dessutom Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Pensionsskyddscentralen, Miljöförsäkringscentralen, Utbildningsfonden samt försäkringsförmed-

lare, vilka enligt den gällande lagen står under Försäkringsinspektionens eller Finansinspektionens tillsyn, som sådana andra finansmarknadsaktörer som avses i 5 §. Den gällande FöIL gör ingen indelning i tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer. Indelningen har betydelse närmast med tanke på Finansinspektionens uppgifter enligt 3 § samt med tanke på vissa av de befogenheter som nämns i 3 kap.

Enligt paragrafens 5 *mom.* utövar Finansinspektionen i enlighet med 5 och 6 kap. tillsyn över utländska EES-tillsynsobjekts i Finland etablerade filialers verksamhet, över utländska EES-tilläggs pensionsanstalters verksamhet i Finland samt över utländska tillsynsobjekt som utan att etablera filial tillhandahåller tjänster i Finland. Enligt Europeiska unionens lagstiftning hör tillsynen över i andra EES-stater etablerade filialers ekonomiska ställning, med vissa smärre undantag, till myndigheterna i tillsynsobjektets hemstat. Av denna anledning föreslås att sådana filialer med avvikelse från den gällande lagen inte ska definieras som Finansinspektionens tillsynsobjekt på samma sätt som sådana finländska företag som står under Finansinspektionens tillsyn. I enlighet med 60 § har Finansinspektionen emellertid samma rätt att få information och inspektera som när det gäller egentliga tillsynsobjekt och likaså enligt 61 § motsvarande rätt att förbjuda lagstridig verksamhet samt rätt att förena rätten att få information och inspektera samt åtgärdsförbud med vite. Dessutom kan en filial ges offentlig anmärkning och varning i enlighet med samma principer som övriga tillsynsobjekt. Rätten att få information och inspektera bestäms enligt förslaget också i fråga om egentliga inspektionsobjekt beroende på vad som i lagen föreskrivs som Finansinspektionens uppgifter. De föreslagna bestämmelserna avviker i praktiken inte nämnvärt från den nuvarande lagen.

Momentet omfattar också utländska kreditinstitut och värdepappersföretags filialer till den del som dessa i Finland verkar som sådana förvaringsinstitut som avses i lagen om placeringsfonder, eftersom på filialerna till denna del kan tillämpas 61 § 3 *mom.* 2 punkten om Finansinspektionens direkta befogenheter att övervaka efterlevnaden av finsk lag.

Nedan i 6 kap. föreslås att på utländska EES-filialer i första hand ska tillämpas vad som i 5 kap. föreskrivs om marknadsföring och användning av avtalsvillkor samt om övervakning av att andra bestämmelser om förfarande som är olämpligt från konsumentens synpunkt eller strider mot god sed. Bestämmelserna i det nämnda kapitlet ska emellertid så som närmare beskrivs nedan tillämpas på utländska tillsynsobjekts filialer i Finland och på andra utländska tillsynsobjekt endast till den del som på dem enligt direktiven och för Finland förpliktande internationella överenskommelser kan tillämpas finsk lag. Till övriga delar kan på sådana utländska tillsynsobjekt tillämpas endast vad som i 59 och 61 § föreskrivs om tillämpning av bestämmelser som är nödvändiga i allmänt intresse.

Med utländska EES-filialer jämställs i momentet också utländska tillsynsobjekt som utan att etablera filial tillhandahåller finansiella tjänster i Finland antingen från en EES-stat eller någon annan stat. Av det territoriella tillämpningsområdet för finsk lagstiftning följer emellertid att Finansinspektionens möjligheter att påföra sådana utländska tillsynsobjekt administrativa påföljder i syfte att förmå dem att iakttä bestämmelser som gäller dem är betydligt mera begränsade än när det gäller EES-filialer.

Med utländska tillsynsobjekt som verkar i Finland jämställs enligt momentet sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter som avses i 2 § i lagen om pensionsstiftelser och i 3 § i lagen om försäkringskassor.

Enligt den föreslagna paragrafens 6 *mom.* utövar Finansinspektionen dessutom tillsyn över statens pensionsfonds placeringsverksamhet i enlighet med lagen om statens pensionsfond), över Kommunernas pensionsförsäkring benämnda kommunala pensionsanstalts placeringsverksamhet i enlighet med lagen om kommunala pensioner samt över pensionsfonden inom Kyrkans centralfond i enlighet med kyrkolagen (1054/1993). Eftersom de nämnda pensionsanstalterna är offentliga samfund och på dem sålunda inte kan tillämpas motsvarande tillsynsobjektbefogenheter och administrativa sanktioner som på privaträttsliga tillsynsobjekt, föreslås att i de nämnda lagarna tas in bestämmelser om Fi-

nansinspektionens uppgifter och befogenheter vid tillsynen över den.

5 §. Andra finansmarknadsaktörer. I denna paragraf räknas upp sådana företag, inrättningar och personer som är föremål för tillsyn men är inte sådana tillsynsobjekt som definieras i 4 § eller utländska EES-filialer eller offentliga samfunds pensionsanstalter. Paragrafens motsvarar i stort sett gällande FiLL 6 §. Motsvarande indelning i tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer ingår inte i den gällande FöIL.

Indelningen innebär att som andra finansmarknadsaktörer utöver vad som sägs ovan i fråga om 4 § dessutom definieras vissa företag, inrättningar och personer som för närvarande är Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt. Till denna kategori hör Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Pensionsskyddscentralen, Miljöförsäkringscentralen, Utbildningsfonden samt försäkringsförmedlare och utländska försäkringsförmedlare.

Definitionen föreslås bli så preciserad jämfört med den nuvarande lagen att med värdepappersemitter som avses i 1 punkten enligt 2 punkten jämställs också bokföringskyldiga vars värdepapper är eller har ansökt bli föremål för sådan handel i en annan EES-stat som motsvarar handel enligt 1 punkten, oberoende av om den bokföringskyldige upprättar sitt bokslut i enlighet med IFRS-standarderna.

Som andra finansmarknadsaktörer enligt paragrafen betraktas också utländska fysiska och juridiska personer som avses i 3—10 punkten. Av det territoriella tillämpningsområdet för finsk lag följer emellertid att Finansinspektionen kan effektivt övervaka sådana andra utländska finansmarknadsaktörer endast i den mån som de i enlighet med 4 § 4 mom. är filialer till ett utländskt tillsynsobjekt eller annars har ett fast verksamhetsställe i Finland.

Med avvikelse från gällande lag föreslås i paragrafen inget omnämnande om utländska kreditinstitut, värdepappersföretags och fondbolags representationer, utan på dem ska tillämpas lagens allmänna bestämmelser om tillsyn över utländska tillsynsobjekt.

6 §. Övriga definitioner. I denna paragraf definieras vissa centrala begrepp som används nedan i lagförslaget, i synnerhet i 6 kap. Vad som i paragrafen sägs om utländska tillsynsobjekt gäller också fysiska personer som enligt hemstatens lagstiftning kan bedriva tillståndspliktig verksamhet.

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkten avses med *EES-stat* en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Enligt momentets 2 punkt avses med hemstat den EES-stat som har auktoriserat ett utländskt EES-tillsynsobjekt. Vad som i lagen föreskrivs om hemstat ska i tillämpliga delar tillämpas också på en EES-stat som har auktoriserat ett företag som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla finansiella tjänster eller försäkringstjänster i Finland utan att etablera någon filial. I 6 kap. föreskrivs närmare om sådan gränsöverskridande verksamhet. Enligt definitionen liksom i övriga nedan i lagen avses med tillhandahållande av tjänster både ren marknadsföring och tillhandahållande, inklusive ingående av avtal med kunder.

Enligt momentets 3 punkt avses med *världstat* en EES-stat där ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag har etablerat en filial i enlighet med 10 punkten. Enligt punkten ska dessutom på en EES-stat till vilken ett ovan nämnt finländskt tillsynsobjekt tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla utan att etablera filial i tillämpliga delar tillämpas vad som i denna punkt föreskrivs om världstat.

Enligt momentets 4 punkt avses med *utländsk EES-tillsynsmyndighet* en mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndighet i hem- och världstaten.

Enligt momentets 5 punkt avses med *utländskt tillsynsobjekt* ett kreditinstitut enligt KIL, ett värdepappersföretag enligt VPFL, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder eller ett utländskt företag som motsvarar ett försäkringsbolag enligt FBL och har en filial i Finland eller som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera någon filial. Denna punkt gäller både företag som fått auktorisation i en EES-stat och företag som fått auktorisation i någon stat utanför EES. Också sådana fondföretag som avses i 128 och 129 § i

lagen om placeringsfonden anses som utländska företag som jämföras med fondbolag

Enligt momentets 6 punkt avses med utländskt EES-tillsynsobjekt ett utländskt tillsynsobjekt som lyder under en annan EES-stats lagstiftning. Som ett i denna punkt avsett utländskt EES-tillsynsobjekt betraktas inte ett utländskt tillsynsobjekt som har auktoriserats i en stat utanför EES, inte ens i det fall att tillsynsobjektet har etablerat filial i någon annan EES-stat.

Enligt momentets 7 punkt avses med grupptillsyn konsoliderad tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag, extra tillsyn över försäkringsföretag samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Enligt paragrafens 8 punkt avses med grupp en finansiell företagsgrupp enligt KIL 16 § och 10 § i VPFL, en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 1 § 1 punkt i FBL och ett finans- och försäkringskonglomerat enligt FiFöTL 3 §.

Enligt momentets 9 punkt avses med utländsk EES-grupp en i 8 punkten avsedd grupp för vars grupptillsyn svarar en utländsk EES-tillsynsmyndighet och vartill hör minst ett finländskt företag.

Enligt momentets 10 punkt avses med filial ett kreditinstitut, värdepappersföretags, fondbolags eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt UtIKIL, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt UtIFBL, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt UtVPFL samt en utländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt UtIFBL.

Enligt momentets 11 punkt avses med utländsk filial ett i 5 punkten avsett utländskt tillsynsobjekts filial i Finland. Definitionen omfattar filialer till såväl tillsynsobjekt från andra EES-stater som till utländska tillsynsobjekt från tredje länder.

Enligt momentets 12 punkt avses med utländsk EES-filial ett i 6 punkten avsett EES-tillsynsobjekts filial i Finland.

Enligt momentets 13 punkt avses med stadgar tillsynsobjekts bolagsordningar och föreningsstadgar samt stadgar som gäller för kreditinstitut i andelslagsform, sparbanker, hypoteksföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, insätt-

ningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerare, fondbörser, clearingorganisationer, värdepapperscentraler och placeringsfonder och likaså andra stadgar som Finansinspektionen eller någon annan myndighet i enlighet med bestämmelserna och föreskrifterna om finansmarknaden fastställer för finansmarknadsaktörer eller som finansmarknadsaktörer annars i enlighet med bestämmelserna och föreskrifterna om finansmarknaden är skyldiga att iakta i sin verksamhet. Punkten gäller också försäkringsvillkor för vilkas tillämpning det är en förutsättning att myndigheten har fastställt dem på förhand.

Definitionen är viktig för tillämpningen av lagen eftersom den ligger till grund för Finansinspektionens befogenheter att ingripa i tillsynsobjektets verksamhet. I 3 § 2 mom. 2 punkten om Finansinspektionens uppgifter samt i 26 § om återkallelse av verksamhetstillstånd och i 33 § om verkställighetsförbud hänvisas till de stadgar som avses i punkten. I enlighet med dessa lagrum gäller Finansinspektionens befogenheter emellertid endast iakttagande av sådana stadgar och enskilda bestämmelser som uttryckligen nämns i lagstiftningen om finansmarknaden. Definitionen täcker sålunda i praktiken inte med stöd av de gällande bestämmelserna t.ex. bolagsordningar eller stadgar för kreditinstitut i form av aktiebolag eller andelslag.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att med ett kreditinstituts filial vid tillämpningen av denna lag i enlighet med artikel 24 i kreditinstitutsdirektivet ska jämföras också ett finansiellt institut varav ett kreditinstitut äger minst 90 procent och som uppfyller de krav som anges i UtIKIL 4 §.

2 kap. Förvaltning

7 §. Förvaltningsorgan. I denna paragraf konstateras att Finansinspektionens förvaltningsorgan liksom enligt den gällande lagen är bankfullmäktige och Finansinspektionens direktion. Finlands Banks direktion faststäl-

ler dessutom Finansinspektionens budget i enlighet med 10 § 2 mom. 3 punkten.

Enligt paragrafens 1 mom. leds Finansinspektionens verksamhet av Finansinspektionens direktion. I 9 § föreskrivs om direktionens sammansättning och i 10 § om dess uppgifter.

Enligt paragrafens 2 mom. har bankfullmäktige uppgifter som gäller Finansinspektionens förvaltning och tillsynen över dess verksamhet enligt vad som föreskrivs i denna lag. I 8 § föreskrivs om uppgifterna.

8 §. Bankfullmäktige. I denna paragraf föreskrivs i motsvarighet till gällande FiLL 8 § om bankfullmäktiges uppgifter i fråga om Finansinspektionens förvaltning och tillsyn.

Den föreslagna paragrafen motsvarar gällande lag med undantag för 2 punkten om förordnande av ordförande och 4 punkten om förfarandet vid utnämning av Finansinspektionens direktör. Enligt 2 punkten kan, till åtskillnad från vad som föreskrivs i gällande lag, vilken direktionsmedlem som helst väljas till ordförande för direktionen. Enligt 4 punkten utnämna direktören, till åtskillnad från vad som föreskrivs i gällande la, av bankfullmäktige på framställning av direktionen. Dessutom utökas bankfullmäktiges uppgifter så att bankfullmäktige ska besluta om att för viss tid avstänga en direktionsmedlem från sitt uppdrag och direktören från tjänsteutövning.

9 §. Direktion. I denna paragraf föreskrivs om direktionens sammansättning, mandatperiod och beslutförhet samt om behörighetskrav för direktionsmedlemmarna och avstängning från uppdraget.

Enligt paragrafens 1 mom. består Finansinspektionens direktion, till åtskillnad från vad som föreskrivs i gällande lag, av fem medlemmar. Medlemmarna utnämns, liksom för närvarande, av bankfullmäktige. Till åtskillnad från den gällande lagen ska Finansinspektionens direktör inte vara medlem av direktionen.

Enligt paragrafens 2 mom. utnämns en av medlemmarna på förslag av Finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. För var och en väljs dessutom i samma ordning en ersättare för att de viktigaste finansmarknadsmyndigheternas deltagande i direk-

tionens beslutsfattande och möjligheterna att dessa myndigheters sakkunskap i beslutsfattande ska kunna säkerställas i alla situationer. På ersättarnas behörighet och oberoende ställning och på avstängning från uppdraget ska enligt förslaget tillämpas samma principer som i fråga om de ordinarie medlemmarna. Direktionen kan själv besluta om ersättarnas rätt att vara närvarande och yttra sig vid direktionens sammanträden. Enligt förslaget ska till direktionen dessutom, till åtskillnad från den gällande lagen, väljas två andra medlemmar. Syftet med förslaget, dvs. att bredda direktionens sakkunskap, förutsätter dessutom att de nämnda övriga medlemmarna väljs bland personer som inte representerar de nämnda myndigheterna. Behörighetsvillkor för direktionsmedlemmarna föreslås liksom för närvarande vara god förtroendet med finansmarknadens funktion. Detta behörighetsvillkor gäller också andra medlemmar än de som väljs på förslag av de nämnda myndigheterna. I gällande lag uppställs inga behörighetsvillkor för Försäkringsinspektionens direktionsmedlemmar.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om direktionsmedlemmarnas oberoende ställning. Enligt momentet får direktionsmedlemmarna inte höra till ett tillsynsobjekts eller ett utländskt tillsynsobjekts styrelse, representantskap, principaler eller revisorer eller vara anställda hos sådana tillsynsobjekt. Med tillsynsobjekt jämställs också offentliga pensionsanstalter som avses i 4 § 6 mom. I förvaltningslagen föreskrivs om jäv för direktionsmedlemmar.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om direktionens mandatperiod. Direktionens mandatperiod föreslås vara tre år.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs om direktionens beslutförhet. Enligt momentet är direktionen beslutför när tre medlemmar är närvarande. Av de närvarande ska en vara ordföranden eller viceordföranden. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Vid lika röstetal avgör mötesordförandes röst eller, när ett ärende som avses i 10 § 1 mom. 5 punkten avgörs, den lindrigare åsikten.

Enligt paragrafens 6 mom. kan en direktionsmedlem efter att åtal väckts eller medan undersökning pågår avstängas från uppdraget och gå miste om sina arvodesförmåner, om

medlemmen står åtalad för brott eller än föremål för undersökning av brott. Momentet motsvarar den gällande lagens bestämmelser om direktionsmedlemmar, med det undantaget att momentet med avvikelse från gällande lag avser också andra brott än tjänstebrott. Med stöd av 8 § 3 punkten ska bankfullmäktige fatta sådana beslut enligt momentet.

10 §. Direktionsens uppgifter. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med gällande FiIL 10 § om direktionsens uppgifter.

I den föreslagna paragrafens 1 mom. föreskrivs om direktionsens uppgifter i samband med tillsynsverksamheten.

Enligt 1 punkten ska direktionsen uppställa de särskilda målen för Finansinspektionens verksamhet och beslut om riktlinjerna för verksamheten samt styra och övervaka måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna. Punkten överensstämmer med den gällande FiIL.

Enligt 2 punkten ska direktionsen godkänna de föreskrifter som utfärdas enligt lag samt de anvisningar som direktionsen inte har delegerat till direktören för godkännande. Punkten överensstämmer i huvudsak med den gällande FiIL.

Enligt momentets 3 punkt ska direktionsen besluta om principerna för Finansinspektionens internationella samarbete. Dessa principer är bland annat banktillsynskommitténs, värdepapperstillsynskommitténs samt försäkrings- och tjänstepensionskommitténs ställningstaganden som påverkar regleringen av EU:s finansmarknad och som gäller de allmänna principerna för avtal om tillsyn och kostnadsfördelning med utländska tillsynsmyndigheter. Direktionsen ska enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. 2 punkten dessutom besluta om godkännande av enskilda tillsynsavtal och ersättningar som ska tas ut av eller betalas till utländska tillsynsmyndigheter för sådana uppgifter som tillsynsavtalen förutsätter.

Enligt momentets 4 punkt ska direktionsen dra försorg om utvecklingen av samarbetet mellan de myndigheter som övervakar finansmarknaden. Denna punkt motsvarar den gällande FiIL.

Enligt momentets 5 punkt ska direktionsen döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om andra administrativa

påföljder enligt 4 kap. Med avvikelse från gällande lag gäller denna punkt också andra administrativa påföljder än vite.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om direktionsens administrativa uppgifter.

Enligt 1 punkten ska direktionsen besluta om tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna till Finansinspektionen samt behandla den plan för täckande av underskott som avses i 70 §. Denna punkt motsvarar den gällande FiIL.

Enligt momentets 2 punkt ska direktionsen godkänna tillsynsavtal enligt 67 § och ersättningar som ska uppbäras hos eller betalas till utländska tillsynsmyndigheter för sådana uppgifter som tillsynsavtalet förutsätter, till den del som Finansinspektionen genom dessa avtal åtar sig eller avstår från uppgifter som inte är baserade på samarbetsförpliktelser som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande lagstiftningen. Tillsynsavtal och därmed sammanhängande frågor som gäller kostnadsfördelning har emellertid ett så nära samband med direktionsens nedan nämnda uppgifter, såsom upprättande av budgeten, att det är nödvändigt att låta direktionsen sköta dessa ärenden.

Enligt momentets 3 punkt ska direktionsen behandla Finansinspektionens årliga budget. Till åtskillnad från den gällande lagen konstateras i punkten för tydlighetens skull uttryckligen att direktionsen ska underställa budgeten Finlands Banks direktionsen för fastställelse. Eftersom Finansinspektionens direktionsen enligt lagförslaget beslutar bl.a. om de särskilda målsättningarna och riktlinjerna för Finansinspektionens verksamhet, kan direktionsen för Finlands Bank inte på eget initiativ besluta om väsentliga ändringar i budgeten. Om den anser att budgeten inte kan fastställas ska den återremittera budgeten till Finansinspektionens direktionsen för att behandlas på nytt.

Enligt momentets 4 punkt ska direktionsen framställa hos bankfullmäktige om fastställelse av Finansinspektionens arbetsordning. Bestämmelsen motsvarar den gällande FiIL.

Enligt momentets 5 punkt ska direktionsen godkänna principerna för konkurrensutsättning av Finansinspektionens service. Motsvarande bestämmelse finns inte i den gäll-

lande lagen. Det är motiverat att ta in en bestämmelse om att direktionen ska fastställa principerna för konkurrensutsättning av servicen, eftersom direktionen också i övrigt svarar för upprättandet av budgeten och eftersom den omständigheten att servicen konkurrensutsätts är ägnad att förbättra verksamhetens kostnadseffektivitet, vilket är en av propositionens centrala målsättningar.

Enligt momentets *6 punkt* ska direktionen göra framställning till bankfullmäktige om utnämning och avsättande av direktören och förordnande av direktörens ställföreträdare. I den gällande lagen finns inga bestämmelser om någon sådan framställning.

Enligt momentets *7 punkt* ska direktionen utnämna och säga upp Finansinspektionens högsta tjänstemän, med undantag för direktören. Denna punkt motsvarar den gällande FiLL. Av den arbetsordning som avses i 17 § framgår vilka de högsta tjänstemännen är.

Enligt momentets *8 punkt* ska direktionen i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om avstängning från tjänsteutövning och om varning. Denna punkt motsvarar den gällande FiLL.

Enligt momentets *9 punkt* ska direktionen enligt vad som föreskrivs i arbetsordningen avgöra Finansinspektionens interna förvaltningsärenden. Denna punkt motsvarar den gällande FiLL.

Enligt momentets *10 punkt* ska direktionen tillställa bankfullmäktige en årlig berättelse över Finansinspektionens verksamhet. Denna punkt motsvarar den gällande FiLL.

Enligt momentets *11 punkt* ska direktionen vid behov, dock minst en gång om året, ge bankfullmäktige en berättelse över målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelse. Med avvikelse från den gällande lagen ska i berättelsen ingå en bedömning av de förändringar som väntas ske i tillsynen och av deras inverkan på avgiftsinkomsterna samt vilka åtgärder de väntade ändringarna förutsätter. En sådan bedömning är nödvändig framförallt när finansmarknaden sannolikt väntas undergå strukturella förändringar som kan leda till att antalet avgiftsskyldiga minskar och sålunda till en betydande minskning av avgiftsintäkterna, t.ex. till följd av att tillsynsobjektet ombildas till utländska tillsynsobjekts filialer.

Enligt momentets *12 punkt* ska direktionen årligen höra representanter för finansmarknadsaktörer om målsättningarna och hur de förverkligats och likaså om budgeten enligt 3 punkten och bedömningen enligt 11 punkten.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska direktionen, utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom., avgöra vittbärande och principiellt viktiga ärenden som direktören överför på den. I 13 § föreskrivs om direktionens rätt att överta avgörandet av ärenden som hör till direktören. Momentet motsvarar den gällande FiLL.

Enligt paragrafens *4 mom.* kan beslutanderätt som enligt 1 och 2 punkten tillkommer direktionen enligt arbetsordningen delegeras till direktören i mindre viktiga ärenden.

11 §. Direktör. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens direktörs mandatperiod och behörighet samt om avstängning av direktören från tjänsteutövning.

Enligt paragrafens *1 mom.* är en direktör, liksom för närvarande, chef för Finansinspektionen. Enligt 8 § ska direktören, med avvikelse från den gällande lagen, utnännas och avsättas av bankfullmäktige. Till denna del motsvarar förslaget de bestämmelser som för närvarande bereds om utnämning av medlemmar till Finlands Banks direktion. I fråga om sin ställning jämförs direktören sålunda, liksom för närvarande, med Finlands Banks direktionsmedlemmar. Dessutom föreslås i momentet, med avvikelse från den gällande lagen, att direktörstjänsten ska vara tidsbunden. Direktörens mandatperiod föreslås vara fem år. De föreslagna bestämmelserna hindrar inte att samma person utnämns för flera mandatperioder.

Enligt paragrafens *2 mom.* är behörighetsvillkor för direktörstjänsten lämpligt högre högskoleexamen, god förtrogenhet med finansmarknaden och i praktiken visad ledarförmåga. Bestämmelsen motsvarar gällande lag.

Enligt paragrafens *3 mom.* är en av bankfullmäktige tillförordnad tjänsteman vid Finansinspektionen ställföreträdare för direktören då denne har förhinder. Momentet motsvarar den gällande FiLL.

Enligt paragrafens *4 mom.* kan direktören avstängas från tjänsteutövning och gå miste

om sina arvodesförmåner efter att åtal väckts eller medan undersökning pågår, om han står åtalad för brott eller är föremål för undersökning av brott. I enlighet med 8 § 6 punkten är det bankfullmäktige som fattar beslut enligt momentet. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande FiIL.

12 §. Direktörens uppgifter. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med gällande FiIL 12 § 1 mom. om Finansinspektionens direktörs uppgifter.

13 §. Direktionsens behandling av ärenden som hör till direktören. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med gällande FiIL 12 § 2 mom. om direktionsens behandling av ärenden som hör till direktören.

Det föreslagna momentet motsvarar i huvudsak vad som föreskrivs i den gällande FiIL. Med avvikelse från den gällande lagen nämns i momentet inte påförande av ordningsavgift och påföljdsavgift och inte heller offentlig anmärkning och varning, eftersom det enligt 10 § alltid är direktionsen som fattar sådana beslut. Med avvikelse från gällande lag ska direktionsen behandla också ärenden som gäller höjning av kapitalkrav enligt KIL 86 §.

Enligt paragrafens 2 mom. kan direktionsen på yrkande av en medlem behandla ärenden som nämns i 1 mom. Direktionsen kan inte avgöra ett ärende som avses här utan syftet med behandlingen är endast att informera direktören om direktionsens åsikt för att direktören ska kunna fatta beslut i ärendet. Direktionsen kan emellertid enligt momentet överta avgörandet av ett ärende som avses i 1 mom. om det avsevärt kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt eller orsaka avsevärda störningar i finansmarknadens funktion. Det är här i praktiken fråga om närmast återkallelse av verksamhetstillstånd för stora tillsynsobjekt som utsätter systemet för betydande risker, avskedande av sådana tillsynsobjekts ledning eller det solidariska ansvaret inom arbetspensionssystemet eller om att avkräva sådana tillsynsobjekt betydande tilläggskapital t.ex. då det blir aktuellt att överväga sådana åtgärder i samband med krishanteringsåtgärder som ligger på statens ansvar eller för undvikande av kriser. Om beslutet måste fattas med kort varsel kan direktören avgöra ärendet utan hinder av

vad som föreskrivs i detta moment. I så fall måste direktören i efterhand underrättas om direktörens beslut. Momentet motsvarar i huvudsak den gällande FiIL, men ordalydelsen föreslås bli anpassad till 71 § 6 mom. där det föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att utan dröjsmål underrätta andra finansmarknadsaktörer och de omständigheter som avses i momentet.

Enligt paragrafens 3 mom. kan i arbetsordningen tas in närmare föreskrifter om direktörens uppgifter. I arbetsordningen kan också föreskrivas att beslutanderätt som enligt 12 § tillkommer direktören kan delegeras till någon annan tjänsteman vid Finansinspektionen. Det föreslagna momentet motsvarar den gällande FiIL.

14 §. Bestämmelser som tillämpas på tjänstemän. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med FiIL 32 § om bestämmelser som tillämpas på Finansinspektionens tjänstemän, tjänster och tjänsteförhållanden. Enligt den föreslagna paragrafen ska i fråga om Finansinspektionens tjänstemän, tjänster och tjänsteförhållanden i tillämpliga delar iakttagas lagen om Finlands Banks tjänstemän.

15 §. Oberoende ställning. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med gällande FiIL 33 § om Finansinspektionens tjänstemäns oberoende ställning. I 10 § ingår motsvarande bestämmelse om direktionsmedlemmarna.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionens och tjänstemän i sitt uppdrag inta en oberoende ställning i förhållande till tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och andra som är verksamma på finansmarknaden och de får inte heller höra till tillsynsobjekts, utländska tillsynsobjekts eller andra finansmarknadsaktörers förvaltningsråd, styrelse, representantskap eller principaler eller vara revisorer eller anställda hos tillsynsobjekt eller andra sammanslutningar eller stiftelser som är verksamma på finansmarknaden. Med tillsynsobjekt jämställs vid tillämpningen av momentet också offentliga samfunds pensionsanstalter som avses i 4 § 6 mom.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska i fråga om jäv för de i 1 mom. nämnda personerna tillämpas förvaltningslagen.

16 §. Anmälningsskyldighet. I denna paragraf föreskrivs huvudsakligen i överensstämmelse med gällande FiIL 34 § om Finansinspektionens tjänstemäns skyldighet att redogöra för sina bindningar.

Enligt paragrafens 1 mom. ska direktionsmedlemmarna, direktören samt tjänstemän som utnämns genom direktionens beslut före utnämningen lämna en redogörelse för sina eventuella bindningar som nämns i momentet. Momentet motsvarar gällande FiIL 34 § 1 mom., likväl så att momentets skyldigheter med avvikelse från den gällande lagen gäller också direktionsmedlemmarna. En utvidgning av momentets tillämpningsområde är nödvändig framförallt för att säkerställa att direktionsmedlemmarna uppfyller det krav på oberoende som avses i 9 § 3 mom.

Paragrafens 2—5 och 7 mom. motsvarar gällande FiIL 34 §.

Enligt paragrafens 6 mom. har Finansinspektionens direktionsmedlemmar och tjänstemän motsvarande skyldighet som enligt VPML 5 kap. 5 a § att göra anmälan till den förteckning som förs av Finansinspektionens direktion om innehav av aktier som är föremål för offentlig handel och av värdepapper som berättigar till sådana aktier, av andra värdepapper som berättigar till sådana värdepapper samt av värdepapper vilkas värde bestäms på basis av ovan nämnda värdepappers värde.

17 §. Arbetsordning. I paragrafen föreskrivs i överensstämmelse med gällande FiIL 14 § om Finansinspektionens arbetsordning.

Enligt paragrafen ges i arbetsordningen närmare föreskrifter om behandlingen av ärenden, beslutsfattandet och tjänstemännens uppgifter vid Finansinspektionen samt om dess övriga interna förvaltning.

3 kap. Tillsynsbefogenheter

Rätt att få uppgifter samt granskningsrätt

18 §. Rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens allmänna rätt att få uppgifter.

Enligt momentet ska tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer utan hinder av sekretessbestämmelserna och utan obefogat dröjsmål tillstålla Finansinspektionen de för skötseln av Finansinspektionens uppgifter och för fastställandet av tillsynsavgiften relevanta uppgifter och redogörelser som Finansinspektionen ber om. Motsvarande skyldighet har den som i förhållande till ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1336/1997) samt den som tillsynsobjektet eller någon annan finansmarknadsaktör har bestämmande inflytande i.

Denna bestämmelse motsvarar huvudsakligen vad som i gällande FiIL 15 § 2 mom. föreskrivs om Finansinspektionens allmänna rätt att få uppgifter. Till åtskillnad från den nuvarande lagen gäller den föreslagna bestämmelsen om rätten att få uppgifter emellertid inte fysiska personer som hör till ett tillsynsobjekts förvaltningsorgan. Det kan inte anföras tillräckligt övertygande motiveringar för att fysiska personer som hör till förvaltningsorgan särskilt ska kunna åläggas att lämna ut uppgifter och utsättas för administrativa påföljder om de inte gör det. Den föreslagna bestämmelsen gäller, i likhet med den nuvarande, fysiska personer som enligt 5 § definieras som andra finansmarknadsaktörer. I 19 och 21 § föreskrivs om särskilda uppgifter som Finansinspektionen har rätt att avkräva också fysiska personer. Inte heller i den nuvarande försäkringslagstiftningen har tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter utsträckt till personer som är medlemmar i tillsynsobjekts förvaltningsorgan.

I momentet hänvisas, med avvikelse från den gällande lagen, till bokföringslagens bestämmelser om bestämmande inflytande samt till VPML motsvarande bestämmelse, eftersom paragrafens tillämpningsområde är större än värdepappersmarknadslagens och det därför är mera ändamålsenligt att ta in en hänvisning till den allmänna lagen. Sakinnehållet i den föreslagna lagen förändras inte till denna del.

I momentet preciseras dessutom rätten att få uppgifter på så sätt att den uttryckligen gäller endast uppgifter som behövs för att Finansinspektionen ska kunna sköta sina lag-

stadgade uppgifter och påföra tillsynsavgifter. I 67 § föreskrivs närmare att den rätt att få uppgifter som avses i denna paragraf och likaså granskningsrätten enligt 24 § också gäller granskning som baseras på tillsynsavtal enligt det först nämnda lagrummet. Rätten att få uppgifter omfattar också uppgifter som Finansinspektionen behöver för att sköta andra lagstadgade uppgifter än sådana som behövs för den egentliga tillsynen. Sådana övriga uppgifter är t.ex. de som nämns i 3 § 3 mom.

Bestämmelser om Försäkringsinspektionens motsvarande rätt att få uppgifter finns i fråga om försäkringsbolag i FBL 25 kap. 2 § 1 mom., i fråga om utländska försäkringsbolags filialer i Finland i UtlFBL 16 § 1 mom., i fråga om försäkringsföreningar i 12 kap. 5 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar, i fråga om försäkringsförmedlare i FFörmL 37 § 2 mom. i fråga om pensionsstiftelser i 65 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, i fråga om försäkringskassor i 97 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, i fråga om pensionsanstalten för lantbruksföretagare i 131 § i lagen om pension för lantbruksföretagare och i fråga om sjömanskassan i 211 § i lagen om sjömanspensioner. De föreslagna bestämmelserna ändrar inte i någon större utsträckning tillsynsmyndigheternas rätt att få uppgifter heller i samband med tillsynen över dessa tillsynsobjekt.

I 58 § i lagen om arbetslöshetskassor föreskrivs dessutom om Försäkringsinspektionens rätt att få de uppgifter som behövs för skötseln av dess tillsynsuppgift, för utredning av missbruk samt för beredning och uppföljning av lagstiftningen, av arbetslöshetskassorna och av dem som upprätthåller de betalningssystem som arbetslöshetskassorna använder, av arbetslöshetsförsäkringsfonden, av Utbildningsfonden, skattestyrelsen, Folkpensionsanstalten, arbets- och näringsministeriet och av Pensionsskyddscentralen. De föreslagna bestämmelserna skulle i fråga om dessa tillsynsobjekt förtydliga tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter. Till sakinnehållet skulle den nuvarande lagen emellertid inte förändras i något väsentligt avseende. Enligt förslaget ska det fortfarande föreskrivas i lagen om arbetslöshetskassor om Finansinspektionens rätt att få uppgifter från

andra myndigheter, t.ex. skattestyrelsen, Folkpensionsanstalten och arbetsministeriet och likaså uppgifter som behövs för de personregister som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

I lagen finns för närvarande inga bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter från Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen, trots att dessa hör till Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt. Till dessa delar kommer det föreslagna momentet att avsevärt förtydliga tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter. I lagen ingår inte heller för närvarande några bestämmelser om Statens pensionsfonds, Kommunernas pensionsförsäkrings eller om pensionsfondens inom Kyrkans centralfond rätt att få uppgifter. Till dessa delar föreslås att särskilda bestämmelser om rätten att få uppgifter tas in i respektive lagar. I synnerhet till den del som det föreslagna momentet på ett betydande sätt ökar tillsynsmyndighetens rätt att få uppgifter borde momentet i enlighet med den allmänna proportionalitetsprincipen som gäller inom förvaltningen tillämpas på ett sådant sätt att rätten att få uppgifter skulle gälla endast uppgifter som med beaktande av arten och omfattningen av respektive grupp av tillsynsobjekt är nödvändiga med tanke på skötseln av Finansinspektionens lagstadgade uppgifter. Principen har en särskild betydelse för de nämnda tillsynsobjekten, eftersom Finansinspektionen endast övervakar en del av deras verksamhet.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts finansiella ställning, ägare, interna kontroll eller riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan, anställda samt verksamhetsställen som regelbundet ska rapporteras till Finansinspektionen. Dessutom kan Finansinspektionen enligt det föreslagna momentet meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts finansiella ställning, ägare, interna kontroll eller riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan, anställda och verksamhetsställen samt vilken för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3—5 punkten relevant information som ska rapporteras till Finansinspektionen

nen. Momentet omfattar också insamlingen av information enligt 72 §. Paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande FiIL 15 § 2 mom. Paragrafens gäller också det som i FBL 25 kap. 3 § föreskrivs om försäkringsbolag, i 12 kap 5 § 1 mom. i lagen om försäkringsföreningar föreskrivs om försäkringsföreningar, i 65 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser föreskrivs om pensionsstiftelser och i 97 § 1 mom. i lagen om försäkringskassor föreskrivs om försäkringskassor. Enligt de nämnda bestämmelserna ska tillsynsobjekten tillstålla tillsynsmyndigheten sitt bokslut och vissa andra handlingar. Det föreslagna momentet utvidgar till denna del tillsynsmyndighetens rätt att utfärda bestämmelser om skyldighet att regelbundet lämna ut uppgifter. Av momentet följer dessutom att sådana föreskrifter till åtskillnad från den gällande lagen kan utfärdas också för andra än ovan nämnda tillsynsobjekt inom försäkringsbranschen.

I synnerhet till den del som det föreslagna momentet utvidgar den nuvarande tillsynsmyndighetens rätt att utfärda bestämmelser om skyldighet att regelbundet lämna ut uppgifter ska momentet i enlighet med den allmänna proportionalitetsprincip som gäller inom förvaltningen tillämpas på ett sådant sätt att skyldigheten att regelbundet lämna information gäller endast uppgifter som med beaktande av arten och omfattningen av den verksamhet som respektive grupp av tillsynsobjekt bedriver är nödvändiga för att Finansinspektionen ska kunna sköta sina lagstadgade uppgifter.

I 24 § föreslås bestämmelser om Finansinspektionens rätt att granska handlingar och upptagningar som innehåller information av det slag som avses i paragrafen samt att få kopior av dokumenten och upptagningarna.

19 §. Rätt att få uppgifter av andra. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få för tillsynen relevanta uppgifter också av andra personer än de tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer som avses i föregående paragraf.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens rätt att av tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers revisorer samt av revisorerna för företag där dessa har bestämmande inflytande få alla för tillsynen re-

levanta uppgifter som närmare definieras i momentet. Momentet ska enligt förslaget tillämpas dels på revisorer och dels också på personer som enligt lag har skyldighet eller har samtyckt till att deras skriftliga yttrande eller någon annan handling fogas till prospect enligt VPML 2 kap. 3 §. Momentet motsvarar gällande FiIL 15 § 3 mom. Försäkringsinspektionen har för närvarande inte sådan rätt som avses i momentet. Av det föreslagna momentet följer sålunda att rätten att få uppgifter med avvikelse från gällande bestämmelser utsträcks också till revisorerna för alla Försäkringsinspektionens nuvarande tillsynsobjekt som är revisionsskyldiga.

Enligt paragrafens *2 mom.* har Finansinspektionen dessutom utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att för en specificerad tillsynsåtgärd få relevant information av andra personer som avses ovan i paragrafen och som av grundad anledning kan antas ha information som är nödvändig för tillsynen. Momentet motsvarar gällande FiIL 15 § 6 mom., likväl med den ändringen att det gällande momentets undantag i fråga om rättegångsombud och -biträden och advokater har flyttats till 25 §. Försäkringsinspektionen har för närvarande inte motsvarande rätt. Av det föreslagna momentet följer sålunda att rätten att få information utsträcks till att gälla också samtliga Försäkringsinspektionens nuvarande tillsynsobjekt.

I 24 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att för granskning få handlingar och upptagningar som innehåller information av det slag som avses i paragrafen.

20 §. Rätt att få uppgifter ur bötes- och straffregister. Paragrafen motsvarar gällande FiIL 15 § 7 mom. Motsvarande bestämmelse ingår för närvarande inte i försäkringslagstiftningen, med undantag för FFörmL 46 §.

Enligt paragrafens *1 mom.* har Finansinspektionen rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få uppgifter som är nödvändiga för att utreda om ett tillsynsobjekts ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör eller anställda har den tillförlitlighet som lagen förutsätter. Bestämmelsen behövs för säkerställande av att tillsynsobjektens förvaltningsorgan och ledning är tillförlitliga. Finansinspektionen har den rätt som avses i

momentet från det att ansökan om verksamhetstillstånd har lämnats in.

I paragrafens 2 *mom.* konstateras för tydlighetens skull att det föreskrivs i straffregistrelagen (770/1993) om Finansinspektionens rätt att få uppgifter ur straffregistret. Finansinspektionen har sålunda med stöd av 4 a § 1 *mom.* 2 punkten i den nämnda lagen rätt att få uppgifter ur straffregistret för att i samband med behandlingen av en tillståndsansökan säkerställa att ett auktoriserat tillsynsobjekts ledande personer är tillförlitliga. Enligt det nämnda lagrummet kan ur straffregistret lämnas ut uppgifter till en myndighet i ärenden som gäller sådana tillstånd eller godkännanden av myndighet som är beroende av personens tillförlitlighet.

21 §. Särskild rätt att få uppgifter i anslutning till marknadsmissbruk. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande FiIL 15 a och c § om särskild rätt att få uppgifter i anslutning till marknadsmissbruk. Paragrafen är baserad på direktivet om marknadsmissbruk och tillämpningsområdet inskränker sig sålunda till tillsyn över värdepappersmarknaden. Paragrafen föreslås emellertid bli så preciserad jämfört med den gällande lagen att den i enlighet med direktivet om marknader för finansiella instrument ska gälla dels offentlig handel och multilateral handel och dels också motsvarande handelsförfarande i andra EES-stater. Också i fråga om information som avses i denna paragraf föreskrivs i 24 § om Finansinspektionens rätt att för granskning få dokument och upptagningar som innehåller information.

22 §. Kallelse att höras. Enligt den föreslagna paragrafen har Finansinspektionen rätt att vid behov kalla in och höra personer som Finansinspektionen enligt denna lag har rätt att få uppgifter av. Motsvarande bestämmelse ingår i gällande FiIL 15 b §, likväl så att alla som omfattas av Finansinspektionens allmänna tillsynsrätt kan kallas in för att höras. Befogenheten är baserad på artikel 50 i direktivet om marknader för finansiella instrument. Enligt direktivets artikel 50.1 b ska de behöriga myndigheterna ha befogenheter att inom ramen för sin nationella lagstiftning begära upplysningar från vilken person som helst och vid behov kalla in och fråga ut en person för att inhämta upplysningar.

Varken av den gällande lagen eller av direktivet framgår om här avses endast fysiska personer som uttryckligen är tillsynsobjekt eller dessutom samtliga fysiska personer som är anställda hos företag som är tillsynsobjekt eller hör till deras förvaltningsorgan, eller utöver någondera eller båda kategorierna också juridiska personer som är föremål för tillsyn. I så fall den juridiska personen besluta vem den sänder för att höras. Av denna anledning föreslås att bestämmelsen i den gällande lagen förtydligas så att Finansinspektionen i enlighet med 1 *mom.* har rätt att vid behov kalla in och höra en representant för eller anställd hos en juridisk person som avses i 18, 19 och 21 § eller fysiska personer som avses i de nämnda paragraferna. Om Finansinspektionen så önskar kan den sålunda kalla in och höra också en sammanslutning som i allmänhet är föremål för tillsyn och som själv kan utse en person att höras. Dessutom föreslås en sådan precisering att förvaltningslagens bestämmelser om muntlig behandling ska tillämpas när personer som avses i momentet hörs.

I paragrafens 2 *mom.* föreskrivs för tydlighetens skull att den som inte hörsammar en kallelse som avses i denna paragraf inte kan föreläggas vite enligt 4 kap. eller påföras någon annan administrativ påföljd enligt nämnda kapitel. Lagens sakinhåll ändras inte till denna del.

23 §. Rätt att få uppgifter i företag som inte är tillsynsobjekt. Enligt paragrafens 1 *mom.* ska vad som ovan i detta kapitel föreskrivs om tillsynsobjekt tillämpas också på andra finländska företag som tillsammans med ett tillsynsobjekt hör till samma grupp enligt 6 § 1 *mom.* 8 punkten för vars grupp-tillsyn Finansinspektionen svarar eller som är tillsynsobjektets intresseföretag eller, om tillsynsobjektet är en pensionsstiftelse eller pensionskassa, den arbetsgivare som har grundat pensionsstiftelsen eller pensionskassan. Momentet motsvarar huvudsakligen den gällande FiIL 15 § 4 *mom.* Motsvarande bestämmelser, visserligen något snävare, om Försäkringsinspektionen ingår i gällande FBL 25 kap. 4 § 3 *mom.* samt i 12 kap. 5 § 3 och 5 *mom.* i lagen om försäkringsföreningar.

I paragrafens 2 *mom.* konstateras för tydlighetens skull att i 60 § föreskrivs om rätten

att få information om utländska EES-filialer, i 63 § om rätten att få uppgifter om finländska företag som hör till utländska grupper och i 64 § om rätten att få information om utländska företag som hör till sådana grupper, då Finansinspektionen svarar för grupp tillsynen över dem.

24 §. Granskningsrätt. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens allmänna rätt att på tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers verksamhetsställen granska handlingar, övriga upptagningar och datasystem, samt att avgiftsfritt få kopior av handlingar och andra upptagningar som avses i momentet. Momentet motsvarar i sak gällande FiIL 15 § 1 mom. Motsvarande bestämmelse om Försäkringsinspektionens granskningsrätt ingår för försäkringsbolags vidkommande i FBL 25 kap. 4 § 1 och 4 mom., för utländska försäkringsbolags i Finland etablerade filialers vidkommande i UtIFBL 16 § 2 och 3 mom., för försäkringsföreningars vidkommande i 12 kap. 4 § 2—4 mom. i lagen om försäkringsföreningar, för pensionsstiftelsers vidkommande i 66 § i lagen om pensionsstiftelser, för försäkringskassors vidkommande i 98 § i lagen om försäkringskassor, för arbetslöshetskassors vidkommande i 58 § 2 mom. i lagen om arbetslöshetskassor, för lantbruksföretagarnas pensionsanstalts vidkommande i 131 § i lagen om pension för lantbruksföretagare och för sjömanspensionskassans vidkommande i 211 § i lagen om sjömanspensioner. De föreslagna bestämmelserna ändrar inte väsentligen tillsynsmyndighetens granskningsrätt heller i fråga om de nämnda tillsynsobjekten inom försäkringsbranschen, även om granskningsrättens innebörd preciseras.

I lagen ingår för närvarande inga särskilda bestämmelser om Försäkringsinspektionens rätt att granska försäkringsförmedlares, Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralens, Patientförsäkringscentralens och Miljöförsäkringscentralens verksamhet, även om dessa enligt gällande lag övervakas av Försäkringsinspektionen. I dessa avseenden innebär momentet en avgörande precisering av tillsynsmyndighetens granskningsrätt. Inte heller ingår i lagen ingår för närvarande bestämmelser om rätten att granska Statens pensionsfond, Kommu-

nernas pensionsförsäkring eller pensionsfonden inom Kyrkans centralfond. Till dessa delar föreslås särskilda bestämmelser om granskningsrätten i respektive lagar. Särskilt till den del som momentet innebär en utvidgning av tillsynsmyndighetens granskningsrätt med avseende på de nämnda tillsynsobjekten, är det skäl att momentet i enlighet med den allmänna proportionalitetsprincipen som gäller inom förvaltningen tillämpas på ett sådant sätt att granskningsrätten gäller endast inspektioner som med beaktande av karaktären och omfattningen av varje grupp av tillsynsobjekts verksamhet är nödvändiga för Finansinspektionens lagstadgade uppgifter.

Det föreslagna momentet gäller också tillsynsobjekts verksamhet i utlandet. Nedan i 56 § föreskrivs emellertid att en förutsättning för inspektion av filialer som är etablerade i andra EES-stater är att värdstatens tillsynsmyndighet på förhand informeras om inspektionen.

Enligt paragrafens 2 mom. gäller vad som i 1 mom. föreskrivs om tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer också företag som i egenskap av ombud för tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer eller i egenskap av anknutet ombud enligt VPFL 32 § eller annars på uppdrag av tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer sköter uppgifter i anslutning till dessas affärsverksamhet, bokföring, datasystem, riskhantering eller interna kontroller. Syftet med momentet är att säkerställa att tillsynen inte försvåras av att ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktörers funktioner på läggs ut entreprenad till ett företag som inte annars skulle stå under Finansinspektionens tillsyn. Momentet motsvarar gällande FiIL 15 § 5 mom. och FBL 25 kap. 4 § 5 mom. Av momentet följer att rätten att övervaka funktioner som lagts ut på entreprenad utsträcks till att omfatta också andra tillsynsmyndigheter inom försäkringsbranschen än försäkringsbolag.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen dessutom utan hinder av sekretessbestämmelserna har rätt att hos personer och företag som avses i 19, 21 och 23 § granska handlingar och upptagningar som innehåller information av det slag som avses i nämnda paragraf. Eftersom fysiska och ju-

ridiska personer som avses i nämnda moment enligt lagen inte är Finansinspektionens tillsynsobjekt, har Finansinspektionen inte rätt att avgiftsfritt av de personer som avses i momentet få kopior av handlingar och upptagningar.

I paragrafens 4 mom. hänvisas på motsvarande sätt som i 23 § 2 mom. till vad som i 6 kap. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att granska utländska EES-filialer, om rätt att granska finländska företag som hör till utländska grupper och om rätt att granska till en sådan grupp hörande utländska företag för vars grupp tillsyn Finansinspektionen svarar.

25 §. För rättegångsombud och rättegångsbiträden och advokater gällande undantag från rätten att få uppgifter och inspektera. Enligt denna paragraf har rättegångsombud och rättegångsbiträden inte sådan rätt att få uppgifter och inspektera som avses i denna paragraf när det gäller handlingar eller upptagningar som erhållits i samband med uppdrag. I motsvarighet till gällande lag gäller undantag som avses i paragrafen också annan enligt lag sekretessbelagd information än sådan som en advokat fått som rättegångsombud eller rättegångsbiträde, med undantag för sådana situationer som avses ovan i 21 § och 24 § 3 mom. Bestämmelsen motsvarar i sak gällande FiLL 15 § 6 mom. samt, i fråga om 2 mom., de indispositiva bestämmelserna i direktivet om marknadsmissbruk.

Auktoriserade tillsynsobjekts och därmed jämförbara tillsynsobjekts befogenheter

26 §. Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet. I denna paragraf föreskrivs om återkallande av verksamhetstillstånd och därmed jämförbara förordnanden om avslutande verksamhet. Motsvarande bestämmelser om utländska EES-tillsynsobjekts i Finland etablerade filialer ingår i 6 kap. Denna paragraf ska däremot tillämpas på tillsynen över filialer som företag från tredje länder har etablerat i Finland, eftersom sådana filialer både inom finans- och inom försäkringssektorn förutsätts ha särskilda verksamhetstillstånd.

Bestämmelsen om återkallande av verksamhetstillstånd föreslås gälla endast auktoriserade tillsynsobjekt som övervakas av Finansinspektionen. Bestämmelser om återkallande av verksamhetstillstånd för övriga auktoriserade tillsynsobjekt, t.ex. fondbörser och arbetspensionsförsäkringsbolag, ingår fortfarande i speciallagstiftning om respektive tillsynsobjekt. Med avvikelse från den gällande lagen kan Finansinspektionen emellertid under samma förutsättningar som den kan återkalla verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt framställa hos en annan behörig tillsynsmyndighet att denna ska återkalla verksamhetstillståndet. Bestämmelsen behövs eftersom andra tillståndsmyndigheter i praktiken inte har förutsättningar att övervaka att tillsynsobjekten fortfarande uppfyller kraven för verksamhetstillstånd.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om sådana förutsättningar för återkallande av verksamhetstillstånd som innebär att tillsynsmyndigheten ska överväga om verksamhetstillståndet ska återkallas eller om det räcker med en sådan partiell begränsning av den tillståndspliktiga verksamheten som avses i 27 §. En förutsättning för tillämpning av momentet är sålunda att uppnåendet av de mål för tillsynen över finansmarknaden som avses i 1 § inte i tillräcklig utsträckning kan tryggas genom att begränsa tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 §. En sådan indelning har ansetts nödvändig för att den allmänna proportionalitetsprincipen ska kunna tryggas i samband med att myndigheten överväger att återkalla verksamhetstillstånd. Motsvarande bestämmelse om indelning ingår inte i den gällande lagen.

I momentet avsedda målsättningar som förutsätts vara äventyrade för att verksamhetstillståndet ska kunna återkallas är enligt 1 § 2 mom. stabiliteten i tillsynsobjektets verksamhet, tryggnad av försäkrade förmåner samt upprätthållande av förtroendet för finansmarknadens funktion. Med stabiliteten i tillsynsobjektets verksamhet avses i denna paragraf och nedan i 27, 28 och 33 § att tillsynsobjektet klarar av sina åtaganden och uppfyller de lagstadgade krav som gäller dess finansiella ställning. Tryggnad av de försäkrade förmånerna innebär för sin del att de som försäkrats får de försäkrings- och pen-

sionsförmåner som enligt lag och avtal tillkommer dem. Upprätthållande av förtroendet avser framförallt det lagstadgade kund- och investerarskyddet. På motsvarande sätt föreslås att det i den gällande FiLL använda begreppet ”tryggande av finansmarknadens stabilitet och störningsfria funktion samt placernans och övriga borgenärens ställning” stryks i detta och övriga motsvarande lagrum, eftersom begreppet delvis överlappar vad som i 1 § föreskrivs om de allmänna målsättningarna för tillsynen över finansmarknaden och sålunda är ägnat att orsaka oklarhet om tillämpningen av lagen.

Momentet ersätter delvis nuvarande KIL 28 §, UtIKIL 10 § 1 mom., VPFL 24 §, UtIVPFL 9 § 1 mom., PFL 117 § 1 mom. och 124 § 1 mom., UtIPFL 8 § 1 mom., FBL 25 kap. 8 § och UtIFBL 24 §. Momentet ska i enlighet med den föreslagna paragrafens 8 mom. tillämpas också på avslutande av försäkringsföreningars verksamhet.

Enligt momentets 1 punkt kan Finansinspektionen återkalla verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt eller om verksamhetstillståndet har beviljats tillsynsobjektet av någon annan myndighet framställa att denna ska återkalla tillståndet, om väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet saknas. Momentet motsvarar i sak gällande lag i fråga om samtliga auktoriserade tillsynsobjekt, likväl med den preciseringsdelen att ett verksamhetstillstånd kan återkallas endast om det är fråga om väsentliga förutsättningar för verksamhetstillståndet. Om det finns endast smärre brister i tillståndsförutsättningarna kan Finansinspektionen vidta andra åtgärder för att förutsättningarna ska uppfyllas. Denna punkt motsvarar gällande försäkringslagstiftning men med avvikelse från den gällande finansieringslagstiftningen avses såväl egentliga tillståndsförutsättningar som övriga eventuella förutsättningar som lagen stadgar för inledande av verksamhet.

Enligt momentets 2 punkt kan verksamhetstillståndet återkallas också om tillståndsobjektet inte inom utsatt tid har vidtagit åtgärder som angivits i en plan för att återställa en sund finansiell ställning eller om genomförandet av en sådan plan har försumrats. I fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag ska

bestämmelsen tillämpas när det görs en framställning om återkallande av verksamhetstillstånd till social- och hälsovårdsministeriet och i fråga om försäkringsföreningar när det förordnas att verksamheten ska avslutas. Motsvarande bestämmelser ingår för närvarande i försäkringslagstiftningen. Med avvikelse från gällande lag ska motsvarande princip tillämpas också på sådana försummelser av att iakta en åtgärdsplan som avses i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001). Punkten ska inte tillämpas på värdepappersföretag eller fondbolag och inte heller på utländska kreditinstitut, värdepappersföretags eller fondbolags filialer i Finland, eftersom det i lagarna om dem inte finns bestämmelser om någon sådan åtgärdsplan som avses i punkten. Sådana särskilda förutsättningar som i den nuvarande försäkringslagstiftningen uppställs som villkor för tillämpning av bestämmelsen nämns inte uttryckligen i momentet, eftersom dessa förutsättningar i väsentliga avseenden skulle överlappa paragrafens allmänna bestämmelse om förutsättningarna för återkallande verksamhetstillstånd.

Enligt momentets 3 punkt kan verksamhetstillståndet återkallas också om tillsynsobjektet grovt har försummat skyldigheten att iakta förbud enligt 33 eller 48 §. Motsvarande bestämmelse ingår i den nuvarande försäkringslagstiftningen och föreslås bli utsträckt till att gälla också sådana auktoriserade tillsynsobjekt som för närvarande står under Finansinspektionens tillsyn. Punkten föreslås i enlighet med 8 mom. bli tillämpat då försäkringsföreningars och även pensionsstiftelsers och försäkringskassors verksamhet förordnas bli avslutad.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om situationer där partiell begränsning av verksamheten i enlighet med 27 § inte är ett ändamålsenligt alternativ till återkallande av verksamhetstillståndet.

Enligt momentets 1 punkt kan Finansinspektionen återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller framställa att det återkallas om det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd av dem, av tillstånds-

villkor eller av sådana stadgar om tillsynsobjektets verksamhet som avses i 6 § 1 mom. 13 punkten. Motsvarande förutsättning för återkallelse av verksamhetstillstånd ingår för närvarande inte i försäkringslagstiftningen. Med avvikelse från de gällande FiIL gäller bestämmelsen endast överträdelse av finansmarknadslagstiftningen och stadgar som är baserade på denna. Sådana bestämmelser som avses i motiveringen till 3 § 2 mom. 2 punkten är av det slag som avses i momentet. Punkten ska i enlighet med den föreslagna paragrafens 8 mom. tillämpas dels på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet och dels också på förordnanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

Enligt momentets 2 punkt kan verksamhetstillståndet återkallas också om tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation. Denna punkt motsvarar huvudsakligen gällande lag. I fråga om försäkringsföreningar följer det emellertid av den föreslagna bestämmelsen att verksamhetstillståndet för ett försäkringsbolag som har trätt i likvidation, liksom för övriga tillsynsobjekt, kan återkallas enligt Finansinspektionens prövning. Detta kan anses vara motiverat eftersom det i vissa fall kan vara funktionellt att likvidatorerna under en tid kan fortsätta också med tillståndpliktig verksamhet i en sådan omfattning som en ändamålsenlig likvidation av boet kräver. Motsvarande bestämmelse tillämpas för närvarande inte heller på återkallelse av verksamhetstillstånd för utländska kreditinstituts filialer i Finland. Det har emellertid inte ansetts finnas anledning till någon avvikande reglering när det gäller dessa tillsynsobjekt. I lagen föreslås ingen mot gällande KIL 28 § 5 mom. svarande bestämmelse där det föreskrivs att när ett kreditinstituts koncession har återkallats kan institutets verksamhet med Finansinspektionens samtycke och under dess tillsyn fortsätta i den utsträckning som detta är ändamålsenligt med hänsyn till syftet med likvidationen. En sådan bestämmelse kan när det gäller avslutande verksamheten tillämpas endast i det fall att tillsynsobjektet har avslutat hela sin affärsverksamhet. Enbart den omständigheten att tillståndpliktig

verksamhet, t.ex. anskaffning av medel från allmänheten, har avbrutits berättigar inte till återkallelse av verksamhetstillståndet eftersom det i synnerhet i fråga om kreditinstitut inte är ändamålsenligt att återkalla koncessionen mot kreditinstitutets vilja enbart på den grunden att kreditinstitutet fortsätter sin verksamhet genom att tillfälligt finansiera den på annat sätt än genom att från allmänheten ta emot medel, även om finansieringen av verksamheten på annat sätt skulle pågå under en längre tid än i momentet nämnda sex månader.

Enligt momentets 3 punkt kan verksamhetstillståndet återkallas också i det fall att tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom 12 månader efter att verksamhetstillståndet beviljades. Motsvarande bestämmelser ingår i den gällande lagen, med undantag för filialer till kreditinstitut från tredje länder. Inte heller till denna del kan en avvikande reglering i fråga om auktoriserade tillsynsobjekt motiveras. I syfte att förenhetliga lagstiftningen föreslås att motsvarande bestämmelser som för närvarande gäller i fråga om värdepappersföretag och fondbolag ska förenhetligas med bestämmelserna om övriga tillsynsobjekt på så sätt att punkten kan tillämpas endast i det fall att tillsynsobjektet inte över huvud taget har inletts verksamhet inom den tid som nämns i punkten. Den föreslagna bestämmelsen hindrar inte att ett företag som annars inleder eller har inletts sin verksamhet på förhand ansöker om verksamhetstillstånd för eventuell senare tillståndspliktig verksamhet, t.ex. för att ta emot medel från allmänheten.

Enligt momentets 4 punkt kan verksamhetstillståndet återkallas om väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes. Motsvarande bestämmelse ingår för närvarande varken i försäkringslagstiftningen eller i UtlKIL. Dessutom föreslås att bestämmelsens ordalydelse preciserad så att den motsvarar vad som till denna del föreskrivs om värdepappersföretag och fondbolag. Till denna del kan en avvikande reglering i fråga om olika tillsynsobjekt inte motiveras.

Enligt paragrafens 3 *mom.* ska Finansinspektionen innan den fattar beslut enligt 1 *mom.* och 2 *mom.* 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen om det inte med tanke på de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart. Bestämelsen motsvarar i väsentliga avseenden vad som för närvarande föreskrivs filialer som i Finland etablerats av värdepappersföretag och fondbolag samt motsvarande företag från tredje länder. Inte heller till denna del kan en avvikande reglering i fråga om olika tillsynsobjekt motiveras.

I paragrafens 4 *mom.* föreskrivs i motsvarighet till den gällande FBL, UtFBL och VPFL att ett försäkringsbolags, ett utländskt försäkringsbolags i Finland etablerade filialer och ett värdepappersföretags verksamhetstillstånd ska återkallas om tillsynsobjektet meddelar att det inte längre bedriver tillståndspliktig verksamhet och ansöker om återkallelse av verksamhetstillståndet. Bestämmelsen gäller till åtskillnad från gällande lag också återkallelse av verksamhetstillstånd för hypoteksföreningar, filialer som andra än i EES-stater verksamma utländska kreditinstitut har etablerat i Finland, filialer som andra än i EES-stater verksamma utländska värdepappersföretag har etablerat i Finland, filialer som andra än i EES-stater verksamma utländska fondbolag har etablerat i Finland samt för förvaringsinstitut. I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), i SBL samt i ABKIL föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd för affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, för sparbanker samt för andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform, eftersom dessa lagar innehåller relativt detaljerade bestämmelser i synnerhet om tillämpning av bestämmelser om borgenärsskydd på sådana situationer.

Enligt paragrafens 5 *mom.* ska Finansinspektionen återkalla ett verksamhetstillstånd som den har beviljat ett tillsynsobjekt om detta har försatts i konkurs eller likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. Bestämmelsen motsvarar huvudsakli-

gen den gällande lagen men är i fråga om vissa tillsynsobjekt, i synnerhet sådana som bedriver försäkringsverksamhet, i något mera detaljerad än den gällande lagen.

Enligt paragrafens 6 *mom.* ska Finansinspektionen när den återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat underätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut. Momentet motsvarar gällande bestämmelser om tillsynsobjekt inom den finansiella sektorn. Motsvarande bestämmelse ingår däremot inte för närvarande i försäkringslagstiftningen. Sådan anmälningsskyldighet som avses i momentet förutsätts emellertid i samtliga direktiv om finans- och försäkringssektorn. I KIL föreskrivs uttryckligen om Finansinspektionens skyldighet att underrätta också EG-kommissionen om återkallelse av verksamhetstillstånd.

I paragrafens 7 *mom.* konstateras för klarhetens skull att i 61 § föreskrivs om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i UtIKIL om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för sådana kreditinstitutsrepresentationer som har fått koncession i en annan stat än en EES-stat.

Enligt paragrafens 8 *mom.* utsträcks principerna för återkallelse av verksamhetstillstånd till att gälla också förordnanden om att försäkringsföreningar, pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet. Dessa tillsynsobjekt förutsätts enligt lagen inte ha något egentligt verksamhetstillstånd men till övriga delar står de under motsvarande tillsyn som auktoriserade tillsynsobjekt. Det föreslagna momentet motsvarar i fråga om försäkringsföreningar den nuvarande lagen, med de undantag som nämns i fråga om försäkringsbolag.

Enligt det föreslagna momentet ska på pensionsstiftelser och försäkringskassor emellertid tillämpas endast vad som i 1 *mom.* 3 punkten föreskrivs om överträdelse av Finansinspektionens verkställighetsförbud samt i 2 *mom.* 1 punkten om överträdelse av bestämmelser om finansmarknaden och myndighetsföreskrifter, eftersom de övriga förut-sättningar för avslutande av verksamheten som nämns i denna paragraf inte är tillämpliga på dessa tillsynsobjekt. Till sakinnehållet

är bestämmelsen i väsentliga avseenden oförändrad i fråga om dessa tillsynsobjekt.

27 §. Begränsning av verksamheten. I denna paragraf föreskrivs om begränsning av auktoriserade tillsynsobjekts tillståndspliktiga verksamhet för viss tid och varaktigt.

Enligt den föreslagna paragrafens 1 mom. kan Finansinspektionen för viss tid begränsa ett tillsynsobjekts tillståndspliktiga verksamhet. En förutsättning för begränsning av verksamheten är att de förutsättningar för återkallelse av verksamhetstillståndet som föreskrivs i 26 § 1 mom. 1—3 punkten är uppfyllda eller att det i tillsynsobjektets verksamhet har konstaterats förekomma oskicklighet och det är uppenbart att fortsatt verksamhet allvarligt skulle äventyra de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 §. Ytterligare en förutsättning för tillämpning av paragrafen är enligt förslaget att stabiliteten i tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med den nämnda målsättningen, de försäkrade förmånerna samt upprätthållandet av förtroendet kan tryggas utan att hela verksamhetstillståndet återkallas. Till sakinnehållet motsvarar momentet huvudsakligen de nuvarande bestämmelserna om kreditinstitut, värdepappersföretag och fondbolag. Det ersätter gällande FiIL 23 § eftersom det inte är motiverat att i lagen föreskriva om olika grunder för begränsning av tillhandahållande av placeringstjänster och för andra finansiella tjänster. Dessutom konstateras i momentet för klarhetens skull att begränsning av verksamhet som avses i momentet innefattar också begränsning av ett tillsynsobjekts utländska filials verksamhet eller indragning av hela filialen. Den föreslagna bestämmelsen skulle däremot understryka de principer som tillämpas på begränsning av försäkringsbolags verksamhet. Inte heller till denna del kan det motiveras att olika regleringar gäller för tillsynsobjekten.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs i motsvarighet till gällande lag om Finansinspektionens rätt att efter den i 1 mom. angivna tiden varaktigt ändra tillståndsvillkoren om saken inte har kunnat rättas till inom utsatt tid.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs för klarhetens skull att ett tillsynsobjekts utländska filials verksamhet dessutom kan begränsas eller filialen förbjudas att fortsätta med sin verk-

samhet om tillsynsobjektet har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter i värdstaten. Motsvarande bestämmelse ingår inte i gällande lag. Direktiven förutsätter emellertid att hemstaten i sådana fall förbjuder filialen att fortsätta sin verksamhet.

Enligt paragrafens 4 mom. ska på beslut som avses i 1 mom. tillämpas vad som i 26 § 3 mom. föreslås om en skälig tid för avhjälpan av brister och i 6 mom. om underrättande av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om sitt beslut.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs i överensstämmelse med 27 § 8 mom. att denna paragraf ska tillämpas också på försäkringsföreningar. Motsvarande princip behöver däremot inte utsträckas till pensionsstiftelser eller pensionskassor, med beaktande av karaktären av deras verksamhet. Liksom för närvarande föreslås att bestämmelser om förbud mot försäkringsförmedling ska ingå i FFörmL.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att i 61 § föreskrivs om begränsning av utländska EES-filialers verksamhet.

I paragrafens 7 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att särskilda bestämmelser gäller om förbud mot avyttring och pantsättning av försäkringsbolags, utländska försäkringsbolags, försäkringsföreningars, pensionsstiftelser och försäkringskassors egendom och om förbud att betala försäkringars återköpsvärde till försäkringstagare. Sådana bestämmelser ingår för närvarande i speciallagar för respektive försäkringsföretag och det är sålunda inte ändamålsenligt att överföra de detaljerade bestämmelserna till denna lag.

28 §. Begränsning av ledningens verksamhet för viss tid. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med KIL 40 § 3 mom. och VPFL 43 § 3 mom. samt PFL 5 e § 3 mom. och 9 d § 3 mom. om Finansinspektionens rätt att förbjuda en person att vara medlem i ett tillsynsorgans förvaltningsorgan eller högsta ledning. Enligt förslaget ska förutsättningarna för ett förbud som avses i paragrafen emellertid förenhetligas med vad som 26 och 27 § föreskrivs om förutsättningarna för återkallelse av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten. I enlighet med den allmänna proportionalitetsprincipen ska

denna paragraf tillämpas i första hand, innan verksamhetstillståndet återkallas.

Motsvarande bestämmelse ingår inte i den nuvarande försäkringslagstiftningen och inte heller till någon del i lagstiftningen om utländska tillsynsobjekts filialer i Finland. Det finns emellertid inga grunder för att i detta avseende särbehandla auktoriserade tillsynsobjekt och med dem jämförbara tillsynsobjekt.

Enligt paragrafens 1 mom. 1 punkten kan Finansinspektionen för högst fem år förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen för ett auktoriserat tillsynsobjekt eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare i ett sådant tillsynsobjekt eller att i övrigt höra till den högsta ledningen, om personen vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta i enlighet med vad som ovan sagts för 26 § allvarligt kan äventyra de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 §.

Enligt momentets 2 punkt kan förbud utfärdas för en person som avses i momentet på den grunden att personen inte uppfyller de krav i fråga om yrkesskicklighet och tillförlitlighet som särskilt föreskrivs i lag.

Enligt paragrafens 2 mom. ska paragrafen dels tillämpas på alla egentliga auktoriserade tillsynsobjekt och dels på försäkringsföreningar, pensionsstiftelser och försäkringskassor samt på kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsbolags, försäkringsföreningars samt finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag. I fråga om dessa tillsynsobjekt motsvarar tillsynen huvudsakligen tillsynen över egentliga auktoriserade tillsynsobjekt och de särskilda krav som i lagen ställs på deras ledning. Vad som i 1 mom. föreskrivs om verkställande direktören och dennes ställföreträdare ska på motsvarande sätt tillämpas på en pensionsstiftelses ombudsman och dennes ställföreträdare.

29 §. Tillsättning av ombud. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att i sådana situationer som avses i paragrafen tillsätta utomstående ombud för övervakning av auktoriserade tillsynsobjekts och därmed jämförbara tillsynsobjekts verksamhet. Med auktoriserade tillsynsobjekt jämställs försäkringsföreningar, pensionsstiftel-

ser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor samt förvaringsinstitut som avses i PFL 11 § 2 mom. Med smärre justeringar motsvarar paragrafen gällande FiIL 22 § och till sakinhållet skiljer den sig inte heller mycket från vad som för närvarande föreskrivs om försäkringsbolag och försäkringsföreningar. Av de föreslagna bestämmelserna följer att paragrafens tillämpningsområde när det gäller pensionsstiftelser och försäkringskassor till vissa delar är mera omfattande än för närvarande. I den gällande försäkringslagstiftningen ingår dessutom inte mot den föreslagna paragrafens 2 mom. svarande bestämmelser om ombudets särskilda uppgifter vid likvidation och konkurs. Inte heller till denna del kan det motiveras att tillsynsobjekten särbehandlas.

30 §. Begränsning av utdelning. I denna paragraf föreskrivs huvudsakligen i överensstämmelse med gällande FiIL 20 § om Finansinspektionens rätt att i sådana fall som nämns i paragrafen begränsa auktoriserade tillsynsobjekts vinstutdelning. Motsvarande bestämmelse ingår för närvarande inte i försäkringslagstiftningen. Inte heller i detta avseende finns det någon anledning att särbehandla tillsynsobjekten.

31 §. Revisorernas anmälningsskyldighet. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med gällande FiIL 17 §, FBL 7 kap. 7 § och 9 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar, 36 a § i lagen om pensionsstiftelser, 66 § i lagen om försäkringskassor, 130 § i lagen om pension för lantbruksföretagare och 195 § i lagen om sjömanspension om revisorers särskilda anmälningsskyldighet. Paragrafen ska sålunda på motsvarande sätt som den nuvarande försäkringslagstiftningen tillämpas också på sådana tillsynsobjekt inom försäkringssektorn som i denna lag inte definieras som egentliga auktoriserade tillsynsobjekt. Den föreslagna paragrafen ändrar inte sakinhållet i den gällande lagen.

32 §. Sammankallnings- och närvarorätt. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens företrädares rätt att sammankalla dem som utövar ett auktoriserat tillsynsobjekts högsta beslutanderätt och att yttra sig på mötet. Paragrafens motsvarar i fråga om företag inom den finansiella sektorn gällande FiIL 14 §. I FBL 25 kap. 4 § föreskrivs om För-

säkringsinspektionens rätt att delta i försäkringsbolags bolagsstämma. Dessutom kan Försäkringsinspektionen enligt gällande lag delta i försäkringsföreningars, försäkringskassors, pensionsstiftelsers och arbetslöshetskassors beslutande organs möten med stöd av 12 kap. 4 § 3 mom. i lagen om försäkringsföreningar, 98 § i lagen om försäkringskassor, 66 § 1 mom. i lagen om pensionsstiftelser och 58 § 2 mom. i lagen om arbetslöshetskassor. Den föreslagna paragrafen utökar tillsynsmyndighetens befogenheter i fråga om företag inom försäkringssektorn till den del som i paragrafen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att sammankalla möten enligt paragrafen. Det finns emellertid ingen anledning att särbehandla tillsynsobjekten i detta avseende.

Allmänna befogenheter

33 §. Verkställighetsförbud och rättelseuppmaning. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förbjuda tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer att handla lagstridigt. Bestämmelsen motsvarar gällande FiIL 19 § och FBL 25 kap. 5 § 1 mom. Särskilda bestämmelser om rättelse av bokslut som upprättats i enlighet med de internationella redovisningsstandarderna ingår dessutom i 37 § och i 61 § som gäller förbud mot utländska EES-filialers lagstridiga förfaranden. I 48 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förbjuda förfaranden som strider mot de i 45 § nämnda bestämmelserna om kund- och investerarskydd samt i VPML 7 kap. 2 § om Finansinspektionens rätt att förbjuda förfaranden som strider mot de i paragrafen nämnda bestämmelserna i VPML.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Finansinspektionen förbjuda verkställigheten av tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers beslut och av åtgärder som de har planerat, eller ålägga tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer att upphöra med ett förfarande, om ett beslut eller en åtgärd strider mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av dem eller mot tillståndsvillkor eller mot stadgandena om som avses i 6 §

1 mom. 13 punkten. Dessutom kan Finansinspektionen med stöd av momentet förbjuda tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer att fortsätta med ett förfarande som strider mot de nämnda bestämmelserna, föreskrifterna eller stadgarna. Befogenheten motsvarar i sak vad som i gällande FBL 25 kap. 5 § föreskrivs om rättelseuppmaning. Förbud som avses i momentet ska utfärdas på så sätt villkorligt att förfarandet ska avslutas om rättelse inte sker i enlighet med de nämnda bestämmelserna och föreskrifterna eller stadgarna inom den tid som nämns i förbudsbeslutet. Om ett fortsatt förfarande allvarligt skulle äventyra målsättningarna för tillsynen över finansmarknaden i enlighet med 1 §, dvs. stabiliteten i ett tillsynsobjekts verksamhet, de försäkrade förmånerna eller upprätthållandet av förtroendet av finansmarknadens funktion, kan förbudet emellertid träda i kraft omedelbart.

Med avvikelse från den nuvarande lagen gäller det föreslagna momentet också andra finansmarknadsaktörer än tillsynsobjekt. Det är nödvändigt att utvidga momentets tillämpningsområde framförallt av den anledningen att också på andra finansmarknadsaktörer än tillsynsobjekt tillämpas procedurkrav i fråga om vilka Finansinspektionen för att uppnå sitt mål enligt 1 § bör ha rätt att förbjuda fortsatt förfarande som strider mot kraven. Med avvikelse från den gällande lagen ska verkställighetsförbudet enligt momentet likaså gälla i 6 § 1 mom. 13 punkten avsedda stadgar för ett tillsynsobjekts eller en annan finansmarknadsaktörs verksamhet. Det är nödvändigt att utsträcka momentet till att gälla iakttagande stadgarna bl.a. av den anledningen att Försäkringsinspektionens motsvarande rätt för närvarande också omfattar situationer i anslutning till överträdelse av bolagsordningen och stadgarna. De bestämmelser som avses ovan i motiveringen till 3 § 2 mom. 2 punkten är sådana bestämmelser om finansmarknaden som avses i momentet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om ett tillsynsobjekt eller någon annan finansmarknadsaktör har verksällt ett beslut som avses i 1 mom. eller andra sådana åtgärder eller förfaranden som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen ålägga tillsynsobjektet eller en annan finansmarknadsaktör att återkalla

verkställigheten, åtgärden eller förfarandet eller att vidta rättelseåtgärder. Om det är fråga om ett fortsatt förfarande kan Finansinspektionen med stöd av 1 mom. ålägga tillsynsobjektet eller en annan finansmarknadsaktör att upphöra med ett sådant förfarande som avses i momentet eller att anpassa förfarandet till de nämnda bestämmelserna och föreskrifterna.

Eftersom rättelse eller återkallelse av en åtgärd som avses i momentet kan påverka också tredje parter ställning måste tillämpningsområdet för momentet begränsas i förhållande till ett sådant förbud som avses i 1 mom. I enlighet härmed är en förutsättning för tillämpning av momentet att Finansinspektionens allmänna målsättningar när det gäller tillsynen över finansmarknaden enligt 1 § allvarligt kan äventyras om åtgärden inte rättas eller återkallas. Momentets tillämpningsområde föreslås emellertid bli justerat på så sätt att den ovan nämnda begränsningen av momentets tillämpningsområde gäller endast situationer där en sådan åtgärd som avses i momentet avsevärt kan påverka ett tillsynsobjekts eller en annan finansmarknadsaktörs avtalsparts eller någon annan utomstående fysisk eller juridisk persons ställning. Med avvikelse från gällande FiIL 19 § hänvisas i momentet inte uttryckligen till återkallelse av förfarandet, eftersom Finansinspektionen direkt med stöd av 1 mom. kan förbjuda sådant fortsatt förfarande som strider mot de i momentet nämnda bestämmelserna.

Enligt paragrafens 3 mom. ska på beslut av fondandelsägarstämma och representantskap enligt lagen om placeringsfonder på motsvarande sätt som enligt gällande FiIL 19 § tillämpas vad som i denna paragraf föreskrivs om tillsynsobjekts beslut.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att denna paragraf inte ska tillämpas till den del som någon annanstans i lagen föreskrivs om Finansinspektionens förbuds rätt på ett sätt som avviker från denna paragraf. Sådana på specialbestämmelser baserade avvikande förbuds förfaranden är i 48 § avsett förbud mot marknadsföring och avtalsvillkor, i VPML 7 kap. 2 § avsett förbud mot förfarande som strider mot VPML 2 kap. samt i detta lagförslags 61 § avsett förbud

som tillämpas på utländska EES-tillsynsobjekt och med den jämförbara utländska tillhandahållare av tjänster.

Försäkringsinspektionen kan för närvarande förbjuda verkställighet av beslut av ett tillsynsobjekts organ eller kräva rättelse av beslutet, om tillsynsobjektet är ett försäkringsbolag, en försäkringsförening, en försäkringskassa, en pensionsstiftelse, sjömanspensionskassan eller Trafikförsäkringscentralen. Den föreslagna paragrafen ersätter till denna del gällande FBL 25 kap. 5 § 2 mom. och 12 kap. 6 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar, 99 § 2 mom. i lagen om försäkringskassor, 67 § 2 mom. i lagen om pensionsstiftelser, 212 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner samt 33 § i förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen (1627/1993). Den föreslagna paragrafen preciserar tillsynsmyndighetens befogenheter enligt dessa paragrafer. Av den föreslagna paragrafen följer dessutom att de i paragrafen avsedda befogenheterna, med avvikelse från gällande lag, tillämpas åtminstone i princip också på följande tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer:

- försäkringsbolags och försäkringsföreningars holdingföretag
- arbetslöshetskassorna
- pensionsanstalten för lantbruksföretagare
- Statens pensionsfond
- Kommunernas pensionsförsäkring
- pensionsfonden inom Kyrkans centralfond
- Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund
- Patientförsäkringscentralen
- Pensionskyddscentralen
- Miljöförsäkringscentralen
- Utbildningsfonden
- försäkringsförmedlare.

En omständighet som minskar betydelsen av de utökade befogenheterna för dessa företags och anstalters vidkommande är emellertid att det i de flesta fallen finns betydligt knapphändigare bestämmelser om de krav som ställs på deras verksamhet än det finns om de krav som ställs på de flesta andra tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers verksamhet.

34 §. *Anlitande av utomstående sakkunniga.* I denna paragraf föreskrivs på motsva-

rande sätt som i gällande FiIL 18 § om Finansinspektionens rätt att för sin tillsyn anlita revisorer och andra utomstående sakkunniga. I gällande försäkringslagstiftning finns inga motsvarande bestämmelser om befogenheterna i detta avseende, med undantag för UtlFBL 43 § 2 mom. Av den föreslagna paragrafen följer sålunda att de befogenheter som avses i paragrafen, med avvikelse från gällande lag kommer att omfatta också Försäkringsinspektionens samtliga nuvarande tillsynsobjekt. Ett sådant förordnande om utbetalning av arvode som avses i paragrafens 3 mom. har karaktären av ett förvaltningsbeslut som i enlighet med 73 § kan överklagas i likhet med Finansinspektionens övriga beslut. Nedan i 60 och 67 § föreskrivs att paragrafen ska tillämpas också på utländska EES-tillsynsobjekts filialer i Finland.

35 §. Föreskrifter om registrering av transaktioner. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande FiIL 21 § om Finansinspektionens rätt att för tillsynsobjekt och sådana finansiella institut och företag inom försäkringsbranschen som hör till samma koncern som tillsynsobjektet utfärda för tillsynen nödvändiga tekniska föreskrifter om löpande bokföring av transaktioner samt om bokföring av åtaganden utanför balansräkningen. Genom föreskrifterna kan avvikelser ske från 2 kap. 4—10 § i bokföringslagen och från föreskrifter som har meddelats med stöd av dem. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att tillsynsobjekt och till samma koncern hörande inom försäkringsbranschen verksamma finansiella företags affärstransaktioner bokförs med den noggrannhet som en effektiv tillsyn förutsätter. I gällande försäkringslagstiftning ingår inga bestämmelser om befogenheter som avses i den föreslagna paragrafen. Av den föreslagna paragrafen följer sålunda att de befogenheter som avses i paragrafen med avvikelse från gällande lag utsträcks till att omfatta också Försäkringsinspektionens samtliga nuvarande tillsynsobjekt.

Särskilda befogenheter i anslutning till tillsynen över värdepappersmarknaden

36 §. Yppandeförbud. Paragrafen motsvarar gällande FiIL 16 § och syftet med den är att

underlätta utredningen av framförallt insiderbrott och andra brott i samband med marknadsmissbruk.

37 §. Tillsyn över att internationella redovisningsstandarder iakttas. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens särskilda uppgifter och befogenheter när det gäller tillsynen över att internationella redovisningsstandarder iakttas. Paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande FiIL 24 a §.

4 kap. Administrativa påföljder

38 §. Vite. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förena tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers skyldigheter med vite. Den föreslagna paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande FiIL 24 §. Med avvikelse från den nämnda bestämmelsen konstateras i den föreslagna paragrafen uttryckligen att också verkställighetsförbud enligt 33 § och något annat förordnande eller förbud som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av lag samt tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers skyldigheter kan förenas med vite. Med stadgar avses stadgar i enlighet med 6 § 1 mom. 13 punkten. Dessutom föreslås en precisering av bestämmelsen om att förena andra personers än tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers informationsskyldighet med vite. Vidare föreslås att till 3 mom., med avvikelse från gällande lag, fogas en bestämmelse om förbud mot s.k. självkriminalisering. Också en sådan justering föreslås att i lagen uttryckligen hänvisas till tillämpning av viteslagen såvida något annat inte föreskrivs i denna lag.

Enligt gällande lag kan Försäkringsinspektionen förena sina uppmaningar och förbud till försäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringsförmedlare, försäkringskassor och pensionsstiftelser med vite. Vitet döms i regel ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län eller av marknadsdomstolen. Bestämmelser om vite finns i FBL 25 kap. 5 § 3 mom. och 6 § 3 mom., UtlFBL 17 § 3 mom., 42 §, 44 § 2 mom. och 84 § 2 mom. samt i 12 kap. 6 § 3 mom. i lagen om försäkringsföreningar, FFörmL 34 § 3 mom. och 38 § 3 mom. samt i 99 § 3 mom. i lagen om försäkringskassor, 67 § 3 mom. i lagen om pensionsstiftelser

och i 212 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner. Av den föreslagna paragrafen följer att tillsynsmyndighetens rätt att förelägga tillsynsobjekt vite preciseras avsevärt. Möjligheten att förena tillsynsrelaterade krav med vite utsträcks dessutom till följande tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer:

- arbetslöshetskassorna
- försäkringsbolags och försäkringsföreningar holdingföretag
- lantbruksföretagarnas pensionsanstalt
- Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund
- Patientförsäkringscentralen
- Trafikförsäkringscentralen
- Pensionsskyddscentralen
- Miljöförsäkringscentralen
- Utbildningsfonden.

En omständighet som minskar betydelsen av de utökade befogenheterna för dessa företags och anstalters vidkommande är emellertid att bestämmelserna om de krav som ställs på deras verksamhet i de flesta fall är betydligt knapphändigare än de krav som ställs på de flesta andra tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörers verksamhet.

Nedan i 48 § föreskrivs separat om föreläggande av vite i samband med kundskydd enligt 5 kap.

Nedan i 61 § föreskrivs om tillämpning av denna paragraf också på utländska tillsynsobjekts filialer i Finland och på jämförbara utländska tillsynsobjekt.

39 §. Ordningsavgift. I denna paragraf föreskrivs huvudsakligen på motsvarande sätt som i gällande FiIL 24 b § om Finansinspektionens rätt att påföra tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer ordningsavgifter. Paragrafen ska liksom för närvarande tillämpas endast i samband med tillsynen över värdepappersmarknaden.

40 §. Offentlig anmärkning. I denna paragraf föreskrivs huvudsakligen på motsvarande sätt som i gällande FiIL 25 § om Finansinspektionens rätt att tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer offentlig anmärkning. Offentlig anmärkning kan ges också då ett tillsynsobjekt eller någon annan finansmarknadsaktör på eget initiativ har hjälpt det fel eller den bristfällighet som ligger till grund för anmärkningen, om det är

fråga om allvarliga eller upprepade fel eller försummelser.

Paragrafen innebär en avsevärd precisering av gällande FBL 25 kap. 5 § och 12 kap. 6 § i lagen om försäkringsföreningar, som gäller Försäkringsinspektionens rätt att tilldela försäkringsbolag och försäkringsföreningar anmärkning. Av den föreslagna paragrafen följer dessutom att motsvarande befogenhet, med avvikelse från gällande lag, utsträcks till att gälla också Försäkringsinspektionens övriga nuvarande tillsynsobjekt.

I paragrafen föreslås med avvikelse från gällande lag en särskild bestämmelse om offentliggörande av anmärkningar. Enligt den föreslagna paragrafens 6 mom. ska en anmärkning i regel offentliggöras på det sätt som Finansinspektionen beslutar, t.ex. på Finansinspektionens Internetsidor. När det är fråga om ett smärre fel eller en smärre försummelse kan Finansinspektionen emellertid besluta att anmärkningen inte ska offentliggöras. I likhet med Finansinspektionens övriga beslut är beslutet emellertid också i så fall överklagbart. Dessutom är beslutet i enlighet med de allmänna sekretessbestämmelserna offentligt i det utsträckning som det inte innehåller uppgifter som är sekretessbelagda enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller enligt någon annan lag, också då Finansinspektionen har beslutat att inte separat offentliggöra beslutet.

Med avvikelse från den gällande lagen ska på offentlig anmärkning som gäller marknadsföring, användning av avtalsvillkor eller annat förfarande i kundförhållanden tillämpas 48 och 49 §. En anmärkning i ett sådant ärende överklagas enligt förslaget sålunda inte till förvaltningsdomstolen, utan Finansinspektionens beslut kan i enlighet med 49 § föras till marknadsdomstolen för behandling.

Nedan i 61 § föreskrivs att offentlig anmärkning, liksom offentlig varning enligt 41 §, kan tilldelas också utländska EES-filialer under de förutsättningar som nämns i 61 §.

41 §. Offentlig varning. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande FiIL 26 § om Finansinspektionens rätt att tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer offentlig varning. Paragrafen

skiljer sig från gällande lag på det sätt som framgår ovan i samband med 40 §.

42 §. Påföljdsavgift. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande FiLL 26 a § 1—3 mom. om Finansinspektionens rätt att ålägga tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer att betala påföljdsavgift. Den föreslagna paragrafen ska liksom den nuvarande tillämpas endast i samband med tillsyn över värdepappersmarknaden. Med avvikelse från gällande lag påför Finansinspektionen själv påföljdsavgiften och Finansinspektionens beslut kan överklagas till Helsingfors förvaltningsdomstol på samma sätt som Finansinspektionens övriga beslut. Av denna anledning är det inte nödvändigt att i lagen ta in bestämmelser som motsvarar gällande FiLL 26 b—26 e §.

43 §. Övriga förutsättningar för påföljdsavgift. I denna paragraf föreskrivs om de allmänna förutsättningarna för att påföra påföljdsavgift enligt 42 §. Paragrafen motsvarar gällande FiLL 26 a § 4 och 5 mom.

44 §. Verkställighet och återbetalning av ordningsavgifter och påföljdsavgifter. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om verkställighet av ordningsavgifter enligt 39 § och påföljdsavgifter enligt 42 §. Motsvarande bestämmelser ingår inte i gällande lag. På påföljdsavgiftens verkställighet ska enligt den föreslagna paragrafen tillämpas motsvarande principer som när det gäller verkställighet av konkurrensbrottsavgift enligt lagen om konkurrensbegränsning (480/1992). I 74 § föreskrivs om indrivning av ordningsavgift och påföljdsavgift utan lagakraftvunnen dom.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande FiLL 37 a § om återbetalning av påföljdsavgift. Med avvikelse från gällande lag är det emellertid Rättsregistercentralen som återbetalar påföljdsavgiften.

5 kap. Tillsyn över kundskydd

45 §. Tillämpningsområdet för bestämmelserna om tillsyn över kundskydd. I den föreslagna paragrafen nämns de finansmarknadsaktörer vilkas marknadsföring och använd-

ning av avtalsvillkor som ska övervakas med de särskilda metoder som föreskrivs i kapitlet. Specialbestämmelser om finansmarknadsaktörers marknadsföring och avtalsvillkor samt om andra från kundernas synpunkt olämpliga eller mot god sed stridande förfaranden ingår i gällande KIL 125 och 126 §, om marknadsplatser för offentlig och multilateral handel samt värdepappersföretag i VPML 3 kap. 36 §, 3 a kap. 10 § och 4 kap. 1 och 2 §, om försäkringsbolag i FBL 31 kap. 1—3 §, om försäkringsföreningar i 12 kap. 2 § i lagen om försäkringsföreningar, om utländska försäkringsbolag i UtIFBL 60 § och om försäkringsförmedlare i FFörmL 3 och 4 kap. Motsvarande bestämmelser om utländska värdepappersföretags filialer i Finland, liksom även om finländska värdepappersföretag, ingår däremot i VPML 4 kap. 1 och 2 §. Bestämmelser om marknadsföring av fondandelar ingår i PFL 13 kap. samt om marknadsföring av placeringsfonder som utländska fondföretag tillhandahåller i Finland i PFL 128—132 §. I fråga om försäkringsföretag ingår bestämmelser om användning av avtalsvillkor enligt momentet dessutom framförlagt i lagen om försäkringsavtal (543/1994).

I lagen ingår för närvarande inga uttryckliga bestämmelser om utländska kreditinstituts marknadsföring och användning av avtalsvillkor. Nedan föreslås emellertid att UtIKIL ska ändras så att på utländska kreditinstituts i Finland etablerade filialers marknadsföring och användning av avtalsvillkor och likaså på utländska kreditinstitut som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster utan att etablera filial, med stöd av den nya 16 a § som föreslås i den nämnda lagen ska tillämpas samma bestämmelser som på kreditinstitut, om inte något annat följer av lag. Finansinspektionen ska sålunda övervaka efterlevnaden av den nämnda bestämmelsen endast till den del som någon annan lag eller för Finland bindande internationella överenskommelser om t.ex. lagval inte åsidosätter tillämpningen av finsk lag.

Enligt den föreslagna paragrafen föreskrivs i kapitlet om Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över att de nämnda bestämmelserna iakttas. Kapitlets bestämmelser ska sålunda med stöd av paragrafens 1 mom. till-

lämpas på kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, fondbörser, försäkringsbolag, försäkringsföreningar och försäkringsförmedlare.

Vad som i denna lag föreskrivs om tillsyn över att bestämmelserna om marknadsföring och användning av marknadsvillkor iakttas gäller också tillsynen över att de övriga bestämmelser iakttas som gäller förfaranden som från kundens synpunkt är olämpliga eller strider mot god sed.

Enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. ska kapitlets bestämmelser dessutom tillämpas på utländska filialer, andra utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial samt på utländska försäkringsmäklare. Till denna del gäller bestämmelsen både i EES-stater och i andra stater verksamma företags filialer och försäkringsmäklare.

I momentet föreslås för tydlighetens skull ett konstaterande av att kapitlets bestämmelser tillämpas på tillsynen över sådana utländska tillsynsobjekts marknadsföring och användning av avtalsvillkor endast till den del som Finansinspektionen enligt internationella lagvalsbestämmelser eller annars är behörig myndighet. Om lagstiftningen i ett sådant tillsynsobjekts hemstat är tillämplig på utländska tillsynsobjekt, bestäms Finansinspektionens behörighet i enlighet med vad som nedan i 6 kap. föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter att övervaka efterlevnaden av bestämmelser som är av allmänt intresse.

Dessutom ska kapitlets bestämmelser enligt den föreslagna paragrafens 2 mom. tillämpas på utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial. Det föreskrivs särskilt om de krav som ställs på marknadsföring av sådana tillsynsobjekts tjänster. Till denna kategori av utländska tillsynsobjekt hör enligt gällande lag utländska försäkringsbolag och utländska fondföretag, oberoende av om de tillhandahåller tjänster från en annan EES-stat eller från en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Av det territoriella tillämpningsområdet för finsk lag följer emellertid att Finansinspektionens möjligheter att förena efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel med vite eller andra administrativa påföljder när

det gäller dessa utländska tillsynsobjekt är betydligt mera begränsade än när det gäller finländska tillsynsobjekt och utländska EES-filialer.

I VPML 7 kap. 2 § föreslås dessutom en bestämmelse enligt vilken motsvarande förbudsförfarande som i 48 § ska tillämpas också på marknadsföring och förvärv av värdepapper samt på upptagande av värdepapper till offentlig eller multilateral handel. Avsikten med de föreslagna bestämmelserna är att förenhetliga tillsynsmyndighetens befogenheter och de därtill anslutna rättsmedlen i samband med tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna om kundskydd, till den del som marknadsdomstolen enligt gällande lag har befogenheter att påföra administrativa påföljder. Paragrafens hänvisning till marknadsföring av värdepapper omfattar med stöd av VPML 10 kap. 1 § också derivatinstrument som avses i den nämnda paragrafen.

Den föreslagna paragrafen innebär inte i sig några befogenheter för Finansinspektionens del, utan dessa blir beroende av vad som i respektive lagar föreskrivs om tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers marknadsföring och avtalsvillkor samt övriga förfarande som avses ovan.

46 §. Myndigheternas samarbete. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens samarbete med konsumentombudsmannen i samband därmed.

Enligt paragrafens 1 mom. övervakar också konsumentombudsmannen, med konsumentskyddet som utgångspunkt, efterlevnaden av de bestämmelser om marknadsföring och användning av avtalsvillkor som nämns i 45 §. Motsvarande bestämmelse om kreditinstitut ingår för närvarande i KIL 128 § 1 mom.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen och konsumentombudsmannen på ett ändamålsenligt sätt samarbeta sinsemellan. Momentet ersätter gällande KIL 128 § 2 mom. och sista meningen i FBL 25 kap. 6 § 4 mom.

47 §. Konsumentombudsmannens utlåtande. Enligt denna paragraf ska Finansinspektionen innan den vidtar åtgärder enligt detta kapitel be konsumentombudsmannen ge ett utlåtande när Finansinspektionen märker att ett tillsynsobjekt som avses i 45 § använder avtalsvillkor på ett sätt som strider mot kon-

sumentsskyddslagen. Bestämmelsen motsvarar gällande KIL 129 § och FBL 25 kap. 6 § 1—3 mom. En bestämmelse av samma typ ingår dessutom i VPML 7 kap. 1 §. Skyldigheten att inhämta utlåtande föreslås jämfört med de nuvarande bestämmelserna bli så preciserad att utlåtande ska inhämtas endast i sådana fall där Finansinspektionen överväger att med stöd av detta kapitel ingripa i en finansmarknadsaktörs verksamhet.

48 §. Verksamhetsförbud. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förbjuda finansmarknadsaktörer som avses i 45 § att fortsätta eller upprepa förfaranden som strider mot de bestämmelser som ska tillämpas på deras marknadsföring eller användning av avtalsvillkor. Paragrafen motsvarar gällande KIL 130 § och FBL 25 kap. 6 § 1—3 mom. Av den föreslagna paragrafen följer att Finansinspektionen med avvikelse från gällande bestämmelser själv kan utfärda förbud mot överträdelse av också de bestämmelser om marknadsföring av tjänster och användning av avtalsvillkor som för närvarande ingår i VPML. Till denna del har det inte ansetts vara motiverat att i lagen ta in avvikande bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter. Den föreslagna bestämmelsen ersätter också PFL 149 §.

I paragrafens konstateras för tydlighetens skull, i motsvarighet till 40 § 7 mom., att en offentlig anmärkning enligt den nämnda paragrafen och likaså en sådan offentlig varning som avses i 41 § kan tilldelas också i ärenden som avses i denna paragraf.

Paragrafen ska i enlighet med 61 § tillämpas också på utländska EES-filialer till den del som finsk lag tillämpas på deras marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

49 §. Att föra ärenden till marknadsdomstolen. I denna paragraf föreskrivs om möjligheten att föra Finansinspektionens beslut enligt 48 § till marknadsdomstolen för behandling. Paragrafen gäller både förbudsbeslut enligt den nämnda paragrafens 1 mom. och beslut om föreläggande av vite enligt paragrafens 3 mom. samt beslut om offentlig anmärkning och offentlig varning enligt den nämnda paragrafens 4 mom. Paragrafen motsvarar gällande KIL 131 § och FBL 25 kap. 22 §.

6 kap.

Tillsyn över utländska tillsynsobjekt och deras filialer i Finland samt samarbete med utländska tillsynsmyndigheter

Allmänna principer

50 §. Allmän samarbetsförpliktelse och verksamheten som kontaktpunkt för tillsynen över värdepappersmarknaden. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens allmänna skyldighet att samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter. Samarbetsförpliktelsen gäller dels sådana särskilda uppgifter som föreskrivs nedan i detta kapitel och dels också iakttagandet av de principer som Europeiska banktillsynskommittén, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och Europeiska värdepapperstillsynskommittén har kommit överens om med medlemsstaternas tillsynsmyndigheter, till den del som principerna inte strider mot finsk lag. Momentet motsvarar gällande FiIL 27 §. En sådan allmän samarbetsförpliktelse följer av artikel 42 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 56 i direktivet om marknader för finansiella instrument, artikel 52 a i placeringsfundsdirektivet samt av artikel 12 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår för närvarande inte i försäkringslagstiftningen och inte heller i försäkringsdirektivet. Till denna del kan det emellertid inte motiveras att branscherna inte regleras på olika sätt.

En omständighet som understryker den samarbetsskyldighet som avses i paragrafen är att Finansinspektionen, i enlighet med de ändringar i EG-lagstiftningen som för närvarande är under beredning och ministerrådets därtill anslutna rekommendationer, i sina tillsynsbeslut ska beakta också beslutens inverkan på stabiliteten i andra EES-staters finansmarknader samt också annars i sitt tillsynsarbete främja en fungerande inre marknad för finansiella tjänster.

I 54 § föreskrivs om samarbetet med tillsynsmyndigheter i stater utanför EES.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att vara en sådana kontaktpunkt som avses i artikel 56.1 tredje stycket i direktivet om marknader för finan-

siella instrument. Momentet motsvarar gällande FiIL 3 § 3 mom.

51 §. Särskilt samarbete för att förhindra marknadsmissbruk. I denna paragraf föreskrivs i enlighet med artikel 16 i marknadsmissbruksdirektivet om särskilt samarbete vid tillämpningen av direktivet. Paragrafen motsvarar gällande FiIL 30 a §.

52 §. Utbyte av information. I denna paragraf ingår en allmän bestämmelse om Finansinspektionens skyldighet att förse utländska EES-tillsynsmyndigheter med all den för tillsynen väsentliga information som den har i sin besittning och som är ägnad att underlätta dessa myndigheters tillsyn. Paragrafen är baserad på artiklarna 42 och 132 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 58 i direktivet om marknader för finansiella instrument, artikel 50 i placeringsfondsdirektivet, artikel 12 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och på artikel 7 i direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag. Det närmare innehållet i den informationsskyldighet som avses i paragrafen bestäms i enlighet med de nämnda artiklarna. Motsvarande bestämmelse ingår inte i det gällande direktivet om liv-, skade- och återförsäkring. I dessa avseenden finns det emellertid ingen anledning att avvika från vad som föreskrivits i fråga om andra branscher. I enlighet härmed omfattar informationsskyldigheten i fråga om försäkringsverksamhet sådana uppgifter som väsentligen påverkar förutsättningarna för försäkringsbolags verksamhetstillstånd, i motsvarande omfattning som när det gäller övriga tillsynsobjekt. Den informationsskyldighet som avses i paragrafen föreslås gälla endast information som Finansinspektionen har i sin besittning. Av paragrafen följer sålunda varken rätt eller skyldighet för Finansinspektionen att särskilt inhämta information som avses i paragrafen. Dessutom konstateras i paragrafen för tydlighetens skull att det i 65 § föreskrivs närmare om informationsutbyte i samband med grupp-tillsyn.

53 §. Vägran att delta i tillsynssamarbete. I denna paragraf föreskrivs om de grunder på vilka Finansinspektionen kan vägra samarbeta enligt detta kapitel med en utländsk EES-tillsynsmyndighet. Bestämmelsen motsvarar gällande FiIL 31 a §. Motsvarande bestäm-

melse ingår för närvarande inte i försäkringslagstiftningen.

54 §. Samarbete med andra än EES-staters tillsynsmyndigheter. I denna paragraf föreskrivs om samarbete med andra tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i stater utanför EES. Enligt den föreslagna paragrafen ska Finansinspektionen i ändamålsenlig omfattning samarbeta med dessa tillsynsmyndigheter om de utövar tillsyn över företag som har etablerat eller planerar att etablera filialer i Finland. Motsvarande samarbetskyldighet gäller också i fråga om tillsynsmyndigheter i andra än EES-stater där ett finländskt tillsynsobjekt har etablerat eller planerar att etablera en filial. Paragrafen gäller dessutom samarbete med sådana andra än EES-stater där finländska företag är föremål för handel som motsvarar offentlig handel eller i vilka hemmahörande företags värdepapper är föremål för offentlig handel i Finland.

Eftersom tillsynsprinciperna i fråga om andra än EES-stater inte har harmoniserats i något avseende, är det inte ändamålsenligt att i lagen ta in närmare bestämmelser om samarbetets art och omfattning. Samarbetet blir sålunda i praktiken beroende av hur det stöder de i denna lag stadgade allmänna målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet.

Dessutom föreslås att i paragrafen för tydlighetens skull tas i en bestämmelse om att det föreskrivs särskilt samarbete med den myndighet som svarar för Försäkringsinspektionen i Schweiz. Om samarbetet med de schweiziska tillsynsmyndigheterna föreskrivs i FBL 3 kap. 13—18 § och i UtIFBL 7 a kap.

Samarbete med värdestatens tillsynsmyndighet

55 §. Anmälningsskyldighet för filialetablering och annat tillhandahållande av tjänster till en annan EES-stat. I denna paragraf konstateras för tydlighetens skull att i de lagar som gäller tillsynsobjektet föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att samarbeta med värdestatens tillsynsmyndigheter i sådana fall då ett finländskt kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag planerar att etablera filial i en annan EES-stat

eller att börja tillhandahålla tjänster i en annan EES-stat utan att etablera filial. Vidare konstateras att i lagen om pensionsstiftelser, lagen om försäkringskassor och FFörmL föreskrivs om tillhandahållande av tilläggspensioner och försäkringsförmedling i en annan EES-stat. Anmälningsskyldigheten i sådana situationer varierar så pass mycket från bransch till bransch att det är nödvändigt att ta in särskilda bestämmelser om den i fråga om varje grupp av tillsynsobjekt. Bestämmelser om anmälningsskyldighet enligt paragrafen finns i fråga om kreditinstitut i KIL 161 och 164 §, i fråga om värdepappersföretag i VPFL 72 och 76 §, i fråga om fondbolag i PFL 126 a, 126 d och 127 § samt i fråga om försäkringsbolag i FBL 3 kap. 3 och 9 §. Bestämmelser om tillhandahållande av tilläggspensioner i andra EES-stater finns i 13 a kap. i lagen om pensionsstiftelser och i 14 a kap. i lagen om försäkringskassor samt bestämmelser om försäkringsförmedling i andra EES-stater i FFörmL 31 §. I paragrafen hänvisas dessutom till vad som i VPML föreskrivs om motsvarande anmälningsskyldighet för Finansinspektionen. I VPML 3 kap. 34 § föreskrivs om denna anmälningsskyldighet.

56 §. *Inspektion av finländska tillsynsobjekts filialer i andra EES-stater.* I denna paragraf föreskrivs för tydlighetens skull att i fråga om Finansinspektionens rätt att inspektera finländska tillsynsobjekts filialer i andra EES-stater tillämpas 24 §. I enlighet med gällande FBL 25 kap. 4 § ska emellertid värdstatens tillsynsmyndighet underrättas före sådan inspektion. Motsvarande bestämmelse om anmälningsskyldighet finns för närvarande inte i fråga om Finansinspektionen.

57 §. *Tillsyn över att andra EES-staters lagstiftning efterlevs.* I denna paragraf föreskrivs om samarbetet när det gäller den kontinuerliga tillsynen över filialer som finländska kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag har etablerat i andra EES-stater. Av paragrafen följer att på tillsynsmyndigheternas samarbete i fråga om tillsynen över filialer som samtliga dessa tillsynsobjekt har etablerat i andra EES-stater ska tillämpas de principer som framgår av paragrafen. Paragrafen är baserad på artikel 30 i kreditinstitutsdirektivet, på artikel 62 i

direktivet om marknader för finansiella instrument och på artikel 46 i livförsäkringsdirektivet samt på motsvarande direktivbestämmelser om skadeförsäkring och återförsäkring.

Utöver ovan nämnda filialers verksamhet gäller paragrafen också andra situationer där ett tillsynsobjekt eller någon annan finansmarknadsaktör i en annan EES-stat bedriver verksamhet i strid med dess lagstiftning oberoende av om tillsynsobjektet eller finansmarknadsaktören har en filial eller något annat fast verksamhetsställe i staten i fråga. Av denna anledning hänvisas i paragrafen inte till värdstaten utan till en annan EES-stat.

I paragrafen föreskrivs att är en annan EES-stats tillsynsmyndighet har meddelat att ett finländskt tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör i sin verksamhet inte följer den andra statens lagstiftning vid tillhandahållande av tjänster i värdstaten, ska Finansinspektionen vidta åtgärder enligt 3 och 4 kap. för att säkerställa att verksamhet som strider mot den andra statens lagstiftning avslutas. Finansinspektionen ska underrätta den andra statens tillsynsmyndighet om vilka åtgärden den har vidtagit. Utan hinder av det samarbetsförfarande som avses i denna paragraf har den andra staten dessutom i enlighet med direktivet rätt att direkt förbjuda ett kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags eller försäkringsbolags filial att fortsätta med verksamhet som strider mot bestämmelser som värdstaten utfärdat för att trygga allmänt intresse och som värdstaten särskilt har meddelat Finansinspektionen i samband med filialetableringen eller vilkas efterlevnad enligt direktivet annars i första hand ska övervakas av värdstatens myndigheter.

Paragrafen motsvarar gällande FiIL 28 §. Ordalydelsen föreslås emellertid bli så preciserad att den uttryckligen gäller den andra EES-statens tillämpliga lagstiftning. I sådana fall då ett finländskt tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör bryter mot finsk lag kan Finansinspektionen utöva sina normala befogenheter enligt 3 och 4 kap. Motsvarande bestämmelse finns inte i gällande försäkringslagstiftning.

58 §. *Samarbete vid återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten, överlåtelse av försäkringsbestånd,*

försättande i konkurs eller likvidation och utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud. I denna paragraf föreskrivs om samarbete med andra EES-staters tillsynsmyndigheter i samband med avslutande av ett finländskt kreditinstitut, värdepappersföretags, fondbolags eller försäkringsbolags verksamhet i sådana fall då ett sådant finländskt tillsynsobjekt har etablerat en filial i en annan EES-stat eller tillhandahåller tjänster i den andra staten utan att etablera filial.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta värdstatens tillsynsmyndighet om beslut att inleda konkurs- eller likvidationsförfarande mot ett tillsynsobjekt som är etablerat i en annan EES-stat eller tillhandahåller tjänster där samt om beslut att återkalla verksamhetstillstånd eller begränsa verksamheten och likaså om utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud. Motsvarande bestämmelser om återkallelse av verksamhetstillstånd och begränsning finns för närvarande i KIL 28 och 29 §, i VPFL 24 och 25 § och i PFL 123 § i IPFL samt i fråga om konkurs och likvidation i 23 b § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i SBL 120 b §, i ABKIL 43 b § samt i FBL 23 kap. 9 och 31 §. Av det föreslagna momentet följer att anmälningsskyldigheten i fråga om återkallelse och begränsning av verksamhetstillstånd utsträcks till att gälla försäkringsbolag samt, i fråga om konkurs och likvidation, värdepappersföretag och fondbolag. Anmälningsskyldigheten enligt momentet är baserad på artikel 35 i kreditinstitutsdirektivet, på artiklarna 4 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG om rekonstruktion och likvidation av kreditinstitut, på artikel 39 i livförsäkringsdirektivet samt på artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att Finansinspektionen i tillräcklig utsträckning ska samarbeta med värdstatens tillsynsmyndigheter och övriga myndigheter samt med förvaltarna i värdstaten. Motsvarande bestämmelse finns för närvarande i de lagrum som nämns i samband med 1 mom. och baserar sig på de ovan nämnda direktiven 2001/24/EG och 2001/17/EG.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-stater där ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag från en stat utanför EES har etablerat filial eller tillhandahåller tjänster om beslut att försätta ett sådant företag i konkurs och om konkursens verkningar samt om beslut att återkalla verksamhetstillstånd för sådana företags filialer i Finland. Också bestämmelser som motsvarar detta moment ingår för närvarande i de lagrum som nämns ovan i samband med 1 mom. och baserar sig på de nämnda direktiven 2001/24/EG och 2001/17/EG.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs i överensstämmelse med försäkringsdirektiven att ett sådant meddelande som avses i denna paragraf, till åtskillnad från vad som är fallet med övriga tillsynsobjekt, i fråga om försäkringsbolag ska riktas till de för Försäkringsinspektionen ansvariga myndigheterna i samtliga EES-stater.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att i FBL föreskrivs om samarbete med värdstatens myndigheter vid överlåtelse av försäkringsbestånd och utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud.

Tillsyn över utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt samt samarbete med hemstatens tillsynsmyndighet

59 §. *Anmälan till hemstatens tillsynsmyndighet om villkoren för utländska EES-filialers och andra utländska tillsynsobjekts verksamhet.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera hemstatens tillsynsmyndighet om de villkor som en filial till ett kreditinstitut, fondbolag eller försäkringsbolag som auktoriserats i en annan EES-stat ska iakttä i sin verksamhet i Finland. Bestämmelsen är baserad på artikel 26 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 6 a i placeringsfondsdirektivet och artikel 40 i livförsäkringsdirektivet samt på motsvarande bestämmelser i skadeförsäkringsdirektivet. Paragrafen ska enligt förslaget inte tillämpas på utländska värdepappersföretags filialer i Finland, eftersom i direktivet om marknader för finansiella instrument uttömmande föreskrivs om tillämpning av värdsta-

tens lag på filialens verksamhet. En sådan särskild anmälningsskyldighet som avses i paragrafen anses därför inte vara behövlig.

Enligt paragrafen ska Finansinspektionen inom två månader efter att den av en filial eller utländsk EES-myndighet har informerats om att en utländsk EES-filial har inlett sin verksamhet i Finland eller att det skett betydande ändringar i filialens verksamhet, informera den utländska EES-filialen om de krav som gäller dess verksamhet och tillsynen över den samt om de i allmänt intresse uppställda villkor som det utländska EES-tillsynsobjektet ska iaktta i sin verksamhet i Finland.

Begreppet allmänt intresse definieras varken i direktivet eller i gällande lag. Innebörden av begreppet allmänt intresse varierar dessutom från bransch till bransch. Begreppet har i fråga om kreditinstitutsverksamhet behandlats i kommissionens tolkningsmeddelande om frihet att tillhandahålla tjänster och begreppet "det allmännas bästa" i andra bankdirektivet (SEK(97) 1193 slutlig, 20.6.1997) samt i fråga om försäkringsbranschen i kommissionens tolkningsmeddelande om friheten att tillhandahålla tjänster och det allmänna bästa inom försäkringsbranschen (EGOT Nr C 43, 16.2.2000). Enligt kommissionens tolkning är utgångspunkten den att frågan om vilka villkor som är relevanta för det allmännas bästa måste bedömas från fall till fall. Av denna anledning föreslås i lagen ingen definition av begreppet allmänt intresse utan Finansinspektionen ska på basis av kommissionens ovan nämnda tolkningsmeddelanden och annan tolkningspraxis i varje enskilt fall definiera de i paragrafen avsedda villkoren, likväl med beaktande av den inom förvaltningen gällande allmänna jämlikhetsprincipen. Trots detta är utgångspunkten emellertid den att en utländsk EES-filial ska iaktta sina skyldigheter enligt finsk lag. Sådana bestämmelser ingår för närvarande framförallt i UtVPFL och i UtIFBL (t.ex. UtVPFL 4 c § samt i UtIFBL 14 a och 60 §). Dessutom föreslås i UtKIL en bestämmelse enligt vilken på utländska EES-filialers marknadsföring och avtalsvillkor i första hand ska tillämpas samma bestämmelser som på finländska kreditinstitut. Av den tolkning som kommissionen omfattat följer emellertid

att utländska tillsynsobjekt i enskilda fall alltid kan ifrågasätta tillämpning av finsk lag på den grunden att allmänt intresse i det enskilda fallet inte kräver tillämpning av finsk lag.

När det är fråga om att inleda tilläggs pensionsverksamhet i Finland ska enligt förslaget dessutom tillämpas UtIFBL. I den nämnda lagens 13 b och 13 e § föreskrivs sålunda fortsättningsvis om Finansinspektionens särskilda anmälningsskyldighet till hemstatens myndigheter.

Med undantag för tillhandahållande av fondandelar ska paragrafen inte tillämpas på gränsoverskridande tillhandahållande av tjänster utan filialetablering, eftersom de övriga direktiven i fråga om sådant tillhandahållande av tjänster inte förutsätter anmälningsskyldighet enligt paragrafen. Enligt placeringsfonddirektivets artikel 6 b gäller den anmälningsskyldighet som avses i paragrafen till åtskillnad från övriga direktiv också tillhandahållande av tjänster i andra medlemsstater utan filialetablering.

60 §. *Inspektion av utländska EES-filialer samt erhållande av information från utländska EES-filialer och från andra utländska tillsynsobjekt.* I paragrafen föreskrivs om samarbete mellan hemstatens tillsynsmyndighet och Finansinspektionen där det gäller inspektion av i andra medlemsstater auktoriserade kreditinstitut, värdepappersföretags, fondbolags och försäkringsbolags filialer i Finland samt Finansinspektionens rätt att från filialer, utländska EES-tilläggs pensionsanstalter samt andra utländska tillsynsobjekt få de uppgifter som den behöver för skötseln av sina uppgifter. Paragrafen är i fråga om utländska EES-filialer baserad på artikel 43 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 57 i direktivet om marknader för finansiella instrument, artikel 52 b i placeringsfonddirektivet, artikel 11 i livförsäkringsdirektivet och på motsvarande bestämmelser i skadeförsäkringsdirektivet och återförsäkringsdirektivet samt på artikel 7 i direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag. Motsvarande bestämmelse ingår i gällande FiIL 29 § och i UtIFBL 3 kap. 15 § 1 mom. Den föreslagna paragrafen ändrar inte i betydande grad sakinnehållet i gällande lag. Med avvikelse från gällande FiIL 29 § föreslås emellertid ingen hänvisning till andra finansmarknadsaktörer, eftersom det

inte finns något behov av att i lagen ta in särskilda bestämmelser om samarbetet med den tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över värdepappersmarknaden i hemstaten, när det gäller inspektion av andra på Finlands värdepappersmarknad verksamma utländska företag än utländska EES-filialer. Samarbetet med andra tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över EES-staters värdepappersmarknad är sålunda till denna del baserat enbart på 50 och 51 §.

Enligt paragrafens 1 mom. kan hemstatens tillsynsmyndighet inom ramen för sin behörighet själv eller genom en representant inspektera utländska EES-filialers verksamhet i den omfattning som är nödvändig med tanke på tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekt. Hemstatens tillsynsmyndighet ska före inspektionen informera Finansinspektionen om saken. Finansinspektionen har då alltid rätt att delta i inspektionen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen på begäran av hemstatens tillsynsmyndighet inspektera en utländsk EES-filials verksamhet, till den del som detta är nödvändigt för att hemstatens myndighet ska kunna uppfylla sin lagstadgade tillsynsskyldighet. Finansinspektionen har då samma ovan i 3 kap. stadgade rättigheter att få information och inspektera, rätt att i enlighet med 34 § anlita utomstående sakkunniga samt rätt att i enlighet med 38 § förelägga vite som när det är fråga om finländska tillsynsobjekt. Motsvarande bestämmelse ingår för närvarande inte i försäkringslagstiftningen. Inspektionsrätt enligt detta moment kan baseras också på samarbetsavtal mellan medlemsstaters tillsynsmyndigheter, i syfte att koordinera tillämpningspraxis i fråga om de samarbetsförpliktelser som följer av direktiven. Avtal om annan än på direktiven baserad uppgiftsfördelning ska ingå i enlighet med 67 §.

Enligt paragrafens 3 mom. har Finansinspektionen dessutom utan hinder av vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. rätt att för skötseln av sina uppgifter enligt andra bestämmelser i denna lag få uppgifter från utländska EES-filialer och inspektera dem i enlighet med 3 kap. samt att vid inspektionen anlita utomstående sakkunniga enligt vad som föreskrivs i 34 § och likaså rätt att förelägga vite i en-

lighet med 38 §. Med utländska EES-filialer jämställs sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter som har ett fast verksamhetsställe i Finland. Rätten att få information och inspektera gäller närmast tillsynen över efterlevnaden av de bestämmelser som filialer enligt finsk lag är skyldiga att iaktta. Sådana bestämmelser ingår förutom i lagstiftningen och finansmarknaden dessutom åtminstone i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt. Eftersom tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekts ekonomiska ställning enligt direktivet uteslutande vilar på hemstatens ansvar, har Finansinspektionen enligt momentet inte rätt att på eget initiativ inspektera sådana filialer som avses i paragrafen för tillsyn av deras kapitaltäckning och inte heller rätt att kräva att filialer ska lämna uppgifter om sig. Finansinspektionen kan emellertid göra också sådana inspektioner efter att i enlighet med 2 mom. ha kommit överens om saken med hemstatens myndigheter. Den föreslagna bestämmelsen hindrar inte att Finansinspektionen ber en filial lämna uppgifter som behövs för skötseln av sådana uppgifter som avses i 3 § 3 mom. När det gäller försäkringslagstiftningen ingår en mot momentet svarande bestämmelse för närvarande endast i UtIFBL 16 §.

I den föreslagna paragrafens 4 mom. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att för skötseln av sina uppgifter enligt denna lag och andra lagar få information också från utländska EES-tilläggs pensionsanstalter och från sådana utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial. Även om Finansinspektionen inte skulle ha möjlighet att effektivt förena rätten att få information med sanktioner behövs bestämmelsen dock av den anledningen att en utländsk tillsynsmyndighets rätt att lämna upplysningar till Finansinspektionen kan vara bunden till Finansinspektionens rätt att få information enligt finsk lag.

Enligt paragrafens 5 mom. kan Finansinspektionen för utländska EES-filialer utfärda föreskrifter om motsvarande regelbunden inrapportering som enligt 18 § 3 mom. behövs för skötseln av uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3 och 5 punkten. Dessutom kan bestämmelserna gälla annan information som avses i 18 § 2 mom., om detta är nödvändigt

för skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt tillsynsavtal som avses i 67 §.

61 §. *Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer och andra EES-tillsynsobjekt samt reglerade marknader som står under en annan EES-stats tillsyn samt begränsning av och förbud mot sådana filialers och andra utländska EES-tillsynsobjekts verksamhet.* I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rät att ingripa i verksamhet som i Finland bedrivs av i andra EES-stater auktoriserade kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags och försäkringsbolags filialer i Finland samt reglerade marknader i andra EES-stater. Paragrafen är baserad på artiklarna 30—36 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 62 i direktivet om marknader för finansiella instrument, artikel 6 c i placeringsfondsdirektivet samt på artikel 46 i livförsäkringsdirektivet och på motsvarande bestämmelser i skadeförsäkringsdirektivet och återförsäkringsdirektivet. Paragrafen ska i tillämpliga delar tillämpas också på utländska tillsynsobjekts tillhandahållande av tjänster utan att etablera filial.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om en utländsk EES-filial underlåter att iakttä sina skyldigheter enligt finsk lagstiftning om finansmarknaden eller enligt föreskrifter och bestämmelser eller stadgar om filialens verksamhet som har utfärdats med stöd därav, kan Finansinspektionen uppmana filialen att uppfylla sina skyldigheter inom utsatt tid. Om en filial bryter mot allmän lagstiftning, t.ex. mot skatte- eller arbetslagstiftningen, kan på filialen inom ramen för tillämpningsområdet för lagen i fråga tillämpas sådana påföljder som avses i lagstiftningen. Beroende på branschen kan bestämmelser av det slag som avses i momentet avse antingen sådana krav i allmänt intresse som ska anmälas med stöd av 59 § eller bestämmelser som är baserade på direktiv som gäller branschen i fråga och uttryckligen reglerar värdstatens lagtillämpning och sålunda värdstatsmyndigheternas befogenheter.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen, om en uppmaning enligt 1 mom. inte iakttas, informera tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat om saken. Anmälan ska göras oberoende av till vilken myndighets behörighet det hör att övervaka bestäm-

melsen. Av anmälan måste emellertid framgå om Finansinspektionen i första hand anser att ärendet hör till hemstatsmyndighetens eller sin egen behörighet. I det sist nämnda fallet kan anmälan göras samtidigt som anmälan om åtgärder som avses i 5 mom.

Om det visar sig att hemstatens tillsynsmyndighets åtgärder är otillräckliga och filialen fortsätter handla i strid med bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen enligt paragrafens 3 mom. efter att ha informera tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat vid vite enligt 38 eller, i sådana fall som nämns i 45 §, enligt 48 § förbjuda staten att fortsätta handla i strid med de bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom. eller förbjuda filialens verksamhet helt eller delvis. Finansinspektionen kan också under samma förutsättningar ge filialen en offentlig anmärkning eller varning. Dessutom kan Finansinspektionen på motsvarande sätt som enligt gällande UtfBL 3 kap. 17 § 3 mom. vid vite förbjuda en filial som bedriver försäkringsverksamhet att avyttra eller pantsätta tillsynsobjektets egendom i Finland och förbjuda bolaget att betala försäkringars återköpsvärde till försäkringstagarna, till dess att saken har rättats till. Däremot föreslås Finansinspektionen inte få rätt att tillsätta ett ombud, eftersom de bestämmelser om filialer som ingår i finsk lag i praktiken endast reglerar förfarandena. De i 5 kap. stadgade befogenheterna samt de i momentet nämnda administrativa påföljderna kan i detta avseende anses vara tillräckliga. Dessutom är det svårt att tillämpa de i 29 § ingående bestämmelserna om ombudets rättigheter, i synnerhet rätten att delta i förvaltningsorganens möten. Det är inte heller möjligt att på filialer tillämpa de bestämmelser som gäller rätten att sammankalla förvaltningsorgan och närvara vid deras möten, rätten att utfärda föreskrifter om bokföring av transaktioner och rätten att begränsa vinstutdelning. I 29 § föreskrivs emellertid om rätten att tillsätta ett ombud i en filial som i enlighet med PFL 11 § 2 mom. fungerar som förvaringsinstitut.

Avsikten är att momentet ska tillämpas på situationer där den behörighet som följer av direktiven eller internationella överenskommelser hör till hemstatens myndighet och där

allmänt intresse inte förutsätter direkt tillämpning av finsk lag. I andra fall ska den föreslagna paragrafens 4 mom. tillämpas direkt.

Enligt paragrafens 4 mom. kan Finansinspektionen omedelbart vidta åtgärder som nämns i 3 mom. utan att invänta åtgärder av hemstatens tillsynsmyndighet, om filialens verksamhet eller fortsatta verksamhet av ett visst slag skulle äventyra allmänt intresse eller om filialen försummar att iaktta bestämmelser, föreskrifter eller stadgar som ska iakttas enligt direktiven eller internationella lagöverenskommelser om tillämpning av finsk lag och vilkas efterlevnad sålunda i första hand Finansinspektionen är behörig att övervaka. Sådan bestämmelse är t.ex. de bestämmelser i VPML som nämns i 4 c § i lagen om utländska värdepappersföretag samt de bestämmelser som nämns i 14 a § i UtIFBL.

Sådan allmän intresse som avses i momentet kan inte definieras på förhand utan det måste från fall till fall avgöras hur momentet ska tillämpas. Avsikten är att momentet ska tillämpas i situationer där filialens verksamhet eller fortsatta verksamhet allvarligt skulle äventyra de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som nämns i 1 §. En sådan situation kan uppkomma t.ex. om en utländsk inlåningsbanks filial drabbas av en uttagsanstörning som kan sprida sig till andra inlåningsbanker som är verksamma i Finland. I UtIVPFL 6 a § och UtIPFL 6 § föreskrivs dessutom särskilt om situationer där Finansinspektionen har sådan behörighet som avses i detta moment.

Enligt paragrafens 5 mom. ska Finansinspektionen informera utländska EES-tillsynsmyndigheter och vid behov Europeiska gemenskapernas kommission om de åtgärder som den har vidtagit för att avsluta verksamhet som strider mot bestämmelser, föreskrifter, stadgar eller villkor enligt 1 mom. Enligt direktiven ska kommissionen informeras i sådana fall då det är fråga om utländska försäkringsbolags, värdepappersföretags och fondbolags filialers verksamhet.

Enligt paragrafens 6 mom. ska paragrafen tillämpas också på utländska EES-tilläggs pensionsanstalter och sådana utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i

Finland utan att etablera filial. Paragrafen ska tillämpas till den del som finsk lag ställer krav på sådana utländska tillsynsobjekts verksamhet och till den del som på ett utländskt tillsynsobjekt i enlighet med direktiven och för Finland förpliktande internationella överenskommelser kan tillämpas finsk lag. Sådana krav ingår för närvarande i UtIFBL 59 och 60 § och i 128—132 § i lagen om placeringsfonder. Momentet gäller både utländska EES-tillsynsobjekt och tillsynsobjekt från tredje stater. Av de allmänna principerna för finska myndigheternas territoriella behörighet följer att på sådant tillhandahållande av tjänster som avses i momentet i praktiken kan tillämpas närmast paragrafens 1 och 2 mom. Finansinspektionen kan därmed effektivt rikta administrativa påföljder mot sådana utländska tillsynsobjekt endast i det fall att myndigheten i det utländska tillsynsobjektets hemstat i enlighet med EU-lagstiftningen eller internationella överenskommelser i hemstaten kan verkställa sådana beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av finsk lag.

Enligt paragrafens 7 mom. ska denna paragraf i tillämpliga delar tillämpas också på marknadsplatsoperatörer som i Finland ordnar offentlig handel som motsvarar offentlig handel. Momentet är baserat på artikel 62.3 i direktivet om marknader för finansiella instrument och de ska tillämpas i enlighet med den nämnda artikeln. Motsvarande bestämmelse ingår inte i gällande lag.

Samarbete vid grupptillsyn

62 §. Anmälningsskyldighet gällande tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och ägare. I denna paragraf nämns för tydlighetens skull att det föreskrivs särskilt om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd samt om samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsyn över tillsynsobjekts ägare. I KIL 22 § 3 mom. och 25 §

samt i VPFL 17 § 3 mom. och 20 § föreskrivs om anmälningsskyldigheten i fråga om verksamhetstillstånd. Motsvarande bestämmelse ingår inte i gällande lag om värdepappersföretag eller i FBL. I fråga om kreditinstitut är paragrafen baserad på artikel 15 i kreditinstitutsdirektivet. I KIL 43 § 3 mom., VPFL 42 § 3 mom. och FBL 4 kap. 8 § föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att anmäla till en utländsk EES-tillsynsmyndighet att ett tillsynsobjekt blivit dotterbolag till ett utländskt tillsynsobjekt, eller dotterföretag till ett utländskt tillsynsobjekts moderföretag.

63 §. Rätt att få information om och inspektera finländska företag i utländska EES-grupper. I denna paragraf föreskrivs om inspektion av kreditinstitut som står under tillsyn av en annan EES-stat eller av företag som hör till ett värdepappersföretags konsolideringsgrupp, en försäkringsgrupp eller till ett finans- och försäkringskonglomerat och är beläget i Finland samt om Finansinspektionens rätt att få information av sådana företag. Paragrafen är baserad på artikel 141 i kreditinstitutsdirektivet, på artikel 6 i direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag och på artikel 15 i direktivet om finans- och försäkringskonglomerat. Bestämmelsen motsvarar till sitt sakinhåll FiIL 31 § och FBL 26 kap. 20 § 1 mom.

Enligt paragrafen kan Finansinspektionen på begäran av en utländsk EES-tillsynsmyndighet inspektera ett finländskt företag som hör till en utländsk EES-grupp för vars tillsyn en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas 18 och 24 §. Finansinspektionen kan ge den tillsynsmyndighet som har bitt om inspektionen tillstånd att delta i denna. Begreppet ”utländsk grupp” definieras ovan i 6 § så att det omfattar sådana företagsgrupper under en annan EES-stats tillsyn som motsvarar ett kreditinstituts och värdepappersföretags konsolideringsgrupp, en försäkringsgrupp samt ett finans- och försäkringskonglomerat. Av den föreslagna paragrafen följer att dess tillämpningsområde i enlighet med direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag utsträcks till att gälla också försäkringsgrupper.

64 §. Rätt att få information om och inspektera utländska gruppföretag. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande FBL 26 kap. 19 § 2 mom. om Finansinspektionens rätt att inspektera utländska företag inom grupper för vars grupptillsyn Finansinspektionen svarar. Enligt momentet ska Finansinspektionen om den har för avsikt att inspektera ett sådant företag be tillsynsmyndigheten i den andra staten utföra inspektionen. Finansinspektionen har rätt att själv utföra inspektionen eller delta i den om den andra staten tillåter detta. Momentet motsvarar artikel 141 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 6 i direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag och artikel 15 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

65 §. Informationsutbyte om tillsyn över grupper. I denna paragraf föreskrivs om informationsutbyte i samband med sådan grupptillsyn som direktiven förutsätter. Paragrafen gäller både grupptillsyn som Finansinspektionen svarar för och grupptillsyn som en annan EES-tillsynsmyndighet svarar för. Den föreslagna paragrafen ersätter gällande FiIL 31 § 3 mom. och FBL 26 kap. 20 § 2 mom. om finans- och försäkringskonglomerat vars verksamhet huvudsakligen består av försäkringsverksamhet. Gällande lag innehåller inte motsvarande bestämmelse om försäkringsgrupper. Paragrafen är baserad på artikel 132 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 7 i direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag samt artikel 12 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen på begäran av den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över en utländsk grupp till denna överlämna all den för grupptillsynen relevanta information som den har i sin besittning. Information som avses i detta moment definieras varken i direktiven eller någon annanstans, utan det är i praktiken den utländska EES-tillsynsmyndighet som begär informationen som avgör om den är relevant eller inte. Momentet motsvarar till sakinhållet gällande lag.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen dessutom, om inte något annat har avtalats mellan de myndigheter som sva-

rar för tillsynen över grupp företagen, på eget initiativ till den EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. lämna all den för grupp tillsynen väsentliga information som den har i sin besittning eller, om det är Finansinspektionen som svarar för grupp tillsynen, till de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över grupp företagen. Med avvikelse från gällande lag om Finansinspektionen föreskrivs i paragrafen inte vad som avses med relevant information. Minimiiinnehållet i den väsentliga informationen framgår av artikel 132.1 i kreditinstitutsdirektivet och av artikel 12.1 i direktivet om finans- och försäkringskonglomerat. Begreppet väsentlig information har emellertid i olika direktiv definierats delvis på olika sätt och inkonsekvent. Dessutom varierar informationsskyldigheten i praktiken beroende på om det är Finansinspektionen eller någon annan EES-tillsynsmyndighet som svarar för grupp tillsynen. Av denna anledning är det inte ändamålsenligt att i detalj definiera vad som i momentet avses med väsentlig information. Information som avses i momentet är emellertid alltid minst sådan information som avses i de nämnda direktivartiklarna.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen, utöver vad som föreskrivs om dess informationsskyldighet i annan lag, utan dröjsmål underrätta de tillsynsmyndigheter som avses i 1 och 2 mom. samt de övriga myndigheter som svarar för finansmarknadens funktion i deras hemstat om sådant som kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden i dessa stater eller orsaka betydande störningar i verksamheten på dessa staters finansmarknader. Bestämmelsen motsvarar gällande FiIL 33 § 4 mom. Motsvarande bestämmelse ingår inte i gällande försäkringslagstiftning. Momentet är baserat på artikel 130 i kreditinstitutsdirektivet. Motsvarande bestämmelse ingår inte i direktivet om extra tillsyn över försäkringskonglomerat.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om inhämtande av information från utländska företag som motsvarar Finanstillsynens tillsynsobjekt och som hör till en grupp som står under Finansinspektionens tillsyn. Enligt momentet ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet som svarar för tillsynen över ett sådant företag om informationen. Om Fi-

nansinspektionen behöver sådan information om ett företag som hör till en grupp som står under en annan tillsynsmyndighets tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet om informationen som svarar för grupp tillsynen. Paragrafen motsvarar gällande FiIL 33 § 5 mom. och baserar sig på artikel 6 i direktivet om extra tillsyn över försäkringsföretag samt på artikel 12.3 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Motsvarande bestämmelse ingår inte i kreditinstitutsdirektivet men det är ändamålsenligt att tillämpa bestämmelsen också på kreditinstituts och värdepappersföretags konsolideringsgrupper.

Tillsynsavtal

66 §. Tillsynsprotokoll. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att medverka till tillsynsavtal med utländska tillsynsmyndigheter. Paragrafen gäller både tillsyn över sådana enskilda tillsynsobjekt som har filial i en annan stat och grupp tillsyn. Vidare gäller den samarbete med både utländska EES-tillsynsmyndigheter och tillsynsmyndigheter i andra än EES-stater. Till innehållet motsvarar paragrafen gällande FiIL 33 § 6 mom. Motsvarande bestämmelse ingår inte i gällande försäkringslagstiftning. Paragrafen är i fråga om EES-tillsynsmyndigheter baserad på artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet. Motsvarande bestämmelse ingår inte i övriga direktiv men det är ändamålsenligt att tillämpa bestämmelsen också på försäkringskonglomerat samt på finans- och försäkringskonglomerat.

67 §. Överföring av tillsynsuppgifter. I denna paragraf föreskrivs om överföring av tillsynsuppgifter på utländska EES-tillsynsmyndigheter. Motsvarande bestämmelse ingår inte i gällande lag. Enlig artikel 131 i kreditinstitutsdirektivet kan de tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över ett dotterföretag, genom bilaterala avtal delegera ansvaret för tillsynen till de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över detta. Enligt artikeln ska kommissionen hållas underrättad om förekomsten av sådana avtal och om deras innehåll. Kommissionen ska vidarebefordra sådan information till Europeiska bankkommittén. Syftet med artikeln är

emellertid inte att förbjuda medlemsstaterna att avtala om annan delegering av befogenheter. Paragrafen gäller endast tillsynsuppgifter i samband med insamling, granskning och bedömning av information. I den föreslagna paragrafens 5 mom. föreskrivs om delegering av beslutanderätten i fråga om tillsynsobjekt.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Finansinspektionen med hemstatens tillsynsmyndighet avtala om att Finansinspektionen sköter sådana uppgifter i anslutning till tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekt som hör till hemstatens tillsynsmyndighets ansvar. Finansinspektionen kan likaså med värdstatens tillsynsmyndighet avtala att denna ska utföra tillsynsrelaterade uppgifter som Finansinspektionen ansvarar för. Paragrafen gäller finländska tillsynsobjekt som har filial i en annan EES-stat, samt sådana utländska tillsynsobjekt som har filial i Finland.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen med den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för grupp-tillsynen över ett utländskt konglomerat avtala att Finansinspektionen ska utföra sådana tillsynsrelaterade uppdrag som den andra EES-tillsynsmyndigheten ansvarar för. Finansinspektionen kan också med värdstatens tillsynsmyndighet avtala att den utländska EES-tillsynsmyndigheten ska utföra sådana tillsynsrelaterade uppdrag som Finansinspektionen ansvarar för. Paragrafen gäller både tillsyn över grupper för vars tillsyn Finansinspektionen ansvarar och som omfattar minst ett företag i någon annan EES-stat och tillsyn över grupper för vars tillsyn en utländsk EES-tillsynsmyndighet ansvarar om till gruppen hör minst ett företag i Finland.

Enligt paragrafens 3 mom. kan ersättning tas ut för uppgifter som avses i denna paragraf. Ersättning ska i regel tas ut för mottagande av uppgifter som inte är baserade på samarbetsförpliktelser som följer av Europeiska unionens lagstiftning. Dessa samarbetsförpliktelser innebär att Finansinspektionen är skyldig att på begäran av en utländsk EES-tillsynsmyndighet inspektera filialer i Finland och till utländska grupper hörande företag samt samla in information om dessa i en sådan omfattning, om tillsynen över utländska tillsynsobjekt eller utländska företagsgrupper förutsätter detta. Samarbetsförpliktelserna om-

fattar dessutom deltagande i sådana samarbetsarrangemang mellan tillsynsmyndigheter som innebär att tillsynsmyndigheterna gemensamt bedömer ett utländskt tillsynsobjekts ekonomiska ställning och diskuterar därav följande åtgärder som gäller hela tillsynsobjektet. Skyldigheten att ta ut en ersättning gäller sålunda närmast situationer där Finansinspektionen själv övertar skötseln av sådana till det utländska tillsynsobjektets ekonomiska ställning hörande fortlöpande tillsynsuppgifter som enligt direktiven endast utländska myndigheten ansvarar för. Ersättningen ska motsvara Finansinspektionen faktiska kostnader för skötseln av uppgifterna. Direktiven kan emellertid av särskilda skäl besluta att ersättning inte ska tas ut.

Dessutom föreskrivs i momentet att för uppdrag som utförs av en annan stats tillsynsmyndighet enligt denna paragraf kan betalas ersättning om uppdragen inte omfattas av den utländska tillsynsmyndighetens samarbetsförpliktelser. Enligt 10 § 2 mom. 2 punkten ska Finansinspektionens direktion, som också i övrigt beslutar om Finansinspektionens budget, fatta beslut om de ersättningar som tas ut för täckande av kostnaderna i samband med mottagande av eller avstående från uppdrag.

Den föreslagna bestämmelsen hindrar inte avtal om ersättningar också i andra fall än sådana som avses i momentet.

När Finansinspektionen utför uppdrag på basis av tillsynsavtal enligt denna paragraf ska på den enligt 4 mom. tillämpas vad som i 18, 19 och 23—25 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information och inspektera, i 34 § om rätten att anlita utomstående sakkunniga och i 38 § om rätten att för-ena rätten att få information och inspektera med vite. Momentet behövs eftersom rätten att få information och inspektera enligt den nämnda paragrafen inskränker sig till Finansinspektionens lagstadgade uppgifter. Finansinspektionen har rätt att utöva befogenheter enligt momentet också i enskilda fall för vilka inte gäller något sådant tillsynsavtal som avses i paragrafen men för vilka en utländsk tillsynsmyndighet annars bevisligen har samtyckt till utövande av befogenheterna och det är nödvändigt att utöva dem för att de i 1 § angivna målsättningarna ska kunna nås.

I paragrafens 5 *mom.* föreskrivs för tydlighetens skull att Finansinspektionen kan delegera beslutanderätt gällande tillsynsobjekt till en utländsk EES-tillsynsmyndighet i enlighet med KIL, VPFL och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Sådana bestämmelser ingår i gällande KIL 91 §, VPFL 46 § och i 8 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat. Bestämmelserna i denna paragraf ska sålunda inte tillämpas på delegering av beslutanderätt till utländska tillsynsmyndigheter utan de gäller uteslutande uppgifter i samband med insamling, granskning och bedömning av information.

7 kap. **Täckande av kostnaderna för Finansinspektionen**

68 §. Åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i gällande FiLL 36 a § om hur kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet ska täckas.

Enligt paragrafens 1 *mom.* tas för att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet ut åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter samt sådana ersättningar som avses i 67 § 3 *mom.*

I paragrafens 2 *mom.* föreskrivs om åtgärdsavgifter för Finansinspektionens tillstånd och övriga prestationer. I fråga om åtgärdsavgifterna gäller enligt förslaget lagen om grunderna för avgifter till staten. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om avgiftsbelagda prestationer och om avgifternas storlek. Prestationer av det slag som avses i momentet kan vara antingen beslut som fattas på ansökan av tillsynsobjekt eller jämförbara prestationer eller också sådana sedvanliga tillsynsåtgärder som Finansinspektionen vidtar på eget initiativ och som enligt enhetliga kriterier gäller samtliga tillsynsobjekt av samma typ. En sådan åtgärd kan vara t.ex. granskning av ett IFRS-bokslut.

Enligt paragrafens 3 *mom.* kan Finansinspektionen hos en utländsk EES-tillsynsmyndighet som avses i 60 eller 63 § ta ut åtgärdsavgifter i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten, om Finansinspektionen på begäran av den utländska

tillsynsmyndigheten genomför tillsyns- eller inspektionsåtgärder som gäller en filial som avses i 60 § eller ett företag som avses i 63 §. Avgiften ska tas ut i första hand av utländska myndigheter. Enligt momentet är det emellertid möjligt att ta ut åtgärdsavgifter också direkt av filialer, om en utländsk myndighet inte enligt lagstiftningen i sin hemstat kan betala ett mot åtgärdsavgiften svarande belopp till Finansinspektionen.

Momentet ska tillämpas på enskilda inspektionsåtgärder eller andra tillsynsåtgärder som på begäran av en utländsk EES-tillsynsmyndighet vidtas i fråga om ett utländskt EES-tillsynsobjekts filial i Finland eller i fråga om ett sådant företag i Finland som hör till en utländsk grupp och som en utländsk EES-tillsynsmyndighet ansvarar för. Om Finansinspektionen i enlighet med 67 § ingår ett avtal enligt vilket Finansinspektionen åtar sig att sköta ett tillsynsuppdrag som omfattar ett helt utländskt EES-tillsynsobjekt, tillämpas 67 §.

I paragrafens 4 *mom.* konstateras för tydlighetens skull att särskilda bestämmelser gäller om Finansinspektionens tillsynsavgifter. Bestämmelser om tillsynsavgifterna föreslås i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter.

69 §. Skadeståndsansvar. I denna paragraf föreskrivs om statens särskilda skadeståndsansvar i sådana fall då Finansinspektionens fel och försummelser orsakar skadeståndsansvar i enlighet med skadeståndslagen. Motsvarande bestämmelse ingår inte i den gällande FiLL. Däremot ansvarar staten i enlighet med de allmänna principer som gäller inom statsförvaltningen redan nu för skador som orsakats av Försäkringsinspektionen till den del som tillsynsobjektens avgifter inte räcker för ändamålet.

Enligt den föreslagna paragrafen ska skadeståndslagen tillämpas på ersättning för skador som orsakas av Finansinspektionens fel och försummelser. Finlands Bank är skyldig att betala ersättning till skadelidande. Enligt förslaget har Finlands Bank emellertid rätt att av staten få kompensation för ersättningen, till den del som ersättningen överstiger det belopp som Finlands Bank i enlighet med 21 § 2 *mom.* i lagen om Finlands Bank kan reservera för statens behov. Momentet är

sålunda avsett att tillämpas i sådana exceptionella situationer där Finansinspektionens verksamhet orsakar så stora ersättningsansvar att Finlands Banks ekonomiska ställning äventyras.

70 §. Plan för täckande av finansiellt underskott. I denna paragraf föreskrivs att om de belopp som tas ut i form av tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter understiger 95 procent (*underskott*) av Finansinspektionens kostnader under ett kalenderår, ska Finansinspektionen samtidigt som den upprättar sin budget för följande år göra upp en plan för de åtgärder som underskottet föranleder. Planen ska upprättas i samband med Finansinspektionens budget. Paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande FiIL 36 b §. Paragrafen är avsedd att tillämpas i situationer där underskott är att vänta för det år som budgeten hänför sig till. Så som konstateras i allmänna motiveringens avsnitt 5.6 ska Finansinspektionen i planen ta ställning till alternativa sätt att rätta till situationen. Finansinspektionen ska dessutom i enlighet med 10 § 11 punkten göra en bedömning av hur Finansinspektionen på sikt ska anpassa sig till framtida förändringar i tillsynsverksamheten.

8 kap. Särskilda bestämmelser

71 §. Rätt och skyldighet att lämna ut information. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt och skyldighet att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter till övriga myndigheter. På informationsutbyte med utländska tillsynsmyndigheter ska dessutom tillämpas vad som föreskrivs ovan i 6 kap. Paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande FiIL 36 §, FBL 30 kap. 2 §, 10 § i lagen om försäkringsföreningar, 132 b och 132 c § i lagen om pensionsstiftelser samt 165 b och 165 c § i lagen om försäkringskassor. De föreslagna bestämmelserna innebär en viss utvidgning av försäkringsbolagens, försäkringsföreningarnas, pensionsstiftelsernas och försäkringskassornas rätt och skyldighet att lämna ut information. Lagens sakinhåll förblir i stort sett oförändrat.

Enligt paragrafens *1 mom.* har Finansinspektionen utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut information till de myndigheter som nämns i momentet. Momentet är baserat på artiklarna 44—52 i kreditinstitutsdirektivet, artikel 58 i direktivet om marknader för finansiella instrument, artikel 50 i placeringsfondsdirektivet samt artikel 16 i livförsäkringsdirektivet och på motsvarande bestämmelser i skadeförsäkringsdirektivet och återförsäkringsdirektivet.

Momentet omfattar bland annat vad som för närvarande föreskrivs i FBL 30 kap. 2 § 3 mom. om Försäkringsinspektionens rätt att lämna ut uppgifter till social- och hälsovårdsministeriet. Enligt nämnda moment har social- och hälsovårdsministeriet fortfarande motsvarande rätt. Till sakinhållet motsvarar momentet gällande lag.

Enligt paragrafens *2 mom.* har Finansinspektionen rätt att lämna ut endast information som behövs för att de myndigheter som nämns i 1 mom. ska kunna utföra sina uppgifter. En förutsättning för utlämnande av information till en utländsk myndighet är dessutom att dess hemstats lagstiftning innehåller motsvarande sekretessbestämmelser som finsk lag. Den föreslagna bestämmelsen preciserar rätten att lämna ut information om företag inom försäkringsbranschen.

Enligt paragrafens *3 mom.* föreskrivs, i syfte att underlätta samarbetet mellan Finansinspektionen och tillsynsobjektens revisorer, att Finansinspektionen får lämna ut information som annars skulle vara sekretessbelagd också till tillsynsobjektets revisorer. Motsvarande bestämmelse ingår inte i gällande lag. Momentet gäller i praktiken endast information som revisorerna också annars skulle ha rätt att få enligt den allmänna lagstiftningen om respektive tillsynsobjekt.

Om det visar sig att en och samma gäldenär har betydande åtaganden eller förpliktelser gentemot tillsynsobjekt och utländska EES-filialer eller om det finns skäl att misstänka att en kunds verksamhet orsakar tillsynsobjekten skada, har Finansinspektionen enligt paragrafens *4 mom.* rätt att informera dem om detta. Dessutom har Finansinspektionen rätt att lämna ut information om tillsynsobjekt.

jekt och utländska EES-filialer till marknadsplatsoperatörer som ordnar offentlig handel och till clearingorganisationer som avses i VPML samt till sådana optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer och till värdepapperscentralen enligt lagen om värdeandelssystemet samt information om andra finansmarknadsaktörer och andra personer till marknadsplatsoperatörer som ordnar offentlig handel, om informationen behövs för att trygga deras tillsynsuppgift eller tillförlitligheten i deras clearingverksamhet. Paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande lag om Finansinspektionen. Med avvikelse från gällande lag har Finansinspektionen emellertid rätt att till marknadsplatsoperatörer som ordnar offentlig handel lämna ut information också om andra personer än tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer. En sådan annan aktör kan vara t.ex. en enskild investerare som eventuellt handlar i strid med bestämmelserna om offentlig handel.

Enligt paragrafens 5 mom. får Finansinspektionen inte vidarebefordra sekretessbelagd information som den fått från tillsyns- eller andra myndigheter i andra stater eller vid inspektionen i en annan stat, om inte den myndighet som har lämnat informationen eller den behöriga tillsynsmyndigheten i det land där inspektionen gjorts har gett sitt uttryckliga samtycke. Denna information får användas endast för skötseln av uppgifter enligt denna lag eller för ändamål som samtycket gäller. Paragrafen motsvarar gällande FiIL. Motsvarande bestämmelse ingår för närvarande inte i försäkringslagstiftningen.

Enligt paragrafens 6 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank om den fått veta något som enligt Finansinspektionens bedömning kan ha en betydande inverkan på finansmarknadens stabilitet eller annars på finansmarknadens utveckling eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemet. Paragrafen motsvarar huvudsakligen gällande lag om Finansinspektionen. Enligt förslaget justeras emellertid momentets ordalydelse så att den bättre motsvarar det som i 13 § 2 mom. föreskrivs om direktionens rätt att överta avgörandet av sådana ärenden. Mot-

svarande bestämmelse ingår inte i gällande försäkringslagstiftning.

Enligt paragrafens 7 mom. jämföras med utländska tillsynsmyndigheter sådana privaträttsliga företag och inrättningar som i några länder har motsvarande uppgifter som Finansinspektionen.

72 §. Offentlighet av statistik om försäkrings- och pensionsanstalter samt om försäkringsmäklare. I denna paragraf föreskrivs huvudsakligen på motsvarande sätt som i gällande försäkringslagstiftning om offentligheten av statistik som gäller försäkrings- och pensionsanstalter samt försäkringsmäklare. Bestämmelsen förutsätter inte, liksom inte heller för närvarande, att det upprättas och publiceras statistik om alla tillsynsobjekt som avses i paragrafen och inte heller att statistiken koordineras mellan olika grupper.

73 §. Sökande av ändring. I denna paragraf föreskrivs om överklagande av Finansinspektionens beslut. Paragrafen motsvarar, med vissa preciseringar, gällande FiIL 37 § och FöIL 6 §.

Enligt paragrafens 1 mom. överklagas Finansinspektionens beslut genom besvär till Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). I paragrafen konstateras dessutom för tydlighetens skull att särskilda bestämmelser gäller om Finansinspektionens beslut som kan föras till marknadsdomstolen för behandling. Det är här fråga om ovan i 5 kap avsedda beslut om tillsyn över kundskydd samt om beslut som avses i VPML 9 kap. 3 a §.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs för tydlighetens skull att Finansinspektionen har rätt att genom besvär överklaga förvaltningsdomstolens beslut om att ändra eller upphäva Finansinspektionens beslut. I gällande lag föreskrivs inte särskilt om Finansinspektionens egen rätt att överklaga beslut.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionens beslut verkställas även om de inte hade vunnit laga kraft. Ett överklagat beslut ska iakttas tills vidare om inte besvärinstansen beslutar något annat eller om inte annat föreskrivs i någon annan lag. Paragrafen motsvarar i sak gällande lag om Finansinspektionen. Momentets tillämpningsområde är något mera omfattande än vad som i gällande lag föreskrivs om Försäkringsinspek-

tionens beslut. Till denna del finns det emellertid ingen anledning att tillämpa olika principer inom olika verksamhetsområden.

I paragrafens 4 *mom.* föreskrivs för tydlighetens skull att det föreskrivs särskilt om överklagande av beslut som gäller Finansinspektionens direktionsmedlemmar eller tjänstemäns tjänsteförhållanden. Rätten att söka ändring i sådana beslut blir sålunda beroende av vad som föreskrivs i lagstiftningen om Finlands Bank.

74 §. Verkställighet av avgifter. I denna paragraf föreskrivs med avvikelse från gällande lag att vite, ordningsavgifter, påföljdsavgifter och åtgärdsavgifter i likhet med avgifter som påförs av andra myndigheter får drivas in utan dom eller beslut på det sätt som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). En förutsättning för indrivning av ordningsavgifter och påföljdsavgifter är emellertid att Finansinspektionens beslut har vunnit laga kraft.

9 kap. **Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser**

75 §. Ikraftträdande. I denna paragraf föreskrivs om datum då lagen träder i kraft. Genom lagen upphävs gällande FiIL och FöIL samt de ändringar som har gjorts i lagarna.

76 §. Övergångsbestämmelser. Denna paragraf innehåller de övergångsbestämmelser som den föreslagna lagen förutsätter.

Enligt paragrafens 1 *mom.* fortsätter den nya Finansinspektionen den nuvarande Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens verksamhet. När lagen träder i kraft övergår den tidigare Försäkringsinspektionens tillgångar utan vederlag till Finland Bank. Försäkringsinspektionens skulder övergår på Finlands Bank, dock högst till ett belopp som motsvarar de tillgångar som övergår till banken, eftersom en centralbank enligt artikel 101 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte kan åta sig att svara för statens skulder. Finska staten betalar mellanskillnaden till den del som de överförda skulderna eventuellt överstiger de överförda tillgångarna.

Enligt paragrafens 2 *mom.* övergår de tjänstemän som är i den tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens anställ-

ning när denna lag träder i kraft till den nya Finansinspektionen. Försäkringsinspektionens tjänster dras in när denna lag träder i kraft. På personalen tillämpas Finlands Banks anställningsvillkor och bankens tjänsterelaterade rättigheter och skyldigheter sådana de gällde vid övergångstidpunkten. Av momentet följer att tjänsteinnehavarnas och befattningshavarnas semester och pensionsförmåner – med smärre undantag – bibehålls och sålunda kommer att överensstämma med Finlands Banks anställningsvillkor. Propositionens målsättningar förutsätter emellertid att Finansinspektionens direktion så snart som möjligt efter att den nya Finansinspektionen har inlett sin verksamhet utreder i vilka avseenden personalresurserna kan ses över så att sammanslagningens synergieffekter kan tas till vara. Av gällande tjänstekollektivavtal följer att Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens nuvarande personal inte kan sägas upp i samband med att den nya Finansinspektionen inrättas. Samarbetsförfarande som krävs för en övervakning av personaldimensioneringen kan sålunda inledas först efter att den nya Finansinspektionen inrättats.

Eftersom Försäkringsinspektionens tjänstemäns tjänstgöring i och med att de flyttar över till Finlands Bank upphör inom ramen för statens pensionssystem innan de pensioneras, kommer de som blivit statsanställda före år 1995 att förlora sin rätt till statens pensionsförmåner som vid den nämnda tidpunkten var bättre än Finlands Banks. En förutsättning för statens pensionsförmåner är att tjänstgöringen utan avbrott fortsätter till pensionsfallet. För undvikande av att tjänstemännen förlorar sina förmåner föreslås en bestämmelse enligt vilken tjänstgöring vid Finlands Bank jämställs med statlig tjänstgöring när lagen om statens pensioner och dess verkställighetslag tillämpas på dem. Efter att den nya Finansinspektionen inlett sin verksamhet kan det hända att personal återgår till statlig eller eventuellt till kommunal anställning. För undvikande av förmånsförluster också i sådana fall föreslås att detta moment fortsättningsvis ska tillämpas på flyttningar åren 2009 och 2010.

Enligt paragrafens 3 *mom.* upphör när denna lag träder i kraft mandatperioden för den

tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens direktorer som utnämns med stöd av de lagar som upphävs. Den nya Finansinspektionens direktor ska efter att lagen trätt i kraft behandla de ärenden som tidigare hörde till den tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens direktorer och som hänför sig till räkenskapsperioden närmast före lagens ikraftträdande, till den del som behandlingen av ärendena i den tidigare Finansinspektionens eller Försäkringsinspektionens direktor inte hade avslutats innan lag trädde i kraft.

Enligt paragrafens 4 mom. kan innan lagen träder i kraft vidtas åtgärder för utnämning av medlemmar till den direktor som avses i denna lags 9 §, för utnämning av direktören och förordnande av dennes ställföreträdare enligt 11 § samt för tillsättning av Finansinspektionens övriga tjänster och för fastställelse av arbetsordningen enligt 17 §.

Enligt paragrafens 5 mom. ska på ärenden som behandlas hos andra myndigheter, t.ex. hos marknadsdomstolen, när denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde innan denna lag trädde i kraft.

Enligt paragrafens 6 mom. ska sådana hänvisningar till den tidigare lagen om Finansinspektionen och FöIL som ingår i andra lagar och författningar som upphävs genom denna lag anses hänvisa till denna lag. Andra lagars hänvisningar till den tidigare Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen anses hänvisa till den nya Finansinspektionen. Dessutom föreskrivs i momentet för tydlighetens skull att beslut och föreskrifter som den tidigare Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har utfärdat innan denna lag trätt i kraft, efter ikraftträdandet gäller som om de hade utfärdats av den nya Finansinspektionen.

1.2 Lag om Finansinspektionens tillsynsavgifter

1 §. Tillämpningsområde. I denna paragraf föreskrivs om lagens tillämpningsområde.

Paragrafen motsvarar till sin uppbyggnad 1 § i den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om de avgiftsskyldiga. Skyldiga att betala tillsynsavgifter är för det första sådana auktoriserade tillsynsobjekt som avses i FiIL 4 § 2 mom., sådana övriga tillsynsobjekt som avses i nämnda lags 4 § 4 mom., sådana filialer till utländska tillsynsobjekt som avses i nämnda lags 4 § 5 mom. och sådana offentliga samskaps pensionsanstalter som avses i nämnda lags 4 § 6 mom.

Avgiftsskyldiga är enligt lagförslaget följande finansmarknadsaktörer:

- aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt KIL 5 §

- emittenter av värdepapper som på ansökan tagits upp till offentlig handel enligt VPML 1 kap. 3 §

- emittenter av värdepapper som enligt VPFL 1 kap. 3 a § är föremål för multilateral handel på en mäklarlista

- finländska bolag vars emitterade värdepapper på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt VPML 1 kap. 3 § enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland

- kontoförande institut enligt VPML

- clearingorganisationer enligt lagen om värdeandelssystemet

- fastighetsfonder

- Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund, Trafikförsäkringscentralen, trafikskadenämnden, Patientförsäkringscentralen, patientskadenämnden och Miljöförsäkringscentralen

- Pensionsskyddscentralen och Utbildningsfonden

- utländska kreditinstitut, utländska värdepappersföretags och utländska fondbolags representationer

- försäkringsmäklare och försäkringsförmedlare som är registrerade i någon annan EES-stat samt utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter som har etablerat filial i Finland.

De avgiftsskyldiga är sålunda desamma som enligt den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen och lagen om

betsridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen, med undantag för försäkringsombud, och dessutom andra EES-staters försäkringsbolag, tilläggs pensionsanstalter och försäkringsförmedlare som har filial i Finland samt finländska bolag vars emitterade värdepapper på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt VPML 1 kap. 3 § enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsrådet än Finland.

Enligt paragrafens 2 mom. svarar Finansinspektionen själv för debiteringen av tillsynsavgifter. Tillsynsavgifterna ska betalas till Finlands Bank. Detta beror på att Finansinspektionen juridiskt sett utgör en del av Finlands Bank.

I paragrafens 3 mom. hänvisas liksom i gällande lag till att i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om åtgärdsavgifter (i 68 § 2 mom.).

2 §. Tillsynsavgift. Denna paragraf innehåller allmänna bestämmelser om tillsynsavgifter. Enligt paragrafens 1 mom. fastställs tillsynsavgifter för varje kalenderår som en grundavgift, proportionell avgift eller som en kombinerad grundavgift och proportionell avgift.

Enligt paragrafens 2 mom. är grundavgiften en fast avgift som fastställs i euro.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om beräkning av den proportionella avgiften. Den proportionella avgiften beräknas på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfonderna, omsättningen eller medlemsavgifterna, enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Av 4 § framgår närmare vilken grund som ska tillämpas i fråga om varje avgiftsskyldig. Enligt 2 § 3 mom. ska samma avgiftsgrunder som på placeringsfonder tillämpas också på fastighetsfonder.

Av paragrafens 2 och 3 mom. följer att tillsynsavgiften för ett företag som inleder sin verksamhet under det första året utgörs enbart av grundavgiften, eftersom den avgiftsskyldige då inte ännu har något bokslut som en proportionell avgift kunde baseras på. De enda undantagen i detta avseende är i 3 § nämnda situationer där den avgiftsskyldige till följd av företagsregleringar helt eller delvis övertar en annan avgiftsskyldigs affärsverksamhet.

I vissa fall kan en avgiftsskyldig bedriva verksamhet inom tillämpningsområdet för flera olika avgiftsgrunder. I paragrafens 4 mom. konstateras att avgiften då endast tas ut en gång och enligt den grund som ger den högsta avgiften. I 4—6 § föreskrivs om vissa undantag från denna regel.

3 §. Företagsregleringars inverkan på den proportionella avgiften. Det är inte alltid skäligt att fastställa den proportionella avgiften enbart på basis av den avgiftsskyldiges eget bokslut för den senaste räkenskapsperioden. Om en fusion, delning, verksamhetsöverföring eller motsvarande reglering har genomförts efter att bokslutet fastställts, ska förändringarna beaktas när tillsynsavgiften fastställs.

Paragrafens innehåller mot 3 § i den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen svarande bestämmelser om företagsregleringars inverkan på den proportionella avgiften. Paragrafens 1 och 2 mom. gäller verkningarna av fusion, överföring av försäkringsbestånd och pensionsansvar samt annan överlåtelse av affärsverksamhet.

Paragrafens 3 mom. gäller verkningarna av en placeringsfunds fusion och 4 mom. verkningarna av att förvaltning överläts.

Paragrafens 5 mom. gäller de verkningar som en delning har på fastställandet av den proportionella avgiften. I paragrafens 2 och 5 mom. används inte, till åtskillnad från 1 mom., begreppet medlemsavgiftsintäkter eftersom lagstiftningen om arbetslöshetskassor inte innehåller bestämmelser om överlåtelse av affärsverksamhet och inte heller om delning.

I paragrafens 6 mom. föreslås för tydlighetens skull en bestämmelse enligt vilken paragrafens bestämmelser ska tillämpas också på juridiska personer som inte betraktas som företag.

Om t.ex. tillsynsobjektet A under den senast avslutade räkenskapsperioden har fusionerats med tillsynsobjektet B ska tillsynsobjektet A:s proportionella tillsynsavgift fastställas enligt båda tillsynsobjektens balansomslutningar eller enligt någon annan avgiftsgrund som är tillämplig på detta tillsynsobjekt. Eftersom det överlåtande tillsynsobjektet B har upplösts i samband med registreringen av att fusionen verkställts, påförs B

inte längre någon tillsynsavgift. Om däremot t.ex. tillsynsobjektet C har överlåtit en del av sin affärsverksamhet till tillsynsobjektet D fastställs den proportionella avgiften på så sätt att överlåtelsen av en del av affärsverksamheten beaktas. Om C:s proportionella tillsynsavgift fastställs på basis av balansräkningen ska från balansomslutningen dras av den andel som motsvarar den överlåtna affärsverksamheten i förhållande till C:s hela affärsverksamhet. På motsvarande sätt ska D:s balansomslutning ökas är B:s proportionella tillsynsavgift fastställs.

4 §. Proportionell tillsynsavgift. I denna paragraf föreskrivs om grunderna för fastställande av proportionell tillsynsavgift.

I paragrafens *1 mom.* räknas de avgiftsskyldiga upp. Dessa är för det första kreditinstitut, försäkringsbolagen, försäkringsföreningarna, pensionsstiftelserna, försäkringskassorna, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och de offentliga samfundens pensionsanstalter. Dessas proportionella avgift fastställs på basis av balansomslutningen. Avgiften utgör enligt förslaget 0,0027 procent av balansomslutningen. För att avgiften ska stå i en rimlig proportion till de uppskattade kostnaderna för tillsynen över gruppen i fråga föreslås att balansräkningen i vissa all justeras med den koefficient som anges i paragrafens tabell.

På motsvarande sätt fastställs tillsynsavgiften för utländska kreditinstituts filialer. Eftersom den ekonomiska tillsynen över kreditinstitut som hör hemma i andra EES-stater ankommer på tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat, föreslås att den proportionella tillsynsavgiften för en sådan filial ska utgöra 0,0009 procent av filialen balansomslutning, dvs. ca en tredjedel av avgiften för ett inhemskt kreditinstitut. Den nämnda avgiften tillsammans med grundavgiften kan beräknas täcka de tillsynskostnader för filialen som uppkommer i Finland.

Utbildningsfondens, stödkassans för arbetslöshetskassorna, Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbunds, Trafikförsäkringscentralens, Patiensförsäkringscentralens och Miljöförsäkringscentralens proportionella avgift bestäms likaså i enlighet med balansomslutningen.

Den proportionella avgiften för fondbolag baseras i allmänhet, liksom för närvarande, på de placeringsfonders sammanlagda tillgångar som fondbolaget förvaltar. Avgiften utgör enligt förslaget 0,0021 procent av de sammanlagda tillgångarna.

Den proportionella avgiften för värdepappersföretag ska enligt förslaget fastställas på basis av tillsynsobjektets omsättning. Denna läggs vid sidan av kapitalkravet också enligt den gällande lagen till grund för den proportionella avgiften. Avgiften utgör enligt förslaget 0,32 procent av omsättningen. Om ett värdepappersföretags investeringstjänster endast utgörs av investeringsrådgivning eller vidarebefordran av order och värdepappersföretaget inte innehar kundmedel, föreslås avgiften utgöra 0,10 procent av omsättningen. Detsamma gäller värdepappersföretag som uteslutande tillhandahåller investeringstjänster med sådana råvarurelaterade derivatinstrument eller sådana finansiella kontrakt avseende prisdifferenser som avses i VPFL 45 § 3 mom.

Också för fondbörser, clearingorganisationer och optionsföretag baseras tillsynsavgiften på omsättningen. Avgiften utgör enligt förslaget 1,25 procent av omsättningen och dess minimibelopp föreslås vara 50 000 euro. Avgiftsgrunden är densamma som enligt gällande lag.

För utländska värdepappersföretag och utländska fondbolags filialer ska tillsynsavgift enligt förslaget likaså fastställas på basis av omsättningen. Om en filial tillhör en finansmarknadsaktör vars hemstat inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, föreslås den proportionella avgiften vara densamma som för ett inhemskt värdepappersföretag, dvs. 0,32 procent av filialens omsättning. Om det däremot är fråga om en filial till ett utländskt värdepappersföretag eller fondbolag med säte i en EES-stat föreslås avgiften utgöra 0,14 procent av omsättningen. Liksom i fråga om kreditinstituts filialer är orsaken den lägre tillsynsavgiften på att Finansinspektionen inte svarar för den ekonomiska tillsynen över aktören. Tillsynsavgiften för filialer till värdepappersföretag från andra EES-stater ska enligt förslaget utgöra ca 46 procent av den proportionella avgiften för ett inhemskt värdepappersföretag.

Denna procentsats som är högre än procentsatsen för kreditinstitut är motiverad eftersom den arbetsinsats som tillsynen över värdepappersföretags förfaranden kräver är klart större.

Den proportionella avgiften för arbetslöshetskassor föreslås utgöra 0,63 procent av kassans medlemsavgiftsintäkter. Också enligt gällande tillsynsavgiftslag baseras den proportionella avgiften på medlemsavgifterna. Såsom konstateras i propositionens allmänna motivering ska avgiftsgrunden justeras efter att frågor som gäller organiseringen av tillsynen över verkställigheten av arbetslöshetsförmåner har utretts. Denna avgiftsgrund gäller situationer där Finansinspektionen också har rådgivnings- och styrningsuppgifter i samband med de förmåner som kassorna beviljar. Den ekonomiska tillsynen över kassorna samt tillsynen över styrnings- och förvaltningssystemen svarar för ca en tredjedel av den proportionella avgiften.

Filialer till försäkringsbolag i tredje land ska enligt förslaget betala tillsynsavgift på basis av premieintäkterna. Avgifterna föreslås utgöra 0,03 procent av premieintäkterna. Avgiften är av samma storleksklass som den proportionella avgiften för inhemska försäkringsbolag. Däremot tas ingen proportionell avgift ut av filialer till utländska EES-försäkringsbolag. Såsom framgår av 6 § ska filialer emellertid betala grundavgift. Förslaget att en grundavgift ska tas ut innebär en ändring jämfört med gällande praxis. Det är emellertid motiverat att filialer till utländska EES-försäkringsbolag ska betala tillsynsavgift eftersom tillsynen av deras marknadsuppförande medför kostnader för Finansinspektionen. Dessa kostnader är emellertid klart mindre än de tillsynskostnader som uppkommer i Finland för filialer till värdepappersföretag från andra EES-stater.

Om ett finansiellt företag med säte i en annan EES-stat tillhandahåller tjänster i Finland enbart från sitt hemland eller från en annan EES-stat än sitt hemland eller Finland (gränsöverskridande försäljning av finansiella tjänster), är företaget enligt förslaget inte skyldigt att betala tillsynsavgifter till Finland. Detta motsvarar gällande lagstiftning. Trots att Finansinspektionen måste använda resurser också för tillsyn av gränsöverskridande

försäljning, är det inte motiverat att uppbära avgifter av denna anledning. För det första kan sådana avgifter enligt EG-rätten anses som ett förbjudet hinder för handel med tjänster. För det andra skulle det vara ett arbetsdrygt och i förhållande till avgiftsintäkterna dyrt förfarande att driva in de i praktiken relativt små avgifterna, med beaktande av att betalaren varken har verksamhetsställe eller permanent representant i Finland.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om den inverkan som återkallelse av tillsynsobjektets verksamhetstillstånd har på skyldigheten att betala proportionell avgift. Proportionell tillsynsavgift behöver inte betalas efter det kalenderår då tillsynsobjektets verksamhetstillstånd har återkallats eller tillsynsobjektets rätt att bedriva verksamhet annars har upphört. Denna bestämmelse gäller emellertid inte försäkringsanstalter och pensionsanstalter, eftersom förvaltning och clearing av försäkringsbestånd fortfarande övervakas t.ex. efter att verksamhetstillståndet återkallas. Skyldigheten att betala proportionell avgift upphör enligt förslaget vid utgången av det kalenderår under vilket anstaltens hela försäkringsbestånd eller pensionsansvar har överlåtits till en annan anstalt eller de åtaganden som sammanhänger med anstaltens försäkringsverksamhet annars bevisligen har retts ut.

Sådan annan utredning av ansvarsförbindelser som avses i andra meningen i paragrafens 2 mom. avser t.ex. den situationen att ett litet skadeförsäkringsbolag har trätt i likvidation och likvidatorerna har betalat försäkringsborgenärernas alla tillgodohavanden. I ett sådant fall ska grundavgift emellertid betalas till dess att tillsynen upphör, vilket i praktiken avser den tidpunkt då likvidatorernas slutredovisning har lagts fram på bolagsstämman och sänts till Finansinspektionen för kännedom.

5 §. Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift. I denna paragraf föreskrivs om grundavgiftens belopp för finansmarknadsaktörer som betalar proportionell tillsynsavgift. Enligt förslaget förenhetligas grundavgiftsbeloppen i de gällande lagarna om finanstillsynsavgifter och försäkringstillsynsavgifter. Utgångspunkten är den förstnämnda lagens avgiftsnivå. Enligt

förslaget ska t.ex. affärsbanker, försäkringsbolag och värdepappersföretag betala 6 000 euro i grundavgift. Liksom enligt gällande lag om finanstillsynsavgifter tas grundavgift inte ut av fondbörser, clearingorganisationer och optionsföretag.

6 §. Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga. I paragrafen föreskrivs om grundavgift för avgiftsskyldiga som inte betalar proportionell avgift. Enligt denna paragraf baseras grundavgifternas nivå huvudsakligen på gällande lag om finanstillsynsavgifter. Såsom konstateras i allmänna motiveringens avsnitt 5.6 höjs tillsynsavgiften för emittenter av aktier som är föremål för handel. Som avgift föreslås 14 000 euro. Om det finns en sådan likvid marknad för en aktie som avses i VPML 4 kap. 10 § höjs emittentens avgift till 16 000 euro. Finländska bolag som har emitterat aktier som på ansökan tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt VPML 1 kap. 3 § inom Europeiska ekonomiska samarbetsområde enbart i någon annan stat än Finland, ska för sin del betala 12 000 euro i grundavgift. Finansinspektionen ska nämligen se till att sådana bolag iakttar bl.a. vad som i VPML 2 kap. föreskrivs om regelbunden och kontinuerlig informationsskyldighet samt i VPML 5 kap. om insiderregister. Finansinspektionen ska enligt förslaget övervaka också dessa bolags IFRS-redovisningar.

Av Försäkringsinspektionens nuvarande tillsynsobjekt gäller den föreslagna paragrafen försäkringsmäklare, Pensionsskyddscentralen, trafikskadenämnden och patientskadenämnden samt aktörer som har hemort i någon annan EES-stat än Finland och har etablerat filial i Finland. Tillsynsavgiften för försäkringsmäklare dimensioneras så att den i tillämpliga delar motsvarar tillsynsavgiften för sådana i 4 och 5 § avsedda värdepappersföretag som enbart bedriver investeringsrådgivning.

7 §. Sänkning av tillsynsavgiften. Den föreslagna paragrafen motsvarar med vissa undantag 9 § i den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen. Undantagen beror på den finansieringslösning som beskrivs i allmänna motiveringens avsnitt 5.6. Av tillsynsobjekt och andra avgiftsskyldiga ska enligt förslaget i tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter (nedan *avgiftsintäkter*) tas ut

minst 95 procent (målnivå) men högst 100 procent (inkluderar en eventuell buffertpost) av kostnaderna i Finansinspektionens budget som fastställts av direktionen för Finlands Bank. Vid beräkningen av buffertposten på fem procent beaktas också tidigare års avvikelser från målnivån 95 procent.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om förfarandet i det fall att intäkterna sannolikt överstiger 95 procent av de nämnda kostnaderna. Enligt momentet ska tillsynsavgifterna vid behov fastställas så nedsatta att det sannolikt inte uppkommer något överskott på över fem procent av de nämnda kostnaderna. Med överskott avses det belopp varmed intäkterna har överstigit 95 procent av de budgeterade kostnaderna. Även om intäkterna fastställs nedsatta, är det möjligt att det uppkommer mer överskott än den som hänvisat ovan. Detta beror på att tillsynsavgifterna fastställs under kalenderåret. Om därefter de avgiftsskyldiga utökas med t.ex. ett nytt stort utländskt tillsynsobjekt kan det uppstå en överskridning som är större än fem procent.

Vid bedömningen av avgiftsintäkterna och överskottets storlek ska man enligt paragrafens 2 mom. beakta också under tidigare år uppkomna intäkter och kostnader. Som en intäktsökning ska beaktas överskott från tidigare år och som intäktsminskning ska på motsvarande sätt beaktas underskott. Med *underskott* avses det belopp varmed intäkterna har understigit 95 procent av de budgeterade kostnaderna.

Den del av de årliga kostnader som inte kan täckas med intäkterna ska Finlands Bank svara för. Det är meningen att denna andel ska utgöra 5 procent av Finansinspektionens kostnader. Såsom ovan konstateras är det dessutom möjligt att ta in en buffertpost på högst fem procent för att täcka eventuella underskott.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs liksom i 9 § 2 mom. i den gällande tillsynsavgiftslagen att Finansinspektionen ska sänka alla avgiftsskyldigas tillsynsavgift med ett lika stort proportionellt belopp.

Paragrafen har ett nära samband med 70 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. I den föreslagna paragrafen föreskrivs om Finansinspektionens direktionens skyldighet att

planera åtgärder om det sannolikt något år uppkommer underskott.

8 §. Fastställande av tillsynsavgift. Denna paragraf motsvarar 10 § i den gällande tillsynsavgiftslagen. Enligt paragrafens 1 mom. påförs tillsynsavgiften av Finansinspektionen. I sitt beslut anger Finansinspektionen också förfallodagen som tidigast är den sista juni under kalenderåret. Avgiften kan betalas i flera poster om Finansinspektionen så beslutar. Avgiftsbeslutet sänds till den avgiftsskyldige senast 30 dagar före förfallodagen.

Paragrafens 2 mom. innehåller mot gällande tillsynsavgiftslag svarande bestämmelser om hur avgiften fastställs när avgiftsskyldigheten börjar under kalenderåret. På motsvarande sätt föreskrivs i paragrafens 3 mom. om återbetalning av avgiften om avgiftsskyldigheten upphör under kalenderåret.

I paragrafens 4 mom. konstateras för tydlighetens skull att uppgifter om tillsynsavgifternas belopp är offentliga.

Paragrafens 5 mom. bemyndigar Finansinspektionen att liksom enligt gällande lag meddela närmare föreskrifter om betalningsförfarandet, om betalning av avgiften i flera än en post samt om hur de uppgifter som behövs för fastställande av tillsynsavgiften ska lämnas. Föreskrifterna i momentet är av teknisk natur.

9 §. Överklagande. I denna paragraf föreskrivs om överklagande av Finansinspektionens beslut om tillsynsavgifter. Med avvikelse från gällande lag ska den som är missnöjd första framställa ett rättelseyrkande till Finansinspektionen och rätten att söka ändring avser sålunda endast Finansinspektionens beslut att avslå rättelseyrkandet.

10 §. Dröjsmålsränta på tillsynsavgiften och indrivning i utsköningsväg. Denna paragraf innehåller mot 12 § i den gällande lagen om tillsynsavgifter svarande bestämmelser om dröjsmålsränta på tillsynsavgifter och indrivning av tillsynsavgifter i utsköningsväg.

11 §. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser. I paragrafens 1 mom. föreskrivs om den tidpunkt då lagen träder i kraft. Avsikten är att lagen ska träda i kraft samtidigt som lagen om Finansinspektionen.

Genom den nya lagen upphävs den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen och lagen om bestridande av kostna-

derna för försäkringsinspektionen. Bestämmelsen ingår i den föreslagna paragrafens 2 mom. Samtidigt upphävs de föreskrifter som utfärdats med stöd av dessa lagar.

Enligt paragrafens 3 mom. ska på tillsynsavgifter vars grund har uppkommit innan denna lag trädde i kraft tillämpas bestämmelserna i lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen och lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen. Detta gäller bl.a. avgiftsskyldiga och avgiftsgrunder. Efter att de föreslagna lagarna trätt i kraft ska åtgärder för indrivning av tillsynsavgifter emellertid vidtas av den nya Finansinspektionen, eftersom denna fortsätter den tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens verksamhet.

Enligt paragrafens 4 mom. får åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter vidtas innan den träder i kraft.

1.3 Lag om ändring av kreditinstitutslagen

3 §. Tillsyn. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den motsvarar den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafen ändras inte till sakinnehållet. Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen leder till att en ny myndighet, Finansinspektionen, uppkommer. Detta medför inga förändringar i den svenskspråkiga terminologin. På finska betecknas den nya myndigheten däremot "Finanssivalvonta" medan de två myndigheter som sammanslås tidigare betecknades "Rahoitustarkastus" och "Vakuutustarkastus". Därför finns i den finska texten ett konstaterande om att tidigare hänvisningar i denna lag till "Rahoitustarkastus" nu avser hänvisningar till "Finanssivalvonta". Detta konstaterande saknas i den svenska paragrafexten eftersom konstaterandet saknar relevans på svenska.

26 §. Registeranmälan om koncession. Denna paragraf föreslås i enlighet med artikel 14 i kreditinstitutsdirektivet bli kompletterad med en bestämmelse om skyldigheten att underrätta EG-kommissionen. Samtidigt förtydligas paragrafens uppbyggnad så att den indelas i två moment varav 1 mom. tillämpas på samtliga kreditinstitut och 2 mom.

endast på inlåningsbanker och kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster.

28 §. *Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession.* Denna paragraf föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen, eftersom bestämmelserna om begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession för samtliga auktoriserade tillsynsobjekts och vissa med dem jämförbara tillsynsobjekts vidkommande föreslås bli förenhetligade med 26 och 27 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Bestämmelserna om begränsning av verksamheten och återkallelse föreslås huvudsakligen bli oförändrade till sakinnehållet.

29 §. *Begränsning av affärsverksamheten.* Denna paragraf föreslås bli upphävd av de skäl som nämns ovan i samband med 28 §.

38 §. *Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag.* Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt eftersom det blir överflödigt till följd av sammanslagningen av den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen.

40 §. *Att leda kreditinstitut och holdingföretag.* Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt eftersom det i 28 § i lagen om Finansinspektionen föreslås en för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa med dem jämförbara tillsynsobjekt gällande bestämmelse om begränsning av ledningens verksamhet för viss tid. Till sakinnehållet förblir momentet oförändrat.

Hänvisningen i paragrafens 5 mom. till paragrafens övriga moment ändras så att den motsvarar den föreslagna ändringen.

42 §. *Anmälan om förvärv av aktier och andelar.* Paragrafens 7 mom. föreslås bli upphävt som obehövt till följd av sammanslagningen av den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen.

128—131 §. Dessa paragrafer föreslås bli upphävd eftersom 5 kap. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen innehåller för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om sådan tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor som avses i paragraferna.

161 §. *Filialetablering i en EES-stat.* Paragrafens 2 mom. föreslås bli så justerad i enlighet med artikel 25.3 i kreditinstitutsdirek-

tivet att en sådan anmälan som avses i momentet till världstatens tillsynsmyndighet ska delges kreditinstitutet i fråga. Dessutom föreskrivs i momentet i enlighet med direktivet noggrannare än i den gällande lagen om rapportering av vissa uppgifter om kreditinstitut till världstatens myndighet.

Till paragrafens föreslås bli fogat ett nytt 4 mom. i enlighet med artikel 26.3 i kreditinstitutsdirektivet. Enligt det nya momentet ska kreditinstitutet skriftligen underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. minst en månad innan de är avsedda att genomföras.

163 §. *Begränsning och förbudande av filials verksamhet.* Denna paragraf föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen, eftersom enligt 27 och 57 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen tas in enhetliga bestämmelser för alla tillsynsobjekts vidkommande om begränsning av filialers verksamhet och indragning av filialer. Bestämmelsen föreslås inte bli ändrad till sakinnehållet.

1.4 Lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

23 b §. Denna paragraf föreslås bli ändrad eftersom det i 58 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen föreslås enhetliga bestämmelser för samtliga utländska EES-filialers vidkommande om Finansinspektionens skyldighet att underrätta andra EES-tillsynsmyndigheter. Paragrafen föreslås inte bli ändrad till sakinnehållet.

1.5 Sparbankslagen

120 b §. Denna paragraf föreslås bli ändrad på motsvarande sätt som 23 b § i den ovan nämnda lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform.

1.6 Lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

43 b §. Denna paragraf föreslås bli ändrad på motsvarande sätt som 23 b § i den ovan nämnda lagen om affärsbanker och andra

kreditinstitut i aktiebolagsform samt SBL 120 b §.

1.7 Lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

5 §. Underrättelse om inrättande av filial. Ordalydelsen i paragrafens 1 mom. föreslås bli så förtydligad att det bättre framgår att syftet med momentet är att reglera förutsättningarna för filialetablering.

Ett nytt 5 mom. föreslås bli fogat till paragrafen. Enligt momentet ska kreditinstitut och finansiella institut skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan de är avsedda att genomföras. Finansinspektionen kan enligt det föreslagna momentet till följd av planerade ändringar ändra föreskrifter och villkor i en anmälan enligt 59 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Momentet motsvarar artikel 26.3 i kreditinstitutsdirektivet.

6 §. Inledande av filials verksamhet. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den motsvarar 59 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. I den nämnda paragrafen tas in enhetliga bestämmelser för samtliga utländska EES-filialer om tillsynsmyndighetens skyldighet att i enlighet med 1 mom. underrätta filialer om tillsynsmyndighetens skyldigheter när det gäller genomförandet av tillsynen och om villkor som uppställts i allmänt intresse. I denna paragraf föreskrivs sålunda endast att en filial kan inleda sin verksamhet efter att kreditinstitutet eller det finansiella institutet har fått en anmälan i enlighet med den nämnda paragrafen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den nämnda paragrafen, då tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut. Den föreslagna paragrafen överensstämmer i sak med gällande lag.

6 d §. Tillhandahållande av investerings-tjänster. Paragrafens 4 mom. föreslås bli upphävt eftersom 7 § om begränsning av verksamheten gäller också tillhandahållande av investeringstjänster. Detta påverkar inte lagens sakinhåll.

7 §. Begränsning och förbudande av filialers verksamhet. Denna paragraf föreslås bli

ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen eftersom i dess 61 § ingår för samtliga utländska EES-filialer gemensamma bestämmelser om begränsning och avslutande av filialers verksamhet.

10 §. Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession. Den gällande paragrafen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen, eftersom det i lagens 26 och 27 § ingår för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa andra med dem jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession. Till sakinhållet förblir bestämmelserna om begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession huvudsakligen oförändrade.

14 §. Tillsyn. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Till sakinhållet förblir paragrafen oförändrad. Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen leder till att en ny myndighet, Finansinspektionen, uppkommer. Detta medför inga förändringar i den svenskspråkiga terminologin. På finska betecknas den nya myndigheten däremot "Finanssivalvonta" medan de två myndigheter som sammanslås tidigare betecknades "Rahoitustarkastus" och "Vakuutustarkastus". Därför finns i den finska texten ett konstaterande om att tidigare hänvisningar i denna lag till "Rahoitustarkastus" nu avser hänvisningar till "Finanssivalvonta". Detta konstaterande saknas i den svenska paragraftexten eftersom konstaterandet saknar relevans på svenska.

16 a §. Marknadsföring och avtalsvillkor. Det föreslås att till lagen fogas en ny 16 a § enligt vilken på utländska kreditinstituts och finansiella instituts filialers marknadsföring och avtalsvillkor i princip ska tillämpas vad som föreskrivs om att deras marknadsföring och avtalsvillkor ska uppfylla samma krav som motsvarande finländska företag. Enligt den föreslagna paragrafen ska filialerna dessutom i princip tillämpa sådana övriga förfaranden som avses i KIL 10 och 132—139 §.

Enligt den föreslagna paragrafen ska de nämnda bestämmelserna likväl tillämpas en-

dast om annat inte följer av lag. Avsikten är sålunda att den föreslagna paragrafen ska tillämpas endast i sådana fall då det följer av de internationella lagvalsprinciperna att man i första hand ska tillämpa finsk lag.

1.8 Lag om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet

5 §. Tillsättande av ombud. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Till sakinnehållet förblir paragrafen oförändrad.

1.9 Lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §. Definitioner. Paragrafens 1 mom. 13 och 14 punkterna föreslås bli så ändrade att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

3 §. Finans- och försäkringskonglomerat. Laghänvisningarna i paragrafens 3 mom. 1 punkten föreslås bli så ändrade att de stämmer överens med gällande lagstiftning.

4 §. Tröskelvärden som ska tillämpas på konglomerat. Paragrafens 5 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

5 §. Undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden. Paragrafens 1 och 2 mom. föreslås bli så ändrade att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

6 §. Tillämpningsområde. Paragrafens 2 mom. 3 punkten samt 3 och 5 mom. föreslås bli så ändrade att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

7 §. Tillsynsmyndighet. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

8 §. Överföring av tillsynsuppgifter på utländska tillsynsmyndigheter. Paragrafens 1 och 2 mom. föreslås bli så ändrade att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

9 §. Identifiering av konglomerat och dess holdingsammanslutning. Paragrafens 1 och 2 mom. föreslås bli så ändrade att de stämmer

överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

10 §. Regelbunden anmälningsskyldighet. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den överensstämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

11 §. Anmälan om förvärv av aktier och andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning. Paragrafens 5 mom. föreslås bli upphävt med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen medan 1, 2 och 6 mom. föreslås bli ändrade så att de stämmer överens med den nämnda lagen.

12 §. Finansinspektionens rätt att förbjuda förvärv. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

13 §. Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

14 §. Ledningen av ett konglomerats holdingsammanslutning. Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt eftersom motsvarande bestämmelse föreslås i 28 § i lagen om Finansinspektionen. Till sakinnehållet förblir paragrafen oförändrad. Paragrafens 4 mom. föreslås bli så ändrat att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

15 §. Revision i ett konglomerats holdingsammanslutning. Inledande stycket i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

16 §. Allmän bestämmelse om riskhantering. Paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

17 §. Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen. Paragrafens 2 mom. bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

19 §. Kapitäläckningskrav för konglomerat. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

20 §. Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitäläckningskrav. Paragrafens 4 mom. föreslås

bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

21 §. Kundrisker och rapportering av dem. Paragrafens 7 mom. föreslås bli så ändrat att det motsvarar den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

23 §. Tillsyn över andra riskkoncentrationer. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

24 §. Tillsyn över interna affärstransaktioner. I denna paragraf föreslås med avvikelse från den gällande lagen sådana bestämmelser om intern tillsyn över affärstransaktioner, som huvudsakligen stämmer överens med KIL och FBL.

Enligt paragrafens 1 mom. ska ett reglerat företag som hör till konglomeratet anmäla sådana transaktioner till Finansinspektionen där den andra parten är ett annat företag som hör till konglomeratet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska på anmälan tillämpas samma principer som på kreditinstitutets interna transaktioner. Anmälan ska minst en gång per kvartal göras om transaktioner vilkas värde, eller ifall flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vilkas sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns. Till konglomeratet hörande försäkringsföretag ska samtidigt uppfylla både de krav som nämns i detta moment och eventuellt avvikande krav som nämns i FBL.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs i överensstämmelse med KIL och FBL att transaktioner som avses i denna paragraf inte får göras på villkor som avviker från dem som allmänt gäller liknande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra, med motsvarande undantag som i KIL och FBL. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i dennas paragraf, om sådana behövs för tillsynen.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs likaså i överensstämmelse med de nämnda lagarna om Finansinspektionens skyldighet att begära uppgifter om de utländska företag som hör till konglomeratet av de myndigheter som

svarar för tillsynen över de utländska reglerade företag som hör till konglomeratet.

25 §. Sanering av ett konglomerats verksamhet. Paragrafens 1 och 3 mom. föreslås bli ändrade så att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

26 §. Närmare föreskrifter. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

29 §. Närmare bestämmelser och tillstånd. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att den motsvarar den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

31 §. Finansinspektionens uppgifter. Det inledande stycket i paragrafens 1 mom. föreslås bli så ändrat att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Dessutom föreslås att 5 punkten och 2 mom. upphävs med anledning av den nämnda lagen.

32 §. Upplýsingar till utländska myndigheter. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att i den endast hänvisas till den föreslagna lagen om Finansinspektionen. I den nämnda lagens 65 § föreskrivs om informationsutbyte i samband med tillsynen över konglomerat.

35 §. Vite och andra befogenheter. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom det i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om vite och om Finansinspektionens övriga befogenheter.

1.10 Lagen om värdepappersföretag

12 §. Tillsyn. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafen förändras inte till sakinhållet.

Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen leder till att en ny myndighet, Finansinspektionen, uppkommer. Detta medför inga förändringar i den svenskspråkiga terminologin. På finska betecknas den nya myndigheten däremot "Finanssivalvonta" medan de två myndigheter som sammanslås tidigare betecknades "Rahoitustarkastus" och "Vakuutustarkastus". Därför finns i den finska texten ett konstaterande om att tidigare hänvisningar i denna lag till "Rahoitustarkastus" nu avser hän-

visningar till "Finanssivalvonta". Detta konstaterande saknas i den svenska paragraftexten eftersom konstaterandet saknar relevans på svenska.

24 §. Begränsning av verksamheten och återkallande av verksamhetstillstånd. Denna paragraf föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen eftersom i lagens 26 och 27 § ingår för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa andra med dem jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession. Till sakinhållet förblir bestämmelserna om begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession huvudsakligen oförändrade.

25 §. Begränsning av verksamheten. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår bestämmelser om begränsning av verksamheten.

39 §. Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt såsom obehövligt till följd av den föreslagna sammanslagningen av den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen.

41 §. Anmälan om förvärv av aktier och andelar. Paragrafens 7 mom. föreslås bli upphävt som obehövligt med anledning av den föreslagna sammanslagningen av den nuvarande Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen.

43 §. Värdepappersföretags och holdingföretags ledning. Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt med anledning av att i 28 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa med dem jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om sådan begränsning av ledningens verksamhet för viss tid som avses i momentet. Till sakinhållet förblir momentet oförändrat.

Hänvisningen i paragrafens 5 mom. till paragrafens övriga moment föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den ändring som föreslås i paragrafens.

75 §. Begränsning och förbjudande av filialers verksamhet. Denna paragraf föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna

lagen om Finansinspektionen, eftersom i 27 och 57 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning och avslutande av filialers verksamhet. Till sakinhållet förblir paragrafen oförändrad.

1.11 Lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland

3 §. Tillsyn. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Till sakinhållet förblir paragrafen oförändrad.

Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen leder till att en ny myndighet, Finansinspektionen, uppkommer. Detta medför inga förändringar i den svenskspråkiga terminologin. På finska betecknas den nya myndigheten däremot "Finanssivalvonta" medan de två myndigheter som sammanslås tidigare betecknades "Rahoitustarkastus" och "Vakuutustarkastus". Därför finns i den finska texten ett konstaterande om att tidigare hänvisningar i denna lag till "Rahoitustarkastus" nu avser hänvisningar till "Finanssivalvonta". Detta konstaterande saknas i den svenska paragraftexten eftersom konstaterandet saknar relevans på svenska.

4 §. Förutsättningar för filialetablering. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att den till tillämpliga delar stämmer överens med den 6 § som föreslås i UtlKIL.

5 §. Tillhandahållande av investerings-tjänster utan att etablera filial. Paragrafens 1 mom. motsvarar huvudsakligen gällande lag. Momentet föreslås emellertid i fråga om tillhandahållande av sidotjänster bli så justerat att en filial kan tillhandahålla sidotjänster i Finland, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag. Till kategorin sidotjänster hör enligt förslaget t.ex. verksamhet som förvaringsinstitut i enlighet med PFL 11 § 2 mom.

Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat i motsvarighet till ovan föreslagna 4 § 1 mom.

De föreslagna förändringarna till 3 och 4 mom. påverkar inte den svenska paragraftexten.

6 §. *Begränsning och förbudande av filialers verksamhet samt tillhandahållande av gränsöverskridande investeringstjänster.* Paragrafens nuvarande bestämmelser föreslås bli ersatta med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen, eftersom i 61 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen tas in för samtliga utländska EES-filialer gemensamma bestämmelser om begränsning och avslutande av filialers verksamhet och likaså om gränsöverskridande tillhandahållande av investeringstjänster utan att etablera filial. I paragrafens föreslås dessutom i överensstämmelse med gällande 6 a § 2 mom. bestämmelser om de särskilda grunder enligt vilka Finansinspektionen omedelbart kan vidta åtgärder för att förhindra att en filials verksamhet fortsätter. Till sakinnehållet förblir paragrafen huvudsakligen oförändrad.

6 a §. *Begränsning av rätten att tillhandahålla investeringstjänster.* Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom bestämmelser som motsvarar dess 1 och 3 mom. ingår i 61 § 5 mom. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen och en bestämmelse som motsvarar dess 2 mom. ingår i den 6 § som föreslås ovan.

9 §. *Begränsning av verksamhet och återkallande av verksamhetstillstånd.* Den gällande paragrafen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen eftersom det i dess 26 och 27 § ingår för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa andra med dem jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession. Till sakinnehållet förblir bestämmelserna om begränsning av verksamheten och återkallelse av verksamhetstillstånd huvudsakligen oförändrade.

1.12 Lagen om placeringsfonder

4 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Till sakinnehållet förblir paragrafen oförändrad.

Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen leder till att en ny myndighet, Finansinspektionen, upp-

kommer. Detta medför inga förändringar i den svenskspråkiga terminologin. På finska betecknas den nya myndigheten däremot ”Finanssivalvonta” medan de två myndigheter som sammanslås tidigare betecknades ”Rahoitustarkastus” och ”Vakuutustarkastus”. Därför finns i den finska texten ett konstaterande om att tidigare hänvisningar i denna lag till ”Rahoitustarkastus” nu avser hänvisningar till ”Finanssivalvonta”. Detta konstaterande saknas i den svenska paragraftexten eftersom konstaterandet saknar relevans på svenska.

5 e §. Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt eftersom det i 28 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa med dem jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning av ledningens verksamhet för viss tid. Till sakinnehållet förblir momentet oförändrat.

9 b §. Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt med motsvarande motivering som 5 e §.

86 a §. Det föreslås att paragrafen ändras. Bemyndigandet för finansministeriet att utfärda förordning ska gälla endast sådana bestämmelser som behövs för att genomföra kommissionens direktiv 2007/16/EG av den 19 mars 2007 om genomförande av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), när det gäller förtydligandet av vissa definitioner. Denna avgränsning framgår inte av den gällande paragrafen. Genom förordningen föreskrivs om kraven på de finansiella instrument i vilka en i fondföretagsdirektivet avsedd placeringsfond tillgångar får placeras. Bestämmelserna gäller fondbolag som bedriver fondverksamhet.

117 §. Denna paragraf föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen eftersom det i 26 och 27 i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa med dem jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning av verksamheten och återkallelse av verksamhetstillstånd. Till sakinnehållet förblir bestämmelserna om begränsning av verksamheten och återkallelse av

verksamhetstillstånd huvudsakligen oförändrade.

122 §. Paragrafens hänvisningar till Finansinspektionen och lagen om den föreslås bli så ändrade att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens förändras inte till sakinnehållet.

125 §. Denna paragraf föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen, i enlighet med vad som ovan anförs i motiveringen till 117 §.

126 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat på motsvarande sätt som 122 §.

149 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom i den föreslagna lagen om Finansinspektionen tas in för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om vite. Av förslaget följer att vite varken kan föreläggas övriga tillsynsobjekt eller fysiska personer som hör till ett fondbolags förvaltningsorgan eller är i bolagets anställning, om inte annat följer av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

150 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd som obehövlig eftersom 61 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen gäller också befogenheter som avses i denna paragraf.

1.13 Lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland

3 §. Tillsyn. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafen förblir oförändrad till sakinnehållet.

Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen leder till att en ny myndighet, Finansinspektionen, uppkommer. Detta medför inga förändringar i den svenskspråkiga terminologin. På finska betecknas den nya myndigheten däremot "Finanssivalvonta" medan de två myndigheter som sammanslås tidigare betecknades "Rahoitustarkastus" och "Vakuutustarkastus". Därför finns i den finska texten ett konstaterande om att tidigare hänvisningar i denna lag till "Rahoitustarkastus" nu avser hänvisningar till "Finanssivalvonta". Detta konstaterande saknas i den svenska paragraftexten eftersom konstaterandet saknar relevans på svenska.

4 §. Förutsättningarna för etablering av filial. Denna paragraf föreslås bli justerad i överensstämmelse med vad som ovan föreslås om utländska värdepappersföretags filialeablering.

5 §. Tillhandahållande av tjänster utan etablering av filial. Paragrafens 2 mom. föreslås bli justerat i överensstämmelse med den 5 § som ovan föreslås i UtlVPFL.

Paragrafens 3 mom. föreslås bli upphävt med anledning av 59 § 2 mom. i en föreslagna lagen om Finansinspektionen.

Hänvisningarna i paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrade så att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

6 §. Begränsning och förbudande av filialens verksamhet. Denna paragraf föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen eftersom i 61 § i lagen om Finansinspektionen föreslås för samtliga utländska EES-filialer gemensamma bestämmelser om begränsning och avslutande av filialers verksamhet. I paragrafen föreslås emellertid i överensstämmelse med gällande 4 mom., utöver vad som föreskrivs i den nämnda paragrafen, en bestämmelse om de särskilda grunder på vilka Finansinspektionen omedelbart kan vidta åtgärder i syfte att förhindra att en filials verksamhet fortsätter.

8 §. Begränsning av verksamhet och återkallelse av verksamhetstillstånd. Paragrafen föreslås bli ersatt med en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen eftersom i 26 och 27 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och vissa med dem jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning av verksamheten och återkallelse av verksamhetstillstånd. Till sakinnehållet förblir bestämmelserna om begränsning av verksamheten och återkallelse av verksamhetstillstånd huvudsakligen oförändrade.

1.14 Värdepappersmarknadslagen

3 kap. Offentlig handel

28 §. Avslutande av offentlig handel med värdepapper. Paragrafens 4 mom. föreslås bli

ändrat så att det stämmer överens med 7 kap. 2 §.

3 a kap. **Multilateral handel**

9 §. Avbrytande och avslutande av handel. Paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med 7 kap. 1 a och 2 §.

7 kap. **Tillsyn över värdepappersmarknaden**

1 §. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att dess 1 mom. stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förändras inte till denna del.

Sammanslagningen av Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen leder till att en ny myndighet, Finansinspektionen, uppkommer. Detta medför inga förändringar i den svenskspråkiga terminologin. På finska betecknas den nya myndigheten däremot "Finanssivalvonta" medan de två myndigheter som sammanslås tidigare betecknades "Rahoitustarkastus" och "Vakuutustarkastus". Därför finns i den finska texten ett konstaterande om att tidigare hänvisningar i denna lag till "Rahoitustarkastus" nu avser hänvisningar till "Finanssivalvonta". Detta konstaterande saknas i den svenska paragraftexten eftersom konstaterandet saknar relevans på svenska.

Paragrafens 2 mom. motsvarar den gällande paragrafens 6 mom.

En bestämmelse som motsvarar 5 mom. i den gällande paragrafen föreslås bli intagen i 5 kap. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. I kapitlet ingår för samtliga typer av finansiella tjänster gemensamma bestämmelser om tillsyn över kundskydd.

1 c §. Denna paragraf föreslås bli upphävd som obehövlig med anledning av 48 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte.

2 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli så ändrat att i det i överensstämmelse med den gällande momentet endast föreskrivs om myndighetens rätt att förbjuda förfaranden som strider mot 2 kap. samt offentlig och multilateral handel med värdepapper som har emitterats i strid med bestämmelserna i 2 kap. el-

ler reglerna för offentlig eller multilateral handel. Däremot föreslås att förfarandet för förbudande av sådan i det gällande momentet avsedda marknadsföring eller användning av avtalsvillkor som strider mot 4 kap. 1 eller 2 § ska regleras på motsvarande sätt som enligt bestämmelserna om marknadsföring och användning av avtalsvillkor av övriga finansiella tjänster i 48 och 49 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. I momentet föreslås med avvikelse från gällande lag inte heller någon särskild bestämmelse om att förbudet kan förenas med vite om detta inte av särskilda skäl är onödigt. En sådan bestämmelse skiljer sig på ett avgörande sätt från vad som i lagens övriga bestämmelser föreskrivs om Finansinspektionens rätt att enligt prövning påföra administrativa påföljder. För ett sådant enskilt undantag kan inte heller framföras motiveringar som ger anledning att avvika från lagens allmänna tillämpningsprinciper.

Med avvikelse från gällande lag föreslås att Finansinspektionen, inte marknadsdomstolen, ska kunna utfärda sådana förbud som avses i momentet och förena dem med vite, liksom i fråga om förbud mot förfaranden som strider mot andra bestämmelser om finansmarknaden. Genom den föreslagna ändringen förbättras Finansinspektionens möjligheter att snabbt ingripa i lagstridiga förfaranden. Dessutom förenhetligas Finansinspektionens möjligheter att utöva sina befogenheter.

Bestämmelsen som motsvarar gällande 2 mom. föreslås bli upphävd med anledning av det 1 mom. som föreslås ovan. Av föreslagna 2 mom. följer att förbud som avses i paragrafen på motsvarande sätt som enligt gällande 2 mom. kan utfärdas också temporärt med stöd av 48 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

Enligt föreslagna 2 mom. ska på förbud som avses i 1 mom. tillämpas 48 och 49 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen, dvs. förfarandet enligt vilket förbud utfärdas av marknadsdomstolen. Förfarandet är då detsamma som föreslås bli tillämpat i fråga om tillsynen över marknadsföring av finansiella tjänster och avtalsvillkor. Till denna del kan det inte läggas fram tillräckliga skäl för att på Finansinspektionens beslut i fråga om

marknadsdomstolens behörighet ska tillämpas två olika system.

Paragrafens 3 mom. motsvarar den gällande lagen.

I paragrafens 4 mom. hänvisas för tydlighetens skull till de bestämmelser i den föreslagna lagen om Finansinspektionen som ska tillämpas då Finansinspektionen förbjuder förfaranden som strider mot denna lag på någon annan grund än enligt 1 mom.

Bestämmelsen som motsvarar paragrafens gällande 4 mom. föreslås bli upphävd eftersom det inte heller i lagens övriga bestämmelser föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter att påföra andra än tillsynsobjekt administrativa påföljder. Överträdelse av den bestämmelse som avses i momentet föreslås däremot vara straffbar som värdepappersmarknadsförseelse enligt 8 kap. 3 §.

8 kap. Straffstadganden

Värdepappersmarknadsförseelse

3 §. Till denna paragraf föreslås med anledning av att 2 § 4 mom. upphävs bli fogad en hänvisning till 3 kap. 2 a §.

10 kap. Särskilda stadganden

Ändringssökande

3 §. Laghänvisningen i paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Till sakinnehållet är momentet oförändrat.

1.15 Lagen om pantlåneinrättningar

3 §. Enligt denna paragraf överförs tillsynen över pantlåneinrättningar från Finansinspektionen till länsstyrelsen i Södra Finlands län (nedan länsstyrelsen). På tillsynen över pantlåneinrättningar ska i enlighet med de bestämmelser som föreslås nedan i tillämpliga delar tillämpas motsvarande principer som de som i enlighet med lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet (517/1999) tillämpas på övervakning av indrivningsverksamhet.

4 §. Paragrafens 1 och 2 mom. föreslås bli ändrade så att de stämmer överens med 3 §. Till sakinnehållet förblir paragrafen i övrigt oförändrad.

5 §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat i överensstämmelse med 3 §. Till sakinnehållet ändras paragrafen inte.

5 a §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom bestämmelser om återkallelse av koncession föreslås nedan i 40 a §.

5 b §. Denna paragraf föreslås bli upphävd på samma grunder som ovan nämnda 5 a §.

10 §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med 3 § som föreslås ovan. I övrigt förändras paragrafen inte till sakinnehållet.

11 §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med 3 § som föreslås ovan. I övrigt förändras paragrafen inte till sakinnehållet.

11 a §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med 3 § som föreslås ovan. I övrigt förändras paragrafen inte till sakinnehållet.

11 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 11 b § enligt vilken koncessionshavaren till länsstyrelsen ska lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet jämte bilagor inom två månader efter att resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Vidare ska koncessionshavaren utan dröjsmål anmäla till länsstyrelsen att styrelsemedlemmar och verkställande direktören har bytts ut samt lägga fram en utredning över verkställande direktörens behörighet. Bestämmelsen motsvarar 10 § 2 mom. i lagen om tillståndsplikt för indrivningsverksamhet.

13 a §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den motsvarar 3 § som föreslås ovan. I övrigt förblir paragrafen oförändrad till sakinnehållet.

30 §. Paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrat så att den motsvarar 3 § som föreslås ovan. I övrigt förblir paragrafen oförändrad till sakinnehållet.

30 a §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den motsvarar 3 § som föreslås ovan. I övrigt förblir paragrafen oförändrad till sakinnehållet.

30 b §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens 3 § som föreslås

ovan. I övrigt förblir paragrafen oförändrad till sakinnehållet.

34 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom marknadsföringen av pantlåneverksamhet och användningen av avtalsvillkor inte uppvisar särdrag som talar för en reglering som avviker från den allmänna konsumentskyddslagstiftningen.

40 §. I denna paragraf föreskrivs något mera detaljerat än i den nuvarande paragrafen om tillsynsmyndighetens rätt att förbjuda lagstridig verksamhet och förena förbud med vite. Bestämmelsen motsvarar 11 § i lagen om tillståndsplikt för inrivningsverksamhet.

40 a §. I denna paragraf som ersätter 5 a och 5 b §, som föreslås bli upphävda, föreskrivs om återkallelse av en pantlåneinrättnings koncession. Till sitt sakinnehåll är bestämmelsen oförändrad, med undantag för 4 mom. som motsvarar 12 § 2 mom. i lagen om tillståndsplikt för inrivningsverksamhet. Enligt 4 mom. kan länsstyrelsen i stället ge koncessionshavaren en skriftlig varning om det med beaktande av omständigheterna vore oskäligt att återkalla koncessionen.

40 b §. Till lagen föreslås bli fogad en ny 40 b § om tillsynsmyndighetens rätt att få information. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar 13 § i lagen om tillståndsplikt för inrivningsverksamhet.

40 c §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 40 c § om överklagande av tillsynsmyndighetens beslut. Paragrafen motsvarar 14 § i lagen om tillståndsplikt för inrivningsverksamhet.

1.16 Försäkringsbolagslagen

1 kap. De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

13 §. Koncession, huvudkontor och tillsyn. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafen förändras inte till sakinnehållet. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen dessutom att de i lagen ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår också i övergångsbestäm-

melser men föreslås med tanke på lagens tydlighet bli upprepad i denna paragraf.

2 kap. Bildande av försäkringsbolag och koncession

6 §. Förutsättningar för beviljande av koncession. Paragrafens 4 mom. föreslås bli justerat så att det motsvarar den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

9 a §. Återkallelse av koncession och begränsning av koncessionsenlig verksamhet. I denna paragraf föreslås för tydlighetens skull en hänvisning till vad som i den föreslagna lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallelse av koncession och begränsning av koncessionsenlig verksamhet. Enligt en föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår i dess 26 § för samtliga auktoriserade tillsynsobjekt och med den jämförbara tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om återkallelse av koncession och i den nämnda lagens 27 § motsvarande gemensamma bestämmelser om partiell begränsning om verksamheten.

7 kap. Revision och särskild granskning

1 §. Tillämplig lag. I paragrafens 2 mom. föreslås en hänvisning till 31 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen, där det föreskrivs om revisorernas anmälningsskyldighet till Finansinspektionen.

7 §. Revisors anmälningsskyldighet till Försäkringsinspektionen. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom motsvarande bestämmelse om revisors anmälningsskyldighet ingår i 32 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafen förändras inte till sakinnehållet.

12 kap. Proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning

6 §. Tillsynsåtgärder. Denna paragraf föreslås bli ändrad för att stämma överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen, dvs. så att om ett livförsäkringsbolag inte uppfyller det grundläggande kapitalkravet

och inte heller upprättar en sådan plan som avses i paragrafen eller förmår vidta de åtgärder som anges i planen, kan Finansinspektionen begränsa livförsäkringsbolagets koncessionsenliga verksamhet eller återkalla koncessionen i enlighet med 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen. Bestämmelsen begränsar inte Finansinspektionens rätt att vidta andra tillsynsåtgärder som avses i den nämnda lagen när de i lagen angivna förutsättningarna är uppfyllda.

19 kap. **Fusion och inlösen av minoritetsaktier**

11 §. Ändringssökande. För tydlighetens skull föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

20 kap. **Delning av försäkringsaktiebolag**

11 §. Ändringssökande. För tydlighetens skull föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

21 kap. **Överlåtelse av försäkringsbeståndet**

13 §. För tydlighetens skull föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

14 §. Rättsverkningar av överlåtelse av försäkringsbeståndet. Paragrafen ändras så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat.

22 kap. **Ändring av bolagsform**

8 §. Ändringssökande. För tydlighetens skull föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

23 kap. **Likvidation och konkurs**

1 §. Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med

den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat.

2 §. Förutsättningar för försättande i likvidation. Paragrafens 1 mom. 2 punkten föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat.

4 §. Beslut om likvidation. Paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat.

25 kap. **Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholding-sammanslutningar**

2 §. Social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar. Paragrafens 1 mom. föreslås bli upphävt eftersom i 3 kap. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen i fråga om samtliga tillsynsobjekt ingår motsvarande bestämmelser om rätten att få upplysningar. Den föreslagna ändringen preciserar i någon mån rätten att få upplysningar, men till sakinhållet är paragrafen i stort sett oförändrad. Paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar paragrafens innehåll.

4 §. Försäkringsinspektionens granskningsrätt. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom motsvarande, för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om granskningsrätt och rätt att delta i försäkringsbolags förvaltningsorgans möten ingår i 24, 32, 56 och 63 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Till sakinhållet är paragrafen i stort sett oförändrad.

5 §. Allmänna tillsynsåtgärder. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom motsvarande, för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om verkställighetsförbud och rättelseyrkande, vite och anmärkning ingår i 33, 38 och 40 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

Till sakinhållet ändras paragrafen inte nämnvärt eftersom 33 § 1 mom. och 40 § 5 mom. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen gäller sådana fall som avses i paragrafens 1 mom. Finansinspektionen kan emellertid ingripa i sådana fall då ett försäk-

ringsbolag har handlat i strid med god försäkringssed enligt momentets 3 punkt, endast till den del som lagen uttryckligen förpliktar tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer att iaktta god sed. En sådan förpliktelse ingår för närvarande i FBL och i UtFBL, i lagen om försäkringsföreningar samt i VPML. Principerna för anmärkning och offentliggörande av anmärkning preciseras i och med 40 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. I gällande försäkringslagstiftning ingår inte någon påföljd som motsvarar offentlig varning enligt den nämnda lagens 41 §.

Det är inte heller nödvändigt att ta in en särskild bestämmelse om sådant förbud mot beviljande av nya försäkringar som avses i 3 mom. eftersom bestämmelserna om begränsning av verksamheten i 27 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen gäller också sådan verksamhet som avses i momentet. Förutsättningarna för förbudet skulle emellertid skärpas i någon mån.

6 §. Tillsynsåtgärder i fråga om marknadsföring och användning av avtalsvillkor. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 45—49 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

7 §. Rätt att tillsätta ombud. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom det i 29 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen föreslås en bestämmelse enligt vilken samtliga tillsynsobjekt har motsvarande rätt att tillsätta ombud. Paragrafen förändras inte nämnvärt till sakinnehållet.

8 §. Begränsning eller återkallelse av koncession. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom motsvarande gemensamma bestämmelser om begränsning av verksamheten i fråga om samtliga tillsynsobjekt ingår i 27 respektive 26 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafen förändras inte nämnvärt till sakinnehållet.

11 §. Tillsättande av ombud och ombudets rättigheter. Paragrafens 1 mom. föreslås bli justerat med anledning av att 7 § upphävs. Dessutom föreslås att hänvisningarna till Försäkringsinspektionen ändras så att de avser Finansinspektionen.

22 §. Verkställighet och ändringssökande. I denna paragrafs 1 mom. föreskrivs endast om förbud mot att överlåta och pantsätta egen-

dom. Den i paragrafen nämnda särskilda be-
svärstiden behövs fortfarande när det gäller
ändringssökande. Till övriga delar föreskrivs
om ändringssökande i 73 § i den föreslagna
lagen om Finansinspektionen.

26 kap. **Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

2 §. Försäkringsgrupper och bestämmelser som är tillämpliga på den extra tillsynen över dem. I paragrafens 2—4 mom. föreslås sådana ändringar att de stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

14 §. Tillsynsåtgärder. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 26 § 1 mom. 2 punkten i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagen förändras inte nämnvärt i fråga om sitt sakinnehåll.

15 §. Försäkringsinspektionens granskningsrätt. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 24 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagen förändras inte till sitt sakinnehåll.

16 §. Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 23 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagen förändras inte till sitt sakinnehåll.

18 §. Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 23 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagen förändras inte till sitt sakinnehåll.

19 §. Försäkringsinspektionens granskningsrätt. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 24 och 60 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagen förändras inte till sitt sakinnehåll.

20 §. Samarbete inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet mellan de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 65 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagen förändras inte till sakinnehållet, med undantag för den omständigheten att i 65 § inte i detalj föreskrivs vilken information som ska uppges.

29 kap. **Avgörande av tvister samt straffpåföljder**

3 §. *Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet.* Paragrafens 1 mom. 2 punkten föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

5 §. *Försäkringsbolagsförseelse.* Paragrafens 1 mom. 5 punkten föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

30 kap. **Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter**

2 §. *Social- och hälsovårdsministeriets rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter.* Denna paragraf föreslås bli så begränsad att den gäller endast social- och hälsovårdsministeriet, eftersom motsvarande bestämmelse om Finansinspektionen ingår i 71 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

1.17 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. *Lagen tillämpningsområdet.* Paragraf hänvisningarna i 1 mom. föreslås bli så justerade att de stämmer överens med de ändringar som föreslås i FBL.

6 §. *Koncession.* Den i paragrafens 3 mom. ingående hänvisningen till FBL 25 kap. 8 § som föreslår bli upphävd ändras så att den motsvarar 2 kap. 9 a § i FBL.

6 a §. *Återkallelse av koncession.* Paragrafen föreslås bli så ändrad att den i stället för delägare i ömsesidiga arbetspensionsförsäkringsbolag gäller återkallelse av arbetspensionsförsäkringsbolags koncession. Därtill överförs paragrafen till 2 kap. Bestämmelsen i gällande 6 a § överförs oförändrad till den nya 6 c § som föreslås.

I paragrafen föreskrivs om återkallelse av ett arbetspensionsförsäkringsbolags koncession. Bestämmelser om återkallelse av koncession ingår för närvarande i FBL 25 kap. 8 §. Eftersom den nämnda paragrafens bestämmelser om återkallelse av koncession föreslås bli överförda till lagen om Finansinspektionen, ska i paragrafens föreskrivas om

återkallelse av arbetspensionsförsäkringsbolags koncession på motsvarande sätt som i 26 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen till den del som bestämmelserna i den nämnda paragrafen är tillämpliga på arbetspensionsförsäkringsbolag. Dessutom föreslås att i paragrafen tas in en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionens utlåtande ska inhämtas i sådana fall då återkallelsen av koncessionen inte baseras på Finansinspektionens framställning. I enlighet med 26 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen kan Finansinspektionen framställa hos social- och hälsovårdsministeriet om återkallelse av verksamhetstillstånd, men ministeriets framställning till statsrådet och statsrådets beslut är inte bundna till Finansinspektionens framställning.

6 b §. *Begränsning av koncessionsenlig verksamhet.* I denna paragraf föreskrivs om begränsning av koncessionsenlig verksamhet på de grunder som nämns i fråga om 6 a §.

6 c §. *Delägare i ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag.* Paragrafen motsvarar gällande 6 a §.

1.18 Lagen om utländska försäkringsbolag

7 §. *Anmälan om filialetablering.* Ordalydelsen i paragrafens 1 mom. föreslås bli justerad så att den stämmer överens med UtIKIL 5 § 1 mom., UtIVPFL 4 § 1 mom. och UtIPFL 4 § 1 mom. Momentet förändras inte till sakinnehållet.

8 §. *Försäkringsinspektionens svar.* Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom för samtliga utländska EES-tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser ingår i 59 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen om Finansinspektionens skyldighet att underrätta hemstatens tillsynsmyndighet om de villkor som med hänsyn till det allmännas bästa gäller utländska EES-tillsynsobjekts verksamhet. Paragrafen förblir oförändrad till sakinnehållet.

9 §. *Inledande av en filials verksamhet.* Denna paragraf stämmer överens med föreslagna UtIKIL 6 §, UtIVPFL 4 § 2 mom. och UtIPFL 4 § 2 mom. Lagens sakinnehåll förblir oförändrat.

12 §. Ändrade uppgifter. Paragrafens 1 mom. föreslås bli justerat med anledning av att 8 § upphävs. Lagens sakinnehåll förblir oförändrat.

14 §. Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinnehåll förblir oförändrat. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen dessutom att de i lagen ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår också i övergångsbestämmelser men föreslås med tanke på lagens tydlighet bli upprepad i denna paragraf.

Med avvikelse från den gällande paragrafen föreskrivs inte uttryckligen om arbetsfördelningen mellan Finansinspektionen och utländska myndigheter. Eftersom i lagen inte föreskrivs om de krav som ställs på utländska EES-filialers ekonomiska ställning, följer av de föreslagna bestämmelserna också utan någon uttrycklig bestämmelse om saken att Finansinspektionen inte har befogenheter att utöva finansiell tillsyn över filialer.

15 §. Hemstatens myndighets behörighet i Finland. Paragrafens 1 mom. föreslås bli upphävt eftersom i 60 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen för samtliga utländska EES-tillsynsobjekt föreslås gemensamma bestämmelser om hemstatsmyndighetens inspektionsrätt.

15 c §. Utbyte av information. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom det inte behövs någon uttrycklig bestämmelse om Finansinspektionens rätt att begära upplysningar av utländska myndigheter.

16 §. Social- och hälsovårdsministeriets och Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom Finansinspektionens rätt att få information och inspektera regleras i 60 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

17 §. Begränsning och förbudande av filialers verksamhet. Denna paragraf föreslås bli ändrad eftersom i 61 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen föreslås för samtliga utländska EES-tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om begränsning och förbu-

dande av filialers verksamhet. Lagens sakinnehåll förblir oförändrat.

21 §. Besvärsmått. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. På besvärsmåttet ska sålunda tillämpas 73 § i den nämnda lagen.

42 §. Vite för generalagenten. Paragrafens 2 mom. föreslås bli upphävt eftersom på utdömning av vite ska tillämpas lagen om Finansinspektionen enligt samma principer som gäller för övriga tillsynsobjekt.

43 §. Granskning av verksamheten. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom på inspektion av filialer ska tillämpas den föreslagna lagen om Finansinspektionen enligt samma principer som för inspektion av övriga tillsynsobjekt.

44 §. Tvångsmedel. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom på filialer i enlighet med den föreslagna lagen om Finansinspektionen ska tillämpas samma sanktionsbefogenheter som på övriga tillsynsobjekt.

45 §. Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession. Denna paragraf föreslås bli ändrad eftersom i 26 och 27 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga filialer i andra än EES-stater gemensamma bestämmelser om begränsning av filialers koncessionsenliga verksamhet och återkallelse av koncession.

47 §. Förbud att överlåta och pantsätta egendom. Paragrafens 5 mom. justeras med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

60 §. Marknadsföring. Paragrafens hänvisning till tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor föreslås bli struken eftersom 5 kap. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen innehåller motsvarande bestämmelser. Lagens sakinnehåll förbli oförändrat.

69 §. Kungörelse i officiella tidningen. Denna paragraf föreslås bli justerad i överensstämmelse med FBL och den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

72 §. Försäkringsstatistik. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av 72 § i lagen om Finansinspektionen.

76 §. Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet. Paragrafens 2 punkt justeras så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

77 §. Försäkringsbolagsbrott. Denna paragraf föreslås bli justerad i överensstämmelse med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

79 §. Tystnadsplikt. Paragrafens 2 och 3 mom. föreslås bli upphävda eftersom bestämmelser om Finansinspektionens rätt att lämna information ingår i 71 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

1.19 Lagen om försäkringsföreningar

2 kap. **Bildande av en försäkringsförening**

5 a §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

8 kap. **Ändring av sammanslutningsform**

2 §. Till paragrafens 4 mom. fogas för tydlighetens skull en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

9 kap. **Revision och särskild granskning**

5 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom i 31 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om revisorers anmälningsskyldighet.

12 kap. **Tillsynen över försäkringsföreningarna**

1 §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen dessutom att de i lagen ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår också i övergångsbestämmelser men föreslås med tanke på lagens tydlighet bli upprepad i denna paragraf.

2 §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

4 §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med FBL 25 kap. 1 § och med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

6 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om sådana tillsynsbefogenheter som avses i paragrafen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

6 a §. Denna paragraf föreslås bli så ändrad att i den i överensstämmelse med paragrafens 2 mom. föreskrivs om upplösning av en försäkringsförening när det har bestämts att dess verksamhet ska avslutas. Bestämmelser som motsvarar gällande 1 mom. ingår i 26 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

6 c §. Paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrat så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

6 d §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom det i 29 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om tillsättning av ombud. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

7 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom allmänna bestämmelser om verkställbarheten av Finansinspektionens beslut ingår i 73 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

12 a kap. **Extra tillsyn över försäkringsgrupper**

9 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd på samma grunder som FPL 26 kap. 14 §. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

10 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom det i 24 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om Finansinspektionens inspektionsrätt. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

14 kap. **Fusion**

11 §. Till paragrafens 4 mom. fogas för tydlighetens skull en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

14 a kap. **Överlåtelse av försäkringsbeståndet**

9 §. Till paragrafens 4 mom. fogas för tydlighetens skull en hänvisning till den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

16 kap. **Särskilda stadganden**

7 §. Paragrafens 2 punkt föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte.

10 §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat och 3 mom. upphävt i överensstämmelse FBL 30 kap. 2 §.

1.20 Lagen om försäkringsförmedling

2 §. *Begränsningar av tillämpningsområdet.* Paragrafens 2 mom. justeras med anledning av 6 kap. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

8 §. *Anteckningar i försäkringsförmedlarregistret.* Paragrafens 1 mom. 7 punkten justeras med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

33—36 §. Lagens 6 kap. upphävs med anledning av 5 kap. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

37 §. *Tillsyn över försäkringsförmedlare.* Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen dessutom att lagens hänvisningar till Försäkringsinspektionen anses hänvisa till Finansinspektionen. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår också i den nämnda lagens övergångsbestämmelser men för att förbättra lagens tydlighet föreslås att den upprepas i denna paragraf.

38 §. *Förbud mot försäkringsförmedling.* Paragrafens 2 och 3 mom. föreslås bli upp-

hävda eftersom bestämmelser om motsvarande befogenheter föreslås i lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

Paragrafens 4 mom. föreslås bli justerat med anledning av föreslagna 2 mom. Momentets sakinhåll förändras inte nämnvärt. Om en försäkringsförmedlare i något väsentligt avseende har försummat sina skyldigheter enligt denna lag och försummelserna eller felen inte har avhjälpats inom en skälig tid som Finansinspektionen bestämt, kan Finansinspektionen förbjuda försäkringsförmedlaren att fortsätta med sin verksamhet tills saken har rättats till eller, om försummelserna eller felen är grova, avföra försäkringsförmedlaren ur registret.

39 §. *Sökande av ändring.* Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom en allmän bestämmelse om överklagande av Finansinspektionens beslut ingår i 73 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

44 §. *Tystnadsplikt.* Paragrafens 2 mom. upphävs med anledning av 71 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

47 §. *Statistik över försäkringsförmedlare.* Paragrafen upphävs med anledning av 72 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

1.21 Lagen om pensionsstiftelser

36 a §. Paragrafen upphävs med anledning av 31 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

46 §. Paragrafens 9 mom. föreslås bli upphävt eftersom de omständigheter som nämns i momentet regleras i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

64 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrat så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen dessutom att lagens hänvisningar till Försäkringsinspektionen anses hänvisa till Finansinspektionen. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår också i den nämnda lagens övergångsbestämmelser men för att förbättra lagens tydlighet föreslås att den upprepas i denna paragraf.

65 §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

I paragrafens 2 *mom.* föreskrivs endast om social- och hälsovårdsministeriets rätt att få uppgifter, eftersom det föreskrivs om Finansinspektionens motsvarande rätt i 18 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

I lagen föreslås ingen bestämmelse som motsvarar paragrafens gällande 3 *mom.* eftersom Finansinspektionen med stöd av 18 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen kan begära de uppgifter som avses i momentet direkt från pensionsstiftelsen. Med stöd av den nämnda lagens 24 § kan Finansinspektionen kontrollera uppgifterna riktighet också på ett sådant företags verksamhetsställe som avses i momentet.

66 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om Finansinspektionens inspektionsrätt ingår i 24 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen och om anlitande av utomstående sakkunniga i den föreslagna lagens 34 §. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

67 §. Paragrafen föreslås bli upphävd eftersom för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter enligt paragrafen ingår i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

68 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom motsvarande bestämmelser ingår i 32 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

72 §. Paragrafens 2 *mom.* föreslås bli ändrad så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

78 §. Med anledning av att lagens 67 § föreslås bli upphävd fogas till paragrafen ett nytt 5 *mom.* enligt vilket vad som föreskrivs i detta kapitel tillämpas också då Finansinspektionen i enlighet med 26 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen har förordnat om upplösning av en pensionsstiftelse.

129 §. Paragrafens 2 *punkt* föreslås bli upphävd så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

132 b §. Denna paragraf föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

133 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom allmänna bestämmelser om beslutsverkställbarhet ingår i 73 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

134 §. Paragrafens 1 *mom.* föreslås bli upphävt eftersom motsvarande bestämmelse ingår i 72 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

137 a §. Paragrafens felaktiga hänvisningar föreslås bli rättade.

1.22 Lagen om försäkringskassor

66 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom i 31 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om revisorernas anmälningsskyldighet.

96 §. Paragrafens föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen dessutom att lagens hänvisningar till Försäkringsinspektionen anses hänvisa till Finansinspektionen. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår också i den nämnda lagens övergångsbestämmelser men för att förbättra lagens tydlighet föreslås att den upprepas i denna paragraf.

97 §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den 65 § som föreslås i lagen om pensionsstiftelser.

98 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom det i 24 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om Finansinspektionens inspektionsrätt och i 34 § om anlitande av utomstående sakkunniga för inspektioner. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

99 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom det i den föreslagna lagen om Finansinspektionen ingår för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter. Lagen sakinhåll förändras inte nämnvärt.

100 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom motsvarande bestämmelser ingår i

29 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

105 §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat i överensstämmelse med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

111 §. Med anledning av att 99 § upphävs fogas till paragrafen ett 5 mom. enligt vilket vad som föreskrivs i detta kapitel också tillämpas då Finansinspektionen i enlighet med 26 i den föreslagna lagen om Finansinspektionen har förordnat om upplösning av en försäkringskassa.

162 §. Paragrafens 2 punkt föreslås bli ändrad i överensstämmelse med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

165 b §. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med 132 b § i lagen om pensionsstiftelser.

166 §. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom allmänna bestämmelser om verkställighet av Finansinspektionens beslut ingår i 73 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

167 §. Paragrafens 1 mom. föreslås bli upphävt eftersom motsvarande bestämmelse ingår i 72 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

172 a §. Paragrafens felaktiga hänvisningar föreslås bli rättade.

1.23 Lagen om arbetslöshetskassor

58 §. Tillsyn. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat. För tydlighetens skull konstateras i paragrafen dessutom att lagens hänvisningar till Försäkringsinspektionen anses hänvisa till Finansinspektionen. Motsvarande allmänna bestämmelse ingår också i den nämnda lagens övergångsbestämmelser men för att förbättra lagens tydlighet föreslås att den upprepas i denna paragraf.

Bestämmelser som motsvarar den gällande paragrafens 2 mom. ingår i 24 och 32 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

58 a §. Finansinspektionens rätt att få information. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

59 §. Finansinspektionens befogenheter. Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Med avvikelse från gällande lag föreskrivs i paragrafens 3 mom. att Finansinspektionen också kan förordna om upplösning av en arbetslöshetskassa. I övriga avseenden förblir lagen sakinhåll oförändrat.

1.24 Lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden

5 §. Grunden för klassificeringen. Paragrafens 2 mom. ändras med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

8 §. Grunderna för användning av derivatavtal. Paragrafens 2 mom. ändras med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

12 §. Allmän bestämmelse om täckning av ansvarsskulden. En bestämmelse som motsvarar gällande 23 § 2 mom. föreslås bli flyttad till paragrafen som dess 3 mom.

22 §. Tillstånd till undantag. Paragrafen föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

23 §. Administrativa tvångsmedel. Paragrafen föreslås bli upphävd eftersom bestämmelser som motsvarar dess 1 och 3 mom. tas in i den föreslagna lagen om Finansinspektionen och en mot 2 mom. svarande bestämmelse tas in i detta lagförslags 12 §.

24 §. Sökande av ändring i Försäkringsinspektionens beslut. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom i 73 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen tas in en allmän bestämmelse om överklagande av Finansinspektionens beslut.

25 §. Närmare bestämmelser och föreskrifter. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

1.25 Trafikförsäkringslagen

14 e §. Paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna la-

gen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förändras inte nämnvärt.

17 §. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionens befogenheter föreslås bli så justerade att de gäller endast tillsyn över de förfaranden och försäkringsmatematiska faktorer som ska iaktas i Trafikförsäkringscentralens ersättnings- och försäkringsverksamhet. Till övriga delar är det inte ändamålsenligt att Finansinspektionen svarar för tillsynen över Trafikförsäkringscentralens verksamhet utan på denna ska tillämpas de allmänna principerna för tillsyn över förvaltning som lyder under statsrådet, liksom när det gäller tillsynen över övriga myndigheter eller offentliga samfund. Till övriga delar förblir momentet oförändrat. På Finansinspektionens befogenheter när det gäller tillsynen över Trafikförsäkringscentralen ska med stöd av 5 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen tillämpas vad som i nämnda lag föreskrivs om andra finansmarknadsaktörer.

18 §. Hänvisningarna till Försäkringsinspektionen i paragrafens 1, 2 och 5 mom. föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

18 a §. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

1.26 Patientskadelagen

5 §. Försäkringsgivare. Hänvisningarna till Försäkringsinspektionen i paragrafens 3 och 4 mom. föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Dessutom föreslås 4 mom. bli justerat i överensstämmelse med vad som ovan i samband med trafikförsäkringslagens 17 § nämns om Finansinspektionens befogenheter. På Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över Patientförsäkringscentralen tillämpas med stöd av 5 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen vad som i den nämnda

lagen föreskrivs om tillsyn över andra finansmarknadsaktörer.

1.27 Lagen om miljöskadeförsäkring

7 §. Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen. Paragrafens 5 mom. föreslås bli justerat i överensstämmelse med vad som ovan i samband med trafikförsäkringslagens 17 § nämns om Finansinspektionens befogenheter vid övervakningen av Trafikförsäkringscentralen och i patientskadelagens 5 § om Finansinspektionens befogenheter vid övervakningen av Patientförsäkringscentralen. På Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över Miljöförsäkringscentralen tillämpas med stöd av 5 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen vad som i den nämnda lagen föreskrivs om tillsyn över andra finansmarknadsaktörer.

9 §. Försummelse av försäkringsskyldigheten. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

11 §. Finansinspektionens rätt att få upplysningar och meddela föreskrifter. Paragrafens hänvisning till Försäkringsinspektionen föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

18 §. Utbetalning av ersättning. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

1.28 Lagen om olycksfallsförsäkring

30 a §. Till denna paragraf föreslås bli fogat ett nytt 4 mom. vari föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund på motsvarande sätt som ovan i samband med trafikförsäkringslagens 17 § föreskrivs om Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över Trafikförsäkringscentralen, i patientskadelagens 5 § om Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över Patientförsäkringscentralen och i 7 § i lagen om mil-

jöskadeförsäkring om Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över Miljöförsäkringscentralen. På Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund ska i enlighet med 5 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen tillämpas vad som föreskrivs om tillsyn över andra finansmarknadsaktörer.

1.29 Lagen om Utbildningsfonden

11 §. Rätt att få och lämna uppgifter. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

15 §. Tillsyn. Paragrafens hänvisning till Försäkringsinspektionen ändras till följd av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagen sakinhåll förändras inte.

1.30 Lagen om vuxenutbildningsstöd

4 §. Verkställighet. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

28 §. Rätt att få och lämna ut uppgifter. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

1.31 Lagen om utkomstskydd för arbetslösa

12 kap. Sökande av ändring

7 §. Undanröjande av beslut. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

13 kap. Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

10 §. Register över förmånstagare. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i inledande stycket i paragrafens 1 mom. föreslås

bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

Hänvisningarna till Försäkringsinspektionen och till lagen om arbetslöshetskassor i paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Den föreslagna ändringen innebär en betydande precisering av Finansinspektionens rätt att få och lämna ut uppgifter.

14 kap. Särskilda bestämmelser

4 §. Verkställighetsanvisningar. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

1.32 Lagen om offentlig arbetskraftsservice

12 kap. Bestämmelser om verkställighet av stöd, understöd och förmåner

7 §. Anvisningar om verkställighet av studiesociala förmåner i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna ändringen av lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

1.33 Lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

10 §. Arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

11 §. Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfonden. Paragrafens hänvisning till Försäkringsinspektionen föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

22 a §. *Ministeriets rätt att få uppgifter och granska verksamhet.* Den i paragrafens 1 mom. ingående hänvisningen till Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och granska verksamheten föreslås bli struken eftersom Finansinspektionen har motsvarande rätt enligt en allmän bestämmelse i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Den föreslagna ändringen innebär en avsevärd precisering av Finansinspektionens rätt att få uppgifter och granska verksamheten. Paragrafens rubrik föreslås bli justerad på motsvarande sätt.

Hänvisningarna till Försäkringsinspektionen i paragrafens 2 och 4 mom. föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

24 e §. *Skyldighet att lämna uppgifter.* Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

1.34 Lagen om Pensionsskyddscentralen

13 §. *Tillsyn.* Paragrafens hänvisning till Försäkringsinspektionen föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna paragrafen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

14 §. *Bokföring och bokslut.* Paragrafens hänvisningar till Försäkringsinspektionen föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

15 §. *Beredskap för undantagsförhållanden.* Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 3 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhåll förblir oförändrat.

1.35 Lagen om pension för lantbruksföretagare

114 §. *Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppgifter.* Paragrafens 4 mom. föreslås bli ändrad så att det stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat. I paragrafen föreslås för tydlighetens skull dessutom ett konstaterande av att i lagen ingående hänvisningar till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen. En motsvarande allmän bestämmelse ingår också i den nämnda lagens övergångsbestämmelser, men en upprepning av bestämmelsen föreslås för att göra lagen tydligare.

130 §. *Revisors anmälningskyldighet.* Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom en för samtliga tillsynsobjekt gemensam bestämmelse om revisorernas anmälningskyldighet ingår i 31 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

131 §. *Upplysningar som ska ges om pensionsanstaltens verksamhet.* Hänvisningen till Försäkringsinspektionen föreslås bli struken i paragrafens 2 mom. eftersom i den föreslagna lagen om Finansinspektionen föreslås för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om rätten att få upplysningar och granska.

1.36 Lagen om sjömanspensioner

195 §. *Revisorernas anmälningskyldighet.* Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om revisorernas anmälningskyldighet tas in i 31 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

211 §. *Tillsynen över pensionskassan samt de uppgifter som ska lämnas om verksamheten.* Denna paragraf föreslås bli ändrad så att den stämmer överens med den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Paragrafens sakinhåll förblir oförändrat.

Hänvisningarna till Försäkringsinspektionen i paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. I paragrafen föreslås för tydlighetens skull dessutom ett konstaterande av att i lagen ingående hänvisningar till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen. En motsvarande allmän bestämmelse ingår också i den nämnda övergångsbestämmelser, men en upprepning av bestämmelsen föreslås för att göra lagen tydligare.

I paragrafens 2 mom. föreslås en strykning av hänvisningarna till Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar och granska eftersom för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om saken ingår i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Den föreslagna ändringen innebär en avsevärd precisering av Finansinspektionens rätt att få upplysningar och granska i förhållande till pensionskassan för sjömän.

212 §. Finansinspektionens rätt att framställa straffyrkande. Paragrafens 1 mom. om Försäkringsinspektionens befogenheter föreslås bli upphävt eftersom för samtliga tillsynsobjekt gemensamma bestämmelser om befogenheterna ingår i den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Den föreslagna ändringen innebär en avsevärd precisering av Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över sjömanspensionskassan. I paragrafen kvarstår en mot gällande 2 mom. svarande bestämmelse om Finansinspektionens rätt att framställa straffyrkande.

213 §. Sökande av ändring i Försäkringsinspektionens beslut. Denna paragraf föreslås bli upphävd eftersom allmänna bestämmelser om överklagande av Finansinspektionens beslut ingår i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

1.37 Sjukförsäkringslagen

16 kap. Arbetsplatskassor

5 §. Tillsyn över arbetsplatskassorna och ändring av stadgarna. Hänvisningen till Försäkringsinspektionen i paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad så att den avser Finansinspektionen.

1.38 Lagen om statens pensionsfond

2 §. Allmän styrning och tillsyn. Ordalydelser i paragrafens rubrik och 1 mom. föreslås bli justerad så att förhållandet mellan ministeriets tillsynsuppgift och Finansinspektionens tillsynsuppgift enligt 7 § förtydligas. Lagens sakinnehåll förblir oförändrat.

7 §. Placering av fondens medel. Det föreslås att till lagen fogas en bestämmelse om Finansinspektionens rätt att få information

och inspektera, eftersom statens pensionsfond enligt 4 § i den föreslagna lagen om Finansinspektionen inte definieras som ett tillsynsobjekt enligt den nämnda lagen och på den sålunda inte direkt kan tillämpas den nämnda lagens bestämmelser. Samtidigt föreslås att till lagen fogas motsvarande bestämmelse som i fråga om kommunala pensionsanstalten om skyldigheten att till finansministeriet årligen överlämna en inspektionsberättelse.

1.39 Lagen om kommunala pensioner

132 §. Tillsynsavgift och vissa andra avgifter. Paragrafens hänvisning till tillsynsavgift rättas så att den stämmer överens med den bestämmelse om tillsynsavgifter som ingår i den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

137 §. Allmän tillsyn. Denna paragraf föreslås bli indelad i två paragrafer i syfte att förtydliga förhållandet mellan å ena sidan ministeriets tillsynsuppgift och å andra sidan Finansinspektionens tillsynsuppgift som regleras i föreslagna 137 a §. Finansministeriet ska sålunda svara för den allmänna tillsynen över den kommunala pensionsanstaltens verksamhet. Lagens sakinnehåll förblir oförändrat.

137 a §. Planering av finansieringsverksamheten och tillsyn över placeringsverksamheten. Till lagen föreslås bli fogad en ny paragraf vari på motsvarande sätt som i gällande 137 a § föreskrivs om Finansinspektionens uppgift att utöva tillsyn över planeringen av kommunala pensionsanstaltens finansieringsverksamhet och placeringen av dess tillgångar. Lagens sakinnehåll förblir oförändrat. Dessutom föreslås att till lagen fogas en bestämmelse om Finansinspektionens rätt att få information och inspektera, på motsvarande sätt som enligt den bestämmelse som föreslås i lagen om statens pensionsfond.

1.40 Lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden

2 §. Marknadsrättsliga ärenden. Paragrafens 6 punkt föreslås bli ändrad och paragrafens 7 och 14—17 punkter upphävd av den

anledningen att i 5 kap. i den föreslagna lagen om Finansinspektionen föreskrivs på samma sätt om förbud mot förfarande som strider mot de lagar som nämns i de nämnda punkterna och om marknadsdomstolens behandling av förbudsbeslut.

3 §. Anhängiggörande av ärenden. Paragrafens 1 mom. 5 och 6 punkten föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

Den ändring som föreslås till den finska språkdräkten av 2 mom. påverkar inte den svenska paragrafströken.

4 §. Subsidiär rätt att anhängiggöra ärenden. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrad med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

6 §. Anhängiggörande av ärenden som gäller försäkringsbranschen. Denna paragraf föreslås bli upphävd med anledning av de ändringar som föreslås ovan i 3 §, eftersom den nämnda paragrafen i den föreslagna formen omfattar också sådana ärenden gällande försäkringsbranschen som avses i denna paragraf.

12 §. Delgivning av ansökan vid förbuds-förfarande. Hänvisningarna till Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen i paragrafens 1 mom. föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

1.41 Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

2 §. Lagens tillämpningsområde. Paragrafens 1 punkt föreslås bli justerad så att den bättre stämmer överens med terminologin i KIL. Lagens sakinhåll förändras inte.

31 §. Tillsyn. Paragrafens 1 mom. 2 punkten föreslås bli upphävd och momentets 1 och 7 punkt samt 5 mom. föreslås bli ändrade med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen. Lagens sakinhålls förändras inte.

32 §. Tillsynsmyndighetens inspektionsrätt. Paragrafens 2 mom. föreslås bli ändrat med anledning av den föreslagna lagen om Finansinspektionen.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart de har godkänts och stadfästs, dock tidigast den 1 januari 2009.

I den föreslagna lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter föreskrivs dessutom uttryckligen att Finansinspektionen i enlighet med den nämnda lagen tar tillsynsavgifter för hela det kalenderår under vilket lagen träder i kraft.

3 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Tillsynsmyndighetens administrativa ställning

I propositionen föreslås att den nya tillsynsmyndigheten ska verka i samband med Finlands Bank. Till denna del är förslaget baserat på den nuvarande Finansinspektionens administrativa ställning, som för första gången reglerades i lagen om finansinspektionen (503/1993). Den nämnda lagen hade inte behandlats i grundlagsutskottet. Den upphävdes genom lagen om Finansinspektionen (587/2003). Den nya lagen stiftades med grundlagsutskottets medverkan (*GrUU 67/2002 rd*) men utskottet tog i sitt utlåtande inte upp frågan om Finansinspektionens administrativa ställning.

Enligt grundlagens 91 § står Finlands Bank under riksdagens garanti och vård enligt vad som bestäms genom lag. I grundlagen föreskrivs inte om Finlands Banks uppgifter. Enligt grundlagens 119 § föreskrivs genom lag om förvaltningen under riksdagen. Finlands Bank är en självständig offentligrättslig inrättning vars ställning och uppgifter regleras genom lagen om Finlands Bank. Enligt grundlagens 91 § väljer riksdagen bankfullmäktige för att övervaka Finlands Banks verksamhet. Förslaget att inrätta den nya tillsynsmyndigheten i anslutning till Finlands Bank måste sålunda bedömas närmast utifrån grundlagens 3 §, dvs. den allmänna bestämmelsen om parlamentarism och fördelning av statliga uppgifter. Ovan i avsnitten 3.1.1 och 5.1 motiveras förslaget att inrätta den nya Finansinspektionen i anslutning till Finlands Bank.

Den föreslagna lagstiftningen skiljer sig från den nuvarande i det avseendet att en i samband med Finlands Bank verksam myndighet kommer att övervaka också försäkringsanstalterna och pensionsanstalterna. I likhet med kreditinstituten är dessa institutionella placerare och spelar sålunda en viktig roll när det gäller den allmänna tillsynen över finansmarknaden samt betalnings- och clearingsystemen som utgör en väsentlig del av Finlands Banks uppgifter. Ovan i den allmänna motiveringens avsnitt 1 motiveras varför det är ändamålsenligt med gemensam tillsyn över kreditinstituten, försäkringsanstalterna och pensionsanstalterna. Försäkringsinspektionen har för närvarande dessutom vissa tillsynsuppgifter för vilkas del det är svårare att motivera en överföring till den i anslutning till centralbanken verksam tillsynsmyndigheten. Dessa uppgifter består av anvisningar och rådgivning om verkställigheten av utkomstskydd i anslutning till tillsynen över arbetslöshetskassor i enlighet med det 23:e lagförslaget samt tillsynen över Utbildningsfonden i enlighet med det 29:e lagförslaget och över Pensionsskyddscentralen i enlighet med det 34:e lagförslaget och av tillsyn över trafikskadenämnden och patientskadenämnden samt av fastställelse av besvärnämndens för arbetspensionsärenden och besvärnämndens för olycksfallsärenden budget och justitieförvaltningsavgifter.

Till den del förslås inte några principiella förändringar till den gällande lagen utan utgångspunkten för propositionen är att det är ändamålsenligt att i ett senare skede överföra de nämnda tillsynsuppgifterna från den nya tillsynsmyndigheten.

Tillsynsmyndighetens befogenheter

Den nya tillsynsmyndighetens befogenheter motsvarar de som Finansinspektionen har enligt gällande lagstiftning. Finansinspektionens nuvarande tillsynsbefogenheter har tillkommit med grundlagsutskottets medverkan (*GrUU 67/2002 rd och GrUU 4/2005 rd*). Efter den nya grundlagens ikraftträdande har grundlagsutskottet tagit ställning till Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens nuvarande befogenheter också i utlåtandena

GrUU 16/2003 rd, 2/2004 rd, 17/2004 rd, 41/2004 rd, 4/2005 rd och 9/2005 rd. De befogenheter som den nya tillsynsmyndigheten föreslås få stämmer överens med grundlagsutskottets ställningstaganden. Till denna del måste det emellertid beaktas att befogenheterna såsom beskrivs nedan kommer att omfatta också Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt.

I propositionen föreslås att Finansinspektionens befogenheter vid tillsynen över försäkringsanstalterna och pensionsanstalterna regleras på samma sätt som enligt gällande lag.

Detta har ansetts vara motiverat bl.a. med beaktande av de likartade målsättningarna för myndighetstillsynen över de finansiella instituten och försäkringsanstalterna, opartiskheten och konsekvensen i myndighetsverksamheten samt de branschglidningar som förekommer mellan finanssektorn och försäkringssektorn. Dessutom kan det konstateras att Försäkringsinspektionens befogenheter för närvarande är reglerade i lagar som har tillkommit vid olika tidpunkter och gäller olika grupper av tillsynsobjekt, vilket är ägnat att försvåra en konsekvent tillämpning av lagarna. Dessa befogenheter har inte heller i något skede till samtliga delar behandlas av grundlagsutskottet.

Av propositionen följer att i fråga om försäkringsanstalterna och pensionsanstalterna i vissa avseenden kan gälla av mera omfattande tillsynsbefogenheter. På dessa tillsynsobjekt kan med avvikelser från gällande lagstiftning tillämpas framförallt följande befogenheter som Finansinspektionen redan nu har:

- tillsynsmyndighetens rätt att i vissa fall för viss tid uppställa verksamhetsbegränsningar för tillsynsobjekts ledning (det första lagförslagets 28 §),
- anlåtande av utomstående sakkunniga (det första lagförslagets 34 §),
- utfärdande av bokföringsföreskrifter (det första lagförslagets 35 §),
- offentlig anmärkning och varning (det första lagförslagets 40 och 41 §).

Befogenheterna föreslås å andra sidan i vissa avseenden bli justerade i syfte att säkerställa grundlagsenligheten. Den nya tillsynsmyndighetens befogenheter föreslås bli justerade genom att till lagen fogas ett förbud

mot s.k. självkriminalisering (det första lagförslaget 38 § 5 mom.). Dessutom föreslås att principerna för återkallelse av verksamhetstillstånd preciseras så att för samtliga tillsynsobjekt uttryckligen föreskrivs att verksamhetstillståndet kan återkallas endast om det inte genom en partiell begränsning av den tillståndsenliga verksamheten är möjligt att trygga finansmarknadens stabilitet och störningsfria funktion samt insättarnas och övriga borgenärens ställning och de försäkrade förmånerna. Av de föreslagna bestämmelserna följer också att principerna om tillsynsmyndighetens rätt att få information och inspektera preciseras på ett avgörande sätt när det gäller företag inom försäkringsbranschen, bl.a. i överensstämmelse med det som grundlagsutskottet tidigare framfört i fråga om finans tillsynen.

Tillsynskostnaderna

Den föreslagna lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (det andra lagförslaget) är baserad på samma principer som lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen och i den har i tillämpliga tagits in motsvarande principer om tillsynsavgifterna inom försäkringsbranschen som i lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen. Tillsynsavgifterna enligt de nämnda lagarna har till vissa delar justerats så att de bättre motsvarar kostnaderna för tillsynen över respektive branscher. Lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen stiftades med grundlagsutskottets medverkan (*GrUU 41/2004 rd*). Propositionens andra lagförslag motsvarar grundlagsutskottets nämnda utlåtande.

Lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen har inte behandlats i grundlagsutskottet. Avsikten med propositionen är att säkerställa att lagstiftningen uppfyller grundlagens krav också i det sistnämnda avseendet.

Av de principer som framgår av det andra lagförslaget och motsvarar den gällande lagen om tillsynsavgift till Finansinspektionen följer att Finlands Bank svarar för eventuella underskott som orsakas av den föreslagna tillsynsmyndighetens verksamhet. I sista hand är det staten som svarar för eventuella underskott eftersom dessa minskar det belopp som överförs till staten av Finlands Banks vinstmedel. Dessutom föreslås att staten ska ersätta skador som orsakas av tillsynsmyndighetens fel eller försummelser, till den del som Finlands Banks vinstmedel inte räcker för ändamålet (det första 69 §). I detta avseende bedöms det inte uppkomma några problem när det gäller lagstiftningsordningen eftersom Finlands Bank, som annars skulle svara för sådana skador, enligt grundlagens 91 § står under riksdagens garanti och vård. Riksdagen är sålunda i varje fall skyldig att anvisa medel för täckande av Finlands Banks underskott, oberoende av hur underskottet har uppkommit.

Med stöd av det som anförs ovan anser regeringen att de föreslagna lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Eftersom lagförslagen emellertid innehåller vissa frågor som har betydelse för tolkningen av grundlagen, anser regeringen att grundlagsutskottets utlåtande bör inhämtas.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag**om Finansinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

3 §

Allmänna bestämmelser*Uppgifter*

1 §

Mål

Syftet med Finansinspektionens verksamhet är att kreditinstituten, försäkringsanstalterna, pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt bedriver en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion upprätthålls.

Finansinspektionen ska utöva tillsyn över finansmarknadsaktörernas verksamhet enligt vad som föreskrivs i denna lag och i andra lagar. Dessutom främjar Finansinspektionen goda förfaranden på finansmarknaden samt allmänhetens kännedom om finansmarknaden.

Finansinspektionen fullgör sina lagstadgade uppgifter genom att

1) bevilja finansmarknadsaktörer verksamhetstillstånd, registrera finansmarknadsaktörer och fastställa stadgarna för deras verksamhet,

2) övervaka att finansmarknadsaktörerna iakttar de på dem tillämpliga bestämmelserna om finansmarknaden och med stöd av dem utfärdade föreskrifter, villkoren i sina verksamhetstillstånd och stadgarna som gäller deras verksamhet,

3) övervaka emissionen av och handeln med finansiella instrument samt iakttagandet av bestämmelserna och föreskrifterna om clearing- och förvaringsverksamhet,

4) övervaka iakttagandet av de internationella redovisningsstandarderna enligt vad som närmare föreskrivs nedan,

5) övervaka att finansmarknadsaktörerna iakttar på dem tillämpliga bestämmelser och föreskrifter om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism,

6) meddela föreskrifter om tillämpning av denna lag enligt vad som särskilt föreskrivs i lagen,

2 §

Administrativ ställning och tillämplig lagstiftning

Finansinspektionen verkar i anslutning till Finlands Bank. Ärenden som gäller Finansinspektionen ska i statsrådet behandlas av finansministeriet.

På Finansinspektionens förvaltning ska utöver denna lag tillämpas lagen om Finlands Bank (214/1998) och lagen om Finlands Banks tjänstemän (1166/1998) samt andra bestämmelser om Finlands Bank, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

I denna lag och i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (/) föreskrivs om täckning av kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet.

7) leda och övervaka sparbanksinspektionens verksamhet,

8) utföra sina övriga i lagen angivna uppgifter.

Dessutom ska Finansinspektionen

1) följa och analysera utvecklingen på finansmarknaden och av finansmarknadsaktörernas verksamhetsmiljö och allmänna verksamhetsförutsättningar i övrigt,

2) ta initiativ till utveckling av lagstiftningen om finansmarknaden och andra åtgärder och delta i beredningen av lagstiftning,

3) följa och analysera tillgången på och prissättningen av bankernas basservice,

4) främja tillförlitligheten i de finansmarknadsaktörers styr- och övervakningssystem vilkas ekonomiska ställning Finansinspektionen övervakar,

5) samla och regelbundet på ett jämförbart sätt publicera uppgifter om finansmarknadsaktörernas ekonomiska ställning samt över huvud taget främja tillgången på informationsmaterial om finansiella tjänster och finansmarknadens funktion,

6) delta i myndigheternas inbördes nationella samarbete,

7) delta i Europeiska banktillsynskommitténs, Europeiska värdepapperstillsynskommitténs och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommitténs arbete i syfte att utveckla tillsynssystemet och främja stabiliteten i finansmarknadsaktörernas verksamhet inom Europeiska unionen samt delta i annat internationellt myndighetssamarbete,

8) delta i förebyggandet av lagstridigt utnyttjande av det finansiella systemet,

9) i samarbete med högskoleväsendet främja den vetenskapliga forskningen och utbildningen inom den finansiella sektorn,

1) kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007),

2) försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (/),

3) arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997),

4) fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999),

5) värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007),

6) fondbörser enligt värdepappersmarknadslagen (495/1989),

7) optionsföretag enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988),

8) clearingorganisationer enligt värdepappersmarknadslagen, inklusive clearingfonder som dessa grundat,

9) värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet (826/1991), inklusive registreringsfonder som dessa grundat,

10) sådana filialer till utländska kreditinstitut enligt lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) som auktoriserats i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

11) sådana filialer till försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) som auktoriserats i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

12) sådana filialer till utländska fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) som auktoriserats i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

13) sådana filialer till utländska värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) som auktoriserats i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Med auktoriserade tillsynsobjekt jämställs vid tillämpningen av 3 kap. i denna lag också försäkringsföreningar enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), försäkringskassor enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992), pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995), kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsbolags och försäkringsföreningars holdingföre-

4 §

Tillsynsobjekt

Med *tillsynsobjekt* avses i denna lag sammanlutningar och inrättningar enligt 2—4 mom.

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

tag, konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) samt centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001), enligt vad som föreskrivs i det nämnda kapitlet.

Med *övriga tillsynsobjekt* avses i denna lag

1) kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsbolags och försäkringsföreningars holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

2) centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform,

3) företag som i enlighet med 1 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen har bestämmande inflytande i en fondbörs, ett optionsföretag, en clearingorganisation eller en värdepapperscentral,

4) säkerhetsfonden och insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen och ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om värdepappersföretag,

5) försäkringsföreningar enligt lagen om försäkringsföreningar,

6) pensionskassor, sjukkassor och andra försäkringskassor enligt lagen om försäkringskassor,

7) pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser,

8) arbetslöshetskassor och stödkassor för arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984),

9) pensionsanstalten för lantbruksföretagare enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) och sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006),

10) arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998),

Finansinspektionen utövar i enlighet med 5 och 6 kap. tillsyn över utländska EES-tillsynsobjekts i Finland etablerade filialers verksamhet, över utländska EES-tilläggs pensionsanstalters verksamhet i Finland samt över utländska tillsynsobjekt som utan att etablera filial tillhandahåller tjänster i Finland.

Finansinspektionen utövar i enlighet med lagen om statens pensionsfond (1297/2006) tillsyn över statens pensionsfonds placeringsverksamhet, i enlighet med lagen om kommunala pensioner (549/2003) över Kommunernas pensionsförsäkring benämnda kommunala pensionsanstalts placeringsverksamhet samt i enlighet med kyrkolagen (1054/1993) över pensionsfonden inom Kyrkans centralfond.

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

1) emittenter av värdepapper som är föremål för offentlig handel enligt 3 kap. i värdepappersmarknadslagen och för multilateral handel enligt 3 a kap. i nämnda lag samt emittenter av värdepapper för vilka det har lämnats in en ansökan om upptagande till offentlig handel samt andra som är skyldiga att offentliggöra prospekt enligt 2 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen eller som erbjuder värdepapper enligt 2 kap. 2 § i nämnda lag,

2) bokföringsskyldiga vars värdepapper är eller har ansökts bli föremål för sådan handel i en annan EES-stat som motsvarar handel enligt 1 punkten,

3) andra börsaktörer enligt 3 a kap. 25 § i värdepappersmarknadslagen och andra handelsparter i multilateral handel enligt 3 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen, utländska optionsföretag enligt 1 kap. 4 § i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer samt andra som är verksamma i ett optionsföretag enligt 2 kap. 10 § 2 mom. i den lagen,

4) clearingmedlemmar enligt värdepappersmarknadslagen,

5) kontoförande institut enligt lagen om värdeandelssystemet och andra utländska, såsom kontoförande institut auktoriserade sammanslutningars verksamhetsställen i Finland,

6) anmälningsskyldiga enligt 5 kap. 4 och 5 a § i värdepappersmarknadslagen och 99 § i lagen om placeringsfonder,

7) personer som ger uppköpserbjudanden enligt 3 a kap. 14 § och köpeanbud enligt 6 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen samt de som enligt 6 kap. 10 § i samma lag är skyldiga att ge anbud och andra personer, sammanslutningar och stiftelser som avses i den sistnämnda paragrafen,

8) sådana målbolag för offentliga köpeanbud enligt 6 kap. i värdepappersmarknadslagen som har sin bolagsrättsliga hemort i Finland och vilkas värdepapper är föremål för handel som motsvarar offentlig handel i en stat utanför EES,

9) personer som på grundval av 2 kap. 9 och 10 § i värdepappersmarknadslagen är skyldiga att offentliggöra förvärv och avyttringar av aktier eller andelar,

10) personer som enligt 3 kap. 6 § eller 4 a kap. 3 a § i värdepappersmarknadslagen, 2 kap. 3 a § i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer, 16 § i lagen om placeringsfonder, 42 § i kreditinstitutslagen, 41 § i lagen om värdepappersföretag, 8 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen är skyldiga att till Finansinspektionen göra anmälan om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

11) Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

12) Trafikförsäkringscentralen enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) och trafikskadenämnden enligt lagen om trafikskadenämnden (441/2002),

13) Patientförsäkringscentralen och patientskadenämnden enligt patientskadelagen (585/1986),

14) Pensionsskyddscentralen enligt lagen om Pensionsskyddscentralen (397/2006),

15) Miljöförsäkringscentralen enligt lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998),

16) Utbildningsfonden enligt lagen om Utbildningsfonden (1306/2002),

17) försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling (570/2005), inklusive försäkringsförmedlare enligt 2 § 3 mom. i den nämnda lagen,

18) fastighetsfonder enligt lagen om fastighetsfonder (1173/1997).

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

1) *EES-stat* en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) *hemstat* den EES-stat som har auktoriserat ett utländskt EES-tillsynsobjekt; vad som i denna lag föreskrivs om hemstat ska i tillämpliga delar tillämpas också på EES-stater som har auktoriserat ett företag som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla finansiella tjänster eller försäkringstjänster i Finland utan att etablera någon filial,

3) *världstat* en EES-stat där ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag har etablerat en filial; vad som i denna lag föreskrivs om världstat ska i tillämpliga delar tillämpas också på EES-stater där ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster utan att etablera någon filial,

4) *utländsk EES-tillsynsmyndighet* en mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndighet i hem- och världstaten,

5) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder eller ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen och som har en filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera någon filial,

6) *utländskt EES-tillsynsobjekt* ett utländskt tillsynsobjekt som lyder under en annan EES-stats lagstiftning,

7) *grupptillsyn* konsoliderad tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag, extra tillsyn över försäkringsföretag samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

8) *grupp* en finansiell företagsgrupp enligt 16 § i kreditinstitutslagen och 10 § i lagen om värdepappersföretag, en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 1 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen och ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § i lagen om finans- och försäkringskonglomerat,

9) *utländsk EES-grupp* en utländsk företagsgrupp som motsvarar en grupp enligt 8 punkten och för vars grupptillsyn en utländsk EES-tillsynsmyndighet svarar och till vilkethör minst ett finländskt företag,

10) *filial* ett kreditinstitut, värdepappersföretags, fondbolags eller försäkringsbolags filial samt en finländsk filial till ett utländskt kreditinstitut enligt lagen om utländska kreditinstitut och finansiella instituts verksamhet i Finland, en finländsk filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en finländsk filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland samt en finländsk filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland,

11) *utländsk filial* ett utländskt tillsynsobjekts filial i Finland,

12) *utländsk EES-filial* ett utländskt EES-tillsynsobjekts filial i Finland,

13) *stadgar* tillsynsobjekts bolagsordningar och föreningsstadgar samt stadgar som gäller för kreditinstitut i andelslagsform, sparbanker, hypoteksföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerare, fondbörser, clearingorganisationer, värdepapperscentraler och placeringsfonder och likaså andra stadgar som Finansinspektionen eller någon annan myndighet i enlighet med bestämmelserna och föreskrifterna om finansmarknaden fastställer för finansmarknadsaktörer eller som finansmarknadsaktörer annars i enlighet med bestämmelserna och föreskrifterna om finansmarknaden är skyldiga att iaktta i sin verksamhet.

Vad som i denna lag föreskrivs om filialer till kreditinstitut som är auktoriserade i Finland eller i någon annan EES-stat ska på motsvarande sätt tillämpas på finansiella institut som uppfyller de förutsättningar som nämns i 4 § i lagen om utländska kreditinsti-

tuts och finansiella instituts verksamhet i Finland.

2 kap.

Förvaltning

7 §

Förvaltningsorgan

Finansinspektionens verksamhet leds av en direktion.

Bankfullmäktige som avses i 10 § i lagen om Finlands Bank har uppgifter som gäller Finansinspektionen förvaltning och tillsynen över dess verksamhet enligt vad som föreskrivs i denna lag.

8 §

Bankfullmäktige

Bankfullmäktige ska

1) övervaka den allmänna ändamålsenligheten och effektiviteten i Finansinspektionens verksamhet,

2) utnämna direktionsmedlemmar och ersättare för dem samt förordna en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande,

3) besluta om att för viss tid avstänga direktionsmedlemmar och deras ersättare från uppdraget,

4) på framställning av direktionen utnämna och avsätta direktören och tillförordna denne en ställföreträdare,

5) besluta om grunderna för direktörens lön, tjänstledigheter och semestrar samt om andra villkor i tjänsteförhållandet,

6) besluta om att tilldela direktören varning och om att för viss tid avstänga direktören från tjänsteutövning,

7) på framställning av direktionen fastställa Finansinspektionens arbetsordning,

8) övervaka att direktionsmedlemmarna uppfyller sin anmälningsskyldighet enligt 16 §,

9) besluta om direktionsmedlemmarnas arvoden.

9 §

Direktion

Finansinspektionens direktion har fem medlemmar.

En av medlemmarna utnämns på förslag av finansministeriet, en på förslag av social- och hälsovårdsministeriet och en på förslag av Finlands Bank. Till direktionen väljs dessutom två andra medlemmar. För de medlemmar som väljs på förslag av finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank ska i samma ordning väljas ersättare. Dessutom väljs två andra direktionsmedlemmar. Direktionsmedlemmarna och ersättarna ska vara väl förtrogna med finansmarknadens funktion.

Direktionsmedlemmar och ersättare får inte höra till ett tillsynsobjekt, ett utländskt tillsynsobjekt eller en i 4 § 6 mom. avsedd pensionsanstalts styrelse, representantskap, principaler eller revisorer eller vara avställda hos ett tillsynsobjekt, ett utländskt tillsynsobjekt eller en pensionsanstalt. I förvaltningslagen (434/2003) föreskrivs om jäv för direktionsmedlemmar och ersättare.

Direktionens mandatperiod är tre år.

Direktionen är beslutför när tre medlemmar eller ersättare är närvarande. Av de närvarande ska en vara ordföranden eller vice ordföranden. Ärendena avgörs med enkel majoritet. Vid lika röstetal avgör mötesordförandens röst eller när ett ärende som avses i 10 § 1 mom. 5 punkten avgörs den lindrigare åsikten.

Om en direktionsmedlem eller ersättare står åtalad för brott eller är föremål för undersökning av brott, kan han efter att åtal väckts eller medan undersökningen pågår avstängas från uppdraget och gå miste om sina arvodesförmåner.

10 §

Direktionens uppgifter

Direktionen ska i fråga om tillsynen över finansmarknaden

1) uppställa de särskilda målen för Finansinspektionens verksamhet och besluta om riktlinjerna för verksamheten samt styra och övervaka måluppfyllelsen och iakttagandet av riktlinjerna,

2) godkänna de föreskrifter som ska utfärdas enligt lag samt de anvisningar som den inte har delegerat till direktören för godkännande,

3) besluta om principerna för Finansinspektionens internationella samarbete,

4) dra försorg om utvecklingen av samarbetet mellan de myndigheter som övervakar finansmarknaden,

5) döma ut vite som Finansinspektionen har förelagt och besluta om andra administrativa påföljder enligt 4 kap.

Direktionen ska ifråga om Finansinspektionens förvaltning

1) besluta om tillsynsavgifterna och åtgärdsavgifterna till Finansinspektionen samt behandla den plan som avses i 70 §,

2) godkänna tillsynsavtal enligt 67 § och ersättningar som ska uppbäras hos eller betalas till utländska tillsynsmyndigheter för uppgifter som tillsynsavtalen förutsätter, till den del som Finansinspektionen genom dessa avtal åtar sig eller avstår från uppgifter som inte är baserade på samarbetsförpliktelser som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning,

3) behandla Finansinspektionens årliga budget och underställa den Finlands Banks direktion för fastställelse,

4) göra framställning till bankfullmäktige om fastställelse av Finansinspektionens arbetsordning,

5) godkänna principerna för konkurrensutövning av Finansinspektionens service,

6) göra framställning till bankfullmäktige om utnämning och avsättande av direktören och förordnande av direktörens ställföreträdare och om avstängning av direktören från tjänsteutövning,

7) utnämna och säga upp Finansinspektionens högsta tjänstemän, med undantag för direktören,

8) i fråga om tjänstemän som den utnämnt besluta om avstängning från tjänsteutövning och om varning,

9) enligt vad som föreskrivs i arbetsordningen avgöra Finansinspektionens interna förvaltningsärenden,

10) tillstålla bankfullmäktige en årlig berättelse över Finansinspektionens verksamhet,

11) vid behov, dock minst en gång om året, ge bankfullmäktige en berättelse över målsättningarna för Finansinspektionens verksamhet och måluppfyllelse, inklusive en bedömning av de förändringar som väntas ske i tillsynen och deras inverkan på avgiftsinkomsterna samt vilka åtgärder de väntade ändringarna förutsätter,

12) årligen höra representanter för dem som enligt lag är föremål för tillsyn och andra finansmarknadsaktörer om målsättningarna och hur de förverkligats och likaså om budgeten som avses i 3 punkten och bedömningen enligt 11 punkten.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. avgör direktionen vittbärande och principiellt viktiga ärenden som direktören hänskjuter till direktionen. I 13 § föreskrivs om direktionsens rätt att överta avgörandet av ärenden som hör till direktören.

Beslutanderätt som enligt 1 mom. 2 punkten tillkommer direktionen kan enligt arbetsordningen delegeras till direktören i mindre viktiga ärenden.

11 §

Direktör

Chef för Finansinspektionen är en direktör. Direktörens mandatperiod är fem år.

Behörighetsvillkor för direktörstjänsten är lämplig högre högskoleexamen, god förtroenhet med finansmarknaden och i praktiken visad ledarförmåga.

Ställföreträdare för direktören då denne har förhinder är en av bankfullmäktige tillförordnad tjänsteman vid Finansinspektionen.

Om direktören står åtalad för brott eller är föremål för undersökning av brott, kan han efter att åtal väckts eller medan undersök-

ningen pågår avstängas från tjänsteutövning och gå miste om sina arvodesförmåner.

12 §

Direktörens uppgifter

Direktören ska

1) leda Finansinspektionens verksamhet och fatta beslut i ärenden som inte hör till direktionen,

2) svara för att Finansinspektionens uppgifter sköts effektivt och ändamålsenligt samt i enlighet med direktionsens instruktioner,

3) svara för att de ärenden som ska behandlas i direktionen blir vederbörligen beredda,

4) hålla direktionen informerad om sådana genom Finansinspektionens verksamhet uppdagade omständigheter som påverkar utvecklingen på finansmarknaden samt svara för övriga redogörelser till direktionen,

5) utnämna och säga upp andra än de högsta tjänstemännen vid Finansinspektionen,

6) i fråga om tjänstemän som direktören utnämnt besluta om avstängning från tjänsteutövning och om varning.

13 §

Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören

Direktionen ska informeras om beslut som direktören har för avsikt att fatta om besluten gäller

1) beviljande av verksamhetstillstånd till tillsynsobjekt, återkallelse av verksamhetstillstånd, begränsning av tillståndsenlig verksamhet, indragning en utländsk EES-filial eller begränsning av dess verksamhet eller upplösning av sammanslutningen av andelsbanker eller, ifall någon annan myndighet är behörig att fatta beslutet, om förslag till återkallelse av verksamhetstillstånd eller begränsning av verksamheten,

2) fastställelse av tillsynsobjekts stadgar, när ärendet är vittsyftande eller principiellt viktigt,

3) åläggande av tillsynsobjekt att vidta åtgärder för återkallelse av verkställigheten av beslut eller för återkallelse eller rättelse av åtgärder eller förfaranden,

4) begränsning av utdelning av tillsynsobjekts tillgångar,

5) fastställande av ett högre kapitaltäckningskrav för ett tillsynsobjekt,

6) begränsning av ett tillsynsobjekts lednings verksamhet för viss tid,

7) offentliggörande av viktiga ställningstaganden om den allmänna utvecklingen på finansmarknaden.

Direktionen kan på yrkande av en medlem behandla ärenden som nämns i 1 mom. Direktionen kan överta avgörandet av ett ärende om det avsevärt kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt eller allvarligt störa det finansiella systemets funktion. Om ett beslut ska fattas skyndsamt kan direktören avgöra ärendet utan hinder av det som föreskrivs ovan i detta moment. I så fall ska direktionen i efterhand informeras om direktörens beslut.

I arbetsordningen kan tas in närmare föreskrifter om direktörens uppgifter. I arbetsordningen kan också föreskrivas att beslutanderätt som enligt 12 § tillkommer direktören kan delegeras till någon annan tjänsteman vid Finansinspektionen.

14 §

Bestämmelser som tillämpas på tjänstemän

I fråga om Finansinspektionens tjänstemän, tjänster och tjänsteförhållanden iakttas i tillämpliga delar lagen om Finlands Banks tjänstemän.

15 §

Oberoende ställning

Finansinspektionens tjänstemän ska i sitt uppdrag inta en oberoende ställning i förhållande till tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer och de får inte heller höra till tillsynsobjekts, utländska tillsynsobjekts eller andra finansmarknadsaktörers förvaltningsråd, styrelse, representantskap eller principaler eller revisorer eller vara anställda hos tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer. Vad som in denna paragraf

föreskrivs om tillsynsobjekt ska tillämpas också på pensionsanstalter som avses i 4 § 6 mom.

I fråga om jäv för de i 1 mom. nämnda personerna tillämpas förvaltningslagen (434/2003).

16 §

Anmälningsskyldighet

Direktionsmedlemmarna, ersättarna och direktören samt tjänstemän som utnämns genom direktionens beslut ska före utnämningen lämna en redogörelse för

1) sin näringsverksamhet,

2) sina innehav i företag och betydande annan förmögenhet,

3) sina skulder, borgensförbindelser och övriga åtaganden,

4) sina bisysslor enligt 14 § i lagen om Finlands Banks tjänstemän,

5) sina övriga bindningar som kan vara av betydelse för bedömningen av direktörens eller tjänstemannens förutsättningar att sköta de uppgifter som hör till tjänsten.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också på den som utnämns till en tjänst och som i sina tjänsteuppdrag annat än tillfälligt har tillgång till sekretessbelagda uppgifter om finansmarknaden eller enskilda företags eller personers ekonomiska ställning eller afärshemligheter. Bankfullmäktige bestämmer på framställning av direktionen vilka dessa tjänster är.

Redogörelseskyldigheten enligt 1 mom. gäller också den som utnämns till ett tjänsteförhållande för uppgifter som hör till en tjänst som avses i 1 eller 2 mom.

En tjänsteman ska utan dröjsmål anmäla väsentliga förändringar i de uppgifter som ingår i redogörelsen, rätta bristfälligheter i den samt vid behov komplettera sin redogörelse. Tjänstemannen ska vid behov på begäran av Finansinspektionen även annars lämna uppgifter om omständigheter som avses i 1 mom. Bankfullmäktige meddelar föreskrifter om hur redogörelsen ska ges.

Finansinspektionens direktionsmedlemmar och dessas ersättare samt Finansinspektionens tjänstemän ska till den förteckning som förs av Finansinspektionens direktion göra

anmälan om krediter som de har fått av tillsynsobjekt eller utländska tillsynsobjekt samt om borgen och andra ansvarsförbindelser som tillsynsobjekt eller utländska tillsynsobjekt har ställt för dem.

Om Finansinspektionens direktionsmedlemmar, dessas ersättare eller tjänstemän har aktier som är föremål för offentlig handel, värdepapper som berättigar till sådana aktier eller andra värdepapper som berättigar till sådana värdepapper eller värdepapper vilkas värde bestäms på basis av ovan nämnda värdepappers värde, ska de i enlighet med 5 kap. 5 a § i värdepappersmarknadslagen göra anmälan om dem till den förteckning som förs av Finansinspektionens direktion.

Redogörelsens uppgifter om omständigheter som nämns i 1 mom. 1—3 punkten är sekretessbelagda. Var och en har dock rätt att få uppgifter ur den förteckning som avses i 6 mom.

17 §

Arbetsordning

I arbetsordningen ges närmare föreskrifter om behandlingen av ärenden, beslutsfattandet och tjänstemännens uppgifter vid Finansinspektionen samt om dess övriga interna förvaltning.

3 kap.

Tillsynsbefogenheter

Rätt att få uppgifter samt granskningsrätt

18 §

Rätt att få uppgifter av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer

Tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer ska utan hinder av sekretessbestämmelserna och utan obefogat dröjsmål tillstålla Finansinspektionen de för skötseln av dess lagstadgade uppdrag och fastställandet av tillsynsavgifterna relevanta uppgifter och re-

dogörelser som den ber om. Motsvarande skyldighet har den som i förhållande till ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör har bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen (1136/1997) samt den som tillsynsobjektet eller någon annan finansmarknadsaktör har bestämmande inflytande i.

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om vilka uppgifter om tillsynsobjekts finansiella ställning, ägare, interna kontroll eller riskhantering, förvaltnings- och kontrollorgan, anställda och verksamhetsställen samt vilka för skötseln av de uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3—5 punkten relevanta uppgifter som regelbundet ska lämnas till Finansinspektionen.

19 §

Rätt att få uppgifter av andra

Finansinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av följande personer få alla sådana uppgifter som de har om tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer och som Finansinspektionen behöver för att sköta sitt lagstadgade tillsynsuppdrag:

- 1) av tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers revisorer,
- 2) av revisorer för företag som i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande i tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer,
- 3) av revisorer för företag över vilka tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer har bestämmande inflytande.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om revisorer tillämpas också på andra som enligt lag är skyldiga att foga sina yttranden eller andra handlingar till prospekt som avses i 2 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen eller som har gett sitt samtycke härtill

Finansinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att för en viss tillsynsåtgärd få relevanta uppgifter av andra än dem som avses ovan i denna paragraf om de av grundad anledning kan antas vara i besittning av information som är nödvändig för tillsynen.

20 §

Rätt att få uppgifter ut bötes- och straffregister

Finansinspektionen har rätt att ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) få uppgifter som är nödvändiga för att utreda om ett tillsynsobjekts ägare, styrelsemedlemmar, verkställande direktör eller anställda har den tillförlitlighet som lagen förutsätter.

I straffregisterlagen (770/1993) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få uppgifter ur straffregistret.

21 §

Särskild rätt att få uppgifter i anslutning till marknadsmissbruk

Finansinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer samt av deras styrelsemedlemmar, verkställande direktör och anställda få information som behövs för tillsynen över iakttagandet av vad som i värdepappersmarknadslagen eller med stöd av den föreskrivs om marknadsmissbruk eller offentliggörande av information som påverkar värdet på värdepapper som är föremål för offentlig eller multilateral handel eller om annan offentlig och multilateral handel, och som har samband med

1) värdepapper som är föremål för offentlig eller multilateral handel,

2) värdepapper för vilka har lämnats ansökan om upptagande till offentlig eller multilateral handel,

3) värdepapper vilkas värde bestäms på basis av värdepapper som är föremål för offentlig eller multilateral handel,

4) emittenten av värdepapper som avses i 1—3 punkten,

5) transaktioner eller order med värdepapper som avses i 1—3 punkten.

Finansinspektionen har dessutom rätt att enligt 1 mom. få uppgifter som behövs för tillsynen enligt 1 mom. av den som

1) handlar på tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers vägnar eller för deras räkning,

2) är delaktig i en transaktion eller order som gäller värdepapper enligt 1 mom.,

3) annars av grundad anledning kan antas ha information som avses i 1 mom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om värdepapper gäller också standardiserade optioner och terminer enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer, derivatavtal som kan jämföras med standardiserade optioner och terminer samt andra derivatavtal som värdepappersmarknadslagen tillämpas på.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om offentlig handel och multilateral handel gäller också motsvarande handelsförfarande i andra EES-stater.

22 §

Kallelse att höras

Finansinspektionen har rätt att vid behov kalla in och höra representanter för eller anställda hos juridiska personer som avses i 18, 19 och 21 § eller fysiska personer som avses i de nämnda paragraferna. Härvid tillämpas förvaltningslagens (434/2003) bestämmelser om muntlig behandling.

Den som inte hörsammar en kallelse som avses i denna paragraf kan inte föreläggas vite enligt 4 kap. eller påföras någon annan administrativ påföljd enligt nämnda kapitel.

23 §

Rätt att få uppgifter i företag som inte är tillsynsobjekt

Vad som ovan i detta kapitel föreskrivs om tillsynsobjekt tillämpas också på andra finländska företag som tillsammans med ett tillsynsobjekt hör till samma grupp för vars grupp tillsyn Finansinspektionen svarar eller som är tillsynsobjektets intresseföretag eller, om tillsynsobjektet är en pensionsstiftelse eller pensionskassa, den arbetsgivare som har

grundat pensionsstiftelsen eller pensionskassan. Finansinspektionen har dessutom utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av ett tillsynsobjekt få motsvarande uppgifter om utländska företag som hör till samma grupp som tillsynsobjektet och om tillsynsobjektets utländska intresseföretag, i den utsträckning som behövs för Finansinspektionens lagstadgade tillsynsuppgifter.

I 60 § föreskrivs om rätten att få information om utländska EES-filialer, i 63 § om rätten att få uppgifter om finländska företag som hör till utländska grupper och i 64 § om rätten att få information om utländska företag som hör till sådana grupper, för vars grupp-tillsyn Finansinspektionen svarar.

24 §

Granskningsrätt

Finansinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att på tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers verksamhetsställen granska handlingar, övriga upptagningar och datasystem som gäller dessas affärsverksamhet och förvaltning, i den utsträckning som behövs för att den ska kunna sköta sitt lagstadgade tillsynsuppdrag. Finansinspektionen har rätt att av tillsynsobjekt avgiftsfritt få kopior av handlingar och andra upptagningar som avses i denna paragraf.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer gäller också företag som i egenskap av ombud för tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer eller i egenskap av anknutet ombud enligt 32 § i lagen om värdepappersföretag eller den som annars på uppdrag av tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer sköter uppgifter i anslutning till dessas affärsverksamhet, bokföring, datasystem, riskhantering eller interna kontroll.

Finansinspektionen har dessutom utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av personer och företag som avses i 19, 21 och 23 § granska handlingar och upptagningar som innehåller information av det slag som avses i nämnda paragraf.

I 60 § föreskrivs om rätt att granska utländska EES-filialer, i 63 § om rätt att granska finländska företag som hör till utländska grupper och i 64 § om rätt att granska till en sådan grupp hörande utländska företag för vars grupp-tillsyn Finansinspektionen svarar.

25 §

För rättegångsombud, rättegångsbiträden och advokater gällande undantag från rätten att få uppgifter och granska

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan i detta kapitel har Finansinspektionen inte rätt att av en advokat som avses i lagen om advokater (496/1958) eller av dennes biträde få uppgifter om eller granska handlingar eller upptagningar om advokatens klienter och inte heller att få andra uppgifter om eller granska andra handlingar eller upptagningar som erhållits i samband med uppdrag som rättegångsombud eller rättegångsbiträde. Som sådana uppdrag räknas utöver egentliga rättegångsrelaterade uppdrag juridisk rådgivning om klienters rättsliga ställning vid förundersökning till följd av brott eller vid annan behandling av ärenden före rättegång eller juridisk rådgivning för inledande eller undvikande av rättegång.

Utän hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. har Finansinspektionen rätt att av en advokat eller dennes biträde få i 21 § nämnda uppgifter, handlingar och upptagningar om en klient samt att granska dem i enlighet med 24 § 3 mom.

Auktoriserade tillsynsobjekts och därmed jämförbara tillsynsobjekts befogenheter

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller om

någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet framställa att denna ska återkalla tillståndet, om förverkligandet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målsättningarna inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § och om

1) det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet,

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat upprätta en åtgärdsplan i enlighet med 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa kapitaltäckningen i enlighet med 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller vidtagit åtgärder som angivits i en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 11 kap. 25 eller 26 §, 26 kap. 12 eller 13 § i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § eller 12 a kap. 7 eller 8 § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försumrats, eller om

3) tillsynsobjektet grovt har försummat skyldigheten att iakttä förbud enligt 33 eller 48 §.

Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller framställa att det återkallas också om

1) det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd av dem, av tillståndsvillkor eller av stadgandena om tillsynsobjektets verksamhet,

2) tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom 12 månader efter det att verksamhetstillståndet beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen om det inte med tanke på de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

Finansinspektionen ska på ansökan återkalla ett verksamhetstillstånd som den har beviljat ett utländskt kreditinstituts filial i Finland, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett utländskt försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett utländskt värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett utländskt fondbolags filial i Finland eller ett förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver tillståndspliktig verksamhet och på den grunden har ansökt om återkallelse av verksamhetstillståndet. I lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), i sparbankslagen (1502/2001) och i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd på ansökan av kreditinstitutet.

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt om detta har försatts i konkurs eller likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

När Finansinspektionen återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat ska den underrätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut.

I 61 § föreskrivs om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för sådana kreditinstituts representationer som har fått koncession i en annan stat än en EES-stat.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet. Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd tillämpas också på förord-

nanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

27 §

Begränsning av verksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa ett tillsynsobjekts tillståndsenliga verksamhet eller, om en annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, göra en framställning till denna om begränsning av den tillståndsenliga verksamheten, om

1) de förutsättningar för begränsning av verksamheten som nämns i 26 § 1—3 punkten är uppfyllda, eller om

2) det annars i tillsynsobjektets verksamhet har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet och det är uppenbart att fortsatt verksamhet skulle allvarligt äventyra förverkligandet av de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 §.

Om saken inte har kunnat rättas till inom utsatt tid kan Finansinspektionen ändra tillståndsvillkoren så att verksamheten varaktigt begränsas.

Ett tillsynsobjekts utländska filials verksamhet kan dessutom begränsas eller filialen förbjudas att fortsätta med sin verksamhet om tillsynsobjektet har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter i värdstaten.

På beslut enligt denna paragraf tillämpas 26 § 3 och 6 mom.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om begränsning av verksamheten tillämpas också på begränsning av försäkringsföreningars stadgeenliga verksamhet. I lagen om försäkringsförmedling föreskrivs om förbud mot försäkringsförmedling.

I 61 § föreskrivs om begränsning av utländska EES-filialers verksamhet.

Särskilda bestämmelser gäller om förbud mot avyttring och pantsättning av försäkringsbolags, utländska försäkringsbolags, försäkringsföreningars, pensionsstiftelsers och försäkringskassors egendom och om förbud att betala försäkringars återköpsvärde till försäkringstagare.

28 §

Begränsning av ledningens verksamhet för viss tid

Finansinspektionen kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen, verkställande direktör eller dennes ställföreträdare för ett auktoriserat tillsynsobjekt eller att i övrigt höra till den högsta ledningen, om

1) personen vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan äventyra de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 §, eller om

2) personen i fråga inte uppfyller de krav på yrkesskicklighet och tillförlitlighet som uttryckligen föreskrivs i lag.

Vad som i föreskrivs i 1 mom. gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser och försäkringskassor samt kreditinstituts, värdepappersföretags, försäkringsbolags, försäkringsföreningars samt finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag. Vad som i 1 mom. föreskrivs om verkställande direktör och dennes ställföreträdare gäller på motsvarande sätt en pensionsstiftelses ombudsman och dennes ställföreträdare.

29 §

Tillsättning av ombud

Finansinspektionen kan tillsätta ombud för att övervaka auktoriserade tillsynsobjekts verksamhet, om det vid skötseln av dess ärenden har förekommit oskicklighet, oförsiktighet eller missbruk eller om någon annan särskild orsak förutsätter det. Finansinspektionen kan tillsätta ett ombud också för att övervaka realiseringen av ett auktoriserat tillsynsobjekts egendom, om tillsynsobjektet har försatts i likvidation eller konkurs.

Finansinspektionen fastställer ett arvode som ska betalas till ombudet av tillsynsobjektets medel. Arvodet bör motsvara den allmänna arvodesnivån inom branschen. Om arvodet inte kan indrivras hos tillsynsobjektet ska det betalas av Finansinspektionen.

Ombudet har i sitt uppdrag de befogenheter som nämns i 18, 19, 24 och 32 §. Ombudet handlar under straffrättsligt tjänsteansvar vid skötseln av sina lagstadgade offentligrättsliga förvaltningsuppgifter. På skada som ombudet har orsakat vid skötseln av uppgifterna tillämpas skadeståndslagen (412/1974).

Ombudet ska ha i förhållande till uppdragets art och omfattning tillräcklig kännedom om finanssektorn och rättsliga frågor. I fråga om ombudets oberoende ställning tillämpas 15 §.

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor samt i 11 § 2 mom. lagen om placeringsfonden avsedda filialer som bedriver förvaringsinstitutsverksamhet.

30 §

Begränsning av utdelning

Om Finansinspektionen anser att ett auktoriserat tillsynsobjekt inte har upptagit sina tillgångar till rätt värde i sitt bokslut eller att bokslutet annars inte ger en rättvisande bild av dess ekonomiska ställning, kan Finansinspektionen begränsa användningen av tillsynsobjektets utdelningsbara tillgångar för andra ändamål än för att öka kapitaltäckningen samt begränsa annan utdelning av tillgångar till aktie- eller andelsägare, om utdelningen kan äventyra de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 §.

31 §

Revisorernas anmälningskyldighet

Ett auktoriserat tillsynsobjekts revisorer ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om sådana omständigheter eller beslut i fråga om tillsynsobjektet som de i sitt uppdrag har fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt strida mot tillsynsobjektets tillståndsvillkor eller mot bestämmelserna om verksamheten eller mot föreskrifter som meddelats med stöd av dem,

2) äventyra tillsynsobjektets fortsatta verksamhet, eller

3) leda till något annat i revisionsberättelsen än ett i revisionslagen (459/2007) avsett uttalande som lämnas utan reservation eller till ett påpekande som avses i 15 § 4 mom. i revisionslagen.

Ett auktoriserat tillsynsobjekts revisorer ska också till Finansinspektionen anmäla sådana i 1 mom. nämnda omständigheter eller beslut som de får kännedom om i sitt uppdrag i ett företag som hör till samma grupp eller koncern som tillsynsobjektet.

En revisor som har handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som eventuellt orsakas av åtgärder som avses i denna paragraf.

Vad som föreskrivs i denna paragraf tillämpas dessutom på försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor samt på pensionsanstalten för lantbruksföretagare och på sjömanspensionskassan.

32 §

Samman kallnings- och närvarorätt

En representant för Finansinspektionen har rätt att närvara när ett auktoriserat tillsynsobjekt håller sina besluts- och förvaltningsorganens möten samt rätt att vid behov sammankalla möten. Representanten har rätt att yttra sig på mötena och att få de anmärkningar som den anser vara befogade förda till protokollet.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor.

Vad som föreskrivs i 1 mom. ska tillämpas också på fondandelsägarstämma och representantskap enligt lagen om placeringsfonder.

Allmänna befogenheter

33 §

Verkställighetsförbud och rättelseuppmaning

Finansinspektionen kan förbjuda verkställigheten av tillsynsobjekts och andra finansmarknadsaktörers beslut och av åtgärder som

tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer har planerat eller ålägga tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer att upphöra med ett förfarande, om ett beslut eller en åtgärd eller ett förfarande strider mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har meddelats med stöd av dem, mot tillståndsvillkor eller mot stadgar som gäller tillsynsobjektets eller någon annan finansmarknadsaktörs verksamhet. I samband med sitt förbud ska Finansinspektionen ge tillsynsobjektet eller finansmarknadsaktören tillfälle att inom en skälig tid rätta sitt förfarande, om detta inte allvarligt äventyrar de i 1 § nämnda målsättningarna för tillsynen över finansmarknaden.

Om ett tillsynsobjekt eller någon annan finansmarknadsaktör har verkställt ett beslut enligt 1 mom. eller andra sådana åtgärder som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen ålägga tillsynsobjektet eller en annan finansmarknadsaktör att återkalla verkställigheten eller åtgärden eller att vidta rättelseåtgärder. Om Finansinspektionens beslut enligt detta moment har en avsevärd inverkan på ett tillsynsobjekts eller en annan finansmarknadsaktörs avtalsparts eller någon annan utomstående persons ställning, är en förutsättning för tillämpning av detta moment att verkställigheten av beslutet eller åtgärden allvarligt kan äventyra de målsättningar för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 §.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om tillsynsobjekts beslut ska på motsvarande sätt tillämpas på beslut av fondandelsägarstämma och representantskap enligt lagen om placeringsfonder.

I stället för denna paragraf tillämpas

1) 48 och 49 § på förbud som gäller marknadsföring eller användning av avtalsvillkor eller annat förfarande i kundförhållanden enligt 45 §,

2) 7 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen på förbud som gäller marknadsföring eller förvärv av värdepapper eller förbud att fortsätta offentlig eller multilateral handel med värdepapper,

3) 61 § på utländska EES-filialer om inte annat följer av 1 punkten.

34 §

Anlitande av utomstående sakkunniga

Finansinspektionen kan för en utredning som är nödvändig för tillsynen över ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör och som kräver särskild sakkunskap anlita en revisor eller en annan utomstående sakkunnig. Denne handlar under straffrättsligt tjänsteansvar och har de befogenheter som nämns i 18, 19, 23 och 24 § vid skötseln av sina offentligrättsliga förvaltningsuppgifter enligt denna lag. På skada som orsakats vid skötseln av sakkunniguppdrag tillämpas skadeståndslagen.

Den sakkunnige ska ha med hänsyn till uppdragets art och omfattning tillräcklig kännedom om finanssektorn samt om bokföring och rättsliga frågor. I fråga om den sakkunniges oberoende ställning tillämpas 15 §.

Finansinspektionen kan bestämma att den sakkunniges arvode ska betalas av ett tillsynsobjekts eller en annan finansmarknadsaktörs medel, om det finns någon särskild med tillsynsobjektets eller en annan finansmarknadsaktörs verksamhet sammanhängande orsak till att anlita en sakkunnig. Arvodet bör svara mot den allmänna arvodesnivån inom branschen. Om arvodet inte kan tas ut hos tillsynsobjektet eller en annan finansmarknadsaktör ska det betalas av Finansinspektionen.

35 §

Föreskrifter om registrering av transaktioner

Finansinspektionen kan för tillsynsobjekt samt finansiella institut och försäkringsföretag som hör till samma concern som ett tillsynsobjekt utfärda för tillsynen nödvändiga tekniska föreskrifter om löpande bokföring av transaktioner samt om bokföring av åtgärderna utanför balansräkningen, med avvikelse från 2 kap. 4—10 § i bokföringslagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av dem.

Särskilda befogenheter i anslutning till tillsynen över värdepappersmarknaden

36 §

Yppandeförbud

Finansinspektionen kan förbjuda en person som är närvarande vid Finansinspektionens inspektion eller som Finansinspektionen har bett om uppgifter eller utredningar i ett ärende som kan leda till undersökning av ett brott eller en förseelse, att yppa information och rapporter om inspektionen till den som undersökningen avser eller till någon annan. Förbudet ska ges skriftligen. På förutsättningarna för och giltigheten av ett sådant förbud tillämpas 48 § i förundersökningslagen (449/1987).

Den som bryter mot förbud som avses i 1 mom. döms till straff enligt 38 kap. 1 eller 2 § i strafflagen (39/1889), om inte strängare straff föreskrivs någon annanstans i lag.

37 §

Tillsyn över att internationella redovisningsstandarder iakttas

Finansinspektionen övervakar att bokföringsskyldiga som enligt bokföringslagen eller någon annan lag är skyldiga att i sitt bokslut tillämpa de internationella redovisningsstandarder som avses i 7 a kap. i bokföringslagen (*IFRS-bokföringsskyldig*) iakttar de nämnda standarderna. Vad som i denna paragraf föreskrivs om bokslut ska på motsvarande sätt tillämpas på på verksamhetsberättelser, bokslutskommunikéer, delårsrapporter och årsrapporter.

Om en IFRS-bokföringsskyldig enligt Finansinspektionens uppfattning har upprättat sitt bokslut felaktigt kan Finansinspektionen uppmana den IFRS-bokföringsskyldige att rätta felet. Av rättelseuppmaningen ska framgå att den IFRS-bokföringsskyldige så som föreskrivs i 3 mom. kan be bokföringsnämnden om ett utlåtande.

Om den IFRS-bokföringsskyldige anser att den i det ärende som rättelseuppmaningen gäller inte har handlat i strid med de bestämmelser som ska tillämpas i ärendet, kan

den IFRS-bokföringsskyldige inom en månad efter att ha fått del av rättelseuppmaningen begära ett utlåtande i ärendet av bokföringsnämnden.

Finansinspektionen kan verkställa rättelseuppmaningen genom att ålägga den IFRS-bokföringsskyldige att iaktta rättelseuppmaningen vid vite enligt 38 §. Finansinspektionen får inte fatta beslut som avses ovan i detta moment innan det utlåtande som avses i 3 mom. har givits eller, om den bokföringsskyldige inte begär ett utlåtande, innan den tidsfrist som avses i 3 mom. har gått ut. Finansinspektionen kan emellertid fatta beslutet utan hinder av vad som föreskrivs ovan, om utlåtandet inte har givits inom fyra månader efter att rättelseuppmaningen delgavs den IFRS-bokföringsskyldige.

Finansinspektionen kan meddela den IFRS-bokföringsskyldige föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna paragraf och som gäller regelbundet inlämnande av bokslut och därtill anslutna handlingar till Finansinspektionen.

Vad som i 18, 19 och 24 § föreskrivs om rätten att få uppgifter och inspektera andra finansmarknadsaktörer tillämpas också på den IFRS-bokföringsskyldiges dotterföretag. Vad som i 24 § 2 mom. föreskrivs om andra finansmarknadsaktörers uppdrag tillämpas också på företag som på uppdrag av den IFRS-bokföringsskyldige eller dess dotterföretag sköter uppgifter som gäller deras bokföring.

4 kap.

Administrativa påföljder

38 §

Vite

Om ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör försummar att i sin verksamhet följa bestämmelserna om finansmarknaden eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem, ett verkställighetsförbud som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av 33 § eller något annat förordnande eller förbud som Finansinspektionen

har utfärdat med stöd av lag eller villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller stadgarna om sin verksamhet, kan Finansinspektionen vid vite ålägga tillsynsobjektet eller finansmarknadsaktören att fullgöra sin skyldighet, om försummelsen inte är obetydlig. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas dessutom på andra företag som hör till ett konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som försummar att iaktta sina skyldigheter enligt den nämnda lagen eller enligt föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

Finansinspektionen kan vid vite ålägga en aktör som avses i 18, 19 och 21—24 § att fullgöra sin skyldighet enligt den nämnda paragrafen, om försummelsen inte är obetydlig.

En fysisk persons informationsskyldighet enligt denna lag får inte förenas med vite då det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till, och inte heller för fullgörande av en skyldighet enligt 22 §.

Vitet döms ut av Finansinspektionen om inte något annat föreskrivs i annan lag. På föreläggande och utdömande av vite tillämpas i övrigt viteslagen (1113/1990).

I stället för denna paragraf tillämpas 48 och 49 § på vite som gäller marknadsföring, användning av avtalsvillkor eller andra förfaranden i kundförhållanden enligt 45 §.

39 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen kan ålägga den att betala ordningsavgift som

1) försummar sin rapporteringsskyldighet enligt 4 kap. 18 § i värdepappersmarknadslagen,

2) försummar eller bryter mot sin anmälingsskyldighet eller registreringsskyldighet enligt 5 kap. 4, 5 a eller 6—11 § i värdepappersmarknadslagen eller 99 eller 100 § i lagen om placeringsfonder,

3) bryter mot placeringsbegränsningarna enligt 11 kap. i lagen om placeringsfonder eller enligt en placeringsfonds stadgar, eller som

4) försummar att offentliggöra en årlig sammanställning enligt 2 kap. 10 c § i värdepappersmarknadslagen.

Hos en juridisk person kan tas ut minst 500 och högst 10 000 euro i ordningsavgift. Hos en fysisk person kan tas ut minst 50 och högst 1 000 euro i ordningsavgift. Ordningsavgiften ska betalas till staten.

40 §

Offentlig anmärkning

Finansinspektionen kan tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer offentlig anmärkning om de uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om finansmarknaden eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem. Tillsynsobjekt kan tilldelas offentlig anmärkning också i det fall att det uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller stadgarna om sin verksamhet om ärendet som helhet betraktat inte föranleder strängare åtgärder.

Offentlig anmärkning kan även tilldelas andra än i 1 mom. nämnda personer som på något annat sätt än enligt 51 kap. i strafflagen underlåter att iaktta eller bryter mot vad som i värdepappersmarknadslagen eller med stöd av den föreskrivs om

1) marknadsmissbruk,

2) offentliggörande av information som påverkar värdet på värdepapper som är föremål för offentlig handel eller motsvarande handel i en annan EES-stat eller för vilka en ansökan om upptagande till sådan handel har lämnats in,

3) offentliggörande av information som påverkar värdet på värdepapper som är föremål för multilateral handel på en mäklarlista,

4) informationsskyldighet som gäller erbjudande av värdepapper eller upptagande av värdepapper till handel enligt 2 punkten, eller om

5) offentliga uppköpserbjudanden och köpebud eller skyldighet att ge anbud.

Offentlig anmärkning kan tilldelas en person som avses i 2 mom. också om denne underlåter att iaktta eller bryter mot förordningar som Europeiska gemenskapernas kommission har antagit för genomförande av Euro-

paparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (nedan *direktiv 2003/71/EG*).

En fysisk person kan tilldelas offentlig anmärkning om denne förfar i strid med bestämmelser eller föreskrifter som är personligen förpliktande.

Offentlig anmärkning kan inte tilldelas om tillsynsobjektet eller en annan person som avses i 2 mom. omedelbart efter att ha upptäckt felet självmant har vidtagit rättelseåtgärder och om det inte är fråga om allvarliga eller upprepade fel eller försummelser.

En offentlig anmärkning offentliggörs på det sätt som Finansinspektionen beslutar. När det är fråga om ett smärre fel eller försummelser kan Finansinspektionen besluta att anmärkningen inte ska offentliggöras.

Av informationen om en offentlig anmärkning ska framgå om beslutet om anmärkningen har vunnit laga kraft. Om besvärinstansen upphäver beslutet ska Finansinspektionen informera om besvärinstansens beslut på motsvarande sätt som den har informerat om den offentliga anmärkningen.

När en offentlig anmärkning tilldelas i ett ärende som gäller marknadsföring, användning av avtalsvillkor eller annat förfarande i ett kundförhållande enligt 45 §, ska 48 och 49 § iakttas.

Vad som föreskrivs i denna paragraf påverkar inte Finansinspektionens skyldighet att producera och distribuera information om sin verksamhet i enlighet med vad som särskilt föreskrivs om saken.

41 §

Offentlig varning

Finansinspektionen kan tilldela tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer som avses i 40 § offentlig varning om förfarandet eller försummelserna enligt den nämnda paragrafen är fortgående eller upprepade eller annars så klandervärda att en offentlig anmärkning inte kan anses vara en tillräcklig påföljd. På offentlig varning ska i övrigt till-

lämpas vad som i 40 § föreskrivs om offentlig anmärkning.

42 §

Påföljdsavgift

Finansinspektionen kan utöver att tilldela tillsynsobjekt offentlig varning ålägga tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer, som är juridiska personer, att betala påföljdsavgift, om de uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) på något annat sätt än enligt 51 kap. i strafflagen eller 8 kap. i värdepappersmarknadslagen underlåter att iaktta eller bryter mot 1 kap. 2 b § eller 2 eller 6 kap. i värdepappersmarknadslagen eller med stöd av dem utfärda föreskrifter om marknadsföring, emission och erbjudande av värdepapper samt om informationsskyldighet, offentliga köpeanbud eller skyldighet att ge anbud,

2) på något annat sätt än enligt 51 kap. i strafflagen underlåter att iaktta eller bryter mot bestämmelserna i 5 kap. 2 eller 12 § i värdepappersmarknadslagen eller föreskrifter som utfärdats med stöd av 15 § i det nämnda kapitlet, eller som

3) på något annat sätt än enligt 51 kap. i strafflagen underlåter att iaktta eller bryter mot Europeiska gemenskapernas kommissionens förordningar om genomförande av direktiv 2003/71/EG.

Påföljdsavgift kan påföras också andra än i 1 mom. avsedda tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer som på något annat sätt än enligt 51 kap. i strafflagen underlåter att iaktta eller bryter mot de bestämmelser i värdepappersmarknadslagen som nämns i 1 mom. eller mot föreskrifter som med stöd av dem har utfärdats om

1) utnyttjande av insiderinformation eller om kursmanipulation,

2) offentliggörande av information som påverkar värdet på värdepapper som är föremål för offentlig eller motsvarande handel i en EES-stat eller för vilka en ansökan om upptagande till sådan handel har lämnats in,

3) offentliggörande av information som påverkar värdet på värdepapper som är föremål för multilateral handel på en mäklarlista,

4) informationsskyldighet som gäller erbjudande eller upptagande av värdepapper

till sådan handel som avses i 2 punkten, eller om

5) offentliga uppköpserbjudanden och köpebud eller skyldighet att ge anbud.

Påföljdsavgift kan påföras andra tillsynsobjekt och finansmarknadsaktörer än sådana som avses i 1 mom. också om de underlåter att iakta eller bryter mot förordningar som Europeiska gemenskapernas kommission har antagit för genomförande av direktiv 2003/71/EG.

En förutsättning för att påföra påföljdsavgift är dessutom att förfarandet eller försummelserna är fortlöpande, upprepade eller planmässiga eller annars så klandervärda att enbart en varning inte kan anses vara en tillräcklig påföljd, och gärningarna eller försummelserna bedömda som en helhet inte föranleder strängare åtgärder.

43 §

Övriga förutsättningar för påföljdsavgift

Påföljdsavgift kan inte påföras om ett ärende som gäller samma förseelse är föremål för förundersökning eller åtalsprövning eller vid en domstol behandlas som brottmål.

När påföljdsavgift påförs ska beaktas förfarandets art, omfattning och planmässighet samt den vinning som eftersträvat genom förfarandet och den skada som det åsamkat. Hos en juridisk person kan tas ut minst 500 och högst 200 000 euro i påföljdsavgift, dock högst 10 procent av den juridiska personens omsättning för den räkenskapsperiod som föregick påförandet av påföljdsavgiften. Hos en fysisk person kan tas ut minst 100 och högst 10 000 euro i påföljdsavgift.

Påföljdsavgift ska betalas till staten.

44 §

Verkställighet och återbetalning av ordningsavgifter och påföljdsavgifter

Rättsregistercentralen sköter verkställigheten av ordningsavgifter och påföljdsavgifter. Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om verkställigheten.

Rättsregistercentralen återbetalar på ansökan en redan betald påföljdsavgift, om den som har påförts påföljdsavgiften för samma gärning döms till straff enligt 51 kap. 1—5 § i strafflagen.

5 kap.

Tillsyn över kundskydd

45 §

Tillämpningsområdet för bestämmelserna om tillsyn över kundskydd

Finansinspektionen övervakar i enlighet med detta kapitel att kreditinstitut, försäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringsmäklare, värdepappersföretag, fondbolag och fondbörser iakttar de på dem tillämpliga bestämmelserna om marknadsföring och användning av avtalsvillkor samt om annat sådant förfarande i kundförhållanden som från kundens synpunkt är olämpligt eller strider mot god sed. I värdepappersmarknadslagen föreskrivs om tillsyn över efterlevnaden av de bestämmelserna om marknadsföring av värdepapper och derivatinstrument.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas dessutom på utländska filialer, andra utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial samt på utländska försäkringsmäklare till den del som Finansinspektionen är behörig myndighet att övervaka efterlevnaden av de på dem tillämpliga bestämmelser som avses i 1 mom.

46 §

Myndigheternas befogenheter

Lagligheten av marknadsföringen, tillämpningen av avtalsvillkor samt av andra förfaranden som avses i 45 § från konsumentskyddets synpunkt, övervakas också av konsumentombudsmannen.

Finansinspektionen och konsumentombudsmannen ska på ett ändamålsenligt sätt samarbeta sinsemellan.

47 §

Konsumentombudsmannens utlåtande

Innan Finansinspektionen vidtar åtgärder enligt detta kapitel ska den be konsumentombudsmannen ge ett utlåtande, om den observerar att en finansmarknadsaktör som avses i 45 § handlar i strid med konsumentskyddslagen (38/1978) vid tillämpningen av de paragrafer som avses i den nämnda paragrafen.

48 §

Verksamhetsförbud och andra påföljder

Finansinspektionen kan om det med hänsyn till kundskyddet eller placerarskyddet är nödvändigt tilldela en offentlig anmärkning enligt 40 § eller en offentlig varning enligt 41 § eller förbjuda tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer att fortsätta med förfaranden som strider mot bestämmelser enligt 45 § eller med stöd av dem utfärda föreskrifter eller mot stadgarna om deras verksamhet, eller att upprepa därmed jämförbara förfaranden.

Finansinspektionen kan utfärda förbud som avses i 1 mom. också interimistiskt, varvid förbudet gäller tills saken har avgjorts slutligt.

Finansinspektionen kan förena sitt förbud med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Beslut som Finansinspektionen meddelar enligt 1—3 mom. får inte överklagas genom besvär.

49 §

Att föra ärenden till marknadsdomstolen

Tillhandahållare av tjänster enligt 45 § kan föra Finansinspektionens beslut enligt 48 § 1 eller 3 mom. till marknadsdomstolen för behandling inom 30 dagar efter att ha fått del av beslutet. Annars blir beslutet bestående.

6 kap.

Tillsyn över utländska tillsynsobjekt och deras filialer i Finland samt samarbete med utländska tillsynsmyndigheter*Allmänna principer*

50 §

Allmän samarbetsförpliktelse och verksamheten som kontaktpunkt för tillsynen över värdepappersmarknaden

Finansinspektionen ska samarbeta med utländska EES-tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen är en sådan kontaktpunkt som avses i artikel 56.1 tredje stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv i 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG.

51 §

Särskilt samarbete för att förhindra marknadsmissbruk

Finansinspektionen ska, när den får kännedom om eller misstänker marknadsmissbruk, underrätta tillsynsmyndigheten i den EES-stat där verksamheten bedrivs eller där de finansiella instrument som påverkas av verksamheten är föremål för handel som motsvarar offentlig handel eller har ansökts bli föremål för sådan handel.

Finansinspektionen ska på begäran av utländska EES-tillsynsmyndigheter undersöka marknadsmissbruk. Anställda hos den myndighet som framställt begäran har rätt att delta i undersökningen.

52 §

Utbyte av information

Finansinspektionen ska förse utländska EES-tillsynsmyndigheter med all den för tillsynen väsentliga information som den har i

sin besittning och som kan underlätta dessa myndigheters tillsyn. Informationen ska ges minst i den omfattning som förutsätts i de direktiv som gäller tillsynsobjektet i fråga. Information som är väsentlig för försäkringsbolags verksamhetsförutsättningar ska ges i motsvarande omfattning. I 65 § föreskrivs om informationsutbyte i samband med grupp-tillsyn.

53 §

Vägran att delta i tillsynssamarbete

Finansinspektionen får vägra samarbeta med en utländsk EES-tillsynsmyndighet endast om

1) samarbetet skulle äventyra Finlands självbestämmanderätt, säkerhet eller allmänna ordning,

2) begäran om samarbete gäller en part i en rättegång om det ärende som begäran avser och rättegången redan har inletts i Finland, eller

3) i Finland har givits ett lagakraftvunnet beslut som gäller den person och den gärning som samarbetsbegäran avser.

Finansinspektionen ska underrätta den myndighet som har framställt samarbetsbegäran om vägran att samarbeta och om dess grunder.

54 §

Samarbete med andra än EES-staters tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen ska i ändamålsenlig omfattning samarbeta med de tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra än EES-stater och som utövar tillsyn över företag som har etablerat eller planerar att etablera filialer i Finland eller i stater där tillsynsobjekt har etablerat eller planerar att etablera filialer eller där värdepapper som har emitterats av finländska företag är föremål för handel som motsvarar offentlig eller mul-

tilateral handel eller värdepapper som har emitterats av företag som står under myndighetens tillsyn är föremål för offentlig eller multilateral handel i Finland.

I försäkringsbolagslagen och lagen om utländska försäkringsbolag föreskrivs om samarbete med den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i Schweiz.

Samarbete med värdstatens tillsynsmyndighet

55 §

Anmälningsskyldighet vid filialetablering och annat tillhandahållande av tjänster till andra EES-stater

I kreditinstitutslagen, lagen om värdepappersföretag, lagen om placeringsfonder och försäkringsbolagslagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera värdstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat en filial i värdstaten och om att tjänster tillhandahålls i värdstaten utan filialetablering. I lagen om pensionsstiftelser och i lagen om försäkringskassor föreskrivs om tillhandahållande av tilläggs-pensioner i en annan EES-stat och i lagen om försäkringsförmedling om försäkringsförmedling i en annan EES-stat. I värdepappersmarknadslagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om en fondbörs verksamhet i den andra EES-staten.

56 §

Inspektion av finländska tillsynsobjekts filialer i andra EES-stater

I fråga om Finansinspektionens rätt att inspektera kreditinstitut, värdepappersföretags, fondbolags och försäkringsbolags filialer i andra EES-stater tillämpas 24 §. Innan Finansinspektionen inspekterar en filial ska

den underrätta värdstatens tillsynsmyndighet om saken.

57 §

Tillsyn över att andra EES-staters lagstiftning efterlevs

När en annan EES-stats tillsynsmyndighet har meddelat att ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör inte iakttar den andra statens lagstiftning när det tillhandahåller tjänster där, ska Finansinspektionen vidta åtgärder enligt 3 och 4 kap. för att säkerställa att verksamhet som strider mot bestämmelserna avslutas. Finansinspektionen ska underrätta den andra statens tillsynsmyndighet om vilka åtgärder den har vidtagit.

58 §

Samarbete vid återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten, överlåtelse av försäkringsbestånd, försättande i konkurs eller likvidation och utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta värdstatens tillsynsmyndighet om beslut att inleda konkurs- eller likvidationsförfarande mot kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag som är etablerade i en annan EES-stat eller tillhandahåller tjänster där samt om beslut att återkalla verksamhetstillstånd eller begränsa verksamheten och likaså om utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud.

Finansinspektionen ska i tillräcklig utsträckning samarbeta med värdstatens tillsynsmyndigheter och övriga myndigheter samt med förvaltarna i värdstaten.

Finansinspektionen ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där utländska kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag från stater utanför EES har etablerat filialer

eller tillhandahåller tjänster om beslut att försätta ett sådant företag i konkurs och om konkursens verkningar samt om beslut att återkalla verksamhetstillstånd för sådana företags filialer i Finland.

Ett i denna paragraf avsett meddelande om ett försäkringsbolag ska riktas till de försäkringsinspektionen ansvariga myndigheterna i samtliga EES-stater.

I försäkringsbolagslagen föreskrivs om samarbete med värdstatens myndigheter vid överlåtelse av försäkringsbestånd och utfärdande av pantsättnings- och avyttringsförbud.

Tillsyn över utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt samt samarbete med hemstatens tillsynsmyndighet

59 §

Anmälan till hemstatens tillsynsmyndighet om villkoren för utländska EES-filialers och andra utländska EES-tillsynsobjekts verksamhet

Finansinspektionen ska inom två månader efter att den av en utländsk EES-filial eller utländsk EES-tillsynsmyndighet informerats om att filialen inlett sin verksamhet i Finland eller att det skett betydande förändringar i filialens verksamhet, informera den utländska EES-filialen eller om det är fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag, den myndighet som svarar för tillsynen över det utländska försäkringsbolaget, om de krav som gäller filialens verksamhet och tillsynen över den samt om de i allmänt intresse uppställda villkor som det utländska EES-tillsynsobjektet ska iakttä i sin verksamhet i Finland. Vad som föreskrivs i detta moment ska inte tillämpas på utländska värdepappersföretags filialetableringar i Finland. I lagen om utländska försäkringsbolag föreskrivs om inledande av tilläggspensionsverksamhet i Finland.

Vad som föreskrivs i denna paragraf ska också tillämpas då ett fondbolag som är auk-

toriserat i en annan EES-stat tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.

60 §

Inspektion av utländska EES-filialer samt erhållande av information från utländska EES-filialer och från andra utländska tillsynsobjekt

Hemstatens tillsynsmyndighet kan inom ramen för sin behörighet själv eller genom en representant inspektera utländska EES-filialers verksamhet i den omfattning som är nödvändig för tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekt, om den före inspektionen har informerat Finansinspektionen om saken. Finansinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

Finansinspektionen kan på begäran av hemstatens tillsynsmyndighet inspektera en utländsk EES-filials verksamhet. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas då vad som i 3 kap. föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information om och inspektera tillsynsobjekt och vad som i 34 § föreskrivs om rätten att anlita utomstående samt i 38 § om att förena rätten att få information och inspektera med vite.

Finansinspektionen har dessutom rätt att för skötseln av sina uppgifter enligt andra lagar få information från utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter och utländska EES-filialer och inspektera dem i enlighet med 3 kap., i enlighet med 34 § anlita utomstående sakkunniga för inspektionen samt att i enlighet med 38 § förena rätten att få information och inspektera med vite. Vad som ovan i detta moment föreskrivs om EES-filialer gäller på motsvarande sätt utländska EES-tilläggs-pensionsanstalters fasta verksamhetsställen i Finland.

Finansinspektionen har rätt att för skötseln av sina uppgifter enligt denna lag och andra lagar få information från utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter samt från utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.

Finansinspektionen kan för utländska EES-filialer och för utländska EES-tilläggs-pensionsanstalter som avses i 3 mom. utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering till Finansinspektionen av information som behövs för skötseln av uppgifter som avses i 3 § 3 mom. 3 och 5 punkten. Dessutom kan Finansinspektionen utfärda föreskrifter om regelbunden inrapportering av information som avses i 18 § 2 mom., om detta är nödvändigt för skötseln av Finansinspektionens uppgifter enligt avtal som avses i 67 §.

61 §

Anmälan om åtgärder som avser utländska EES-filialer och andra utländska tillsynsobjekt samt reglerade marknader som står under en annan EES-stats tillsyn samt begränsning av och förbud mot sådana filialers och andra utländska EES-tillsynsobjekts verksamhet

Om en utländsk EES-filial underlåter att iaktta villkor som enligt 59 § uppställts i allmänt intresse eller sina skyldigheter enligt finsk lagstiftning om finansmarknaden eller enligt föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd därav eller enligt stadgar om sin verksamhet, kan Finansinspektionen uppmana filialen att uppfylla sina skyldigheter inom utsatt tid.

Om en uppmaning enligt 1 mom. inte iakttas ska Finansinspektionen informera tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat om saken.

Om det visar sig att hemstatens tillsynsmyndighets åtgärder är otillräckliga och filialen fortsätter handla i strid med bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen efter att ha informerat tillsynsmyndigheten i tillsynsobjektets hemstat om saken ge filialen en offentlig anmärkning enligt 40 § eller en offentlig varning enligt 41 § eller vid vite enligt 38 eller 48 § förbjuda filialen att fortsätta handla i strid med bestämmelserna och föreskrifterna eller förbjuda filialens verksamhet helt eller delvis. Dessutom kan Finansinspektionen vid vite förbjuda en filial som bedriver försäkringsverksamhet att avyttra eller pantsätta till-

synsobjektets egendom i Finland och förbjuda bolaget att betala försäkringars återköpsvärde till försäkringstagarna, till dess att saken har rättats till.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 3 mom. kan Finansinspektionen vidta sådana åtgärder som nämns i 3 mom. omedelbart, om

1) en filial försummar att iaktta sådana bestämmelser om finansmarknaden som gäller den eller med stöd av bestämmelserna meddelade föreskrifter eller stadgarna som gäller filialens verksamhet och om det med hänsyn till allmänt intresse är nödvändigt att vidta åtgärder, eller om

2) filialen försummar att iaktta bestämmelser som gäller den eller med stöd av bestämmelserna meddelade föreskrifter eller stadgarna som gäller filialens verksamhet, vilkas efterlevnad Finansinspektionen övervakar med stöd av någon annan lag.

Finansinspektionen ska informera utländska EES-tillsynsmyndigheter och vid behov Europeiska kommissionen om de åtgärder som den har vidtagit för att avsluta verksamhet som strider mot bestämmelser, föreskrifter, stadgar eller villkor enligt 1 mom.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf ska tillämpas i tillämpliga delar också på utländska EES-tilläggs pensionsanstalter och utländska tillsynsobjekt som tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om utländska tillsynsobjekt ska tillämpas också på marknadsplatsoperatörer som i Finland ordnar offentlig handel som motsvarar fondbörs i enlighet med värdepappersmarknadslagen.

Samarbete vid grupp tillsyn

62 §

Anmälningsskyldighet gällande tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och ägare

I kreditinstitutslagen, lagen om värdepappersföretag, lagen om placeringsfonder och försäkringsbolagslagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera

de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd samt om samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsyn över tillsynsobjektsägare.

63 §

Rätt att få information om och inspektera finländska företag i utländska EES-grupper

Finansinspektionen kan på begäran av en utländsk EES-tillsynsmyndighet inspektera ett finländskt företag som hör till en utländsk EES-grupp. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas 18 och 24 §. Finansinspektionen kan ge den tillsynsmyndighet som har bett om inspektionen tillstånd att delta i denna.

64 §

Rätt att få information om och inspektera utländska grupp företag

Om Finansinspektionen har för avsikt att inspektera ett i en annan EES-stat etablerat företag inom en grupp för vars grupp tillsyn Finansinspektionen svarar, ska den be tillsynsmyndigheten i den andra staten utföra inspektionen. Finansinspektionen har rätt att själv utföra inspektionen eller delta i den om den andra staten tillåter detta.

65 §

Informationsutbyte om tillsyn över grupper

Finansinspektionen ska på begäran av den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för tillsynen över en utländsk EES-grupp till denna överlämna all den för grupp tillsynen

relevanta information som den har i sin besittning.

Dessutom ska Finansinspektionen, om något annat inte har avtalats mellan de myndigheter som svarar för tillsynen över grupp företagen, på eget initiativ till den EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom. lämna all den för grupp-tillsynen väsentliga information som den har i sin besittning eller, om det är Finansinspektionen som svarar för grupp-tillsynen, till de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över grupp företagen.

Finansinspektionen ska utöver vad som föreskrivs om dess informationskyldighet i annan lag utan dröjsmål underrätta de tillsynsmyndigheter som avses i 1 och 2 mom. samt de övriga myndigheter som svarar för finansmarknadens funktion i deras hemstat om sådant som kan äventyra stabiliteten på finansmarknaden i dessa stater eller orsaka betydande störningar i verksamheten på dessa staters finansmarknader.

Om Finansinspektionen för sitt uppdrag behöver information om ett utländskt företag som motsvarar Finansinspektionens tillsynsobjekt och hör till en grupp som står under Finansinspektionens tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet som svarar för tillsynen över ett sådant företag om informationen. Om Finansinspektionen behöver sådan information om ett företag som hör till en grupp som står under en annan tillsynsmyndighets tillsyn, ska Finansinspektionen i första hand be den myndighet om informationen som svarar för grupp-tillsynen över gruppen.

Tillsynsavtal

66 §

Tillsynsprotokoll

Finansinspektionen ska för sin del medverka till att principerna och förfarandena för tillsynssamarbetet enligt detta kapitel vid behov fastställs i ett skriftligt tillsynsprotokoll som undertecknas av samtliga tillsynsmyndigheter

som deltar i tillsynen eller grupp-tillsynen.

67 §

Överföring av tillsynsuppgifter

Finansinspektionen kan med hemstatens tillsynsmyndighet avtala att Finansinspektionen sköter sådana uppgifter i anslutning till tillsynen över utländska EES-tillsynsobjekt som hör till hemstatens tillsynsmyndighets ansvar. Finansinspektionen kan också avtala med värdstatens tillsynsmyndighet om att denna ska utföra tillsynsrelaterade uppgifter som Finansinspektionen ansvarar för.

Finansinspektionen kan med den utländska EES-tillsynsmyndighet som svarar för grupp-tillsynen över en utländsk grupp avtala att Finansinspektionen ska utföra sådana grupp-tillsynsrelaterade uppdrag som den andra EES-tillsynsmyndigheten ansvarar för eller att den utländska EES-tillsynsmyndigheten ska utföra grupp-tillsynsrelaterade uppdrag som Finansinspektionen ansvarar för.

För mottagandet av uppgifter enligt denna paragraf kan ersättning tas ut. Ersättning ska tas ut för mottagande av uppgifter som inte är baserade på samarbetsförpliktelser som följer av Europeiska unionens lagstiftning, om inte Finansinspektionens direktion av särskilda skäl beslutar något annat. För uppdrag som utförs av en annan stats tillsynsmyndighet enligt denna paragraf kan betalas ersättning om uppdragen inte omfattas av den utländska tillsynsmyndighetens samarbetsförpliktelser.

När Finansinspektionen utför uppdrag på basis tillsynsavtal enligt denna paragraf eller efter att hemstatens tillsynsmyndighet annars bevisligen har gett sitt samtycke ska på den tillämpas vad som i 18, 19 och 23—25 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information och inspektera, i 34 § om rätten att anlita utomstående sakkunniga samt i 38 § om att förena med vite rätten att få information och inspektera.

Finansinspektionen kan delegera beslutanderätt gällande tillsynsobjekt till en utländsk EES-tillsynsmyndighet i enlighet med kreditinstitutslagen, lagen om värdepappersföretag och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

7 kap.

Täckande av kostnaderna för Finansinspektionen

68 §

Åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter

För att täcka kostnaderna för Finansinspektionens verksamhet tas ut åtgärdsavgifter och tillsynsavgifter. I 67 § 3 mom. föreskrivs om Finansinspektionen rätt att ta ut ersättning för de tillsynsuppdrag som avses i den nämnda paragrafen.

I fråga om åtgärdsavgifter för Finansinspektionens tillstånd och övriga prestationer tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om avgiftsbelagda prestationer och om avgifternas storlek.

Finansinspektionen kan hos utländska EES-tillsynsmyndigheter som avses i 60 och 63 § ta ut åtgärdsavgifter i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten, om Finansinspektionen på begäran av en utländsk tillsynsmyndighet genomför tillsyns- eller inspektionsåtgärder som gäller filialer eller företag enligt de nämnda paragrafer. Finansinspektionen kan ta ut åtgärdsavgifter som avses ovan också direkt av filialer, om det inte är möjligt att ta ut dem av den utländska tillsynsmyndigheten.

Särskilda bestämmelser gäller om Finansinspektionens tillsynsavgifter.

69 §

Skadeståndansvar

Finlands Bank svarar i enlighet med skadeståndslagen för ersättning av skador som orsakas av Finansinspektionens fel och försummelser.

Finlands Bank ska utan dröjsmål få kompensation av staten för ersättning som den betalt med stöd av 1 mom., till den del som ersättningen överstiger det belopp som Finlands Bank i enlighet med 21 § 2 mom. i lagen om Finlands Bank kan reservera för statens behov.

70 §

Plan för täckande av finansiellt underskott

Om de belopp som tas ut i form av tillsynsavgifter och åtgärdsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter något år understiger 95 procent (*underskott*) av Finansinspektionens kostnader, ska Finansinspektionen samtidigt som den upprättar sin budget för följande år upprätta en plan för de åtgärder som underskottet föranleder.

8 kap.

Särskilda bestämmelser

71 §

Rätt och skyldighet att lämna ut information

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Finansinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information till

1) social- och hälsovårdsministeriet, finansministeriet, Statens säkerhetsfond och andra myndigheter som övervakar finansmarknaden eller svarar för dess funktion, för att de ska kunna sköta sina uppgifter,

2) Finlands och andra EES-staters åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,

3) andra myndigheter som övervakar EES-staters finansmarknad samt till andra motsvarande myndigheter som svarar för andra EES-staters finansmarknadsfunktion,

4) bokföringsnämnden i samband med utlåntanden som avses i 8 kap. 2 § 3 mom. i bokföringslagen, i den utsträckning som tillsynsuppdrag enligt 37 § kräver,

5) Centralhandelskammarens nämnd för företagsförvärv enligt 6 kap. 17 § i värdepappersmarknadslagen,

6) de myndigheter i Finland eller andra EES-stater som har till uppgift att delta i likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden för tillsynsobjekt som beviljats verksamhetstillstånd eller för motsvarande utländska tillsynsobjekt,

7) de myndigheter i Finland eller andra EES-stater som ansvarar för tillsynen över organ som deltar i likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden för tillsynsobjekt som beviljats verksamhetstillstånd eller för motsvarande utländska tillsynsobjekt,

8) de myndigheter i Finland eller andra EES-stater som ansvarar för tillsynen över personer som utför lagstadgad revision hos tillsynsobjekt eller andra finansmarknadsaktörer,

9) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som övervakar lagligheten i försäkringsbolagens verksamhet och till organ som svarar för tillsynen över försäkringsmatematikerna,

10) de myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten efterlevs och för att överträdelser undersöks,

11) Finlands och andra EES-staters centralbanker och till andra organ som har motsvarande penningpolitiska myndighetsuppgifter samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen,

12) de myndigheter eller organ i andra än EES-stater som avses i detta moment.

Finansinspektionen har rätt att lämna ut endast information som behövs för att de myndigheter som nämns i 1 mom. ska kunna utföra sina uppgifter, och om information lämnas ut till utländska myndigheter, under förutsättning att informationen i den andra staten omfattas av motsvarande sekretessplikt som Finansinspektionen har.

Finansinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att lämna ut information om tillsynsobjekt, utländska tillsynsobjekt och andra finansmarknadsaktörer till den som utför revision hos tillsynsobjektet, det utländska tillsynsobjektet eller finansmarknadsaktören.

Om det visar sig att en och samma gäldenär har betydande åtaganden eller förpliktelser gentemot tillsynsobjekt och utländska EES-filialer eller om det finns skäl att misstänka att en kunds verksamhet orsakar tillsynsobjekten skada, har Finansinspektionen rätt att underrätta dem om detta. Dessutom har Finansinspektionen rätt att lämna ut information om tillsynsobjekt och utländska tillsyns-

objekt till marknadsplatsoperatörer som ordnar offentlig handel och till clearingorganisationer som avses i värdepappersmarknadslagen samt till optionsföretag som avses i lagen om handel med standardiserade optioner och terminer och till värdepapperscentralen enligt lagen om värdeandelssystemet samt information om andra finansmarknadsaktörer och andra personer till marknadsplatsoperatörer som ordnar offentlig handel, om informationen behövs för att trygga deras tillsynsuppgift eller tillförlitligheten i deras clearingverksamhet.

Finansinspektionen får inte vidarebefordra sekretessbelagd information som den fått från tillsyns- eller andra myndigheter i andra stater eller vid inspektion i en annan stat, om inte den myndighet som har lämnat informationen eller den behöriga tillsynsmyndigheten i det land där inspektionen gjorts har gett sitt uttryckliga samtycke. Denna information får användas endast för skötsel av uppgifter enligt denna lag eller för ändamål som samtycket gäller.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål informera finansministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och Finlands Bank om den fått veta något som enligt Finansinspektionens bedömning kan ha relevans för finansmarknadens stabilitet eller annars för finansmarknadens utveckling eller orsaka betydande störningar i det finansiella systemet.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om myndigheter i andra stater tillämpas på motsvarande sätt också på andra företag och inrättningar som enligt lag sköter uppgifter som enligt denna lag eller andra lagar hör till Finansinspektionen

72 §

Offentlighet av statistik om försäkrings- och pensionsanstalter samt om försäkringsmäklare

Utan hinder av vad som föreskrivs om sekretessbeläggning av handlingar kan Finansinspektionen offentliggöra statistik som på enhetliga grunder har upprättats över alla försäkringsbolags, pensionsanstalters och försäkringsmäklares verksamhet, ställning och utveckling.

73 §

Sökande av ändring

Finansinspektionens beslut överklagas genom besvär till Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996). Särskilda bestämmelser gäller om Finansinspektionens beslut som kan föras till marknadsdomstolen för prövning.

Finansinspektionen har rätt att genom besvär överklaga förvaltningsdomstolens beslut om ändring eller upphävande av Finansinspektionens beslut.

Finansinspektionens beslut kan verkställas även om det inte har vunnit laga kraft. Ett överklagat beslut ska iaktas tills vidare, om inte besvärsinstansen beslutar något annat eller om inte annat föreskrivs i någon annan lag.

Det föreskrivs särskilt om överklagande av beslut som gäller Finansinspektionens direktionsmedlemmar eller tjänstemäns tjänsteförhållanden.

74 §

Verkställighet av avgifter

Med stöd av denna lag utdömt vite och i enlighet med denna lag påförd ordningsavgift, påföljdsavgift och åtgärdsavgift får jämte ränta drivas in utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Ordningsavgifter och påföljdsavgifter får emellertid verkställas endast med stöd av beslut som vunnit laga kraft.

9 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

75 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 och genom den upphävs lagen av den 26 juni 2003 om Finansinspektionen (587/2003) och

lagen av den 29 januari 1999 om Försäkringsinspektionen (78/1999) jämte ändringar.

76 §

Övergångsbestämmelser

Finansinspektionen fortsätter den tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens verksamhet. När denna lag träder i kraft övergår Försäkringsinspektionens tillgångar, skulder och åtaganden utan vederlag till Finlands Bank. Finlands Bank svarar för skulderna med högst ett belopp som motsvarar de övertagna tillgångarna. Till övriga delar svarar finska staten för skulderna.

De tjänstemän som är i den tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens anställning när denna lag träder i kraft övergår till Finansinspektionen enligt denna lag. Försäkringsinspektionens tjänster dras in när denna lag träder i kraft. På personalen tillämpas Finlands Banks anställningsvillkor samt tjänsterelaterade rättigheter och skyldigheter sådana de gäller vid övergångstidpunkten. På de tjänstemän som med stöd av denna lag övergår till Finlands Bank tillämpas fortsättningsvis 3 § 2 och 3 mom. i lagen om införande av lagen om statens pensioner (1296/2006) för den tid som de varit i en anställning som omfattas av lagen om statens pensioner (1295/2006). En förutsättning är att tjänstgöringen hos Finlands Bank utan avbrott fortsätter till pensionsfallet. Om en tjänsteman år 2009 eller 2010 flyttar från Finlands Bank till en anställning som omfattas av lagen om kommunala pensioner (549/2003) eller tillbaka till en anställning som omfattas av lagen om statens pensioner, ska detta moment fortsättningsvis tillämpas om anställningen i fråga utan avbrott fortsätter till pensionsfallet.

Mandatperioden för den tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens direktorer som utnämnts med stöd av de lagar som upphävs, upphör då denna lag träder i kraft. Den nya Finansinspektionens direktorer ska efter att lagen trätt i kraft behandla de ärenden som tidigare hörde till den tidigare Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens direktorer och som hänför sig till räkenskapsperioden närmast före lagens

ikraftträdande, till den del som behandlingen av ärendena i den tidigare Finansinspektionens eller Försäkringsinspektionens direktion inte hade slutförts innan lagen trädde i kraft.

Innan lagen träder i kraft kan åtgärder vidtas för utnämning av medlemmar i den direktion som avses i denna lags 9 §, för utnämning av direktören och förordnande av dennes ställföreträdare enligt 11 § samt för tillsättning av Finansinspektionens övriga tjänster och fastställelse av arbetsordningen enligt 17 §.

På ärenden som behandlas hos någon annan myndighet när denna lag träder i kraft ska tillämpas de bestämmelser som gäller innan denna lag trädde i kraft.

Sådana hänvisningar till den tidigare lagen om Finansinspektionen och lagen om Försäkringsinspektionen som ingår i andra lagar och författningar som upphävs genom denna lag, anses hänvisa till denna lag. Andra lagars eller med stöd av dem utfärdade författnings hänvisningar till den tidigare Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen anses hänvisa till Finansinspektionen enligt denna lag. Beslut och föreskrifter som den gamla Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har utfärdat innan denna lag trätt i kraft gäller efter att denna lag trätt i kraft som om de hade utfärdats av den nya Finansinspektionen.

2.

Lag

om Finansinspektionens tillsynsavgifter

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Avgiftsskyldighet

Skyldiga att betala tillsynsavgifter till Finansinspektionen är

1) tillsynsobjekt enligt 4 § 1 mom. och utländska tillsynsobjekts filialer enligt 4 § 5 mom. samt pensionsfonder och pensionsanstalter enligt 4 § 6 mom. i lagen om Finansinspektionen (/),

2) aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen (121/2007),

3) emittenter av sådana värdepapper som på ansökan tagits upp till offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989),

4) finländska bolag vars emitterade värdepapper på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland,

5) clearingorganisationer enligt 1 kap. 4 § 2 mom. 2 punkten i värdepappersmarknadslagen,

6) kontoförande institut enligt 2 b § i lagen om värdeandelssystemet (826/1991),

7) emittenter av värdepapper som enligt 1 kap. 3 a § i värdepappersmarknadslagen är föremål för multilateral handel på en mäklarlista,

8) fastighetsfonder enligt lagen om fastighetsfonder (1173/1997),

9) Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948),

10) Trafikförsäkringscentralen enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) och trafikskadenämnden enligt lagen om trafikskadenämnden (441/2002),

11) Patientförsäkringscentralen och patientskadenämnden enligt patientskadelagen (585/1986),

12) Pensionsskyddscentralen enligt lagen om Pensionsskyddscentralen (397/2006),

13) Miljöförsäkringscentralen enligt lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998),

14) Utbildningsfonden enligt lagen om Utbildningsfonden (1306/2002),

15) försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling (570/2005),

16) sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland, om de har filial i Finland,

17) sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och lagen om försäkringskassor (1164/1992) som har filial i Finland,

18) utländska kreditinstituts, värdepappersföretags och fondbolags representationer.

Finansinspektionen svarar för debiteringen av tillsynsavgifter. Tillsynsavgifterna ska betalas till Finlands Bank.

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om åtgärdsavgifter till Finansinspektionen.

2 §

Tillsynsavgift

Tillsynsavgiften bestäms för varje kalenderår som en grundavgift, proportionell avgift eller som en kombinerad grundavgift och proportionell avgift i enlighet med denna lag.

Grundavgiften är en fast avgift i euro.

Den proportionella avgiften beräknas i enlighet med denna lag på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfonderna, omsättningen eller medlemsavgiftsintäkterna enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas de sammanlagda intäkterna enligt resultaträkningen, inklusive nettointäkterna av värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ antecknas den som noll. Vad som i denna lag föreskrivs om fondbolag och om de av dem förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar ska på motsvarande sätt tillämpas på fastighetsfonder och deras tillgångar.

Om avgiftsskyldighet uppkommer på fler än en av de grunder som nämns i denna lag ska avgiften tas ut endast en gång och enligt den grund som ger den högsta avgiften, om inte något annat föreskrivs nedan.

3 §

Företagsregleringars inverkan på den proportionella avgiften

Om ett företag har fusionerats med det avgiftsskyldiga företaget efter den senast avslutade räkenskapsperioden, ska det överlåtande företags balansomslutning, omsättning eller medlemsavgiftsintäkter beaktas när den proportionella avgiften fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av fusionen och kalenderårets utgång.

Om den avgiftsskyldige efter den senast avslutade räkenskapsperioden har övertagit ett annat företags eller en annan filials försäkringsbestånd, pensionsansvar eller övriga affärsverksamhet, ska det överlåtande företags eller den överlåtande filialens balansomslutning eller omsättning beaktas när det övertagande avgiftsskyldiga företags proportionella avgift fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan mottagandet av affärsverksamheten och kalenderårets slut. Om det avgiftsskyldiga företaget har övertagit endast en del av ett annat företags eller en annan filials affärsverksam-

het, ska det överlåtande företags eller den överlåtande filialens balansomslutning eller omsättning vid fastställandet av den proportionella avgiften beaktas endast i det förhållande som den överlåtna delen av affärsverksamheten utgör av det överlåtande företags eller den överlåtande filialens hela affärsverksamhet. På motsvarande sätt ska den överlåtna affärsverksamheten eller en del av den inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det företag eller den filial som har överlåtit hela eller en del av affärsverksamheten.

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) efter det senaste avslutade kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan tidpunkten för meddelandet om verkställd fusion enligt 110 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag som har förvaltat den placeringsfond som fusionerats.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtit till ett fondbolag efter det senaste avslutade kalenderåret så som föreskrivs i 15 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan verkställighetstidpunkten för överlåtelsen av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsva-

rande sätt ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtit.

Om ett företag efter den senast avslutade räkenskapsperioden har delats i två eller flera företag så att minst ett av de övertagande företagen är avgiftsskyldigt, ska den proportionella andel av det ursprungliga företags balansomslutning eller omsättning som motsvarar förhållandet mellan de nettotillgångar som erhållits från det ursprungliga företaget och det ursprungliga företags nettotillgångar före delningen beaktas när den proportionella avgiften för respektive övertagande avgiftsskyldigt företag bestäms för de månader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång. Om det ursprungliga företaget är avgiftsskyldigt och om det inte upplöses i samband med delningen, ska inte den proportionella andelen av det ursprungliga företags balansomslutning eller omsättning som motsvarar förhållandet mellan de vid delningen överlåtna nettotillgångarna och företags nettotillgångar före delningen beaktas när den proportionella avgiften för det ursprungliga företaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag gäller också andra juridiska personer.

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för och beloppet av en proportionell tillsynsavgift, avgiftens belopp i procent av avgiftsgrunden samt de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift % av avgifts- grunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0027
kreditföretag eller betalningsförmedlingsföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,0027
skadeförsäkringsbolag enligt lagen om försäkringsbolag (/)	balansomslutning x 4	0,0027
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,0027
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,0027
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,0027
pensionsstiftelse enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,0027
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,0027
sjukförsäkring enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,0027
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukförsäkring	balansomslutning	0,0027
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,0027
sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,0027
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) samt Utbildningsfonden	balansomslutning	0,0027
Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödskassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,0027
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), Kommunernas pensionsförsäkring enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,0027
filialer till utländska kreditinstitut och finansiella institut vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,0009
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat inte hör till EES	balansomslutning	0,0027
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaldade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0021

tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,32
fondbörser och clearingsorganisationer enligt värdepappersmarknadslagen samt optionsföretag enligt lagen om handel med standardiserade optioner och terminer (772/1988)	omsättning	1,25 %; avgiften dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om värdepappersföretag (922/2007) än sådana som avses i lagens 45 § 3—5 mom.	omsättning	0,32
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	omsättning	0,10
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,63
filialer till utländska värdepappersföretag vars hemstat hör till EES	omsättning	0,14
filialer till utländska värdepappersföretag vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,32
filialer till utländska fondbolag vars hemstat hör till EES	omsättning	0,14
filialer till utländska fondbolag vars hemstat inte hör till EES	omsättning	0,32
filialer till försäkringsbolag i tredje land enligt lagen om utländska försäkringsbolag	premieintäkter	0,03

Hos tillsynsobjekt tas ut proportionell tillsynsavgift till utgången av det kalenderår då tillsynsobjektets verksamhetstillstånd har återkallats eller tillsynsobjektets rätt att bedriva verksamhet annars har upphört. Hos försäkringsanstalter och pensionsanstalter tas emellertid ut proportionell tillsynsavgift till utgången av det kalenderår då anstaltens hela försäkringsbestånd eller pensionsansvar har överlåtits till en annan försäkringsanstalt eller pensionsanstalt eller de åtaganden som

sammanhänger med anstaltens försäkringsverksamhet annars bevisligen har retts ut.

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § samt de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) samt andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001)	6 000
övriga kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
försäkringsbolag	6 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, Kommunernas pensionsförsäkring och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till utländska kreditinstitut institut vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska kreditinstitut vars hemstat hör till EES	2 000
fondbolag	4 000
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	6 000
värdepappersföretag enligt 45 § 3—5 mom. i lagen om värdepappersföretag	1 000
filialer till utländska värdepappersföretag vars hemstat hör till EES	2 000
filialer till utländska värdepappersföretag vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska fondbolag vars hemstat hör till EES	2 000
filialer till utländska fondbolag vars hemstat inte hör till EES	3 000
filialer till utländska försäkringsbolag vars hemstat inte hör till EES	3 000

Grundavgift tas inte ut av fondbörser, clearingorganisationer eller optionsföretag.

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Beloppet av grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i enligt 4 § samt de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentralen enligt lagen om värdeandelssystemet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet enligt 5 § i kreditinstitutslagen	1 000
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om värdepappersföretag	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
holdingföretag som enligt 1 kap. 5 mom. i värdepappersmarknadslagen har bestämmande inflytande i en fondbörs, en värdepapperscentral, ett optionsföretag eller en clearingorganisation	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad mäklare som är i ett försäkringsmäklarföretags eller en enskild näringsidkares anställning
kontoförande institut enligt lagen om värdeandelssystemet	6 000 Om ett kontoförande institut har ett eller flera underinstitut enligt 7 a § i lagen om värdeandelssystemet höjs det kontoförande institutets grundavgift med 3 000 euro för varje underinstitut
finländska clearingmedlemmar enligt 4 a kap. 8 § 2 mom. i värdepappersmarknadslagen och utländska clearingmedlemmar som har fast verksamhetsställe i Finland	12 000
registreringsfonden enligt lagen om värdeandelssystemet och clearingfonden enligt värdepappersmarknadslagen	2 000
emitterter av aktier som är föremål för offentlig handel	15 000 grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 4 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen

finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enligt enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet	12 000
emittenter av aktier när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § eller när emittenten inte är bosatt i Finland	10 000
emittenter av andra värdepapper som är föremål för offentlig handel än aktier	3 000
finländska bolag vars andra emitterade värdepapper än aktier på ansökan har tagits upp till handel som motsvarar offentlig handel enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som är föremål för multilateral handel på en mäklarlista	4 000
emittenter av andra värdepapper än aktier som är föremål för multilateral handel på en mäklarlista	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patienskadennämnden	1 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag	1 000
sådana utländska EES-tilläggs pensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
utländska kreditinstituts och finansiella instituts, värdepappersföretags och fondbolags representationer	1 000
sådana försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i något annat EES-stat än Finland och har filial i Finland	300

Om ett holdingföretag samtidigt är en annan koncerns dotterföretag tas inte någon genavgift ut på samma grund hos moderföretaget på samma grund.

Avgifter tas enligt denna paragraf ur också av avgiftsskyldiga som avses i 4 §. Om en emittent av aktier har emitterat också andra värdepapper som avses i denna paragraf ska av den avgiftsskyldige tas ut avgift på vardera grunden.

7 §

Sänkning av tillsynsavgiften

Om de belopp som tas ut i form av tillsynsavgifter tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter sannolikt skulle överstiga 95 procent av kostnaderna enligt Finansinspektionens godkända budget (*överskott*) ska Finansinspektionen vid behov fastställa tillsynsavgiften enligt 8 § så nedsatt att det

sannolikt inte uppkommer något överskott på över fem procent av de nämnda kostnaderna.

Vid tillämpningen av 1 mom. ska som ökning av intäkterna beaktas under tidigare år uppkomna överskott samt såsom minskning av intäkterna det belopp varmed det som tillsynsavgifter uttagna beloppet tillsammans med Finansinspektionens övriga intäkter har understigit 95 procent av kostnaderna enligt Finansinspektionens godkända budget.

Finansinspektionen ska sänka alla avgiftsskyldigas tillsynsavgift med ett lika stor proportionellt belopp.

8 §

Bestämmande av tillsynsavgift

Tillsynsavgiften påförs av Finansinspektionen. Tillsynsavgiften förfaller till betalning vid en tidpunkt som bestäms av Finansinspektionen, dock tidigast den sista juni under kalenderåret. Finansinspektionen ska

sända avgiftsbeslutet till den avgiftsskyldige senast 30 dagar före den första förfallodagen.

För den som blir avgiftsskyldig under kalenderåret bestäms den första tillsynsavgiften genom att en tolfedel av avgiften för hela kalenderåret multipliceras med det antal fulla eller partiella kalendermånader som infaller mellan avgiftsskyldighetens uppkomst och det första kalenderårets utgång. Den första tillsynsavgiften enligt detta moment förfaller till betalning den sista dagen i den kalendermånad som följer efter avgiftsskyldighetens uppkomst, dock inte före den tidpunkt som nämns i 1 mom.

Om avgiftsskyldigheten upphör under kalenderåret ska till den avgiftsskyldige på ansökan återbetalas så många tolfedelar av den uttagna tillsynsavgiften som antalet fulla kalendermånader från det att avgiftsskyldigheten upphör till kalenderårets slut.

Uppgifter om tillsynsavgifternas belopp är offentliga.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om betalningsförfarandet, om betalning av avgiften i flera än en post samt om hur de uppgifter som behövs för fastställande av tillsynsavgiften ska lämnas.

9 §

Överklagande

Finansinspektionens beslut om tillsynsavgifter enligt denna lag överklagas med ett skriftligt rättelseyrkande till Finansinspektionen inom 14 dagar efter att Finansinspektionens beslut har delgivits parten. Finansinspektionens beslut att påföra tillsynsavgifter får inte överklagas genom besvär.

Finansinspektionens beslut med anledning av rättelseyrkande överklagas genom besvär

till Helsingfors förvaltningsdomstol i enlighet med förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Helsingfors förvaltningsdomstols beslut får överklagas genom besvär till högsta förvaltningsdomstolen, om den beviljar besvärstillstånd.

10 §

Dröjsmålsränta på tillsynsavgiften och in- drivning i utsköningsväg

Om betalningen av en tillsynsavgift förse-
nas uppbärs dröjsmålsränta enligt 4 § 1 mom.
i räntelagen (633/1982).

Tillsynsavgifter och räntor som har be-
stämmts med stöd av denna lag får drivas in
utan dom eller beslut i enlighet med lagen
om verkställighet av skatter och avgifter
(706/2007).

11 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen av den
30 december 2004 om tillsynsavgift till Fi-
nansinspektionen (1294/2004) och lagen av
den 14 juli 1944 om bestridande av kostna-
derna för försäkringsinspektionen (479/1944)
jämfte ändringar.

På tillsynsavgifter vars grund har upp-
kommit före denna lags ikraftträdande till-
lämpas de bestämmelser som gäller före
ikraftträdandet. Beslutet kan emellertid över-
klagas i enlighet med denna lag.

Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

3.

Lag**om ändring av kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen av den 9 februari 2007 (121/2007) 29 §, 38 § 3 mom., 40 § 3 mom., 42 § 7 mom. och 128—131 §, av dem 40 § 3 mom. sådant det lyder i lag 929/2007,
ändras 3, 26 och 28 §, 40 § 5 mom., 161 § 2 mom. och 163 §, av dem 40 § 5 mom. sådant det lyder i nämnda lag 929/2007, samt
fogas till 161 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 929/2007, ett nytt 4 mom. som följer:

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar att denna lag samt föreskrifter och bestämmelser som utfärdas med stöd av den följs. Sparbankerna övervakas dessutom av sparbanksinspektionen, medan de andelsbanker som ingår i sammanslutningen av andelsbanker och andra medlemskreditinstitut övervakas av sammanslutningens centralinstitut.

26 §

Registeranmälan om koncession

Finansinspektionen ska anmäla koncessioner för registrering. Dessutom ska Europeiska gemenskapernas kommission underrättas om att koncessioner beviljas. En koncession som har beviljats för ett nytt företag eller för ett europabolag som flyttar sitt säte till Finland ska registreras samtidigt som företaget.

En inlåningsbanks koncession ska dessutom för kännedom anmälas till insättningsgarantifonden och koncessionen av ett sådant kreditinstitut, som tillhandahåller investeringstjänster, till ersättningsfonden för investerarskydd.

28 §

Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om begränsning av verksamhet och återkallande av koncession. Finansinspektionen ska anmäla återkallande av koncession för registrering. Anmälan ska dessutom göras till insättningsgarantifonden samt till den i 7 kap. avsedda säkerhetsfonden och till ersättningsfonden för investerarskydd om kreditinstitutet är medlem i fonden.

40 §

Att leda kreditinstitut och holdingföretag

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut ska på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag.

161 §

Filialetablering i en EES-stat

Finansinspektionen ska inom tre månader efter att ha mottagit de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra dem till motsvarande

tillsynsmyndighet i etableringsstaten och samtidigt lämna uppgifter om kreditinstituts kapitalbas och kapitaltäckning, om säkerhetssystemet för insättarna, om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt övriga uppgifter som behövs för inledande av filialens verksamhet. Kreditinstitutet ska underrättas om meddelandet.

163 §

Begränsning och förbudande av filials verksamhet

I 27 och 57 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet.

Kreditinstitutet ska skriftligen underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten enligt 1 mom. om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av 23 b § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 23 b §, sådan den lyder i lag 408/2004, som följer:

23 b §

Om ett kreditinstitut har en filial i en annan EES-stat och har trätt i likvidation eller försatts i konkurs ska likvidatorn eller boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet om likvidationen eller konkursen i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella

dagstidningar i varje ovan i denna paragraf avsedd EES-stat. Utdraget ska publiceras på åtminstone finska och svenska.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.**Lag****om ändring av 120 b § i sparbankslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) 120 b §, sådan den lyder i lag 410/2004, som följer:

<p>120 b §</p> <p>Om en sparbank har en filial i en annan EES-stat och har trätt i likvidation eller försatts i konkurs ska likvidatorn eller boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet om likvidationen eller konkursen i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella</p>	<p>dagstidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget ska publiceras på åtminstone finska och svenska.</p> <p>_____</p>	<p>Denna lag träder i kraft den 20 .</p> <p>_____</p>
---	---	---

6.**Lag****om ändring av 43 b § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 43 b §, sådan den lyder i lag 409/2004, som följer:

<p>43 b §</p> <p>Om ett kreditinstitut har en filial i en annan EES-stat och har trätt i likvidation eller försatts i konkurs ska likvidatorn eller boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet om likvidationen eller konkursen i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella</p>	<p>dagstidningar i varje ovan i denna paragraf avsedd EES-stat. Utdraget ska publiceras på åtminstone finska och svenska.</p> <p>_____</p>	<p>Denna lag träder i kraft den 20 .</p> <p>_____</p>
---	--	---

7.

Lag

om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 6 d § 4 mom., sådant det lyder i lag 932/2007,
ändras 5 § 1 mom. samt 6, 7, 10 och 14 §, av dem 6 och 7 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 571/1996, 10 § i lagarna 592/2003 och 413/2004 och 14 § i lag 127/2007, samt
fogas till 5 § ett nytt 5 mom. och till lagen en ny 16 a § som följer:

5 §

Underrättelse om inrättande av filial

Kreditinstitut och finansiella institut kan inrätta filialer i Finland efter att tillsynsmyndigheten i institutets hemland har underrättat Finansinspektionen om saken.

Kreditinstitut och finansiella institut ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av planerade ändringar ändra föreskrifter och villkor i en anmälan enligt 59 § i lagen om Finansinspektionen (/).

6 §

Inledande av filials verksamhet

En filial kan inleda sin verksamhet efter att kreditinstitutet eller det finansiella institutet har fått en anmälan i enlighet med 59 § i lagen Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den nämnda paragrafen, då tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut.

7 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet.

10 §

Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av tillståndspliktig verksamhet och återkallelse av verksamhetstillstånd.

14 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om tillsyn över kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland samt om Finansinspektionens rätt och skyldighet att lämna information till utländska tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen.

16 a § <i>Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden</i>	land tillhandahåller tjänster enligt 30 § i kreditinstitutslagen tillämpas vad som i 10, 125, 126 och 132—139 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut.
På utländska kreditinstituts och finansiella instituts filialer som på utländska kreditinstitut och finansiella institut som annars i Fin-	Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2001 om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 593/2003 och 412/2004, som följer:

5 § <i>Tillsättande av ombud</i>	övervaka att avbrottsbeslutet iakttas i enlighet med denna lag. På ombudet tillämpas 29 § i lagen om Finansinspektionen (/).
Om en inlåningsbanks verksamhet har avbrutits ska Finansinspektionen utan dröjsmål för banken tillsätta ett ombud med uppgift att	Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 juli 2004 om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 11 § 5 mom., 14 § 3 mom., 31 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom. och 35 § samt
ändras 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten, 3 § 3 mom. 1 punkten, 4 § 5 mom., 5 § 1 och 2 mom., 6 § 2 mom. 3 punkten och 3 och 5 mom., 7 §, 8 § 1 och 2 mom., 9 § 1 och 2 mom., 10 §, 11 § 1, 2 och 6 mom., 12 och 13 §, 14 § 4 mom., det inledande stycket i 15 § 2 mom., 16 § 3 mom., 17 § 2 mom., 19 § 2 mom., 20 § 4 mom., 21 § 7 mom., 23 och 24 §, 25 § 1 och 3 mom., 26 och 29 §, rubriken för och det inledande stycket i 31 § samt 32 §, av dem 3 § 3 mom. 1 punkten och 21 § 7 mom. sådana de lyder i lag 132/2007 och 24 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *tillsynsmyndigheter* Finansinspektionen och motsvarande tillsynsmyndigheter i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

14) *centrala tillsynsmyndigheter*

a) utländska tillsynsmyndigheter som är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,

b) andra utländska tillsynsmyndigheter som svarar för den gruppbaseade tillsynen över utländska kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat eller för extra tillsyn över utländska försäkringsbolag som hör till konglomeratet,

c) utländska tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över sådana till ett finans- och försäkringskonglomerat hörande reglerade utländska företag på vilka inte tillämpas vad som i b punkten föreskrivs om gruppbasead eller extra tillsyn,

d) andra tillsynsmyndigheter som har ansvar för tillsynen över reglerade företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat än sådana som avses i a—c-punkten, om de tillsynsmyndigheter som avses i a—c punkten enhälligt så beslutar.

3 §

Finans- och försäkringskonglomerat

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 37 § i kreditinstitutslagen, 27 § i lagen om värdepappersföretag eller 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett

företag i försäkringsbranschen och förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §,

4 §

Tröskelvärden som ska tillämpas på konglomerat

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om tillämpning av denna paragraf och 5 §.

5 §

Undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden

Om den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i ett konglomerat sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 1 mom., tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 35 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om den andel som företagen i finansbranschen eller i försäkringsbranschen står för i konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 1 eller 3 punkten, tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 8 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för de företag i finansbranschen eller i försäkringsbranschen som hör till konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten, tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 5 miljarder euro på konglomeratet under de tre följande åren. Finansinspektionen kan sedan de andra centrala tillsynsmyndigheterna för konglomeratet gett sitt samtycke därtill besluta att tillämpningen av bestämmelserna i detta moment på konglomeratet upphör innan ovan avsedda tid om tre år har löpt ut.

Finansinspektionen kan besluta att

1) lagen inte tillämpas på konglomeratet eller att den tillämpas endast delvis, om den mindre branschens andel i konglomeratet överskrider det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten men underskrider det tröskelvärde som anges i 1 och 3 punkten i nämnda moment,

2) ett företag som med hänsyn till syftet med tillsynen har ringa betydelse i konglomeratet kan lämnas obeaktat vid beräkningen av de tröskelvärden som avses i 4 § och i denna paragraf,

3) på konglomeratet inte ska tillämpas denna lag om endast villkoret i 4 § 2 mom. 3 punkten av de villkor som ställs i 4 § 2 mom. uppfylls eller om orsaken till att villkoren i 4 § 1 eller 2 mom. uppfylls endast är att åtaganden utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 4 § 4 mom.,

4) lagen inte tillämpas på ett konglomerat innan det fortlöpande har uppfyllt tröskelvärdena enligt 4 § 1 och 2 mom. i minst tre år.

6 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas dessutom på sådana andra än i 1 mom. avsedda konglomerat som uppfyller samtliga följande villkor:

3) Finansinspektionen har på det sätt som avses i 8 § 2 mom. kommit överens med de centrala tillsynsmyndigheterna om att Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet och att finsk lag ska tillämpas på tillsynen över konglomeratet.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas lagen inte om Finansinspektionen på det sätt som avses i 8 § 1 mom. med andra centrala tillsynsmyndigheter har kommit överens om att en behörig myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tar på sig ansvaret för tillsynen över konglomeratet.

Finansinspektionen kan besluta om avvikelser från tillämpningen av lagen i sådana fall som avses i 3 § 3 mom. Ett beslut om av-

vikelse kan fattas om det inte finns i momentet angivna särskilda skäl för tillämpning av lagen på sådana konglomerat, beroende på en nära förbindelse mellan företagsledningen i reglerade företag eller på någon annan därmed jämförbar omständighet.

7 §

Tillsynsmyndighet

Finansinspektionen övervakar att denna lag efterlevs.

8 §

Överföring av tillsynsuppgifter på utländska tillsynsmyndigheter

Med avvikelse från 7 § kan Finansinspektionen med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet avtala att en tillsynsmyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är samordnande tillsynsmyndighet eller att en sådan annan tillsynsmyndighet delvis åtar sig att sköta Finansinspektionens uppgifter enligt denna lag. Avtal om att en utländsk tillsynsmyndighet är samordnande tillsynsmyndighet kan ingås om företaget i toppen av konglomeratet inte är ett finländskt reglerat företag och det kan säkerställas att den utländska tillsynsmyndigheten har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som motsvarar denna lag.

Finansinspektionen kan under de förutsättningar som anges i 6 § 2 mom. med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet avtala att Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet för ett konglomerat enligt 6 § 2 mom.

9 §

Identifiering av ett konglomerat och dess holdingsammanslutning

Ett reglerat företag som hör till ett konglomerat enligt 6 § 1 mom. och som har hemort

i Finland ska omedelbart sedan det fått veta att det hör till ett konglomerat underrätta Finansinspektionen om detta.

Om Finansinspektionen anser att ett konglomerat hör eller inte längre hör till tillämpningsområdet för denna lag ska den efter att ha hört de andra centrala tillsynsmyndigheterna fatta beslut om detta och underrätta företaget i toppen av konglomeratet, de reglerade företag som hör till konglomeratet och har hemort i Finland, de andra centrala tillsynsmyndigheterna samt Europeiska gemenskapernas kommission.

10 §

Regelbunden anmälningsskyldighet

Utöver vad som föreskrivs annanstans i denna lag ska företaget i toppen av ett konglomerat årligen ge Finansinspektionen följande upplysningar:

1) namn, adress, bransch, balansomslutning, de viktigaste ägarna och deras andel av alla aktier eller andelar i företaget och de röster dessa medför samt styrelsemedlemmarnas, verkställande direktörens och revisorernas namn, hemort och medborgarskap i fråga om de företag som hör till konglomeratet, samt ändringar som inträffat i dessa uppgifter,

2) koncernbokslutet för konglomeratets moderföretag.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur upplysningar enligt 1 mom. ska ges.

11 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning

Om någon har för avsikt att i ett konglomerats holdingsammanslutning direkt eller indirekt förvärva en andel som utgör minst 10 procent av dess aktie-, garanti- eller andelskapital eller som medför minst 10 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna medför, ska Finansinspektionen på förhand underrättas om förvärvet.

Om en andel som avses i 1 mom. ökas så att den uppgår till minst 20, 33 eller 50 procent av aktie-, garanti- eller andelskapitalet eller medför åtminstone lika stor rösträtt eller så att holdingsammanslutning blir ett dotterföretag, ska Finansinspektionen också underrättas om detta förvärv.

Konglomeratets holdingsammanslutning ska minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om de i 1 och 2 mom. avsedda andelarnas ägare och hur stort innehavet är samt omedelbart anmäla sådana förändringar i innehavet av andelar som har kommit till dess kännedom.

12 §

Finansinspektionens rätt att förbjuda förvärv

Finansinspektionen kan inom tre månader från att ha mottagit en anmälan enligt 11 § förbjuda förvärvet av en andel, om det med hänsyn till erhållen utredning om ägarnas tillförlitlighet och lämplighet eller annars är sannolikt att innehavet av andelen skulle äventyra konglomeratets holdingsammanslutnings eller konglomeratets affärsverksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Om förvärvet av en andel inte anmäls eller om andelen har förvärvats trots Finansinspektionens förbud, kan Finansinspektionen förbjuda att aktie- eller andelsförvärvet införs i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen. Om Finansinspektionen efter att andelen har förvärvats observerar att innehavet av andelen allvarligt äventyrar konglomeratets eller dess holdingsammanslutnings verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper, kan Finansinspektionen kräva att det aktie- eller andelsförvärv som har införts i aktieboken eller aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen ska ogiltigförklaras för högst ett år i sänder.

Innan Finansinspektionen fattar ett beslut enligt 1 och 2 mom. ska den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till förvärvet får inte ges, om minst en av de andra centrala tillsynsmyndigheterna motsätter sig förvärvet.

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Företag som hör till ett konglomerat får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag som har sin hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget på förhand har anmält förvärvet till Finansinspektionen eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudt förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 1 mom. förbjuda förvärv som avses i 1 mom., om det företag som är föremål för förvärvet hör till ett konglomerat och om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som ska tillämpas på företaget väsentligt skulle försvåra en effektiv tillsyn över konglomeratet.

Innan Finansinspektionen fattar beslut enligt 2 mom. ska den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till ett förvärv får inte ges om minst en annan central tillsynsmyndighet motsätter sig detta.

14 §

Ledningen av ett konglomerats holdingsammanslutning

Konglomeratets holdingsammanslutning ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om utbyte av de personer som avses i 1 mom.

15 §

Revision i ett konglomerats holdingsammanslutning

Revisorn för ett konglomerats holdingsammanslutning ska omedelbart till Finans-

inspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller konglomeratets holdingsammanslutning och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

16 §

Allmän bestämmelse om riskhantering

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen ska ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Ett företag som hör till ett konglomerat kan, enligt vad Finansinspektionen beslutar, vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—23 § lämnas obeaktat ifall tillämpningen av bestämmelserna inte är nödvändig för uppnående av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan Finansinspektionen fattar beslut ska den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Ett företag som hör till ett sådant kreditinstitut eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller företag som omfattas av den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av Finansinspektionen, lämnas obeaktat om det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbaseerade tillsynen eller den extra tillsynen.

19 §

Kapitaltäckningskrav för konglomerat

Företaget i toppen av konglomeratet ska en gång i kvartalet göra en beräkning av kapitaltäckningen och sända den till Finansinspektionen. Av beräkningen ska framgå den kapi-

talbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 1 mom. samt skillnaden mellan dem. Finansinspektionen kan medge företaget i toppen av konglomeratet undantag från tillämpningen av detta moment om företaget i toppen av konglomeratet hör till ett annat konglomerat på vilket denna paragraf eller motsvarande lagstiftning i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillämpas, och alla företag som hör till det förstnämnda konglomeratet ingår i det sistnämnda konglomeratet.

20 §

Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav

Om minimibeloppet av kapitalbasen i ett dotterföretag som hör till konglomeratet är större än dess kapitalbas, ska skillnaden beaktas till fullt belopp vid beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning, om inte Finansinspektionen i ett enskilt fall tillåter att skillnaden får beaktas i motsvarande förhållande som moderföretagets ägarandel i ett dylikt företag.

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Konglomeratets moderföretag ska rapportera sina stora kundrisker till Finansinspektionen minst fyra gånger om året.

23 §

Tillsyn över andra riskkoncentrationer

Konglomeratets moderföretag ska årligen meddela Finansinspektionen konglomeratets fastighets- och aktieinnehav samt konglomeratets strategi beträffande aktie- och fastighetsinnehavet och konglomeratets interna gränser för det totala innehavet.

Konglomeratets moderföretag ska dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Konglomeratets moderföretag ska ge Finansinspektionen de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Ett reglerat företag som hör till konglomeratet ska till Finansinspektionen anmäla transaktioner där den andra parten är ett annat företag som hör till konglomeratet.

Anmälan enligt 1 mom. ska åtminstone en gång per kvartal göras om transaktioner vilkas värde, eller ifall flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vilkas sammanlagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från dem som allmänt gäller i liknande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som ett koncernföretag skaffar hos företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att förstärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag om dotterföretaget är ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller ett tjänsteföretag som hör till samma finansiella företagsgrupp eller om dotterföretaget är ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter den finansiella företagsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i denna paragraf om sådana behövs för tillsynen.

Finansinspektionen ska begära uppgifter om de utländska företag som hör till konglomeratet av de myndigheter som svarar för tillsynen över de utländska reglerade företag som hör till konglomeratet.

25 §

Sanering av ett konglomerats verksamhet

Om det på basis av den beräkning som avses i 19 § konstateras att konglomeratets kapitaltäckning är negativ eller att kapitaltäckningen äventyras, ska företaget i toppen av konglomeratet inom en av Finansinspektionen bestämd tid för godkännande tillstålla denna en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning.

Om planen för att återställa kapitaltäckningen inte har kunnat genomföras inom den i 2 mom. utsatta tiden eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna, ska Finansinspektionen anmäla detta till de behöriga myndigheter som svarar för tillsynen över de reglerade företag som hör till konglomeratet.

26 §

Närmare föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av detta kapitel som behövs för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG samt för tillsynen nödvändiga närmare föreskrifter om uppfyllandet av den anmälningsskyldighet som anges i 19 § 2 mom., 21 § 3 mom. och 23 §.

29 §

Närmare bestämmelser och tillstånd

Närmare bestämmelser om scheman för balansräkningen och resultaträkningen, finansieringsanalysen, upplysningarna i noterna till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och i verksamhetsberättelsen, scheman för koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys, upplysningarna i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationerna och specifikationerna av noterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Finansinspektionen kan dessutom på ansökan av en koncerns moderföretag av särskilda skäl bevilja tillstånd att för viss tid avvika från bestämmelserna i detta kapitel, om undantaget behövs för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av koncernens resultat och ekonomiska ställning.

Innan tillstånd som avses i 1 mom. beviljas ska Finansinspektionen inhämta utlåtande av bokföringsnämnden om saken är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen (1339/1997) eller aktiebolagslagen (624/2006) eller lagen om andelslag (1488/2001).

31 §

Finansinspektionens uppgifter

Finansinspektionen har till uppgift att

32 §

Upplysningar till utländska myndigheter

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om upplysningar till utländska myndigheter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag**om ändring av lagen om värdepappersföretag**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 26 oktober 2007 om värdepappersföretag (922/2007) 25 §, 39 §
 3 mom., 41 § 7 mom. och 43 § 3 mom., samt
ändras den finska språkdräkten i 12 §, 24 §, 43 § 5 mom. och 75 § som följer:

24 §

*Begränsning av verksamheten och återkal-
 lande av verksamhetstillstånd*

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektio-
 nen (/) föreskrivs om begränsning av
 verksamheten och återkallelse av verksam-
 hetstillstånd. Finansinspektionen ska anmäla
 återkallelse av verksamhetstillstånd för regi-
 strering samt till ersättningsfonden för in-
 vesterarskydd för kännedom.

43 §

*Värdepappersföretags och holdingföretags
 ledning*

 Vad som i denna paragraf föreskrivs om
 värdepappersföretag ska på motsvarande sätt
 tillämpas på holdingföretag.

75 §

*Begränsning och förbjudande av filialers
 verksamhet*

I 27 och 57 § i lagen om Finansinspektio-
 nen föreskrivs om begränsning och förbju-
 dande av filialers verksamhet.

 Denna lag träder i kraft den

20 .

11.

Lag**om ändring av lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investerings-
tjänster i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 26 juli 1996 om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) 6 a §, sådan den lyder i lag 930/2007, samt *ändras* 3 §, 4 § 1 mom., samt 5, 6 och 9 §, av dem 3, 4 § 1 mom. och 5 och 6 § sådana de lyder i nämnda lag 930/2007 samt 9 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 597/2003, som följer:

3 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om tillsynen över utländska värdepappersföretags verksamhet i Finland samt om Finansinspektionens rätt att lämna uppgifter till utländska tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen.

4 §

Förutsättningar för filialetablering

Ett utländskt värdepappersföretag kan etablera filial i Finland efter att tillsynsmyndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om etableringen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om investerings- och sidotjänster som företaget avser att tillhandahålla, organisationsstruktur och avsikt att anlita anknutna ombud samt också filialens adressuppgifter, uppgifter om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet.

5 §

Tillhandahållande av investeringstjänster utan att etablera filial

Ett utländskt värdepappersföretag som i enlighet 2 § 1 punkten har auktoriserats i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsom-

rådet har rätt att tillhandahålla investerings-tjänster i Finland också utan att grunda dotterföretag eller etablera filial. Ett utländskt värdepappersföretag har rätt att tillhandahålla sidotjänster endast i samband med investeringstjänster, om inte annat föreskrivs annanstans i lag.

Ett utländskt värdepappersföretag kan börja tillhandahålla investeringstjänster i Finland när Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som beviljat värdepappersföretaget auktorisation har fått anmälan om investerings- och sidotjänsterna samt om huruvida tjänster ska tillhandahållas genom ett anknutet ombud.

Om ett utländskt värdepappersföretag anlitar ett anknutet ombud för att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, har Finansinspektionen rätt att be motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som auktoriserat värdepappersföretaget lämna uppgifter om det anknutna ombudets identitet. Finansinspektionen har rätt att offentliggöra det anknutna ombudets identitet.

Ett utländskt värdepappersföretag får erbjuda i Finland etablerade värdepappersföretag, kreditinstitut och andra personer direkt möjlighet att bedriva handel i ett system som motsvarar multilateral handel enligt lagen om värdepappersföretag när Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som auktoriserat värdepappersföretaget har informerats om att verksamheten inletts samt om var och hur möjlighet att bedriva handel enligt planerna ska erbjudas. Finansinspektionen har rätt att av den myndighet som nämns ovan begära uppgifter om de värde-

pappersföretag, kreditinstitut och andra som det utländska värdepappersföretaget har auktoriserat som handelsparter.

6 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet samt tillhandahållande av gränsöverskridande investeringstjänster

Om ett utländskt värdepappersföretag trots den i företagets hemstat behöriga, mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndighetens åtgärder fortsätter med sin mot bestämmelserna eller föreskrifterna stridande verksamhet i Finland, ska Finansinspektionen vidta åtgärder för att förhindra fortsatta åtgärder som äventyrar investerarskyddet eller marknadens tillförlitliga funktion. Vid behov

kan Finansinspektionen förhindra att nya transaktioner inleds. På begränsning och förbudande av filialers verksamhet samt av tillhandahållande av investeringstjänster tillämpas dessutom 61 § i lagen om Finansinspektionen.

9 §

Begränsning av verksamhet och återkallande av verksamhetstillstånd

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av verksamhet och återkallande av verksamhetstillstånd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 januari 1999 om placeringsfonder (48/1999) 5 e § 3 mom., 9 d § 3 mom. samt 149 och 150 §, av dem 5 e § 3 mom. och 9 d § 3 mom. sådana de lyder i lag 928/2007 och 150 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 224/2004, och

ändras den finska språkdräkten i 4 § 1 mom., 86 a §, 117, 122 och 125 § samt 126 § 1 mom., av dem 86 a § sådan den lyder i lag 294/2008, 117 och 125 § sådana de lyder i nämnda lag 224/2004 och i lag 351/2007, 122 § sådan den lyder i lag 599/2003 och 126 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 351/2007 som följer:

86 a §

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om de krav som gäller i 2 § 13 punkten avsedda penningmarknadsinstrument, i 69 § 1 mom. och i 71 § 2 mom. avsedda värdepapper, i 71 § 1 mom. avsedda penningmarknadsinstrument, i 73 a § 1 mom. avsett aktieindex eller index för masskuldebrev, i 80 § 1 mom. avsedda derivatinstrument och finansiella index som används som underliggande tillgångar, i

80 a § 2 mom. avsedda värdepapper och penningmarknadsinstrument och i 81 § avsedda metoder för effektiv förmögenhetsförvaltning, som behövs för genomförandet av kommissionens direktiv 2007/16/EG om genomförande av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*), när det gäller förtydligandet av vissa definitioner.

rade verksamhet, förvaltning och ledning samt om filialens investerarskyddssystem eller framgå att ett sådant system saknas.

Filialen kan inleda sin verksamhet då fondbolaget har fått en anmälan enligt 59 § i lagen om Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort en sådan anmälan inom den tid som anges i nämnda paragraf, efter att tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut.

Ett utländskt fondbolag får två månader efter den anmälan som avses i 1 mom. genom sin filial inleda marknadsföring av andelar i ett fondföretag som bolaget förvaltar, om fondföretaget enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller fondföretagsdirektivets villkor och Finansinspektionen inte under nämnda tid förbjuder inledandet av marknadsföringen. Finansinspektionen kan förbjuda fondbolaget att inleda marknadsföringen, om denna strider mot en lag som ska tillämpas på marknadsföring eller om arrangemangen för betalningar till dem som äger andelar i fondföretaget, för inlösen av andelar samt för förverkligande av fondföretagets rapporteringskyldighet inte är förenliga med finsk lag. Finansinspektionen ska underrätta motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som har auktoriserat det utländska fondbolaget om beslutet att förbjuda inledandet av marknadsföringen.

Ett utländskt fondbolag ska skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av ändringar ändra de föreskrifter och villkor som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

5 §

Tillhandahållande av tjänster utan etablering av filial

Ett utländskt fondbolag som har fått sådan auktorisation som avses i 2 § 1 punkten i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att bedriva verksamhet i Finland också utan att etablera dotterbolag eller filial.

Ett utländskt fondbolag kan tillhandahålla tjänster i enlighet med sitt verksamhetstillstånd i Finland efter att hemstatens tillsynsmyndighet har underrättat Finansinspektionen om saken. Av anmälan ska framgå vilken verksamhet fondbolaget ämnar bedriva i Finland och under vilka former, samt uppgifter om ett investerarskyddssystem eller ett omnämnande av att ett sådant system saknas. Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 § 5 mom. ska på anmälningsförfarande som avses i denna paragraf inte tillämpas 130 § 1 mom. lagen om placeringsfonder.

Det utländska fondbolaget ska på förhand skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar som ska göras i den information som avses i 1 mom. Finansinspektionen kan till följd av ändringarna ändra de villkor som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

6 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet. Finansinspektionen kan utöver vad som föreskrivs i nämnda lag förbjuda verksamhet som strider mot den, om förbudet på grund av ärendets brådskande karaktär är nödvändigt för skyddande av de investerarens eller andra personers intressen, som har erbjudits tjänster.

8 §

Begränsning av verksamhet och återkallelse av verksamhetstillstånd

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av tillåten verksamhet och om återkallelse av verksamhetstillstånd.

Denna lag träder i kraft den

20 .

14.

Lag**om ändring av värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 7 kap. 1 c §, sådan den lyder i lag 448/2005, samt
ändras 3 kap. 28 § 4 mom., 3 a kap. 9 § 3 mom., 7 kap. 1 och 2 §, 8 kap. 3 § och 10 kap. 3 § 4 mom., sådana de lyder, 3 kap. 28 § 4 mom., 3 a kap. 9 § 3 mom. och 8 kap. 3 § i lag 923/2007, 7 kap. 1 § i lagarna 581/1996, 1536/2001 och 600/2003 och i nämnda lag 923/2007, 2 § i nämnda lagar 1536/2001, 448/2005 och 923/2007, samt 10 kap. 3 § 4 mom. i lag (/), som följer:

3 kap.

Offentlig handel

28 §

Avslutande av offentlig handel

I 7 kap. 2 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förbjuda en fondbörs att ordna offentlig handel med värdepapper.

3 a kap.

Multilateral handel

9 §

Avbrytande och avslutande av handel

I 7 kap. 1 a § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förordna att en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel ska avbryta handeln. I 7 kap. 2 § föreskrivs

om Finansinspektionens rätt att förbjuda multilateral handel med värdepapper.

7 kap.

Tillsyn över värdepappersmarknaden*Tillsynsmyndighet*

1 §

Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och myndighetsföreskrifter som har utfärdats med stöd lagen samt de stadgar som myndigheter har fastställt med stöd av denna lag.

Finansinspektionen utövar inte tillsyn över den värdepappershandel som Finlands Bank bedriver för att sköta sina penningpolitiska uppgifter.

2 §

Finansinspektionen kan förbjuda den som i näringsverksamhet marknadsför eller förvärvar värdepapper att fortsätta eller upprepa ett förfarande som strider mot 2 kap. Finansin-

spektionen kan förbjuda en fondbörs eller en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel att ordna handel med värdepapper som har tagits upp eller ansöpts bli upptagna till handel, om det vid handeln eller när det gäller uppfyllande av emittentens informationsskyldighet i samband med den eller informationsskyldigheten i samband med upptagande till handel, vidtas åtgärder som väsentligen strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller mot reglerna för offentlig eller multilateral handel.

På det förbud som avses i 1 mom. tillämpas 48 och 49 § i lagen om Finansinspektionen (/).

Då Finansinspektionen meddelar förbud som avses i 1 mom. kan den förordna att ett förfarande som strider mot 2 kap. ska rättas, om åtgärden kan anses vara nödvändig på grund av att förfarandet medför uppenbara olägenheter för investerarna.

På förbud som gäller förfaranden som strider mot bestämmelser i 3 kap. 36 §, 3 a kap. 10 § eller 4 kap. 1 eller 2 § tillämpas 48 och 49 § i lagen om Finansinspektionen. På förbud som gäller förfaranden som strider med andra bestämmelser och myndighetsföreskrifter som har utfärdats med stöd av denna lag eller de stadgar som myndigheter har fastställt med stöd av denna lag tillämpas 33 § i lagen om Finansinspektionen.

8 kap.

Straffstadganden

Värdepappersmarknadsförseelse

3 §

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot 3 kap. 2 eller 36 § eller mot 3 a kap. 10 § ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för *värdepappersmarknadsförseelse* dömas till böter.

10 kap.

Särskilda stadganden

Ändringssökande

3 §

Vad som föreskrivs i 73 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen ska inte tillämpas när ändring söks i beslut som gäller ärenden enligt 3 kap. 30 § 7 mom. och 31 § 2 mom. samt 6 kap. 10 § 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag**om ändring av lagen om pantlåneinrättningar**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 18 december 1992 om pantlåneinrättningar (1353/1992) 5 a, 5 b och 34 §, sådana de lyder, 5 a § i lagarna 769/1997 och 598/2003, 5 b § i nämnda lag 598/2003 och 34 § delvis ändrad i nämnda lag 769/1997,

ändras 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom., 10, 11, 11 a och 13 a §, 30 § 3 mom., 30 a, 30 b och 40 §, sådana de lyder, 3, 10, 11 och 11 a § i nämnda lag 769/1997, 4 § 1 och 2 mom. och 5 § 2 mom. i nämnda lag 598/2003, 13 a § i nämnda lag 769/1997 och i lagarna 640/2006 och 478/2007, 30 § 3 mom. i nämnda lag 640/2006, 30 a § i lag 757/2004 och i nämnda lag 640/2006, 30 b § i lag 1429/2007 samt 40 § i nämnda lag 769/1997 och i lag 77/1998, samt *fogas* till lagen nya 11 b, 40 a, 40 b och 40 c § som följer:

3 §

Länsstyrelsen i Södra Finlands län (nedan *länsstyrelsen*) utövar i egenskap av central förvaltningsmyndighet tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

4 §

För pantlånerörelse ska ansökas om koncession hos länsstyrelsen. Koncession för en pantlåneinrättning som ska bildas kan även sökas före registreringen.

I koncessionsansökan ska lämnas tillräckliga uppgifter om pantlåneinrättningens ägare och deras ägarandelar samt om förvaltningen och de personer som sköter förvaltningen. Till ansökan ska fogas stiftelseurkunden. Länsstyrelsen har rätt att kräva också andra utredningar som den anser vara behövliga. Polisen på vederbörande ort ska ombes ge ett yttrande om pantlåneinrättningens koncessionsansökan.

5 §

Efter att ha hört sökanden har länsstyrelsen rätt att i koncessionen uppställa sådana begränsningar eller villkor för pantlåneinrättningen affärsverksamhet som är nödvändiga för tillsynen.

10 §

Till länsstyrelsen ska göras anmälan om etablering och indragning av en pantlåneinrättnings filialer.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet ska den tillställa länsstyrelsen

1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen och som inbegriper bolagsordningen,

2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och, om en vice verkställande direktör har utsetts, dennes samt revisorernas och revisorsuppleanternas namn, medborgarskap och hemort,

3) utredning om hur panterna förvaras och hur de försäkras.

Om de uppgifter som nämns i 1 mom. ändras ska länsstyrelsen utan dröjsmål underrättas.

11 a §

En pantlåneinrättning ska innan verksamheten inleds underrätta länsstyrelsen om de ägare av andelar i pantlåneinrättningen, vilka äger minst 10 procent av aktiekapitalet eller vilkas andel svarar för minst 10 procent av den rösträtt som inrättningens aktier medför eller vilkas andel annars ger rätt att utöva ett

därmed jämförbart inflytande i pantlåneinrättningens förvaltning, samt om innehavens storlek. Av anmälan ska framgå andelarnas storlek och ägare. Inrättningen ska omedelbart anmäla de förändringar i innehaven som den fått kännedom om.

Om länsstyrelsen konstaterar att ett innehav av någon andel äventyrar pantlåneinrättningens försiktiga och sunda affärsverksamhet, kan länsstyrelsen förbjuda ägaren av andelen att utöva sin rösträtt.

Länsstyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om anmälningar till länsstyrelsen enligt denna paragraf.

11 b §

Koncessionshavaren ska till länsstyrelsen lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader efter att resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Koncessionshavaren ska också utan dröjsmål anmäla till länsstyrelsen att styrelsemedlemmar och verkställande direktören har bytts ut samt lägga fram en utredning över verkställande direktörens behörighet.

13 a §

Länsstyrelsen ska för en pantlåneinrättning förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om

- 1) bestämmelserna i 13 § inte har iakttagits,
- 2) en revisor inte är oberoende enligt 24 eller 25 § i revisionslagen, eller om
- 3) bolagsordningens bestämmelser om revisorernas antal eller behörighet har överträtts.

Länsstyrelsen ska be Centralhandelskammarens revisionsnämnd om yttrande innan sådana ärenden om oberoende avgörs som avses i 1 mom. 2 punkten.

Länsstyrelsens förordnande gäller till dess att en ny revisor har utsetts i stället för den som avses i 1 mom.

Länsstyrelsen meddelar pantlåneinrättningens förordnande enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Länsstyrelsen kan under en mandatperiod entlediga en revisor som den förordnat.

30 §

Länsstyrelsen beviljar pantlåneinrättningar tillstånd enligt 6 kap. 10 § 2 mom. och 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

30 a §

Om en pantlåneinrättning har för avsikt att flytta sin hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen, ska pantlåneinrättningen utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända länsstyrelsen en kopia av det flyttningsförslag och den redogörelse som avses i förordningens artiklar 8.2 och 8.3.

Registermyndigheten får inte ge intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) om länsstyrelsen innan tillstånd enligt 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av hemort eller bestämmelserna om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om länsstyrelsen har meddelat att den inte motsätter sig flyttning av hemorten.

30 b §

Om en pantlåneinrättning deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om länsstyrelsen innan tillstånd som avses i 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om länsstyrelsen har med-

delat att den inte motsätter sig fusionen eller delningen.

40 §

Länsstyrelsen ska förbjuda pantlånerörelse som bedrivs utan koncession enligt denna lag.

Om koncessionshavaren försummar sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (/) eller enligt sin bolagsordning, kan länsstyrelsen uppmana koncessionshavaren att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Länsstyrelsen kan förena förbud eller uppmaningar enligt denna paragraf med vite. Förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite om detta inte av något särskilt skäl är obehövligt. Vite döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I övrigt föreskrivs om vite i viteslagen (1113/1990).

40 a §

Länsstyrelsen ska återkalla koncessionen om

1) pantlåneinrättningen i sin verksamhet på ett väsentligt sätt har brutit mot lag, förordningar eller föreskrifter som en myndighet med stöd av lagar eller förordningar har meddelat eller fastställt eller om det inte längre finns förutsättningar för beviljande av koncession,

2) pantlåneinrättningen har upphört med sin verksamhet för en längre tid än 6 månader,

3) pantlåneinrättningen inte har inlett sin verksamhet inom 12 månader efter att koncession beviljats eller om

4) felaktiga uppgifter lämnades i ansökan om koncession.

Om länsstyrelsen med stöd av 1 mom. återkallar en pantlåneinrättnings koncession kan den samtidigt meddela föreskrifter om hur verksamheten ska avslutas.

Länsstyrelsen ska anmäla till registermyndigheten att en koncession har återkallats.

Om det med beaktande av förhållandena vore oskäligt att återkalla koncessionen kan länsstyrelsen i stället ge koncessionshavaren en skriftlig varning.

Länsstyrelsen kan på pantlåneinrättningens ansökan återkalla dess koncession om inrättningen har beslutat upphöra med den koncessionspliktiga verksamheten. På återkallelse enligt detta moment tillämpas 2 och 3 mom.

40 b §

Länsstyrelsen har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som är nödvändiga för tillsynen och behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallelse av koncession.

Länsstyrelsen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att på begäran få sådana andrauppgifter av koncessionshavaren som är nödvändiga för övervakningen av att denna lag iakttas.

40 c §

I förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om överklagande av beslut som har fattats enligt denna lag.

Beslut om att återkalla en koncession enligt denna lag ska iakttas trots att det har överklagats, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag**om ändring av försäkringsbolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i försäkringsbolagslagen av den (/) 7 kap. 7§, 25 kap. 2 § 1 mom.
 och 4—8 § samt 26 kap. 14—16 § och 18—20 §,
ändras 1 kap. 13 § 3 mom., 2 kap. 6 § 4 mom., 7 kap. 1 § 2 mom., 12 kap. 6 § 1 mom.,
 19 kap. 11 §, 20 kap. 11 §, 21 kap. 13 och 14 §, 22 kap. 8 §, 23 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom.
 2 punkten och 4 § 3 mom., rubriken för 25 kap. 2 §, 11 § 1 och 3 mom., 22 §, 26 kap. 2 § 2—
 4 mom., 29 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten samt 30 kap. 2 §, och
fogas till 2 kap. en ny 9 a § som följer:

1 kap.

**De centrala principerna för försäkringsbo-
lags verksamhet samt tillämpning av lagen**

13 §

Koncession, huvudkontor och tillsyn

Försäkringsbolagens verksamhet övervakas av Finansinspektionen. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

2 kap.

**Bildande av försäkringsbolag och konces-
sion**

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har getts. Finansin-

spektionen ska underrätta besvärsmyndighe-
 ten om beslutet. I lagen om Finansinspektio-
 nen (/) föreskrivs om anförande och be-
 handling av besvär.

9 a §

*Återkallelse av koncession och begränsning
av koncessionsenlig verksamhet*

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektio-
 nen föreskrivs om återkallelse av försäk-
 ringsbolags koncession och om begränsning
 av koncessionsenlig verksamhet.

7 kap.

Revision och särskild granskning

1 §

Tillämplig lag

På försäkringsholdingsamamslutning till-
 lämpas 3 § i detta kapitel och 31 § i lagen om
 Finansinspektionen.

12 kap.

Proaktiv tillsyn över försäkringsbolags solvensställning

6 §

Tillsynsåtgärder

Om det utvidgade verksamhetskapitalet som räknats ut för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag, underskrider kapitalkravet enligt den mätning av det grundläggande kapitalkravet som beräknats enligt 5 § 2 mom., ska bolaget omedelbart för godkännande lämna Finansinspektionen en plan för återställande av solvensställningen till en sådan nivå att det utvidgade verksamhetskapital som beräknats för denna mätning uppfyller det krav som ställs på det. Om Finansinspektionen inte godkänner planen eller om bolaget inte inom föreskriven tid kan vidta de åtgärder som anges i planen, kan Finansinspektionen begränsa livförsäkringsbolagets koncessionsenliga verksamhet eller återkalla koncessionen i enlighet med 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen.

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

11 §

Ändringssökande

De i fusionen deltagande bolagen och den som framställt anmärkning och som anser att Finansinspektionens beslut kränker hans rätt har rätt att överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas skyndsamt.

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

11 §

Ändringssökande

Det ursprungliga och det övertagande bolaget samt den som framställt anmärkning och som anser att Finansinspektionens beslut kränker hans rätt har rätt att överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas skyndsamt.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

13 §

Ändringssökande

Det överlåtande och det övertagande bolaget samt den som framställt anmärkning och som anser att Finansinspektionens beslut kränker hans rätt har rätt att överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas skyndsamt.

14 §

Rättsverkningar av överlåtelse av försäkringsbeståndet

Försäkringsbeståndet övergår på det övertagande bolaget då Finansinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. Finansinspektionen kan på ansökan även fastställa en senare tidpunkt för försäkringsbeståndets övergång.

I 26 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallelse av ett försäkringsbolags koncession då det har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten. I 20 kap. i aktiebolagslagen föreskrivs om upplösning av bolaget om det inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 2 mom. får ett försäkringsaktiebolag vars hela försäkringsbestånd överlåtits och vars koncession har återkallats i enlighet med 26 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen dock efter att ha gjort nödvändiga ändringar i bolagsordningen fortsätta med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet utan sådant likvidations- och upplösning förfarande som nämns i 23 kap. Ändringen av bolagsordningen ska anmälas för registrering inom sex månader efter att koncessionen återkallats. Om ändringen av bolagsordningen inte har anmälts för registrering inom nämnda tid eller om registrering har vägrats och beslutet har vunnit laga kraft, har beslutet om fortsatt verksamhet förfallit. En sådan ändring av bolagsordningen som avses i detta moment behöver inte fastställas av Finansinspektionen.

22 kap.

Ändring av bolagsform

8 §

Ändringssökande

Ett bolag samt den som framställt anmärkning och som anser att Finansinspektionens beslut kränker hans rätt har rätt att överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären sk behandlas skyndsamt.

23 kap.

Likvidation och konkurs

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen

Om ett försäkringsbolags koncession har återkallats i enlighet med 26 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen 1 punkten på grund av att bolaget har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten och inte fortsätter att be-

driva annan affärsverksamhet, tillämpas på försäkringsbolagets likvidation och upplösning på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 1—22 § i aktiebolagslagen. Vad som i 20 kap. i aktiebolagslagen föreskrivs om aktieägare tillämpas på motsvarande sätt på de försäkringstagardelägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag som var delägare i bolaget när stämmobeslutet om överlåtelse av försäkringsbeståndet fattades. Vid skifte av tillgångar i enlighet med 20 kap. 15 § 1 mom. i aktiebolagslagen skall bestämmelserna om återbetalning av garantikapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag i 22 § 2 mom. beaktas.

2 §

Förutsättningar för försättande i likvidation

Ett försäkringsbolag ska försättas i likvidation och upplösas, om

2) försäkringsbolagets koncession har återkallats på grund 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen

4 §

Beslut om likvidation

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. förordnar Finansinspektionen att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämmans beslut träder i likvidation och upplöses, när försäkringsbolagets koncession har återkallats i enlighet med 26 § 1 eller 2 mom.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

2 §

Social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar

11 §

Tillsättande av ombud och ombudets rättigheter

I de fall som avses i 9 § ska Finansinspektionen tillsätta ett i 29 § i lagen om Finansinspektionen avsett ombud vid försäkringsbolaget. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att avyttra och pantsätta egendom. Utöver befogenheter enligt den nämnda paragrafen har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 13 § i detta kapitel.

Finansinspektionen ska ge ombudet intyg över förordnande till uppdrag enligt 1 mom.

22 §

Verkställighet och ändringssökande

Beslut om förbud att avyttra och pantsätta egendom får överklagas i enlighet med lagen om Finansinspektionen. Besvär ska anföras inom 30 dagar från det att inspektionens beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

26 kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §

Försäkringsgrupper och bestämmelser som är tillämpliga på den extra tillsynen över dem

På försäkringsbolag som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag i tredje land tillämpas 4 §, 5 § 1 mom., 6—11 §, 12 § 1 och 3 mom., 13 och 17 § samt 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelserna i 5 § 2 och 3 mom., 6—11 §, 12 § 2 och 3 mom., 13 och 17 § samt 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen tillämpas på försäkringsbolag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag eller försäkringsföretag i tredje land.

På försäkringsbolag vars moderföretag är ett holdingföretag med verksamhet i många branscher tillämpas 13 och 17 § samt 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

29 kap.

Avgörande av tvister samt straffpåföljder

3 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som uppsåtligen

2) i strid med 23 kap. 17 § 2 mom. eller 35 § 1 mom. eller i strid med en enligt 27 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen förordnad begränsning av verksamheten beviljar nya försäkringar,

ska, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

5 §

Försäkringsbolagsförseelse

Den som uppsåtligen

5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt 3 kap. 2, 5, 8 eller 12 § eller 19—21 §, 4 kap. 5 eller 11 §, 11 kap. 23, 25 eller 26 §, 12 kap. 5, 6, 13 eller 14 §, 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31, 37 eller 38 §, 25 kap. 2, 3 eller 12 §, 26 kap. 5, 12 eller 13 §, 31 kap. 4 § eller som enligt 31 § i lagen

om Finansinspektionen ska lämnas till Finansinspektionen,

 ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförelse* dömas till böter.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

2 §

Social- och hälsovårdsministeriets rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till

1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen,

3) andra EES-staters myndigheter som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamhet eller över finansmarknaden,

4) revisorer vid försäkringsbolag eller vid kreditinstitut eller finansiella institut som hör till samma koncern som ett försäkringsbolag,

5) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som har till uppgift att delta i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över organ som deltar i försäkringsbolags likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över personer som utför lagstadgad revision i försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som övervakar lagligheten i försäkringsbolagens verksamhet samt till organ som svarar för tillsynen över försäkringsmatematikerna,

9) EES-staters myndigheter och organ som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) Finlands eller någon annan EES-stats centralbank och till andra myndighetsorgan som har liknande penningpolitiska uppgifter samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen,

11) andra staters än EES-staters myndigheter och organ enligt 3—8 punkten för utförande av tillsynsuppdrag, om den information som ska lämnas i vederbörande stat är sekretessbelagd i enlighet med 1 §.

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att lämna ut endast information som behövs för att de myndigheter som nämns i 1 mom. ska kunna utföra sina uppdrag.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom. och 6 § 3 mom. samt 6 a § som samtidigt flyttas till 2 kap., sådana de lyder, 1 § 3 mom. och 6 § 3 mom. i lag /2008 och 6 a § i lag 1125/2006, samt *fogas* till lagen nya 6 b och 6 c § som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16,17,19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—12 §, 5 kap 3 §, 7 § 2 mom. och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—4 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 2 punkten och 11 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1 §, 2 § 8 och 9 punkten, 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten, 7—22 § och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 § och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. och inte heller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 § och 10—12 § i försäkringsbolagslagen (/).

2 kap.

Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag

6 §

Koncession

Vad som i 2 kap. 6 § 1 och 4 mom., 23 kap. 4 § 3 mom. och 5 § samt 6 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen föreskrivs om Finansinspektionen gäller också statsrådet, om det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet ska begära Finansinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

6 a §

Återkallelse av koncession

Statsrådet kan återkalla ett arbetspensionsförsäkringsbolags koncession om de försäkrade förmånerna i tillräcklig utsträckning kan tryggas genom begränsning av bolagets verksamhet i enlighet med 6 b § och om

1) väsentliga förutsättningar för beviljande av koncession eller för inledande av verksamheten saknas,

2) bolaget inte inom utsatt tid har vidtagit åtgärder som angivits i en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 26 kap. 12 eller 13 § i försäkringsbolagslagen eller i 20 § i denna lag eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller om

3) bolaget grovt har försummat skyldigheten att iakttä förbud enligt 33 eller 48 § i lagen om Finansinspektionen (/).

Statsrådet kan återkalla ett bolags koncession också om

1) det i bolagets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd av dem, koncessionsvillkor eller stadgar som gäller bolagets verksamhet,

2) bolaget har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) bolagets verksamhet inte har inletts inom 12 månader efter det att koncessionen beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen och tillsynen lämnades när koncessionen söktes.

Bolaget ska innan beslut fattas enligt 1 mom. 1 och 3 punkten och 2 mom. 1 punkten ges en skälig tid för att avhjälpa bristen om det inte med tanke på tryggandet av de försäkrade förmånerna är nödvändigt att återkalla koncessionen omedelbart.

Statsrådet ska återkalla en koncession som det beviljat bolaget om detta har försatts i konkurs eller likvidation genom registermyndighetens eller en domstols beslut eller

om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

Om återkallelsen av koncessionen inte baseras på Finansinspektionens framställning, ska Finansinspektionens utlåtande inhämtas.

6 b §

Begränsning av koncessionsenlig verksamhet

Statsrådet kan för viss tid begränsa ett bolags koncessionsenliga verksamhet om

1) om de i 6 a § 1 mom. 1—3 angivna förutsättningarna för återkallelse av koncessionen inte är uppfyllda eller om

2) det vid skötseln av bolaget har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet och det är uppenbart att fortsatt verksamhet skulle äventyra de försäkrade förmånerna.

Om ett missförhållande inte har avhjälpits inom utsatt tid, kan koncessionsvillkoren ändras varaktigt.

På beslut enligt denna paragraf tillämpas 6 a § 3—5 mom.

3 kap.

Delägarskap i arbetspensionsförsäkringsbolag

6 c §

Delägare i ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag är försäkringstagarna och de försäkrade samt, om så bestäms i bolagsordningen, innehavarna av garantiandelar.

Genom ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolags bolagsordning kan försäkringstagares delägarskap begränsas endast på så sätt att delägarskap uppkommer först då efter att försäkringen trädde i kraft har förflutit en viss tid som inte får överskrida tre år och så att återförsäkring inte medför delägarskap.

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 8 §, 15 § 1 mom., 15 c och 16 §, 42 § 2 mom., 43, 44 och 72 § samt 79 § 2 och 3 mom., sådana de lyder 8 §, 15 § 1 mom., 16 §, 42 § 2 mom., 43, 44 och 72 § sådana de lyder i lag /2008 och 15 c § i lag 331/2004, 79 § 2 mom. i de nämnda lagarna 331/2004 och /2008 och 3 mom. i lagarna 637/2000 och 50/2002 och i nämnda lag /2008, samt

ändras 7 § 1 mom., 9 §, 12 § 1 mom., 14, 17, 21 och 45 §, 47 § 5 mom., 60 och 69 §, 76 § 2 punkten och 77 §, sådana de lyder, 7 § 1 mom., 9 §, 12 § 1 mom., 14, 17, 21 och 45 §, 47 § 5 mom. och 60 § i lag nämnda lag /2008, 14 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 80/1999, 69 § i den nämnda lag 80/1999, 76 § 2 punkten i lag 363/2001 och 77 § i lag 359/2002, som följer:

7 §

En filials etableringsanmälan

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten efter att den myndighet i hemstaten som svarar för försäkringsinspektionen har gjort en anmälan till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Etablering av en filial i Finland betraktas som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten.

9 §

Inledande av en filials verksamhet

En filial kan börja bedriva direktförsäkringsverksamhet i Finland när det utländska EES-försäkringsbolaget har fått en anmälan enligt 59 § i lagen om Finansinspektionen (/) eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i paragrafen, då tidsfristen för behandlingen av ansökan har gått ut.

12 §

Ändrade uppgifter

Om det sker förändringar i de uppgifter som ett utländskt EES-försäkringsbolag enligt 7 eller 10 § har anmält till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i hemstaten, ska förfarandet enligt 9 eller 11 § iakttas.

14 §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag

Finansinspektionen utövar tillsyn över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland i enlighet med denna lag och lagen om Finansinspektionen. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspek-

tionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

17 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om förbudande och begränsning av filialers verksamhet

21 §

Besvärsrätt

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att ansökan och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna inkommit besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras.

Om beslut inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall avse ett avslagsbeslut. Sådana besvär kan anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärinstansen om att beslut meddelats. Övriga bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

45 §

Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av koncessionsenlig verksamhet och om återkallelse av koncessionen.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

Finansinspektionen ska i enlighet med 29 § i lagen om Finansinspektionen tillsätta ett ombud vid filialen för ett försäkringsbolag från tredje land. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har utöver de befo-

genheter som framgår av den nämnda paragrafen rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar enligt 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.

60 §

Marknadsföring

Bestämmelser om ett utländskt försäkringsbolags marknadsföring samt om tillsynen över marknadsföringen och avtalsvillkor finns i försäkringsbolagslagen och lagen om Finansinspektionen. Ett utländskt försäkringsbolag ska i sin marknadsföring dessutom uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, sitt huvudkontors adress samt det kontors eller den filials adress som försäkringsavtal ska ingås med.

69 §

Kungörelse i officiella tidningen

Finansinspektionen ska efter att med stöd av 15 § 2 mom. eller med stöd av 61 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen ha förbjudit ett utländskt EES-försäkringsbolag att avyttra eller pantsätta bolagets tillgångar i Finland eller efter att ha förbjudit bolaget att betala ut försäkringarnas återköpsvärde till försäkringstagarna, på bolagets bekostnad publicera förbudsbeslutet i officiella tidning-

en eller vid behov i två eller flera dagstidningar.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som uppsåtligen

2) i strid med 13 §, 17 § 3 mom. eller 55 § eller en begränsning i enlighet med 27 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen meddelar nya försäkringar,

ska enligt vad som föreskrivs i försäkringsbolagslagen dömas för *olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet*.

77 §

Försäkringsbolagsbrott

Den som i strid med ett förbud som Finansinspektionen har meddelat med stöd av 15 § 2 mom. eller 47 § eller 61 § 3 mom. i lagen om Finansinspektion överlåter eller pantsätter egendom som bolaget besitter i Finland, ska dömas enligt vad som i lagen om försäkringsbolag föreskrivs om *försäkringsbolagsbrott*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag**om ändring av lagen om försäkringsföreningar**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 9 kap. 5 §, 12 kap. 6, 6 d och 7 §, 12 a kap. 9 och 10 § och 16 kap. 10 § 3 mom., sådana de lyder, 9 kap. 5 § i lagarna 340/2000 och 1320/2004, 12 kap. 6 § i lag 81/1999 och i nämnda lag 340/2000, 12 kap. 6 d § i lagarna 952/2000 och 333/2004, 12 kap. 7 § i nämnda lag 333/2004, 12 a kap. 9 och 10 § i nämnda lag 952/2000 och 16 kap. 10 § 3 mom. i lag 638/2000, samt

ändras 2 kap. 5 a § 2 mom., 8 kap. 2 § 4 mom., 12 kap. 1, 2, 4 och 6 a § och 6 c § 4 mom., 14 kap. 11 § 4 mom., 14 a kap. 9 § 4 mom. samt 16 kap. 7 § 2 punkten och 10 § 2 mom., sådana de lyder, 2 kap. 5 a § 2 mom. i nämnda lag 340/2000, 8 kap. 2 § 4 mom. i lag 719/2005, 12 kap. 1 § i nämnda lag 81/1999, 12 kap. 2 § i lag 365/2001, 12 kap. 4 § i nämnda lag 340/2000 och i lag 709/2004, 12 kap. 6 a § delvis ändrad i nämnda lagar 340/2000 och 952/2000, 12 kap. 6 c § 4 mom., 16 kap. 7 § 2 punkten och 10 § 2 mom. i nämnda lag 333/2004 samt 14 kap. 11 § 4 mom. och 14 a kap. 9 § 4 mom. i nämnda lag 719/2005, som följer:

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

5 a §

Om beslut inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall avse ett avslagsbeslut. Sådana besvär kan anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsinstansen om att beslut meddelats. Övriga bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns i lagen om Finansinspektionen (/).

8 kap

Ändring av sammanslutningsform

2 §

Föreningen samt den som framställt anmärkning får överklaga beslutet enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

1 §

Finansinspektionen utövar tillsyn över försäkringsföreningarnas verksamhet. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

2 §

Bestämmelser om en försäkringsförenings marknadsföring samt om tillsynen över marknadsföringen och avtalsvillkor finns i försäkringsbolagslagen (/) och lagen om Finansinspektionen.

4 §

Finansinspektionen övervakar att försäkringsföreningarna iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkrings-sed.

Finansinspektionen ska i synnerhet övervaka att försäkringsföreningarnas solvens och för denna relevanta omständigheter är ordnade på ett sätt som tryggar de försäkrade för-

månerna samt att föreningarna har effektiva och tillförlitliga förvaltnings- och styrsystem. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsföreningarnas marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

6 a §

Om Finansinspektionen har bestämt att en försäkringsförenings verksamhet ska avslutas är föreningen försatt i likvidation och ska upplösas.

6 c §

Finansinspektionen ska för försäkringsföreningen tillsätta ett ombud enligt 29 § i lagen om Finansinspektionen. Ombudet ska övervaka att föreningen iakttar förbud mot avyttring och pantsättning av tillgångar. Utöver de befogenheter som föreskrivs i den nämnda paragrafen har ombudet rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar i enlighet med 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.

14 kap.

Fusion

11 §

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får överklaga beslutet enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvär ska behandlas i brådskande ordning.

14 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

9 §

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får överklaga beslutet enligt vad som före-

skrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvär ska behandlas i brådskande ordning.

16 kap.

Särskilda stadganden

7 §

Den som uppsåtligen

2) i strid med 13 kap. 28 § eller en begränsning i enlighet med 27 § i lagen om Finansinspektionen meddelar nya försäkringar, ska, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsrörelse* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

10 §

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringssekretessen till

1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,
2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som utövar tillsyn över finansmarknaden,

3) andra EES-staters myndigheter som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamhet eller över finansmarknaden,

4) revisorer vid försäkringsföreningar,

5) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som har till uppgift att delta i försäkringsföretags likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över organ som deltar i försäkringsföretags likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som övervakar lagligheten i försäkringsföretags verksamhet samt till or-

gan som svarar för tillsynen över försäkringsmatematikerna,

9) EES-staters myndigheter och organ som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) Finlands eller någon annan EES-stats centralbank och till andra myndighetsorgan som har liknande penningpolitiska uppgifter samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till

11) andra stater än EES-staters myndigheter och organ enligt 3—8 punkten för utförande av tillsynsuppdrag, om den information som ska lämnas i vederbörande stat är sekretessbelagd i enlighet med 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

20.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsförmedling

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 15 juli 2005 om försäkringsförmedling (570/2005) 6 kap., 38 § 2 och 3 mom., 39 §, 44 § 2 mom. och 47 § samt ändras 2 § 2 mom., 8 § 1 mom. 7 punkten, 37 §, rubriken för 38 § och 38 § 4 mom. som följer:

2 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

På försäkringsförmedling som gäller återförsäkring tillämpas inte 19—23, 25 och 26 §, 28 § 2 och 3 mom., 29 §, 40 § 2—4 mom. och 41 § och inte heller 6 kap. i lagen om Finansinspektionen (/). Denna lag tillämpas inte på försäkringsförmedling som från en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bedrivs i Finland, om verksamheten endast gäller återförsäkring och verksamheten övervakas i det aktuella landet på ett sätt som minst motsvarar kraven i denna lag eller på ett därmed jämförbart sätt.

8 §

Anteckningar i försäkringsförmedlarregistret

I försäkringsförmedlarregistret ska antecknas

7) sådana av Finansinspektionen utfärdade uppmaningar och förbud som har förenats med vite enligt 38 eller 48 § i lagen om Finansinspektionen,

37 §

Tillsyn över försäkringsförmedlare

Finansinspektionen övervakar att denna lag och med stöd av den utfärdade föreskrifter

och bestämmelser iakttas. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

38 §

Förbud mot försäkringsförmedling

Om en försäkringsförmedlare i något väsentligt avseende har försummat sina skyl-

digheter enligt denna lag och försummelserna eller felen inte har avhjälpits inom en skälig tid som Finansinspektionen bestämt, kan Finansinspektionen förbjuda försäkringsförmedlaren att fortsätta med sin verksamhet tills saken har rättats till eller, om försummelserna eller felen är grova, avföra försäkringsförmedlaren ur registret.

Denna lag träder i kraft den

20 .

21.

Lag**om ändring av lagen om pensionsstiftelser**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 36 a §, 46 § 9 mom., 66—68 § och 133 § samt 134 § 1 mom., av dem 36 a § sådan den lyder i lagarna 201/1998 och 85/1999, 46 § 9 mom. sådant det lyder i lag 382/2005, 66 § sådan den lyder i lag 471/2007, 67 och 68 § i lag 391/2006 och 134 § 1 mom. i nämnda lag 85/1999 samt

ändras 64 och 65 §, 72 § 2 mom., 129 § 2 punkten, 132 b § och 137 a § 2 mom., av dem 64 § sådan den lyder i nämnda lag 85/1999 och i lag 1127/2006, 65 § i nämnda lagar 391/2006 och 1127/2006, 132 b § i lag 288/2007 och 137 a § 2 mom. i nämnda lag 391/2006, samt

fogas till 78 § ett nytt 5 mom. som följer:

64 §

Finansinspektionen svarar för tillsynen över pensionsstiftelserna. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

65 §

En pensionsstiftelse ska varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer till Finansinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisionsberättelsen och en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär. I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få andra upplysningar.

Pensionsstiftelsen ska inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet be-

stämmer lämna de uppgifter om sin verksamhet som ministeriet behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

72 §

Av Finansinspektionen fastställda ändringar i pensionsstiftelsens stadgar, av Finansinspektionen med stöd av 20 § 3 mom. i denna lag samt med stöd av 26 § 8 mom. och 29 § i lagen om Finansinspektionen meddelat förordnande samt förbud enligt 69 § i denna lag ska antecknas i registret utan särskild anmälan.

78 §

Vad som föreskrivs i detta kapitel tillämpas också då Finansinspektionen med stöd av

26 § i lagen om Finansinspektionen har förordnat om upplösning av en pensionsstiftelse.

2) till Finansinspektionen.

129 §

Den som

2) handlar i strid med förordnande som meddelats med stöd av 26 § 8 mom. i lagen om Finansinspektionen,

ska, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av pensionsstiftelseverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

132 b §

Utöver vad som föreskrivs i lagen om ofentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till

1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,

137 a §

På Finansinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 6 mom., 36 § 1 mom., 37 § 1 mom., 41 § 1 mom. 2 punkten, 41 a § 1, 2, 4 och 5 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 a § 9 mom., 55 § 3 mom., 65 § 2 mom., 88 § 5 och 6 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 mom., 132 b §, 132 c § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 66, 98-100 och 166 § samt 167 § 1 mom., av dem 66 § sådan den lyder i lagarna 200/1998 och 84/1999, 99 och 100 § i lag 392/2006 och 167 § 1 mom. i nämnda lag 84/1999, samt

ändras 96 och 97 §, 105 § 2 mom., 162 § 2 punkten, 165 b § och 172 a § 2 mom., av dem 96 § sådan den lyder i nämnda lag 84/1999 och i lag 1128/2006, 97 § i nämnda lagar 392/2006 och 1128/2006, 165 b § sådan den lyder i lag 287/2000 och 172 a § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 392/2006, samt

fogas till 111 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 84/1999 och i lagarna 1322/1997 och 420/2003, ett nytt 4 mom. som följer:

96 §

Finansinspektionen svarar för tillsynen över försäkringskassorna. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

97 §

En försäkringskassa ska varje år inom en månad från det kassamöte vid vilket bokslutet och verksamhetsberättelsen har fastställts eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer till Finansinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberät-

telsen, revisionsberättelsen och en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär. I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få andra upplysningar.

Försäkringskassan ska inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer lämna de uppgifter om sin verksamhet som ministeriet behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

105 §

Av Finansinspektionen fastställda ändringar i försäkringskassans stadgar, av Finansinspektionen med stöd av 28 § 3 mom. i denna lag samt med stöd av 26 § 8 mom. och 29 § i lagen om Finansinspektionen meddelat förordnande samt förbud enligt 101 § i denna lag ska antecknas i registret utan särskild anmälan.

111 §

Vad som föreskrivs i detta kapitel tillämpas också då Finansinspektionen med stöd av 26 § i lagen om Finansinspektionen har förordnat om upplösning av en försäkringskassa.

162 §

Den som

2) antar nya medlemmar till en försäkringskassa eller uppbär avgifter till kassan i

strid med 130 § eller som handlar i strid med förordnade som utfärdats med stöd av 26 § 8 mom. i lagen om Finansinspektionen ska, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringskasseverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

165 b §

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till

1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,
2) till Finansinspektionen.

172 a §

På Finansinspektionen tillämpas inte vad som i 65 §, 70 § 1 mom., 74 a § 1 mom. 2 punkten, 74 b § 1, 2, 4 och 5 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 82 a § 4 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 b § 9 mom., 91 § 4 mom., 97 § 2 mom., 132 § 3 mom., 165 § 2 mom., 165 b §, 165 c § 1 mom. 5 punkten och 3 mom., 167 § och 170 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av lagen om arbetslöshetskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 24 augusti 1984 om arbetslöshetskassor (603/1984) 58, 58 a och 59 §, sådana de lyder, 58 § delvis ändrad i lag 913/2000, 58 a § i lag 1291/2001 och 59 § i nämnda lag 913/2000, som följer:

58 §

Tillsyn

Finansinspektionen svarar för tillsynen över arbetslöshetskassorna. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

58 a §

Finansinspektionens rätt att få information

Finansinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av information, utöver vad som föreskrivs annanstans i lag, rätt att av skattestyrelsen och Pensionsmyndigheten avgiftsfritt få den information som behövs för utredning av missbruk samt för beredning och uppföljning av lagstiftning.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra informationsbegränsningar har Finansinspektionen rätt att för upprätthållande av det register över förmånstagare som avses i 13 kap. 10 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avgiftsfritt av arbetslöshetskassorna och av dem som upprätthåller de betalningssystem som arbetslöshetskassorna använder få följande nödvändiga uppgifter:

1) förmånstagarnas personbeteckningar och sådana bakgrundsuppgifter om förmånstagarna som har samband med betalningen,

2) vilka förmåner som betalats till en person,

3) vilka tidsperioder de utbetalda förmånerna hänför sig till samt om omständigheter

som har varit relevanta för fastställandet av förmånerna,

4) arbetslöshetskassornas beslut och om handläggningen av förmånsansökningar.

59 §

Finansinspektionens befogenheter

Om en arbetslöshetskassa försummar sina skyldigheter enligt denna lag, lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller enligt annan lagstiftning om utkomstskydd för arbetslösa eller vad som föreskrivs i kassans stadgar kan Finansinspektionen sätta ut en skäligen inom vilken kassan ska avhjälpa försummelsen.

Om arbetslöshetskassan inte inom utsatt tid rättar sig efter en uppmaning som avses i 1 mom. och om försummelsen är väsentlig kan Finansinspektionen i sådana fall som nämns i 1 mom. tills vidare förvägra arbetslöshetskassan statsandel. Om Finansinspektionen har förvägrat kassan statsandel gäller beslutet också stödavgiften från arbetslöshetsförsäkringsfonden.

Finansinspektionen kan förordna om upplösning av en arbetslöshetskassa om det är uppenbart att kassan inte kan fullgöra sina åtaganden. I 11 kap. föreskrivs om upplösning.

Finansinspektionens befogenheter regleras dessutom i lagen om Finansinspektionen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag**om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 8 december 2006 om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) 23 och 24 §,
ändras 5 § 2 mom., 8 § 2 mom., 22 § och 25 § 2 mom. samt
fogas till 12 § ett nytt 3 mom. som följer:

5 §

Grunder för klassificeringen

 Pensionsanstaltens styrelse ska följa tillämpningen av de grunder som avses i 1 mom. och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen ska tillställas Finansinspektionen.

8 §

Grunder för användning av derivatavtal

 Pensionsanstaltens styrelse ska följa den risk som tillämpningen av de grunder som avses i 1 mom. innebär för pensionsanstalten och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen ska tillställas Finansinspektionen.

12 §

Allmän bestämmelse om täckning av ansvarsskulden

 Finansinspektionen kan förbjuda en pensionsanstalt att hänföra en placering till täck-

ningen av ansvarsskulden, om placeringens verkliga värde inte kan anges på ett tillförlitligt sätt eller om en realisering av placeringen är exceptionellt svår.

22 §

Tillstånd till undantag

Finansinspektionen kan på ansökan av pensionsanstalten för högst två år i sänder höja en eller flera i 15—18 § avsedda begränsningar till högst 20 procent av ansvarsskulden, förutsatt att detta inte bedöms äventyra en sund utveckling av den lagstadgade pensionsförsäkringsverksamheten. Finansinspektionen skall, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 3 §.

25 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

 Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av och innehållet i de grunder och de utredningar som avses i 5 och 8 §, om uppgörandet av och innehållet i täckningsförteckningen samt om när de ska sändas till Finansinspektionen, om an-

vändningen och klassificeringen av derivatavtal, om värderingen av tillgångar och om förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

25.

Lag

om ändring av trafikförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) 14 e § 4 mom., 17 § 2 mom., 18 § 1, 2 och 5 mom., och 18 a § 2 mom., sådana de lyder, 14 e § 4 mom. i lag 1380/2001 samt 17 § 2 mom., 18 § 1, 2 och 5 mom. och 18 a § 2 mom. i lag 88/1999, som följer:

14 e §

Om försäkringsbolaget eller dess skaderegleringsrepresentant inte iakttar de bestämmelser som avses i 1—3 mom. kan Finansinspektionen vidta sådana tillsynsåtgärder mot försäkringsbolaget som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen (/).

17 §

Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iakttas i Trafikförsäkringscentralens ersättnings- och försäkringsverksamhet samt över försäkringsmatematiska faktorer. Angående trafikförsäkringscentralens åligganden i anslutning till verkställigheten av denna lag, angående dess förvaltning samt försäkringsbolagens skyldighet och rätt att i förhållande till sina här influtna premieintäkter eller antalet här försäkrade risker delta i centralens utgifter och inkomster föreskrivs i centralens stadgar, vilka utfärdas genom förordning av statsrådet sedan centralen beretts tillfälle att framlägga förslag därom. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om Trafikförsäkringscentralens bokslut och revision.

18 §

Försäkringsbolaget ska skriftligen tillställa Finansinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller trafikförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk. På Finansinspektionen ankommer att övervaka att försäkringsvillkoren överensstämmer med denna lag.

Finansinspektionen kan vid behov kräva att av försäkringsbolaget få en utredning om de grunder för försäkringspremierna, de formulär och de andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsbolagen ska så som Finansinspektionen föreskriver låta utföra de undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

18 a §

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om insamlingen och statistikföringen av sådana uppgifter om skador som kan främja trafiksäkerheten.

Denna lag träder i lag den 20 .

26.

Lag**om ändring av 5 § i patientskadelagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 5 § 3 och 4 mom. i patientskadelagen av den 25 juli 1986 (585/1986), som följer:

5 §

Försäkringsgivare

Samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse i Finland ska vara medlemmar i Patientförsäkringscentralen. Centralen svarar för ersättningsverksamheten enligt denna lag och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning. Centralen ansvarar för skada då fall av underlåtenhet att ta försäkring föreligger samt bestämmer och uppbär i 4 § 2 mom. nämnd förhöjd försäkringspremie. Dessutom ska centralen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till centralen samt även handha övriga uppgifter som anges i 23 kap. 21 § i försäkringsbolagslagen och i 49 § lagen om ut-

ländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vidtar centralens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer. När Patientförsäkringscentralen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till centralen upp till det belopp som denna har betalt ut i ersättning.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer Patientförsäkringscentralens stadgar. Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iakttas i Patientförsäkringscentralens ersättnings- och försäkringsverksamhet samt över försäkringsmatematiska faktorer.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag**om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 30 januari 1998 om miljöskadeförsäkring (81/1998) 7 § 5 mom., 9 § 2 mom., 11 § och 18 § 4 mom., sådana de lyder i lag 90/1999, som följer:

7 §

Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen

Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iaktas i Miljöförsäkringscentralens ersättnings- och försäkringsverksamhet samt över försäkringsmatematiska faktorer.

9 §

Försummelse av försäkringskyldigheten

Finansinspektionen meddelar föreskrifter om beräkning av den genomsnittliga försäkringspremien.

11 §

Finansinspektionens rätt att få upplysningar och meddela föreskrifter

Försäkringsbolaget ska tillstålla Finansinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeförsäkring

för kännedom senast en månad innan villkoren tas i bruk.

Finansinspektionen kan kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer Finansinspektionen en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om förändret av statistik över försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen ska på det sätt som Finansinspektionen föreskriver utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt denna lag förutsätter.

18 §

Utbetalning av ersättning

Om det på grundvalen av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas i enlighet med 3 mom., kan Finansinspektionen besluta att i ersättning tills vidare ska utbetalas endast en del av den fulla ersättningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag**om ändring av 30 a § i lagen om olycksfallsförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut fogas till 30 a § i lagen av den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948), sådan nämnda paragraf lyder i lagarna 723/2002, 1373/2003 och 681/2005, ett nytt 4 mom. som följer:

30 a §

Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iaktas i Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbunds ersätt-

nings- och försäkringsverksamhet samt över försäkringsmatematiska faktorer.

Denna lag träder i kraft den 20.

29.

Lag**om ändring av 11 och 15 § i lagen om Utbildningsfonden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om Utbildningsfonden (1306/2002) 11 § 2 mom.
och 15 § som följer:

11 §

Rätt att få och lämna ut uppgifter

15 §

Tillsyn

Fonden har utan hinder av sekretessbestämmelser och övriga begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att för tillsynen över fonden till Finansinspektionen lämna behövlig information om dem som beviljas yrkesexamensstipendium.

Finansinspektionen svarar för tillsynen över Utbildningsfondens verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag**om ändring av 4 och 28 § i lagen om vuxenutbildningsstöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2000 om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) 4 § 2 mom.
och 28 § 2 mom., av dem 4 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1308/2002, som följer:

4 §

Verkställighet

28 §

Rätt att få och lämna ut uppgifter

Den i lagen om Utbildningsfonden (1306/2002) avsedda Utbildningsfonden svarar för beviljandet och utbetalningen samt den övriga verkställigheten av vuxenutbildningsstödet. Fondens verksamhet övervakas av Finansinspektionen. Folkpensionsanstalten sköter uppgifterna i anslutning till statsborgen för studielån som beviljas dem som får vuxenutbildningsstöd.

Fonden har rätt att till folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen och Finansinspektionen lämna ut uppgifter om dem som får vuxenutbildningsstöd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 12 kap. 7 § 4 mom., 13 kap. 10 § 1 mom. inledande stycket och 4 mom. samt 14 kap. 4 § 1 mom., av dem 12 kap. 7 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1089/2006, som följer:

12 kap.

Sökande av ändring

7 §

Undanröjande av beslut

Likaså kan Finansinspektionen för besvärskommittén för utkomstskyddsärenden föreslå att ett på ovan nämnt sätt felaktigt beslut av en arbetslöshetskassa eller för försäkringsdomstolen att ett beslut av besvärskommittén för utkomstskyddsärenden ska undanröjas. Efter att ha gjort en ovan nämnd framställning kan Finansinspektionen förordna att utbetalningen av förmånen ska inställas temporärt eller att den ska betalas till det belopp framställningen avser. Dessutom har utkomstskyddsombudet rätt att ansöka om att ett lagakraftvunnet beslut i ett ärende som gäller arbetskraftspolitiska förutsättningar ska undanröjas enligt vad som föreskrivs i 1 och 2 mom.

13 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

10 §

Register över förmånstagare

Registret över förmånstagare är ett personregister vid Finansinspektionen och är ett basregister för förmåner som arbetslöshetskassorna betalar ut. De uppgifter som insamlats för registret över förmånstagare får användas endast för

I lagen om Finansinspektionen (/) och i lagen om försäkringskassor föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få och lämna ut uppgifter.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

4 §

Verkställighetsanvisningar

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar allmänna anvisningar i syfte att åstadkomma en enhetlig praxis i fråga om arbetslöshetsförmånerna. Anvisningarna bereds av Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag**om ändring av 12 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002)
12 kap. 7 § 1 mom. som följer:

12 kap.

**Bestämmelser om verkställighet av stöd,
understöd och förmåner**

7 §

Anvisningar om verkställighet av studiesociala förmåner i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

allmänna anvisningar om de studiesociala förmånerna i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning. Anvisningarna bereds av Finansinspektionen i samarbete med arbets- och näringsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

För att en enhetlig praxis ska åstadkommas
meddelar social- och hälsovårdsministeriet

33.

Lag**om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998)
10 § 3 mom., 11 §, rubriken för 22 a § och 1, 2 och 4 mom. samt 24 e § 3 mom., sådana de lyder,
10 § 3 mom. i lag 1001/2005, 11 § i lag 1301/2002, rubriken för 22 a § och 1, 2 och 4 mom.
i lag 363/2006 samt 24 e § 3 mom. i lag 1352/2007, som följer:

10 §

Arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter

Arbetslöshetsförsäkringsfonden har rätt att ta lån för fullgörande av sina förpliktelser. Om den i 3 § avsedda konjunkturbufferten

uppvisar underskott har statsrådet rätt att utan krav på motsäkerhet men annars på de villkor det bestämmer, ställa statlig proprieborgen som säkerhet för betalningen av de lån som fonden tagit och för uppfyllande av lånevillkoren. Arbetslöshetsförsäkringsfonden får med Finansinspektionens samtycke ta lån i syfte att trygga sin likviditet.

11 §

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfonden

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfondens ekonomi och av verkställigheten av i 8 a kap. avsedd självriskpremie ankommer på Finansinspektionen. Till övriga delar övervakas uppfyllandet av de förpliktelser som ålagts arbetslöshetsförsäkringsfonden i denna lag av social- och hälsovårdsministeriet.

22 a §

Ministeriets rätt att få uppgifter och granska verksamheten

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har social- och hälsovårdsministeriet rätt att avgiftsfritt av arbetslöshetsförsäkringsfonden få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen enligt 11 §. Ministeriet har även rätt att på något annat sätt granska fondens verksamhet.

Finansinspektionen har utöver vad som särskilt föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få uppgifter rätt att för tillsynen över verkställigheten av den i 8 a kap. avsedda självriskpremien få de uppgifter som avses i 1 mom. så att av dem framgår arbetstagarens

personbeteckning och andra identifieringsuppgifter.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden ska tillstålla Finansinspektionen bokslutet och revisorernas utlåtande före utgången av juni året efter räkenskapsåret.

24 e §

Skylldighet att lämna uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om utlämnande av uppgifter ska Finansinspektionen och Folkpensionsanstalten före utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna uppgifter om de personer vars rätt till tilläggsdagar har börjat under föregående sex månader på så sätt att av uppgifterna framgår arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter. Arbetslöshetsförsäkringsfonden har för skötseln av den uppgift som anges i 10 § 2 mom. rätt att sammanställa och använda de uppgifter som den fått på detta sätt. Den sammanställda informationen kan sparas tills ovan nämnda uppgift har utförts. Sammanställd information får inte vidareutlämnas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag**om ändring av lagen om Pensionsskyddscentralen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 maj 2006 om Pensionsskyddscentralen (397/2006) 13 och 14 §
samt 15 § 3 mom. som följer:

13 §

Tillsyn

Finansinspektionen svarar för den ekonomiska tillsynen över Pensionsskyddscentralen. Närmare bestämmelser om verkställigheten av den ekonomiska tillsynen utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Bokföring och bokslut

Vid Pensionsskyddscentralens bokföring och upprättande av bokslutet ska bokföringslagen (1336/1997) samt bokföringsförordningen (1339/1997) iakttas i tillämpliga delar. Finansinspektionen kan ge närmare föreskrifter, anvisningar och utlåtanden om tillämpningen av bokföringslagen och bokföringsförordningen på Pensionsskyddscentralen samt om scheman för och noter till Pensionsskyddscentralens resultaträkning och balansräkning.

På ansökan av Pensionsskyddscentralen kan Finansinspektionen av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från de bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom., om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av Pensionsskyddscentralens eller dess koncerns verksamhet och ekonomiska ställning.

Om en föreskrift, en anvisning eller ett utlåtande som avses i denna paragraf är av betydelse med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, ska Finansinspektionen, innan föreskriften, anvisningen eller utlåtandet ges, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Av särskilda skäl kan Finansinspektionen i enskilda fall för viss tid bevilja undantag från den skyldighet som nämns i 3 kap. 1 § 2 mom. andra meningen i bokföringslagen, tiden för upprättande av bokslut eller koncernbokslut, skyldigheten att upprätta koncernbokslut, de scheman och noter som ska användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen samt räkenskapsperioden för dotterbolag som ska tas med i koncernbokslutet. En förutsättning för beviljande av undantag är att det inte strider mot Europeiska gemenskapernas rättsakter om bokslut och koncernbokslut.

15 §

Beredskap för undantagsförhållanden

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om de åtgärder som avses i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag**om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 130 § samt
ändras 114 § 4 mom. och 131 § 2 mom., av dem 131 § 2 mom. sådant det lyder i lag 443/2007, som följer:

114 §

*Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts
 uppgifter*

131 §

Upplysningar som ska ges om pensionsanstaltens verksamhet

 Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt står under Finansinspektionens tillsyn. I denna lag ingående hänvisningar till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

 Social- och hälsovårdsministeriet och finansministeriet har rätt att inom skälig tid som dessa bestämmer få även annan skriftlig utredning över pensionsanstaltens verksamhet, och de kan även på annat sätt granska anstaltens verksamhet. Samma rätt gäller för Pensionsskyddscentralen i fråga om i 1 mom. 1 punkten avsedda pensioner och andra förmåner samt de uppgifter som ligger till grund för dem samt för jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket i fråga om verksamhet som avses i 1 mom. 2 punkten.

 Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006) 195 och 213 §, samt
ändras 211 och 212 § som följer:

211 §

Tillsynen över pensionskassan samt de uppgifter som ska lämnas om verksamheten

Pensionskassan står under Finansinspektionens tillsyn. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

Pensionskassan ska årligen inom två veckor efter att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Berättelsen ska tillställas Finansinspektionen på en blankett enligt formulär som Finansinspektionen fastställt.

Pensionskassan ska till social- och hälsovårdsministeriet inom en skälig tid som mini-

steriet bestämmer sända också annan sådan information om sin verksamhet som behövs för fullgörande av åligganden enligt denna lag.

212 §

Finansinspektionens rätt att framställa straffyrkande

Har en person som avses i 190 § på det sätt som anges i sagda paragraf orsakat kassan skada, kan Finansinspektionen vidta en sådan åtgärd att allmänna åklagaren förordnas att vid domstol framställa ett av saken påkallat skadestånds- och straffyrkande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag**om ändring av 16 kap. 5 § i sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 16 kap. 5 § 2 mom. som följer:

16 kap.

Arbetsplatskassor

5 §

Tillsyn över arbetsplatskassorna och ändring av stadgarna

meddela anvisningar för avhjälpande av missförhållandena. Om anvisningarna inte följs har Finansinspektionen på framställning av Folkpensionsanstalten rätt att förbjuda kassan att bevilja sådana försäkringar som avses i denna lag och bestämma en tidpunkt då kassans verksamhet enligt denna lag ska upphöra.

Om en arbetsplatskassas verksamhet inte är ändamålsenlig med beaktande särskilt av de försäkrades intressen ska Folkpensionsanstalten göra anmärkning om detta till kassan och

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag**om ändring av 2 och 7 § i lagen om statens pensionsfond**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 22 december 2006 om statens pensionsfond (1297/2006) rubriken för 2 § samt 2 § 1 mom. och 7 § 2 mom. som följer:

2 §

Allmän styrning och tillsyn

Finansministeriet svarar för den allmänna styrningen av och tillsynen över statens pensionsfonds verksamhet. Ministeriet har rätt att meddela allmänna föreskrifter om organiseringen av fondens förvaltning, skötseln av fondens ekonomi och placeringen av fondens medel. Ministeriet har rätt att av fonden få behövliga uppgifter och utredningar.

7 §

Placering av fondens medel

Finansinspektionen övervakar fondens placeringsverksamhet. I 18 och 24 § i lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information och inspektera. Finansinspektionen ska årligen överlämna en inspektionsberättelse till finansministeriet. I lagen om tillsynsavgifter till Finansinspektionen (/) föreskrivs om tillsynsavgifterna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag**om ändring av lagen om kommunala pensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juni 2003 om kommunala pensioner (549/2003) 132 § och 137 § 1 mom., sådana de lyder, 132 § delvis ändrad i lag 1114/2007 och 137 § 1 mom. i lag 1006/2007, samt
fogas till lagen en ny 137 a § som följer:

132 §

Tillsynsavgift och vissa andra avgifter

I lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (/) föreskrivs om tillsynsavgifterna.

Till de utgifter som avses i 131 § 1 mom. räknas även tillsynsavgifter, justitieförvaltningsavgifter enligt 16 § i lagen om besvärskommittén för arbetspensionsärenden (677/2005) samt kostnadsandel och verksamhetsbaserad serviceavgifter enligt 5 § i

lagen om Pensionsskyddscentralen (397/2006).

Av lönesummorna för sådana anställda för vilka ordnats tilläggs pensionsskydd enligt 8 § är medlemsamfundet skyldigt att erlägga betalningsandelar enligt de grunder som den kommunala pensionsanstaltens delegation fastställer.

137 §

Allmän styrning och tillsyn

Finansministeriet svarar för allmän tillsyn över den kommunala pensionsanstaltens verksamhet.

137 a §

Tillsyn över planeringen av finansieringsverksamheten och över placeringsverksamheten

Finansinspektionen utövar tillsyn över planeringen av den kommunala pensionsanstaltens finansieringsverksamhet och placeringen av dess tillgångar. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas 18 och 24 § i lagen om Finansinspektionen (/). Finansinspektionen ska årligen överlämna en inspektionsberättelse till finansministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

40.

Lag

om ändring av lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 28 december 2001 om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001) 2 § 7 och 14—17 punkten och 6 § samt ändras 2 § 6 punkten, 3 § 1 mom. 5 och 6 punkten och den finska språkdräkten i 2 mom., 4 § 2 mom. och 12 § 1 mom. som följer:

2 §

Marknadsrättsliga ärenden

Marknadsdomstolen behandlar ärenden som hör till dess behörighet enligt

6) lagen om Finansinspektionen (/),

3 §

Anhängiggörande av ärenden

Vid marknadsdomstolen anhängiggörs ett ärende som behandlas med stöd av

5) värdepappersmarknadslagen på ansökan av Finansinspektionen,

6) lagen om Finansinspektionen på ansökan av någon som är föremål Finansinspektionens tillsyn och som ärendet gäller,

4 §

Subsidiär rätt att anhängiggöra ärenden

Om Finansinspektionen beslutar att ett förfarande vid marknadsföring eller förvärv av värdepapper eller vid marknadsföring av fondandelar eller ett ärende som gäller förbudande av avtalsvillkor inte ska föras till marknadsdomstolen, kan ansökan göras av en registrerad förening som bevakar placernans intressen.

12 §

Delgivning av ansökan vid förbudsförfarande

Marknadsdomstolen ska genast delge konsumentombudsmannen, social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Kommunikationsverket och Finansinspektionen ansök-

ningar som avses i 5 § och som gäller ärenden som hör till respektive tillsynsmyndighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

41.

Lag**om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism**

I enlighet med riksdagens beslut upphävas i lagen av den 20 om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (/) 31 § 2 punkten, ändras 2 § 1 punkten, 31 § 1 mom. 1 och 7 punkten och 5 mom. samt 32 § 2 mom. som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

1) kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

avses i den nämnda paragrafens 2—8 och 10—13 punkten,

7) länsstyrelsen i Södra Finlands län när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9, 20 och 23 punkten,

Länsstyrelsen i Södra Finlands län övervakar efterlevnaden av förordningen om information om betalaren när det gäller rapporteringsskyldiga som införts i betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret och länsstyrelserna när det gäller sådana andra i 2 § 1 mom. avsedda rapporteringsskyldiga som inte är kreditinstitut eller finansiella institut.

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § 1 punkten samt rapporteringsskyldiga som

32 §

Tillsynsmyndighetens inspektionsrätt

En behörig tjänsteman vid länsstyrelsen har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats

med stöd av den inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9, 16, 19, 21 och 22 punkten, hos andra som tillhandahåller juridiska tjänster som avses i 2 § 24 punkten samt hos sådana andra i 2 § 1 mom. avsedda rapporteringsskyldiga än kreditinstitut och finansiella institut. För att övervaka efterlevnaden av förordningen om information om betalaren har en behörig

tjänsteman vid länsstyrelsen dessutom rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 1 mom. och som inte är sådana kreditinstitut eller finansiella institut som avses i punkten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 23 maj 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Mari Kiviniemi*

3.

Lag**om ändring av kreditinstitutslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i kreditinstitutslagen av den 9 februari 2007 (121/2007) 29 §, 38 § 3 mom., 40 § 3 mom., 42 § 7 mom. och 128—131 §, av dem 40 § 3 mom. sådant det lyder i lag 929/2007,
ändras 3, 26 och 28 §, 40 § 5 mom., 161 § 2 mom. och 163 §, av dem 40 § 5 mom. sådant det lyder i nämnda lag 929/2007, samt
fogas till 161 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 929/2007, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar i enlighet med lagen om Finansinspektionen (587/2003) att denna lag samt föreskrifter och bestämmelser som utfärdas med stöd av den följs, *i enlighet med den nämnda lagen och denna lag*. Sparbankerna övervakas dessutom av sparbanksinspektionen, medan de andelsbanker som ingår i sammanslutningen av andelsbanker och andra medlemskreditinstitut övervakas av sammanslutningens centralinstitut.

I lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) föreskrivs om tillsynen över finans- och försäkringskonglomerat som bildats av kreditinstitut och försäkringsföretag.

Förelagen lydelse

3 §

Tillsyn

Finansinspektionen övervakar *att denna lag* samt föreskrifter och bestämmelser som utfärdas med stöd av den följs. Sparbankerna övervakas dessutom av sparbanksinspektionen, medan de andelsbanker som ingår i sammanslutningen av andelsbanker och andra medlemskreditinstitut övervakas av sammanslutningens centralinstitut.

26 §

Registeranmälan om koncession

Finansinspektionen skall anmäla koncessioner för registrering. En inlåningsbanks koncession skall dessutom för kännedom anmälas till insättningsgarantifonden och, om kreditinstitutet tillhandahåller investerings-tjänster, till ersättningsfonden för investerarskydd. En koncession som har beviljats för ett nytt företag eller för ett europabolag som flyttar sitt säte till Finland skall registreras samtidigt som företaget.

28 §

Återkallande av koncession

Finansinspektionen kan återkalla ett kreditinstituts koncession om

1) det i kreditinstitutets verksamhet har skett väsentliga överträdelse av lag eller förordningar eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd av dessa,

2) kreditinstitutet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) villkoren för beviljandet av koncessionen inte längre är uppfyllda,

4) kreditinstitutets verksamhet inte har inletts inom 12 månader efter det att koncessionen beviljades, eller

5) väsentligt oriktiga upplysningar lämnades när koncessionen söktes.

Bestämmelser om återkallande av koncessionen på framställning av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, i sparbankslagen och i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform.

Finansinspektionen skall återkalla koncessionen om kreditinstitutet har försatts i kon-

26 §

Registeranmälan om koncession

Finansinspektionen ska anmäla koncessioner för registrering. *Dessutom ska Europeiska gemenskapernas kommission underrättas om att koncessioner beviljas.* En koncession som har beviljats för ett nytt företag eller för ett europabolag som flyttar sitt säte till Finland ska registreras samtidigt som företaget.

En inlåningsbanks koncession ska dessutom för kännedom anmälas till insättningsgarantifonden och koncessionen av ett sådant kreditinstitut, som tillhandahåller investeringstjänster, till ersättningsfonden för investerarskydd.

28 §

Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om begränsning av verksamhet och återkallande av koncession. Finansinspektionen ska anmäla återkallande av koncession för registrering. Anmälan ska dessutom göras till insättningsgarantifonden samt till den i 7 kap. avsedda säkerhetsfonden och till ersättningsfonden för investerarskydd om kreditinstitutet är medlem i fonden.

kurs eller likvidation genom registermyndighetens eller en domstols beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

Finansinspektionen skall anmäla återkallandet av koncessionen för registrering. Dessutom skall insättningsgarantifonden, den säkerhetsfond som avses i 7 kap. och ersättningsfonden för investerarskydd underrättas om återkallandet, om kreditinstitutet är medlem i någon av fonderna.

När ett kreditinstituts koncession har återkallats kan institutets verksamhet med Finansinspektionens samtycke och under dess tillsyn fortsätta i den utsträckning som detta är ändamålsenligt med hänsyn till syftet med likvidationen.

Ett beslut om återkallande av en koncession skall, oavsett överklagande, tillämpas tills vidare om inte besvärinstansen bestämmer något annat.

När Finansinspektionen återkallar koncessionen för ett kreditinstitut som har verksamhet också i någon annan EES-stat skall den underrätta tillsynsmyndigheten i den andra staten om sitt beslut.

29 §

(upphävs)

Begränsning av affärsverksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa ett kreditinstituts koncessionsenliga verksamhet och, om ett missförhållande inte har avhjälpits inom utsatt tid, ändra koncessionsvillkoren så att verksamheten varaktigt begränsas, om det i kreditinstitutets verksamhet har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet allvarligt kan skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas intressen.

På beslut som avses i denna paragraf tillämpas 28 § 6 och 7 mom.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

38 §

38 §

Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag

Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras om företaget hör till ett konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och motsvarande anmälan har gjorts till Försäkringsinspektionen.

(3 mom. upphävs)

40 §

40 §

Att leda kreditinstitut och holdingföretag

Att leda kreditinstitut och holdingföretag

Finansinspektionen kan för högst fem år förbjuda en person att vara medlem eller suppleant i styrelsen, verkställande direktör eller ställföreträdare för verkställande direktören eller att i övrigt höra till den högsta ledningen i ett kreditinstitut, om

1) denne vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i kreditinstitutets verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas intressen, eller

2) denne inte uppfyller kraven enligt i 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1–4 mom. ska på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om kreditinstitut ska på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag.

42 §

42 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar

Anmälan om förvärv av aktier och andelar

Anmälan enligt denna paragraf behöver inte göras om innehavet i kreditinstitutet eller holdingföretaget förvärvas indirekt genom förvärv av aktier i ett sådant konglomerats holdingföretag som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och anmälan om förvärvet har gjorts till Försäkringsinspektionen.

(7 mom. upphävs)

Tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor (upphävs)

128 §

Myndigheternas tillsynsbehörighet i fråga om marknadsföring och avtalsvillkor

Finansinspektionen övervakar kreditinstitutens marknadsföring och deras användning av avtalsvillkor. Också konsumentombudsmannen övervakar marknadsföringens laglighet samt användningen av avtalsvillkor med avseende på konsumentskyddet.

Finansinspektionen och konsumentombudsmannen skall samarbeta på lämpligt sätt.

129 §

(upphävs)

Yttrande från konsumentombudsmannen

När Finansinspektionen observerar att ett kreditinstitut vid användningen av avtalsvillkor förfar i strid med konsumentskyddslagen (38/1978) skall den begära ett yttrande av konsumentombudsmannen.

130 §

(upphävs)

Verksamhetsförbud

Finansinspektionen kan om det med hänsyn till kundskyddet är behövt förbjuda ett kreditinstitut att fortsätta marknadsföring eller användning av avtalsvillkor som strider mot detta kapitel eller mot bestämmelser som har utfärdats med stöd av det, eller att upprepa sådan eller därmed jämförbar marknadsföring eller användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen kan meddela ett i 1 mom. avsett förbud också interimistiskt, varvid förbudet gäller tills saken har avgjorts slutligt.

Finansinspektionen kan förena sitt förbud med vite. Vitet döms ut av marknadsdomstolen.

Beslut som Finansinspektionen meddelar enligt 1 och 2 mom. får inte överklagas genom besvär.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

131 §

(upphävs)

Att föra ärenden till marknadsdomstolen

Ett kreditinstitut kan föra Finansinspektionens beslut enligt 130 § 1 mom. till marknadsdomstolen för behandling inom 30 dagar efter att ha fått del av beslutet. Annars blir beslutet bestående.

161 §

161 §

*Filialetablering i en EES-stat**Filialetablering i en EES-stat*

Finansinspektionen skall inom tre månader efter att ha mottagit de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra dem till motsvarande tillsynsmyndighet i etableringsstaten och samtidigt lämna uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckning, om säkerhetssystemet för insättarna, om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt övriga uppgifter som behövs för inledande av filialens verksamhet.

Finansinspektionen ska inom tre månader efter att ha mottagit de uppgifter som avses i 1 mom. vidarebefordra dem till motsvarande tillsynsmyndighet i etableringsstaten och samtidigt lämna uppgifter om kreditinstitutets kapitalbas och kapitaltäckning, om säkerhetssystemet för insättarna, om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt övriga uppgifter som behövs för inledande av filialens verksamhet. *Kreditinstitutet ska underrättas om meddelandet.*

Kreditinstitutet ska skriftligen underrätta Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i EES-staten enligt 1 mom. om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs.

163 §

163 §

*Indragning av filial****Begränsning och förbudande av filials verksamhet***

Om ett kreditinstitut inte uppfyller de förutsättningar som nämns i 161 och 162 § kan Finansinspektionen sätta ut en tid inom vilken saken skall rättas till och, om detta inte sker inom den utsatta tiden, dra in filialen. På indragning av en filial skall tillämpas vad som i 29 § föreskrivs om begränsning av affärsverksamheten.

I 27 och 57 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag**om ändring av 23 b § i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001) 23 b §, sådan den lyder i lag 408/2004, som följer:

Gällande lydelse

23 b §

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i fråga om beslut som gäller försättande av kreditinstitut i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där kreditinstitutet har en filial eller där det tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

I fråga om likvidation skall likvidatorn och i fråga om konkurs boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella dagstidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska.

Föreslagen lydelse

23 b §

Om ett kreditinstitut har en filial i en annan EES-stat och har trätt i likvidation eller försatts i konkurs ska likvidatorn eller boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet om likvidationen eller konkursen i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella dagstidningar i varje ovan i denna paragraf avsedd EES-stat. Utdraget ska publiceras på åtminstone finska och svenska.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag**om ändring av 120 b § i sparbankslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i sparbankslagen av den 28 december 2001 (1502/2001) 120 b §, sådan den lyder i lag 410/2004, som följer:

Gällande lydelse

120 b §

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i fråga om beslut som gäller försättande av en sparbanksbank i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få, informera till-

Föreslagen lydelse

120 b §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

synsmyndigheterna i de andra EES-stater där sparbanken har en filial eller där den tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

I fråga om likvidation skall likvidatorn och i fråga om konkurs boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella dagstidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska.

Om en sparbank har en filial i en annan EES-stat och har trätt i likvidation eller försatts i konkurs ska likvidatorn eller boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet om likvidationen eller konkursen i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella dagstidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget ska publiceras på åtminstone finska och svenska.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av 43 b § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001) 43 b §, sådan den lyder i lag 409/2004, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

43 b §

43 b §

Finansinspektionen skall utan dröjsmål i fråga om beslut som gäller försättande av kreditinstitut i likvidation eller konkurs, inklusive de följder förfarandet kan få, informera tillsynsmyndigheterna i de andra EES-stater där kreditinstitutet har en filial eller där det tillhandahåller tjänster som avses i kreditinstitutslagen.

I fråga om likvidation skall likvidatorn och i fråga om konkurs boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella dagstidningar i varje i 1 mom. avsedd EES-stat. Utdraget skall publiceras på åtminstone finska och svenska.

Om ett kreditinstitut har en filial i en annan EES-stat och har trätt i likvidation eller försatts i konkurs ska likvidatorn eller boförvaltaren publicera ett utdrag av beslutet om likvidationen eller konkursen i Europeiska unionens officiella tidning och i två nationella dagstidningar i varje ovan i denna paragraf avsedd EES-stat. Utdraget ska publiceras på åtminstone finska och svenska.

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 1993 om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993) 6 d § 4 mom., sådant det lyder i lag 932/2007,
ändras 5 § 1 mom. samt 6, 7, 10 och 14 §, av dem 6 och 7 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 571/1996, 10 § i lagarna 592/2003 och 413/2004 och 14 § i lag 127/2007, samt
fogas till 5 § ett nytt 5 mom. och till lagen en ny 16 a § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Underrättelse om inrättande av filial

Innan ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut kan inrätta en filial i Finland skall finansinspektionen få underrättelse om saken från tillsynsmyndigheten i institutets hemstat.

6 §

Finansinspektionens svar

Finansinspektionen skall inom två månader efter det den har tagit emot en underrättelse enligt 5 § ge ett meddelande om kraven i fråga om ordnandet av tillsynen över kreditinstitutets eller det finansiella institutets filial och, såvida det behövs, om sådana villkor för id-

Föreslagen lydelse

5 §

Underrättelse om inrättande av filial

Kreditinstitut och finansiella institut kan inrätta filialer i Finland efter att tillsynsmyndigheten i institutets hemland har underrättat Finansinspektionen om saken.

Kreditinstitut och finansiella institut ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i uppgifter som avses i 2 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av planerade ändringar ändra föreskrifter och villkor i en anmälan enligt 59 § i lagen om Finansinspektionen (/).

6 §

Inledande av filials verksamhet

En filial kan inleda sin verksamhet efter att kreditinstitutet eller det finansiella institutet har fått en anmälan i enlighet med 59 § i lagen Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i den nämnda paragrafen,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

kandet av affärsverksamheten som allmän fördel påkallar.

En filial får inrättas och den får inleda sin verksamhet när kreditinstitutet eller det finansiella institutet har fått det meddelande som avses i 1 mom. eller när den för meddelandet stadgade fristen har löpt ut.

då tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut.

6 d §

Tillhandahållande av investeringstjänster

På begränsning av verksamheten utländska kreditinstituts och finansiella instituts filialer och begränsning av friheten att tillhandahålla investeringstjänster tillämpas 6 och 6 a § i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

7 §

Återkallande av verksamhetsrättigheter

Finansinspektionen kan förbjuda ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut att fortsätta sin verksamhet i Finland, om institutet väsentligt eller upprepade gånger bryter mot denna lag, föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller mot annan lagstiftning som gäller kreditinstitutsverksamhet.

Finansinspektionen skall underrätta tillsynsmyndigheten i den ifrågavarande staten som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet om sådana åtgärder som avses i 1 mom.

10 §

Återkallelse och begränsning av koncession

Finansinspektionen kan återkalla en filials koncession om i dess verksamhet väsentligt har överträtts lag eller förordning, föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd därav eller om de förutsätt-

6 d §

Tillhandahållande av investeringstjänster

(4 mom. upphävs)

7 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet.

10 §

Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av tillståndspliktig verksamhet och återkallelse av verksamhetstillstånd.

ningar för beviljande av koncession som anges i 8 och 9 § inte längre föreligger.

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa en filials koncessionsenliga verksamhet om oskicklighet eller oförsiktighet har konstaterats i skötseln av filialen och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada finansmarknadens stabilitet, betalningssystemens störningsfria funktion eller borgenärernas fördel.

Finansinspektionen skall återkalla en filials koncession då kreditinstitutet har försatts i konkurs i Finland.

14 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om tillsynen över kreditinstitutens och de finansiella institutens verksamhet i Finland.

14 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om tillsyn över kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland *samt om Finansinspektionens rätt och skyldighet att lämna information till utländska tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen.*

16 a §

Marknadsföring och avtalsvillkor samt andra förfaranden

På utländska kreditinstituts och finansiella instituts filialer som på utländska kreditinstitut och finansiella institut som annars i Finland tillhandahåller tjänster enligt 30 § i kreditinstitutslagen tillämpas vad som i 10, 125, 126 och 132—139 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om kreditinstitut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag**om ändring av 5 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 28 december 2001 om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001) 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 593/2003 och 412/2004, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Tillsättande av ombud

Finansinspektionen skall i en bank vars verksamhet har avbrutits utan dröjsmål tillsätta ett ombud med uppgift att övervaka att avbrottsbeslutet iakttas i enlighet med denna lag. I fråga om ombudet gäller i tillämpliga delar vad som i 23 § lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om ombud. Ombudet handlar under tjänsteansvar i sitt uppdrag enligt denna paragraf.

Ombudet är skyldigt att ersätta skada som det vid skötseln av sitt uppdrag genom fel eller försummelse har åsamkat banken, en borgenär, en borgensman eller en person som har ställt säkerhet.

Finansinspektionen skall ge ombudet ett intyg över tillsättandet.

Föreslagen lydelse

5 §

Tillsättande av ombud

Om en inlåningsbanks verksamhet har avbrutits ska Finansinspektionen utan dröjsmål för banken tillsätta ett ombud med uppgift att övervaka att avbrottsbeslutet iakttas i enlighet med denna lag. På ombudet tillämpas 29 § i lagen om Finansinspektionen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag**om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 30 juli 2004 om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 11 § 5 mom., 14 § 3 mom., 31 § 1 mom. 5 punkten och 2 mom. och 35 § samt

ändras 2 § 1 mom. 13 och 14 punkten, 3 § 3 mom. 1 punkten, 4 § 5 mom., 5 § 1 och 2 mom., 6 § 2 mom. 3 punkten och 3 och 5 mom., 7 §, 8 § 1 och 2 mom., 9 § 1 och 2 mom., 10 §, 11 § 1, 2 och 6 mom., 12 och 13 §, 14 § 4 mom., det inledande stycket i 15 § 2 mom., 16 § 3 mom., 17 § 2 mom., 19 § 2 mom., 20 § 4 mom., 21 § 7 mom., 23 och 24 §, 25 § 1 och 3 mom., 26 och 29 §, rubriken för och det inledande stycket i 31 § samt 32 §, av dem 3 § 3 mom. 1 punkten och 21 § 7 mom. sådana de lyder i lag 132/2007 och 24 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *tillsynsmyndigheter* Finansinspektionen, *Försäkringsinspektionen* och motsvarande tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

14) *centrala tillsynsmyndigheter*

a) myndigheter som med stöd av 6–8 § eller motsvarande utländska lag är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,

b) andra tillsynsmyndigheter som har ansvar för den gruppbaseade tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat eller för den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till konglomeratet,

c) tillsynsmyndigheter som har ansvar för tillsynen över sådana reglerade företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat och på vilka den gruppbaseade eller extra tillsyn som avses i b-punkten inte tillämpas,

d) andra tillsynsmyndigheter som har ansvar för tillsynen över reglerade företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat än sådana som avses i a–c-punkten, om de

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

13) *tillsynsmyndigheter* Finansinspektionen och motsvarande tillsynsmyndigheter i andra stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

14) *centrala tillsynsmyndigheter*

a) *utländska tillsynsmyndigheter* som är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,

b) andra *utländska* tillsynsmyndigheter som svarar för den gruppbaseade tillsynen över utländska kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat eller för extra tillsyn över utländska försäkringsbolag som hör till konglomeratet,

c) *utländska* tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över sådana till ett finans- och försäkringskonglomerat hörande reglerade utländska företag på vilka inte tillämpas vad som i b punkten föreskrivs om gruppbasead eller extra tillsyn,

d) andra tillsynsmyndigheter som har ansvar för tillsynen över reglerade företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat än sådana som avses i a–c-punkten, om

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tillsynsmyndigheter som avses i a—c-punkten enhälligt så beslutar.

de tillsynsmyndigheter som avses i a—c-punkten enhälligt så beslutar.

3 §

3 §

*Finans- och försäkringskonglomerat**Finans- och försäkringskonglomerat*

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 37 § i kreditinstitutslagen, 6 a § i lagen om värdepappersföretag och 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsbolag avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen och förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §,

Utöver vad som bestäms i denna paragraf bildas ett konglomerat av

1) reglerade företag mellan vilka det finns en i 37 § i kreditinstitutslagen, 27 § i lagen om värdepappersföretag eller 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen avsedd annan betydande bindning än en sådan som avses ovan i denna paragraf samt dylika företags dotterföretag och ägarintresseföretag, förutsatt att minst ett av de reglerade företagen är ett företag i finansbranschen och minst ett är ett företag i försäkringsbranschen och förutsatt att den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen samt den andel som företagen i båda branscherna var för sig innehar är betydande vid beräkning enligt 4 §,

4 §

4 §

*Tröskelvärden som skall tillämpas på konglomerat**Tröskelvärden som ska tillämpas på konglomerat*

Den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 eller 8 § är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet kan meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av denna paragraf och av 5 §.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om tillämpning av denna paragraf och 5 §.

5 §

5 §

*Undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden**Undantag som gäller tillämpningen av tröskelvärden*

Om den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i ett konglomerat sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 1 mom., tillämpas

Om den sammanräknade andel som företagen i finans- och försäkringsbranschen står för i ett konglomerat sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 1 mom., tillämpas

med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 35 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om den andel som företagen i finansbranschen eller i försäkringsbranschen står för i konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 1 eller 3 punkten, tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 8 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för de företag i finansbranschen eller i försäkringsbranschen som hör till konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten, tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 5 miljarder euro på konglomeratet under de tre följande åren. Den tillsynsmyndighet som enligt 7 eller 8 § är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet kan sedan de andra centrala tillsynsmyndigheterna för konglomeratet gett sitt samtycke därtill besluta att tillämpningen av bestämmelserna i detta moment på konglomeratet upphör innan ovan avsedda tid om tre år har löpt ut.

Den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 eller 8 § är samordnande tillsynsmyndighet kan besluta att

1) lagen inte tillämpas på konglomeratet eller att den tillämpas endast delvis, om den mindre branschens andel i konglomeratet överskrider det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten men underskrider det tröskelvärde som anges i 1 och 3 punkten i nämnda moment,

2) ett företag som med hänsyn till syftet med tillsynen har ringa betydelse i konglomeratet kan lämnas obeaktat vid beräkningen av de tröskelvärden som avses i 4 § och i denna paragraf,

3) på konglomeratet tillämpas inte denna lag om endast villkoret i 3 punkten av de villkor som ställs i 4 § 2 mom. uppfylls eller om det att villkoren i 4 § 1 eller 2 mom. uppfylls endast beror på att förbindelser utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 4 § 4 mom.,

4) lagen tillämpas inte på ett konglomerat innan det fortlöpande har uppfyllt tröskelvärdena enligt 4 § 1 och 2 mom. under minst tre års tid.

med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 35 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om den andel som företagen i finansbranschen eller i försäkringsbranschen står för i konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 1 eller 3 punkten, tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 8 procent på konglomeratet under de tre följande åren. Om det sammanräknade beloppet av balansomslutningarna för de företag i finansbranschen eller i försäkringsbranschen som hör till konglomeratet sjunker under det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten, tillämpas med avvikelse från nämnda moment ett tröskelvärde om 5 miljarder euro på konglomeratet under de tre följande åren. *Finansinspektionen* kan sedan de andra centrala tillsynsmyndigheterna för konglomeratet gett sitt samtycke därtill besluta att tillämpningen av bestämmelserna i detta moment på konglomeratet upphör innan ovan avsedda tid om tre år har löpt ut.

Finansinspektionen kan besluta att

1) lagen inte tillämpas på konglomeratet eller att den tillämpas endast delvis, om den mindre branschens andel i konglomeratet överskrider det tröskelvärde som anges i 4 § 2 mom. 2 punkten men underskrider det tröskelvärde som anges i 1 och 3 punkten i nämnda moment,

2) ett företag som med hänsyn till syftet med tillsynen har ringa betydelse i konglomeratet kan lämnas obeaktat vid beräkningen av de tröskelvärden som avses i 4 § och i denna paragraf,

3) på konglomeratet inte ska tillämpas denna lag om endast villkoret i 4 § 2 mom. 3 punkten av de villkor som ställs i 4 § 2 mom. uppfylls eller om orsaken till att villkoren i 4 § 1 eller 2 mom. uppfylls endast är att åtaganden utanför balansräkningen beaktas i enlighet med 4 § 4 mom.,

4) lagen inte tillämpas på ett konglomerat innan det fortlöpande har uppfyllt tröskelvärdena enligt 4 § 1 och 2 mom. i minst tre år.

6 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas dessutom på sådana andra än i 1 mom. avsedda konglomerat som uppfyller samtliga följande villkor:

3) Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen har på det sätt som avses i 8 § 2 mom. tillsammans kommit överens med de centrala tillsynsmyndigheterna om att endera av de förstnämnda tillsynsmyndigheterna är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet och att finsk lag tillämpas på tillsynen över konglomeratet.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. tillämpas lagen inte om den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 § skulle vara samordnande tillsynsmyndighet på det sätt som avses i 8 § 1 mom. har kommit överens med de andra centrala tillsynsmyndigheterna om att en behörig myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tar på sig ansvaret för tillsynen över konglomeratet.

Den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 eller 8 § är samordnande tillsynsmyndighet kan fatta beslut om att avvika från tillämpningen av lagen i de fall som avses i 3 § 3 mom. Beslut om avvikelse kan fattas om det inte finns sådana särskilda skäl för att tillämpa lagen på dylika konglomerat som beror på en nära förbindelse mellan företagsledningen i reglerade företag som avses i momentet eller någon annan därmed jämförlig omständighet.

7 §

Tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen samarbetar vid tillsynen över konglomeraten. Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen skall dessutom samarbeta med de andra tillsynsmyndigheterna.

6 §

Tillämpningsområde

Lagen tillämpas dessutom på sådana andra än i 1 mom. avsedda konglomerat som uppfyller samtliga följande villkor:

3) Finansinspektionen har på det sätt som avses i 8 § 2 mom. kommit överens med de centrala tillsynsmyndigheterna om att *Finansinspektionen* är samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet och att finsk lag ska tillämpas på tillsynen över konglomeratet.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas lagen inte om Finansinspektionen på det sätt som avses i 8 § 1 mom. med andra centrala tillsynsmyndigheter har kommit överens om att en behörig myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tar på sig ansvaret för tillsynen över konglomeratet.

Finansinspektionen kan besluta om avvikelse från tillämpningen av lagen i sådana fall som avses i 3 § 3 mom. Ett beslut om avvikelse kan fattas om det inte finns i momentet angivna särskilda skäl för tillämpning av lagen på sådana konglomerat, beroende på en nära förbindelse mellan företagsledningen i reglerade företag eller på någon annan därmed jämförlig omständighet.

7 §

Tillsynsmyndighet

Finansinspektionen *övervakar att denna lag efterlevs.*

Om inte något annat följer av 8 § är Finansinspektionen samordnande tillsynsmyndighet för konglomerat som avses i 6 § 1 mom. 1 punkten ifall företaget i toppen av konglomeratet är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett konglomerats holdingsammanslutning i ett sådant konglomerat där den andel som företagen i finansbranschen står för i konglomeratet är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen står för vid beräkning enligt 4 § 2 mom. 1 punkten. Om inte något annat följer av 8 § är Försäkringsinspektionen samordnande tillsynsmyndighet för konglomerat som avses i 6 § 1 mom. 1 punkten ifall företaget i toppen av konglomeratet är ett försäkringsbolag eller ett konglomerats holdingsammanslutning i ett sådant konglomerat där den andel som företagen i försäkringsbranschen står för i konglomeratet är större än den andel som företagen i finansbranschen står för vid beräkning enligt 4 § 2 mom. 1 punkten.

Om inte något annat följer av 8 § är Finansinspektionen samordnande tillsynsmyndighet för konglomerat som avses i 6 § 1 mom. 2 punkten ifall det reglerade företag som avses i punkten är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett fondbolag, och Försäkringsinspektionen ifall det reglerade företag som avses i punkten är ett försäkringsbolag.

Vad som bestäms i denna lag begränsar inte den andra tillsynsmyndighetens rättigheter och skyldigheter att på det sätt som bestäms i någon annan lag övervaka ett företag eller en företagsgrupp som hör till ett konglomerat.

8 §

Överföring av tillsynsuppgiften på en annan tillsynsmyndighet

Med avvikelse från vad som bestäms i 7 § kan en tillsynsmyndighet som med stöd av 7 § är samordnande tillsynsmyndighet med en annan tillsynsmyndighet som avses i 7 § samt med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ingå avtal om att en tillsyns-

8 §

Överföring av tillsynsuppgifter på utländska tillsynsmyndigheter

Med avvikelse från 7 § kan *Finansinspektionen* med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet avtala att en tillsynsmyndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är samordnande tillsynsmyndighet eller att en sådan annan

myndighet i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet är samordnande tillsynsmyndighet eller om att en dylik annan tillsynsmyndighet delvis åtar sig att sköta vad som enligt denna lag ankommer på den samordnande tillsynsmyndigheten. Ett avtal om att en utländsk tillsynsmyndighet är samordnande tillsynsmyndighet kan ingås om företaget i toppen av konglomeratet inte är ett finiskt reglerat företag och det kan säkerställas att den utländska tillsynsmyndigheten har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som motsvarar denna lag.

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen kan under de förutsättningar som anges i 6 § 2 mom. med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ingå avtal om att Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet för ett konglomerat som avses i 6 § 2 mom.

tillsynsmyndighet delvis åtar sig att sköta Finansinspektionens uppgifter enligt denna lag. Avtal om att en utländsk tillsynsmyndighet är samordnande tillsynsmyndighet kan ingås om företaget i toppen av konglomeratet inte är ett finländskt reglerat företag och det kan säkerställas att den utländska tillsynsmyndigheten har tillräcklig behörighet att övervaka hela konsolideringsgruppen på ett sätt som motsvarar denna lag.

Finansinspektionen kan under de förutsättningar som anges i 6 § 2 mom. med en eller flera tillsynsmyndigheter i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet avtala att Finansinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet för ett konglomerat enligt 6 § 2 mom.

9 §

Identifiering av ett konglomerat och dess holdingsammanslutning

Ett reglerat företag som hör till ett konglomerat som avses i 6 § 1 mom. och som har hemort i Finland skall omedelbart sedan det fått veta att det hör till ett konglomerat underrätta Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen om detta.

Har Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen tagit emot en anmälan som avses i 1 mom. eller får de annars veta att ett konglomerat har bildats eller upplösts, skall de omedelbart meddela detta till den andra tillsynsmyndigheten. Om den tillsynsmyndighet som med stöd av 7 § skall vara samordnande tillsynsmyndighet för konglomeratet anser att konglomeratet hör eller upphört att höra till tillämpningsområdet för denna lag, skall den efter att ha hört de andra centrala tillsynsmyndigheterna fatta beslut om detta och meddela det till företaget i toppen av konglomeratet, till de reglerade företag som hör till konglomeratet och som har hemort i Fin-

9 §

Identifiering av ett konglomerat och dess holdingsammanslutning

Ett reglerat företag som hör till ett konglomerat enligt 6 § 1 mom. och som har hemort i Finland ska omedelbart sedan det fått veta att det hör till ett konglomerat underrätta Finansinspektionen om detta.

Om Finansinspektionen anser att ett konglomerat hör eller inte längre hör till tillämpningsområdet för denna lag ska den efter att ha hört de andra centrala tillsynsmyndigheterna fatta beslut om detta och underrätta företaget i toppen av konglomeratet, de reglerade företag som hör till konglomeratet och har hemort i Finland, de andra centrala tillsynsmyndigheterna samt Europeiska gemenskapernas kommission.

land, till de andra centrala tillsynsmyndigheterna samt till Europeiska kommissionen.

10 §

Regelbunden anmälningsskyldighet

Företaget i toppen av ett konglomerat skall utöver vad som bestäms någon annanstans i denna lag årligen lämna den samordnande tillsynsmyndigheten följande upplysningar:

1) namn, adress, bransch, balansomslutning, de viktigaste ägarna och deras andel av alla aktier eller andelar i företaget och de röster dessa medför samt styrelsemedlemmarnas, verkställande direktörens och revisorerens namn, hemort och medborgarskap i fråga om de företag som hör till konglomeratet, samt ändringar som inträffat i dessa uppgifter,

2) koncernbokslutet för konglomeratets moderföretag.

Den samordnande tillsynsmyndigheten meddelar närmare föreskrifter om lämnandet av upplysningar enligt 1 mom. *Innan föreskrifterna meddelas skall de andra centrala tillsynsmyndigheternas utlåtande begäras om dem.*

11 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning

Om någon har för avsikt att i ett konglomerats holdingsammanslutning direkt eller indirekt förvärva en andel som utgör minst 10 procent av dess aktie-, garanti- eller andelskapital eller som medför minst 10 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna medför, skall Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen på förhand underrättas om förvärvet.

Om en andel som avses i 1 mom. ökas så att den uppgår till minst 20, 33 eller 50 procent av aktie-, garanti- eller andelskapitalet eller medför åtminstone lika stor rösträtt eller så att konglomeratets holdingsammanslutning blir ett dotterföretag, skall den tillsynsmyndighet

10 §

Regelbunden anmälningsskyldighet

Utöver vad som föreskrivs annanstans i denna lag ska företaget i toppen av ett konglomerat årligen ge *Finansinspektionen* följande upplysningar:

1) namn, adress, bransch, balansomslutning, de viktigaste ägarna och deras andel av alla aktier eller andelar i företaget och de röster dessa medför samt styrelsemedlemmarnas, verkställande direktörens och revisorerens namn, hemort och medborgarskap i fråga om de företag som hör till konglomeratet, samt ändringar som inträffat i dessa uppgifter,

2) koncernbokslutet för konglomeratets moderföretag.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur upplysningar enligt 1 mom. ska ges.

11 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar i ett konglomerats holdingsammanslutning

Om någon har för avsikt att i ett konglomerats holdingsammanslutning direkt eller indirekt förvärva en andel som utgör minst 10 procent av dess aktie-, garanti- eller andelskapital eller som medför minst 10 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna medför, ska Finansinspektionen på förhand underrättas om förvärvet.

Om en andel som avses i 1 mom. ökas så att den uppgår till minst 20, 33 eller 50 procent av aktie-, garanti- eller andelskapitalet eller medför åtminstone lika stor rösträtt eller så att holdingsammanslutning blir ett dotterföretag, ska Finansinspektionen också under-

som avses i 1 mom. underrättas också om detta förvärv.

rättas om detta förvärv.

Den tillsynsmyndighet som mottagit en anmälan enligt 1, 2 eller 4 mom. skall omedelbart delge den samordnande tillsynsmyndigheten denna anmälan.

(5 mom. upphävs)

Konglomeratets holdingsammanslutning skall minst en gång om året underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten om de i 1 och 2 mom. avsedda andelarnas ägare och hur stort innehavet är samt omedelbart anmäla sådana förändringar i innehavet av andelar som kommit till dess kännedom.

Konglomeratets holdingsammanslutning ska minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om de i 1 och 2 mom. avsedda andelarnas ägare och hur stort innehavet är samt omedelbart anmäla sådana förändringar i innehavet av andelar som har kommit till dess kännedom.

12 §

Myndighets rätt att motsätta sig förvärv

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan inom tre månader från att ha mottagit en anmälan enligt 11 § förbjuda förvärvet av en andel, om det med hänsyn till erhållen utredning om ägarnas tillförlitlighet och lämplighet eller annars är sannolikt att innehavet av andelen skulle äventyra konglomeratets holdingsammanslutnings eller konglomeratets affärsverksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Om förvärvet av en andel inte anmäls eller om andelen har förvärvats trots den samordnande tillsynsmyndighetens förbud, kan den samordnande tillsynsmyndigheten förbjuda att aktie- eller andelsförvärvet införs i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen. Om den samordnande tillsynsmyndigheten efter att andelen har förvärvats observerar att innehavet av andelen allvarligt äventyrar konglomeratets eller dess holdingsammanslutnings verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper, kan den samordnande tillsynsmyndigheten kräva att det aktie- eller andelsförvärv som har införts i aktieboken eller aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen skall ogiltigförklaras för högst ett år i sänder.

Innan den samordnande tillsynsmyndigheten fattar ett beslut enligt 1 och 2 mom. skall den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till förvärvet

12 §

Finansinspektionens rätt att förbjuda förvärv

Finansinspektionen kan inom tre månader från att ha mottagit en anmälan enligt 11 § förbjuda förvärvet av en andel, om det med hänsyn till erhållen utredning om ägarnas tillförlitlighet och lämplighet eller annars är sannolikt att innehavet av andelen skulle äventyra konglomeratets holdingsammanslutnings eller konglomeratets affärsverksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper.

Om förvärvet av en andel inte anmäls eller om andelen har förvärvats trots *Finansinspektionens* förbud, kan *Finansinspektionen* förbjuda att aktie- eller andelsförvärvet införs i aktieboken och aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen. Om *Finansinspektionen* efter att andelen har förvärvats observerar att innehavet av andelen allvarligt äventyrar konglomeratets eller dess holdingsammanslutnings verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper, kan *Finansinspektionen* kräva att det aktie- eller andelsförvärv som har införts i aktieboken eller aktieägarförteckningen eller medlemsförteckningen ska ogiltigförklaras för högst ett år i sänder.

Innan *Finansinspektionen* fattar ett beslut enligt 1 och 2 mom. ska den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till förvärvet får inte ges, om minst

får inte ges, om minst en av de andra centrala tillsynsmyndigheterna motsätter sig förvärvet.

en av de andra centrala tillsynsmyndigheterna motsätter sig förvärvet.

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i ett företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Ett företag som hör till ett konglomerat får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag med hemort i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält det på förhand till den samordnande tillsynsmyndigheten eller om den samordnande tillsynsmyndigheten efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 1 mom. förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom., om det företag som är föremål för förvärvet hör till ett konglomerat och om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som skall tillämpas på företaget väsentligt skulle försvåra en effektiv tillsyn över konglomeratet.

Innan den samordnande tillsynsmyndigheten fattar ett beslut enligt 2 mom. skall den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till förvärvet får inte ges, om minst en annan central tillsynsmyndighet motsätter sig förvärvet.

14 §

Ledningen av ett konglomerats holdingsammanslutning

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan för viss tid, högst fem år, förbjuda en person att vara ett konglomerats holdingsammanslutnings styrelsemedlem eller suppleant eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare, om

1) personen vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsik-

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Företag som hör till ett konglomerat får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag som har sin hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget på förhand har anmält förvärvet till *Finansinspektionen* eller om *Finansinspektionen* efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Finansinspektionen kan inom tre månader efter att ha mottagit en anmälan enligt 1 mom. förbjuda förvärv som avses i 1 mom., om det företag som är föremål för förvärvet hör till ett konglomerat och om de lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter som ska tillämpas på företaget väsentligt skulle försvåra en effektiv tillsyn över konglomeratet.

Innan *Finansinspektionen* fattar beslut enligt 2 mom. ska den begära utlåtande av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Samtycke till ett förvärv får inte ges om minst en annan central tillsynsmyndighet motsätter sig detta.

14 §

Ledningen av ett konglomerats holdingsammanslutning

(3 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

tighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i konglomeratets verksamhet, insättarnas eller investerarnas ställning, borgenärernas fördel eller de försäkrade förmånerna, eller

2) personen inte uppfyller de krav som föreskrivs i 1 mom.

Konglomeratets holdingsammanslutning skall omedelbart underrätta den samordnande tillsynsmyndigheten om utbyte av de personer som avses i 1 mom.

Konglomeratets holdingsammanslutning ska omedelbart underrätta *Finansinspektionen* om utbyte av de personer som avses i 1 mom.

15 §

15 §

Revision i ett konglomerats holdingsammanslutning

Revision i ett konglomerats holdingsammanslutning

Revisorn för ett konglomerats holdingsammanslutning skall omedelbart till den samordnande tillsynsmyndigheten anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller konglomeratets holdingsammanslutning och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

Revisorn för ett konglomerats holdingsammanslutning ska omedelbart till *Finansinspektionen* anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller konglomeratets holdingsammanslutning och som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

16 §

16 §

Allmän bestämmelse om riskhantering

Allmän bestämmelse om riskhantering

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan meddela närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen skall ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur den interna kontrollen och riskhanteringen ska ordnas samt om kraven på en tillförlitlig förvaltning.

17 §

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Ett företag som hör till ett konglomerat kan vid tillämpningen av bestämmelserna i 18–23 §, enligt vad den samordnande tillsynsmyndigheten beslutar, lämnas obeaktat ifall tillämpningen av bestämmelserna inte är nöd-

Ett företag som hör till ett konglomerat kan, enligt vad *Finansinspektionen* beslutar, vid tillämpningen av bestämmelserna i 18–23 § lämnas obeaktat ifall tillämpningen av bestämmelserna inte är nödvändig för uppnå-

vändig för uppnående av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan den samordnande tillsynsmyndigheten fattar beslutet skall den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Ett företag som hör till ett sådant kreditinstituts eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller företag som omfattas av den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av tillsynsmyndigheten, lämnas obeaktat om det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbaseade tillsynen eller den extra tillsynen.

19 §

Kapitaltäckningskrav för konglomerat

Företaget i toppen av konglomeratet skall en gång i kvartalet göra en beräkning av kapitaltäckningen och sända den till den samordnande tillsynsmyndigheten. Av beräkningen skall framgå den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 1 mom. samt skillnaden mellan dem. Den samordnande tillsynsmyndigheten kan medge företaget i toppen av konglomeratet ett undantag från tillämpningen av detta moment om företaget i toppen av konglomeratet hör till ett annat konglomerat på vilket denna paragraf eller motsvarande lagstiftning i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillämpas, och alla företag som hör till det förstnämnda konglomeratet ingår i det sistnämnda konglomeratet.

20 §

Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav

Om minimibeloppet av kapitalbasen i ett dotterföretag som hör till konglomeratet är större än dess kapitalbas, skall skillnaden be-

ende av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan *Finansinspektionen* fattar beslutet ska den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Ett företag som hör till ett sådant kreditinstituts eller värdepappersföretags konsolideringsgrupp som hör till ett konglomerat eller företag som omfattas av den extra tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av *Finansinspektionen*, lämnas obeaktat om det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbaseade tillsynen eller den extra tillsynen.

19 §

Kapitaltäckningskrav för konglomerat

Företaget i toppen av konglomeratet ska en gång i kvartalet göra en beräkning av kapitaltäckningen och sända den till *Finansinspektionen*. Av beräkningen ska framgå den kapitalbas och det minimibelopp av kapitalbasen som avses i 1 mom. samt skillnaden mellan dem. *Finansinspektionen* kan medge företaget i toppen av konglomeratet undantag från tillämpningen av detta moment om företaget i toppen av konglomeratet hör till ett annat konglomerat på vilket denna paragraf eller motsvarande lagstiftning i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet tillämpas, och alla företag som hör till det förstnämnda konglomeratet ingår i det sistnämnda konglomeratet.

20 §

Allmänna principer som tillämpas vid beräkningen av ett konglomerats kapitaltäckningskrav

Om minimibeloppet av kapitalbasen i ett dotterföretag som hör till konglomeratet är större än dess kapitalbas, ska skillnaden be-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

aktas till fullt belopp vid beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning, om inte den samordnande tillsynsmyndigheten i ett enskilt fall tillåter att skillnaden får beaktas i motsvarande förhållande som moderföretagets ägarandel i ett dylikt företag.

aktas till fullt belopp vid beräkningen av konglomeratets kapitaltäckning, om inte *Finansinspektionen* i ett enskilt fall tillåter att skillnaden får beaktas i motsvarande förhållande som moderföretagets ägarandel i ett dylikt företag.

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Konglomeratets moderföretag skall rapportera sina stora kundrisker till den samordnande tillsynsmyndigheten minst fyra gånger om året.

21 §

Kundrisker och rapportering av dem

Konglomeratets moderföretag ska rapportera sina stora kundrisker till *Finansinspektionen* minst fyra gånger om året.

23 §

Tillsyn över andra riskkoncentrationer

Konglomeratets moderföretag skall årligen meddela den samordnande tillsynsmyndigheten konglomeratets fastighets- och aktieinnehav samt konglomeratets strategi beträffande aktie- och fastighetsinnehavet och konglomeratets interna gränser för det totala innehavet.

Konglomeratets moderföretag skall dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Konglomeratets moderföretag skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

23 §

Tillsyn över andra riskkoncentrationer

Konglomeratets moderföretag ska årligen meddela *Finansinspektionen* konglomeratets fastighets- och aktieinnehav samt konglomeratets strategi beträffande aktie- och fastighetsinnehavet och konglomeratets interna gränser för det totala innehavet.

Konglomeratets moderföretag ska dessutom följa de länderrisker, valutakursrisker, ränterisker och branschrisker som ingår i konglomeratets affärstransaktioner samt ange interna gränser för dem. Konglomeratets moderföretag ska ge *Finansinspektionen* de upplysningar som behövs för att övervaka de koncentrationer som dessa risker ger upphov till.

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Finansinspektionen skall lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar enligt 51 § i kreditinstitutslagen om transaktioner mellan kreditinstitut som hör till konglomeratet samt motsvarande upplysningar som den enligt 31 § i lagen om värdepappersföretag fått om transaktioner mellan värdepappersföretag som hör till konglomeratet. Försäkringsinspektionen skall på motsvaran-

24 §

Tillsyn över interna affärstransaktioner

Ett reglerat företag som hör till konglomeratet ska till Finansinspektionen anmäla transaktioner där den andra parten är ett annat företag som hör till konglomeratet.

Anmälan enligt 1 mom. ska åtminstone en gång per kvartal göras om transaktioner vilkas värde, eller ifall flera transaktioner av samma typ har gjorts under den tidsperiod som avses i detta moment, vilkas samman-

de sätt lämna den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som den fått med stöd av 14 b kap. 8 § i lagen om försäkringsbolag eller 12 a kap. 8 § i lagen om försäkringsföreningar.

Den samordnande tillsynsmyndigheten skall dessutom begära motsvarande upplysningar av de tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över utländska reglerade företag som hör till ett konglomerat.

lagda värde överstiger en miljon euro eller fem procent av kapitalbasen i ett kreditinstitut som är part i transaktionen, om inte Finansinspektionen godkänner en högre gräns.

Transaktioner enligt denna paragraf får inte göras på villkor som avviker från dem som allmänt gäller i liknande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Detta moment tillämpas inte på administrativa tjänster som ett koncernföretag skaffar hos företag inom koncernen och inte heller på sådana kapital- och debenturlån som ett moderföretag beviljar ett dotterföretag och som behövs för att förstärka dotterföretagets kapitalstruktur samt inte heller på annan finansiering av ett dotterföretag om dotterföretaget är ett kreditinstitut, utländskt kreditinstitut, finansiellt institut eller ett tjänsteföretag som hör till samma finansiella företagsgrupp eller om dotterföretaget är ett företag inom finans- eller försäkringsbranschen som hör till samma finans- och försäkringskonglomerat och moderföretaget allmänt sköter den finansiella företagsgruppens eller konglomeratets finansförvaltning.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om anmälan av transaktioner som avses i denna paragraf om sådana behövs för tillsynen.

Finansinspektionen ska begära uppgifter om de utländska företag som hör till konglomeratet av de myndigheter som svarar för tillsynen över de utländska reglerade företag som hör till konglomeratet.

25 §

Sanering av ett konglomerats verksamhet

Om det på basis av den beräkning som avses i 19 § konstateras att konglomeratets kapitaltäckning är negativ eller att kapitaltäckningen äventyras, skall företaget i toppen av konglomeratet inom en av den samordnande tillsynsmyndigheten bestämd tid för godkännande tillstålla tillsynsmyndigheten en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning.

Om planen för att återställa kapitaltäck-

25 §

Sanering av ett konglomerats verksamhet

Om det på basis av den beräkning som avses i 19 § konstateras att konglomeratets kapitaltäckning är negativ eller att kapitaltäckningen äventyras, ska företaget i toppen av konglomeratet inom en av *Finansinspektionen* bestämd tid för godkännande tillstålla denna en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning.

Om planen för att återställa kapitaltäck-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ningen inte har kunnat genomföras inom den i 2 mom. utsatta tiden eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna, skall den samordnande tillsynsmyndigheten anmäla detta till de behöriga tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över de reglerade företag som hör till konglomeratet.

ningen inte har kunnat genomföras inom den i 2 mom. utsatta tiden eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna, ska *Finansinspektionen* anmäla detta till de behöriga myndigheter som svarar för tillsynen över de reglerade företag som hör till konglomeratet.

26 §

26 §

*Närmare föreskrifter**Närmare föreskrifter*

Den samordnande tillsynsmyndigheten kan meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av detta kapitel som behövs för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG samt för tillsynen nödvändiga närmare föreskrifter om uppfyllandet av den anmälningsskyldighet som anges i 19 § 2 mom., 21 § 3 mom. och 23 §.

Finansinspektionen kan meddela sådana närmare föreskrifter om tillämpningen av detta kapitel som behövs för att uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG samt för tillsynen nödvändiga närmare föreskrifter om uppfyllandet av den anmälningsskyldighet som anges i 19 § 2 mom., 21 § 3 mom. och 23 §.

29 §

29 §

*Närmare bestämmelser och tillstånd**Närmare bestämmelser och tillstånd*

Närmare bestämmelser om scheman för balansräkningen och resultaträkningen, finansieringsanalysen, upplysningarna i noterna till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och i verksamhetsberättelsen, scheman för koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys, upplysningarna i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationerna och specifikationerna av noterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Finansinspektionen kan dessutom på ansökan av en koncerns moderföretag av särskilda skäl bevilja tillstånd att

Närmare bestämmelser om scheman för balansräkningen och resultaträkningen, finansieringsanalysen, upplysningarna i noterna till balansräkningen, resultaträkningen och finansieringsanalysen och i verksamhetsberättelsen, scheman för koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys, upplysningarna i noterna till koncernbalansräkningen, koncernresultaträkningen och koncernens finansieringsanalys samt balansspecifikationerna och specifikationerna av noterna utfärdas genom förordning av statsrådet. Finansinspektionen kan dessutom på ansökan av en koncerns moderföretag av särskilda skäl bevilja

för viss tid avvika från bestämmelserna i detta kapitel, om koncernens moderföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där den andel som företagen i finansbranschen står för i konglomeratet är större än den andel som företagen i försäkringsbranschen står för vid beräkning enligt 4 § 2 mom. 1 punkten, och om undantaget behövs för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av koncernens resultat och ekonomiska ställning.

Vad som i 1 mom. bestäms om Finansinspektionens rätt att bevilja tillstånd tillämpas på motsvarande sätt på Försäkringsinspektionen, om koncernens moderföretag är ett försäkringsbolag eller ett sådant konglomerats holdingsammanslutning där företagen i försäkringsbranschen står för en andel i konglomeratet som beräknad på det sätt som nämns i momentet är större än den andel som företagen i finansbranschen står för.

Innan tillstånd som avses i 1 och 2 mom. beviljas skall tillsynsmyndigheten inhämta utlåtande av den andra tillsynsmyndigheten samt, om saken är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen (1339/1997) eller lagen om aktiebolag (734/1978) eller lagen om andelslag (1488/2001), av bokföringsnämnden.

31 §

Den samordnande tillsynsmyndighetens uppgifter

Den samordnande tillsynsmyndigheten har till uppgift att

5) be att den andra tillsynsmyndigheten utför granskning i de till ett konglomerat hörande företag som står under dennas tillsyn så ofta och i den omfattning som behövs för tillsynen över konglomeratet utöver den tillsyn som den andra tillsynsmyndigheten annars utövar med stöd av den lagstiftning som gäller den samt själv utföra granskning i de till ett konglomerat hörande företag som inte annars står under offentlig tillsyn eller i vilka den andra tillsynsmyndigheten inte inom skä-

tillstånd att för viss tid avvika från bestämmelserna i detta kapitel, om undantaget behövs för att ge en rättvisande och tillräcklig bild av koncernens resultat och ekonomiska ställning.

(2 mom. upphävs)

Innan tillstånd som avses i 1 mom. beviljas ska *Finansinspektionen* inhämta utlåtande av *bokföringsnämnden* om saken är av betydelse för den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen (1339/1997) eller aktiebolagslagen (624/2006) eller lagen om andelslag (1488/2001).

31 §

Finansinspektionens uppgifter

Finansinspektionen har till uppgift att

(1 mom. 5 punkt upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lig tid sedan ovan avsedda begäran inkommit har utfört granskningen,

Den samordnande tillsynsmyndigheten skall på förhand meddela den andra tillsynsmyndigheten om granskning enligt 5 punkten av ett tillsynsobjekt som övervakas av sistnämnda tillsynsmyndighet.

(2 mom. upphävs)

32 §

Utbyte av information mellan tillsynsmyndigheterna

Den samordnande tillsynsmyndigheten skall omedelbart tillställa de övriga tillsynsmyndigheterna beslut som den fattat med stöd av denna lag, anmälningar som den erhållit med stöd av denna lag och andra upplysningar som är viktiga för tillsynen över ett konglomerat samt utredningar och planer som utarbetats med stöd av 31 §.

Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen skall på eget initiativ tillställa den samordnande tillsynsmyndigheten upplysningar som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt 31 § samt viktiga beslut som fattats om tillsynsobjekten och påföljder för tillsynsobjekten. Dessutom skall Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen på begäran av den samordnande tillsynsmyndigheten tillställa denna andra upplysningar som finns hos tillsynsmyndigheten och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konglomeratet.

Utöver utbytet av upplysningar som är nödvändiga med tanke på tillsynen över ett konglomerat skall Finansinspektionen och Försäkringsinspektionen på eget initiativ tillställa varandra och andra tillsynsmyndigheter som ansvarar för tillsynen över företag som hör till ett konglomerat upplysningar som de erhållit vid tillsynen och som kan ha avgörande betydelse med tanke på den andra tillsynsmyndighetens tillsynsuppgifter.

32 §

Upplysningar till utländska myndigheter

I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om upplysningar till utländska myndigheter.

35 §

(upphävs)

Vite och andra befogenheter

Om ett företag som hör till ett konglomerat inte har fullgjort sina skyldigheter enligt denna lag, kan den tillsynsmyndighet som övervakar företaget eller, om företaget inte på något annat sätt än med stöd av denna lag står under offentlig tillsyn, den samordnande tillsynsmyndigheten vid vite ålägga företaget att fullgöra en sådan skyldighet.

På utdömande av vite tillämpas vad som särskilt bestäms om utdömande av vite som den i 1 mom. avsedda tillsynsmyndigheten förelagt.

Utöver vad som bestäms i denna lag gäller i fråga om Finansinspektionens tillsynsbefogenheter i egenskap av samordnande tillsynsmyndighet med avseende på ett konglomerats holdingsammanslutning vad som bestäms i lagen om Finansinspektionen (587/2003) och i fråga om Försäkringsinspektionens tillsynsbefogenheter i egenskap av samordnande tillsynsmyndighet med avseende på ett konglomerats holdingsammanslutning vad som bestäms i lagen om försäkringsbolag.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

10.

Lag

om ändring av lagen om värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 26 oktober 2007 om värdepappersföretag (922/2007) 25 §, 39 §
3 mom., 41 § 7 mom. och 43 § 3 mom., samt
ändras den finska språkdräkten i 12 §, 24 §, 43 § 5 mom. och 75 § som följer:

24 §

Återkallande av verksamhetstillstånd

Finansinspektionen kan återkalla ett värdepappersföretags verksamhetstillstånd, om

1) det i företagets verksamhet i väsentlig mån har skett överträdelser av lag eller av föreskrifter eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av lag eller överträdelser av tillståndsvillkor eller av företagets bolagsordning,

2) företaget inte har haft verksamhet på sex månader,

3) de villkor som ställts för verksamhetstillståndet inte längre uppfylls,

4) verksamheten eller en del av den inte har inletts inom tolv månader från det att tillståndet beviljades, eller

5) det i tillståndsansökan lämnats väsentligen vilseledande uppgifter om omständigheter som är relevanta med tanke på regleringen och tillsynen.

Innan Finansinspektionen fattar ett beslut som avses i 1 mom. 1 eller 3 punkten ska den för värdepappersföretaget sätta ut en tid för avhjälpande av bristerna i dess verksamhet.

Om värdepappersföretaget har beslutat avsluta sin tillståndspliktiga verksamhet, kan det ansöka om återkallande av verksamhetstillståndet hos Finansinspektionen.

I samband med återkallandet av verksamhetstillståndet kan Finansinspektionen meddela föreskrifter om hur verksamheten ska avslutas.

Finansinspektionen ska anmäla återkallandet av verksamhetstillståndet för registrering samt till ersättningsfonden för investerarskydd för kännedom.

Finansinspektionen ska när den återkallar verksamhetstillståndet för ett värdepappersföretag som är verksamt också i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet underrätta motsvarande tillsynsmyndighet i den andra staten om sitt beslut.

24 §

Begränsning av verksamheten och återkallande av verksamhetstillstånd

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om begränsning av verksamheten och återkallelse av verksamhetstillstånd. Finansinspektionen ska anmäla återkallelse av verksamhetstillstånd för registrering samt till ersättningsfonden för investerarskydd för kännedom.

25 §

(upphävs)

Begränsning av verksamheten

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa den verksamhet som värdepappersföretaget har rätt att bedriva enligt verksamhetstillståndet, om det har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet i verksamheten och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet är ägnad att allvarligt skada stabiliteten på värdepappersmarknaden eller investerarnas ställning. Om saken inte har rättats till inom utsatt tid, kan Finansinspektionen ändra tillståndsvillkoren så att verksamheten permanent begränsas.

Finansinspektionen ska när den begränsar den verksamhet tillståndet avser för ett värdepappersföretag som är verksamt också i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet underrätta den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den andra staten om sitt beslut.

39 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

39 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Anmälan enligt 1 mom. behöver inte göras, om företaget hör till ett konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) och motsvarande anmälan har gjorts till Försäkringsinspektionen.

(3 mom. upphävs)

41 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar

41 §

Anmälan om förvärv av aktier och andelar

Anmälan enligt denna paragraf behöver inte göras, om innehavet i värdepappersföretaget eller holdingföretaget förvärvas indirekt genom förvärv av aktier i holdingföretaget i ett konglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och

(7 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

anmälan om ett sådant förvärv görs till Försäkringsinspektionen.

43 §

Värdepappersföretags och holdingföretags ledning

43 §

Värdepappersföretags och holdingföretags ledning

Finansinspektionen kan för högst fem år förbjuda en person att vara medlem eller ersättare i styrelsen för ett värdepappersföretag eller verkställande direktör eller dennes ställföreträdare i ett sådant företag eller att i övrigt höra till den högsta ledningen, om

1) personen i fråga vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i värdepappersföretagets verksamhet, investerarnas ställning eller borgenärernas intressen, eller

2) personen i fråga inte uppfyller kraven i 1 mom.

Vad som föreskrivs i 1—4 mom. ska på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag.

(3 mom. upphävs)

Vad som i denna paragraf föreskrivs om värdepappersföretag ska på motsvarande sätt tillämpas på holdingföretag.

75 §

Indragning av filialer och begränsning av verksamheten

Om ett värdepappersföretag inte uppfyller kraven enligt 72 och 73 §, får Finansinspektionen sätta ut en tid för korrigerings av situationen och, om bristen inte avhjälpas inom den utsatta tiden, i tillämpliga delar tillämpa 24 och 25 §.

75 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 27 och 57 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag**om ändring av lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investerings-
tjänster i Finland**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 26 juli 1996 om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996) 6 a §, sådan den lyder i lag 930/2007, samt *ändras* 3 §, 4 § 1 mom., samt 5, 6 och 9 §, av dem 3, 4 § 1 mom. och 5 och 6 § sådana de lyder i nämnda lag 930/2007 samt 9 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 597/2003, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Tillsyn

Bestämmelser om tillsynen över utländska värdepappersföretags verksamhet i Finland samt Finansinspektionens rätt att lämna uppgifter till utländska tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen finns i lagen om Finansinspektionen (587/2003).

4 §

Etablering av en filial

Innan ett utländskt värdepappersföretag kan etablera en filial i Finland ska den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den stat som har beviljat värdepappersföretaget auktorisation ge Finansinspektionen uppgifter om den tilltänkta filialens investerings- och sidotjänster, organisationsstruktur och avsikt att anlita anknutna ombud samt också filialens adressuppgifter, uppgifter om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet.

Föreslagen lydelse

3 §

Tillsyn

I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om tillsynen över utländska värdepappersföretags verksamhet i Finland samt om Finansinspektionens rätt att lämna uppgifter till utländska tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen.

4 §

Förutsättningar för filialetablering

Ett utländskt värdepappersföretag kan etablera filial i Finland efter att tillsynsmyndigheten i företagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om etableringen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om investerings- och sidotjänster som företaget avser att tillhandahålla, organisationsstruktur och avsikt att anlita anknutna ombud samt också filialens adressuppgifter, uppgifter om investerarskyddssystemet eller avsaknaden av ett sådant samt namnen på de personer som ansvarar för filialens verksamhet.

5 §

Tillhandahållande av investeringstjänster utan att etablera filial

Ett utländskt värdepappersföretag som i enlighet 2 § 1 punkten har auktoriserats i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland också utan att grunda dotterföretag eller etablera filial. Ett utländskt värdepappersföretag har rätt att tillhandahålla sidotjänster endast i samband med investeringstjänster.

Innan ett utländskt värdepappersföretag får tillhandahålla investeringstjänster i Finland ska den mot Finansinspektionen svara till tillsynsmyndigheten i den stat som beviljat värdepappersföretaget auktorisation informera Finansinspektionen om investerings- och sidotjänsterna samt om huruvida tjänster tillhandahålls genom ett anknutet ombud.

Om ett utländskt värdepappersföretag anlitar ett anknutet ombud för att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, har Finansinspektionen rätt att be den mot Finansinspektionen svara till tillsynsmyndigheten i den stat som auktoriserat värdepappersföretaget lämna uppgifter om det anknutna ombudets identitet. Finansinspektionen har rätt att offentliggöra det anknutna ombudets identitet.

Innan ett utländskt värdepappersföretag får erbjuda i Finland etablerade värdepappersföretag, kreditinstitut eller andra personer direkt möjlighet att bedriva handel i ett system som motsvarar sådan multilateral handel som avses i lagen om värdepappersföretag, måste Finansinspektionen av den mot Finansinspektionen svara till tillsynsmyndigheten i den stat som auktoriserat värdepappersföretaget få uppgifter om inledande av verksamheten och om var och hur möjlighet att bedriva handel enligt planerna ska erbjudas. Finansinspektionen har rätt att av den myndighet som nämns ovan begära uppgifter om de värdepappersföretag, kreditinstitut och andra personer som det utländska värdepappersföretaget har auktoriserat som handelsparter.

5 §

Tillhandahållande av investeringstjänster utan att etablera filial

Ett utländskt värdepappersföretag som i enlighet 2 § 1 punkten har auktoriserats i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland också utan att grunda dotterföretag eller etablera filial. Ett utländskt värdepappersföretag har rätt att tillhandahålla sidotjänster endast i samband med investeringstjänster, *om inte annat föreskrivs annanstans i lag.*

Ett utländskt värdepappersföretag kan börja tillhandahålla investeringstjänster i Finland när Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som beviljat värdepappersföretaget auktorisation har fått anmälan om investerings- och sidotjänsterna samt om huruvida tjänster ska tillhandahållas genom ett anknutet ombud.

Om ett utländskt värdepappersföretag anlitar ett anknutet ombud för att tillhandahålla investeringstjänster i Finland, har Finansinspektionen rätt att be motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som auktoriserat värdepappersföretaget lämna uppgifter om det anknutna ombudets identitet. Finansinspektionen har rätt att offentliggöra det anknutna ombudets identitet.

Ett utländskt värdepappersföretag får erbjuda i Finland etablerade värdepappersföretag, kreditinstitut och andra personer direkt möjlighet att bedriva handel i ett system som motsvarar multilateral handel enligt lagen om värdepappersföretag när Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som auktoriserat värdepappersföretaget har informerats om att verksamheten inletts samt om var och hur möjlighet att bedriva handel enligt planerna ska erbjudas. Finansinspektionen har rätt att av den myndighet som nämns ovan begära uppgifter om de värdepappersföretag, kreditinstitut och andra som det utländska värdepappersföretaget har auktoriserat som handelsparter.

6 §

Begränsning av en filials verksamhet

Om ett i Finland etablerat utländskt värdepappersföretag bryter mot denna lag eller mot de bestämmelser som nämns i 4 c §, ska Finansinspektionen uppmana företaget att upphöra med den lagstridiga verksamheten.

Om ett utländskt värdepappersföretag inte iakttar en uppmaning som avses i 1 mom., ska Finansinspektionen vidta behövliga åtgärder för att säkerställa att värdepappersföretaget upphör med den lagstridiga verksamheten.

Om ett utländskt värdepappersföretag trots de åtgärder som avses i 2 mom. fortsätter sin lagstridiga verksamhet, har Finansinspektionen rätt att vidta behövliga åtgärder för att hindra att den lagstridiga verksamheten fortsätter. Finansinspektionen har vid behov rätt att förbjuda företaget att tillhandahålla tjänster. Innan Finansinspektionen vidtar åtgärder ska den underrätta den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den stat som auktoriserat värdepappersföretaget om att den lagstridiga verksamheten har fortsatt.

Om ett i Finland etablerat utländskt värdepappersföretag bryter mot andra bestämmelser än de som avses i 1 mom., ska Finansinspektionen i tillämpliga delar förfara på det sätt som föreskrivs i 6 a §.

6 a §

Begränsning av rätten att tillhandahålla investerings tjänster

Finansinspektionen ska informera den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndig-

6 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet samt tillhandahållande av gränsöverskridande investerings tjänster

Om ett utländskt värdepappersföretag trots den i företagets hemstat behöriga, mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndighetens åtgärder fortsätter med sin mot bestämmelserna eller föreskrifterna stridande verksamhet i Finland, ska Finansinspektionen vidta åtgärder för att förhindra fortsatta åtgärder som äventyrar investerarskyddet eller marknadens tillförlitliga funktion. Vid behov kan Finansinspektionen förhindra att nya transaktioner inleds. På begränsning och förbudande av filialers verksamhet samt av tillhandahållande av investerings tjänster tillämpas dessutom 61 § i lagen om Finansinspektionen.

(upphävs)

heten i den stat som har auktoriserat det utländska värdepappersföretaget om att ett utländskt värdepappersföretag som tillhandahåller tjänster i enlighet med 5 § bedriver verksamhet i strid med bestämmelser eller föreskrifter som är förpliktande för värdepappersföretaget.

Om ett utländskt värdepappersföretag trots de åtgärder som har vidtagits av en behörig tillsynsmyndighet som motsvarar Finansinspektionen, i Finland fortsätter med den verksamhet som strider mot bestämmelserna eller föreskrifterna, ska Finansinspektionen vidta behövliga åtgärder för att förhindra fortsatt verksamhet som äventyrar investerarskyddet eller marknadens tillförlitlighet. Finansinspektionen kan vid behov förhindra att ny affärsverksamhet inleds.

Finansinspektionen ska innan den vidtar åtgärder enligt 2 mom. informera den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den stat som auktoriserat det utländska värdepappersföretaget om åtgärderna. Europeiska gemenskapernas kommission ska omgående informeras om åtgärderna.

9 §

Återkallande av verksamhetstillstånd och begränsning av verksamheten

Finansinspektionen kan återkalla en filials verksamhetstillstånd om

1) det i filialens verksamhet i väsentlig mån har skett överträdelser av lag, förordningar eller av föreskrifter som en myndighet har utfärdat med stöd av dem, eller överträdelser av tillståndsvillkor,

2) filialen inte har haft verksamhet på sex månader,

3) de villkor som ställts för auktorisationen inte längre uppfylls,

4) verksamheten eller en del av den inte har inletts inom 12 månader från det verksamhetstillståndet beviljades, eller om

5) vilseledande uppgifter har lämnats när verksamhetstillståndet söktes.

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa verksamhet enligt de för filialen gällande tillståndsvillkoren om det har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet i

9 §

Begränsning av verksamhet och återkallande av verksamhetstillstånd

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av verksamhet och återkallande av verksamhetstillstånd.

verksamheten och om det är uppenbart att verksamheten är ägnad att allvarligt skada stabiliteten på värdepappersmarknaden eller investerarnas ställning.

Finansinspektionen skall innan den fattar beslut enligt 1 och 2 mom. höra värdepappersföretaget.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

12.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 januari 1999 om placeringsfonder (48/1999) 5 e § 3 mom., 9 d § 3 mom. samt 149 och 150 §, av dem 5 e § 3 mom. och 9 d § 3 mom. sådana de lyder i lag 928/2007 och 150 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 224/2004, och

ändras den finska språkdräkten i 4 § 1 mom., 86 a §, 117, 122 och 125 § samt 126 § 1 mom., av dem 86 a § sådan den lyder i lag 294/2008, 117 och 125 § sådana de lyder i nämnda lag 224/2004 och i lag 351/2007, 122 § sådan den lyder i lag 599/2003 och 126 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda lag 351/2007 som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 e §

5 e §

Finansinspektionen kan för högst fem år förbjuda en person att vara styrelsemedlem eller suppleant, verkställande direktör eller ställföreträdare för verkställande direktören eller att i övrigt höra till den högsta ledningen i ett fondbolag, om

(3 mom. upphävs)

1) personen i fråga vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i fondbolagets eller i en av det förvaltat placeringsfonds verksamhet, fondandelsägarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas intressen, eller

2) personen i fråga inte uppfyller de villkor som föreskrivs i 1 mom.

9 d §

9 d §

Finansinspektionen kan för högst fem år förbjuda en person att vara styrelsemedlem

(3 mom. upphävs)

eller suppleant, verkställande direktör eller ställföreträdare för verkställande direktören eller att i övrigt höra till den högsta ledningen i ett förvaringsinstitut, om

1) personen i fråga vid skötseln av sina uppgifter har visat uppenbar oskicklighet eller oförsiktighet och om det är uppenbart att detta allvarligt kan skada stabiliteten i förvaringsinstitutets verksamhet eller i en sådan placeringsfonds verksamhet vars förvaringsinstitut detta är i enlighet med 31 § eller fondandelsägarnas eller investerarnas ställning eller borgenärernas intressen, eller

2) personen i fråga inte uppfyller de villkor som föreskrivs i 1 mom.

86 a §

Genom förordning av finansministeriet föreskrivs närmare om i 2 § 13 punkten avsedda penningmarknadsinstrument, i 69 § 1 mom. och i 71 § 2 mom. avsedda värdepapper, i 71 § 1 mom. avsedda penningmarknadsinstrument, i 73 a § 1 mom. avsett aktieindex eller index för massskuldebrev, i 80 § 1 mom. avsedda derivatinstrument och finansiella index som används som underliggande tillgångar, i 80 a § 2 mom. avsedda värdepapper och penningmarknadsinstrument som innefattar ett derivatinstrument och i 81 § avsedda metoder för effektiv förmögenhetsförvaltning.

117 §

Finansinspektionen kan återkalla ett fondbolags verksamhetstillstånd, om

1) bolaget i sin verksamhet väsentligen har brutit mot lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av lag, mot fondbolagets bolagsordning, mot tillståndsvillkoren eller mot stadgarna för en placeringsfond som fondbolaget förvaltar,

86 a §

Genom förordning av finansministeriet utfärdas de närmare bestämmelser om de krav som gäller i 2 § 13 punkten avsedda penningmarknadsinstrument, i 69 § 1 mom. och i 71 § 2 mom. avsedda värdepapper, i 71 § 1 mom. avsedda penningmarknadsinstrument, i 73 a § 1 mom. avsett aktieindex eller index för massskuldebrev, i 80 § 1 mom. avsedda derivatinstrument och finansiella index som används som underliggande tillgångar, i 80 a § 2 mom. avsedda värdepapper och penningmarknadsinstrument och i 81 § avsedda metoder för effektiv förmögenhetsförvaltning, som behövs för genomförandet av kommissionens direktiv 2007/16/EG om genomförande av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (**fondföretag**), när det gäller förtydligandet av vissa definitioner.

117 §

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att begränsa fondbolags verksamhet och återkalla fondbolags verksamhetstillstånd

2) det inte längre finns förutsättningar för beviljande av tillstånd,

3) bolaget inte inom 12 månader efter att tillståndet beviljades har inlett verksamheten eller en del av den,

4) bolagets syfte inte längre är att bedriva fondverksamhet,

5) bolaget inte har bedrivit verksamhet på sex månader, eller om

6) i ansökan om verksamhetstillstånd har lämnats väsentligt vilseledande uppgifter om omständigheter som är betydelsefulla med tanke på regleringen och tillsynen.

Innan Finansinspektionen fattar ett beslut som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten skall den för fondbolaget bestämma en tid för avhjälpande av bristfälligheterna i verksamheten.

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa fondbolagets verksamhet som det bedriver enligt tillståndsvillkoren, om det har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet i verksamheten och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet är ägnad att allvarligt skada stabiliteten på värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden eller investerarnas ställning. Om rättelse inte har skett inom utsatt tid kan Finansinspektionen efter tidsfristen ändra tillståndsvillkoren i syfte att varaktigt begränsa verksamheten.

122 §

Finansinspektionen skall tillsätta ett sådant ombud som avses i 22 § lagen om Finansinspektionen (587/2003) för att sköta upplösningen av en placeringsfond enligt 119 §, om

1) fondbolaget eller förvaringsinstitutet inte vidtar åtgärder för att upplösa eller bereda fusion av placeringsfonder, inom en månad efter att villkoret enligt 121 § har uppfyllts eller om

2) förvaringsinstitutet inte vidtar åtgärder för att överlåta förvaltningen av placeringsfonden.

Finansinspektionen skall omedelbart bestämma att emission och inlösen av fondandelar i placeringsfonden skall avbrytas.

122 §

Finansinspektionen ska tillsätta ett sådant ombud som avses i 29 § i lagen om Finansinspektionen för att sköta upplösningen av en placeringsfond enligt 119 §, om

1) fondbolaget eller förvaringsinstitutet inte vidtar åtgärder för att upplösa eller bereda fusion av placeringsfonder, inom en månad efter att villkoret enligt 121 § har uppfyllts eller om

2) förvaringsinstitutet inte vidtar åtgärder för att överlåta förvaltningen av placeringsfonden.

Finansinspektionen ska omedelbart bestämma att emission och inlösen av fondandelar i placeringsfonden ska avbrytas.

125 §

Finansinspektionen kan återkalla ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd, om

1) institutet i sin verksamhet väsentligen har brutit mot lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av lag, mot sin bolagsordning, mot tillståndsvillkoren eller mot stadgarna för en placeringsfond som ett fondbolag förvaltar,

2) det inte längre finns förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd,

3) institutet inte inom 12 månader efter att tillståndet beviljades har inlett verksamheten eller en del av den,

4) institutet inte längre har som syfte att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet,

5) institutet inte har varit verksamt på sex månader, eller om

6) i ansökan om verksamhetstillstånd har lämnats väsentligt vilseledande uppgifter om omständigheter som är betydelsefulla med tanke på regleringen och tillsynen.

Innan Finansinspektionen fattar ett beslut som avses i 1 mom. 1 eller 2 punkten skall den för förvaringsinstitutet bestämma en tid för avhjälpande av bristfälligheterna i verksamheten.

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa förvaringsinstitutets verksamhet som det bedriver enligt tillståndsvillkoren, om det har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet i verksamheten och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet är ägnad att allvarligt skada stabiliteten på värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden eller investerarnas ställning. Om rättelse inte har skett inom utsatt tid kan Finansinspektionen efter tidsfristen ändra tillståndsvillkoren i syfte att varaktigt begränsa verksamheten.

Finansinspektionen skall göra registeranmälan om att ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd har återkallats.

126 §

Om ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd återkallas, om institutet träder i likvidation eller dess tillgångar överlämnas till konkurs eller om institutet annars upphör med sin verksamhet och fondbolaget inte omedelbart vidtar åtgärder för att välja ett nytt förvaringsinstitut, skall Finansinspektionen förordna ett

125 §

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att begränsa förvaringsinstituts verksamhet och återkalla förvaringsinstituts verksamhetstillstånd.

126 §

Om ett förvaringsinstituts verksamhetstillstånd återkallas, om institutet träder i likvidation eller dess tillgångar överlämnas till konkurs eller om institutet annars upphör med sin verksamhet och fondbolaget inte omedelbart vidtar åtgärder för att välja ett nytt förvaringsinstitut, ska Finansinspektionen förord-

ombud enligt 22 § i lagen om Finansinspektionen att sköta förvaringsinstitutets uppgifter tills det ordinarie institutet tar emot uppdraget.

na ett sådant ombud som avses i 29 § i lagen om Finansinspektionen att sköta förvaringsinstitutets uppgifter tills det ordinarie institutet tar emot uppdraget.

149 §

Om ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, dess styrelsemedlemmar, verkställande direktör, revisorer eller anställda i ansvarig ställning inte i sin verksamhet följer denna lag, fondbolagets eller förvaringsinstitutets bolagsordning, en placeringsfonds stadgar eller finansinspektionens föreskrifter, kan länsstyrelsen på framställning av finansinspektionen vid vite ålägga vederbörande att fullgöra sin skyldighet.

(upphävs)

150 §

Den som marknadsför ett fondföretags andelar i strid med lag eller med stöd därav meddelade bestämmelser eller i strid med myndighetsföreskrifter, kan förbjudas att fortsätta eller upprepa detta förfarande. Förbudet skall förenas med vite om det inte av särskilda skäl är onödigt. I fråga om meddelande av förbud gäller i övrigt i tillämpliga delar 7 kap. 2 § 2 och 3 mom. värdepappersmarknadslagen.

(upphävs)

Om ett fondföretag i något väsentligt avseende bryter mot bestämmelser som avses i 1 mom., kan Finansinspektionen förbjuda det att fortsätta marknadsföringen av sina andelar i Finland. Finansinspektionen skall underrätta de behöriga myndigheterna i fondföretagets hemstat om sitt beslut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 2 april 2004 om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004) 3—6 och 8 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

*Tillsyn**Tillsyn*

I lagen om Finansinspektionen (587/2003) föreskrivs om tillsynen över utländska fondbolags verksamhet i Finland samt om Finansinspektionens rätt att lämna uppgifter till motsvarande utländska tillsynsmyndighet.

I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om tillsynen över utländska fondbolags verksamhet i Finland samt om Finansinspektionens rätt att lämna uppgifter till motsvarande utländska tillsynsmyndigheter.

4 §

4 §

*Förutsättningarna för etablering av filial**Förutsättningarna för etablering av filial*

Innan ett utländskt fondbolag kan etablera en filial i Finland skall Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som har beviljat fondbolaget auktorisation få en anmälan med tillräcklig information om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning och ledning samt uppgifter om filialens investerarskyddssystem eller ett omnämnande av att ett sådant ersättningssystem saknas.

Ett utländskt fondbolag kan etablera filial i Finland efter att tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat har underrättat Finansinspektionen om etableringen. Meddelandet ska innehålla tillräckliga uppgifter om filialens planerade verksamhet, förvaltning och ledning samt om filialens investerarskyddssystem eller framgå att ett sådant system saknas.

En filial kan etableras och den får inleda sin verksamhet senast två månader efter att Finansinspektionen har mottagit den information som avses i 1 mom. Finansinspektionen skall inom två månader efter att ha mottagit informationen meddela de föreskrifter som den anser behövliga om rapporteringsskyldigheten i samband med tillsynen över filialen samt uppställa sådana villkor för filialens verksamhet som är motiverade av hänsyn till det allmännas bästa.

Filialen kan inleda sin verksamhet då fondbolaget har fått en anmälan enligt 59 § i lagen om Finansinspektionen eller, om Finansinspektionen inte har gjort en sådan anmälan inom den tid som anges i nämnda paragraf, efter att tidsfristen för behandlingen av anmälan har gått ut.

Ett utländskt fondbolag får två månader efter den anmälan som avses i 1 mom. genom sin filial inleda marknadsföring av andelar i ett fondföretag som det förvaltar och som enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller fondföretagsdirektivets villkor, om inte Finansinspektionen under denna tid förbjuder inledandet av marknadsföringen. Finansinspektionen kan förbjuda fondbolaget att inleda marknadsföringen, om denna strider mot en lag som skall tillämpas på marknadsföring eller om arrangemangen för betalningar till dem som äger andelar i fondföretaget, för inlösen av andelar samt för förverkligande av fondföretagets rapporteringsskyldighet inte är förenliga med finsk lag eller med föreskrifter och bestämmelser som har utfärdats med stöd

Ett utländskt fondbolag får två månader efter den anmälan som avses i 1 mom. genom sin filial inleda marknadsföring av andelar i ett fondföretag som bolaget förvaltar, om fondföretaget enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller fondföretagsdirektivets villkor och Finansinspektionen inte under nämnda tid förbjuder inledandet av marknadsföringen. Finansinspektionen kan förbjuda fondbolaget att inleda marknadsföringen, om denna strider mot en lag som ska tillämpas på marknadsföring eller om arrangemangen för betalningar till dem som äger andelar i fondföretaget, för inlösen av andelar samt för förverkligande av fondföretagets rapporteringsskyldighet inte är förenliga med finsk lag. Finansinspektionen ska underrätta motsva-

därav. Finansinspektionen skall underrätta motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som har auktoriserat det utländska fondbolaget om beslutet att förbjuda inledandet av marknadsföringen.

Ett utländskt fondbolag skall skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. minst en månad innan de är avsedda att genomföras. Finansinspektionen kan med tanke på tilltänkta ändringar meddela sådana föreskrifter och villkor som avses i 2 mom.

5 §

Tillhandahållande av tjänster utan etablering av filial

Ett utländskt fondbolag som har fått sådan auktorisation som avses i 2 § 1 punkten i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att bedriva verksamhet i Finland också utan att etablera dotterbolag eller filial.

Innan ett utländskt fondbolag inleder verksamhet i Finland skall Finansinspektionen av motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som har auktoriserat fondbolaget få en anmälan om tillhandahållandet av tjänster med uppgifter om vilken verksamhet fondbolaget ämnar bedriva i Finland och under vilka former, samt uppgifter om ett investerarskyddssystem eller ett omnämnande av att ett sådant ersättningssystem saknas. Oberoende av vad som föreskrivs i 1 § 5 mom. skall på det anmälningsförfarande som avses i denna paragraf inte tillämpas 130 § 1 mom. lagen om placeringsfonder.

Efter att ha mottagit anmälan skall Finansinspektionen för det utländska fondbolaget uppställa de villkor för verksamheten i Finland som den anser vara motiverade med hänsyn till det allmännas bästa.

Det utländska fondbolaget skall skriftligen underrätta Finansinspektionen om tilltänkta ändringar i den information som avses i 2 mom. innan ändringarna är avsedda att genomföras. Finansinspektionen kan till följd av de tilltänkta ändringarna ändra de villkor som avses i 3 mom.

rande tillsynsmyndighet i den stat som har auktoriserat det utländska fondbolaget om beslutet att förbjuda inledandet av marknadsföringen.

Ett utländskt fondbolag ska skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. minst en månad innan ändringarna genomförs. Finansinspektionen kan till följd av ändringar ändra de föreskrifter och villkor som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

5 §

Tillhandahållande av tjänster utan etablering av filial

Ett utländskt fondbolag som har fått sådan auktorisation som avses i 2 § 1 punkten i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har rätt att bedriva verksamhet i Finland också utan att etablera dotterbolag eller filial.

Ett utländskt fondbolag kan tillhandahålla tjänster i enlighet med sitt verksamhetsstillstånd i Finland efter att hemstatens tillsynsmyndighet har underrättat Finansinspektionen om saken. Av anmälan ska framgå vilken verksamhet fondbolaget ämnar bedriva i Finland och under vilka former, samt uppgifter om ett investerarskyddssystem eller ett omnämnande av att ett sådant system saknas. Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 § 5 mom. ska på anmälningsförfarande som avses i denna paragraf inte tillämpas 130 § 1 mom. lagen om placeringsfonder.

Det utländska fondbolaget ska på förhand skriftligen informera Finansinspektionen om ändringar som ska göras i den information som avses i 1 mom. Finansinspektionen kan till följd av ändringarna ändra de villkor som avses i 59 § i lagen om Finansinspektionen.

6 §

Återkallelse av auktorisation och begränsning av verksamheten

Om ett utländskt fondbolag bryter mot denna lag eller åsidosätter lagstadgade skyldigheter, skall Finansinspektionen uppmana företaget att upphöra med den lagstridiga verksamheten.

Om ett utländskt fondbolag inte iakttar en uppmaning som avses i 1 mom., skall Finansinspektionen underrätta motsvarande tillsynsmyndighet i den stat som har beviljat fondbolaget auktorisation om saken, för att tillsynsmyndigheten omedelbart skall kunna vidta åtgärder för att förhindra att den lagstridiga verksamheten fortsätter.

Om ett utländskt fondbolag trots sådana åtgärder som avses i 1 och 2 mom. fortsätter sin lagstridiga verksamhet, kan Finansinspektionen helt eller delvis förbjuda det utländska fondbolaget att tillhandahålla tjänster i Finland. Den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den stat som har beviljat fondbolaget auktorisation skall underrättas om beslutet.

Finansinspektionen kan omedelbart förbjuda verksamhet som strider mot denna lag, om det på grund av ärendets brådskande natur är nödvändigt för att skydda investerares eller andra sådana personers intressen som har tillhandahållits tjänster. Den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den stat som har beviljat fondbolaget auktorisation och Europeiska kommissionen skall omedelbart underrättas om beslutet.

Finansinspektionen kan helt eller delvis förbjuda ett utländskt fondbolag att tillhandahålla tjänster i Finland, om det utländska fondbolaget väsentligen har brutit mot denna lag, lagen om placeringsfonder, värdepappersmarknadslagen, lagen om värdepappersföretag eller mot annan lagstiftning om finansmarknaden eller mot bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd därav, på ett sätt som kan skada investerarskyd-

6 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning och förbudande av filialers verksamhet. Finansinspektionen kan utöver vad som föreskrivs i nämnda lag förbjuda verksamhet som strider mot den, om förbudet på grund av ärendets brådskande karaktär är nödvändigt för skyddande av de investerares eller andra personers intressen, som har erbjudits tjänster.

det eller annars det allmännas bästa. Den mot Finansinspektionen svarande tillsynsmyndigheten i den stat som har beviljat fondbolaget auktorisation skall omedelbart underättas om beslutet.

8 §

Återkallelse av verksamhetstillstånd eller begränsning av verksamheten

Finansinspektionen kan återkalla en filials verksamhetstillstånd, om

1) det i filialens verksamhet i väsentlig mån har skett överträdelser av lag eller av bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av lag, eller överträdelser av tillståndsvillkoren,

2) det inte längre finns förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd,

3) filialen inte inom 12 månader efter att tillståndet beviljades har inlett verksamheten eller en del av den,

4) filialen inte har haft någon verksamhet på sex månader, eller om

5) i ansökan om verksamhetstillstånd har lämnats väsentligt vilseledande uppgifter om omständigheter som är betydelsefulla med tanke på regleringen och tillsynen.

Innan Finansinspektionen fattar beslut som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten skall den för filialen bestämma en tid för avhjälpande av bristfälligheterna i verksamheten.

Finansinspektionen kan för viss tid begränsa filialens verksamhet som den bedriver enligt tillståndsvillkoren, om det har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet i verksamheten och om det är uppenbart att fortsatt verksamhet är ägnad att allvarligt skada stabiliteten på värdepappersmarknaden eller investerarnas ställning.

8 §

Begränsning av verksamhet och återkallelse av verksamhetstillstånd

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av tillåten verksamhet och om återkallelse av verksamhetstillstånd.

14.

Lag**om ändring av värdepappersmarknadslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i värdepappersmarknadslagen av den 26 maj 1989 (495/1989) 7 kap. 1 c §, sådan den lyder i lag 448/2005, samt
ändras 3 kap. 28 § 4 mom., 3 a kap. 9 § 3 mom., 7 kap. 1 och 2 §, 8 kap. 3 § och 10 kap. 3 § 4 mom., sådana de lyder, 3 kap. 28 § 4 mom., 3 a kap. 9 § 3 mom. och 8 kap. 3 § i lag 923/2007, 7 kap. 1 § i lagarna 581/1996, 1536/2001 och 600/2003 och i nämnda lag 923/2007, 2 § i nämnda lagar 1536/2001, 448/2005 och 923/2007, samt 10 kap. 3 § 4 mom. i lag (/), som följer:

Gällande lydelse

3 kap.

Offentlig handel

28 §

*Avslutande av offentlig handel med värdepapper.**Föreslagen lydelse*

3 kap.

Offentlig handel

28 §

Avslutande av offentlig handel

 I 7 kap. 2 § 1 mom. föreskrivs om marknadsdomstolens rätt att förbjuda en fondbörs att ordna offentlig handel med värdepapper.

 I 7 kap. 2 § föreskrivs om *Finansinspektionens* rätt att förbjuda en fondbörs att ordna offentlig handel med värdepapper.

3 a kap.

Multilateral handel

9 §

Avbrytande och avslutande av handel

3 a kap.

Multilateral handel

9 §

Avbrytande och avslutande av handel

 I 7 kap. 1 a § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förordna att en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel ska avbryta handeln. I 7 kap. 2 § 1 mom. föreskrivs om marknadsdomstolens rätt att förbjuda multilateral handel med värdepapper.

 I 7 kap. 1 a § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att förordna att en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel ska avbryta handeln. I 7 kap. 2 § föreskrivs om *Finansinspektionens* rätt att förbjuda multilateral handel med värdepapper.

7 kap.

Tillsyn över värdepappersmarknaden

Tillsynsmyndighet

1 §

Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats och de regler som har fastställts med stöd av lagen.

Konstaterar finansinspektionen att någon vid marknadsföringen av värdepapper har förfarit på ett sätt som kan antas strida mot konsumentskyddslagen (38/1978), skall finansinspektionen meddela konsumentombudsmannen ärendet. Innan finansinspektionen för ett sådant ärende till marknadsdomstolen skall finansinspektionen begära konsumentombudsmannens utlåtande.

Finansinspektionen utövar inte tillsyn över den värdepappershandel som Finlands Bank bedriver för att sköta sina penningpolitiska uppgifter.

1 c §

Finansinspektionen kan förena ett sådant beslut som avses i 1 a § med vite. Vitet döms ut av Finansinspektionen.

2 §

Den som i näringsverksamhet marknadsför eller förvärvar värdepapper kan förbjudas att fortsätta eller upprepa ett förfarande som strider mot 2 kap. En fondbörs eller en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel kan förbjudas att ordna handel med värdepapper som har tagits upp eller ansökts bli upptagna till handel, om det vid handeln, när det gäller emittentens informationsskyldighet i samband med den eller informations-skyldigheten i samband med upptagande till handel, vidtas åtgärder som väsentligen strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller mot reglerna för offentlig eller multilateral handel. *En värdepappersförmedlare kan förbjudas att fortsätta använda avtals-*

7 kap.

Tillsyn över värdepappersmarknaden

Tillsynsmyndighet

1 §

Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser och *myndighetsföreskrifter* som har utfärdats *med stöd lagen samt de stadgar som myndigheter har fastställt med stöd av denna lag.*

Finansinspektionen utövar inte tillsyn över den värdepappershandel som Finlands Bank bedriver för att sköta sina penningpolitiska uppgifter.

(upphävs)

2 §

Finansinspektionen kan förbjuda den som i näringsverksamhet marknadsför eller förvärvar värdepapper att fortsätta eller upprepa ett förfarande som strider mot 2 kap. Finansinspektionen kan förbjuda en fondbörs eller en marknadsplatsoperatör som ordnar multilateral handel att ordna handel med värdepapper som har tagits upp eller ansökts bli upptagna till handel, om det vid handeln eller när det gäller uppfyllande av emittentens informationsskyldighet i samband med den eller informationsskyldigheten i samband med upptagande till handel, vidtas åtgärder som väsentligen strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av den eller mot reglerna för offentlig eller multilateral handel.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

villkor som strider mot 4 kap. 1 eller 2 § eller att på nytt använda ett sådant eller ett liknande avtalsvillkor. Förbudet ska förenas med vite, om inte det av särskilda skäl är obefogat.

Förbud som avses i 1 mom. meddelas av marknadsdomstolen. Denna kan även meddela ett förbud temporärt, varvid förbudet gäller tills saken är slutligt avgjord.

Då marknadsdomstolen meddelar ett förbud som avses i 1 mom. kan den förordna att ett förfarande som strider mot 2 kap. skall rättas, om åtgärden kan anses vara nödvändig på grund av att förfarandet medför uppenbara olägenheter för investerarna. Förordnandet kan förenas med vite.

Vad som föreskrivs ovan i denna paragraf gäller också den som i strid med 3 kap. 2 § använder en registrerad firma på ett sätt som är ägnat att vilseleda allmänheten.

På det förbud som avses i 1 mom. tillämpas 48 och 49 § i lagen om Finansinspektionen (/).

Då Finansinspektionen meddelar förbud som avses i 1 mom. kan den förordna att ett förfarande som strider mot 2 kap. ska rättas, om åtgärden kan anses vara nödvändig på grund av att förfarandet medför uppenbara olägenheter för investerarna.

På förbud som gäller förfaranden som strider mot bestämmelser i 3 kap. 36 §, 3 a kap. 10 § eller 4 kap. 1 eller 2 § tillämpas 48 och 49 § i lagen om Finansinspektionen. På förbud som gäller förfaranden som strider med andra bestämmelser och myndighetsföreskrifter som har utfärdats med stöd av denna lag eller de stadgar som myndigheter har fastställt med stöd av denna lag tillämpas 33 § i lagen om Finansinspektionen.

8 kap

8 kap.

Straffstadganden**Straffstadganden***Värdepappersmarknadsförseelse**Värdepappersmarknadsförseelse*

3 §

3 §

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 3 kap. 36 § eller mot 3 a kap. 10 § ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för värdepappersmarknadsförseelse dömas till böter.

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 3 kap. 2 eller 36 § eller mot 3 a kap. 10 § ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för värdepappersmarknadsförseelse dömas till böter.

10 kap.

Särskilda stadganden

Ändringssökande

3 §

Värdepappersemitter, arrangörer av annan offentlig handel, registrerade föreningar som bevakar investerarnas intressen samt investerare som äger värdepapper med vilka handeln har bestämts bli avslutad eller värdepapper som berättigar till sådana värdepapper kan söka ändring i finansinspektionens beslut som avses i 3 kap. 12 § 5 mom.

10 kap.

Särskilda stadganden

Ändringssökande

3 §

Vad som föreskrivs i 73 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen ska inte tillämpas när ändring söks i beslut som gäller ärenden enligt 3 kap. 30 § 7 mom. och 31 § 2 mom. samt 6 kap. 10 § 4 mom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av lagen om pantlåneinrättningar

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 18 december 1992 om pantlåneinrättningar (1353/1992) 5 a, 5 b och 34 §, sådana de lyder, 5 a § i lagarna 769/1997 och 598/2003, 5 b § i nämnda lag 598/2003 och 34 § delvis ändrad i nämnda lag 769/1997, ändras 3 §, 4 § 1 och 2 mom., 5 § 2 mom., 10, 11, 11 a och 13 a §, 30 § 3 mom., 30 a, 30 b och 40 §, sådana de lyder, 3, 10, 11 och 11 a § i nämnda lag 769/1997, 4 § 1 och 2 mom. och 5 § 2 mom. i nämnda lag 598/2003, 13 a § i nämnda lag 769/1997 och i lagarna 640/2006 och 478/2007, 30 § 3 mom. i nämnda lag 640/2006, 30 a § i lag 757/2004 och i nämnda lag 640/2006, 30 b § i lag 1429/2007 samt 40 § i nämnda lag 769/1997 och i lag 77/1998, samt fogas till lagen nya 11 b, 40 a, 40 b och 40 c § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Finansinspektionen utövar tillsyn över pantlåneinrättningarnas verksamhet.

4 §

Koncession för pantlånerörelse skall sökas hos Finansinspektionen. Koncession för en pantlåneinrättning som skall bildas kan även sökas före registreringen.

I koncessionsansökan skall lämnas tillräckliga uppgifter om pantlåneinrättningens ägare

Föreslagen lydelse

3 §

Länsstyrelsen i Södra Finlands län (nedan **länsstyrelsen**) utövar i egenskap av central förvaltningsmyndighet tillsyn över efterlevnaden av denna lag.

4 §

För pantlånerörelse ska ansökas om koncession hos länsstyrelsen. Koncession för en pantlåneinrättning som ska bildas kan även sökas före registreringen.

I koncessionsansökan ska lämnas tillräckliga uppgifter om pantlåneinrättningens ägare

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

och deras ägarandelar samt om förvaltningen och om de personer som sköter förvaltningen. Till ansökan skall fogas stiftelseurkunden. Finansinspektionen har rätt att kräva också andra utredningar som den anser vara behövliga. Utlåtande om pantlåneinrättningens koncessionsansökan skall begäras från polisen på vederbörande ort.

och deras ägarandelar samt om förvaltningen och de personer som sköter förvaltningen. Till ansökan ska fogas stiftelseurkunden. *Länsstyrelsen* har rätt att kräva också andra utredningar som den anser vara behövliga. Polisen på vederbörande ort ska ombes ge ett yttrande om pantlåneinrättningens koncessionsansökan.

5 §

5 §

Efter att ha hört sökanden har Finansinspektionen rätt att i koncessionen uppställa sådana begränsningar eller villkor för pantlåneinrättningens affärsverksamhet som är nödvändiga för tillsynen.

Efter att ha hört sökanden har *länsstyrelsen* rätt att i koncessionen uppställa sådana begränsningar eller villkor för pantlåneinrättningen affärsverksamhet som är nödvändiga för tillsynen.

5 a §

(upphävs)

Finansinspektionen kan återkalla en pantlåneinrättnings koncession, om

1) *inrättningen i sin verksamhet på ett väsentligt sätt har brutit mot lag, förordning eller sådana föreskrifter som en myndighet med stöd av dem har meddelat eller fastställt eller om de stadgade förutsättningarna för beviljande av koncession inte längre föreligger,*

2) *inrättningen har upphört med sin verksamhet för en längre tid än 6 månader,*

3) *inrättningen inte har inlett sin verksamhet inom 12 månader från att koncession beviljades eller om*

4) *felaktiga uppgifter har lämnats när koncession söktes.*

Om Finansinspektionen med stöd av 1 mom. återkallar en pantlåneinrättnings koncession, kan Finansinspektionen samtidigt meddela föreskrifter om hur nedläggningen av verksamheten skall ske.

Finansinspektionen skall anmäla till registermyndigheten att koncessionen har återkallats.

5 b §

(upphävs)

Finansinspektionen kan på ansökan av en pantlåneinrättning återkalla dess koncession, om inrättningen har beslutat att upphöra med den verksamhet för vilken koncession krävs. På återkallelsen av koncessionen tillämpas 5 a § 2 och 3 mom.

10 §

Finansinspektionen skall tillställas en anmälan om grundande och nedläggning av filialer för en pantlåneinrättning.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet skall den tillställa finansinspektionen

1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen och som inbegriper bolagsordningen,

2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och, om en vice verkställande direktör har utsetts, dennes samt revisorernas och revisorssuppleanternas namn, medborgarskap och hemort samt

3) uppgift om hur panterna förvaras och hur de försäkras.

Om de uppgifter som nämns i 1 mom. ändras, skall finansinspektionen utan dröjsmål underrättas om detta.

11 a §

En pantlåneinrättning skall innan verksamheten inleds underrätta finansinspektionen om de ägare av andelar i pantlåneinrättningen, vilka äger minst 10 procent av aktiekapitalet eller vilkas andel svarar för minst 10 procent av den rösträtt som inrättningens aktier medför eller vilkas andel annars ger rätt att utöva ett därmed jämförbart inflytande i pantlåneinrättningens förvaltning, samt om storleken av innehaven. I underrättelsen skall behövliga uppgifter lämnas om storleken av andelarna och om deras ägare. Inrättningen skall omedelbart anmäla de förändringar i innehaven av andelar som kommit till dess kännedom.

Om finansinspektionen finner att innehavet av någon andel äventyrar pantlåneinrättningens försiktiga och sunda affärsverksamhet, kan finansinspektionen förbjuda ägaren av andelen att utöva sin rösträtt.

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om hur de uppgifter som avses i denna paragraf skall meddelas finansinspektionen.

10 §

Till länsstyrelsen ska göras anmälan om etablering och indragning av en pantlåneinrättnings filialer.

11 §

Innan en pantlåneinrättning inleder sin verksamhet ska den tillställa *länsstyrelsen*

1) ett fullständigt utdrag som visar att registermyndigheten har registrerat inrättningen och som inbegriper bolagsordningen,

2) uppgift om styrelsemedlemmarnas och suppleanternas, verkställande direktörens och, om en vice verkställande direktör har utsetts, dennes samt revisorernas och revisorssuppleanternas namn, medborgarskap och hemort,

3) utredning om hur panterna förvaras och hur de försäkras.

Om de uppgifter som nämns i 1 mom. ändras ska *länsstyrelsen* utan dröjsmål underrättas.

11 a §

En pantlåneinrättning ska innan verksamheten inleds underrätta *länsstyrelsen* om de ägare av andelar i pantlåneinrättningen, vilka äger minst 10 procent av aktiekapitalet eller vilkas andel svarar för minst 10 procent av den rösträtt som inrättningens aktier medför eller vilkas andel annars ger rätt att utöva ett därmed jämförbart inflytande i pantlåneinrättningens förvaltning, samt om innehavens storlek. Av anmälan ska framgå andelarnas storlek och ägare. Inrättningen ska omedelbart anmäla de förändringar i innehaven som den fått kännedom om.

Om *länsstyrelsen* konstaterar att ett innehav av någon andel äventyrar pantlåneinrättningens försiktiga och sunda affärsverksamhet, kan *länsstyrelsen* förbjuda ägaren av andelen att utöva sin rösträtt.

Länsstyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om anmälningar till *länsstyrelsen* enligt denna paragraf.

13 a §

Finansinspektionen skall för en pantlåneinrättning förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om

- 1) bestämmelserna i 13 § inte har iakttagits,
- 2) en revisor inte är oberoende enligt 24 eller 25 § i revisionslagen, eller om
- 3) en bestämmelse i bolagsordningen om revisorernas antal eller behörighet har överträtts.

Finansinspektionen skall av Centralhandelskammarens revisionsnämnd begära ett utlåtande i ett ärende som avses i 1 mom. 2 punkten och som gäller oberoende innan ärendet avgörs.

Förordnandet gäller till dess att en ny revisor har utsetts i stället för den som avses i 1 mom.

Finansinspektionen meddelar pantlåneinrättningen ett förordnande som avses i 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

En revisor som har förordnats av finansinspektionen kan av denna skiljas från uppdraget under pågående mandatperiod.

30 §

Finansinspektionen beviljar pantlåneinrättningar sådana tillstånd som avses i 6 kap. 10 § 2 mom. och 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

30 a §

Om en pantlåneinrättning har för avsikt att flytta sin hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet så som bestäms i artikel 8 i europabolagsförord-

11 b §

Koncessionshavaren ska till länsstyrelsen lämna in kopior av revisionsberättelsen och bokslutet med bilagor inom två månader efter att resultaträkningen och balansräkningen har fastställts. Koncessionshavaren ska också utan dröjsmål anmäla till länsstyrelsen att styrelsemedlemmar och verkställande direktören har bytts ut samt lägga fram en utredning över verkställande direktörens behörighet.

13 a §

Länsstyrelsen ska för en pantlåneinrättning förordna en revisor som uppfyller behörighetsvillkoren, om

- 1) bestämmelserna i 13 § inte har iakttagits,*
- 2) en revisor inte är oberoende enligt 24 eller 25 § i revisionslagen, eller om*
- 3) bolagsordningens bestämmelser om revisorernas antal eller behörighet har överträtts.*

Länsstyrelsen ska be Centralhandelskammarens revisionsnämnd om yttrande innan sådana ärenden om oberoende avgörs som avses i 1 mom. 2 punkten.

Länsstyrelsens förordnande gäller till dess att en ny revisor har utsetts i stället för den som avses i 1 mom.

Länsstyrelsen meddelar pantlåneinrättningen förordnande enligt 7 kap. 7 § i aktiebolagslagen.

Länsstyrelsen kan under en mandatperiod entlediga en revisor som den förordnat.

30 §

Länsstyrelsen beviljar pantlåneinrättningar tillstånd enligt 6 kap. 10 § 2 mom. och 19 § 1 mom. i aktiebolagslagen.

30 a §

Om en pantlåneinrättning har för avsikt att flytta sin hemort till någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet i enlighet med artikel 8 i europabolagsförord-

ningen, skall pantlåneinrättningen utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering till Finansinspektionen sända en kopia av det förslag om flyttning och den redogörelse som avses i artikel 8.2 och 8.3 i förordningen.

Registermyndigheten får inte ge ett sådant intyg som avses i 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004), om Finansinspektionen innan ett sådant tillstånd som avses i 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av hemort eller bestämmelserna om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig en flyttning av hemorten.

30 b §

Om en pantlåneinrättning deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda ett intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om Finansinspektionen innan ett tillstånd som avses i 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om Finansinspektionen har meddelat att den inte motsätter sig fusionen eller delningen.

34 §

En pantlåneinrättning skall tillställa finansinspektionen de allmänna villkor som används vid avtal mellan inrättningen och dess kunder.

Om finansinspektionen konstaterar att pantlåneinrättningen i användningen av avtalsvillkor handlar i strid med stadgandena i

ningen, ska pantlåneinrättningen utan dröjsmål efter att ha anmält förslaget för registrering sända *länsstyrelsen* en kopia av det flyttningsförslag och den redogörelse som avses i förordningens artiklar 8.2 och 8.3.

Registermyndigheten får inte ge intyg enligt 9 § 5 mom. i lagen om europabolag (742/2004) om *länsstyrelsen* innan tillstånd enligt 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om flyttning av hemort eller bestämmelserna om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om *länsstyrelsen* har meddelat att den inte motsätter sig flyttning av hemorten.

30 b §

Om en pantlåneinrättning deltar i en gränsöverskridande fusion eller delning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får registermyndigheten inte utfärda intyg över fusionen enligt 4 § 3 mom. i lagen om europabolag eller 16 kap. 26 § i aktiebolagslagen eller över delningen enligt 17 kap. 25 § i aktiebolagslagen, om *länsstyrelsen* innan tillstånd som avses i 2 mom. i samma paragraf beviljats har meddelat registermyndigheten att pantlåneinrättningen inte har iakttagit bestämmelserna om fusion eller delning eller om avslutande av verksamheten i Finland. Tillstånd får beviljas innan en månad har förflutit från den dag som avses i 16 kap. 6 § 2 mom. eller 17 kap. 6 § 2 mom. i aktiebolagslagen endast om *länsstyrelsen* har meddelat att den inte motsätter sig fusionen eller delningen.

(upphävs)

konsumentskyddslagen, skall den begära utlåtande om saken av konsumentombudsmannen.

Finansinspektionen kan förbjuda användningen av ett avtalsvillkor, om avtalsvillkoret inte hör till pantlånerörelsen eller om villkoret med beaktande av parternas ställning och förhållanden bör anses vara oskäligt för kunden.

Användningen av avtalsvillkor utgående från konsumentskyddet övervakas även av konsumentombudsmannen.

40 §

Har en pantlåneinrättning i sin verksamhet inte iakttagit denna lag eller lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), bestämmelser som har meddelats med stöd av dessa lagar eller inrättningens bolagsordning, kan finansinspektionen vid vite förplikta inrättningen att fullgöra sin skyldighet.

Finansinspektionen dömer ut vitet.

40 §

Länsstyrelsen ska förbjuda pantlånerörelse som bedrivs utan koncession enligt denna lag.

Om koncessionshavaren försummar sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (/) eller enligt sin bolagsordning, kan länsstyrelsen uppmana koncessionshavaren att fullgöra sina skyldigheter inom en viss tid.

Länsstyrelsen kan förena förbud eller uppmaningar enligt denna paragraf med vite. Förbud enligt 1 mom. ska dock förenas med vite om detta inte av något särskilt skäl är obehövligt. Vite döms ut av Tavastehus förvaltningsdomstol. I övrigt föreskrivs om vite i viteslagen (1113/1990) .

40 a §

Länsstyrelsen ska återkalla koncessionen om

1) pantlåneinrättningen i sin verksamhet på ett väsentligt sätt har brutit mot lag, förordningar eller föreskrifter som en myndighet med stöd av lagar eller förordningar har meddelat eller fastställt eller om det inte längre finns förutsättningar för beviljande av koncession,

2) pantlåneinrättningen har upphört med sin verksamhet för en längre tid än 6 månader,

3) pantlåneinrättningen inte har inlett sin verksamhet inom 12 månader efter att koncession beviljats eller om

4) felaktiga uppgifter lämnades i ansökan om koncession.

Om länsstyrelsen med stöd av 1 mom. återkallar en pantlåneinrättnings koncession kan den samtidigt meddela föreskrifter om hur verksamheten ska avslutas.

Länsstyrelsen ska anmäla till registermyndigheten att en koncession har återkallats.

Om det med beaktande av förhållandena vore oskäligt att återkalla koncessionen kan länsstyrelsen i stället ge koncessionshavaren en skriftlig varning.

Länsstyrelsen kan på pantlåneinrättningens ansökan återkalla dess koncession om inrättningen har beslutat upphöra med den koncessionspliktiga verksamheten. På återkallelse enligt detta moment tillämpas 2 och 3 mom.

40 b §

Länsstyrelsen har rätt att få sådana uppgifter ur straffregistret och ur det i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) nämnda bötesregistret som är nödvändiga för tillsynen och behandlingen av ärenden som gäller beviljande och återkallelse av koncession.

Länsstyrelsen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att på begäran få sådana andrauppgifter av koncessionshavaren som är nödvändiga för övervakningen av att denna lag iakttas.

40 c §

I förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om överklagande av beslut som har fattats enligt denna lag.

Beslut om att återkalla en koncession enligt denna lag ska iakttas trots att det har överklagats, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

16.

Lag**om ändring av försäkringsbolagslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i försäkringsbolagslagen av den (/) 7 kap. 7§, 25 kap. 2 § 1 mom. och 4—8 § samt 26 kap. 14—16 § och 18—20 §,

ändras 1 kap. 13 § 3 mom., 2 kap. 6 § 4 mom., 7 kap. 1 § 2 mom., 12 kap. 6 § 1 mom., 19 kap. 11 §, 20 kap. 11 §, 21 kap. 13 och 14 §, 22 kap. 8 §, 23 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. 2 punkten och 4 § 3 mom., rubriken för 25 kap. 2 §, 11 § 1 och 3 mom., 22 §, 26 kap. 2 § 2—4 mom., 29 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten och 5 § 1 mom. 5 punkten samt 30 kap. 2 §, och

fogas till 2 kap. en ny 9 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 kap.

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

13 §

13 §

Koncession, huvudkontor och tillsyn

Koncession, huvudkontor och tillsyn

Försäkringsbolagens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen.

Försäkringsbolagens verksamhet övervakas av Finansinspektionen. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

2 kap.

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

Bildande av försäkringsbolag och koncession

6 §

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Förutsättningar för beviljande av koncession

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med

anledning av ansökan har getts. Försäkringsinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har getts i det ärende som besvären gäller. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

anledning av ansökan har getts. *Finansinspektionen* ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. *I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om anförande och behandling av besvär.*

9 a §

Återkallelse av koncession och begränsning av koncessionsenlig verksamhet

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallelse av försäkringsbolags koncession och om begränsning av koncessionsenlig verksamhet.

7 kap.

Revision och särskild granskning

1 §

Tillämplig lag

På revision i försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas 3 och 7 § i detta kapitel.

7 §

Revisors anmälningsskyldighet till Försäkringsinspektionen

Ett försäkringsbolags revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsbolaget och som denne i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för beviljande av koncession eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsbolags verksamhet,
- 2) äventyra försäkringsbolagets fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberät-

7 kap.

Revision och särskild granskning

1 §

Tillämplig lag

På försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas 3 § i detta kapitel och 31 § i lagen om Finansinspektionen.

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

telsen eller ett villkorat eller nekande yttrande om fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Ett försäkringsbolags revisor är även skyldig att till Försäkringsinspektionen anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut som han får kännedom om när han utför sitt uppdrag i en sammanslutning som har i 1 kap. 5 § i bokföringslagen nämnt bestämmande inflytande i ett försäkringsbolag där han är revisor, eller i vilket nämnda försäkringsbolag har ovan avsedda bestämmande inflytande. En finsk försäkringsholdingsammanslutnings revisor skall likaså till Försäkringsinspektionen anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut vilka gäller försäkringsbolag som hör till samma koncern som försäkringsholdingsammanslutningen och vilka han får kännedom om när han utför sitt uppdrag i försäkringsholdingsammanslutningen.

En revisor som har handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som eventuellt orsakas av åtgärder som avses i denna paragraf.

12 kap.

Proaktiv tillsyn över ett försäkringsbolags solvensställning

6 §

Tillsynsåtgärder

Om det utvidgade verksamhetskapitalet som räknats ut för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag underskrider kapitalkravet enligt den mätning av det grundläggande kapitalkravet som beräknats enligt 5 § 2 mom., skall bolaget omedelbart för godkännande lämna Försäkringsinspektionen en plan för återställande av solvensställningen till en sådan nivå att det utvidgade verksamhetskapital som beräknats för denna mätning uppfyller det krav som ställs på det. Om Försäkringsinspektionen inte godkänner planen eller om bolaget inom föreskriven tid inte kan vidta de åtgärder som anges i planen, kan Försäkringsinspektionen gentemot bolaget vidta

12 kap.

Proaktiv tillsyn över försäkringsbolags solvensställning

6 §

Tillsynsåtgärder

Om det utvidgade verksamhetskapitalet som räknats ut för mätningen av att det grundläggande kapitalkravet uppfyllts i ett livförsäkringsbolag, underskrider kapitalkravet enligt den mätning av det grundläggande kapitalkravet som beräknats enligt 5 § 2 mom., ska bolaget omedelbart för godkännande lämna *Finansinspektionen* en plan för återställande av solvensställningen till en sådan nivå att det utvidgade verksamhetskapital som beräknats för denna mätning uppfyller det krav som ställs på det. Om *Finansinspektionen* inte godkänner planen eller om bolaget inte inom föreskriven tid kan vidta de åtgärder som anges i planen, kan *Finansinspektionen begränsa livförsäkringsbolagets kon-*

de åtgärder som avses i 25 kap. 5 §.

cessionsenliga verksamhet eller återkalla koncessionen i enlighet med 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen.

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

11 §

Ändringssökande

De i fusionen deltagande bolagen och den som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring i Försäkringsinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

11 §

Ändringssökande

De i fusionen deltagande bolagen och den som framställt anmärkning och som anser att *Finansinspektionens* beslut kränker hans rätt har rätt att *överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas skyndsamt.*

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

11 §

Ändringssökande

Det ursprungliga och det övertagande bolaget samt den som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring i Försäkringsinspektionens beslut enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

11 §

Ändringssökande

Det ursprungliga och det övertagande bolaget samt den som framställt anmärkning och som anser att *Finansinspektionens* beslut kränker hans rätt har rätt att *överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas skyndsamt.*

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

13 §

Ändringssökande

Det överlåtande och det övertagande bola-

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

13 §

Ändringssökande

Det överlåtande och det övertagande bola-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

get samt den som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring i Försäkringsinspektionens beslut enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

get samt den som framställt anmärkning och som anser att *Finansinspektionens* beslut kränker hans rätt har rätt att *överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen*. Besvären ska behandlas skyndsamt.

14 §

Rättsverkningar av överlåtelsen av försäkringsbeståndet

Försäkringsbeståndet övergår på det övertagande bolaget då Försäkringsinspektionen har gett sitt samtycke till åtgärden. Försäkringsinspektionen kan på ansökan även fastställa en senare tidpunkt för försäkringsbeståndets övergång.

Bestämmelser om återkallande av koncessionen för ett försäkringsbolag som överlätit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och som anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten finns i 25 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten. Bestämmelser om upplösning av ett bolag som inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet finns i 20 kap. i aktiebolagslagen.

Utan hinder av vad som bestäms i 2 mom. får ett försäkringsaktiebolag vars hela försäkringsbestånd överlätits och vars koncession har återkallats i enlighet med 25 kap. 8 § 1 mom. 2 punkten dock efter att ha gjort nödvändiga ändringar i bolagsordningen fortsätta med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet utan det likvidations- och upplösningförfarande som anges i 23 kap. Ändringen av bolagsordningen skall anmälas för registrering inom sex månader efter det att koncessionen återkallats. Om ändringen av bolagsordningen inte har anmälts för registrering inom nämnda tid eller om registrering har vägrats och beslutet om detta har vunnit laga kraft, har beslutet om fortsatt verksamhet förfallit. En sådan ändring av bolagsordningen som avses i detta moment behöver inte fastställas av Försäkringsinspektionen.

14 §

Rättsverkningar av överlåtelse av försäkringsbeståndet

Försäkringsbeståndet övergår på det övertagande bolaget då *Finansinspektionen* har gett sitt samtycke till åtgärden. *Finansinspektionen* kan på ansökan även fastställa en senare tidpunkt för försäkringsbeståndets övergång.

I 26 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallelse av ett försäkringsbolags koncession då det har överlätit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten. I 20 kap. i aktiebolagslagen föreskrivs om upplösning av bolaget om det inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet.

Utan hinder av vad som föreskrivs i 2 mom. får ett försäkringsaktiebolag vars hela försäkringsbestånd överlätits och vars koncession har återkallats i enlighet med 26 § 4 mom. i *lagen om Finansinspektionen* dock efter att ha gjort nödvändiga ändringar i bolagsordningen fortsätta med sin verksamhet som ett aktiebolag som bedriver annan affärsverksamhet utan sådant likvidations- och upplösningförfarande som nämns i 23 kap. Ändringen av bolagsordningen ska anmälas för registrering inom sex månader efter att koncessionen återkallats. Om ändringen av bolagsordningen inte har anmälts för registrering inom nämnda tid eller om registrering har vägrats och beslutet har vunnit laga kraft, har beslutet om fortsatt verksamhet förfallit. En sådan ändring av bolagsordningen som avses i detta moment behöver inte fastställas av *Finansinspektionen*.

22 kap.

Ändring av bolagsform

8 §

Ändringssökande

Ett bolag samt den som framställt anmärkning och som anser att Försäkringsinspektionens beslut kränker hans eller hennes rätt har rätt att hos Helsingfors förvaltningsdomstol söka ändring genom besvär i Försäkringsinspektionens beslut enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Besvären skall behandlas skyndsamt.

22 kap.

Ändring av bolagsform

8 §

Ändringssökande

Ett bolag samt den som framställt anmärkning och som anser att *Finansinspektionens beslut kränker hans rätt har rätt att överklaga Finansinspektionens beslut enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen*. Besvären sk behandlas skyndsamt.

23 kap.

Likvidation och konkurs

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen

Om ett försäkringsbolags koncession har återkallats så som avses i 25 kap. 8 § 2 mom. 1 punkten på grund av att bolaget har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten och inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet, tillämpas på försäkringsbolagets likvidation och upplösningen av bolaget på motsvarande sätt bestämmelserna om aktiebolag i 20 kap. 1—22 § i aktiebolagslagen. Bestämmelserna om aktieägare i 20 kap. i aktiebolagslagen tillämpas på motsvarande sätt på sådana försäkringstagardelägare i ömsesidiga försäkringsbolag som var delägare i bolaget när bolagsstämman beslut om överlåtelse av försäkringsbeståndet fattades. Vid skifte av tillgångar i enlighet med 20 kap. 15 § 1 mom. i aktiebolagslagen skall bestämmelserna om återbetalning av garantikapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag i 22 § 2 mom. beaktas.

23 kap.

Likvidation och konkurs

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen

Om ett försäkringsbolags koncession har återkallats i enlighet med 26 § 4 mom. i lagen om Finansinspektionen 1 punkten på grund av att bolaget har överlåtit hela sitt försäkringsbestånd till ett annat försäkringsbolag och anmält att det lägger ned försäkringsverksamheten och inte fortsätter att bedriva annan affärsverksamhet, tillämpas på försäkringsbolagets likvidation och upplösning på motsvarande sätt vad som föreskrivs i 1—22 § i aktiebolagslagen. Vad som i 20 kap. i aktiebolagslagen föreskrivs om aktieägare tillämpas på motsvarande sätt på de försäkringstagardelägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag som var delägare i bolaget när stämmobeslutet om överlåtelse av försäkringsbeståndet fattades. Vid skifte av tillgångar i enlighet med 20 kap. 15 § 1 mom. i aktiebolagslagen skall bestämmelserna om återbetalning av garantikapitalet i ett ömsesidigt försäkringsbolag i 22 § 2 mom. beaktas.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Förutsättningar för försättande i likvidation

Ett försäkringsbolag skall försättas i likvidation och upplösas, om

2) försäkringsbolagets koncession har återkallats på grund av sådant åsidosättande som avses i 25 kap. 8 § 1 mom.

2 §

Förutsättningar för försättande i likvidation

Ett försäkringsbolag ska försättas i likvidation och upplösas, om

2) försäkringsbolagets koncession har återkallats på grund 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen

4 §

Beslut om likvidation

Utan hinder av vad som bestäms i 1 och 2 mom. förordnar Försäkringsinspektionen att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämans beslut träder i likvidation och upplöses, när försäkringsbolagets koncession har återkallats i enlighet med 25 kap. 8 § 1 mom. på grund av försäkringsbolagets åsidosättande av sina förpliktelser.

4 §

Beslut om likvidation

Utan hinder av vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. förordnar *Finansinspektionen* att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämans beslut träder i likvidation och upplöses, när försäkringsbolagets koncession har återkallats i enlighet med 26 § 1 eller 2 mom.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

2 §

Försäkringsinspektionens och social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar

Ett försäkringsbolag, en finsk försäkringsholdingsammanslutning och ett annat finskt företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget samt ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget skall utan hinder av sekretessbestämmelserna inom en tid som Försäkringsinspektionen bestämmer lämna inspektionen de upplysningar om sin verksamhet som är nödvändiga för utförandet av uppgifterna enligt denna lag. Försäkringsinspektionen har dessutom rätt att av försäkringsbolaget få de upp-

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

2 §

Social- och hälsovårdsministeriets rätt att få upplysningar

(1 mom. upphävs)

lysningar om ett utländskt företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget och de upplysningar om ett anknutet utländskt företag som är nödvändiga för utförandet av uppgifterna enligt denna lag.

4 §

(upphävs)

Försäkringsinspektionens granskningsrätt

Försäkringsinspektionen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna granska försäkringsverksamhet och övrig verksamhet som bedrivs av ett försäkringsbolag, ett finskt företag som hör till samma inhemska eller utländska koncern som försäkringsbolaget samt ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningar i försäkringsbolagets lokaler och att delta i och vid behov sammankalla de möten vid vilka beslutanderätten i bolaget utövas. En representant för Försäkringsinspektionen har rätt att yttra sig på mötena och få anmärkningar som han eller hon anser vara befogade förda till protokollet.

Försäkringsinspektionen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna granska verksamheten i ett försäkringsbolags filial i en annan EES-stat, antingen självständigt eller genom sin representant, efter att ha underrättat den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att granska ett försäkringsbolags och dess dottersammanslutnings försäkringsverksamhet och övriga verksamhet tillämpas på motsvarande sätt på en finsk försäkringsholdingsammanslutning samt på ett företag som är anknutet till den.

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att granska handlingar och upptagningar som gäller försäkringsbolag och andra företag avsedda i 1 mom. och som är nödvändiga för utförandet av inspektionens uppgifter samt rätt att få nödvändiga kopior av handlingarna och upptagningarna.

Försäkringsinspektionen har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna granska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

för försäkringstillsynen nödvändiga uppgifter, handlingar och andra upptagningar på sådana företags verksamhetsställen som är ombud för försäkringsbolag eller som på uppdrag av ett försäkringsbolag sköter uppgifter som hör till bolaget.

Tvångsmedel

(upphävs)

5 §

Allmänna tillsynsåtgärder

Försäkringsinspektionen kan ge ett försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som inspektionen anser vara felaktigt, om

- 1) försäkringsbolaget inte iakttar de lagar som gäller försäkringsverksamhet, sin koncession eller bolagsordning,*
- 2) försäkringsbolaget inte iakttar de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av denna lag eller de bestämmelser som inrikesministeriet utfärdat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998),*
- 3) försäkringsbolaget har förfarit i strid med god försäkringssed,*
- 4) missbruk har uppdragats i bolagets verksamhet.*

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av bolagsstämmans, förvaltningsrådets eller styrelsens beslut i ett ärende som nämns i 1 mom. Om beslutet redan har verkställts kan Försäkringsinspektionen ålägga bolaget att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som nämns i 1 eller 2 mom. med vite. Vite döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget att bevilja nya försäkringar till dess saken har rättats till. Om Försäkringsinspektionen förbjuder ett försäkringsbolag att bevilja nya försäkringar, skall inspektionen på bolagets bekostnad offentliggöra detta i den officiella tidningen och ålägga bolaget att utan dröjs-

mål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

6 §

(upphävs)

Tillsynsåtgärder i fråga om marknadsföring och användning av avtalsvillkor

Om det med hänsyn till kundskyddet är behövligt, kan Försäkringsinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag att fortsätta att använda lagstridiga avtalsvillkor eller lagstridig marknadsföring eller att upprepa sådan eller därmed jämförbar marknadsföring eller användning av avtalsvillkor.

Försäkringsinspektionen kan även meddela ett sådant förbud som avses i 1 mom. temporärt, varvid förbudet gäller tills saken har avgjorts slutligt.

Försäkringsinspektionen kan förena sitt förbud med vite. Marknadsdomstolen dömer ut vitet.

Försäkringsinspektionen skall begära ett utlåtande av konsumentombudsmannen innan inspektionen meddelar ett förbud enligt denna paragraf, om förbudet gäller frågor som hör till konsumentskyddslagens (38/1978) tillämpningsområde. Försäkringsinspektionen och Konsumentverket skall även i övrigt ha ett ändamålsenligt samarbete med varandra.

7 §

(upphävs)

Rätt att tillsätta ombud

Försäkringsinspektionen kan tillsätta ett ombud för att övervaka ett försäkringsbolags verksamhet, om det förekommit sådana brister eller oegentligheter i bolagets verksamhet som allvarligt äventyrar de försäkrade förmånerna eller bolagets fortsatta verksamhet.

Vid utförandet av sitt uppdrag har ombudet de rättigheter som nämns i 1, 2 och 4 § i detta kapitel. Dessutom kan Försäkringsinspektionen på förslag av ombudet vid behov sammankalla bolagets styrelse eller förvaltningsråd eller bolagsstämman för behandling av ett uppgivet ärende.

Ombudet skall uppfylla samma behörighetsvillkor som de tjänstemän vid Försäkringsinspektionen som deltar i inspektionens tillsyns- och granskningsuppdrag. När ombudet utför sitt uppdrag omfattas han eller hon av samma bestämmelser och föreskrifter om straffrättsligt tjänsteansvar och försäkrings-tillsyn som Försäkringsinspektionens tjänstemän när de utför tillsyns- och granskningsuppdrag.

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen, och de betalas av försäkringsbolagets medel på det sätt som inspektionen särskilt bestämmer. Försäkringsbolaget svarar också för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.

8 §

(upphävs)

Begränsning eller återkallelse av koncession

Försäkringsinspektionen kan begränsa eller återkalla ett försäkringsbolags koncession, om

1) bolaget inte inleder sin verksamhet inom 12 månader efter att koncessionen beviljades,

2) bolaget har lagt ned sin verksamhet för längre tid än sex månader efter att koncessionen beviljades,

3) bolaget inte inom föreskriven tid har kunnat vidta de åtgärder som har angetts i en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som nämns i 11 kap. 25 eller 26 § eller i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,

4) bolaget inte iakttar en uppmaning eller ett förbud som avses i 5 § eller i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,

5) de förhållanden som rådde då koncessionen beviljades har förändrats så att koncession inte längre skulle beviljas, eller om förutsättningarna för inledande av verksamheten inte längre uppfylls,

6) uppgörandet eller genomförandet av en i

26 kap. 12 eller 13 § avsedd plan för återställande av en sund solvensställning har åsidosatts och åsidosättandet äventyrar försäkrade förmåner eller åsidosättandet av förpliktelsen enligt de nämnda lagrummen i övrigt är grovt, eller om

7) uppgörandet eller genomförandet av en i 25 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedd plan för återställande av kapitaltäckningen har åsidosatts eller om man med de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte kan trygga insättarnas och investerarnas ekonomiska ställning och de försäkrade förmånerna.

Försäkringsinspektionen skall återkalla en koncession, om

1) bolaget meddelar att det lägger ned sin försäkringsverksamhet, eller om

2) försäkringsbolaget har trätt i likvidation eller dess egendom har avträtts till konkurs.

11 §

Tillsättande av ombud och ombudets rättigheter

I de fall som avses i 9 § skall Försäkringsinspektionen tillsätta ett i 7 § avsett ombud vid försäkringsbolaget. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som nämns i 7 § har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 13 §.

Försäkringsinspektionen skall ge ombudet ett intyg över förordnandet till det uppdrag som avses i 1 mom.

22 §

Verkställighet och ändringssökande

Över Försäkringsinspektionens beslut om förbud att överlåta och pantsätta egendom får besvär anföras med iakttagande av 6 § i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999). Besvär skall anföras inom 30 dagar från det att

11 §

Tillsättande av ombud och ombudets rättigheter

I de fall som avses i 9 § ska *Finansinspektionen* tillsätta ett i 29 § i *lagen om Finansinspektionen* avsett ombud vid försäkringsbolaget. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att avyttra och pantsätta egendom. Utöver befogenheter enligt *den nämnda paragrafen* har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 13 § i detta kapitel.

Finansinspektionen ska ge ombudet intyg över förordnande till uppdrag enligt 1 mom.

22 §

Verkställighet och ändringssökande

Beslut om förbud att avyttra och pantsätta egendom får överklagas i enlighet med lagen om Finansinspektionen. Besvär ska anföras inom 30 dagar från det att inspektionens beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

inspektionens beslut har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Ett beslut eller föreläggande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 2—9 §, 6 kap. 6 §, 11 kap. 24—26 §, 23 kap. 4, 6, 21, 22, 26, 36 eller 37 § eller 26 kap. 12—16, 18 eller 19 § eller med stöd av en bestämmelse i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag kan verkställas även om besvär har anförts.

Ett försäkringsbolag kan föra Försäkringsinspektionens beslut om förbud enligt 6 § 1 mom. till marknadsdomstolen inom 30 dagar efter delfäendet av inspektionens beslut. Annars blir beslutet bestående.

officiella tidning.

26 kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §

Försäkringsgrupper och bestämmelser som är tillämpliga på den extra tillsynen över dem

26 kap.

Extra tillsyn över försäkringsgrupper samt tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §

Försäkringsgrupper och bestämmelser som är tillämpliga på den extra tillsynen över dem

På ett försäkringsbolag som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland tillämpas 4 §, 5 § 1 mom., 6—11 §, 12 § 1 och 3 mom. samt 13—17 §.

Bestämmelserna i 5 § 2 och 3 mom., 6—11 §, 12 § 2 och 3 mom. samt 13—17 § tillämpas på ett försäkringsbolag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett försäkringsföretag i ett tredjeland.

På ett försäkringsbolag vars moderföretag är en mångbranschholdingsammanslutning tillämpas 13—17 §.

På försäkringsbolag som är ägarföretag i minst ett försäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag i tredje land tillämpas 4 §, 5 § 1 mom., 6—11 §, 12 § 1 och 3 mom., 13 och 17 § samt 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Bestämmelserna i 5 § 2 och 3 mom., 6—11 §, 12 § 2 och 3 mom., 13 och 17 § samt 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen tillämpas på försäkringsbolag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag eller försäkringsföretag i tredje land.

På försäkringsbolag vars moderföretag är ett holdingföretag med verksamhet i många branscher tillämpas 13 och 17 § samt 24 § och 26 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen.

14 §

(upphävs)

Tillsynsåtgärder

Om en i 12 § eller 13 § 4 mom. avsedd plan för återställande av en sund solvensställning inte har kunnat genomföras inom en av Försäkringsinspektionen godkänd tid eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga de försäkrade förmånerna, får inspektionen vidta tillsynsåtgärder enligt 25 kap. mot ett försäkringsföretag som avses i 2 § 2—4 mom.

15 §

(upphävs)

Försäkringsinspektionens granskningsrätt

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att utföra granskningar i moderföretaget till ett försäkringsbolag som är underkastat extra tillsyn och i moderföretagets dotterföretag för att kontrollera de uppgifter som kan vara av betydelse för den extra tillsyn som föreskrivs i detta kapitel.

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att utföra granskningar i ett sådant utländskt försäkringsföretags moderföretag, dotterföretag och anknutna företag i Finland vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i dotterföretag i Finland till ett sådant försäkringsföretags moderföretag, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet begär granskning för utövande av extra tillsyn.

Om Försäkringsinspektionen ämnar granska uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen och som gäller ett företag som är beläget i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är ett anknutet företag, ett dotterföretag eller ett moderföretag till ett finskt försäkringsbolag eller ett dotterföretag till ett moderföretag till det försäkringsbolag som är underkastat extra tillsyn, skall inspektionen av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet begära

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningen eller att delta i den, om den myndighet som tagit emot begäran tillåter det.

Om en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet anser det nödvändigt att i Finland granska uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen och som gäller ett företag enligt 2 mom., skall den av Försäkringsinspektionen begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen skall tillmötesgå begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den myndighet som framställt begäran delta i granskningen. Försäkringsinspektionen kan som hjälp vid granskningen anlita en utomstående revisor eller annan sakkunnig.

16 §

(upphävs)

Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar

Om ett försäkringsbolag inte har lämnat Försäkringsinspektionen de uppgifter som behövs för den extra tillsynen enligt detta kapitel, skall ett företag som är anknutet till försäkringsbolaget, försäkringsbolagets ägarföretag eller ett företag som är anknutet till försäkringsbolagets ägarföretag på inspektionens yrkande utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna inspektionen de uppgifter som de innehar.

Tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

(upphävs)

18 §

Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar

Vad som i 25 kap. 2 § 1 mom. föreskrivs om försäkringsbolag och finska försäkringshållingsammanslutningar tillämpas på motsvarande sätt på företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om Försäkringsinspektionen är samordnande tillsynsmyndighet enligt den nämnda lagen eller i övrigt utför uppgifter

som med stöd av den nämnda lagen hör till den och upplysningarna behöver lämnas för att inspektionen skall kunna utföra de uppgifter som den har enligt den nämnda lagen.

19 §

(upphävs)

Försäkringsinspektionens granskningsrätt

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att utföra granskningar i ett företag i Finland som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det ingår minst ett försäkringsföretag med hemort i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten begär granskning.

Om Försäkringsinspektionen ämnar granska ett företag som är beläget i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett finskt försäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar, skall inspektionen av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda staten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningen eller att delta i den, om den myndighet som tagit emot begäran tillåter det.

20 §

(upphävs)

Samarbete inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet mellan de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten

Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet anser det nödvändigt att granska ett företag i Finland som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat där det också ingår ett försäkringsföretag med hemort i den berörda staten, skall tillsynsmyndigheten av Försäk-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ringsinspektionen begära att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen skall tillmötesgå begäran genom att antingen utföra granskningen själv eller låta den myndighet som framställt begäran delta i granskningen. Försäkringsinspektionen kan som hjälp vid granskningen anlita en utomstående revisor eller annan sakkunnig.

Om Försäkringsinspektionen inte avtalar något annat med en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, skall Försäkringsinspektionen på eget initiativ utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna den nämnda myndigheten upplysningar om solvens, stora kundrisker och andra riskkoncentrationer när det gäller dess tillsynsobjekt som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat samt om dessa tillsynsobjekts interna kontroll och riskhanteringsmetoder liksom även väsentliga uppgifter som vid tillsynen erhållits om konglomeratets struktur, ekonomiska ställning, innehav, ledning och organisation, verksamhetsstrategi, interna kontroll och riskhantering samt systemet för insamling av uppgifter och dess tillförlitlighet, uppgifter om interna affärstransaktioner mellan företag inom konglomeratet samt viktiga beslut som gäller tillsynsobjekten samt betydande påföljder för tillsynsobjekten. Försäkringsinspektionen skall dessutom på begäran av en myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet lämna denna myndighet andra uppgifter som finns hos Försäkringsinspektionen och som är nödvändiga med tanke på tillsynen över konglomeratet.

29 kap.

Avgörande av tvister samt straffpåföljder

3 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som uppsåtligen

29 kap.

Avgörande av tvister samt straffpåföljder

3 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som uppsåtligen

2) i strid med 23 kap. 17 § 2 mom. eller 36 § 1 mom. eller i strid med förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 25 kap. 5 § beviljar nya försäkringar,

skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

2) i strid med 23 kap. 17 § 2 mom. eller 35 § 1 mom. eller i strid med en *enligt 27 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen förordnad begränsning av verksamheten* beviljar nya försäkringar,

ska, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

5 §

Försäkringsbolagsförseelse

Den som uppsåtligen

5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt 3 kap. 2, 5, 8 eller 12 § eller 19—21 §, 4 kap. 5 eller 11 §, 7 kap. 7 §, 11 kap. 23, 25 eller 26 §, 12 kap. 5, 6, 13 eller 14 §, 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31, 37 eller 38 §, 25 kap. 2, 3, 7 eller 12 §, 26 kap. 5, 12, 13 eller 16 § eller 31 kap. 4 § skall lämnas till Försäkringsinspektionen, eller

skall, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

2 §

Myndigheters rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess till

5 §

Försäkringsbolagsförseelse

Den som uppsåtligen

5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om ingivande av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse eller underlåter att göra en anmälan eller lämna andra upplysningar som enligt 3 kap. 2, 5, 8 eller 12 § eller 19—21 §, 4 kap. 5 eller 11 §, 11 kap. 23, 25 eller 26 §, 12 kap. 5, 6, 13 eller 14 §, 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31, 37 eller 38 §, 25 kap. 2, 3 eller 12 §, 26 kap. 5, 12 eller 13 §, 31 kap. 4 § eller som enligt 31 § i lagen om Finansinspektionen ska lämnas till Finansinspektionen,

ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

2 §

Social- och hälsovårdsministeriets rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag eller vid ett kredit- eller finansinstitut som hör till samma koncern som försäkringsbolaget,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansinstitut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsbolag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) centralbanken i Finland eller i någon annan EES-stat och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till

11) myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av sekretessen i staten i fråga på det sätt som avses i 1 §.

Social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen får lämna ut endast sådana uppgifter som behövs för att de myndigheter som nämns i 1 mom. skall kunna utföra

1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen,

3) andra EES-staters myndigheter som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamhet eller över finansmarknaden,

4) revisorer vid försäkringsbolag eller vid kreditinstitut eller finansiella institut som hör till samma koncern som ett försäkringsbolag,

5) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som har till uppgift att delta i försäkringsbolagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över organ som deltar i försäkringsbolags likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över personer som utför lagstadgad revision i försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som övervakar lagligheten i försäkringsbolagens verksamhet samt till organ som svarar för tillsynen över försäkringsmatematikerna,

9) EES-staters myndigheter och organ som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,

10) Finlands eller någon annan EES-stats centralbank och till andra myndighetsorgan som har liknande penningpolitiska uppgifter samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen,

11) andra stater än EES-staters myndigheter och organ enligt 3—8 punkten för utförande av tillsynsuppdrag, om den information som ska lämnas i vederbörande stat är sekretessbelagd i enlighet med 1 §.

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att lämna ut endast information som behövs för att de myndigheter som nämns i 1 mom. ska kunna utföra sina uppdrag.

sina uppdrag.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 1 mom. har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och att använda uppgifter som omfattas av den sekretess som avses i 1 § endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet föreligger,

2) övervaka försäkringsbolagens verksamhet, och för att

3) förelägga sanktioner.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 25 april 1997 om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom. och 6 § 3 mom. samt 6 a § som samtidigt flyttas till 2 kap., sådana de lyder, 1 § 3 mom. och 6 § 3 mom. i lag /2008 och, 6 a § i lag 1125/2006, samt fogas till lagen nya 6 b och 6 c § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16, 17, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—12 §, 5 kap. 3 § och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—4 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 1 mom. 2 punkten och 11 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1 §, 2 § 8 och 9 punkten, 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten, 7—22 § och 25—27 §, 12

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 3—5 §, 13 § 1 mom., 14—19 §, 2 kap. 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 §, 10 § 1 mom. 3 punkten, 16,17,19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—12 §, 5 kap 3 §, 7 § 2 mom. och 21 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—3 §, 4 § 1—4 och 6 mom., 5, 7 och 8 §, 10 § 2 punkten och 11 §, 7 kap. 6 § 2 mom., 8 kap. 19 §, 9 kap. 1—5 och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10 kap. 1, 2 och 4—25 §, 11 kap. 1 §, 2 § 8 och 9 punkten, 5 § 1 mom. 4, 6 och 9 punkten,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 § och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 4 § 2 mom. och 16 § 1 mom. eller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 § och 10—12 § i försäkringsbolagslagen.

7—22 § och 25—27 §, 12 och 13 kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom., 8—10 § och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 16 § 1 mom. och inte heller 31 kap. 1 § 4 mom., 2 § och 10—12 § i försäkringsbolagslagen (/).

2 kap.

Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag

6 §

Koncession

Vad som i 2 kap. 6 § 1 och 4 mom., 23 kap. 4 § 3 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom. och 25 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om Försäkringsinspektionen gäller i tillämpliga delar statsrådet, när det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet skall begära Försäkringsinspektionens utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

2 kap.

Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag

6 §

Koncession

Vad som i 2 kap. 6 § 1 och 4 mom., 23 kap. 4 § 3 mom. och 5 § samt 6 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen föreskrivs om *Finansinspektionen* gäller också statsrådet, om det är fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag. Social- och hälsovårdsministeriet ska begära *Finansinspektionens* utlåtande om ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansökan om koncession eller om utvidgning av koncessionen.

6 a §

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag är försäkringstagarna och de försäkrade samt, om så bestäms i bolagsordningen, innehavarna av garantiandelar.

I bolagsordningen för ömsesidiga arbetspensionsförsäkringsbolag kan försäkringstagares delägarskap endast begränsas så att del-

6 a §

Återkallelse av koncession

Statsrådet kan återkalla ett arbetspensionsförsäkringsbolags koncession om de försäkrade förmånerna i tillräcklig utsträckning kan tryggas genom begränsning av bolagets verksamhet i enlighet med 6 b § och om

1) väsentliga förutsättningar för beviljande av koncession eller för inledande av verk-

ägarskap uppkommer först då försäkringen varit i kraft en viss tid som inte får överstiga tre år, och att tecknande av återförsäkring inte medför delägarskap.

samheten saknas,

2) bolaget inte inom utsatt tid har vidtagit åtgärder som angivits i en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 26 kap. 12 eller 13 § i försäkringsbolagslagen eller i 20 § i denna lag eller om genomförandet av en sådan plan har försumrats, eller om

3) bolaget grovt har försummat skyldigheten att iakta förbud enligt 33 eller 48 § i lagen om Finansinspektionen (/).

Statsrådet kan återkalla ett bolags koncession också om

1) det i bolagets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat eller fastställt med stöd av dem, koncessionsvillkor eller stadgar som gäller bolagets verksamhet,

2) bolaget har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) bolagets verksamhet inte har inletts inom 12 månader efter det att koncessionen beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen och tillsynen lämnades när koncessionen söktes.

Bolaget ska innan beslut fattas enligt 1 mom. 1 och 3 punkten och 2 mom. 1 punkten ges en skälig tid för att avhjälpa bristen om det inte med tanke på tryggheten av de försäkrade förmånerna är nödvändigt att återkalla koncessionen omedelbart.

Statsrådet ska återkalla en koncession som det beviljat bolaget om detta har försatts i konkurs eller likvidation genom registermyndighetens eller en domstols beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

Om återkallelsen av koncessionen inte baseras på Finansinspektionens framställning, ska Finansinspektionens utlåtande inhämtas.

6 b §

Begränsning av koncessionsenlig verksamhet

Statsrådet kan för viss tid begränsa ett bo-

lags koncessionsenliga verksamhet om

1) om de i 6 a § 1 mom. 1—3 angivna förutsättningarna för återkallelse av koncessionen är uppfyllda eller om

2) det vid skötseln av bolaget har konstaterats förekomma oskicklighet eller oförsiktighet och det är uppenbart att fortsatt verksamhet skulle äventyra de försäkrade förmåerna.

Om ett missförhållande inte har avhjälpits inom utsatt tid, kan koncessionsvillkoren ändras varaktigt.

På beslut enligt denna paragraf tillämpas 6 a § 3—5 mom.

3 kap.

Delägarskap i arbetspensionsförsäkringsbolag

6 c §

Delägare i ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag

Delägare i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag är försäkringstagarna och de försäkrade samt, om så bestäms i bolagsordningen, innehavarna av garantiandelar.

Genom ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolags bolagsordning kan försäkringstagares delägarskap begränsas endast på så sätt att delägarskap uppkommer först då efter att försäkringen trädde i kraft har förflutit en viss tid som inte får överskrida tre år och så att återförsäkring inte medför delägarskap.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

18.

Lag**om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 17 mars 1995 om utländska försäkringsbolag (398/1995) 8 §, 15 § 1 mom., 15 c och 16 §, 42 § 2 mom., 43, 44 och 72 § samt 79 § 2 och 3 mom., sådana de lyder 8 §, 15 § 1 mom., 16 §, 42 § 2 mom., 43, 44 och 72 § sådana de lyder i lag /2008 och 15 c § i lag 331/2004, 79 § 2 mom. i de nämnda lagarna 331/2004 och /2008 och 3 mom. i lagarna 627/2000 och 50/2002 och i nämnda lag /2008, samt

ändras 7 § 1 mom., 9 §, 12 § 1 mom., 14, 17, 21 och 45 §, 47 § 5 mom., 60 och 69 §, 76 § 2 punkten och 77 §, sådana de lyder, 7 § 1 mom., 9 §, 12 § 1 mom., 17, 21 och 45 §, 47 § 5 mom. och 60 § i lag nämnda lag /2008, 14 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 80/1999, 69 § i den nämnda lag 80/1999, 76 § 2 punkten i lag 363/2001 och 77 § i lag 359/2002, som följer:

Gällande lydelse

7 §

En filials etableringsanmälan

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva direktförsäkringsverksamhet i Finland med stöd av etableringsrätten, skall Försäkringsinspektionen av den myndighet som i försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten få en anmälan med tillräckliga uppgifter om den tilltänka filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten anses även inrättande av en filial i Finland.

8 §

Försäkringsinspektionens svar

Försäkringsinspektionen skall inom två månader från mottagandet av den anmälan som avses i 7 § underrätta ifrågavarande myndighet om de villkor som med hänsyn till allmänt intresse gäller för försäkringsverksamhet i Finland.

Föreslagen lydelse

7 §

En filials etableringsanmälan

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten efter att den myndighet i hemstaten som svarar för försäkringsinspektionen har gjort en anmälan till Finansinspektionen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Etablering av en filial i Finland betraktas som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten.

(upphävs)

9 §

Inledande av en filials verksamhet

En filial kan börja bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland när det utländska EES-försäkringsbolaget av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten har fått uppgift om de villkor som avses i 8 §, dock senast två månader efter det att den myndighet som i hemstaten utövar tillsyn över försäkringsverksamheten har underrättat försäkringsbolaget om att den i 7 § avsedda anmälan sänts till Försäkringsinspektionen.

12 §

Ändrade uppgifter

Om det sker en ändring i de uppgifter som ingår i anmälningarna enligt 7 eller 10 § och som ett utländskt EES-försäkringsbolag har gett den myndighet i hemstaten som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten, iaktas förfarandet enligt 8 och 9 § eller på motsvarande sätt enligt 11 §.

14 §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag

Den finansiella tillsynen över ett utländskt EES-försäkringsbolag även i fråga om dess verksamhet i Finland ankommer på den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i bolagets hemstat. Den finansiella tillsynen omfattar i synnerhet kontroll av försäkringsbolagets solvens, av den försäkringstekniska ansvarsskulden, av de tillgångar som täcker den samt av de resurser bolaget förfogar över för att kunna bedriva verksamhet enligt försäkringsklass 18 (*turistassistans*).

I övrigt skall tillsynen över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland skötas av Försäkringsinspektionen.

9 §

Inledande av en filials verksamhet

En filial kan börja bedriva direktförsäkringsverksamhet i Finland när det utländska EES-försäkringsbolaget har fått en anmälan enligt 59 § i lagen om Finansinspektionen (/) eller, om Finansinspektionen inte har gjort anmälan inom den tid som föreskrivs i paragrafen, då tidsfristen för behandlingen av ansökan har gått ut.

12 §

Ändrade uppgifter

Om det sker förändringar i de uppgifter som ett utländskt EES-försäkringsbolag enligt 7 eller 10 § har anmält till den myndighet som svarar för försäkringsinspektionen i hemstaten, ska förfarandet enligt 9 11 § iaktas på motsvarande sätt.

14 §

Tillsynen över utländska EES-försäkringsbolag

Finansinspektionen utövar tillsyn över utländska EES-försäkringsbolags verksamhet i Finland i enlighet med denna lag och lagen om Finansinspektionen (/). De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat har rätt att efter att ha underrättat Försäkringsinspektionen om saken inspektera, antingen själv eller genom sin representant, den verksamhet som det utländska EES-försäkringsbolagets filial i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att delta i inspektionen.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

(1 mom. upphävs)

15 c §

Utbyte av information

Försäkringsinspektionen kan av de myndigheter i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begära upplysningar om hur bolagets rekonstruktion eller likvidation framskrider. (Gällande lag)

(upphävs)

16 §

Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och att utöva tillsyn

Ett utländskt EES-försäkringsbolag skall inom en skälig tid som Försäkringsinspektionen bestämmer lämna inspektionen sådana upplysningar om sig och sin verksamhet i Finland som behövs för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag.

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den verksamhet som ett utländskt EES-försäkringsbolags filial i Finland bedriver. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra inspektioner i filialens lokaler.

Om det finns särskilda skäl, kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som är föremål för granskning. På begäran av bolaget skall kopior av handlingarna ges till bolaget avgiftsfritt.

(upphävs)

17 §

Tvångsmedel

Försäkringsinspektionen kan tilldela ett utländskt EES-försäkringsbolag en anmärkning, uppmana bolaget att inom en viss tid rätta till något eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt, om bolaget inte iakttar lagarna om försäkringsverksamhet, sin koncession, sin bolagsordning eller de föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller de bestämmelser eller föreskrifter som inrikesministeriet har utfärdat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt (68/1998), om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det har uppdagats missbruk i bolagets verksamhet eller om bolaget i sin tilläggsverksamhet inte har följt de bestämmelser i social- och arbetsrätten som avses i 13 b § 1 mom. 1 punkten i denna lag.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, skall Försäkringsinspektionen lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

Om de åtgärder som vidtas av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten visar sig vara otillräckliga och bolaget fortsätter sitt felaktiga förfarande, kan Försäkringsinspektionen, efter att ha lämnat meddelande om detta till den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten, förena sin uppmaning eller sitt förbud med vite, förbjuda bolaget att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Finland, förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet till försäkringstagarna eller förbjuda bolaget att i Finland bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där det utländska EES-försäkringsbolagets filial är belägen eller, om bolaget inte har någon filial i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Försäk-

17 §

Begränsning och förbudande av filialers verksamhet

I 61 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om förbudande och begränsning av filialers verksamhet

ringsinspektionen kan dessutom förbjuda EES-försäkringsbolaget att fortsätta marknadsföringen av tilläggspensioner eller sin tilläggspensionsverksamhet i Finland och av synnerligen vägande skäl helt förbjuda bolagets verksamhet i Finland.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet äventyrar de försäkrade förmånerna, får Försäkringsinspektionen vidta åtgärder som nämns i 3 mom. utan att iaktta det förfarande som anges i 1 och 2 mom. och utan att på förhand lämna meddelande om detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat.

21 §

Besvärsrätt

Försäkringsinspektionen skall inom sex månader efter det att ansökningen anhängiggjorts och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna har getts in besluta om koncession skall beviljas eller förvägras.

Om ett beslut inte har meddelats inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har meddelats. Försäkringsinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har meddelats. I fråga om anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen (586/1996).

42 §

Vite för generalagenten

Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där filialen till ett försäkringsbolag från tredjeland är belägen eller, om bolaget inte har någon filial i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

21 §

Besvärsrätt

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att ansökan och de för avgörandet av ärendet behövliga handlingarna och utredningarna inkommit besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras.

Om beslut inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall avse ett avslagsbeslut. Sådana besvär kan anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärinstansen om att beslut meddelats. Övriga bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

42 §

Vite för generalagenten

(2 mom. upphävs)

43 §

(upphävs)

Granskning av verksamheten

Försäkringsinspektionen har rätt att granska den verksamhet som ett försäkringsbolag från tredjeland och dess dottersammanslutningar och anknutna företag bedriver i Finland. Av särskilda skäl kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som är föremål för granskning. Bolaget skall på begäran avgiftsfritt ges kopior av handlingarna.

Försäkringsinspektionen kan förordna en särskild sakkunnig att bistå Försäkringsinspektionen vid granskningen. Den sakkunniges arvode fastställs av inspektionen, och det betalas av ifrågavarande bolags medel så som inspektionen bestämmer.

Försäkringsinspektionen har rätt att granska för försäkringstillsynen nödvändiga uppgifter samt handlingar och upptagningar på verksamhetsställen till företag som är ombud för försäkringsbolag eller som på uppdrag av ett försäkringsbolag sköter uppgifter som hör till bolaget.

44 §

(upphävs)

Tvångsmedel

Om ett försäkringsbolag från tredjeland underlåter att iaktta lagar om försäkringsverksamhet, bolaget beviljad koncession, bolagsordningen eller sina stadgar eller föreskrifter som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som inrikesministeriet har utfärdat med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt, eller om bolaget har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i bolagets verksamhet har uppdagats missbruk, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsbolaget en anmärkning, uppmana bolaget att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda bolaget att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i det län där filialen till ett försäkringsbolag

från tredjeland är belägen eller, om bolaget inte har någon filial i Finland, av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 mom. inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsbolaget från tredjeland att bevilja nya försäkringar tills saken har rättats till.

45 §

Begränsning eller återkallande av koncession

Försäkringsinspektionen kan begränsa eller återkalla koncessionen för ett försäkringsbolag från tredjeland, om

1) bolaget inte inleder sin verksamhet i Finland inom 12 månader från det att koncessionen beviljades,

2) bolaget meddelar att det avstår från att bedriva försäkringsverksamhet i Finland,

3) bolaget har lagt ner sin verksamhet i Finland för över sex månader sedan koncessionen beviljades, 4) bolaget inte iakttar den uppmaning eller det förbud som avses i 44 § och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,

5) bolaget inte inom utsatt tid har kunnat vidta de åtgärder som framförts i den i 46 § avsedda planen för återställande av en sund finansiell ställning eller planen för kortfristig finansiering,

6) det i de förhållanden under vilka koncessionen har beviljats har inträffat sådana förändringar att koncession inte mera skulle beviljas, eller om

7) förutsättningarna för inledande av verksamhet inte längre uppfylls.

Koncessionen skall återkallas, om ett likvidationsförfarande inleds mot försäkringsbolaget från tredjeland.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud vid filialen till ett försäkringsbolag

45 §

Begränsning av verksamheten och återkallelse av koncession

I 26 och 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av koncessionsenlig verksamhet och om återkallelse av koncessionen.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

Finansinspektionen ska i enlighet med 29 § i lagen om Finansinspektionen tillsätta ett

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

från tredjeland. Ombudet skall övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har de befogenheter som nämns i 25 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen. I fråga om ombudets rättigheter och skyldigheter tillämpas dessutom vad som bestäms i 25 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen.

ombud vid filialen för ett försäkringsbolag från tredje land. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har *utöver de befogenheter som framgår av den nämnda paragrafen rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar enligt 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.*

60 §

Marknadsföring

Vid ett utländskt försäkringsbolags marknadsföring samt vid tillsynen över marknadsföringen och avtalsvillkoren iakttas 25 kap. 6 § och 31 kap. 1 och 3 § i försäkringsbolagslagen. Ett utländskt försäkringsbolag skall i sin marknadsföring uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, adressen till sitt huvudkontor samt adressen till det kontor eller den filial som ingår försäkringsavtalet.

60 §

Marknadsföring

Bestämmelser om ett utländskt försäkringsbolags marknadsföring samt om tillsynen över marknadsföringen och avtalsvillkor finns i försäkringsbolagslagen (/) och lagen om Finansinspektionen. Ett utländskt försäkringsbolag ska i sin marknadsföring dessutom uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, sitt huvudkontors adress samt det kontors eller den filials adress som försäkringsavtal ska ingås med.

69 §

Kungörelse i officiella tidningen

Försäkringsinspektionen skall på ett utländskt försäkringsbolags bekostnad i den officiella tidningen publicera en kungörelse om

1) förbud mot att bevilja nya försäkringar, samt

2) förbud mot att överlåta eller pantsätta egendom som bolaget besitter i Finland.

(Gällande lydelse)

69 §

Kungörelse i officiella tidningen

Finansinspektionen ska efter att med stöd av 15 § 2 mom. eller med stöd av 61 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen ha förbjudit ett utländskt EES-försäkringsbolag att avyttra eller pantsätta bolagets tillgångar i Finland eller efter att ha förbjudit bolaget att betala ut försäkringarnas återköpsvärde till försäkringstagarna, på bolagets bekostnad publicera förbudsbeslutet i officiella tidningen eller vid behov i två eller flera dagstidningar.

72 §

Försäkringsstatistik

Utan hinder av bestämmelserna om handlingars sekretess får Försäkringsinspektionen publicera sådan statistik om utländska försäkringsbolags verksamhet i Finland och om

(upphävs)

deras ställning och utveckling som har upprättats på enhetliga grunder för alla försäkringsbolag.

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsrörelse

Den som

2) i strid med bestämmelserna i 13 §, 17 § 3 mom. eller 55 § eller ett förbud som Försäkringsinspektionen har utfärdat med stöd av 44 § 3 mom. meddelar nya försäkringar, skall dömas enligt vad lagen om försäkringsbolag bestämmer om olovligt bedrivande av försäkringsrörelse. (Gällande lag)

76 §

Olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet

Den som uppsåtligen

2) i strid med 13 §, 17 § 3 mom. eller 55 § eller *en begränsning i enlighet med 27 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen meddelar nya försäkringar,* ska enligt vad som föreskrivs i försäkringsbolagslagen dömas för *olovligt bedrivande av försäkringsverksamhet.*

77 §

Försäkringsbolagsbrott

Den som i strid med ett förbud som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 15 § 2 mom., 17 § 3 mom. eller 47 § överlåter eller pantsätter egendom som bolaget besitter i Finland, skall dömas enligt vad som i lagen om försäkringsbolag föreskrivs om försäkringsbolagsbrott.

77 §

Försäkringsbolagsbrott

*Den som i strid med ett förbud som Finansinspektionen har meddelat med stöd av 15 § 2 mom. eller 47 § eller 61 § 3 mom. i lagen om Finansinspektion överlåter eller pantsätter egendom som bolaget besitter i Finland, ska dömas enligt vad som i lagen om försäkringsbolag föreskrivs om **försäkringsbolagsbrott.***

79 §

Sekretess

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen till (RP 13/2008)

1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,

2) Finansinspektionen och andra finska

79 §

Sekretess

(2 mom. upphävs)

myndigheter som övervakar finansmarknaden,

3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,

4) en revisor vid ett försäkringsbolag,

5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,

7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,

8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,

9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelse,

10) centralbanken i Finland eller i andra EES-stater och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till (Gällande lydelse)

11) myndigheter eller organ enligt 3—8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i staten i fråga på det sätt som avses i 1 mom. (RP 13/2008)

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 2 mom. har Försäkringsinspektionen rätt att använda uppgifter som omfattas av den sekretess som avses i 1 mom. endast för att (RP 13/2008)

(3 mom. upphävs)

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet har uppfyllts,

- 2) övervaka utländska försäkringsbolags verksamhet, samt för att
3) förelägga sanktioner. (Gällande lydelse)

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987) 9 kap. 5 §, 12 kap. 6, 6 d och 7 §, 12 a kap. 9 och 10 § och 16 kap. 10 § 3 mom., sådana de lyder, 9 kap. 5 § i lagarna 340/2000 och 1320/2004, 12 kap. 6 § i lag 81/1999 och i nämnda lag 340/2000, 12 kap. 6 d § i lagarna 952/2000 och 333/2004, 12 kap. 7 § i nämnda lag 333/2004, 12 a kap. 9 och 10 § i nämnda lag 952/2000 och 16 kap. 10 § 3 mom. i lag 638/2000, samt

ändras 2 kap. 5 a § 2 mom., 8 kap. 2 § 4 mom., 12 kap. 1, 2, 4 och 6 a § och 6 c § 4 mom., 14 kap. 11 § 4 mom., 14 a kap. 9 § 4 mom. samt 16 kap. 7 § 2 punkten och 10 § 2 mom., sådana de lyder, 2 kap. 5 a § 2 mom. i nämnda lag 340/2000, 8 kap. 2 § 4 mom. i lag 719/2005, 12 kap. 1 § i nämnda lag 81/1999, 12 kap. 2 § i lag 365/2001, 12 kap. 4 § i nämnda lag 340/2000 och i lag 709/2004, 12 kap. 6 a § delvis ändrad i nämnda lagar 340/2000 och 952/2000, 12 kap. 6 c § 4 mom., 16 kap. 7 § 2 punkten och 10 § 2 mom. i nämnda lag 333/2004 samt 14 kap. 11 § 4 mom. och 14 a kap. 9 § 4 mom. i nämnda lag 719/2005, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

Bildande av en försäkringsförening

5 a §

5 a §

Om ett beslut inte har givits inom den i 1 mom. utsatta tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses härvid gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har meddelats. Försäkringsinspektionen skall underrätta besvärsinstansen om att beslutet har meddelats. I fråga om anförandet och behandlingen av besvär gäller i övrigt i tillämpliga delar förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Om beslut inte har meddelats inom den tid som föreskrivs i 1 mom. kan sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall avse ett avslagsbeslut. Sådana besvär kan anföras till dess att beslut har meddelats. *Finansinspektionen* ska underrätta besvärsinstansen om att beslut meddelats. *Övriga bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns i lagen om Finansinspektionen (/).*

8 kap

Ändring av sammanslutningsform

2 §

Föreningen samt den som framställt anmärkning får anföra besvär över beslutet hos Helsingfors förvaltningsdomstol enligt vad som bestäms i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999). Besvären skall behandlas i brådskande ordning.

8 kap

Ändring av sammanslutningsform

2 §

Föreningen samt den som framställt anmärkning får *överklaga beslutet enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen*. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

9 kap.

Revision och särskild granskning

5 §

En försäkringsförenings revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringsföreningen och som han eller hon i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) väsentligt bryta mot förutsättningarna för fastställelse av stadgarna eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringsföreningsverksamhet,

2) äventyra försäkringsföreningens fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande om fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

(upphävs)

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

1 §

Tillsynen över och inspektionen av försäkringsföreningarna ankommer på Försäkringsinspektionen.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

1 §

Finansinspektionen utövar tillsyn över försäkringsföreningarnas verksamhet. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

2 §

Vid en försäkringsförenings marknadsföring samt tillsynen över den och avtalsvillkoren iakttas på motsvarande sätt 14 a kap. 7 och 9—13 § lagen om försäkringsbolag.

4 §

Försäkringsinspektionen har till uppgift att övervaka att försäkringsföreningarna i sin verksamhet iakttar lag, sina stadgar och god försäkringssed.

Försäkringsinspektionen skall verkställa granskning av föreningarna så ofta och i den omfattning som tillsynen förutsätter.

Till Försäkringsinspektionens granskningsrätt hör att granska en försäkringsförenings och dess dottersamfunds rörelse och övriga verksamhet i dess lokaler samt delta i de sammanträden vid vilka beslutanderätten i ärenden som granskningen gäller utövas, dock inte i beslutsfattandet.

Av särskilda skäl kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som är föremål för granskning. Föreningen skall på begäran avgiftsfritt få kopior av handlingarna.

Vad som i 3 mom. bestäms om Försäkringsinspektionens rätt att granska en försäkringsförenings och dess dottersamfunds rörelse och övriga verksamhet tillämpas på motsvarande sätt på en finsk försäkringsholding-sammanslutning och dess dottersamfund.

6 §

Om en försäkringsförening underlåter att iaktta lag, sina stadgar eller föreskrifter som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av denna lag, om föreningen har förfarit i strid med god försäkringssed eller om det i föreningens verksamhet har uppdagats missbruk, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsföreningen en anmärkning, uppmana föreningen

2 §

Bestämmelser om en försäkringsförenings marknadsföring samt om tillsynen över marknadsföringen och avtalsvillkor finns i försäkringsbolagslagen (/) och lagen om Finansinspektionen.

4 §

Finansinspektionen övervakar att försäkringsföreningarna iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed.

Finansinspektionen ska i synnerhet övervaka att försäkringsföreningarnas solvens och för denna relevanta omständigheter är ordnade på ett sätt som tryggar de försäkrade förmånerna samt att föreningarna har effektiva och tillförlitliga förvaltnings- och styrsystem. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsföreningarnas marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

(upphävs)

att rätta till saken inom utsatt tid eller förbjuda föreningen att fortsätta med det förfarande som vederbörande ministerium eller Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av ett beslut som föreningsstämman, förvaltningsrådet eller styrelsen har fattat i ett ärende som avses i 1 mom. Om beslutet redan har verkställts, kan Försäkringsinspektionen ålägga föreningen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i 1 eller 2 mom. med vite. Vite döms ut av länsstyrelsen på försäkringsföreningens hemort.

Om en uppmaning eller ett förbud inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda föreningen att bevilja nya försäkringar till dess att saken har rättats till.

6 a §

Försäkringsinspektionen kan bestämma att en försäkringsförenings verksamhet skall avslutas, om

1) föreningen inte inleder sin verksamhet inom 12 månader efter att stadgarna fastställdes,

2) föreningen meddelar att den lägger ned sin försäkringsrörelse,

3) föreningen har lagt ned sin verksamhet för längre tid än sex månader efter att stadgarna fastställts,

4) föreningen inte iakttar en uppmaning eller ett förbud som avses i 6 § och åsidosättandet av förpliktelserna är grovt,

5) föreningen inte inom föreskriven tid har kunnat vidta de åtgärder som har angivits i en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning för föreningen eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 6 b §, 6) de förhållanden som rådde då stadgarna fastställdes har förändrats så att stadgarna inte längre skulle fastställas, eller förutsättningarna för inledande av verksamheten inte längre uppfylls, eller om

7) uppgörandet eller genomförandet av en i 12 a kap. 7 eller 8 § avsedd plan för att återställa en sund solvensställning har åsidosatts och åsidosättandet äventyrar försäkrade förmåner eller åsidosättandet av förpliktelsen enligt nämnda lagrum i övrigt är grovt.

6 a §

Om Försäkringsinspektionen enligt 1 mom. bestämt att försäkringsföreningens verksamhet skall avslutas, är föreningen under likvidation och skall upplösas.

Om *Finansinspektionen* har bestämt att en försäkringsföreningens verksamhet ska avslutas är föreningen försatt i likvidation och ska upplösas.

6 c §

Försäkringsinspektionen skall tillsätta ett ombud enligt 6 d § vid försäkringsföreningen. Ombudet skall övervaka att föreningen iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Utöver de befogenheter som nämns i 6 d § har ombudet rätt att besluta om samtycke till de rättshandlingar som avses i 14 kap. 10 § lagen om försäkringsbolag.

6 c §

Finansinspektionen ska för försäkringsföreningen tillsätta ett ombud enligt 29 § i *lagen om Finansinspektionen*. Ombudet ska övervaka att föreningen iakttar förbud mot avyttring och pantsättning av tillgångar. Utöver de befogenheter som föreskrivs i den nämnda paragrafen har ombudet rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar i enlighet med 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.

6 d §

Försäkringsinspektionen kan tillsätta ett ombud för att övervaka en försäkringsförenings verksamhet, om det förekommit sådana brister eller oegentligheter i föreningens verksamhet som allvarligt äventyrar försäkringstagarnas eller de försäkrades intressen eller föreningens fortsatta verksamhet.

Vid utförandet av sitt uppdrag har ombudet de rättigheter som nämns i 1, 4 och 5 § i detta kapitel. Dessutom kan Försäkringsinspektionen på förslag av ombudet vid behov sammankalla föreningens styrelse eller förvaltningsråd eller föreningsstämma för behandling av ett uppgivet ärende.

Ombudet skall uppfylla samma behörighetsvillkor som de tjänstemän vid Försäkringsinspektionen som deltar i inspektionens tillsyns- och granskningsuppdrag. När ombudet utför sitt uppdrag tillämpas på honom eller henne samma bestämmelser om straffrättsligt tjänsteansvar och försäkringstillsyn som på Försäkringsinspektionens tjänstemän när de utför tillsyns- och granskningsuppdrag.

Ombudet skall lämna Försäkringsinspektionen de utredningar som inspektionen bestämmer. Ombudets löneförmåner fastställs av Försäkringsinspektionen och de betalas av försäkringsföreningens medel på det sätt som inspektionen bestämmer. Föreningen svarar

(upphävs)

också för övriga kostnader som uppkommer när ombudet utför sitt uppdrag.

7 §

(upphävs)

Ett beslut eller förordnande som meddelats med stöd av en bestämmelse i 4—6 eller 6 a—6 c §, 6 kap. 4 §, 12 a kap. 7—9 eller 11 § eller 13 kap. 3, 6, 11, 19 eller 22 § kan verkställas även om besvär har anförts.

12 a kap.

(upphävs)

Extra tillsyn över försäkringsgrupper

9 §

Om en i 7 § eller 8 § 4 mom. avsedd plan för att återställa en sund solvensställning inte har kunnat genomföras inom en av Försäkringsinspektionen godkänd tid eller om de åtgärder som ingår i planen uppenbarligen inte räcker till för att trygga de försäkrade förmånerna, kan inspektionen vidta tillsynsåtgärder enligt 12 kap. mot en försäkringsförening som avses i 2 § 1—3 mom.

10 §

(upphävs)

Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningar i moderföretaget och dotterföretag till en försäkringsförening som är underkastad extra tillsyn och i dotterföretag till föreningens moderföretag för att kontrollera de uppgifter som kan vara av betydelse för den extra tillsyn som föreskrivs i detta kapitel.

Om Försäkringsinspektionen ämnar granska uppgifter som är väsentliga för den extra tillsynen och som gäller ett företag som är beläget i en annan stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som är ett anknutet företag, ett dotterföretag eller ett moderföretag till en finsk försäkringsförening eller ett dotterföretag till ett moderföretag till den försäkringsförening som är underkastad extra tillsyn, skall inspektionen begära av den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i berörda stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet att granskningen utförs. Försäkringsinspektionen har rätt att utföra granskningen eller att delta i

den, om den myndighet som tagit emot begäran tillåter det.

14 kap.

Fusion

11 §

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får anföra besvär över beslutet hos Helsingfors förvaltningsdomstol enligt vad som bestäms i lagen om Försäkringsinspektionen. Besvären skall behandlas i brådskande ordning.

14 kap.

Fusion

11 §

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får *överklaga beslutet enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen*. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

14 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

9 §

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får anföra besvär över beslutet hos Helsingfors förvaltningsdomstol enligt vad som bestäms i lagen om Försäkringsinspektionen. Besvären skall behandlas i brådskande ordning.

14 a kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

9 §

Den överlåtande och den övertagande föreningen samt den som framställt anmärkning får *överklaga beslutet enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen*. Besvären ska behandlas i brådskande ordning.

16 kap.

Särskilda stadganden

7 §

Den som uppsåtligen

2) beviljar nya försäkringar i strid med 13 kap. 28 § eller i strid med något förbud som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 12 kap. 6 § 4 mom.,

skall, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsrörelse* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

16 kap.

Särskilda stadganden

7 §

Den som uppsåtligen

2) i strid med 13 kap. 28 § eller *en begränsning i enlighet med 27 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen* meddelar nya försäkringar,

ska, om gärningen inte är ringa, för *olovligt bedrivande av försäkringsrörelse* dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

10 §

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet och *Försäkringsinspektionen* rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringshemligheten till

- 1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott,
- 2) Finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden,
- 3) de myndigheter i andra EES-stater som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamheten eller över finansmarknaden,
- 4) en revisor vid en försäkringsförening,
- 5) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som har till uppgift att delta i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,
- 6) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de organ som deltar i försäkringsföretagens likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,
- 7) sådana myndigheter i Finland eller i andra EES-stater som svarar för tillsynen över de personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,
- 8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som utövar laglighetsövervakning av försäkringsföretag och till de organ som svarar för tillsynen över dessa försäkringsmatematiker,
- 9) sådana myndigheter och organ i EES-stater som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,
- 10) centralbanken i Finland eller i någon annan EES-stat och till andra organ som har en liknande uppgift såsom penningpolitisk myndighet samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till
- 11) myndigheter eller organ enligt 3–8 punkten i andra stater än en EES-stat för utförande av tillsynsuppgifter, om de uppgifter som skall lämnas omfattas av tystnadsplikten i staten i fråga på det sätt som avses i 1 mom.

Utöver vad som bestäms i lagen om offent-

10 §

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av försäkringssekretessen till

- 1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,
- 2) *Finansinspektionen* och andra finska myndigheter som utövar tillsyn över finansmarknaden,
- 3) andra EES-staters myndigheter som utövar tillsyn över försäkrings- eller finansieringsverksamhet eller över finansmarknaden,
- 4) revisorer vid försäkringsföreningar,
- 5) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som har till uppgift att delta i försäkringsföretags likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,
- 6) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över organ som deltar i försäkringsföretags likvidations- eller konkursförfarande eller i motsvarande förfaranden,
- 7) finska myndigheter och andra EES-staters myndigheter som svarar för tillsynen över personer som utför lagstadgad revision i försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut,
- 8) sådana oberoende försäkringsmatematiker i EES-stater som övervakar lagligheten i försäkringsföretags verksamhet samt till organ som svarar för tillsynen över försäkringsmatematikerna,
- 9) EES-staters myndigheter och organ som enligt lag svarar för övervakningen av att bolagsrätten iakttas och för undersökningen av överträdelser,
- 10) Finlands eller någon annan EES-stats centralbank och till andra myndighetsorgan som har liknande penningpolitiska uppgifter samt till andra myndigheter som svarar för tillsynen över betalningssystemen, och till
- 11) andra stater än EES-staters myndigheter och organ enligt 3–8 punkten för utförande av tillsynsuppdrag, om den information som ska lämnas i vederbörande stat är sekretessbelagd i enlighet med 1 §.

lighet i myndigheternas verksamhet och i 2 mom. har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att till varandra lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 1 mom. endast för att

1) kontrollera att förutsättningarna för att inleda försäkringsverksamhet har uppfyllts,

2) övervaka försäkringsföreningarnas verksamhet, särskilt den försäkringstekniska ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, förvaltnings- och bokföringsförfarandet samt den interna revisionen, samt för att

3) förelägga sanktioner.

20.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsförmedling

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 15 juli 2005 om försäkringsförmedling (570/2005) 6 kap., 38 § 2 och 3 mom., 39 §, 44 § 2 mom. och 47 § samt ändras 2 § 2 mom., 8 § 1 mom. 7 punkten, 37 §, rubriken för 38 § och 38 § 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

På försäkringsförmedling som gäller återförsäkring tillämpas inte 19—23, 25 och 26 §, 28 § 2 och 3 mom., 29 och 33—36 §, 40 § 2—4 mom. och 41 §. Denna lag tillämpas inte på försäkringsförmedling som från en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bedrivs i Finland, om verksamheten endast gäller återförsäkring och verksamheten övervakas i det aktuella landet på ett sätt som minst motsvarar kraven i denna lag eller på ett därmed jämförbart sätt.

Föreslagen lydelse

2 §

Begränsningar av tillämpningsområdet

På försäkringsförmedling som gäller återförsäkring tillämpas inte 19—23, 25 och 26 §, 28 § 2 och 3 mom., 29 §, 40 § 2—4 mom. och 41 § och inte heller 6 kap. i lagen om Finansinspektionen (/). Denna lag tillämpas inte på försäkringsförmedling som från en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bedrivs i Finland, om verksamheten endast gäller återförsäkring och verksamheten övervakas i det aktuella landet på ett sätt som minst motsvarar kraven i denna lag eller på ett därmed jämförbart sätt.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

8 §

*Anteckningar i försäkringsförmedlarregistret**Anteckningar i försäkringsförmedlarregistret*

I försäkringsförmedlarregistret skall antecknas

I försäkringsförmedlarregistret ska antecknas

7) sådana uppmaningar och förbud som har getts med stöd av 34 § 1 mom. eller 38 § 2 mom. och som har förenats med vite,

7) sådana av Finansinspektionen utfärdade uppmaningar och förbud som har förenats med vite enligt 28 eller 48 § i lagen om Finansinspektionen,

6 kap.

(upphävs)

Tillsyn över marknadsföring och avtalsvillkor

33 §

Tillsynsmyndigheter

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över försäkringsförmedlarens marknadsföring och användning av avtalsvillkor. Med avseende på konsumentskyddet utövar även konsumentombudsmannen tillsyn över marknadsföringens lagenlighet och användningen av avtalsvillkor.

Försäkringsinspektionen och konsumentombudsmannen skall ha ett ändamålsenligt samarbete med varandra.

34 §

(upphävs)

Beslut om förbud

Försäkringsinspektionen kan förbjuda en försäkringsförmedlare att fortsätta att använda lagstridig marknadsföring eller lagstridiga avtalsvillkor, eller att upprepa sådan eller därmed jämförbar marknadsföring eller användning av avtalsvillkor.

Försäkringsinspektionen kan även meddela ett förbud temporärt, varvid förbudet är i kraft tills saken är slutligt avgjord.

Försäkringsinspektionen kan förena sitt förbud med vite. Marknadsdomstolen dömer ut vitet. Angående vite gäller i övrigt viteslagen.

35 §

(upphävs)

*Sökande av ändring i Försäkringsinspektio-
nens beslut om förbud*

*I sådana beslut av Försäkringsinspektionen
som avses i 34 § får ändring inte sökas ge-
nom besvär.*

*Försäkringsförmedlaren kan föra ett beslut
av Försäkringsinspektionen till marknads-
domstolen inom 30 dagar från delfäendet av
beslutet.*

36 §

(upphävs)

Konsumentombudsmannens utlåtande

*Försäkringsinspektionen skall begära ett ut-
låtande av konsumentombudsmannen innan
ett förbud som avses i 34 § meddelas, om för-
budet gäller frågor som hör till konsument-
skyddslagens (38/1978) tillämpningsområde.*

37 §

Tillsyn över försäkringsförmedlare

*Tillsynen över och granskningen av försäk-
ringsförmedlares verksamhet enligt denna lag
handhas av Försäkringsinspektionen.*

*Försäkringsförmedlarna och försäkringsgi-
varna skall utan hinder av sekretessbestäm-
melserna på begäran ge Försäkringsinspek-
tionen alla handlingar, upplysningar och ut-
redningar som behövs för fullgörandet av
Försäkringsinspektionens uppgifter enligt
denna lag och för fastställandet av tillsynsav-
gift.*

38 §

Tvångsmedel

37 §

Tillsyn över försäkringsförmedlare

*Finansinspektionen övervakar att denna
lag och med stöd av den utfärdade föreskrif-
ter och bestämmelser iakttas. De i denna lag
ingående hänvisningarna till Försäkringsin-
spektionen avser hänvisningar till Finansin-
spektionen.*

38 §

Förbud mot försäkringsförmedling

*Om en försäkringsförmedlare inte iakttar
bestämmelserna i 9, 13, 19—21 eller 24—30
§, 31 § 1 eller 3 mom. eller 37 § 2 mom. eller*

(2 mom. upphävs)

bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av denna lag eller om det har framkommit missbruk i försäkringsförmedlarens verksamhet, kan Försäkringsinspektionen ge försäkringsförmedlaren en anmärkning, uppmana förmedlaren att rätta till saken inom en viss tid eller förbjuda fortsättande av ett förfarande som enligt Försäkringsinspektionen är felaktigt.

Försäkringsinspektionen skall förena ett förbud som avses i 1 mom. med vite, om det inte av särskilda skäl är obehövt. Försäkringsinspektionen kan också förena en uppmaning eller ett förbud enligt 2 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen på försäkringsförmedlarens hemort. Om försäkringsförmedlaren inte har hemort i Finland, döms vitet ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län. Angående vite gäller i övrigt vad som föreskrivs i viteslagen (3 mom. upphävs)

Om en uppmaning eller ett förbud enligt 2 mom. inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen förbjuda försäkringsförmedlaren att fortsätta med sin verksamhet tills saken har rättats till och, om denne grovt har försummat sina skyldigheter, avföra försäkringsförmedlaren ur registret.

Om en försäkringsförmedlare i något väsentligt avseende har försummat sina skyldigheter enligt denna lag och försummelseerna eller felen inte har avhjälpats inom en skälig tid som Finansinspektionen bestämt, kan Finansinspektionen förbjuda försäkringsförmedlaren att fortsätta med sin verksamhet tills saken har rättats till eller, om försummelseerna eller felen är grova, avföra försäkringsförmedlaren ur registret.

39 §

(upphävs)

Sökande av ändring i Försäkringsinspektionens beslut

I Försäkringsinspektionens beslut får, med undantag av beslut som avses i 34 §, sökas ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med 6 § i lagen om Försäkringsinspektionen.

Ett beslut eller förordnande som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 37 § eller 38 § 1, 2 eller 4 mom. kan verkställas även om besvär har anförts.

44 §

44 §

Tystnadsplikt

Tystnadsplikt

Utöver vad som bestäms i lagen om offent- (2 mom. upphävs)

lighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till en åklagar- och polismyndighet för utredning av brott, till Finansinspektionen eller en annan finländsk myndighet som utövar tillsyn över finansmarknaden, den behöriga myndigheten i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och, om uppgifterna i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet omfattas av sådan tystnadsplikt som avses i denna paragraf, till den myndighet i staten som ansvarar för tillsynen över försäkringsförmedlare.

47 §

(upphävs)

Statistik över försäkringsförmedlare

Utan hinder av 44 § får Försäkringsinspektionen offentliggöra sådan statistik över försäkringsförmedlares verksamhet, ställning och utveckling som enligt lika grunder har gjorts upp över alla ombud och alla försäkringsmäklare

Denna lag träder i kraft den

20 .

21.

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 29 december 1995 om pensionsstiftelser (1774/1995) 36 a §, 46 § 9 mom., 66—68 § och 133 § samt 134 § 1 mom., av dem 36 a § sådan den lyder i lagarna 201/1998 och 85/1999, 46 § 9 mom. sådant det lyder i lag 382/2005, 66 § sådan den lyder i lag 471/2007, 67 och 68 § i lag 391/2006 och 134 § 1 mom. i nämnda lag 85/1999 samt ändras 64 och 65 §, 72 § 2 mom., 129 § 2 punkten, 132 b § och 137 a § 2 mom., av dem 64 § sådan den lyder i nämnda lag 85/1999 och i lag 1127/2006, 65 § i nämnda lagar 391/2006 och 1127/2006, 132 b § i lag 288/2007 och 137 a § 2 mom. i nämnda lag 391/2006, samt fogas till 78 § ett nytt 5 mom. som följer:

36 a §

En pensionsstiftelses revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionsstiftelsen och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) bryta mot stadgarna eller grunderna för pensionsstiftelsen eller mot lagstiftningen om bedrivande av pensionsstiftelseverksamhet,

2) äventyra pensionsstiftelsens fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet.

En pensionsstiftelses revisor är även skyldig att till social- och hälsovårdsministeriet anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut som han får kännedom om när han utför sitt uppdrag i en sammanslutning vars försäkringar pensionsstiftelsen sköter och där han är revisor.

En revisor som handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som åtgärder enligt denna paragraf eventuellt orsakar.

46 §

Täckningen av pensionsstiftelsens pensionsansvar skall förtecknas så som Försäkringsinspektionen bestämmer närmare

64 §

Tillsynen över och inspektionen av pensionsstiftelserna ankommer på Försäkringsinspektionen.

65 §

En pensionsstiftelse skall varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer till inspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär.

Pensionsstiftelsen skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och

(upphävs)

46 §

(9 mom. upphävs)

64 §

Finansinspektionen svarar för tillsynen över pensionsstiftelserna. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

65 §

En pensionsstiftelse ska varje år inom fem månader från räkenskapsperiodens slut eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer till Finansinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisionsberättelsen och en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär. I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få andra upplysningar.

Pensionsstiftelsen ska inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet be-

Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra upplysningar om sin verksamhet än de som avses i 1 mom., om de är nödvändiga för fullgörandet av uppgifterna enligt denna lag.

Pensionsstiftelsen och företag eller anstalter till vilka pensionsstiftelsen överlåtit funktioner skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om sådana omständigheter mellan pensionsstiftelsen och företaget eller anstalten som påverkar pensionsstiftelsens finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

stämmer lämna de uppgifter om sin verksamhet som ministeriet behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

66 §

Försäkringsinspektionen har rätt att när som helst granska en pensionsstiftelses verksamhet och delta i de sammanträden där beslutanderätten i pensionsstiftelsens angelägenheter utövas, dock inte i beslutsfattandet.

Försäkringsinspektionen kan förordna om särskild granskning av pensionsstiftelses verksamhet för en viss avslutad period eller av vissa åtgärder eller omständigheter. Särskild granskning utförs på pensionsstiftelsens bekostnad. Innan förordnandet ges skall inspektionen höra pensionsstiftelsens styrelse och, om granskningen avser en viss persons åtgärder, denna person. Särskild granskning skall utföras om vägande skäl anses föreligga. Inspektionen kan utse en eller flera granskare.

Vad som i 34, 112, 113 och 128 § i denna lag samt i 3, 8, 18, 19, 24—26 och 51 § i revisionslagen föreskrivs om revisorer skall på motsvarande sätt tillämpas på en granskare som avses i 2 mom.

Av särskilda skäl kan Försäkringsinspektionen omhänderta handlingar som tillhör pensionsstiftelsen. Pensionsstiftelsen skall på begäran avgiftsfritt få kopior av handlingarna.

(upphävs)

67 §

Om en pensionsstiftelse inte följer lag, sina stadgar eller de förordningar eller föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av denna lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana pensionsstiftelsen att rätta

(upphävs)

till saken inom en viss tid.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som styrelsen eller något annat förvaltningsorgan har fattat i den sak som avses i 1 mom. Har beslutet redan verkställts kan Försäkringsinspektionen förplikta pensionsstiftelsen att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som nämns i denna paragraf med vite. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen bestämma att pensionsstiftelsens verksamhet delvis skall upphöra eller att stiftelsen skall upplösas. När pensionsstiftelsen upplöses skall 10 kap. iakttas i tillämpliga delar.

68 §

(upphävs)

Sköter pensionsstiftelsens styrelse inte sina åligganden, kan Försäkringsinspektionen förordna en eller flera syslsmän att handha pensionsstiftelsens angelägenheter till dess styrelsen på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till syslsmännen skall av pensionsstiftelsens tillgångar betalas ett av Försäkringsinspektionen godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om pensionsstiftelsens tillgångar inte räcker för betalning av arvodet och ersättningen, skall den bristande delen betalas av de tillgångar som uppbärs hos pensionsstiftelser som ersättning för kostnaderna för försäkringsinspektion

72 §

72 §

Sådana ändringar i pensionsstiftelsens stadgar som social- och hälsovårdsministeriet fastställt, av ministeriet med stöd av 20 § 3 mom., 67 § 4 mom. och 68 § 1 mom. meddelade forskrifter samt förbud enligt 69 § skall antecknas i registret utan särskild anmälan.

Av Finansinspektionen fastställda ändringar i pensionsstiftelsens stadgar, av Finansinspektionen med stöd av 20 § 3 mom. i denna lag samt med stöd av 26 § 8 mom. och 29 § i lagen om Finansinspektionen meddelat förordnande samt förbud enligt 69 § i denna lag ska antecknas i registret utan särskild anmälan.

78 §

Vad som föreskrivs i detta kapitel tillämpas också då Finansinspektionen med stöd av 26 § i lagen om Finansinspektionen har förordnat om upplösning av en pensionsstiftelse.

129 §
Den som

2) handlar i strid med ett förbud som social- och hälsovårdsministeriet utfärdat med stöd av 67 §, skall, om gärningen inte är ringa, för olovligt bedrivande av pensionsstiftelseverksamhet dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

132 b §
Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till

- 1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott, samt till
- 2) finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden.

Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 1 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen till varandra lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 132 § endast för att

- 1) kontrollera att det finns förutsättningarna för att inleda försäkringsrörelse,
- 2) övervaka pensionsstiftelsers verksamhet, särskilt det försäkringstekniska pensionsansvaret, solvensställningen, förvaltnings- och bokföringsförfarandet samt den interna revisionen, samt för att
- 3) förelägga sanktioner.

133 §
Social- och hälsovårdsministeriets beslut eller föreskrifter som har meddelats med stöd

129 §
Den som

2) handlar i strid med förordnande som meddelats med stöd av 26 § 8 mom. i lagen om Finansinspektionen, ska, om gärningen inte är ringa, för olovligt bedrivande av pensionsstiftelseverksamhet dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

132 b §
Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till

- 1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,
- 2) till Finansinspektionen.

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

av 20, 67—69, 79 eller 80 § kan verkställas även om besvär har anförts.

134 §

Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen får publicera sådan statistik och därmed jämförbar information om pensionsstiftelsernas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla pensionsstiftelser.

134 §

(1 mom. upphävs)

137 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 6 mom., 36 § 1 mom., 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 § 1 mom. 3 punkten, 41 a § 1, 2, 4 och 5 mom., 41 b § 3 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 1 mom., 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 a § 9 mom., 48 c § 2 och 5 mom., 55 § 3 mom., 64 §, 65 § 2 och 4 mom., 67 § 1 mom., 88 § 5 och 6 mom., 100 a § 2 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 mom., 132 b §, 132 c § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium

137 a §

På Finansinspektionen tillämpas inte vad som i 4 § 3 mom., 6 § 6 mom., 36 § 1 mom., 37 § 1 mom., 41 § 1 mom. 2 punkten, 41 a § 1, 2, 4 och 5 mom., 42 §, 43 § 2 och 3 mom., 45 § 4—6 mom., 46 § 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 48 § 1 och 7 mom., 48 a § 9 mom., 55 § 3 mom., 65 § 2 mom., 88 § 5 och 6 mom., 109 och 110 §, 120 § 4 mom., 122 §, 132 § 2 mom., 132 b §, 132 c § 1 mom. 4 punkten och 3 mom., 134 §, 135 § 2 mom. och 147 § 2 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den

20 .

22.

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 27 november 1992 om försäkringskassor (1164/1992) 66, 98-100 och 166 § samt 167 § 1 mom., av dem 66 § sådan den lyder i lagarna 200/1998 och 84/1999, 99 och 100 § i lag 392/2006 och 167 § 1 mom. i nämnda lag 84/1999, samt

ändras 96 och 97 §, 105 § 2 mom., 162 § 2 punkten, 165 b § och 172 a § 2 mom., av dem 96 § sådan den lyder i nämnda lag 84/1999 och i lag 1128/2006, 97 § i nämnda lagar 392/2006 och 1128/2006, 165 b § sådan den lyder i lag 287/2000 och 172 a § 2 mom. sådant det lyder i nämnda lag 392/2006, samt

fogas till 111 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 84/1999 och i lagarna 1322/1997 och 420/2003, ett nytt 4 mom. som följer:

66 §

En försäkringskassas revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller försäkringskassan och som han i sitt uppdrag fått kännedom om och som kan anses

1) bryta mot stadgarna eller grunderna för försäkringskassan eller mot lagstiftningen om bedrivande av försäkringskasseverksamhet, 2) äventyra försäkringskassans fortsatta verksamhet, eller

3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande angående fastställandet av bokslutet.

En försäkringskassas revisor är även skyldig att till social- och hälsovårdsministeriet anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut som han får kännedom om när han utför sitt uppdrag i en sammanslutning som än delägare i försäkringskassan och där han är revisor.

En revisor som handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som åtgärder enligt denna paragraf eventuellt orsakar.

96 §

Tillsynen över och inspektionen av försäkringskassorna ankommer på Försäkringsinspektionen.

97 §

En försäkringskassa skall varje år inom en månad från det kassamöte där bokslutet och verksamhetsberättelsen har fastställts till Försäkringsinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisorernas utlåtande och protokollet från det nämnda kassamötet samt, samtidigt eller vid en senare tidpunkt som inspektionen bestämmer, en berättelse över sin verksamhet enligt ett fastställt formulär.

Kassan skall inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen bestämmer lämna ministeriet och inspektionen också andra upplysningar om kassans verksamhet än de som avses i 1 mom., om de är nödvändiga för fullgörandet

(upphävs)

96 §

Finansinspektionen svarar för tillsynen över försäkringskassorna. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

97 §

En försäkringskassa ska varje år inom en månad från det kassamöte vid vilket bokslutet och verksamhetsberättelsen har fastställts eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen bestämmer till Finansinspektionen överlämna bokslutet, verksamhetsberättelsen, revisionsberättelsen och en statistikberättelse enligt ett fastställt formulär. I lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få andra upplysningar.

Försäkringskassan ska inom en skälig tid som social- och hälsovårdsministeriet bestämmer lämna de uppgifter om sin verksamhet som ministeriet behöver för att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag.

av uppgifterna enligt denna lag.

En pensionskassa och företag eller anstalter till vilka pensionskassan överlåtit funktioner skall på begäran lämna Försäkringsinspektionen information om sådana omständigheter mellan pensionskassan och företaget eller anstalten som påverkar pensionskassans finansiella ställning eller som är centrala med tanke på en effektiv tillsyn.

En arbetsplatskassa som avses i sjukförsäkringslagen skall också tillstålla Folkpensionsanstalten de handlingar som avses i 1 mom.

98 §

(upphävs)

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att när som helst granska en försäkringskassas verksamhet. En representant för ministeriet har rätt att närvara vid de möten där beslutanderätten i kassans angelägenheter utövas, att delta i diskussionen och att få de anmärkningar införda i protokollet som han anser vara påkallade.

Av särskilda skäl kan ministeriet omhänderta handlingar som tillhör kassan. Denna skall på begäran avgiftsfritt få kopior av handlingarna.

99 §

(upphävs)

Om en försäkringskassa inte följer lag, sina stadgar, de för försäkring fastställda grunderna eller de förordningar eller föreskrifter som social- och hälsovårdsministeriet eller Försäkringsinspektionen utfärdat med stöd av denna lag, eller om grunderna för dess verksamhet inte längre stämmer överens med lag, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassan att rätta till saken inom en utsatt tid som inte utan tvingande skäl får vara längre än sex månader.

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av beslut som kassamötet, förvaltningsrådet eller styrelsen har fattat i den sak som avses i 1 mom. Har beslutet redan verkställts kan Försäkringsinspektionen förplikta kassan att vidta åtgärder för att få en rättelse till stånd.

Försäkringsinspektionen kan förena en uppmaning eller ett förbud som avses i denna

paragraf med vite. Ändring i ett beslut om föreläggande av vite får inte sökas genom besvär. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län.

Om en uppmaning eller ett förbud enligt denna paragraf inte iakttas, kan Försäkringsinspektionen bestämma att kassans verksamhet delvis skall avslutas eller att kassan skall upplösas. När en kassa upplöses skall 11 kap. iakttas i tillämpliga delar.

100 §

(upphävs)

Har en försäkringskassa ingen styrelse eller sköter styrelsen inte sina åligganden, kan Försäkringsinspektionen förordna en eller flera sysslomän att handha kassans angelägenheter till dess en ny styrelse har valts eller den tidigare på nytt börjar sköta sina åligganden.

Till sysslomännen skall av kassans tillgångar betalas ett av Försäkringsinspektionen godkänt arvode samt kostnadsersättning. Om kassans tillgångar inte räcker för betalning av arvodet och ersättningen, skall den bristande delen betalas av de medel som upp bärs hos kassorna som ersättning för kostnaderna för försäkringsinspektion.

105 §

105 §

Av social- och hälsovårdsministeriet fastställda ändringar i försäkringskassans stadgar, föreskrifter som ministeriet meddelat med stöd av 99 § 4 mom. och 100 § 1 mom. samt förbud som det meddelat enligt 101 § skall antecknas i registret utan särskild anmälan.

Av Finansinspektionen fastställda ändringar i försäkringskassans stadgar, av Finansinspektionen med stöd av 28 § 3 mom. i denna lag samt med stöd av 26 § 8 mom. och 29 § i lagen om Finansinspektionen meddelat förordnande samt förbud enligt 101 § i denna lag ska antecknas i registret utan särskild anmälan.

111 §

Vad som föreskrivs i detta kapitel tillämpas också då Finansinspektionen med stöd av 26 § i lagen om Finansinspektionen har förordnat om upplösning av en försäkringskassa.

162 §	162 §
Den som	Den som
<p>2) antar nya medlemmar till en försäkringskassa eller uppbär avgifter till kassan i strid med 130 § eller som handlar i strid med något förbud som social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat med stöd av 99 §</p> <p>skall, om gärningen inte är ringa, för olovligt bedrivande av försäkringskasseverksamhet dömas till böter eller fängelse i högst ett år.</p>	<p>2) antar nya medlemmar till en försäkringskassa eller uppbär avgifter till kassan i strid med 130 § eller som handlar i strid med förordnade som utfärdats med stöd av 26 § 8 mom. i lagen om Finansinspektionen</p> <p>ska, om gärningen inte är ringa, för olovligt bedrivande av försäkringskasseverksamhet dömas till böter eller fängelse i högst ett år.</p>
<p style="text-align: center;">165 §</p> <p>Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikten till</p> <p>1) en åklagar- och förundersökningsmyndighet för förhindrande och utredning av brott, samt till</p> <p>2) finansinspektionen och andra finska myndigheter som övervakar finansmarknaden.</p> <p><i>Utöver vad som bestäms i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och i 1 mom. kan social- och hälsovårdsministeriet och Försäkringsinspektionen till varandra lämna ut och använda uppgifter som omfattas av den tystnadsplikt som avses i 165 § endast för att</i></p> <p>1) kontrollera att det finns förutsättningar för att inleda försäkringsrörelse,</p> <p>2) övervaka försäkringskassors verksamhet, särskilt den försäkringstekniska ansvarsskulden, solvensställningen, förvaltnings- och bokföringsförfarandet samt den interna revisionen, samt för att</p> <p>3) förelägga sanktioner.</p>	<p style="text-align: center;">165 b §</p> <p>Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har social- och hälsovårdsministeriet rätt att lämna ut sekretessbelagda uppgifter till</p> <p>1) åklagar- och förundersökningsmyndigheter för förhindrande och utredning av brott,</p> <p>2) till Finansinspektionen.</p>
<p style="text-align: center;">166 §</p> <p><i>Social- och hälsovårdsministeriets beslut eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 28, 98—101, 112 eller 113 § kan verkställas trots att besvär har anförts</i></p>	<p>(upphävs)</p>
<p style="text-align: center;">167 §</p> <p><i>Vederbörande ministerium och Försäkringsinspektionen får publicera sådan stati-</i></p>	<p style="text-align: center;">167 §</p> <p>(1 mom. upphävs)</p>

stik och därmed jämförbar information om försäkringskassornas verksamhet, ställning och utveckling som har gjorts upp på enhetliga grunder för alla kassor.

172 a §

På Försäkringsinspektionen tillämpas inte vad som i 65 §, 70 § 1 mom., 72 b §, 74 a § 1 mom. 3 punkten, 74 b § 1, 2, 4 och 5 mom., 74 c § 3 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 82 a § 2 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten, 4 mom., 5 mom. 11 punkten och 8 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 b § 2 mom. 8 punkten och 9 mom., 83 d § 5 mom., 91 § 4 mom., 96 §, 97 § 2 och 4 mom., 99 § 1 mom., 132 § 2 och 3 mom., 134 § 2 mom., 165 § 2 mom., 165 b §, 165 c § 1 mom. 5 punkten och 3 mom., 167—169 § och 170 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

172 a §

På Finansinspektionen tillämpas inte vad som i 65 §, 70 § 1 mom., 74 a § 1 mom. 2 punkten, 74 b § 1, 2, 4 och 5 mom., 77 §, 79 § 2 mom., 82 a § 4 mom., 83 § 3 mom. 3 punkten och 4 mom., 83 a § 1 och 3 mom., 83 b § 9 mom., 91 § 4 mom., 97 § 2 mom., 132 § 3 mom., 165 § 2 mom., 165 b §, 165 c § 1 mom. 5 punkten och 3 mom., 167 § och 170 § 4 mom. i denna lag föreskrivs om social- och hälsovårdsministeriet eller vederbörande ministerium.

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag**om ändring av lagen om arbetslöshetskassor**

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen av den 24 augusti 1984 om arbetslöshetskassor (603/1984) 58, 58 a och 59 §, sådana de lyder, 58 § delvis ändrad i lag 913/2000, 58 a § i lag 1291/2001 och 59 § i nämnda lag 913/2000, som följer:

Gällande lydelse

58 §

Tillsynsmyndighet och dess rättigheter

Tillsynsmyndighet för arbetslöshetskassorna är Försäkringsinspektionen.

Tillsynsmyndigheten har rätt att närvara vid kassas och dess förvaltningsorgans möten samt granska handlingarna rörande kassans verksamhet.

Föreslagen lydelse

58 §

Tillsyn

Finansinspektionen svarar för tillsynen över arbetslöshetskassorna. De i denna lag ingående hänvisningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

58 a §

Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter

Försäkringsinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som behövs för skötseln av sin tillsynsuppgift, för utredning av missbruk samt för beredning och uppföljning av lagstiftningen av

- 1) arbetslöshetskassorna och av dem som upprätthåller de betalningssystem som arbetslöshetskassorna använder,
- 2) arbetslöshetsförsäkringsfonden,
- 3) Utbildningsfonden,
- 4) skattestyrelsen,
- 5) Folkpensionsanstalten,
- 6) arbetsministeriet, och
- 7) Pensionskyddscentralen.

Dessutom har Försäkringsinspektionen utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter rätt att för upprätthållande av det register över förmånstagare som avses i 13 kap. 10 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa avgiftsfritt av arbetslöshetskassorna och av dem som upprätthåller de betalningssystem som arbetslöshetskassorna använder få följande nödvändiga uppgifter om

- 1) personbeteckningen för den som har fått en förmån och sådana bakgrundsuppgifter om honom eller henne som har samband med betalningen av förmånen,
- 2) uppgifter om vilka förmåner som betalats till en person,
- 3) uppgifter om vilka tidsperioder de utbetalda förmånerna hänför sig till samt uppgifter om de omständigheter som har påverkat fastställandet av förmånerna, samt
- 4) uppgifter om beslut av arbetslöshetskassor och om behandlingen av förmånsansökningar.

59 §

Tillsyn och korrigerings av missförhållanden.

Förvaltas en arbetslöshetskassa inte i enlighet med lagen om utkomstskydd för arbetslösa

58 a §

Finansinspektionens rätt att få information

Finansinspektionen har utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av information, utöver vad som föreskrivs annanstans i lag, rätt att av skattestyrelsen och Pensionskyddscentralen avgiftsfritt få den information som behövs för utredning av missbruk samt för beredning och uppföljning av lagstiftning.

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra informationsbegränsningar har *Finansinspektionen* rätt att för upprätthållande av det register över förmånstagare som avses i 13 kap. 10 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avgiftsfritt av arbetslöshetskassorna och av dem som upprätthåller de betalningssystem som arbetslöshetskassorna använder få följande nödvändiga uppgifter:

- 1) förmånstagarnas personbeteckningar och sådana bakgrundsuppgifter om förmånstagarna som har samband med betalningen,
- 2) vilka förmåner som betalats till en person,
- 3) vilka tidsperioder de utbetalda förmånerna hänför sig till samt om omständigheter som har varit relevanta för fastställandet av förmånerna,
- 4) arbetslöshetskassornas beslut och om handläggningen av förmånsansökningar.

59 §

Finansinspektionens befogenheter

Om en arbetslöshetskassa försummar sina skyldigheter enligt denna lag, lagen om ut-

sa och denna lag, med de förordningar som utfärdats med stöd av dessa lagar och med kassans stadgar eller förekommer i kassans förvaltning andra missförhållanden som kräver en rättelse, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassans styrelse att vidta åtgärder för åstadkommande av behövliga ändringar och utsätta en skälig tid inom vilken åtgärderna skall vidtas.

Iakttar kassans styrelse inte den uppmaning som avses i 1 mom. eller blir det uppenbart att kassan inte förmår fullgöra sina förbindelser, skall Försäkringsinspektionen uppmana kassans styrelse att utan dröjsmål framlägga ärendet för kassamötet.

Vidtar kassan inte åtgärder för avhjälpan av missförhållandena, kan Försäkringsinspektionen i de fall som nämns i 1 och 2 mom. tills vidare förvägra kassan statsandel.

Har Försäkringsinspektionen förvägrat en arbetslöshetskassa statsandel, gäller denna vägran även stödavgiften från arbetslöshetsförsäkringsfonden.

komstskydd för arbetslösa eller enligt annan lagstiftning om utkomstskydd för arbetslösa eller vad som föreskrivs i kassans stadgar kan Finansinspektionen sätta ut en skälig tid inom vilken kassan ska avhjälpa försummelsen.

Om arbetslöshetskassan inte inom utsatt tid rättar sig efter en uppmaning som avses i 1 mom. och om försummelsen är väsentlig kan Finansinspektionen i sådana fall som nämns i 1 mom. tills vidare förvägra arbetslöshetskassan statsandel. Om Finansinspektionen har förvägrat kassan statsandel gäller beslutet också stödavgiften från arbetslöshetsförsäkringsfonden.

Finansinspektionen kan förordna om upplösning av en arbetslöshetskassa om det är uppenbart att kassan inte kan fullgöra sina åtaganden. I 11 kap. föreskrivs om upplösning.

Finansinspektionens befogenheter regleras dessutom i lagen om Finansinspektionen (/).

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om ändring av lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 8 december 2006 om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) 23 och 24 §, ändras 5 § 2 mom., 8 § 2 mom., 22 § och 25 § 2 mom. samt fogas till 12 § ett nytt 3 mom. som följer:

5 §

Grunder för klassificeringen

5 §

Grunder för klassificeringen

Pensionsanstaltens styrelse skall följa till-

Pensionsanstaltens styrelse ska följa till-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lämpningen av de grunder som avses i 1 mom. och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen skall tillställas Försäkringsinspektionen.

lämpningen av de grunder som avses i 1 mom. och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen ska tillställas *Finansinspektionen*.

8 §

8 §

*Grunder för användning av derivatavtal**Grunder för användning av derivatavtal*

Pensionsanstaltens styrelse skall följa den risk som tillämpningen av de grunder som avses i 1 mom. innebär för pensionsanstalten och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen skall tillställas Försäkringsinspektionen.

Pensionsanstaltens styrelse ska följa den risk som tillämpningen av de grunder som avses i 1 mom. innebär för pensionsanstalten och årligen godkänna en utredning om tillämpningens totala konsekvenser för pensionsanstaltens solvensgräns. Utredningen ska tillställas *Finansinspektionen*.

12 §

12 §

*Allmän bestämmelse om täckning av ansvarsskulden**Allmän bestämmelse om täckning av ansvarsskulden*

Finansinspektionen kan förbjuda en pensionsanstalt att hänföra en placering till täckningen av ansvarsskulden, om placeringens verkliga värde inte kan anges på ett tillförlitligt sätt eller om en realisering av placeringen är exceptionellt svår.

22 §

22 §

*Tillstånd till undantag**Tillstånd till undantag*

Försäkringsinspektionen kan på ansökan av pensionsanstalten för högst två år i sänder höja en eller flera i 15–18 § avsedda begränsningar till högst 20 procent av ansvarsskulden, förutsatt att detta inte bedöms äventyra en sund utveckling av den lagstadgade pensionsförsäkringsverksamheten. Försäkringsinspektionen skall, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 3 §.

Finansinspektionen kan på ansökan av pensionsanstalten för högst två år i sänder höja en eller flera i 15–18 § avsedda begränsningar till högst 20 procent av ansvarsskulden, förutsatt att detta inte bedöms äventyra en sund utveckling av den lagstadgade pensionsförsäkringsverksamheten. *Finansinspektionen* skall, när den fattar detta beslut, särskilt beakta hur beslutet påverkar den totala riskexponeringen i fråga om pensionsanstaltens placeringar och den diversifiering av placeringarna som avses i 3 §.

23 §

(upphävs)

Administrativa tvångsmedel

Om pensionsanstalten inte följer bestämmelserna i 3–21 § i denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av denna lag, eller om det har uppdagats missbruk i pensionsanstaltens verksamhet, kan Försäkringsinspektionen tilldela pensionsanstalten en anmärkning, uppmana pensionsanstalten att inom en viss tid rätta till saken eller förbjuda pensionsanstalten att fortsätta med det förfarande som Försäkringsinspektionen anser vara felaktigt.

Försäkringsinspektionen kan förbjuda en pensionsanstalt att hänföra en placering till täckningen av ansvarsskulden, om placeringens verkliga värde inte kan definieras på ett tillförlitligt sätt eller om en realisering av placeringen är exceptionellt svår.

Försäkringsinspektionen kan förena uppmaningar eller förbud som avses i 1 och 2 mom. med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län. I fråga om vite gäller i övrigt vad som bestäms i viteslagen .

24 §

(upphävs)

Sökande av ändring i Försäkringsinspektionens beslut

I ett beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 22 eller 23 § får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i 6 § i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999).

Ett beslut som Försäkringsinspektionen har meddelat med stöd av 23 § 1 eller 2 mom. kan verkställas trots besvär.

25 §

25 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av och in-

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om utarbetandet av och innehållet

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

nehållet i de grunder och de utredningar som avses i 5 och 8 §, om uppgörandet av och innehållet i täckningsförteckningen samt om när de skall sändas till Försäkringsinspektionen, om användningen och klassificeringen av derivatavtal, om värderingen av tillgångar och om förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

i de grunder och de utredningar som avses i 5 och 8 §, om uppgörandet av och innehållet i täckningsförteckningen samt om när de ska sändas till *Finansinspektionen*, om användningen och klassificeringen av derivatavtal, om värderingen av tillgångar och om förvaringen av tillgångar som hör till täckningen.

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

25.

Lag

om ändring av trafikförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) 14 e § 4 mom., 17 § 2 mom., 18 § 1, 2 och 5 mom., och 18 a § 2 mom., sådana de lyder, 14 e § 4 mom. i lag 1380/2001 samt 17 § 2 mom., 18 § 1, 2 och 5 mom. och 18 a § 2 mom. i lag 88/1999, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

14 e §

14 e §

Om försäkringsbolaget eller dess skaderegleringsrepresentant inte iakttar de bestämmelser som avses i 1—3 mom., kan Försäkringsinspektionen vidta sådana tillsynsåtgärder mot försäkringsbolaget som föreskrivs i 14 kap. lagen om försäkringsbolag (1062/1979) eller i 7 kap. lagen om utländska försäkringsbolag.

Om försäkringsbolaget eller dess skaderegleringsrepresentant inte iakttar de bestämmelser som avses i 1—3 mom. *kan Finansinspektionen* vidta sådana tillsynsåtgärder mot försäkringsbolaget som föreskrivs *i lagen om Finansinspektionen (/)*.

17 §

17 §

Tillsynen över trafikförsäkringscentralen ankommer på Försäkringsinspektionen. Vid tillsynen iakttas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag. Angående trafikförsäkringscentralens åligganden i anslutning till verkställigheten av denna lag, angående dess förvaltning samt försäkringsbolagens skyldighet och rätt att i förhållande till sina här influtna premieintäkter eller antalet här försäkrade risker delta i centralens utgifter

Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iakttas i Trafikförsäkringscentralens ersättnings- och försäkringsverksamhet samt över försäkringsmatematiska faktorer. Angående trafikförsäkringscentralens åligganden i anslutning till verkställigheten av denna lag, angående dess förvaltning samt försäkringsbolagens skyldighet och rätt att i förhållande till sina här influtna premieintäkter eller antalet här försäkrade risker delta i centralens utgifter

och inkomster bestäms i centralens stadgar, vilka utfärdas genom förordning sedan centralen beretts tillfälle att framlägga förslag därom. Beträffande trafikförsäkringscentralens bokslut och revision gäller vad som bestäms genom förordning och med stöd av förordning.

och inkomster föreskrivs i centralens stadgar, vilka utfärdas genom förordning av statsrådet sedan centralen beretts tillfälle att framlägga förslag därom. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om Trafikförsäkringscentralens bokslut och revision.

18 §

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller trafikförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk. På Försäkringsinspektionen ankommer att övervaka att försäkringsvillkoren överensstämmer med denna lag.

Försäkringsinspektionen kan vid behov kräva att försäkringsbolaget tillställer Försäkringsinspektionen en utredning om de grunder för försäkringspremierna, de formulär och de andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsbolagen skall så som Försäkringsinspektionen föreskriver låta utföra de undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

18 a §

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om insamlingen och statistikföringen av sådana uppgifter om skador som kan främja trafiksäkerheten.

18 §

Försäkringsbolaget ska skriftligen tillställa *Finansinspektionen* de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller trafikförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk. På *Finansinspektionen* ankommer att övervaka att försäkringsvillkoren överensstämmer med denna lag.

Finansinspektionen kan vid behov kräva att av försäkringsbolaget få en utredning om de grunder för försäkringspremierna, de formulär och de andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsbolagen ska så som *Finansinspektionen* föreskriver låta utföra de undersökningar och beräkningar som åliggandena enligt denna paragraf förutsätter.

18 a §

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om insamlingen och statistikföringen av sådana uppgifter om skador som kan främja trafiksäkerheten.

Denna lag träder i lag den 20 .

26.

Lag**om ändring av 5 § i patientskadelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 5 § 3 och 4 mom. i patientskadelagen av den 25 juli 1986 (585/1986), som följer:

Gällande lydelse

5 §

*Försäkringsgivare**Föreslagen lydelse*

5 §

Försäkringsgivare

Samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse i Finland skall vara medlemmar i Patientförsäkringscentralen. Centralen svarar för ersättningsverksamheten enligt denna lag och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning. Centralen ansvarar för skada då fall av underlåtenhet att ta försäkring föreligger samt bestämmer och uppbär i 4 § 2 mom. nämnd förhöjd försäkringspremie. Dessutom skall centralen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till centralen samt även handha övriga uppgifter som anges i 15 kap. 14 § lagen om försäkringsbolag och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vidtar centralens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som Försäkringsinspektionen bestämmer. När Patientförsäkringscentralen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till centralen upp till det belopp som denna har betalt ut i ersättning.

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över Patientförsäkringscentralens verksamhet och vederbörande ministerium fastställer dess stadgar. Vid tillsynen iaktas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag be-

Samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse i Finland ska vara medlemmar i Patientförsäkringscentralen. Centralen svarar för ersättningsverksamheten enligt denna lag och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning. Centralen ansvarar för skada då fall av underlåtenhet att ta försäkring föreligger samt bestämmer och uppbär i 4 § 2 mom. nämnd förhöjd försäkringspremie. Dessutom ska centralen i samband med ett finländskt försäkringsbolags likvidation eller konkurs sköta utbetalningen av ersättningar sedan försäkringsbeståndet jämte mot detta svarande tillgångar har överförts till centralen samt även handha övriga uppgifter som anges i 23 kap. 21 § i försäkringsbolagslagen (/) och i 49 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995). Gäller likvidationen eller konkursen ett utländskt försäkringsbolag vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, vidtar centralens skyldighet att betala ut ersättningar dock vid den tidpunkt som *Finansinspektionen* bestämmer. När Patientförsäkringscentralen har betalt ersättning till den skadelidande, övergår dennes rätt till ersättning från administrations- eller konkursboet till centralen upp till det belopp som denna har betalt ut i ersättning.

Social- och hälsovårdsministeriet fastställer Patientförsäkringscentralens stadgar. *Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iaktas i Patientförsäkringscentralens ersättnings- och försäkrings-*

stäms om tillsynen över försäkringsbolag.

verksamhet samt över försäkringsmatematiska faktorer.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av lagen om miljöskadeförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 januari 1998 om miljöskadeförsäkring (81/1998) 7 § 5 mom., 9 § 2 mom., 11 § och 18 § 4 mom., sådana de lyder i lag 90/1999, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

7 §

Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen

Miljöförsäkringscentralens förvaltning samt tillsynen över centralen

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över centralens verksamhet. I fråga om tillsynen iaktas i tillämpliga delar vad som i lagen om försäkringsbolag och lagen om utländska försäkringsbolag bestäms om tillsynen över försäkringsbolag.

Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iaktas i Miljöförsäkringscentralens ersättnings- och försäkringsverksamhet samt över försäkringsmatematiska faktorer.

9 §

9 §

Försummelse av försäkringsskyldigheten

Försummelse av försäkringsskyldigheten

Försäkringsinspektionen meddelar föreskrifter om hur den genomsnittliga försäkringspremien beräknas.

Finansinspektionen meddelar föreskrifter om beräkning av den genomsnittliga försäkringspremien.

11 §

11 §

Försäkringsinspektionens rätt att få upplysningar och meddela föreskrifter

Finansinspektionens rätt att få upplysningar och meddela föreskrifter

Försäkringsbolaget skall tillställa Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeför-

Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljöskadeförsäkring

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

säkring för kännedom senast en månad innan villkoren tas i bruk.

Försäkringsinspektionen kan kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer Försäkringsinspektionen en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Försäkringsinspektionen kan meddela föreskrifter om förändret av statistik över försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen skall på det sätt som Försäkringsinspektionen föreskriver utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt denna lag förutsätter.

för kännedom senast en månad innan villkoren tas i bruk.

Finansinspektionen kan kräva att försäkringsbolaget och Miljöförsäkringscentralen tillställer *Finansinspektionen* en utredning om de försäkringspremiegrunder, formulär och andra handlingar som bolaget använder i kontakterna med försäkringstagarna.

Finansinspektionen kan meddela föreskrifter om förändret av statistik över försäkringar och skador.

Försäkringsbolagen och Miljöförsäkringscentralen ska på det sätt som *Finansinspektionen* föreskriver utföra sådana undersökningar och beräkningar som deras åligganden enligt denna lag förutsätter.

18 §

18 §

*Utbetalning av ersättning**Utbetalning av ersättning*

Om det på grundvalen av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas i enlighet med 3 mom., kan Försäkringsinspektionen besluta att i ersättning tills vidare skall utbetalas endast en del av den fulla ersättningen

Om det på grundvalen av redan kända skadefall är sannolikt att ersättningen måste sänkas i enlighet med 3 mom., kan *Finansinspektionen* besluta att i ersättning tills vidare ska utbetalas endast en del av den fulla ersättningen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag**om ändring av 30 a § i lagen om olycksfallsförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till 30 a § i lagen av den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948), sådan nämnda paragraf lyder i lagarna 723/2002, 1373/2003 och 681/2005, ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

30 a §

30 a §

Finansinspektionen svarar för tillsynen över de förfaranden som ska iakttas i Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbunds er-

sättnings- och försäkringsverksamhet samt
över försäkringsmatematiska faktorer.

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 11 och 15 § i lagen om Utbildningsfonden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om Utbildningsfonden (1306/2002) 11 § 2 mom.
och 15 § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 §

11 §

Rätt att få och lämna ut uppgifter

Rätt att få och lämna ut uppgifter

Fonden har utan hinder av sekretessbestämmelser och övriga begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att för tillsynen över fonden till Försäkringsinspektionen lämna behövlig information om dem som beviljas yrkesexamensstipendium.

Fonden har utan hinder av sekretessbestämmelser och övriga begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter rätt att för tillsynen över fonden till *Finansinspektionen* lämna behövlig information om dem som beviljas yrkesexamensstipendium.

15 §

15 §

Tillsyn

Tillsyn

Tillsyn över fondens verksamhet utövas av Försäkringsinspektionen.

Finansinspektionen svarar för tillsynen över *Utbildningsfondens* verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 20 .

30.

Lag**om ändring av 4 och 28 § i lagen om vuxenutbildningsstöd**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 december 2000 om vuxenutbildningsstöd (1276/2000) 4 § 2 mom. och 28 § 2 mom., av dem 4 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1308/2002, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Verkställighet

Den i lagen om Utbildningsfonden (1306/2002) avsedda Utbildningsfonden svarar för beviljandet och utbetalningen samt den övriga verkställigheten av vuxenutbildningsstödet. Fondens verksamhet övervakas av Försäkringsinspektionen. Folkpensionsanstalten sköter uppgifterna i anslutning till den statsborgen för studielån som beviljas den som får vuxenutbildningsstöd.

28 §

Rätt att få och lämna ut uppgifter

Fonden har rätt att till folkpensionsanstalten, pensionsskyddscentralen och Försäkringsinspektionen lämna ut uppgifter om dem som får vuxenutbildningsstöd.

Föreslagen lydelse

4 §

Verkställighet

Den i lagen om Utbildningsfonden (1306/2002) avsedda Utbildningsfonden svarar för beviljandet och utbetalningen samt den övriga verkställigheten av vuxenutbildningsstödet. Fondens verksamhet övervakas av *Finansinspektionen*. Folkpensionsanstalten sköter uppgifterna i anslutning till statsborgen för studielån som beviljas dem som får vuxenutbildningsstöd.

28 §

Rätt att få och lämna ut uppgifter

Fonden har rätt att till folkpensionsanstalten, Pensionsskyddscentralen och *Finansinspektionen* lämna ut uppgifter om dem som får vuxenutbildningsstöd.

Denna lag träder i kraft den

20 .

31.

Lag**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 12 kap. 7 § 4 mom., 13 kap. 10 § 1 mom. inledande stycket och 4 mom. samt 14 kap. 4 § 1 mom., av dem 12 kap. 7 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1089/2006, som följer:

Gällande lydelse

12 kap.

Sökande av ändring

7 §

*Undanröjande av beslut**Föreslagen lydelse*

12 kap.

Sökande av ändring

7 §

Undanröjande av beslut

Likaså kan Försäkringsinspektionen för besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden föreslå att ett på ovan nämnt sätt felaktigt beslut av en arbetslöshetskassa eller för försäkringsdomstolen att ett beslut av besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden skall undanröjas. Efter att ha gjort en ovan nämnd framställning kan Försäkringsinspektionen förordna att utbetalningen av förmånen skall inställas temporärt eller att den skall betalas till det belopp framställningen avser. Dessutom har utkomstskyddsombudet rätt att ansöka om att ett lagakraftvunnet beslut i ett ärende som gäller arbetskraftspolitiska förutsättningar skall undanröjas så som bestäms i 1 och 2 mom.

Likaså kan *Finansinspektionen* för besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden föreslå att ett på ovan nämnt sätt felaktigt beslut av en arbetslöshetskassa eller för försäkringsdomstolen att ett beslut av besvärsnämnden för utkomstskyddsärenden ska undanröjas. Efter att ha gjort en ovan nämnd framställning kan *Finansinspektionen* förordna att utbetalningen av förmånen ska inställas temporärt eller att den ska betalas till det belopp framställningen avser. Dessutom har utkomstskyddsombudet rätt att ansöka om att ett lagakraftvunnet beslut i ett ärende som gäller arbetskraftspolitiska förutsättningar ska undanröjas enligt vad som föreskrivs i 1 och 2 mom.

13 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

10 §

Register över förmånstagare

Registret över förmånstagare är ett person-

13 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

10 §

Register över förmånstagare

Registret över förmånstagare är ett person-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

register vid Försäkringsinspektionen och är ett basregister för förmåner som arbetslöshetskassorna betalar ut. De uppgifter som insamlats för registret över förmånstagare får användas endast för

I lagen om arbetslöshetskassor föreskrivs om Försäkringsinspektionens rätt att få och utlämna uppgifter.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

4 §

Verkställighetsanvisningar

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar allmänna anvisningar i syfte att åstadkomma en enhetlig praxis i fråga om arbetslöshetsförmånerna. Anvisningarna bereds av Försäkringsinspektionen.

register vid Finansinspektionen och är ett basregister för förmåner som arbetslöshetskassorna betalar ut. De uppgifter som insamlats för registret över förmånstagare får användas endast för

I lagen om Finansinspektionen (/) och i lagen om försäkringskassor föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få och lämna ut uppgifter.

14 kap.

Särskilda bestämmelser

4 §

Verkställighetsanvisningar

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar allmänna anvisningar i syfte att åstadkomma en enhetlig praxis i fråga om arbetslöshetsförmånerna. Anvisningarna bereds av Finansinspektionen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag**om ändring av 12 kap. 7 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002)
12 kap. 7 § 1 mom. som följer:

12 kap.

**Bestämmelser om verkställighet av stöd,
understöd och förmåner**

7 §

Anvisningar om verkställighet av studiesociala förmåner i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

För att en enhetlig praxis skall åstadkommas meddelar social- och hälsovårdsministeriet allmänna anvisningar om de studiesociala förmånerna i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning. Anvisningarna bereds av Försäkringsinspektionen i samarbete med arbetsministeriet.

12 kap.

**Bestämmelser om verkställighet av stöd,
understöd och förmåner**

7 §

Anvisningar om verkställighet av studiesociala förmåner i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning

För att en enhetlig praxis ska åstadkommas meddelar social- och hälsovårdsministeriet allmänna anvisningar om de studiesociala förmånerna i samband med arbetskraftspolitisk vuxenutbildning. Anvisningarna bereds av *Finansinspektionen* i samarbete med arbets- och näringsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

33.

Lag

om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 10 § 3 mom., 11 §, rubriken för 22 a § och 1, 2 och 4 mom. samt 24 e § 3 mom., sådana de lyder, 10 § 3 mom. i lag 1001/2005, 11 § i lag 1301/2002, rubriken för 22 a § och 1, 2 och 4 mom. i lag 363/2006 samt 24 e § 3 mom. i lag 1352/2007, som följer:

Gällande lydelse

10 §

Arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter

Arbetslöshetsförsäkringsfonden har rätt att ta lån för fullgörande av sina förpliktelser. Om den i 3 § avsedda konjunkturbufferten uppvisar underskott har statsrådet rätt att utan krav på motsäkerhet, men annars på de villkor det bestämmer, ställa statlig propriëbor-

Föreslagen lydelse

10 §

Arbetslöshetsförsäkringsfondens uppgifter

Arbetslöshetsförsäkringsfonden har rätt att ta lån för fullgörande av sina förpliktelser. Om den i 3 § avsedda konjunkturbufferten uppvisar underskott har statsrådet rätt att utan krav på motsäkerhet men annars på de villkor det bestämmer, ställa statlig propriëbor-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

gen som säkerhet för betalningen av de lån som fonden tagit och för uppfyllande av lånevillkoren. Arbetslöshetsförsäkringsfonden får med Försäkringsinspektionens samtycke ta lån i syfte att trygga sin likviditet.

som säkerhet för betalningen av de lån som fonden tagit och för uppfyllande av lånevillkoren. Arbetslöshetsförsäkringsfonden får med *Finansinspektionens* samtycke ta lån i syfte att trygga sin likviditet.

11 §

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfonden

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfondens ekonomi och av verkställigheten av i 8 a kap. avsedd självriskpremie ankommer på Försäkringsinspektionen. Till övriga delar övervakas uppfyllandet av de förpliktelser som ålagts arbetslöshetsförsäkringsfonden i denna lag av social- och hälsovårdsministeriet.

11 §

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfonden

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringsfondens ekonomi och av verkställigheten av i 8 a kap. avsedd självriskpremie ankommer på *Finansinspektionen*. Till övriga delar övervakas uppfyllandet av de förpliktelser som ålagts arbetslöshetsförsäkringsfonden i denna lag av social- och hälsovårdsministeriet.

22 a §

Ministeriets och Försäkringsinspektionens rätt att få uppgifter och granska verksamheten

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har social- och hälsovårdsministeriet och *Försäkringsinspektionen* rätt att avgiftsfritt av arbetslöshetsförsäkringsfonden få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen enligt 11 §. Ministeriet och *Försäkringsinspektionen* har även rätt att på något annat sätt granska fondens verksamhet.

Försäkringsinspektionen har rätt att för tillsynen över verkställigheten av den i 8 a kap. avsedda självriskpremien få de uppgifter som avses i 1 mom. så att av dem framgår arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden skall tillställa Försäkringsinspektionen bokslutet och revisorernas utlåtande före utgången av juni året efter räkenskapsåret.

22 a §

Ministeriets rätt att få uppgifter och granska verksamheten

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar som gäller erhållande av uppgifter har social- och hälsovårdsministeriet rätt att avgiftsfritt av arbetslöshetsförsäkringsfonden få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen enligt 11 §. Ministeriet har även rätt att på något annat sätt granska fondens verksamhet.

Finansinspektionen har utöver vad som särskilt föreskrivs om *Finansinspektionens* rätt att få uppgifter rätt att för tillsynen över verkställigheten av den i 8 a kap. avsedda självriskpremien få de uppgifter som avses i 1 mom. så att av dem framgår arbetstagarens personbeteckning och andra identifieringsuppgifter.

Arbetslöshetsförsäkringsfonden ska tillställa *Finansinspektionen* bokslutet och revisorernas utlåtande före utgången av juni året efter räkenskapsåret.

24 e §

Skyldighet att lämna uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om utlämnande av uppgifter ska Försäkringsinspektionen och Folkpensionsanstalten före utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäkringsfonden lämna uppgifter om de personer vars rätt till tilläggsdagar har börjat under föregående sex månader på så sätt att av uppgifterna framgår arbetstagarens personbe-teckning och andra identifieringsuppgifter. Arbetslöshetsförsäkringsfonden har för sköt-seln av den uppgift som anges i 10 § 2 mom. rätt att sammanställa och använda de uppgif-ter som den fått på detta sätt. Den samman-ställda informationen kan sparas tills ovan nämnda uppgift har utförts. Sammanställd in-formation får inte vidareutlämnas.

24 e §

Skyldighet att lämna uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om utläm-nande av uppgifter ska *Finansinspektionen* och Folkpensionsanstalten före utgången av mars och september till arbetslöshetsförsäk-ringsfonden lämna uppgifter om de personer vars rätt till tilläggsdagar har börjat under fö-regående sex månader på så sätt att av upp-gifterna framgår arbetstagarens personbe-teckning och andra identifieringsuppgifter. Arbetslöshetsförsäkringsfonden har för sköt-seln av den uppgift som anges i 10 § 2 mom. rätt att sammanställa och använda de uppgif-ter som den fått på detta sätt. Den samman-ställda informationen kan sparas tills ovan nämnda uppgift har utförts. Sammanställd in-formation får inte vidareutlämnas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av lagen om Pensionsskyddscentralen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 19 maj 2006 om Pensionsskyddscentralen (397/2006) 13 och 14 § samt 15 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

13 §

Ekonomisk tillsyn

Den ekonomiska tillsynen över Pensions-skyddscentralens verksamhet ankommer på Försäkringsinspektionen. Pensionsskyddscent-ralen skall lämna Försäkringsinspektionen för den ekonomiska tillsynen behövliga upp-

Föreslagen lydelse

13 §

Tillsyn

Finansinspektionen svarar för den ekono-miska tillsynen över Pensionsskyddscentra-len. Närmare bestämmelser om verkställighe-ten av den ekonomiska tillsynen utfärdas ge-nom förordning av statsrådet.

gifter om sin verksamhet och sitt bokslut. Närmare bestämmelser om verkställigheten av den ekonomiska tillsynen utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Bokföring och bokslut

Vid Pensionsskyddscentralens bokföring och upprättande av bokslutet skall bokföringslagen (1336/1997) samt bokföringsförordningen (1339/1997) iakttas i tillämpliga delar. Försäkringsinspektionen kan ge närmare föreskrifter, anvisningar och utlåtanden om tillämpningen av bokföringslagen och bokföringsförordningen på Pensionsskyddscentralen samt om scheman för och noter till Pensionsskyddscentralens resultaträkning och balansräkning.

På ansökan av Pensionsskyddscentralen kan Försäkringsinspektionen av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från de bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom., om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av Pensionsskyddscentralens eller dess koncerns verksamhet och ekonomiska ställning.

Om en föreskrift, en anvisning eller ett utlåtande som avses i denna paragraf är av betydelse med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, skall Försäkringsinspektionen, innan föreskriften, anvisningen eller utlåtandet ges, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Av särskilda skäl kan Försäkringsinspektionen i enskilda fall för viss tid bevilja undantag från den skyldighet som nämns i 3 kap. 1 § 2 mom. andra meningen i bokföringslagen, tiden för upprättande av bokslut eller koncernbokslut, skyldigheten att upprätta koncernbokslut, de scheman och noter som skall användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen samt räkenskapsperioden för dotterbolag som skall tas med i koncernbokslutet. En förutsättning för beviljande av undantag är att det inte strider mot Europeiska gemenskapernas rättsakter om bokslut och koncernbokslut.

14 §

Bokföring och bokslut

Vid Pensionsskyddscentralens bokföring och upprättande av bokslutet ska bokföringslagen (1336/1997) samt bokföringsförordningen (1339/1997) iakttas i tillämpliga delar. *Finansinspektionen* kan ge närmare föreskrifter, anvisningar och utlåtanden om tillämpningen av bokföringslagen och bokföringsförordningen på Pensionsskyddscentralen samt om scheman för och noter till Pensionsskyddscentralens resultaträkning och balansräkning.

På ansökan av Pensionsskyddscentralen kan *Finansinspektionen* av särskilda skäl för viss tid bevilja undantag från de bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 mom., om undantaget behövs för att ge en rättvisande bild av resultatet av Pensionsskyddscentralens eller dess koncerns verksamhet och ekonomiska ställning.

Om en föreskrift, en anvisning eller ett utlåtande som avses i denna paragraf är av betydelse med tanke på den allmänna tillämpningen av bokföringslagen eller bokföringsförordningen, ska *Finansinspektionen*, innan föreskriften, anvisningen eller utlåtandet ges, begära bokföringsnämndens utlåtande härom.

Av särskilda skäl kan *Finansinspektionen* i enskilda fall för viss tid bevilja undantag från den skyldighet som nämns i 3 kap. 1 § 2 mom. andra meningen i bokföringslagen, tiden för upprättande av bokslut eller koncernbokslut, skyldigheten att upprätta koncernbokslut, de scheman och noter som ska användas för koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen samt räkenskapsperioden för dotterbolag som ska tas med i koncernbokslutet. En förutsättning för beviljande av undantag är att det inte strider mot Europeiska gemenskapernas rättsakter om bokslut och koncernbokslut.

15 §

Beredskap för undantagsförhållanden

Försäkringsinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om de åtgärder som avses i 1 mom.

15 §

Beredskap för undantagsförhållanden

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om de åtgärder som avses i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 20.. .

35.

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 130 § samt
ändras 114 § 4 mom. och 131 § 2 mom., av dem 131 § 2 mom. sådant det lyder i lag 443/2007, som följer:

Gällande lydelse

114 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppgifter

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt står under Försäkringsinspektionens tillsyn.

130 §

Revisors anmälningsskyldighet

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts revisor skall utan dröjsmål till Försäkringsinspektionen anmäla sådana omständigheter och beslut som gäller pensionsanstalten och

Föreslagen lydelse

114 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts uppgifter

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt står under *Finansinspektionens* tillsyn. I denna lag ingående hänvisningar till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till *Finansinspektionen*.

(upphävs)

som revisorn i sitt uppdrag fått kännedom om, när de kan anses

1) väsentligt bryta mot lagstiftning som gäller den verksamhet pensionsanstalten bedriver,

2) äventyra pensionsanstaltens fortsatta verksamhet, eller

3 leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller ett nekande utlåtande om fastställandet av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Pensionsanstaltens revisor är även skyldig att till Försäkringsinspektionen anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut som revisorn får kännedom om vid utförande av sitt uppdrag i en sammanslutning där pensionsanstalten har i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande.

En revisor som handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som åtgärder enligt denna paragraf eventuellt orsakar.

131 §

Upplysningar som skall ges om pensionsanstaltens verksamhet

Social- och hälsovårdsministeriet, Försäkringsinspektionen och finansministeriet har rätt att inom skälig tid som dessa bestämmer få även annan skriftlig utredning över pensionsanstaltens verksamhet, och de kan även på annat sätt granska anstaltens verksamhet. Samma rätt gäller för Pensionsskyddscentralen i fråga om i 1 mom. 1 punkten avsedda pensioner och andra förmåner samt de uppgifter som ligger till grund för dem samt för jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket i fråga om verksamhet som avses i 1 mom. 2 punkten.

131 §

Upplysningar som ska ges om pensionsanstaltens verksamhet

Social- och hälsovårdsministeriet och finansministeriet har rätt att inom skälig tid som dessa bestämmer få även annan skriftlig utredning över pensionsanstaltens verksamhet, och de kan även på annat sätt granska anstaltens verksamhet. Samma rätt gäller för Pensionsskyddscentralen i fråga om i 1 mom. 1 punkten avsedda pensioner och andra förmåner samt de uppgifter som ligger till grund för dem samt för jord- och skogsbruksministeriet och Landsbygdsverket i fråga om verksamhet som avses i 1 mom. 2 punkten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag**om ändring av lagen om sjömanspensioner**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006) 195 och 213 §,
samt
ändras 211 och 212 § som följer:

Gällande lydelse

195 §

Revisorernas anmälningsskyldighet

Pensionskassans revisorer skall utan dröjsmål underrätta Försäkringsinspektionen om sådana omständigheter och beslut i fråga om pensionskassan som de i sitt uppdrag har fått kännedom om och som kan anses

- 1) väsentligt strida mot lagstiftningen om den verksamhet som pensionskassan bedriver,
- 2) äventyra pensionskassans fortsatta verksamhet, eller
- 3) leda till en anmärkning i revisionsberättelsen eller till ett nekande utlåtande om fastställande av bokslutet och verksamhetsberättelsen.

Pensionskassans revisorer är även skyldiga att till Försäkringsinspektionen anmäla sådana i 1 mom. avsedda omständigheter och beslut som de får kännedom om i sitt uppdrag i en sammanslutning i vilken pensionskassan har sådant bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen.

En revisor som har handlat i god tro blir inte ansvarig för ekonomisk skada som eventuellt orsakas av åtgärder som avses i denna paragraf

211 §

Tillsynen över pensionskassan och de uppgifter som skall lämnas om verksamheten

Pensionskassan står under Försäkringsinspektionens tillsyn. Pensionskassan skall årligen

Förelagen lydelse

(upphävs)

211 §

Tillsynen över pensionskassan samt de uppgifter som ska lämnas om verksamheten

Pensionskassan står under Finansinspektionens tillsyn. De i denna lag ingående hän-

gen inom två veckor från det att bokslutet och verksamhetsberättelsen har fastställts till Försäkringsinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisorer-
nas utlåtande samt en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Berättelsen skall tillställas Försäkringsinspektionen på en blankett enligt formulär som inspektionen fastställt.

visningarna till Försäkringsinspektionen avser hänvisningar till Finansinspektionen.

Pensionskassan skall till *Försäkringsinspektionen och social- och hälsovårdsministeriet* inom skälig tid de bestämmer till dessa lämna även *andra än i 1 mom.* avsedda uppgifter som gäller pensionskassans verksamhet och är nödvändiga för fullgörandet av åligganden enligt denna lag. *Försäkringsinspektionen har rätt att även på annat sätt granska pensionskassans verksamhet.*

Pensionskassan ska årligen inom två veckor efter att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Berättelsen ska tillställas Finansinspektionen på en blankett enligt formulär som Finansinspektionen fastställt.

Pensionskassan ska till social- och hälsovårdsministeriet inom en skälig tid som *ministeriet* bestämmer sända också annan sådan information om sin verksamhet som behövs för fullgörande av åligganden enligt denna lag.

212 §

Försäkringsinspektionens rätt att utfärda förbud, ge en uppmaning eller framställa straffyrkande

Om Försäkringsinspektionen finner att pensionskassan har förfarit i strid med denna lag, kan Försäkringsinspektionen förbjuda verkställigheten av ett felaktigt beslut. Om beslutet redan har verkställts, kan Försäkringsinspektionen ålägga pensionskassan att vidta åtgärder för att få till stånd en rättelse. Försäkringsinspektionen kan förena ett förbud eller en uppmaning med vite. Vitet döms ut av länsstyrelsen i Södra Finlands län. I fråga om vite gäller i övrigt det som föreskrivs i viteslagen.

Har en person som avses i 190 § på det sätt som anges i sagda paragraf orsakat kassan skada, kan Försäkringsinspektionen vidta en sådan åtgärd att allmänna åklagaren förordnas

212 §

Finansinspektionens rätt att framställa straffyrkande

Har en person som avses i 190 § på det sätt som anges i sagda paragraf orsakat kassan skada, kan *Finansinspektionen* vidta en sådan åtgärd att allmänna åklagaren förordnas att

att vid domstol framställa ett av saken påkallat skadestånds- och straffyrkande.

vid domstol framställa ett av saken påkallat skadestånds- och straffyrkande.

213 §

(upphävs)

Sökande av ändring i Försäkringsinspektionens beslut

I ett beslut som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 212 § kan ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i 6 § i lagen om Försäkringsinspektionen

Ett beslut som Försäkringsinspektionen meddelat med stöd av 212 § 1 mom. kan verkställas även om besvär har anförts.

Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag

om ändring av 16 kap. 5 § i sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut ändras i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 16 kap. 5 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

16 kap

16 kap.

Arbetsplatskassor

Arbetsplatskassor

5 §

5 §

Tillsyn över arbetsplatskassorna och ändring av stadgarna

Tillsyn över arbetsplatskassorna och ändring av stadgarna

Är en arbetsplatskassas verksamhet inte ändamålsenlig med beaktande särskilt av de försäkrades intressen, skall Folkpensionsanstalten göra anmärkning om detta till kassan och meddela anvisningar för avhjälpan av missförhållandena. Följs anvisningarna inte, har Försäkringsinspektionen på framställning av

Om en arbetsplatskassas verksamhet inte är ändamålsenlig med beaktande särskilt av de försäkrades intressen ska Folkpensionsanstalten göra anmärkning om detta till kassan och meddela anvisningar för avhjälpan av missförhållandena. Om anvisningarna inte följs har *Finansinspektionen* på framställning

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Folkpensionsanstalten rätt att förbjuda kassan att bevilja sådana försäkringar som avses i denna lag och bestämma en tidpunkt då kassans verksamhet enligt denna lag skall upphöra.

av Folkpensionsanstalten rätt att förbjuda kassan att bevilja sådana försäkringar som avses i denna lag och bestämma en tidpunkt då kassans verksamhet enligt denna lag ska upphöra.

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag**om ändring av 2 och 7 § i lagen om statens pensionsfond**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 22 december 2006 om statens pensionsfond (1297/2006) rubriken för 2 § samt 2 § 1 mom. och 7 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

*Styrning och tillsyn**Allmän styrning och tillsyn*

Statens pensionsfond står under finansministeriets tillsyn. Ministeriet har rätt att meddela allmänna föreskrifter om organiseringen av fondens förvaltning, skötseln av fondens ekonomi och placeringen av fondens medel. Ministeriet har rätt att av fonden få behövliga uppgifter och utredningar.

Finansministeriet svarar för den allmänna styrningen av och tillsynen över statens pensionsfonds verksamhet. Ministeriet har rätt att meddela allmänna föreskrifter om organiseringen av fondens förvaltning, skötseln av fondens ekonomi och placeringen av fondens medel. Ministeriet har rätt att av fonden få behövliga uppgifter och utredningar.

7 §

7 §

*Placering av fondens medel**Placering av fondens medel*

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över statens pensionsfonds placeringsverksamhet. Bestämmelser om tillsynsavgiften utfärdas särskilt.

Finansinspektionen övervakar fondens placeringsverksamhet. I 18 och 24 § i lagen om Finansinspektionen (/) föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information och inspektera. Finansinspektionen ska årligen

överlämna en inspektionsberättelse till finansministeriet. I lagen om tillsynsavgifter till Finansinspektionen (/) föreskrivs om tillsynsavgifterna.

Denna lag träder i kraft den 1 20 .

39.

Lag

om ändring av lagen om kommunala pensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juni 2003 om kommunala pensioner (549/2003) 132 § och 137 § 1 mom., sådana de lyder, 132 § delvis ändrad i lag 1114/2007 och 137 § 1 mom. i lag 1006/2007, samt
fogas till lagen en ny 137 a § som följer:

Gällande lydelse

132 §

Tillsynsavgift, justitieförvaltningsavgift, avgifter till Pensionskyddscentralen samt merkostnader och betalningsandelar för tilläggs-pensionsskydd

Till de utgifter som avses i 131 § 1 mom. räknas även den tillsynsavgift som fastställs med stöd av 1 § 1 mom. i *lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944)*, justitieförvaltningsavgiften enligt 16 § i *lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005)* samt en kostnadsandel och verksamhetsbaserad serviceavgift enligt 5 § i *lagen om Pensionskyddscentralen*

Av lönesummorna för sådana anställda för vilka ordnats tilläggs-pensionsskydd enligt 8 § är medlemssamfundet skyldigt att erlagga betalningsandelar enligt de grunder som den kommunala pensionsanstaltens delegation fastställer.

Föreslagen lydelse

132 §

Tillsynsavgift och vissa andra avgifter

I lagen om Finansinspektionens tillsynsavgifter (/) föreskrivs om tillsynsavgifterna.

Till de utgifter som avses i 131 § 1 mom. räknas även tillsynsavgifter, justitieförvaltningsavgifter enligt 16 § i *lagen om besvärsnämnden för arbetspensionsärenden (677/2005)* samt kostnadsandel och verksamhetsbaserad serviceavgifter enligt 5 § i *lagen om Pensionskyddscentralen (397/2006)*.

Av lönesummorna för sådana anställda för vilka ordnats tilläggs-pensionsskydd enligt 8 § är medlemssamfundet skyldigt att erlagga betalningsandelar enligt de grunder som den kommunala pensionsanstaltens delegation fastställer.

137 §

Tillsyn

Den kommunala pensionsanstalten står under finansministeriets tillsyn. Tillsynen över planeringen av pensionsanstaltens finansieringsverksamhet och över dess placeringsverksamhet handhas dock av Försäkringsinspektionen, som är skyldig att i fråga om tillsynen lämna en berättelse till finansministeriet. Pensionsanstalten är skyldig att för tillsynen lämna finansministeriet och Försäkringsinspektionen de uppgifter tillsynen kräver.

137 §

Allmän styrning och tillsyn

Finansministeriet svarar för tillsynen över den kommunala pensionsanstaltens verksamhet.

137 a §

Tillsyn över planeringen av finansieringsverksamheten och över placeringsverksamheten

Finansinspektionen utövar tillsyn över planeringen av den kommunala pensionsanstaltens finansieringsverksamhet och placeringen av dess tillgångar. På Finansinspektionens rätt att få information och inspektera tillämpas 18 och 24 § i lagen om Finansinspektionen (/). Finansinspektionen ska årligen överlämna en inspektionsberättelse till finansministeriet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

40.

Lag

om ändring av lagen om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 28 december 2001 om behandling av vissa marknadsrättsliga ärenden (1528/2001) 2 § 7 och 14—17 punkten och 6 § samt
ändras 2 § 6 punkten, 3 § 1 mom. 5 och 6 punkten och den finska språkdräkten i 2 mom., 4 § 2 mom. och 12 § 1 mom. som följer:

3 §

Anhängiggörande av ärenden

Vid marknadsdomstolen anhängiggörs ett ärende som behandlas med stöd av

-
- 5) värdepappersmarknadslagen och lagen om placeringsfonder på ansökan av Finansinspektionen,
6) kreditinstitutslagen på ansökan av ett kreditinstitut,
-

4 §

Subsidiär rätt att anhängiggöra ärenden

Om Finansinspektionen beslutar att ett förfarande vid marknadsföring eller förvärv av värdepapper, ett ärende som gäller utländskt *fondföretags marknadsföring av andelar i strid med 150 § lagen om placeringsfonder* eller ett ärende som gäller förbudande av avtalsvillkor inte skall föras till marknadsdomstolen, kan ansökan göras av en registrerad förening som bevakar placerarnas intressen.

6 §

Anhängiggörande i ärenden som gäller försäkringsbranschen

Ärenden som behandlas enligt lagen om försäkringsbolag, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om försäkringsföreningar samt lagen om försäkringsmäklare anhängiggörs i marknadsdomstolen på ansökan av det finska eller utländska försäkringsbolag eller på ansökan av den finska eller utländska försäkringsförening eller försäkringsmäklare som Försäkringsinspektionens förbudsbeslut riktas mot.

Ett ärende som gäller utdömande av vite som förelagts för att förstärka Försäkringsinspektionens förbud blir anhängigt på ansökan av Försäkringsinspektionen.

3 §

Anhängiggörande av ärenden

Vid marknadsdomstolen anhängiggörs ett ärende som behandlas med stöd av

-
- 5) värdepappersmarknadslagen på ansökan av Finansinspektionen,
6) *lagen om Finansinspektionen på ansökan av någon som är föremål Finansinspektionens tillsyn och som ärendet gäller,*
-

4 §

Subsidiär rätt att anhängiggöra ärenden

Om Finansinspektionen beslutar att ett förfarande vid marknadsföring eller förvärv av värdepapper *eller vid marknadsföring av fondandelar* eller ett ärende som gäller förbudande av avtalsvillkor inte ska föras till marknadsdomstolen, kan ansökan göras av en registrerad förening som bevakar placerarnas intressen.

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §

12 §

*Delgivning av ansökan vid förbudsförfarande**Delgivning av ansökan vid förbudsförfarande*

Marknadsdomstolen skall genast delge konsumentombudsmannen, social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Kommunikationsverket, Finansinspektionen eller Försäkringsinspektionen en ansökan som avses i 5 § och som gäller ärenden som hör till respektive tillsynsmyndighet.

Marknadsdomstolen ska genast delge konsumentombudsmannen, social- och hälsovårdens produkttillsynscentral, Kommunikationsverket och Finansinspektionen ansökningar som avses i 5 § och som gäller ärenden som hör till respektive tillsynsmyndighet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

41.

Lag**om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism**

I enlighet med riksdagens beslut upphävas i lagen av den 20 om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (/) 31 § 2 punkten, ändras 2 § 1 punkten, 31 § 1 mom. 1 och 7 punkten och 5 mom. samt 32 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

*Lagens tillämpningsområde**Lagens tillämpningsområde*

Denna lag tillämpas på
1) kreditinstitut och finansiella institut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

Denna lag tillämpas på
1) kreditinstitut och på finansiella institut som hör till samma finansiella företagsgrupp som kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster enligt 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller rapporteringsskyldiga som är Finansinspektionens tillsynsobjekt enligt lagen om Finansinspektionen (587/2003),

2) Försäkringsinspektionen när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 10—13 punkten,

7) länsstyrelsen i Södra Finlands län när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 20 och 23 punkten,

Länsstyrelsen i Södra Finlands län övervakar efterlevnaden av förordningen om information om betalaren när det gäller rapporteringsskyldiga som införts i betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret och länsstyrelserna när det gäller sådana i 2 § 1 mom. avsedda rapporteringsskyldiga som inte hör till Finansinspektionens tillsynsobjekt.

32 §

Tillsynsmyndighetens inspektionsrätt

En behörig tjänsteman vid länsstyrelsen har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 16, 19, 21 och 22 punkten, hos andra som tillhandahåller juridiska tjänster som avses i 2 § 24 punkten samt hos sådana i 2 § 1 mom. avsedda rapporteringsskyldiga som inte hör till Finansinspektionens tillsynsobjekt. För att övervaka efterlevnaden av förordningen om information om betalaren har en behörig tjänsteman vid länsstyrelsen dessutom rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos i 2 § 1 mom. avsedda rapporteringsskyldiga som inte hör till Finansinspektionens tillsynsobjekt

31 §

Tillsyn

Tillsyn över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den utövas av

1) Finansinspektionen när det gäller kreditinstitut och finansiella institut som avses i 2 § 1 punkten samt rapporteringsskyldiga som avses i den nämnda paragrafens 2—8 och 10—13 punkten,

(1 mom. 2 punkt upphävs)

7) länsstyrelsen i Södra Finlands län när det gäller rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9, 20 och 23 punkten,

Länsstyrelsen i Södra Finlands län övervakar efterlevnaden av förordningen om information om betalaren när det gäller rapporteringsskyldiga som införts i betalningsrörelse- och valutaväxlingsregistret och länsstyrelserna när det gäller sådana andra i 2 § 1 mom. avsedda rapporteringsskyldiga som inte är kreditinstitut eller finansiella institut.

32 §

Tillsynsmyndighetens inspektionsrätt

En behörig tjänsteman vid länsstyrelsen har rätt att för tillsynen över efterlevnaden av denna lag och bestämmelser som utfärdats med stöd av den inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 9, 16, 19, 21 och 22 punkten, hos andra som tillhandahåller juridiska tjänster som avses i 2 § 24 punkten samt hos sådana andra i 2 § 1 mom. avsedda rapporteringsskyldiga än kreditinstitut och finansiella institut. För att övervaka efterlevnaden av förordningen om information om betalaren har en behörig tjänsteman vid länsstyrelsen dessutom rätt att inspektera affärs- och lagerlokaler hos rapporteringsskyldiga som avses i 2 § 1 mom. och som inte är sådana

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

samt hos andra som affärs- och yrkesmässigt
tillhandahåller tjänster som avses i 30 § 1
mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen

*kreditinstitut eller finansiella institut som av-
ses i punkten.*

Denna lag träder i kraft den *20* .

TABELLER

1. Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens nuvarande tillsynsobjekt

Tabell 1. Finansinspektionens tillsynsobjekt och avgiftsskyldiga (antal)

	2007	2006	2005
Kreditinstitut sammanlagt	(365)	(370)	(370)
affärsbanker	14	13	13
sparbanksaktiebolag	4	3	3
andelsbanksaktiebolag	-	-	-
sparbanker	37	37	37
sammanslutningens medlemsandelsbanker	232	238	239
lokala andelsbanker	42	42	42
kreditföretag	10	10	10
betalningsförmedlingsföretag	-	-	-
utländska kreditinstituts (EES) filialer	25	23	22
utländska kreditinstituts (tredje land) filialer	-	-	-
utländska kreditinstituts (EES) representationer	-	1	1
utländska kreditinstituts (tredje land) representationer	1	2	3
Värdepappersföretag sammanlagt	(46)	(44)	(46)
värdepappersföretag	43	39	43
utländska värdepappersföretags (EES) filialer	3	5	3
utländska värdepappersföretags (tredje land) filialer	-	-	-
utländska värdepappersföretags (EES) representationer	-	-	-
utländska värdepappersföretags (tredje land) representationer	-	-	-
Fondbolag sammanlagt	(28)	(27)	(27)
fondbolag	28	27	27
utländska fondbolags (EES) filialer	-	-	-
utländska fondbolags (tredje land) filialer	-	-	-
utländska fondbolags (EES) representationer	-	-	-
utländska fondbolags (tredje land) representationer	-	-	-
Övriga sammanlagt	(175)	(179)	(183)
värdepapperscentralen	1	1	1
kontoförande institut, clearingmedlemmar, förvaringsinstitut	2	2	4
insättningsgarantifonden	1	1	1
säkerhetsfonderna	3	3	3

ersättningsfonden för investerare	1	1	1
värdepapperscentralens fond	1	2	2
aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet	2	-	-
pantlåneinrättningar	11	11	11
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel	133	136	139
emittenter av andra värdepapper som är föremål för offentlig handel	8	10	9
centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker	1	1	1
kreditinstitutens holdingföretag och konglomeratens (FIL) holdingföretag	3	3	3
fondbörsens, clearingorganisationernas (VML), optionsföretagens och värdepapperscentralens holdingföretag	1	1	1
värdepappersföretagens holdingföretag	6	6	7
fondbörs, optionsföretag och clearingorganisationer	1	1	1
Sammanlagt	614	620	622

Tabell 2. Finansinspektionens viktigaste tillsynsgruppers balansomslutning och intäkter sammanlagt¹ (milj. €)

Tillsynsobjekt	balans 2005	intäkter sammanl. 2005	balans 2006	intäkter sammanl. 2006
banker	212 370	4 250	229 984	4 986
kreditföretag	14 633	300	18 215	347
utländska kreditinstituts filialer	12 671	240	13 603	327
värdepappersföretag	322	303	435	303
fondbolag ²	238	176
Finlands Värdepapperscentral	46	53 (18 kk)	45	36
Helsingfors Börs	31	43	35	52

Tabell 3: De av fondbolagen förvaltade placeringsfondernas tillgångar (milj. €)

	placeringsfondernas tillgångar sammanlagt
år 2005	44 708
år 2006	61 296

¹ Intäkter sammanlagt = räntenetto + premieintäkter netto + övriga intäkter

² Fondbolagens bokslut ingår i Finansinspektionens rapporteringssystem fr.o.m. juni 2006.

Tabell 4: Kapitalförvaltade medel 12/2006 (milj. €)

	Banker	Värdepappersföretag	Fondbolag	Sammanlagt
Kapitalförvaltning med fullmakt	4 172	90 194	3 061	97 427
(varav inhemska placeringsfonders tillgångar)	(953)	(48 736)	(2 585)	(52 274)
Konsultativ kapitalförvaltning	18 985	17 173	18	36 177
Sammanlagt	23 157	107 367	3 080	133 605

Tabell 5: Försäkringsinspektionens tillsynsobjekt, antal

Grupp av tillsynsobjekt	31.12.2006	31.12.2005	31.12.2004
Livförsäkringsbolag *)	14	14	15
Skadeförsäkringsbolag *)	24	25	26
Arbetspensionsförsäkringsbolag	7	7	7
Pensionsstiftelser *)	96	99	103
Pensionskassor *)	14	14	17
Sjuk- och andra försäkringskassor *)	160	165	162
Lagstadgade pensionsanstalter	3	2	2
Kommunernas pensionsförsäkring, Statens pensionsfond, Kyrkans pensionsfond	3	3	3
Försäkringsföreningar	95	96	98
Föräkringsmäklarföretag och självständiga näringsidkare	72	76	69
Försäkringsmäklare	227	238	262
Arbetslöshetskassor	36	37	40
Arbetslöshetsförsäkringsfonden + Utbildningsfonden	2	2	2
Övriga	6	7	8
Utländska EES-försäkringsbolags representationer	20	20	21
Sammanlagt	779	805	835
Utländska EES-försäkringsbolags meddelanden om fritt tillhandahållande av försäkringstjänster	500	453	415
*) I siffrorna ingår livförsäkringsbolag, pensionsstiftelser, pensionskassor samt sjuk- och andra försäkringskassor som försatts i lividation	1 19 2 5	1 15 2 8	1 11 4 7

Tabell 6: Försäkringsinspektionens viktigaste tillsynsobjekts balansomslutning och premieintäkter (milj. €)

Tillsynsobjekt	balans 2005	premieintäkter 2005	balans 2006	premieintäkter 2006
livförsäkringsbolag	32 801	3 095	34 367	2 942
skadeförsäkringsbolag	10 028	2 983	10 512	3 120
försäkringsföreningar	285	154	300	161
arbetspensionsförsäkringsbolag	59 378	8 046	64 809	8 749
pensionsstiftelser och -kassor	11 206	932	12 021	931
arbetslöshetskassor	322	128	341	131
andra försäkringskassor än pensionskassor	112	69	118	71
Lantbruksföretagarnas pensionskassa, Sjömanspensionskassan,	671	210	737	210
Kommunernas pensionsförsäkring, Statens pensionsfond, Kyrkans pensionsfond	25 340		31 677	

2. Finansieringen av Finansinspektionens och Försäkringsinspektionens verksamhet

Tabell 7: Utvecklingen av Finansinspektionens kostnader och intäkter (milj. €)

	2003	2004	2005	2006	2007 budj.
Kostnader sammanlagt	15,0	15,6	15,8	17,2	18,1
Tillsynsavgifter	14,6	14,9	17,4	16,9	15,5
Åtgärdsavgifter och andra intäkter	0,5	0,8	0,7	0,6	0,8
Intäkter sammanlagt	15,0	15,6	18,1	17,5	16,3
Överskott från föregående år	-	-	-	2,3	2,6

Tabell 8: Finansinspektionens verksamhetskostnader 2006 och budget 2007 (tusen €)

	Förverkligade 2006	Budget 2007
Kostnader		
Personalkostnader		
Löner	8 500	8 928
Övriga personalkostnader	2 456	2 570

Pensionsfondens garantiavgift	1 400 ³	
Personalkostnader sammanlagt	12 356	11 498
Övriga kostnader		
Utbildning	183	242
Tjänsteresor	385	471
Adb-kostnader	1 002	2 110
Översättningstjänster	282	350
Fastighetshyror och skötselkostnader	1 262	1 267
Säkerhetstjänster	376	360
Övriga kostnader	1 341	1 665
Övriga kostnader sammanlagt	4 831	6 465
Avskrivningar		
Avskrivningar	41	96
Avskrivningar sammanlagt	41	96
Kostnader sammanlagt	17 228	18 059

Tabell 9: Grunderna för Finansinspektionens tillsynsavgifter [grundavgiften i euro (antal beräkningsenheter x 100) och grunderna för fastställande av proportionell avgift]

	Grundavgift (€)	Proportionell avgift
Kreditinstitut		
affärsbanker, sparbanksaktiebolag andelsbanksaktiebolag	6 000 + 9 000, om premieintäkterna överstiger finans- netto	0,00275 % av balansomslut- ningen och 0,06 % av kapi- talkravet
sparbanker, andelsbanker	2 000 + 9 000, om premieintäkterna överstiger finans- netto	0,00275 % av balansomslut- ningen och 0,06 % av kapi- talkravet
övriga kreditinstitut	2 000	0,00275 % av balansomslut- ningen och 0,06 % av kapi- talkravet
utländska kreditinstituts (EES) filialer	2 000	0,0016 % av balansomslut- ningen
utländska kreditinstituts (tredje land) fili- aler	3 000	0,0055 % av balansomslut- ningen
utländska kreditinstituts (tredje land) re- presentationer	1 000	-
Värdepappersföretag		
värdepappersföretag	9 000	0,20 % av omsättningen och 0,75 % av kapitalkravet
utländska värdepappersföretags (EES) fi- lialer	2 000	0,16 % av omsättningen
utländska värdepappersföretags (tredje land) filialer	3 000	0,35 % av omsättningen

³ Finlands Banks pensionsfond har beredskap för pensionsansvar och finansiering av pensioner.

utländska värdepappersföretags (tredje land) representationer	1 000	-
Fondbolag		
fondbolag	4 000	0,0055 % av tillgångarna i de förvaltade placeringsfonderna och, om bolaget tillhandahåller kapitalförvaltning, 0,35 % av omsättningen av kapitalförvaltningen
utländska fondbolags (EES) filialer	2 000	0,21 % av omsättningen
utländska fondbolags (tredje land) filialer	3 000	0,53 % av omsättningen
utländska fondbolags (tredje land) representationer	1 000	-
Andra som betalar grundavgift		
värdepapperscentralen	260 000	-
kontoförande institut (värdeandelslagen)	6 000 + 3 000 / ombud	-
clearingmedlemmar (VML) och utländska clearingmedlemmar som har fast driftställe i Finland	12 000	-
insättningsgarantifonden	12 000	-
säkerhetsfonderna	2 000	-
ersättningsfonden för investerare	3 000	-
registreringsfonden (värdeandelslagen)	2 000	-
clearingfonden (VML)	2 000	-
aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet	1 000	-
pantlåneinrättningar	1 000	-
förvaringsinstitut (lagen om placeringsfonder)	3 000	-
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel	16 000 10 000 (kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag)	-
emittenter av andra värdepapper som är föremål för offentlig handel	3 000	-
centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker	6 000	-
kreditinstituts holdingföretag och konglomerats (FIL) holdingföretag	10 000	-
fondbörsens, clearingorganisationernas (VML) och värdepapperscentralens holdingföretag	20 000	-
värdepappersföretags holdingföretag	1 000	-
Övriga avgiftsskyldiga		
fondbörsen, optionsföretagen och clearingorganisationerna	-	1,5 % av omsättningen, dock minst 50 000 €

Tabell 10: Tillsynsavgifternas belopp år 2007

	grundavgif- ter	proportio- nella avgif- ter	sammanlagt	sammanlagt debiterats ⁴
Kreditinstituten sammanlagt	(870 333)	(13 362 061)	(14 232 394)	(9 988 251)
affärsbanker	158 000	9 562 170	9 720 170	6 821 586
sparbanksaktiebolag	22 500	251 992	274 492	192 637
andelsbanksaktiebolag	-	-	-	-
sparbanker	72 500	284 588	357 088	250 603
sammanslutningens med- lemsandelsbanker	462 333	1 890 851	2 353 185	1 651 458
lokala andelsbanker	84 000	199 294	283 294	198 815
kreditföretag	20 000	955 239	975 239	684 420
betalningsförmedlings-företag	-	-	-	-
utländska kreditinstituts (tred- je land) filialer	50 000	217 924	267 924	188 028
	-	-	-	-
utländska kreditinstituts (EES) representationer	-	-	-	-
utländska kreditinstituts (tred- je land) representationer	1 000	-	1 000	701
Värdepappersföretagen sammanlagt	(380 250)	(789 448)	(1 169 698)	(820 891)
värdepappersföretag	374 250	716 168	1 090 418	765 252
utländska värdepappersföre- tags (EES) filialer	6 000	73 279	79 279	55 638
utländska värdepappersföre- tags (tredje land) filialer	-	-	-	-
utländska värdepappersföre- tags (EES) representationer	-	-	-	-
utländska värdepappersföre- tags (tredje land) representa- tioner	-	-	-	-
Fondbolagen sammanlagt	(111 333)	(3 397 091)	(3 508 424)	(2 462 201)
fondbolag	111 333	3 397 091	3 508 424	2 462 201
utländska fondbolags (EES) fi- lialer	-	-	-	-
utländska fondbolags (tredje land) filialer	-	-	-	-
utländska fondbolags (EES) representationer	-	-	-	-
utländska fondbolags (tredje land) representationer	-	-	-	-

⁴ debiterat belopp = i enlighet med tillsynsavgiftslagens 7 § sänkt belopp (Finansinspektionens direk-
tions beslut 7.5.2007)

Övriga sammanlagt	(2 539 666)	(781 765)	(3 321 431)	(2 330 970)
värdepapperscentralen	260 000	-	260 000	182 467
kontoförande institut, clearingmedlemmar, förvaringsinstitut	12 000	-	12 000	8 421
insättningsgarantifonden	12 000	-	12 000	8 421
säkerhetsfonderna	6 000	-	6 000	4 210
ersättningsfonden för investerare	3 000	-	3 000	2 105
värdepapperscentralens fond	2 000	-	2 000	1 403
aktiebolag och andelslag som bedriver begränsad kreditinstitutsverksamhet	2 000	-	2 000	1 403
pantlåneinrättningar	11 000	-	11 000	7 719
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel	2 106 000	-	2 106 000	1 477 984
emittenter av andra värdepapper som är föremål för offentlig handel	24 000	-	24 000	16 843
centralinstitutet för sammanslutningen av andelsbanker	6 000	-	6 000	4 210
kreditinstitutens holdingföretagens och konglomeratens (FIL) holdingföretag	54 500	-	54 500	38 247
fondbörsens, clearingorganisationernas (VML), optionsföretagens och värdepapperscentralens holdingföretag	20 000	-	20 000	14 035
värdepappersföretagens holdingföretag	21 166	-	21 166	14 854
fondbörser, optionsföretag och clearingorganisationer	-	781 765	781 765	548 640
Sammanlagt	3 901 583	18 330 366	22 231 949	15 602 314

Tabell 11: Utvecklingen av Försäkringsinspektionens kostnader och intäkter (milj. €)

	2003	2004	2005	2006	2007 budg.
Kostnader sammanlagt	4,5	5,1	5,4	6,4	6,9
Tillsynsavgifter	4,3	4,9	5,2	6,2	6,7
Åtgärdsavgifter och övriga intäkter	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
Intäkter sammanlagt	4,5	5,1	5,4	6,4	6,9

Tabell 12: Försäkringsinspektionens verksamhetsutgifter 2006, budgeter 2006 och 2007 (tusen €)

	2006 budget	2006 förverkligat	2007 budget
Personalutgifter	4 611	3 921 ⁵	5 000
Lokalhyror	700	722	730
Köp av tjänster (också av andra ämbetsverk)	780	673	800
Övriga verksamhetsutgifter (material, förnödheter)	380	272	410
Sammanlagt	6 471	5 588	6 940

Tabell 13: Grunderna för Försäkringsinspektionens tillsynsavgifter

tillsynsobjekt	fast grundavgift (€)	grunden för proportionell avgift
livförsäkringsbolag (även försäkringsbolag i tredje land)	7 480	½ av premieintäkterna och ½ av ansvarsskulden i proportion [0,0178233 % av premieintäkterna och 0,0018501 % av ansvarsskulden]
skadeförsäkringsbolag (även försäkringsbolag i tredje land)	7 480	½ av premieintäkterna och ½ av ansvarsskulden i proportion [0,0151279 % av premieintäkterna och 0,0056189 % av ansvarsskulden]
arbetspensionsförsäkringsbolag	7 480	premieintäkterna i proportion [0,0179679 % av premieintäkterna]
pensionsstiftelser och pensionskassor	770	½ av premieintäkterna och ½ av ansvarsskulden i proportion [0,0320153 % av premieintäkterna och 0,0027685 % av ansvarsskulden]
övriga försäkringskassor	770	premieintäkterna i proportion
lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan	3 740	premieintäkterna i proportion
Kommunernas pensionsförsäkring, Statens pensionsfond, Kyrkans pensionsfond	15 000	balansomslutningen i proportion
Pensionsskyddscentralen	14 850	-
försäkringsföreningar	770	½ av premieintäkterna och ½ av ansvarsskulden i proportion
försäkringsmäklare	770	i proportion till antalet registrerade mäklare i mäklarföretags/näringsidkarens anställning

⁵ En orsak till skillnaden jämfört med budgeten 2006 är att nya tjänster inte tillsatts som planerat.

arbetslöshetskassor	3 740	i proportion till medlemsavgiftsintäkterna
Arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 490	balansomslutningen i proportion
övriga företag och inrättningar	770	balansomslutningen i proportion

Tabell 14: Tillsynsavgifter år 2007

tillsynsobjekt	grundavgifter	proportionella avgifter	sammanlagt
livförsäkringsbolag	104 720	1 103 278	1 207 998
skadeförsäkringsbolag	179 520	902 483	1 082 003
arbetspensionsförsäkringsbolag	52 360	1 445 644	1 498 004
pensionsstiftelser och pensionskassor	70 070	596 930	667 000
övriga försäkringskassor	118 580	39 423	158 003
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och Sjömanspensionskassan	7 480	13 520	21 000
Kommunernas pensionsförsäkring, Statens pensionfond, Kyrkans pensionsfond	45 000	73 158	118 158
Pensionsskyddscentralen	14 850	-	14 850
försäkringsföreningar	73 150	76 848	149 998
försäkringsmäklare	56 210	33 810	90 020
arbetslöshetskassor	134 640	731 354	865 994
Arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	12 980	11 020	24 000
övriga företag och inrättningar	4 620	23 381	28 001
Sammanlagt	874 180	5 050 849	5 925 029⁶

⁶ Det debiterade totalbeloppet har räknats ut genom att från Försäkringsinspektionens kostnadskalkyler för år 2007 har dragits av de beräknande intäkterna enligt lagen om grunderna för avgifter till staten och övriga intäkter samt 2006 års faktureringsöverskott (6 940 t € - 240 t € - 775 t € = 5 925 t €)

3. Fördelningen av tillsynsavgifterna enligt förslaget

Tabell 15: Tillsynsavgifternas nuvarande fördelning och fördelning enligt de största grupperna av avgiftsskyldiga

Grupp av avgiftsskyldiga	Samtliga avgiftsskyldigas tillsynsavgifter år 2007		Beräknad fördelning av tillsynsavgifterna enligt förslaget år 2009	
	€	%	€	%
inhemska inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer (1)	9 303 831	43	7 560 000	36
emittenter av aktier som är föremål för offentlig handel (2)	1 477 984	7	2 330 000	11
arbetspensionsförsäkringsbolag (3)	1 498 004	7	2 050 000	9
fondbolag (4)	2 462 201	11	1 590 000	7
skadeförsäkringsbolag (5)	1 082 003	5	1 450 000	7
värdepappersföretag (6)	820 891	4	1 380 000	6
arbetslöshetskassor (7)	865 994	4	1 080 000	5
livförsäkringsbolag (8)	1 207 998	6	1 150 000	5
börsen (9)	548 640	3	680 000	3
kreditföretag (10)	684 420	3	580 000	3
pensionsstiftelser och pensionskassor (11)	667 000	3	480 000	2
Kommunernas pensionsförsäkring, Statens pensionsfond, Kyrkans pensionsfond (12)	118 158	1	440 000	2
Finansinspektionens övriga nuvarande avgiftsskyldiga (13)	304 347	1	460 000	2
Försäkringsinspektionens övriga tillsynsobjekt (14)	485 872	2	470 000	2
Sammanlagt	21 527 343	100	21 700 000	100